

AUTHOR _____

NO. 187

TITLE _____

תהילים

[TEHILLIM]

RR _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT _____

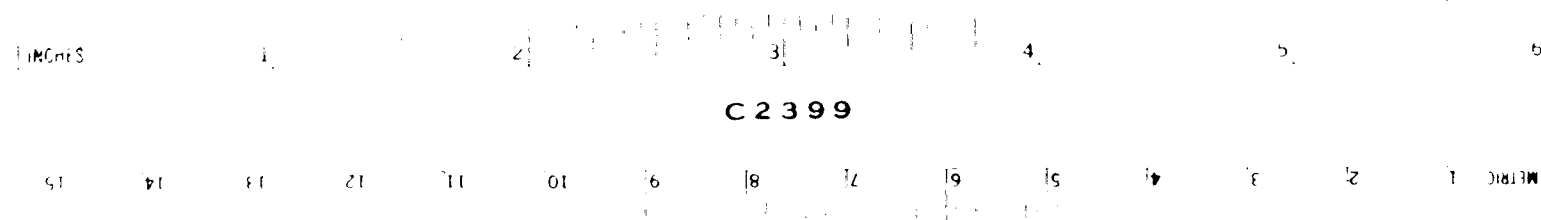
NAPLES, 1487

CALL NO. _____

GOFF, HEB-29

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.

זה הריבוי הם הסמי' ה' בסמי' כסאו כפל עניו כלומ'

 גם סבסמים כסאו עינו יחו עפעפיו יבחנו בני א'

 ש' על דרך מטל כי רס ה' וספל ירחה ויגמול לכדי'

 יסע לכל אחד ואחד כפי מעטיו ירוה נדי'

 ל' דרך כי את אשר יאהב ה' ויכיר ויביא עליו נרות ו

 חכנו להראות גדקו לבני אדם כי ימוט לבבו בעצו'

 רות וינקחו מפסעו אבל הרסע אוהב חמם טכחה כ

 וסו מלהוכיח כי לא יקבל תוכחת עד בוא עתו ויא'

 אבדנו מן העולם וזהו ימטר על רטעים פחים מן

 ח' יקום ואמר ימטר לפי שהגזירות באות מן השמים

 מן פחים כמו פחם לגחלים והם כלמות אבנים טור

 ורפים יורדים עם המטר ורוח זלעפות מן זלעפה

 חזתני עניין מריפה כוסם פי חלקם כמו ה' מנת חל

 לקי וכיסי וכסמך מנת חל כוסם חפס טהם עניין ח

 אחד כמו ארמת עפר טיט היון או לפי כי מנת יס'

 גנין הזמנה גס כן כי נדיק ה' נדקות אהב איס נדיק

 נדקות וכן ואני תפלה יסר יחו פנימו ואיס יסר יחו

 גבימו על דרך ופניתי אליכם פנימו כמו פניו וכן כ

 בי יסכון עלימו מסכיל או פי יסרים יחו פנימו על

 דרך חני בצדק אחזה פניך או יהיה פי פנימו פניו

 במשמעו כי מס ויו רבים ופי כי פני הנדקות יחו ה'

 האל טהא יסר ובדלם לא היה לו לומר חלא יסרים יחו פנימו חלא לי

 ליסרו טלעולם יחו ככניהם סל יסרים'

40

ידוה בהחל קדשו ידוה בשמים כסאו עניו יחו

 עפעפיו יבחנו בני אדם ידוה צדיק יבחן ורשי

 אהב חמם שנאה נפשו ימוטר על רשעים פחים

 אש וגפרית ורוח זלעפות כנת כוסם כי צדיק יד

 ידוה צדקות אהב יסר יחו פנימו:

 לכניצח על השמינית מזמור לדוד

 הושיעה ידוה כי גמר חסיד כי פסו אבונים כבני

 אדם: שוא ידברו איש את רעהו שבת הלקות כל

 בלב ולב ידברו: יברת ידוה כל שפתי חלקות ל

 לשון כדברת גדלות: אשר אמרו ללשננו נגביר

 שפתינו אתנו מי אדון לנו: כסד עניים באגרת

 אביונים עתה אקום יאמר ידוה אטית ביסע פי

 יפיה לו: אמרות ידוה אמרות טהרות ככף צרוף

 בעליל לארץ מזוקק טבעתים: אתה ידוה תטמ

 תשמדם תצרנו בן הדור זו לעולם:

על השמינית מזמור לדוד ככד פי טעם שמינית

 וזה המזמור נאמ' ברוח הקדש על העתיד על דוד וסוהו מתגברים הרטעים על העננים ונאמ'

 ה' כלומ' האסידו ונאמ' האמונה גמרו ופסקו ורוב חכמו הדור הזה הם רטעים ויערימו סוד על העננים והחל

 והחלטים לפי צדיק תסועה להושיעם מידם: שוא ידברו כי יאמרו צפיהם מה סאין בלבם והו טוא ט

 סבת חלקו חלקות סס ואס הוא תאר חסד המתואר אמדות חלקות בלב ולב טמרואין בדבריהם לב לטובה ולב

 לבא לרעה יברת ה' דרך נבואה או תפילה גדולות דברות גדולות וכן בעדר הקטובות ומהכלו ברית'

 וחדומה להם אשר אמרו ללמוכנו בעבור לטוכינו כמו אמרו לי אחי הוא מסוד עניים מסוד עניים ט

 סאכי רואה ואנחת אביונים סאכי סומע עתה אקום יאמר ה' להושיעם: ויאמר ה' הוא דרך נבואה אטית ביסע

 כלומ' חושיעם מאמר יניבו להם פחים ללכדם וכן יפיו קריה יניבו פח' אברות ה' ואס תאמרו כי מה ט

 טיאמ' ה' לא יקום אין הדם כן כי אמרותיו הם טהרות אין בהם סיג כי כולם חמת והם כמו ככף צרוף וככס

 וככספ סהא מזוקק סבצתים ופי בעליל לארץ כמו בעל הארץ ופי אדון הארץ והבית טורט והוכפל למד הפ

 הפועל בסקל טגריד כלומ' האמדות האלה הם ככספ צרוף מאדון כל הארץ ולמד לארץ כמו הרגו

 לאבבר ויהסליטי לאבטלו: ופי סבצתים פעמ' רבות כפולות כי מספר טבע וטבעה יבוא במניי מספר רבכמו

 סבע כחטאיתכס כי סבע יפול צדיק טבעה עינים וכן סבצתים פעמים רבות כפולות אתה ה' תטמ

 תטמור את העננים ונאמ' תצרנו לטו יחיד על כל עני ועני טיהיה טס בין העוטקיס מן הדור זו מן הדור ה

 הזה סביב רטעים כי הרטעים יתהלכון סביב לצדיקים להרע להם לפי צדיק טתטמרס מהם כרוס זלות לב

 לבני אדם כסיתרוממו הרטעים הוא זלות וספלות לבני אדם על דרך במטול רטעים יאנח פס וזלות הסך

 הסבור לכניצח מזמור לדוד עד אנה ה' תסכחני ככח זה המזמור אמרו דוד נעת טהים

 בצריה עס חניבו: או כאמ' על לסון הגלות והוא הככון:

77

לכניצח על השמיני

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Between 20 and 21 a leaf was skipped
in the pagination.

שם פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק: עציף עני
 תבישו כי ידוה מחסו: מי יתן כעיון ישועת ישראל
 ישראל בשוב ידוה שבות עמו יגל יעקב ישבח יש
 ישראל: בזמור לדוד
 ידוה מי יגור בארץ ומי ישכן בהר קדשך: הו
 הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו: לא
 לא רגל על לשנו לא עשה לרעה רעה וחרפה
 לא נשא על קרבו נבזה בעיני נמאס ואת ידאי
 ידוה יכבד

שם שחרו פחד וידעו כי אלהים בדור פמהם
 היה בגזרתם עציף עני תבישו ועציף עני
 מלת עני תבישו כי ה' מחסוהו לפי סמס ה' מחסוהו
 וזהו ענתו ודעתו להמלט מידכס כי איז לו מחסההו
 אחוה ואחז מביטוי ענתו לפי שאין אחז רוחי ענתו
 ענתו במהרה ואומר לעניוים איה אלהיכס יקומו ומה
 יעזרוכס בני יתן מציון לפי מציון ראס
 ימלכת ישראל וסס סלן הכבוד אומ' כי מציון תבא
 ישועת ישראל ואומ' מי יתן סיהיה בקרוב אומ' יתן
 סכוכה וכראה היסועה בצוכה' את סבות עמו יגל י
 יעקב ישמח ישראל כי עתה יגל ציון ובאבל בגלו
 ופי' בצוכה פועל ינח כמו בהסיב או פי' בהניח מן

בצוכה וכחץ בזמור לדוד ה' מי יגור בארץ ויהי קדשך הוא הסמס וכנה אותס באהל ה'
 ויהי קדש הוא ה' המורה סמס בית המקדס לפי שהוא המקום הנכבד בארץ וכן כנה אותס בהיכל כמו סכאמר
 יה' בהיכל קדשו כמו ססירטנו וכן יסמע מהיכלו קולו מי יגור ומי יסכון הוא על הנסמה העליונה ואומ' מי
 סעסה המעסיס האלה בחיון ססכון נסמתו במקום הכבוד אחר מותו ומה סס המעסי' הולך תמים
 אס תמים הוא תואר רל' הולך בדרך תמים כמו הולך בדרך תמים הוא יסרתי ואס הוא סס כמו באמת ובתעס
 ובתמים רל' הולך בתמימו' כמו ואני בתמי הלכתי והענין אחר והתמים הוא סמתעסק בענייני העולס הזה
 בתמימו' סלך יעמיק במחשבתו בתחולתו העול' ופועל צדק סכל מעסי' יעסה בצדק ותורות האדס עסה ולא
 תעסה על סלסס פניס סס האחד במעסה והאחד בלסון והאחד בלב ומה זכר המעסה ודובר אמת בלבבו
 וזהו הלסון והלב אומ' שהוא דובר אמת לעול' לא ימח סקר בדביו והאמת סידר' בסיו הוא בלבבו כי אינו
 אומ' אמת בפה ואמת בלב כמו סדברי פיו אמת כן סס מחסבו לבבו וכלל גס כן בזה כסאמ' ודובר אמת
 בלבבו לעשות טובה או בענין מסא ומתן כלומ' איז צריך לומ' כי מה סידר' בסיו יקיס אלא אפי' מה סמחטב
 מקייס ויסיס אמת מחסבתו וכלל צי גס כן מניאות האל ויחודו סהוא אמת ודובר אמת וקוסב אותו בלבבו
 להציו על דרך המוסת כמו סתורה אותו סמכמה לא רגל על לסונו ובה ספסוק אמ' מנות לא תעסה
 בלסון ובמעסה אבל בלב לא היה צריך להזכיר כי כנר אמ' ודובר אמת בלבבו ואס מחסבותיו אמת וצדק איז
 רע במחסבותיו ואומ' לא רגל על לסונו ולא אמ' סאר לא תעסה סה' כמו לא תעכ' ברעך אלדי לא תקלל וס
 ודומי לה' כי אמ' אותס סהס אמת כל סכן האחרו' כי הרבילו אעפ' סהוא אמ' סיבא רע גדול ממכ' ולפי סאמר
 ודובר אמת אמ' כי האמת סהוא רע לא ידבר והוא הרבילו' לא עסה לרעהו רע ורעהו וקרובו הוא מי סיס לו
 מסא ומתן עמו או סכנו ובאמר' לא עסה לרעהו רע אינו אומ' כי לאחרי' עסה אל' דבר הכתו' על סהוה כמו
 לא תוכו איס את עמיתו אינו אומ' כי מותר להכות אד' אחר סהוא ככרו סאינו עמיתו וכן לא תעכ' ברעך עד
 סקר אינו אומ' כי באחר סאינו רעו מות' להעיד עד סקר אל' לפי סמסאו ומתנו ועסקיו עמו וכן הוא מנהג
 הלסון בהרב' מקומו' ואמר' לא עס' לרעהו רע כלל כל סמנות לא תעס' סבין אד' לחבירו ואמ' בתורה הלסון
 וחרפ' לא נסא על קרוב סלא חרף וגרף אדס אעפ' סהוא גדפו או הרע לו ואמ' נסא' צנטילת הלסון
 כמו לא תסא את סס' אלדיך לסוא לא תסא סמע סוא ובאמר' קרובו הוא הדין על אחר אל' סדבר על סהוה
 וקרובו כמו רעהו' כבזה סהוא קרוב אליו במסאו ובמתנו או סכנו או קרוב ססארי כי דברי האדס
 האל' נבזה בעיניו וספר ממדותיו הטוב' עוד כי אעפ' סהוא תמי' ופועל צדק' ודובר
 לא כבו' הוא בעיניו וכמאס וחוסב בלבבו כי לא יעסה אמת מני אלק ממה סחובה עליו
 וזולתו יחסב לדברי גדולי ויחסו' סיס לירחי ה' זולתו מעלה עליו וסס
 עתן לה מעל עליו ומכבד אות' ואמ' עוד ממדותיו הטוב' נסב

אין יתן ישועת ישראל

נאבנ לבתי וכלא יתן

נשבע להרע ולא ימיר : כספו לא נתן בגשד ושח
ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעול
לעולם :

מכתם

לדוד שמרני אל כי חסיתי בך : אמרת לידוה אד
אדני אתה טובתי כל עליך : לקדושים אשר בא
בארץ המה ואדרי כל חפצי במ : ירבו עצבותם
אחר מחרו כל אסוף נסביהם בדם וכל אשא א
את שמותם על שפתי : ידוה בעת חלקי ובוסי את
אתה תומיך גורלי :

נשבע להרע ופי להרע לגופו בצום ובמספר מן
התענוגים . וכך לחסר כיסו לצדקה ולמצוה ולא ימי
מה נשבע אפי' שמרני לגופו ומה סאת' נשבע
כי לפי שהוא קשה כנגד הגוף נשבע שלא יטרודהו
יבר הרע שלא לעשותו וכך אמ' דוד נשבעתי ואקויה
לשמור מטפטי צדקך . בכפרו לא נתן כפר
אמ' לא עשה לרעהו רעה ובכללו שלא הינה חותנו
ולא גזלו ולא גנב ממנו ועתה חומ' סאת' ברצונו
לא לקח ממנו בדבר טיט בו איסור והוא הנטף
אפי' סנותן ברצונו מוכרח הוא ליתן לפי סנריך
ללוות ממנו והנה הוא מחזיר ממנו והנטף יותר
והנה הוא לוקח ממנו שברו שלא כדין אפי' שהוא
ברצונו ולפי שהמעשה הזה יהיה אדם רגיל בו כי אף
אדם קורא עליו חמס כמו הגולה גיהנומה לפי

החמירה עליו התורה והזהירה בו הרבה ונביאים כתבו חותנו עם החמורות והרגיל בו יבא במעט זמן ממנו

דוד ויחזקאל לא חסרו אלה מה שחמרה התורה והתורה לא חסרה אלף לישראל אבל לנכרי מותר טכ לנכרי
לנכרי תסיך ולא נאמר כן בגזילה ואבדה ואכילה כי אפי' לנכרי חסור לגנוב ממנו או לגזולו אבל הנטף
ס הוא לוקח ממנו ברצונו ודעתו מותר . כי ישראל חייב לעשות חסד וטובה עם ישראל חבירו וההלואה בלא
נטף הוא חסד וטובה ויותר טובה במקומות מן המתנה כי הרבה חכמים יביטו לקחת המתנה ולא יביטו לקחת
ההלואה . ולא כן ישראל עם הגוי כי חייב לעשות עמו חסד ולהלוות לו ממנו בחנם כי ברוב הט טובתו
ישראל' אבל בודאי הגוי מעושה חסד וטובה עם ישראל אחד חייב לעשות גם כן הישראל' עמו חסד ולהטיב
לו והרחבתי לך בזה כדי שתנוכח בו פסיה לכוננים סאומ' כי דוד לא הפריט בין ישראל' לגוי אלא כל רבית
חסור חס' לא יתכן סדוד חסר מה שהתיר משה רעה' על פי האל' והנה אמרה התורה לא תוסף עליו ולא תרביע
תגרע ממנו . ושחד על נקי לא לקח גה זה הממוץ . . . ברצון הכיתנו . ואם להטות דין כצד אמר

לא עשה לרעהו רעה וזה בכללו אלא אפי' לא הטוה הדין כי בקי הוא בדין אלף טהנותן לא חסב כי יעשה כן
ואפ' כן לא לקח מבצל דין לעולם כמו סאת' סמותל הכניא לפי סהיה סופט ישראל' את סור מי לקחתי .
עושה אלה הטובות סאת' לא ימוט לעולם אפי' במותו לא ימוט כי תסכון כספו במקום הכבוד :

מכתם
לדוד כצד כתבנו במזמו' בקראי עכני טעם מכתם סמרני אל הסוף כמסכת בגי' אלה
אל ויכול לפי חני קורא אליך סתסמירני כי בך חסיתי ולא צולתך . אברת לה' אלה כנגד כפסו ידבר
ידבר ואומ' אמרת והודית לה' כי הוא אלהיך ואדוניך וכן הדין עליך ותאמרי לו גם כן טובתי כל עליך פי' רגון
כי הטובה סאת' עושה לי אינו מוטל עליך לעשות כי איכני כדיי אלא הכל הוא חסד מאתך . ואדוני אבי זל'
פי' הטובה סאת' עושה אינו מעב' לך כי לא יסכן ולא יועיל לך אלא לקדושים אשר בארץ המה יבא על דרך
לאיט סאת' רטעך . ולא הבתי אותך חני אהב אותם סהס קדושים ואני מטיב להם ואדירי כל חפני צם
לאיט סהס אדירי . . . כל בני אדם וטובים מהם וחפני בהם להטיב להם בעבור סהס סומרים ועושים מנוחך
ומפני זה יקראם קדושים ואדירי ולפי' הראסון יפרסו בין איכני ראוי לטובתך אלא לקדושים ראויים טובתך
ולפי' דעתו כי טעם לקדושים דבק עם אמרת לה' כלומר אחרי סתאמרי לאל כי הוא אדוניך תאמרי גם כן לא
לקדוסי אשר בארץ המה סתכנעי לפניהם ותן להם מעלה עליך ותלמדי ממעשיהם והכל לתכלית סתלמדי
אהבת האל . ועל הדרך הזה אמרו רז' אלהיך תירח לרבית תלמדי חכמים ואמר אשר בא
הקדושים סתמנאו בדרפך לבי אחרי עקציתיהם ותלמדי ממעשיהם ואדירי איכנו סמוך
ימנאו כמותו כמו חלוני טקופי כטעי כעמני והדומי לה' ופי' קדוסי ואדירי סכל
וללכת בדרכיה דרך הקדוסי' עובד האל אהבתי ודרך זולת' טעובדו'
ירבו עבבות' מאות' האכט' טה' ממחרי לאל אחר . מהרו זה לבדו
מענין מוחר ומתן כמו מהר ימהריכ לו . או יהיך פי' אחר מהר
וירבו עבבות' האכטי' הממהרי' אל זולת' ללכת בדרכיה
סחסיך ככס' טהס מדס ער והבאת גזול כמו סאת'
טפת' ס מכת חלקי חני לי חלק זולת' כמו אל הא
הבז לטהר מסיעי חותנו ומל' תומך בחירה

היה עמך ביום הזה
ביום הזה

ואמר ארחמך ידוה תקו: ידוה סלעי ומצודתי
ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגיני וקרן ישעי מ
משגבי: מהלל אקרא ידוה ומן איבי אישע: אפפ
אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני: חבלי
שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: בצר לי אקר
אקרא ידוה ואל אלהי אישע: ישמע מהיכלו קולי
ושיעתי לפניו תבוא באזניו: ותגעש ותרעש האר
הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו:
עלה עשן באפו ואש מפיו תאבל גחלים בערו מ
מבניו: ויש שמים וירד וערפל תהת רגליו:

ואמר ארחמך תרגוש סל ויאהב ורחיש והא
והסכה הוא סוף מה סיכול אדם לעשות בזה העול
להתקרב אל הצורא וכך אמר זרע אברהם אהבי וה
והידאה קודמת לאהבה ובסודגל עצמו ביראה יבוא
לידי אהבה טיעבוד הצורא מאהבה אפי לא יהיה לו
גמול בזה יום ארחמך אבקס רחמי ממך חוקי החית
בחירק והוא מן חזק וכמנח בחמץ הלח בחזקו ה
ירוה סלעי כמו הסלע והמצודה טיעגב האדם ט
סי מפני אויבו אפי לי סלע ומצודה להטגבו כ
כ זס סמך כמו סכתו מגדל עוז סס ה ומפלטו כי
כי הסלע והמצודה טיעגב האדם פועס ינצל ופע
ופעס לא ימלט מטס כי טס יתפסהו אויבו אבל אפי
נטגב ממך והנלת אותי בכל הפעמי אלי צורי כ
כפל העני במלות טוב כי האל כקרא כן לפי שהוא

חזק ויכול אחסה בו לפיכך עלי הדין שאחסה בו מגיני וקרן ישעי דרך המקרא לכנות החזק בקרן כמו וקר
וקרני ראס קרניו האיל בעל הקרנים לפי שהאיל והסור והראס חקס בקרניה סהס מנחמי בהס ואפי כי האל
מגבו טיגן בטמו מאויביו והוא קרנו טיגנז בו אויבו ויוטע מהס מטגב כי הוא לי כמו המגדל והסלע שאטגב
בו ובמדרט לפי סכפלו לפני דוד עטרה טוכאי סאון דואג וחתיפסל טבע בן בכרי טמעי בן גרא וסלסט חק
אפי גלי וגלית ואיש מצרי טהכה אותו בגיהו בן יהודע חמט מישראל וחמטה מאומות העול ואלו הן עטרה
קלנסין חוקי סלס מצודתי מפלטו אלהי צורי מחסי מגיני קרן ישעי מטגבי מהדרל כסאפי מתפלל ומקרא
ה מהולל טהללנו בתהלותי אז מאויבי אוטבי אפפוני סבבוני חבלי מות בסגול החית כמו חבלי יולדה
ועכניכס אחד ויפלו חבלי מנטה עטרה בפתח החית והוא עכנין אחר

ואפי זה על הצור הגדול שהיה בהס קרוב למות כמו שהיה בסלע המחלקות ובדבר הפלסתי כטעודהו אפימי
ונחלי בליע הצרות הס כמו הנחל טוטף ובליעל אמ על כל אחד ואחד מאויביו או יהיה בליעל טס הרטע ויוכתן
הרב בסס טמית מטריות וסיעת חייבי ואפט לפרט נחלי מן נחלה מכתך חבלי שאול כבד פרטוהו
ויוכת תרב בסער טמות מטריית רטיען כמו חבל כביאי קדמוני מוקשי מות טינחאו בפני ובמדרט מדבר במרב
בארבע מלכויות אפפוני חבלי מות בטבל ונחלי בליעל במדי חבלי שאול ביון קדמוני מוקשי בחדו למה כתב
באטונ ובחריוב מות זאת החריב בי ראסו וזא חריב סני בצר לי אקר בב טהי בר לי לא פניתי אל מטיע חו
זולתו ישמע מהכלו קולי מן הטמי הי טומע קולי בכל עת שהייתי קורא אליו וטועתי לפכני תבא באזניו טועתי
טטועתי לפכני היתה בזה באזניו מיד והיה מטיעני ותגעש מזה הפסו עד יסלח ממרו יקחני פירוטו
סה רמו על הכסי טעטה הקצה ליטרא ועל המופתי טחדט וכן דעת המתרגם ופירו ותגעט ותרעט הארץ במה

כמהפכת סדו ועמור וכן עלה עטז באפו על דבר פרעה ויט טמי וירד במתן תורה וכן דעת המדרט וכן
הפסוקי שאחריו ירעט בטמי רמו לבד טירד בימי יהוטע ויראו אפיקי יס רמו לקריעת יס סוף וירדן ואפי
האל טעטה כל אלו הנפלחות יעטה גס עמי כפלחות ויטלח ממרו יקחני והנכון לפי דרך הפסט כי כל אלה הס
הפסוקי הס מטל על מפלת אויבי דוד ויטרא וכי ה כלח לה באויביה כי הצרה היא להס רעט הארץ והטמי וח
וחסך וערפל וגחלי ואש וחכי וברק והכל דרך מטל וכן תמנח במקר בהרבה מקומו על הצרה חסך עכץ וע
וערפל דרות הטמט והירח והכוכבי ומה טלח ויט טמיס וירד כאלג הטט טמיס וירד לכלות במהרה וזהו ויר
וירכב וירב ויעוף וירא על כנפי רוח רל מהירות הגזרה וכן מנחנו במקו חחר בדברי רבותי והגטט ותרע
הארץ וירד טמואל בן גחמני איץ רעט אלת הפסק מלכויות וכן הוא אומר ותרעט הארץ ותחל כי קמה על
בבל מחטבית ה עלה עטן מטל על חרות אפי באויבי כמו אז יעטן אפי וקנחתו ואש מפיו תאכל אפי

וירד רמה רגלו עס אפי
ערעט מאס

בני ישראל
היה עמך

הוא עמך

הוא עמך

הוא עמך

אשרי במעגלותיך כל נמוטו פעמי : אני
קראתיך כי תענני אל חש אונך לי שבע אמרתיו
הפלא חסדיך מושיע חוסים במתקוממים בימי
בימינך שמרני באישון בת עין בצל כנפיך תסת
תסתירני : מפני רשעים זו שדוני איבי בגפש יקיפ
יקיפו עלי : חד בכזו סגרו פימו דברו בגאות :

חמוך אסורי תמוך מקור במוקס ציון
את יום הסבת הלך וקראת ואמ' במעגלותי
תמוך אותם שלא ימוטו ומלת כמוטו מחל
בקריאתה יט ספרים שהוא דגוש צוית ואם
מבעלי הכפל יום ספרי טאינו דגוש ואם כן
הוא מכחי העין אבי קראתיך כי בטור
סתעכני ואתה יכול לעזרני והו טעם הפל
הפריט כמו והפלתני ביום ההוא ונספלינו חני
אמ' אתה טמוטיע חוסים הפר ותעביר חסדיך
אנטיס טהס מתקוממים צימינך כי כולס יד
המלוכה לי מאתך והמורדים צי מרדים צך
שמרני באישון כמו טמומר אדם אישון ט
והוא הטמור טממנו האור ונקרא אישון לפ
בו צודת איט והיו והנון להקטין לפ טהגורה ק
קטנה וכן תוספת יוד האנינון להקטין וכן וז
סבתן טענינו על תוספת קדושה וסמיכות ח
אל צת והוא דבר אחד צת הוא טס טעס
העין טממנו המאור ואישון הוא טס ט
סכרית צו צודת איט בפני רטעי
דני מפני אסר סדדו אותי ומלה זו בענין א
וכן זו טטאנו לו חויב בפס וקיפו עלי וסמרני
חויב אט יקיפו וסובבי עלי בפס כלום לקחת
חלבמו רוב סמנס סגר פיהס על כן דברו

תמוך אשרי במעגלותיך כל נמוטו פעמי : אני
קראתיך כי תענני אל חש אונך לי שבע אמרתיו
הפלא חסדיך מושיע חוסים במתקוממים בימי
בימינך שמרני באישון בת עין בצל כנפיך תסת
תסתירני : מפני רשעים זו שדוני איבי בגפש יקיפ
יקיפו עלי : חד בכזו סגרו פימו דברו בגאות :
אשרינו עתה סבבנו עיניהם ישיתו לנשות באר
בארץ : דמינו בארץ יכסוף לטרף וככפיר ישב
במסתרים : קומה ידוה קדמה פניו הכריעהו
פליטה נפשי מרשע חרבך : כמתים ירך ידוה
כמתים מחרד חלקם בחיים וצפונך תמלא ב
בטנם ישבעו בנים והניחו יתנם לעול ליהם :
אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך
לעבר ידוה לרוד אשר דבר לי
למנוחה לידוה את דברי השירה הזאת
ביום הציל ידוה אתו מבף כל אי
איבי ומיד שאול

מרוץ תפלאש אשורנו בדגס הסין וכן
תטה אסורי וסבבני כתי' בי וקרי בוני ולס רביס עלינו ועל חבריו סהתלקטו עמו בברחו מפני טחול ולסין
על עצמו כי הוא העקר ואמ' כסידעו דרכינו סחל
טאכחנו בה עתה סבבנו תקף ולכו אחריכ' וסובבו עליכ' עיניה יסיתו לכטו עיניה יסיתו על דרכיכ' לכטו
רטי' באר' ללכדיכ' דמיונו כארי יכסו לטרן לסו יחד על טאו' אה' כמו סחל' עליו צמומו על דברי כוס סן
יטרו' כאריה נפטי קומה ה' כסבא להדפפי קדמ' פניו הכריעהו סלא יהיה לו כח להרע לי מרשע חר
כי חרב והספלט' ממנו מאתך הכל כמו סכתו מחצתי ואני חרפ' ואמ' הו' אסו' סבט' אפי' במתים יך
וסלטה כפטי ממתי טהס ירך דל' מכתך כמו הנה יד ה' הויה כמו סקרא' חרבך קרא' ירך ממתי מחל ממתי
טהס מזה העול' סכל תחות וחפס' בזה העול' חלק' בחיי חלק' הוא בחיי העול' הזה כי לא יכטו לעול' הבא חלא ס
סנסונך וטוב תמל' בטכ' בעול' הזה יטבעו בני' מיטבעו בניה עמה' בחייה והכיוו' יתר' לעול' ליה' אחר מות' זה בני
בניה וברדס מפר' הסכו' על ד' עקיבא וחבריו הרוגי מלכו' אמרו מלאכי הסר' לפני הקבה ממתי ירך ה' ממתיס
מחל' אמ' לה' הקבה חלק' בחיי חלק' הוא בחיי העול' הבא אחר דוד הרטעי' אין לה' חפץ בעול' הבא ולא כן אכני כי אני
מיחל' ונחפה לחזו' פניך לעול' הבא בצדק סאעסה בעול'ס הזה לא באכול וסתענג כמות' אסבעה בהקיץ תמו
תמוכתי' אמ' אטבע' כנגד יטבעו בני' הס יטבעו בעול' הזה ואני אטבעה לעול' הבא בהקיץ כי לא תמות ותיטן
כפטי הסך ויסנו סכת' עול' ותמוכתי' וסכך' עד ותמוכתי' ה' יביט והוא הסגת' הסכ' כי כבוד' ה' לפי כח הסמ' אחרי
הפרדה מהגוף ומסה רעה הויה לו זה עם חיי הגוף מה טלא' כן לסאר' נביאי' כי סכלו הויה סכל' בסועל כסכתב
כסכתבטלו לו כלי הגוף כול' לח' לא חכל' ומי' לא סתה' ואז תמוכתי' ה' יביט ולא כן חליהו סכאמ' וילך בבח' האכול'
הו' כמו טס' במלכיו ולטא' הנבואי' והחסידי' יהיה לה' זה אחר מית' והחכ' אט' נע' פי' הסכו' בעול' הזה וכן פי' חותו
יס' לחזו' פניך כי הצדק טסמרתיו הויה סבה להקענג ברוחותי פניך והטע' מאגי' מעסה ה' טה' כלליס
לו בחכמ' ולכח עומדי' ואני טבע' מתענגו תמוכתי' לא תמלא בטכ' וזה איכינו בחלנו רך באקי' ואת המחה אי'
חיככ' במראי' הסי' רך במראי' סיקול' הדע' טה' מראו' חלהי' למנוחה ונ' מי סמס' כלליכות' בה' נקר' עבד' ה' ודו'
בבל' אסר' יסכה' הית' לי בטחונ' כעב' המצפ' לאדו' לפי' אמ' לעבד' חח' ססיר' הויה בפס' טמוח' אל' סמתחלב' במ
סמקומ' במלנו והעני' אח' וזא' הסיר' חברה' בסו' ימי' כסהניח' ה' לו מכל' חובי' ואמ' ומיד סאו' כי הו' כנגד' כל' חובי'

הסני ונדש סרעל היה אכני ידס
העני' גלא יוכל לסועב' איש
מני' סיד' ותכריעהו ויסול' כוס' ה'
ס' חלק' ר' וס' כי יקדמ' ס' וס'
לכס'

חייב
לכס'

עם נבר תתברר ועם עקש תתגברל: כי אתה ע
עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל: כי אתה ת
תאיר נרי ידוה אלתי יגיה חשבי: כי בך ארוך ג
גדוד וכלהי אדלג שור: האל תמים דרכו אמ
אמרת ידוה צרופה מגן הוא לכל החוסים בו: כ
בי מי אלוה מפל עדי ידוה ומי צור זולתי אלחיני
האל המאורני חיל ויתן תמים דרכי: משוה רגל
רגלי באילות ועל במותי יעמידני: מלמד ידי למ
למלחמה ונחתה קשת נחושה ורועותי: ותתן לי
מגן ישעך וימינך תסעדני וענותך תרבני: תרח
תרחיב צעדי תרחמי ולא מעדו קרסלי: ארדוף א
אויבי ואשיגם ולא אשוב עד בלתם: אכחצם ול
ולא יכלו קום יפלו תחת רגלי: ותאורני חיל למ
למלחמה תבריע קמי תחתי:

עם נבר תתברר ועם עקש תתגברל: כי אתה ע
עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל: כי אתה ת
תאיר נרי ידוה אלתי יגיה חשבי: כי בך ארוך ג
גדוד וכלהי אדלג שור: האל תמים דרכו אמ
אמרת ידוה צרופה מגן הוא לכל החוסים בו: כ
בי מי אלוה מפל עדי ידוה ומי צור זולתי אלחיני
האל המאורני חיל ויתן תמים דרכי: משוה רגל
רגלי באילות ועל במותי יעמידני: מלמד ידי למ
למלחמה ונחתה קשת נחושה ורועותי: ותתן לי
מגן ישעך וימינך תסעדני וענותך תרבני: תרח
תרחיב צעדי תרחמי ולא מעדו קרסלי: ארדוף א
אויבי ואשיגם ולא אשוב עד בלתם: אכחצם ול
ולא יכלו קום יפלו תחת רגלי: ותאורני חיל למ
למלחמה תבריע קמי תחתי:

לראם ולמר מה עטה יואב הלך והביא ביום אחד רשען וקבעו בבר החומה וכסף ראשו סהיה רך וכאח צו דוד
וקסן יואב על ראשו סל דוד ונתלה בצדו ודלג לחומה ואח דוד יהלכני צדיק חסד ויוכיחני מה עטה הקבה ק
קצר את החומה עד סעלה דוד אחריו סכ ובאלני אדלג שור: האל תמים דרכו הוא אלי סהיכולת צדו
ומה מעומה עומה בתמימות ויוסר ומסלס לכל איס כמעשהו
ואמרתו צרופה סאין בכל דרכיו סוג אלא סכל על קו היוסר והאמונה צרוף ומזקק מכל סוג כי מי אלוה סיפר
אמרתו והוא מה סכנה ויסוב גזירתו כי איך יאלוד ואין צור זולתי האל המאורני חיל הוא בעל הכח והוא
נתן בח ויתן תמים דרכי סלס דרכי סלס נפקדו אחד מאנסי במלחמה משוה רגלי אס הנרכתי לברי
לצדיח ולמלט סס רגלי כאילות ולא ססינוכי אויבי ועל במותי יעמידני ואחד כן במקו סהייתי כמלט סס והס
במותי סס יעמידני בצוח מלמד ידי כסס הייתי מנלח במלחמה לא סייתי מתהלל בגבורתי אלא סהוא ס
סיה מלמד ומרגלי ללחמה ונחתה קשת נחושה כל כך למד יד עד טאבלו קשת מאויבי וסיתתה נסבדת צור
בגריעותי ופי חנוסה חזקה כנחוסה והוא הצרול החזק וכן ואת ארנכס כנחוסה ונדלס סהיה דוד כוטל קשת
סחוסה וכוספה דא' בח לו לאדס לכוף קשת נחוסה ולא לכוף זרועתיו סלדוד ותתן לי מגן ישעך ובכל
סמלחמות יסעך סיה מגן לי סלא נגפתי באחד מכל סמלחמות ולא סיה זה סלא ססאך תסעדני וענותך תרבני
בלמ ענותך וססידותך עטתה זאת כי לא סייתי ראוי לכך אלא סססידותך הרבה אותי כי אכי סייתי בעס מעט
ואויב בעס רב וסייתי מננח כאלו סייתי אכי רב מהס תרחיב צעדי כמו בלכתך לא יצר צעדיך ואס תר
תרוץ לא תכסל זהו ולא מעדו קרסולי אס סייתי רץ לפני אויבי ופי קרסולי כרעי אסר לו כרעיס תרגו דליה
קרסולין ארדוף אויבי ואסיגס כמו סעסס לעמלק וסמחנס ולא סיתת להס תקומה לפננו כי כולס סמ
סמית לבד מארבע מאות איס נער אסר רכבו על סגמליס וינסו ותאורני חיל אורת מתני בקיל ובכח
ולא מעדתי והס מעדו וסכרעתיס תחת

כאשר יאמר נרי ידוה אלתי יגיה חשבי

מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה ורועותי

וירכב על כרוכ ויעף וידא על כנפי רוח: וישת ח
חשך סתרו סביבותיו סבתו חשבת מים עבי שחק
שחקים: מנגה נגדו עביו עברו ברד וגחלי אש:
וירעם בשמים ידוה ועליון יתן קולו ברד וגחלי
אש: וישלח חיצו ויפיצם וברקים רב ויהמם: ויר
ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך י
ידוה מנשמת רוח אפיד: ישלח כמרומ יקחני י
ומשני ממים רבים: יצילני מאיבי עז ומשנאי כי א
אמצו ממני: יקדמוני ביום אידיו ויהי ידוה למשע
למשען לי: ויציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי:
יגמלני ידוה כצדקי כבוד ידי ישיב לי: כי שמרתי
דרכי ידוה ולא רשעתי מאלהי: כי כל משפטיו ל
לנגדי וחקתי לא אסיר מגי: ואהי תמים עמו וא
ואשתמר מעוני וישב ידוה לי כצדקי כבוד ידי ל
לנגד עיניו: עם חסיד תתחסד עם גבר תמים ת
תתם:

שם המורה
המורה
המורה

וירכב על כרוכ פי וידא מן הקל כמו כאם
כאמר ידא הכסר עניינו ויעוף ובטמחל ברי
צרט מבניין כפעל כלום היה כראה והענין אחד י
ישת רמז לזרות כמו ספי סהס להס חסך אור
פי כי האל הנוריד להס הגירות ישת חסך סתרו ס
סלא יראוהו כי כעלס מהס חסבת מים ובטמחל כס
חסרת מים סענינו קיסור העכני מתרג חסוקיה
חסוריהו והענין אחד כי כל התקסר העכני זה צוה
תהיה החטכה והחטכה מן המים טימלחו עבי סחק
בנגה טהוא לפניו אל אהבו עביו עברו לאויביו
הוא חסך ברד וגחלי על דרך ואס מתלקחת בתוך
הברד וירעם הרעני על האויב וכתן קולו עליהס וה
והעני טמס מורך בלבס ויראה וירעו מחנו כמו
סירעד האדס ויבאל לקול הרעס ואח עוד ברד וגח
גחלי אס וישלח סלח חניו והפיץ האויבס
וכדקי רב ויהומס המס כצדקים טרב עליהס ורב מ
מן וימררוהו ורובו סענינו ירה חניס והוא פוע עב
מבעלי הכפל אפיקי מי הס עמקי מלאי מים כמו ל
לאפיקי ולגיאות אפיקי יס והמי הס הנרו והסכנות
סיה סהס ותסועה צהס על סני דרכי כאדס הטנ
הטובצ ציס ספיריב האל המי וירחו האפיקי ומסדו
התבל סהיו מכוסו צמי וזה בנגרת ס כמו ויגער ציס
על דרך מסל למסלת האויבס ודוד כוסע והתסיעה ל
המים וכן תסועת דוד בלא מסלת אויביו במלחמה כמו
סיה בסלע המחלקות סכוסע דוד ולא כפלו אויביו ועל זה אמר דוד והודה לאל טהוסיעו בצמי דרכיס יציל
יצילני על בליט או על יצני בנות יקדמוני ביום טלטולי כלומר ביום סהיה לי אד והייתי גולה ומן

ל

סוף ויחרב וכן מנשמת רוח אפי סכסב צהס וכן הוא
לטובצ צמיס בדרך אחרת סידומן לו מי סומסו מן המים וכן תסועת דוד בלא מסלת אויביו במלחמה כמו
סיה בסלע המחלקות סכוסע דוד ולא כפלו אויביו ועל זה אמר דוד והודה לאל טהוסיעו בצמי דרכיס יציל
יצילני על בליט או על יצני בנות יקדמוני ביום טלטולי כלומר ביום סהיה לי אד והייתי גולה ומן
ומטלטל אויבי היו מקדמים אותי ברעותס כמו סעטו הזפוס ויציאני יחלצני מן הצרה סהייתי צה וה
והוציאני למרחב יגמלני כי הוא יודע כי הצדק עמי לפיכך גמלני כצדקי והטיב לי כבוד ידי והוסיעני מי
מידס כי יס לפרס בכל המצות כלום חני סמרתי דרכיו והוא סמרני מאויביו ולא רשעתי מאלהי לא
עסיתי ברטע ובזרון סינחתי מדרך ס אלא אס כן הייתי סנגב ויס לפרס גס כן כי סמרתי דרכי ס על דברי
סחול סהייתי כרדף ממנו ולא סלחתי צו יד כטיכולתי עליו סאמר מי סלח ידו במסיה ס כי עון היה לו אס ס
אהיה הורגו אעפ סהיה רודפו כי סחול מלך היה בי כל היו לנגדי תמיד לא הייתי סוכח לחוקתי לא אס
חסור ממני סלא הייתי מפנה לבי לדברים אחרים אלא כל זמן הייתי נסמר מעון בכל כחי ואהי עס
האל ולא הייתי מהרהר אחריו כסיה סחול רודף אחרי וגלא הייתי כופר בצבואתו ואומר איך צוה עלי האל ל
להיות מלך ישראל וסחול עומד עלי בכל יוס להרגני וכן תמים תהיה עס סלא תהרהר אחר מדותיו ואח
ואסתמרה מעוני מאותו עון לסלוח יד בסחול וישב לפי סנסמרתי מעון הטיב לי ס כצדקי וסחול ומ
ומלכותו וצניו כלים ואני עמדתי ומלכותי קיימת עם חסיד כי כן דרכך כי עס חסיד תראה חסידותי
ותטיב לו עוד מן הראוי לו עס גבר תמי תתמו ועס אים תמי תראה חסידותיך ויסרך עם גבר ועס אי
אים תמי תראה חסידותיך ויסרך

ין כי כסס וכו

אוס צביא וכן

יום ליום יביע ידבר כמו הכה יבעון צפיהם תב
תבענה ספתי ופי היום הזה ידבר בעצור היום הבא
אחריו ולילה בעצור הלילה סיבוא אחריו כלום במדר
התנועות ביום ובלילה כמו שהיה מטפת ימי צראסו
כן הוא וכן יהיה לעולם לא כסתנ ולא כתחלף דבר
אם כן היום הזה מגיר בעבור מחר כי ידוע הדבר כי
כן יהיה אין אומ כבר פירשנוהו בכל האר
יבא קום בניכס וכן קו לקו לפי שהבנין יעשה בנ
בכתיית הקו כלום מעשה הכוכבים והגלגלים יבא בגל

יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יתוה דעת : אין
אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם : בכל הא
הארץ יצא קום ובקעה תבל מלהם ולשמש שם
אדל בהם : והוא כחתן יוצא מחופתו ישיש בגיב
בגבור לרוץ ארח : מקצה השמים מוצאו ותקום
ותקופתו על קצותם ואין נסתר בחבתו :

בארץ וכן בקנה תבל מליהם והנה מעשיה דבריהם לשמם סס אהל בהם לשמם סס אהל ומקום בגלגלי וא
ואת הספר על השמם לפי שהוא המאור הגדול ופיסוג ממנו לבני אדם תועלת גדולה יותר מסאר הכוכבים
במאורו וחמו לבני אדם ולסאר החיים והממחים ובאמרו בהם רל' באחד מהם כמו ויקצר בעירי הגלעד והוא
גלגל הרביעי מסבבת הגלגלים סבהם סבבה כוכבי לכת ואמ' בהם כי אלה הכוכבים תקועים בעוף הגלגלי וכן
אמ' ויתן אותם אלדים בריקיע השמים ולא אמ' על ריקיע והוא כחתן יוצא מחופתו בסאר צבחתו בזהרו ובהדרו
הוא כחתן שיבא מחופתו טהכל שמחים לנגדו כן השמם הכל שמחים לאורו ואדוני אבי זל' פי' שדמהו לחתן יו
יובא מחופתו שהוא ככסף לטיב לכלתו כן השמם סב למקום זריחתו ודמהו גם כן לגבור ואמ' ישיש כגבור לר
לרוץ ארח כי הגבור ישיש ושמח צבחתו למלחמה וכן אמ' בזכר גבורת הסוס וישיש בכח יבא לקראת נטק כן
השמם ישיש צבחתו והזיפתו וזריחתו הוא הססון והשמחה ואמ' לרוץ ארח כי לא יכסל במרוצתו בקצה
השמים מוצאו ממזרח ותקופתו על קצותם על כל קצות השמים הוא מהלכו ופי' ותקופתו סבובו כמו תקופת ה
הסנה לפי סבוב הרופות וטב למקום זריחתו כמו סאל סלמה הולך אל דרום וסובב אל צפון סמהלכו ביום כ
כרח צדו דרום והולך למערב וסובב רוח צפון עד סיסוב בצד אל רוחו מזרח ממנו ואין כסתר מחמתו ולא
אמ' ואין כסתר ממאורו כי יוכל להסצר ממאורו ולא מחמו כי אפי' בצדרי חדרים ישיבנו חמו והאכס ר' אבר'
ב' ע' כ' פי' ואין כסתר מחמתו פי' חוש השמם בעולם כדמות חוש הלב בעוף בראיית חכמת התולדת והנה הוא
חיים לכל הגופות א' כ' אין כסתר מתועלת חמתו תורת ה' תמימה מה ססמך עניני התורה לעניני השמ'
רל' כמו שהשמם והגלגלי מעידו ומספרים על כבוד האל וחכמתו כן התורה והמנו אשר צוה לעמו ישראל מעני
מעידו על חכמתו ועל מסרו כמו סאל אסר לו חקיים ומספטי דריקיים ככל התורה הזאת ועוד אמ' כמו שהשמ'
והשמם מועילים לעולם ובהם העול עומד כן התורה שהיא תמימה והיא מטיבת כפס וקיום הנפש בה כמו סקיו
העול בשמם כי הנפש בעוף כמו הגר בארץ ככריה סאין לו עוזרים וסומכים כי עוזרי הגוף רבים הרודכי אחר
הצאה והיא כחידה וטבירה זכיה וכן אמ' סלמה והמטיב אותו לאיש מסכן ואכס והנה התורה מטיב הנפש אל
תולדות ואל מקום כבודה וספר בתורה ובמנו ובמספטי על חמרתם ויושרם והתורה היא תכונת התורה האריך ת
תיעשה והוא מענין ולא שמעתי לקול מורי ולחורות כתן לבו שמוה' על תכונת הדבר כמו תורת הבהמ' והעוף
ותורת המכורע והיולדת והזב והזב ותורת כזיר והזכיר המצות והוא מה שבו האל לעסות בדרכי עבודת האל ו
ואהבתו כאלה המצות לעבוד והעדות הוא מה שהוא עדות בין ישראל לאל סקבלוהו לאלוה והוא קבלס לעם סב
סגלה כמו ארון העדות אהל מועד כי המצות אשר צו ישראל בהם הם עדו והלכות סהו בהם סהס כל התורה
בולה והדברי סהס היו עדות גדול לישראל בראות כבודו על הר סיני והקולן והלפיתים והמראה הגדול שהוא הוא
עדות ואות זכרון וסמטה מובל הכל עדות לה ולבניה כמו סאל כי לי כל האר' כי עבדים הם ואמ' סקודי ה' על
מצות סאל סאל ספקידס ונתכ' בלב והסכל מורה עליה ואמ' היראה שהיא ראשית המצות יעקד' כי העבד אס
לא ירא מהאדון לא יעשה מצותו והירא הגמור בסתר ואמ' המספטי סהס הדיכי סבין אדם לחביר והנה זכר לנו
כל לסון מצוה לבד חקיו והעש כן אמ' ס' תמימה וצרה ישראל מסמחי לב מאיר עיניס טהורה קמת דדקו
יחדיו הנחמדי ומתקוי וכל זה לא יתכן לומ' אלה על התצות טעמ' גלוי וכראה והחוקי כגין אכיל חזיר ולצאת
סעטכו והדומין להס סאין טעמן גלוי איך ואמ' עליה כחמדי ומתקוי וטאורים אעפ' סהס כן למי סידע טעמ'
סנה אין טעמס כראה לרוב בני אדם

וכן אמרו רבותינו ז"ל הבוס
כחמרים הקבועים ברלב

ויקרא ר' יוחנן ז"ל הולך אל
בגלגל וזה אמרו רבותינו ז"ל
למאן דהוה רב דבביתא הוה
הולך אל ר' יוחנן ביהמדרגה ופי'
לעולם ידוע ודבר י' על כן
אל ענין הולך אל ר' יוחנן ביהמדרגה
יושב אל סמון בהקדמת
כשרו ור' יוחנן ז"ל ככל השע
בשנה בכל מקום יאמר

סמון האדם בקרן השמ'
העולם והאכסולס רבים והנ'
השבי והיאסור אל חרש

השמים הססר כלן
לענין כל יסל כחמית ויבד'
הואר צדו ור ספר הנהיה סה
וספור טען הקבור ין ספיר
לגויס על האל כי הולך בע'
בראיו והסגרה בעושות וברע

לפי רלב טעם עד גלגל
הס צדו ויבד וסכין

תהיה נגולת וכגבצת ולא תאבד לא בעולם הזה והבא
מבעלי והממון הם יתן אחד ממנו יחסר ולא יסא
יסאר בידו מה שיתן והחכמה הם ילמדנה לאחר לא
תנא מידו אבל אסף הכה כי דברי התורה והחכמה
נחמדי למסכילי יותר מזהב ומכסף ובתוקים
מדבא כי הדבא יערב לאחד יותר מטאר המאכלים
ואעפ"י כן אס יוסף לאכל ממנו וזיק לו ויקיאנו והמ
והמאכל וועיל לפי טעה ולא כן החכמה כי כל מי
סיוסף בה תועילנו ותועיל לו לעול' גם עבדך נזהר
בהם לפי שאם נחמדי ולמי הם נחמדי ומתוקי למס
למסכילי וליראי ה לפי אמ' גם עבד נזהר בה כלומ
גם אני מחס אעפ"י שאינני מן החכמי ועבדך אני ו

ובתוקים מדבא ונגולת צופים: גם עבדך נזהר
בהם בשמרים עקב רב: שגיאות מי יבין מנסתר
מנסתרות נקני: גם מזדים השוך עבדך אל ימ
יבטלו בי אז איתם ונקיתי כפשע רב: יהיו לרצו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ידוה צורי וגו'
וגואלי: למנצח בזמור
לדוד: יענד ידוה - ביום צרה ישגבך
שם אלהי יעקב:

וחרד למנותי וכזהר בה והם נחמדי ומתוקי לי גם ידעתי כי צמירס עקב רב מלבד המתיקות סומנא המס
המסכיל בהם וסתתוקק הנכס המסכלת ותכסוף אל החכמה העפ' סלא יהיה לו בזה גמול כי טבע הנכס ה
המסכלת סתתאזה אל החכמה כמו טהיה טבע הנכס המתאזה אל המאכל הערב אס כן החכמים עוסקים ב
בחכמה מטבע העפ' סלא יקוו גמול בזה. ואמ' דוד בשמרים עקב רב עוד יותר על התאזה כי חני והמסכילי מ
מתאזים בהם כי עוד יש לנו צמירדתס סכר רב סאתה מטיב לסומרי המנות בעולם הזה ובעולם הבא. הלא
סהעיקר הוא לעולם הבא לפי נקרא הסכר עקב רב כמו סהעקב סוף הגוף כן הסכר סוף המעטה והמעטה
לא יגמר לאדם עד יוס מותו. שגיאות מי יבין. אמת הוא כי רכוכי ולבי אל מנותיך אבל זה חני מבק'
ממך סתקני מן הנסתרות כי הסגילות מי יבין כי איך מי סידע ויבין הכל כי במקומות יסגה ויהיה הדבר כ
נסתר מעיניו ועל זה חני מבקס ממך סאל תעניטני מן הנסתרות אלא תקני מהם גם מזדים חסו'
ועוד חני מבקס ממך סאילה גדולה יות' ממה ססאלתי סתמכע אותי מן הזדוכו סלא ימסלו בי ולא יהיה יצרי
תוקפי כי חני אטמור בכל כחי וגם את' תסיעני סלא יסלוט בי יצרי הרע כי הקבה מסייע למי סלבו נכו' כמו
לאבימלך ואחסיך גם חנכי אותך מחטוא לי וזדים הוא סס ולא תאר ויהיה זד' צטקל רט ועוטר יס לאל ידי.
אז איתס כתו' ביד אחר האלף והוא הנח סהוא תמור' הדגס. כמו לא ימד וכל לבב חנוט ימס. ויס בר דרס כי ח

חסו' היוד עטר ובעטר הדברות כתכ התורה והס תמימות וטלימות. אמ' כסתקני מהסגילו ותסייעני סלא
יסלטו בי הזדוכו אז אהיה תמים' אסלס ונקתי מפטע רב הפטע הוא יות' רע מהזדון כי מתאוותו הוא עובר ב
צמוד' אבל הפטע הוא המרד בעבד המורד באדוכו ויבזה מנותו ויעטה העביר העפ' סאינו מתאזה על זה. נ
ומי סהוא רגיל בזדוכו יבא לידי המרד לפי אמ' דוד אס תקני מהסגילו ותסייעני על הזדוכו סל' יסלטו בי א
אס כן לעולם לא אהיה פוטע זהו סאל ונקתי מפטע רב ורב עניינו גדול כי הגדול טבעבירו הוא המרד. ואח
ואחר התפללו זה סאל מהאל טיקבל תפלתו. יהיו לרצון אמרי פי מה סאמרתי לפניך בפי ומה סלא
אמרתי בפי אלא סבתי בלבי גם כן המחסב הוא הגיון הלבו יהיו לרצון לפניך כי דברי רבי יחשוב אדם בלב
בלבו ולא יבין לדבר בספתיו לפי אמ' דוד ה' ספתי תפתק ואמ' סלמה ומה מענה לטון. ה' צורי וגואלי
חוקי טצי אבטח בטאלותי וגואלי מסגילו והזדוכות' למנצח מזמור לדוד למד לדוד פי בעטר דוד ב
כמו אמרי לי אחי הוא והמסורר אמ' אות' בעביר דוד צאת' למלחמ' ועגך ה' ביום צרה כסתתהו בצרה ב
צמלחמ' סס האויב עס יענך בתפלת' סתתפלל לפניו. יסגבך כי העזרה הוא כמגדול עזו טיסגב אחד סלא יסלוט
בו האויב סס אלהי יעקב אמ' אלדי יעקב לפי סראה עצמו בצרות יותר מאברהם וינחק וכן אמדו בדר' אלדי
אברהם אלדי ינחק איך כתיב כאן אלא אלדי יעקב ואמר ריס לקיס מטל לאסה עוצרה סהיתה מקט' ללדת
אמרין לה לא ידעינן מה נימא לך אלא מאן דעני לאמך בעדן קסיות' יענה לך בקסיותיך וכן כתי' ביעק
ביעקב לאל העונה אותי ביום צרתי ולכך אמ' דוד ליסרא' מי טענה יעקב אביכס יענה איתכס הוי אומ' יסגב
סס אלדי יעקב. ובמקום אחר אומ' בעל הקורה נכנס בעוצה סלקורה כן יעקב הוא אבינו לבנו אבל אברה'
היה לו בן אחר ואנ' יסמעאל וינחק היה לו עמו

הוא נבונה ו
גם סכר לסייעני
לכך

כי יתקין אל יכאנה

לעולם לא אהיה פוטע וסל

או יתכן לטעם כי היותו עולה
כי עזרתו יעקב ושידאל כמו אל
וכן בלתי ידוע רביש

תורת ידוה תמימה משיבת נפש עדות ידוה נאמ
נאבנה מחכימת פתי: פקודי ידוה ישרים משמחי
לב מצות ידוה ברה מאירת עינים יראת ידוה ש
טהורה עומדת לעד משפטי ידוה אמת צדקו יח
יהיו: הנהגות מזהב ומפז רב

ואמר תמימה שהיא טלמה כולה לא יחסר דבר מכל
הדברים שנקרא האדם להם בעולם הזה ובעולם הב
הבא ואמר משיבת נפש כמו שפי' ואמר עדות ה' כ
כאמנה כי אין כוזב בה כי טכס הכבוד בני רחל לעיני
לעיני כל ישראל אין מכינס ומסקפק בזה ואמר
מחכימת פתי כי כל המטכס חכמה נשלחה כי לא ד
דבר רק הוא המורה והמזבחות והיריעות וכן כל ה
הדברים כולם מורים על חכמה עד סקראן מותו ה

החכמים עולם האמצעי שהא דמות העולם העליון ודמות העולם הקטון וכן שמירת הטבת היא חכמה גדו
גדולה שיתקור האדם בגללה על חדוה העולם ועל מעשה בראשית והיא חכמת הטבת ואמר על הצורה כי ה
היא חכמתכס וביכתכס לעיני העמים ואמר רת עש חכס וכבון הגוי הגדול הזה ומעב שמחלק התוארים הא
האלה ואמר לתורה תמימה משיבת נפש ולעדות מחכימת פתי לחכמים וכן כולם טוים בתוארים ולא אמר ה
התואר הזה על האחד והוא הדין על חברו אלא שסמך כל תואר אל המתואר והקרב אליו וסמך ללמוד עליו
כפי תארו כמו שפי' וכמו שנפרט. פקודי ה' ישרים היוני מפרטי פקודי מצות כתרגומו מלא סלח חת
כן מצות ה' לפי נפרט פקודי כמו והיה האוכל לפקדון שהוא ענין הגניזה וההנחה והם הדברים שהטבל מנה
עליהם ומזה הטעם הם משמחי לב כיה חכס ישמח על טבלו ואמר יגבר על הגוף ויטהוהו בדרכי הטבל אין
שמחה בעולם כשמחה הזאת והיא שמחה הנפש לפי חמ משמחי לב ולא חמ משמחי האדם כי האדם ישמח ל
לתאוה העול מבל הטבל והוא הלב לא ישמח כי חס בדרכי טבל וכן חמ כי טטון לב חמ מנה ה' ברה
כל מצוה ומצוה במקום שהיא היא ברה וזכה מאין סיב מאירת עינים כי העם טהס בלא מצות הם הולכים ב
בח טך כי המצות הם יתירו הלב והם מדרגה לעלות אל הכבוד הגדול. יראת ה' טהור הם הדברי טיב
טיעם בפי' חו בלי דעת אדם כמו הגניזה והמדות והמשקלות והם הדברי טכצו בה ויראת מאלדי והיראת
הטהור מחין סיב כי הדברי הרעים טהס בגלוי ומנע אדם מעשות מיראת בני האדם והנה הכסף הזה חנו
טהור כי יש בו סיגים אבל הדברי טהס בסתר ומנע אדם לעשותם מיראת האל לבדו היראת ההיא טהור אין
בה סיגים וחמ עומדת לעד כי יש מצות טיט להם מקום וחמן או חמ עומדת לעד על כל התור טלח בזה האל

אין ברה נפרט יעני טעם לא
ידוה עלהם

בה לזמן חלח עד עולם עד הלא ידעו כדברי התומרי כי התורה טכצנה בהר סיני היה לה זמן ~~הוא~~
~~הוא~~ היתה גופנית ~~הוא~~ להבין אותה רוחנית ~~הוא~~ כהמצות טה
חומ טהס מטל ולא יובנו כממע' הרי בזה האל עליהם בפי' ולא על דרך מטל דלפ' היו המצות בספק זה חמ
הדבר הנסצר בו כך הוא חמ כך הוא והכתו חומ כי המוצה הזאת אשר חכמי מצוה היום לא נשלחת היא
ממך ולא רחוקה היא. ואם היו במצות דברים טלח יובנו כממע' הרי הם נפלאים ורחוקים. משפטי ה' חמ
כבר פיקסנו המשפטים טהס הדינין טבין אדם לחבירו וכולם הם דיני חמת גלוי לעינים וכולם נדקו יחדיו
אין באחד מהם עול ויח הטעם שסמך התורה לטמט להגדיל תועלתה על תועלת הטמט כי יש דברים טהס
טהטמט חזיק והתורה מועילה בכל הדברי לפי חמ תורת ה' תמימה טלימה היא כי בכל דרכי העול הזה והע
והעולם הבא ימנח האדם תועלת בה ואח משיבת נפש כי הטמט כטיטב האדם לחומו יותר מדאי טהוא יחכ'
חולי מות כמו טכחמ' ביונה ותך הטמט על ראט יונה ויתעל' והתורה לא כן אלא מחכימת פתי. וכטיטב אדם ל
לטמט הרבה ידאג לחומו ולא כן פקודי ה' טהס משמחי לב והטמט כאמר וסתכל האד' בעצמ' תכהיכ' עיניו
מיראות ומצות ה' לא כן כי היא ברה מאיר עיניו והטמט יכסנו עכנו ויראת ה' טהור וזכה וברה לא יכסנו דבר
ולא יסציר והטמט מאיר ביוס ולא בליילה ויראת ה' עומד לעד. והטמט אי אורו וחומו טוה כל היום כי עד חני
היום יוסף ומחנות היום ואילך יחס ולא כן משפטי ה' אל נדקו יחדיו ולא מחכימן זה את זה הנחמדים
מזהב חמ כי דברי תורה הם נחמדו יותר מזהב ופז והפז הוא הזה הטוב והנקי והוא רב כמ' על כל רב ציתו
טהו גדול בחטיבו ובגדול' וא' רב במכניו והי טעם רב על זהב ופז כי בני אד' יתאו לממן זהב רב ופז ויח
פז חבני יקרו והאד' יתאוה חליה והמטכיל יתאו יות' לתור ולחכמ' וכן חמ טלמה וכל חפצי' לא ישוו בה כי חמ
חמו הו' בעול הזה ולא בעול הבא והחמו יגלוה' או יגביה' מהאד' או יאבד' ממונו בייס או ביטסה והחכמ' לא

הירידה חמ טעם
ה' ברה נפרט יעני טעם לא

הירידה חמ טעם
ה' ברה נפרט יעני טעם לא

אין יבין אדם טעם על דרך
אין עס כי אדם היו המצות

גדול כבודו לעיני כל העמים והוד והדר תשיה עליו: כי
 תשיתו ברבות לעד תחדו בשמחה את פניך:
 כי המלך בטח בידו ובהסד עליון בל יבוש. ת
 תמצא ירך לבל איביך ימינך תמצא שנאיך: ת
 תשיתמו כתנור אש לעת פניך ידוה באפו יבלע
 יבלעם ותאכלם אש: פרימו מארץ תאבד וזרעם
 מבני אדם: כי נשו עליך רעה השבו מזוכה בל י
 יוכלו: כי תשיתמו שכם במתריך תכונן על בגניה
 פנידם: רומה ידוה בעוד נשירה ונמרה גבורת
 גבורתיך:

למנצח

על אלת

גדול כבודו לעיני כל העמים והוד והדר תשיה עליו: כי
 תשיתו ברבות לעד תחדו בשמחה את פניך:
 כי המלך בטח בידו ובהסד עליון בל יבוש. ת
 תמצא ירך לבל איביך ימינך תמצא שנאיך: ת
 תשיתמו כתנור אש לעת פניך ידוה באפו יבלע
 יבלעם ותאכלם אש: פרימו מארץ תאבד וזרעם
 מבני אדם: כי נשו עליך רעה השבו מזוכה בל י
 יוכלו: כי תשיתמו שכם במתריך תכונן על בגניה
 פנידם: רומה ידוה בעוד נשירה ונמרה גבורת
 גבורתיך:

לפי הוא בנות בו טלח ימוט ואמ' ובחסד כי כל מה שהוא מטיב לצדוהי הכל הוא הסדר מאתו המצא
 ידך תסטיק ידך טלח תצטרך לעזור אחר כמו רב לו אמ' כי ידך וימינך תסטיק לגילפי מהקדי' כי המלך בטח
 צה אמר כנגד המלך כיון שבטחת בה תמצא ידך לכל אויביך וכפל הדבר ואמר ימינך תמצא טכתיך כמו ל
 למנצח ולמד לכל אויביך עומד במקום סניס וכמוהו רבים ותמצא עניינו תסטיק כמו ומנח להס חו תמצא
 סנאיך הוא עניין אחר בלא חסרון הלמד ויהיה פי' כמטמט ואמר ימינך תמצא טנחתיך כלומר סלח יהיה ל
 להס כח ורעות להמלט מידך תשיתבו כתנור אש כמו תנור סיס בתוכו אש ועניס והאט תאכל הע
 העניס כן תטית אתה אותס לעת כעסך עליהס סיכלו כולס ויהיו כתנור אש שמכלה מה שבתוכו ועל הד
 הדריך הזה באט תצער יער וכלהבה תלהט הדיס שאינו אמר מהס יהיו חוט לצער אחרים אלא סיהיו כהס ט
 טתכא ביער סיכלו ויטרפו כל עני היער כן יכלו הס וכן ככור אש בעניס וכניה כמו וכניה לא היו לה עוד
 פני ה חלקס ופ' כעס ה באפו יבלעס תוכל לטית אותס כתנור אש כי ה עמך סיבלעס באט ותאכלס אש
 פרימו מארץ תאבד טלח יסחר להס זכר' כי נשו עליך זה יהיה להס גמולס לפי סכטו עליך לעסות רעה
 אלו היה הכח בידס ומטבו מזימה טלח יוכלו להביאה לידו מעטה כי היו באיס להלהס עליך ולעסו לך רעה
 בו תסיתומו כי טעס למה סאמר בל יוכלו כי אתה תטית אותס לחלק אחד כולס טלח יהיה להס כח להת
 להתערב עמך ואלא יהיו לעבר אחר כולס ואתה כנגדס במיתריך תכונן חתיך במיתריך ותורה אותס על פכ
 פניהס כמו כוננו חוטס על יתר וכן במיתריך תכונן חתיך והוא על דרך קצרה כי כן מנהג המקרא במקום
 סהעניין מובן רומה ה בעוד העין בקבוץ ספתיס ואמרו כל ישראל רומה ה על החויבים בעוד כי ה
 העו והגבורה לך ולא לנו כסירה וכומרה גבורתיך ובעוד סתתן לנו כסירה וכומרה לך וכודה לך
 בי מאת' הכל. למנצח על אילת הסחר יס אומ' כי אילת הסחר הואכלי מכלי הכנף. וי' אילת מן א
 אילותי לעזרתי חוסה כלומ' כאמ' זה המזמו' כעלות הסחר וי' כי אילת סס כוכב הבקר וכן בדברי רז' קירי'
 סס כוכב הבקר אילתא. והס אמרו כי על אסתר כאמר זה ועל ישראל שהיו בגלות באותו זמן. וי' אותו על
 דוד כסיה בירח מפני סאול. והכונן כי אילת הסחר כאמ' על כנסת ישראל בזה הגלות. וסוף המזמור י
 יוכיח וקראס אילת כמו סהקסיל אותס במיר הסירים בבטנות או באילת הסדה

ישראל עורך מקדש ומציון יסעודך יזכור כל מי
מנחותיך ועולתך ידשנה סלה: יתן לך כלבבך
וכל עצתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלה
אלהינו נדגול ימלא ידוה כל משאלותיך: עתה
ידעתי כי הושיעה ידוה משיחו יענהו משמי קדשו
בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים
ואנחנו בשם ידוה אלהינו נזכיר: המה כרעו וגם
ונפלו ואנחנו קמנו ונתעדר: ידוה הושיעה המל
המלך יעגיבו ביום קראינו:

למנוחה

מוזמר לדוד: ידוה בעודך ישמח מלך
ובישועתך מזה יגל מאד: תאות לבו נתת לו ואר
וארשת שפתיו כל מנעת סלה: כי תקדמנו ברכו
ברכות טוב תשית לראשו עטרת פו: חיים שאל
מבך נתת לו אורך ימים עולם ועד:

ישראל עורך מקדש ומציון יסעודך יזכור כל מי
מנחותיך ועולתך ידשנה סלה: יתן לך כלבבך
וכל עצתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלה
אלהינו נדגול ימלא ידוה כל משאלותיך: עתה
ידעתי כי הושיעה ידוה משיחו יענהו משמי קדשו
בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים
ואנחנו בשם ידוה אלהינו נזכיר: המה כרעו וגם
ונפלו ואנחנו קמנו ונתעדר: ידוה הושיעה המל
המלך יעגיבו ביום קראינו:

פלוסיעכ וידענו כולם כי מסיחו הוא והוא מוסיעו ויעכנו מסימי קדשו בגבירו יסע ימינו כי במעט עס היה מפ
מפיל רבבות מאויב ולא היה יכול להיות זה אלא בימיך האל סמלת להוסיענו אלה ברכב האויבים היו
באים ברכב ובסוסים והיו בנטחים בהם כמו סכ ויבטח על רכב כי רב ואנחנו בצמס ה אלדיו כזכיר כסנכופי
סמו וקדוהו אנחנו ככח ואנחנו כרגל ככח הרב והסוסים: המה כרעו ונפלו המה מהו ברכב וצמ
ובסוסים כרעו ונפלו ואנחנו מהינו כנפלי לפניה כסנכוכיר סס האל קמנו ונתעודד פי כתגאה וכתרוס על
עליה כמו מעודד ענוים ה ידוה הוסיעה זה סהינו אומ ונועקיס במלחמ כמו סאמ ואנחנו בצמס ה
אלדיו כזכיר סהינו אומ ה הוסיעה המלך יענכו ביום קראינו ופי המלך האל סהוא מלך העולם וברו להוסי
להוסיענו: לבגצח מוזמר לדוד: גס זה המזמר כאמ על דוד ויה על מלך המסיח: ואס הוא על דוד
פי לדוד בעבור דוד כמו סאמרכו למעלה ואחד מן המסורדי אמרו עליו ברנח הקד' ואס הוא על מל' המסיח
לדוד הוא כמסמענו כי המזמי הוא לדוד סאמרו ברנח הקדס על המסיח בגו והאוויבי סס בגו ומכחו סי
סוכורו על ירוסלים או יהיה לדוד על מסיח כי הוא כקרא דוד כמו ודוד עבדי כטיא להס לעולם
ידוה בעודך ישמח מלך
וכן תאות לבו נתת לו וכך כי תקדמנו
ואמ גדול כבודו
בישועתך
ביטח בה
תאות לבו נתת לו כתיב עבדי במקו עתיד וכך מנעת כי כן המכה ברברי הכבוא ורוח הק
קדס בהרב מקומו כמו סכתבנו וארשת ספתיו כמו מבטא ספת ואין לו חבר במקד' כי תקדמנו ברכו
טוב ברכו כל דבר טוב כמו ברכו סדוס ורחס ברכות תהו ס אמ כל הברכו תקד לו ותת לו תשית לראשו
סתקייס מלכותו בכבוד וגדול חיים סאל ממך סתאריך ימיו בעול הזה: אורך ימים חיי העולם סבא

ידוה הושיעה המלך
המלך יעגיבו ביום קראינו

וזר לבי כדונג נמים בתוך מעי יבש כחרש כח
כחי ולשוני כדבק מלך וחי ולעפר מות תשפתני
כי סבבני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי יד
ידי ורגלי אספר כל עצמתי המה יביטו יראו בי
יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל ואתה
ידוה אל תרחק אילתי לעזרתי חושה הצילה מ
מחרב נפשי מיד כלב יחידתי חושיענו מפי ארו
אריה ומקרני רמים עניתי אספרה שכך לאחי
בתוך קהל אהלך יראי ידוה הללוהו כל זרע
יעקב כבדוהו וגורו מכני כל זרע ישראל

וזר לבי כדונג נמים בתוך מעי יבש כחרש כח
כחי ולשוני כדבק מלך וחי ולעפר מות תשפתני
כי סבבני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי יד
ידי ורגלי אספר כל עצמתי המה יביטו יראו בי
יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל ואתה
ידוה אל תרחק אילתי לעזרתי חושה הצילה מ
מחרב נפשי מיד כלב יחידתי חושיענו מפי ארו
אריה ומקרני רמים עניתי אספרה שכך לאחי
בתוך קהל אהלך יראי ידוה הללוהו כל זרע
יעקב כבדוהו וגורו מכני כל זרע ישראל

דל טכטלתי מסני תורות תורה סבכתב ותורה טבעל פה סכ כי לקח טוב נתתי לכם תירתי אל תעזבו ודל ב
בעבו הגלות ולעפר מות תספתני כלומר קרוב אחי מן המות כאלו מוכן אחי לטימני בקבר שהוא עפר המו
תספתני מן שנות הסיר וברם אחי דומה לכירה הנתונה בין סתי דרכים ועיברים וסבס סופתים עליה
בי סבבני כלבים הם האויבים ואחי בתוכם כמו ססבבנו כלבים שאין לו דרך לכוס מפניהם ופי סבבני
אחר המטל והמליצה כארי ידי ורגלי כי הקיפוני כמו הארי המקיף בזנבו בעיר וכל חיה סתראה איתה העגול
העגולה לא תנח מטע ממורח האריה ומפחדו ויאספן ידיהם ורגליהם וימצא האריה טורפו בתוך עגולתו כן
אכחנו בגלות בתוך העגולה לא נוכל לצאת ממנה טלח נהיה ביד הטורפים ~~אם לא יצאנו מן הגלות~~
~~כפי מה שכתבנו~~ והנה אכחנו אנספים ידינו ורגלינו ועומדים יראים ופחדים בפניהם כי אין לנו רשות
לברוח ברגלינו ולהלחם בדינו והנה כאלו דינו ורגלינו בנקמתי אספר כל עצמותי ואם אבוא לסב
לספר דרתי בשני גדוליהם ממה שיעשקוני קטניה המה הגדולים יביטו אלי ויראו בי בעין הבז והטמחה כמו
אל תראוני טאכי סחרחרת לדאזה כך שהוא עכיון ראות בזיון ולעג ועצמותי כמו הגיסו עצמותיכם וימ ע
עצמותי כמטמעו מן ענש ויפרסו אספר מעכיון מספר דל מרוב כחיותי אוכל לספר כל עצמותי והמה יבי
יביטו בי דל בצטרו ורוע תארי וילעג לי יחלקו בגדי להם יקחו ממנו ויגע כפינו עד שאפי בגדינו
ולביסנו יקחו להם ויפלו גירלם עליהם ואתה ה אל תרחק כסתראה הנרות האלה אל תרחק כי מתה
איוולת וכחי ולא בטחתי אלא כך על כן לעזרתי חושה הצילה מחרב נפסי מחרב הגלות טלח מסכה
בגלות כלב ואריה ורמים הם מטל על מלכי אומות העולם אשר אכחנו בגלות ביניהם וכל אחד לפי גרולתו
קורא אותו ויחידתי היא הנסמה שהיא יחידה סוככת בבית קומר ואין דומה לה כי הנכס המתאזה היא הגוף
השועגי מפי אריה מקרני רמים עכיתני כי הראש ינח בקרניו כמו שאמר בהם עמים ינח ועכיתני כמו
כמו תענני ורבים כמוהו בדברי הנבואה או פי כי פעמים רבות הוטעתי מזרות גדולות סהתסועה מהם כמו
הנוטע מקרני ראמים טתוציאני מהגלות ותיטיעני עתה מפי אריה אספרה סמך לחחי בטתוטיעני מפי ארי
ומקרני ראמים ותוציאני מן הגלות ואחי הם בני אדום שאכחנו ביניהם בגלות וכן יטמעאל ובני קטורה כי
כולם בני חברה אבי או פי אכחנו אשר בגלות כספר הנסים והנפלאות טעטה עמנו ה בגלות עסרת הטב
הטבטים סגלו בלחלח וחבור ולא היתה יד האומות טולטת עליהם כמו עלינו עראי ה הללוהו כך יאמר
יאמרו בעת הקטועה ופי יראי ה מישראל והחלוק הוא כמו יראי ה ברכו את ה בית הלו בית אהרן בית ישר
ישראל והטעם כל אחד לפי מעלתו וסכלו ולפי קרבתו אל ה יגעו מן היראה אל האהבה וגורו ממנו כל זר
זרע ישראל אותם טלח הגענו עדיין וברם יראי ה יאוסע בן לוי אומר אילו יראי סמים ד טמואל בר נחמ
כחמני אומר אילו גירי הנדק לעתיד לבוא ורבץ אמרי יראי ה אילו הכהנים כל זרע יעקב אלו הלוי וכל זרע
ישראל

לכבוד ה' אלהינו

לכבוד ה' אלהינו

לכבוד ה' אלהינו

כבר היה הפסוק
ומינה כי
הפסוק הוא
ונגה יראי
הפסוק אל

השחר כזמור לדוד: אלו אלו למה עזבתני רחוק
בושועתי דברי שאגתי: אלהי אקרא יומם ולא
תענה ולילה ולא דומיה לי: ואתה קדוש יושבת
תהלות ישראל: בך בשחו אבותינו בשחו ותפלי
ותפלטמו: אליך זעקו ונמלטו בך בשחו ולא בו
בושו: ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובווי
עם: כל ראי ילעיגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש
גל אל ידוה יפלטוהו יצילהו כי חפץ בו: כי אתה
גחי מבטן מבטיחי על שדי אמו: עליך השלכתי
ברחם מבטן אמו אלו אתה: אל תרחק ממני כי
צרה קרובה כי אין עוזר: סבבוני פרים רבים א
אבירי בשן בתרוני: פצו עלי פיהם אריה טורף ו
ושואג: כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי

וכי הסחר הזוהר והיופי שהיה להם כמו סאמ' מי זאת
הכנסקה כמו סחר ועת' הם בחסוכה בגלות זה כאלו
הם כסוכים ונעזבו וקוראים מן הגלות אליו למ
למה עזבתני והוא בלסון יחיד על עם ישראל יחד ש
שהם כאיש אחד בגלות בלב אחד אליו הכפל כד
כדרך הקוראים והנועקים כמו סכ' עכני ה' עכני אב
אברהם אברהם משה משה ואמ' אליו כמו חזקי וכורי
מקדם ועתה למה עזבתני רחוק מוטעתי ולמה תהי'
רחוק מוטעתי כסתשמע דברי שאגתי: אלדו ת
אקרא יומם ביום ובלילה אקרא ולא דומיה לי מצע
מצעקתי ואתה לא תענה ודומיה סס ולא תאר ואת'
קדוש ואיך לא תענה אתה טאתה קדוש יושב וקיים
לעד והייתה פעמים רבות תהלות ישראל סהו מהל
מהללים אותך בהושיעך אותם מחרותם כי התהלה
וההודחה תהי' על היסועה ואיך לא תושיענו עתה כי
אתה קיים לעד וכורך אז כורך עתה יושב קיים כס'
וכן ואתה ה' לעולם תשב: בך בטחו אבותינו כי
כמה פעמי בטחו אבותינו ותפלטונו מחרותם ולא ה

היה סקר בטחונם וכפל בטחו לחזק הצטחון כי לא היה להם בטחון אחר אלא בך. וכך אליך זעקו וכמלטו ל
לא לחלדים אחרו לפי לא בוטו מסבס. ואנכי תולעת ולא חוש אכני נבזה בעיני הגוים כמו תולעת ואי
וחיכני איש בעיניה אלא חרפת אדם ובווי עם אנו בגלות. בר' רואי ילעיגו לי כן הם ישראל בגלות כי כל
דואיהם ילעיגו להם ויפטירו עליהם דברי טל לעב וקלון ויניעו ראש עליהם. ויפטירו ויטלחו הדברים בטפה מן
פוטרי מים והטילות יבא במים כמו המטלח מעייני והטילות יבא בדברי כמו פוך טלחת צרעה. גורל על
ה' גל הוא תאר במקל חוש מענו לתוס דרך ה' פי סמסבב דרכיו ושאלותיו ותפלותיו אל ה' יפלטוהו ויכלהו כי
חפץ בו וסומע תפלתו כמו אש חפץ בנו ה' חו פי כי חפץ האד' באל כמו כי בי חסוק ואפלטוהו כלומ זה ראונו
וטמענו כמה פעמי בני מי סמסבב דרכיו ותפלתו אל ה' יפלטוהו אש כן למ לא תושיענו כי אליך עינינו כי
אתה גיחי מבטן מוציאי כמו ותגח בנהרותיך אמ' ואיך לא תושיענו ואכחנו מודים לך ונודענו ומכירים כי הכ
הכל מחתך ואתה העוזר והמוליד והנובטיח התינוק על שדי האש שאין מחיותו אלא על ידי אחריו ואתה מבט
מבטיחו טיגדל מעט מעט ויוסיף בו כח והרגל עד שיבקם מחיותו מעצמו ויגדול האדם בחכמה נפלאה ולא
כדברי האומ' כי הכל בטבע ובמקרה בלא כונת מכון והנהגת מנהיג ואכחנו עם המודי לך. עליך הוטלכ
ה' טלכתי מרחם כי אתה המטריוף לאמי מוזכ' סתטריפכני ותגדלכני. הוטלכתי והמטליך האב והאש כי הוא אין
בו דעת להטליך יהבו על האל. וכן אליו אתה כי הם מודים לך עלי. אל תרחק ממני בגלות כיון שהיית ק
קרוב לי בגדולי אל תרחק ממני בעת צרתי. כי צרה קרובה ואש תקרב תהיה רחוקה כי אין עוזר בלתיך וזאת
היא הנר' הקרוב' כי סבבוני פרים הוא מסל לאויבים התקיפי והרסני' ופי' רבים גדולים בכח וכן אבירי יב
בטן ובטן הוא מקום באר' ישראל מקום מרעה דסן וסמן והוא מקום שהבהמו הרועות סס הם דמני וחזקו'
והמטיל הרסעים האבירי להם. וכן אמ' במסל פרות הבסן על הנשים העוסקות דלי' והרוצות אביוכוס כתרי
כתרוני סבבוני כמו שהכתר סובב הראש וכן כתרו את בנימן. פצו עלי פיהם הסרי' הנזכרי' פצו עלי פ
פיהם וטורפים אותי אעפ' שאין דרך הפרים לטרוף אלא אל' הפרים הם כמו אריה שהוא טורף וסואב ואריה
חסר כף הדמיון וכן צור אריה יהודה יסמכר חמוד' גרם והדומי להם וסאגת האריה חקר סטרף לסמחה ולגא
לגאזה כמו סכתו היסאג אריה ציער וטרף אין לו כן האויבי' אחר שהורגו ובוזו' אותנו הם סמחי ומתהללי'
ובמים כספכתי מפחדם דרך מסל כאלו הייתי כמם והתפרדו כל עצמותי העצמות הם קמים לפי אמר ב
בהם התפרדו. סנתפרדו מקטרוהם טהם קסוריש זה בזה וכן כפזרו עצמינו לפי סאול'

למה ידועתי מידעתי

למה ידועתי מידעתי

מחשבות

מחשבות

יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

[Redacted text block]

לדוד ידוע רעי לא אח ^{מזמור} סר: בנאות דשא
ירביצני על מי בנחות ינהלני: נבשי ישובכ ינחב
יעחני במעגלי צדק למען שמו. גם כי אלך בגי
בגיא צלמית לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך
ובשענתך הבה ינחמוני: תערוך לפני שר חן נגד
צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי ריחה אך טוב ורחם
והסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתני בבית ידוע לאר
לארץ ימים:

מזמור לדוד ה רועי לא אחסר המזמור הזה
אמרנו דוד על עצמו כסוזה מצדה לרוחה או כאמר
על ישראל שיאמרו כן בנחתם מהגלות לפי סוכו
למזמור שלמעלה מזה וברטס מפרט חותו על טני
פניס בגאות דשא מדבר בדוד בשעה שהיה בג
צורח משני טאול ומה כפו סס וילך דוד ויגח יער
חרת ולמה נקרא שמו יער חרת שהיה מנוגב בחרת
והרטיבו הקצה מעין טובו של עולם הבא טנח' כמו
חלב ודטן תטבע כמטי נבשי ישובב זה המל

גם כי אלך בגיא בלמות זה מדבר זוף לא תירא רע למ
למה כי חתה עמדי שבטך חילו היסודים ומטענתך זו הצורה הערוך לפני סלחן כגד צוררי דואב
ואחיתופל דסנת בשמן ראשי יכול על ידי יסודית תל' אך טוב יכול בגולס הזה תל' לאורך ימים בית ה' זה
בית המקדש ורבהן פתרון קריא בישראל בכחות דשא ירביצני חני הרעה צאני ואני ארצתס על
מי מנחות ינהלני ועל הכחל יעלה מזה ומזה על ספתו ועלהו לתרופה רב וסמ' חל' חד אמ' לתרופות וחד המ
אמ' להתיר פה אלמים ור' יוחנן אמ' להתיר פה עקריות כמטי ישובב זה טובו של עולם הבא ועתה
הפרט המזמור על דרך פשוטו ה' רועי המסיל עצמי לטה והחל רועה חותו ואני ה' רועי וכיון שהחז דו
רועה חותי לא אחסר דברי בכחות דשא ירביצני פי במקום כחות דשא ואלף כחות במקום ויו כיה כנות ומהל
הרועה נקרא כיה כמו חני לקחתיך מן הכנה אל כיה חיתן ובתמורת היוו בחלף וכדמו כחות הסלום: על כחו
כחות מדבר קינה כי דסאו כחות מדבר והרועה הטוב כיה נבאנו רועה חותס במקום דשא וטס יטה ההל' וי
ויריעו בצקר ובנטות היום ובעת הצהריס ירביצס במקום חלה סכ' חוכה תרביץ בהריס וכסירצה להטקות'
ינהלס על מי מנחות כלומ' מים טילכו לאט ולח כחל סיטף פן יטטפו חותס בבואן לסתות לפי אמ' על מי מ

מנחות ינהלני. נבשי ישובב יכוח כמו הרועה הטוב שלא יגע הצאן ולא יקרפס חלה ונהלס לאטס ע
עלות ינהל ובזרועו יקבץ טלמים וישובב מעניין בצובה וכחת ינחני במעגלי צדק כמו הרוע הטוב שלא ינהג
צאנו בהריס ולא יעבירס מהר אל הר ומהר אל גבעה חלה במישור במעגלי צדק וכל זה למען שמו לה טוכי
ראוי לכך גם כי אלך בגיא בלמות גם חס יקרתי לי טאהיה במקום סכנה שהוא דומה לגיא בלמות שהוא
הקבר ומקום החוסך כמו טאמ' בטרס חלך ולא הטוב לפי דמה הצרה לקבר וכטהיה דוד בסכס מרוב בטחונ
זה לא היה ירא שיבואהו רעי כי חתה עמדי כי בטחתי טאתה עמדי כמו טחתה עם כל דורסי ומטענתך
כי הרועה יבחה הצאן במטה ויעען עליו כסיעמוד ואמ' המה חתפ' שהוא חלך לפי טזכרן בטכני אבט ומטע'
וכן לדוד חסד ה' ונדקו היו לו טבט ומטענת וינחמוהו מכל צרה הטבט בלכתו והמטענת בעמדו הערוך
לכני סלחן עתה הטיב המטל למליצה אמ' תערוך לפני סלחן כגד צוררי טירחו בכבודי וירקב עצמי לקנחת'
דשנת בשמן ראשי הוא הטמן והלחות ואס יהיה הראש דטן יהיה כן כל הגוף ודל כי לא חסר דוד דבר
כי כל מה שהיה צריך היה מומין לו החל כוסי רועה שלס עם למד הפוע כי בלי ראות למד הסועל למען סכני'
הרוע ופי רועה טביע כלומ' שהיא מליחה לעול ויהיו לעולם טבעי הסותיס בה וכל זה לרוב הטוב טנת' לו החל
ולכל עמו אך טוב וחסד חני מודה לך באוב טכתת לי עד היום אך זה חני מבקט ממך טירדפוני טובך וח
והסד כל ימי חיי ולא יטרדוכי מלחמו ועסקי העול שאוכל לנח בבית ה' לאור ימים ולהתבודד סס ואכין לבי
ומחטבתי לעבודת' וליחוד' וטבתי מעניי בטובה וכחת. או יהיה פי כמ' שמענו ודל' טיתמיד הליכתו טספכס חחר
פעס ופי בבית ה' מקום חרון ופי לאורך ימים כמו טאמ' כל ימי חיי אך היה מבקט סחיו יהיו חרוביס לפי
טנות האדם וזהו לאורך ימים

הוא ירחיק... מעט

מי זה מלך הכבוד יהיה עוזו וגבור ידוה גבור מ
 מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עול
 עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבו
 הכבוד יהיה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

לדוד

אליך יהוה נפשי אשא אלהי בד בטחתי
 אל אבושה אל יעלצו איבי לי: גם כל קוניך לא
 יבשו יבשו הבגדים ריקם: דרכיך יהוה הודיעני
 ארחתיך למדני: הדריכני באמייתך ולמדני כי
 אתה אלהי ישעי

ואח' פתחי עולם מער עתה כסע הארון ממקום למ
 למקו מן המדבר לגלגל לסילה ומן סילה גלה לאר
 גארץ פלסתיים לבית שמש ומבית שמש לקרת יערי
 ומקריית יערים לבית עובד אדום ומבית עובד לעיר
 דוד ועתה הכניסוה למקום טיהיה סע לעולם לפי
 אמר פתחי עולם וכן אמר מכון לטבתך עולמים ו
 וטער יקרא האסקופא עם המזוזה כמו טהוא ופתח
 יקרא מה טנסאר מן הסער מן הדלתות ולהן ולכ
 ולכך קרא פתח טהוא כפתח תמיד כיו זה מלך
 כאלו טוללי הסערי מי זה מלך הכבוד והתטיבה ה
 עוזו וגבור ה גבור מלחמה ואמר חלה התארי לפי ט
 טהארון יונת עמהס למלחמה והיו מנכחי צו אויביה
 אויביה שאו סערי הכפל כמנהג הלטון צמ
 צמלות טוכות והחכ' ר' אברה בנ' כע' פי' כי זה הסו'

הטני רמן לטוב הכבוד צבא הגואל ופי' ושאו פתחי עולם ראטיכס כי ראטיכ סוכר עומד במקו סני' כמנהג
 הלטון כיו הוא זה מלך הכבוד ובוה הפסו' לא הזכיר גבור מלחמה והטע' לפירוטנו כי אחר טטכץ הא
 הארון בבית עולמי' לא ינח עוד למלחמה ולפי' היתה התטיבה ה צבאות הוא מלך הכבוד סלה סנראה
 צבטרו בבית עולמי' וכן אמר טלמה ה אמר לטכון בערס' ואמ' ה צבאו' לפי' סכל צבא ישראל היו צחי' בזה הצ'
 ול' יקריב' חלא צו ולפי' החכ' הנז' הזכיר גבור מלחמה בראטונה כי בטכון הכבוד ציטראל יטכנו לבטח ואין לה'
 מלחמה כי לא יפחדו מהאויבי' ולא הזכיר בטנית מלחמה בעצו' וכפתו חרבותס לאחי' והארץ תסקוט ממלחמ
 ממלחמה וטע' ה צבאות טיהיו חכסי הדור כמלאכי ה' כי נקרא ה ככה בעצור צבא הסמי' רדוד אליך
 ה כפטי אטא זה המזמו' כאמ' באלף בית וכן יס אחרי' בעספר כמוהו ויס אות אחת בראס כל פסוק ויס בפסו' א'
 אחד טתי איתיות ויס ב' פסוקי' בלות אחת ולא נודע חליונו מפני מה באלה יותר מבאחרי' חלא חכ' כודמן ל'
 לו בפיו ברוח הקדס טאמ' ריט סתי פעמ' ויא' כי הבית היא מלת בך הסמוכה לחלחי וכן ויו' ולמדני ולא נודע
 האמת וברטס אומ' בך כב' אותי' ופי' אטא דרך תחינה כמו נטא לבבי' אל כפיש' ויא' דרך מכה כמו ויטא מ'
 מטאת מלת פניו חלה וברטס כמו ואל' הוא נטא את כפסו' כמו הסכיר טמקוה סכר' כן אקוה טוב' וחסדך
 דב' חכ' כפטי אטא זה טאמ' ביד' אפקוד רוחי כסההר' יסן מפקי' רוחו חנל הקצה טמא עומ' סקרי' ולא מכה
 הני' אל חמ' אמ' ר' חלכסנדרי בנהג סבעול' אדס מפקיד כלו' חנל חצרו חדטי' מחזיר' יטני' חבל הקצה חינו
 כן אדס' יגע במלאכתו כל היו' ולעת ערב כפסו' יגעה וסחוק ומסל' ככס' חבל הקצה ובטחרי' הי' חוזרת לבית'
 חדט' וכוחה דכת' חדטי' לבקרי' וגו' ר' סימון אומ' ממה טאת' מחדטי' בכל בקר ובקר אכחנו יודעי' טרב' חמוכ'
 לתחיית המתי' חלדי בך בטחתי ולא באחר לפי' אל חביטה טאס לא תתן לי טאלתי יס לי בטת בבטחוני וכן
 הוא אומ' בוטו כי בטח' בך בטחו ולא בוטו ואס תתן לי טאלתי סבטחתי בך לא חבוט' ולא יעלצו אויבי' גם
 כל קויך לא עלי לבדי חני מבקט חלא על כל יראי טמך המקו' בך. חבל האנסיס הבוגדי' יבוטו מסברס' כי
 אין סבר' ובזמנו' בך. ובר' גס' כל קויך חילו ישראל' אמ' דוד בטע' טאני עומד בתפלה לפטניך עלי ועל עמ' יטרי'
 חני מתפלל אל תהא תפלתי מחוס' לפטניך מפני טעיניה' טל כל ישראל תליות צי ועיני תליו' לך חס' אתה טו
 טומע תפלתי כאלו טמעצת תפלת' דרביך ה' הודיעני ארחותיך למדני כפל העניין במלו' טיכות. ופי' למדני
 שתלמדני עד טאדע ופי' דרכי' ה' הודיעני כמו טבקס מטה רעה הודיעני כא' את דרכי' ואדע' כי כסידע דרכי'
 ידעו' ופי' הדבר טיטבי' הנמנאו' כולס טיסכיל טבעס' והתקטר' קצתס בקצת' וידע' הנהגתו בכלל' ובפר' וכן
 כמו טטאל מטה רעה הראני כא' את כבוד' טאל גס' כן דוד ואמ' הדריכני ולמדני אמתת מציאות' כי חת' חלדי
 יטעי' אמ' בטאל הראטונ' הודיעני טהוא חכמ' טיוכל האד' לדע' אות' והיא חכמ' הטבע וממכ' ידע' האד' הבורא' ס
 טהוא כסולס' לדע' חכמ' האלהו' וממנה ידע' האד' הבור' מה טאפט' והוא גיף חבל אמת' מציאותו' כמו סתטיג
 הנפט לא יוכל לדעת בגיף כמו טא' כי לא ירא' האד' וחו' לפי' אמ' הדריכני כאד' המדרי' הנער' ללכ' מעט מע' עד
 טילך מעצמו וכן פי' למדני הרגילני כמו הדריכני וכן כעגל' לא לומד פרא' למו' מדבר טעניכס הרגל' כי אתה
 חלחי יטעי טתוטיענ' מנדרות העולס הזה ותתן לי לב לקנות העולס הבא והוא ידיעת האמת

ויראה ל' כי כל מזמור טענה באלף ב'
 הדברים הנכבדים טאמרי' בן נטא
 ב' ברמ' פסוק' ולא יו' ולא צוף

ב' יתס' אויביו' ב' טע' אורס' האנסיס'

מזמור לידוה הארץ ^{לדוד} ומלאה תבל ויושביו בה
 כי הוא על ימים יסדה ועל גהרות יבוננה: מי
 יעלה בהר ירוה וימי יקום במקום קדשו: נקי כפי
 כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשו ולא נש
 גשבע למרמה: ישא ברכה מאת ירוה ויצדקה
 מאלהו ישעו:

יו מבקשי פניך יעקב סלה
 מראשיכם והנשאו פתחי
 ליד הכבוד

למבצח לדוד ^{מזמור זה המזמור קבץ דוד}
 טיחמרו איתו כסיכניסו הארון לבית קדשי הקדשים
 והיה זה אחר שהעלה עולה בהר המוריה ונגלה אליו
 המקום וידע כי טס יהיה בית ה כמו שכתב בדברי הי
 הימים. ואמ' לה הארץ ומלואה ואעפ' שכל הארץ לה
 זה ההר נקרא הר ה ומקום קדשו כי הוא מקום קדש
 קדשן באמת כי הוא מכון כנגד כסא הכבוד והארץ
 הוא כל הארץ כמו שאמ' את השמים ואת האר' ותבל
 הוא מקומות הישוב לפי אמ' עס הארץ ומלואה ועס
 תבל ויושביו בה וכינן הארץ על ימים ועל כהרות לז

לצורך הברואים ואף לא לכל בני אדם אלא לנקי כפיס וצר לבב והוא זרע יעקב שהם מבקשי ה ונצטוו סיהיו
 נקיי כפיס וברי לבב וכן היו פעמי רבית כמו בימי יהושע ובימי הזקנים אשר האריכו ימים אחריו וכמו שאמ'
 שאמר ויעבדו את ה כל ימי יהושע ונמ' כן בימי השופטים ובימי שמואל אמ' ויה' כל בית י
 ישראל אחרי ה ובימי דוד ושלמה וכן בימי המלכים שהיו טובים ולא כמזכ' כל' באומה אחרת לעבוד את ה
 יחד אמ' כי לא יעלה בהר הקדש כי אם דורסי ה והם בני יעקב וצד' לה הארץ ומלואה זה ארץ ישראל כי הוא
 על ימים יסדה שיוטבת על טבעת ימים ועל ארבע כהרות על ימים ימא רבא ימא דסבני. ימא דטיביריא ימא
 דמלקת ימא דקולתא ימא דחוליתא דסרייתא ימא דאספמיית ד כהרות ירדן וירמוך קרמיון ופיגא וכי על
 ימים ועל כהרות סמוך לימים וכהרות כמו ועליו מטה מנסה ואמר כי איך ישוב בעולם רחוק מן היס יח יוס
 וזה לתועלת הלחות לברואים וכן הנהרות לתועלת הברואים וזהו כמו שאמ' לטבת יצרה סכנן אות כדי סיהיו
 היצורים בה וטעם בי הוא מתחלה לא כבדת כך אלא להיות תחת המים כי המים היו סובבים אותה מכל ס
 עד שהאור סובב המי מכל סד' והנה הארץ תחת המים והאל בזה סתהיה מחציתה האחת מגילה לטבת היצור
 בה ואמ' יקוהמים אל מקום אחד ותראה היבשה: מי יעלה בהר ה שאין ראוי לכל אד' שיעלה בו לפי שה
 מקו הקדש והתשובה נקי כפיס וצר לבב והנה הזכיר סלסל תכונות האדם בפסוק זה המעשה והדבור והמ
 והמחשב ובסלסלת יהיה האדם סלס סיהיה נקי במעשיו וצר בלבבו ונאמן בדבוריו אשר לא נשא לסוא נפשו
 ביווד והוא מאמ' האל כמו לא תשא את סס' אלדך לסוא ונפסו הוא סמו וכן אמ' נטבע ה בנפסו וכת' נפסו ב
 ביו רל אפי נפסו סל הנטבע לא יסא לסוא בטס ה ית' ולא נטבע לעולם למרמה כי אם באמת וצדקה ואו

ואותה הטבעה היא מצוה ליראי ה כמו סכ' ובאמו תטבע וכתו אחר אומ' את ה אלדך תירא ואתו תעבד וב
 ובאמו תטבע כסיהיו כך אלה המדות אז באמו תטבע כמו סכתו ונטבעת חי ה באמת במספט וצדק
 ישא ברכה מאת ה ישא יקח כמו ויסאו להס נסיס על דרך קח נא ברכה מאת עבדך או פי' ישא ברכה ב
 סיתן להס ברכתו וצדקתו ויוסיעס מכל צרה וזהו מאלדי ישעו. זה דור דורטיו מי הוא סיעלה בהר ה
 ובמקום קדשו נקי כפיס וצר לבב זהו דור דורסי ה וזה ישראל וזה היה בימי שלמה סבנה הבית וכת' דורסו ככ
 כנגד דוד שהוא דרך כלל בלסון יחיד וקרו דורסיו כנגד הפרטי שהס רבו מבקסי פניך כנגד האל ית' ידבר ה
 המאורר הס סיבקסו פניך בבית המקדס יעקב כל זרע יעקב נקראו בסמו ואתה אל תירא עבדי יעקבו
 איך נריך להוסיף זרע כמו ססי המפסיס ומלת סלה פרסתיה במזמו הסליסי ואיני נריך לפרסה בכל מקום
 שאו סעריס ראסוכס הדי' סדבקו הסעריס זה בזה בסעה סבקס להכניס הארון בבית קדס הקדסיס ול
 ולפי דרך הפסט נראה לומ' דרך מאל כמו ירעס היס ומלואן יעלו הסדה וכל אשר בו וכן אמ' סאו סעריס
 כי כבוד גדול תקבלו היוס סיבא צבס מלך הכבוד ולפי ססכן הכבוד על הארון בן סני הכרובי קראן בשס
 מלך הכבוד וכן אשר נקרא סס סס ה נבאות וכן נקרא ארון כל הארץ וכן אמר עליו קומה ה סובה ה. וא
 ואמר עליו עלה אלדים בתרועה

יהא סובב ארבי
 ואלו גשה כן אמר
 פני לבויע כי ה
 כדור והוסר העשיו
 כד' צו

הכנסא כיון יסא
 מאת פניו מלכה
 סיעל וביקת יסא
 ברכה מאת ה

סלי
 והסא סבני גול

וכן אמ' עליו עלה

צרות לבני הרחיבו הצרות הרחיבו מוסבם בלבי
כלומר כי רבות הם ואמר הרחיבו הוא דרך נחות ולכ
ולכן אני צועק אליך מהם שתוכיחני ממנוקות ותר
ויהיה לבי פנוי לעבודתך ראה עניי עניי
כמו שפי עניי ועמלי שאני עמל במלחמות ושאל לכל
חטאתי שהיה עניי כפרת חטאתי כי למנוה הוא עמ
עמלי שאני כלקח על ישראל ראה אויבי כי
רבי פלסתי וחדושי עמון ומוחב וארס ושכחת חמם
סכאנוני סלח הרעותי להם והם כלחמי בי וברטם הם
עשו סוכא ליעקב לפי טנטל ממנו הצרכה לפלסתי
מה עשה לגופתי מה עשה הוי ושכחת חמם סכאנוני
שמרה כלפי והצילני מידם כי הם אויבי לכפסי
לפי סלח הצליחו מעת שמלכתי הוים ויוסרי
יצרני כי עמי התוים והיוסר ועמהם העול והחמם וה
והתוים והיוסר יצרני מרעתם כי בכל צרותי קויתך
פרח אלהים את ישראל בין צחיי בין לאחד מו
חותי הנני מתפלל שתפדה את ישראל מכל צרותיו
לדוד ספטני ה כי אני בצומי הלכתי ספטניור
וראה את לבי יסר אליך וכפי לבי ספטני כי אני
בצומי הלכתי בכל אשר היה לי לעשות לפי איך ראוי
לי שאמעד וברטם כתו אחד אמר ספטני וכתו אחד
אומר אל תבוא במספט את עבדך אלח כך אמר דו
דוד בחכני ה וכסני וכפי סתמנח בלבי תדיכני צרפ
כליותי כי הם היוענות ואמר לבי כי הוא המבין ובע

עניי עניי

עניי עניי

צרות לבני הרחיבו ממוצוקותי הוציאני : ראה ע
עניי ועמלי ושאל לכל חטאתי : ראה אויבי כי רבו
ושנאת חמם שנאוני : שמרה נפשי והצילני אל א
אבוט כי חסיתי בך : תם וישר יצרני כי קויתך :
פרח אלהים את ישראל מכל צרותיו

לדוד

שפטני ידוה כי אני בתמי הלכתי וביד
ובידוה בטחתי לא אמעד : בחנני ידוה ינסני צר
צרפה כליותי ולבי : כי חסדך לגנר עיני והתלב
והתהלכתי באמיתך : לא ישכתי עם מתי שוא וע
ועם געלבים לא אבוא : שנאתי קהל מרעים וע
ועם רשעים לא אשב : ארחץ בנקיון כפי ואסוב
ואסובכה את מוברד ידוה : לשמוע בקול תודה
ולספר כל גפלאתיך : ידוה אהבתי מעון ביתך
ומקום משכן כבודך : אל תאסף עם חטאים נפ
נפשי ועם אנשי דמים חיי : אשר בידהם זכיה ויב
וימינם מל אה שחד :

ובעל מחסבתי וכתב צרפה על כל מחסבה ומחסבה שהיא בלי טוס סיג וכפי מחסבתי צרפני כי העם טמעטי
אינס טובים לפעמי לבי הוא יסר בכל עת ולפי המעטי אמר אל תבוא במספט את עבדך כי חסדך לכגד עיכ
עיני לפי לא בטח לבי מאחרריך כי תמיד חסדך לכגד עיני לפי התהלכתי בחמתך כמו את האלהים התהלך כ
כח שהתהלך בדרכי ה באמת ובוסר לבב לא יסבתי עש חתי שוא כדו סאלמד ממעטותם ומדבריהם
הרעים ועם נעלמים טעוטים חט בצפר ונעלמים מצני אדם לא אבוא כלומ לא נכנסתי עמהם במקום סת
סתס ועוד כפל העניין במלית סונות ואמר שכחתי קהל מרעים הרטעים שכחתי להתחצר עמהם ולסבת ח
אתם אבל מוסגי בבית אלהים וסם אלך תמיד וכסארחץ בנקיון כפי אז אסובבה את מוצחק ה להקריב טס
עולותי לא כרטעים טמביאים עולות צדיהם וידיהם דמים מלאו אבל אני ארחץ בנקיון כפי סלגת גביה צדי
טוס עין כסאבוא להקריב עולות לשמוע בקול תודה כמו להטמיע וכן לסמיד מעזניה ואמר אבוא ב
צית מוצחותיך להטמיע טס בצני קהל קדוים תודה בקול רם והוא שהיה מודה בכניהם על החסדים טעס
טעסה לו האל והצילו מכל צרה ולספר כל הנפלאות טעסה עמו בעתות צרתו ה אהבתי מעון ביתך
הבית שהיה בי הארון וסם הכהנים הלויים וחסידים קדוים מסרתי האל ומקום מסכן כבודך כי במקום סה
טהיה בי הארון סה הוא סוכן הכבוד על הנביאים ואנשי רוח הקדס וכיון שבחרתי אני חצרת הנדיקים אל ת
תאסוף עם חטאים נכפסי כלומר סלח חמות מיתת חטאים ואנשי דמים כי נפטס כמים הנגרים חרבה אשר
לא יאספו וכפסי תאסוף אל כבודך צמותי אשר צדיהם זמה כמו כי זמה עשו עניין תועבה ומעסה ה
הרע כמו ההרג והמכה אשר עשו צדיהם ועל הטומח סיקבלו כמו שאמר וימינס מלחה טחד וצדיהם רל ב
צרותם כמו ויקח את כל חרצו מידו וכל טוב אדונו צידו רל ברטותם ממון מקובץ מגול ועון והוא זמה

בטח אמר דוד הוים והיוסר ועמהם העול והחמם וה

כל הרעים שכחתי קהל מרעים הרטעים שכחתי להתחצר עמהם ולסבת ח

ורכי אל' היא ישראל שהם בני אברהם יצחק ויעקב
 והמטיל מלכי אומות העולם לארצו כמו שהיא מכהג
 הכתוב כמו שאמר הנה אסור ארץ בלבנון וכל
 הפרסה וכן כמטלו להרו' כמו שאמר כי ההרו' ימוטו
 והגבעות תמוטנה והוא מטל על מלכי האומות וכן
 כמטל חורבן האומות לחורב המים לפי שהם שלמים
 וטקטים ומלאי מכל טוב כמים לים מכסים והמטיל
 בחורבנם חורב המים כמו שאמר והחרבתי את ימיה'
 והחרבתי את לטון ים מצרים וימי כי זהו כמטמנו כ
 כי כן יהיה לעתיד ואמר קוד' ה' על המים על
 טפט האומות ועל טובה הרב ואמ' כי אל הכבוד יר
 ירעים עליו בקולי כלומ' יסחיתם ואז יראה בכבודו

ורכי אל' היא ישראל שהם בני אברהם יצחק ויעקב
 והמטיל מלכי אומות העולם לארצו כמו שהיא מכהג
 הכתוב כמו שאמר הנה אסור ארץ בלבנון וכל
 הפרסה וכן כמטלו להרו' כמו שאמר כי ההרו' ימוטו
 והגבעות תמוטנה והוא מטל על מלכי האומות וכן
 כמטל חורבן האומות לחורב המים לפי שהם שלמים
 וטקטים ומלאי מכל טוב כמים לים מכסים והמטיל
 בחורבנם חורב המים כמו שאמר והחרבתי את ימיה'
 והחרבתי את לטון ים מצרים וימי כי זהו כמטמנו כ
 כי כן יהיה לעתיד ואמר קוד' ה' על המים על
 טפט האומות ועל טובה הרב ואמ' כי אל הכבוד יר
 ירעים עליו בקולי כלומ' יסחיתם ואז יראה בכבודו

שיר חנכת הבית. כזכור דוד:

קוד' ה' ברח קול' ה' יצא להם בכחו ובהדרו ובכבודו עד סיכורו כי כל
 כחם הצל ואין לאל ידם להכניע ממנו ומה שהמטיל האצונו חותם לקול כי לא ירחקו האד' ולא ירגש בו כי אם
 בשמע ויבהיל ויפיל וימית וכן ילחם ה' עליה בלא חרב ובלח חנית ויתכנן לפרט העניי' כמסמנו כי במלחמת ג
 גיב ומנוג טילחם עליהם כמו סכתו ונספטיף אתו בדבר ובדס ויהיה אותו הקול לאומות העול' בכח טימיתם
 ויפיל ויהיה לישראל בהדר ולא יזיק קול' ה' ט' בר הרזי' הם החזקי והתקייפי מן האומ' ואמ' הרזי' הלבנון
 לפי שהוא יער בארץ ישראל ויס' בו ארזי' גבוהי' וחעפ' סיס' במקומו אחר' גבוהי' כמוותו מן יותר ממנו הכבתי'
 היו מדבירי' בהווה על הקרוב אליה וכן אמר הכבית על סכרבה הנה אסור ארץ בלבנון וכן לבנון וטריזן סה'
 הריס בארץ ישראל וכן תצור וחרמון בסמך ירכנו וירקידם כמו עגל הארזי' ריקידם כמו עגל שהוא
 קל בעודו קטן ורוקר ורץ ודל טיפילס ויכיע' ממקומו סידחה שירקדו מן קול הרעס והרעס יעטה זה לארזי'
 הגבוהי' וכן תהיה יד ה' בעמי' החזקי' בארצו ובהרו' כמו לבנון וטריזן ויקיד' וכן אמ' על דרך מטל ההרו' ריקדו
 כאלו' כמו בן ראמי' כי הראש הקטן הוא קל ורוקר כן יכיע אומות העול' ויטלטל ממקומו קוד' ה' חוב
 חובב להבות אם כמו קול הרעס שחובב להבות והם הצריקי' טיטרפו כן יבות חרון הק' ה' טיטרפ' ויכלס'
 קוד' ה' יחיל מדבר יחיל פי' יכאיב והוא דרך מטל כמו וכל חלקה טובה תכאיבו באבני' וכן אמ' מלפני אדון
 חולי ארץ והוכי' המדבר' לפי שאין צ' יסוב ובני' יראה ארכו ורחבו יותר ואמ' מדבר קדס לפי שהוא מדבר גד

גדול ונורא כמו שאמר המדבר הגדול והנורא הוא ואמ' ותטבו בקדס ימי רביס ודל יחיל מדבר העמי' וארץ
 וארצותם קוד' ה' יחולל חילות הקלס ברגליהם כחילות והחזקים המטיל לארצו ולרבים און לפי טח
 שהמטיל העלמים למדבר המטיל הסוכניס בו לחילות שהם טוכני מדבר ויחטוף בסגול האות' הנוספת שלא כ
 במנהג אסר' הם במסקל יפעול צפת' כמו יחלוף יעבור והדומין לה ופי' ויחטוף כי בהפיל הארזי' הנה והנה הי
 היערות חסופים ובהיכלו כולו אומ' כבוד בהיכלו צירוסלי יתנו כבוד לאל סטפט את העמי' והכניע' עד אותנו
 היום ידוח למבול יסב ויאמ' הכל ה' למבול יסב והילנו הימי' כמו ימי מבול כמו טיטב בכסח המלוכה אז ט
 סלח היו מכירי' האל ויאמרו לאל סור ממנו ומה יפעל טדי למנו וכשהביא עליה מי המבול והסחית העול' כמו
 ובניו סכסארו והבאי' אחריה' הכירו כי לה' המלוכה והוא יסב על כסח המלוכה והוא צרא העול' והוא מטחיתו כ
 בסירט' וכן עתה לימות המסיח יסחית האומו' שהרעו לישראל ולא ירחו האל ולא הכירו אותנו למל' ושהוא אדון
 העול' כאמר יעט' בהם מספט ויטאיר בני ישראל ואמר יסובו לאל מה ידעו ויאמרו יטב ה' מלך לעול' וכן הוא א'
 אומ' והיה ה' למלך על כל הארץ' ה' עון לעמו יתן און וכניע כל העמי' תחתיה' ה' יברך וגו' סלח יהיה א'
 אליהם עוד מלחמ' מזכור טיר חנוכת וגו' חצרו דוד טיאמ' אותנו בחנוכת בית המקד' ומעפ' טחין בזה המ
 המזמו' זכר הבית הזכיר בו סליחת פטעו טהיו חוטבי' חיצו' סלח תקו המלוכ' לו ולרעו אחריו לענוכס אותנו עון'
 ואעפ' סכ' לו על ידי כביחי' טבנו ימליך אחריו והוא יצב הבית לא היו מחמיכי' טיוכל' להיות כי בן טיולד מחותה'
 אטח יהיה מלך ויבנה בית המקדס לה' שהוא מקום סליחה וכפרה'

למ' סגול

יסל' ויגיעס חתזיליס
 גבשור ככני צאן

והקולס המטילס כחילוק אהר
 ויכבי' המסיח' אז יחלטו בהרס כ
 אז יחלט ויכבס המוס' אז יחלט כ

כיוס הקמו' הריס ל' אמר' 1461/1462

ואני בתמי ארך פדני וחנני: רגלי עמדה במוש
במישור במקהלים אברך ידוה:

לדוד

ידוה אזרי וישעי ממני אירא ידוה מעוז
חיי ממני אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל את בש
בשרי צרי ואויבי לי המה בשלוי ונפלו אם תחנה
עלי מוחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה
בואת אני בושח. אחת שאלתי מאת ידוה אותה
אבקש שבתי בבית ידוה כל ימי חיי: לחזות בנו
בנועים ידוה ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכה ב
ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני:
ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה בא
באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה לידוה: שמ
שמע ידוה קולי אקרא וחנני ועניני: לך אמר לב
לבי בקשו פני את פניך ידוה אבקש: אל תסתר
פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתני היות אל
תשגיני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי ע
עזבוני וידוה יאספני: הורגני ידוה דרכך ונחני ב
באורח מישור למען שוררי

ואני בתמי ארך סלא לתעסק בדברי מרמה לא
במחשבה ולא במעטה פדני וחנני פדני מהנרות זה
וחנני טובך כפי סתרה תוס לבדי ואז אודה סמך
רגלי עמדה במישור סלא מטה רגלי לפי במקהלים
אברך ה לדוד ה אזרי וישעו ממני אירא חיי
לי פחד מאד ואמ אזרי כי הנרה דומה לחסיכה והת
והתמועה ממנה היא האורה והוא מעוז חיי נכ ממני
אפחד טימיתני כמו טיסוג אדם נפס במגדל סלא
ימיתוהו כן כסגבתי אכי בו ואן לי ממי אפחד עוד
כי הנטב במגדל עוז עדיין הוא ירא ופחד פן יצור
יצורו עליו עד טימות טס ברעב ונמא מכל זה איני
מפחד אחר סהאל מעוז חיי בקרב עלי מרע
מרעי ימ בקרב עכני קרב ומלחמה כלומ בהלחמס
עלי להמיתני זהו לאכול את צארי לא פחדתי מהס
אחר סהאל הוא מעוז חיי וראיתי כי כן היה פעמים
רבות כשהיו צאי צרי ואיבי לי כלומ בעבורי להכסיל
להכסילני ולהמיתני ולהפילני המה כרעו וכפלו חס
תחנה עלי מחנה גדול ואני במעט עס לא ירא לבי
כי אני ביטח בה חס תקום עלי מלחמה בואת אכי ב
בוטח בואת האמירה סאמיתי כי ה אזרי וישעי ומעז
ומעוז חיי אחת סאלתי מאת ה אמ אמת הוא
כי ברמחי בו הוא יטילני מכל צרה חעפכ סאלה חס
אני סואל ממנו וכפל עוד העכני ואמ אותה אבקש
להודיע כי בכל לבי יטילהו מכל כזק חעפכ לבו טרו
טרוד בהס ואן לו פנאי לתעסק בצרכי הנכס וס
וסאל מאת ה סיסקיטוהו מהמלקמות סלא יצטרך ל

לדוד

לדוד

להתעסק בהס כדי סיהיה צפו ולבי פנוי לסבת צבתי ה והוא הבית סהיה בו הארון עס הנביאי והחסי והכהני
והלויס כמו חסך ואחיו וסאר יראי ה העומדי טס להתעסק בעבודת ה בצרכי הנכס וזהו לחזות בנועס ה ולב
ולבקר בהיכלו סיהיה לו פנאי לבקר תמיד בהיכלו והוא הבית סהיה בו הארון או פי בסמי כמו סאל בנועס
ה כלומ סיהי לי פנאי לבקר ולחפס בסכלי הכפרדי סהס מלחכי סמי חסר הנכס גורה מהס ואלהיס תשוב
בי ינפכני עתה בהתעסק בצרכי הגוף יעסה עמי טובה ויתן סאלתי ונפכני בסוכה מורס האויביס ס
סלא יסיגוני וזהו ביום רעה סהס חסכו לעשות לי רעה והיה יסתירני בסתר אהלו וירוממני בצור סלא יסיגני
יד אויבי ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי בהנכלי מהס ואזבחה באהלו זבחי תרועה כלומ זבחים עס תרו
תרועה סהנלכי ואסירה ואזמרה לו מזה חסר סהוא עוסה עמדי אצל זאת סהאלה אכי סואל ועל זה אמ ס
סמצ ה קולי אקרא וחנני וענני לואת סהאלהס סאלתי
אמר לבי אמר תמיד פני כמו סאל חף לילות יסרוני כליותי לבי יסרוני בעבורך ואומ לפני סיבקסוך ונתהיה
מגמתס חליך ובעבור זה אמר את פניך ה אבקס וזאת היא סהאלה ססאלתי כי לבי יענכ כן אל תסתר פניך
ממני פניך סאבקס אל תסתירס ממני אל תט באף עבדך אל תטכני ואל תטרודני בעסקי העול הזה
סהס חף וכעס למתעסק בהס כמו סאלמר ורהבס עמל ואן עזרתי היות עד עתה בצרכי הגוף אל תט
תטכני ואל תעזבני אלהי ישעי כמו סהוטפתכ ממני כן תוסיעני מעמל הגוף ואתעסק בצרכי הנכס כי ה
אבי ואמי עזבוני אחר סינחתי מגדולס אתס אספתני כלומר זמנת לי מחיותי וצרכי ואחר סאלני מעסה ידך
ואספתני עד הלום הורני ה דרכך ואורח מישור סהיה מנכס כמו ספי למען סורדי סס האויביס המציטיס ל
לי בעין רעה כמו והי סאל ענין את דוד נהס חוטביס סאין לי חלק בה

לדוד

וצני הלי' הם ישראל שהם צני אברהם וצחק ויעקב
והמטיל מלכי אומות העולם לארצו כמו שהיא מכהג
הכתוב כמו שאמר הנה אסור ארץ בלבנון וכל
הפרטה וכן כמטלו להרי' כמו שאמר כי ההרי' ימוסו
והגבעות תמוטנה והוא מטל על מלכי האומות וכן
כמטל חורבן האומות לחורב המים לפי שהם פלוים
וטקטים ומלאי מכל טוב כמים לים מכסים והמטיל
בחורבנם חורב המים כמו שאמר והחרבתי את ימה'
והחרבתי את לשון ים מצרים וי' כי זהו כמסמנו כ
כי כן יהיה לעתיד ואמר קול ה' על המים על
טפם האומות ועל טובה הרב ואמ' כי אל הכבוד יר
ירעים עליו בקולי כלומ' יסחיתם ואז יראה בכבודו

ורקידם כמו עגל לבנון וסריון כמו בן ראמים :
קול ידוה חוצב להבות אש : קול ידוה יחל כדב
בדבר יחיל ידוה מדבר קדש : קול ידוה יחולל
אילות ויחשף יערות ובהיכלו בלו אמר כבוד : יד
ידוה למבול ישב וישב ידוה מלך לעולם : יד ה'
עו לעמו יתן ידוה יברך את עמו בשלום :

שיר חננת הבית. כזבאר לך ד:

לכסארי ויאמרו עליו אל הכבוד קול ה' בכח קול ה' יבוא להם בכחו ובהדרו ובכבודו עד סיכורו כי כל
כחם הצל ואין לאל ידם להנצל ממנו ומה שהמטיל האבדו חותם לקול כי לא ירחנו האד ולא ירנא בו כי אם
בשמע ויבהיל ויפיל וימית וכן ילחם ה' עליה בלא חרב ובלח חנית ויתכן לפרש העני' כמסמעו כי במלחמת ג
גוג ומוגג טילחם עליהם כמו שכתו ונספסטי אתו בדבר ובדס ויהיה אותי הקול לאומות העול בכח סימיתם
ויפיל ויהיה לישראל בהדר ולא יזיק קול ה' כי בר הרזי הם החזקי והתקיסו מן האומ' ואמ' הרזי הנכבון
לפי שהוא יער בארץ ישראל ויס' בי ארזי גבוהי וחעפ' סיס במקומו אחרי גבוהי כמוותו חו יותר ממנו הנביחי'
היו מדברי' בזוה על הקרוב אליה וכן אמר הנביח על הנחרב הנה אסור ארץ בלבנון וכן לבנון וסריון סה'
הריס בארץ ישראל וכן תצור וחרמון בסמך ירכנו וירקידם כמו עגל הארזי רקידם כמו עגל שהוא
קל בעודו קטן ורוקר ורץ ורל טיפילס וכיני' ממקומ' סידאה סירקדו מן קול הרעס והרעס יעסה זה לארזי'
הגבוהי וכן תהיה יד ה' בעמי החזקי כארזי' ובהרי' כמו לבנון וסריון ירקיד וכן אמ' על דרך מטל ההרי' ריקדו
כאלו כמו בן ראמי' כי הראס הקטן הוא קל ורוקד כן יניע אומות העול ויטלטל ממקומ' קול ה' חוצ
חוצב להבות אש כמו קול הרעס טחוצב להבות והס הצרקי טיטרפו כן יבוח חרון ה' ה' טיטרפ' ויכלס'
קול ה' יחיל מדבר יחיל פי יכאיב והוא דרך מטל כמו וכל חלקה טובה תכאיבו באבני' וכן אמ' מלכני ארון
חולי ארץ והזכי המדבר לפני שאין בי יסוב וצני יראה ארכו ורחבו יותר ואמ' מדבר קדש לפני שהוא מדבר ג' ד

גדול וכורא כמו שאמר המדבר הגדול והנורא והוא ואמ' ותשבנו. צקדס ימי רביס ורל יחיל מדבר העמי וארצ'
וארצותס. קול ה' יחולל אילות הקלים צדגליהס כאילות והחזקים המטיל לארזיס ולרהיס חו לפי שה
שהמטיל העמיס למדבר המטיל הסוכניס בו לאילות שהס סוכני מדבר. ויחטוף בסגול האות הנוספת שלא כ
כמהג אסר הס במסקל יפעול צפת כמו יחלוף יעבור והדומין לה ופי' ויחטוף כי בהפיל הארזי הנה והנה הי
היערות חסופיס ובהיכלו כולו אומ' כבוד בהיכלו בירוסלי יתנו כבוד לאל סטפט את העמי והכניע עד אותנו
היוס. ידוה למבול יסב ויאמ' הכל ה' למבול יסב ואילו הימי כמו ימי מבול כמו סיטב צכסח המלוכה אז ס
סלא היו מכירי האל ויאמרו לאל סור ממנו ומה יפעל טדי לנו וכסהביא עליה מי המבול והסחית העול כמו
וצני סכסארו והבאי אחריה הכירו כי לה המלוכה והוא יסב על כסח המלוכה והוא צרא העול והוא מסחיתו כ
בסירצ וכן עתה לימות המסיח יסחית האומו סהרעו ליסרר ולא ירחו האל ולא הכירו אותנו למל' וסאוח ארון
העיל כאסר יעס' בהס מספט ויטאיר בני יסר' ואסר יסובו לאל מה ידעו ויאמרו יסב ה' מלך לעול וכן הוא א'
אומ' והיה ה' למלך על כל הארץ. ה' עזו לעמו יתן חו וכניע כל העמי תחתיה. ה' יברך וגו' סלא יהיה א'
אליהס עוד מלחמ' בטבור טיר חנוכת וגו' חפרו דוד סיאמ' אותנו בחנוכת בית המקד' וחעפ' סחין בזה המ'
המוזו זכר הבית הזכיר בי סליחת פטעו שהיו חוטבי חיבי סלא תקו המלוכ' לו ולזרעו אחריו לעונס אותנו עון :
ואעפ' סכ' לו על ידי כביחי' טבנו ימלוך אחריו והוא יצב הבית לא היו מחמיכי טינכל להיות כי בן טינכל מחותה
אעס יהיה מלך ויבנה בית המקדס לה שהוא מקום סליחה וכפרה.

ל' סגול

יפיל ויניעם חזקיהו
בשאר כבני צאן

וקול המטיל כחילתו אש
ויכבי המוסס לא יטלטו בהס כ'
לא יטלט ויכבי המוסס לא יטלט כ'

כיוס המוזו יהיה ג' סגול ויטל

ואני בתמי אלך פדני וחנני: רגלי עמדה במיש
במישור במקהלים אברך ידוה:

לדוד

ידוה אורי ושעי ממי אירא ידוה מעוז
חי ממי אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל את בש
בשרי צרי ואויבי לי חמה בשלו ונפלו אם תחנה
עלי כחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה
בזאת אני בושח. אחת שאלתי מאת ידוה אותה
אבקש שבתי בבית ידוה כל ימי חי: לחונת בנו
בנועם ידוה ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכה ב
ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני:
ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה בא
באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה לידוה: שמ
שמע ידוה קולי אקרא וחנני ועניני: לך אמר לב
לבי בקשו פני את פניך ידוה אבקש: אל תסתר
פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל
תטשיני ואל תעזביני אלהי ישעי: כי אבי ואפי ע
עזבוני וידוה יאספני: חורגני ידוה דרכך ונחני ב
באורח מישור למען שוררי

22

ואני בתמי אלך סלא אתעסק בדברי מרמה לא
במחשבה ולא במעטה פדני וחנני פדני מהנרות וה
וחנני טובך כפי סתרה תוס לבב ואז אודה סלק
רגלי עמדה במישור סלא מטה רגלי לפי במקהלים
אברך ה לדוד ה אורי ושעי ממי אירא חי
לי פחד מאל ואמ אורי כי הנרה דומה לחסיכה והת
והתשובה ממנה היא האורה והוא מצו חי נב ממי
אפחד סימיתני כמו סיטוב אדם נפס במגדל סלא
ימיתוהו כן כסגבתי חני בו ואן לי ממי אפחד עוד
כי הנטוב במגדל עוז עדין הוא ירא ופחד פן יצור
יצורו עליו עד סימות טס צרעב ונמא מכל זה חני
מפחד אחר סהאל מעוז חי בקרב עלי מדע
מרעי ימ בקרב עכני קרב ומלחמה כלומ בהלחמס
עלי להמותני זהו לאכול את צארי לא פחדתי מהס
אחר סהאל הוא מעוז חי וראיתי כי כן היה פעמים
דבית כסהיו צאי וחיבי לי כלומ בעבורי להכניס
להכסילני ולהמיתני ולהסילני המה כרעו ונפלו חס
תחנה עלי מחנה גדול ואני במעט עס לא ירא לבי
כי אני בושח בה חס תקום עלי מלחמה בזאת חני ב
בוטח בזאת האמורה סאמרתי כי ה אורי ושעי ומעז
ומעוז חי אחת סאלתי מאת ה אמ חמת הוא
כי בבטחי בו הוא ינילני מכל צרה חפכ סאלה ח
חני סואל ממנו וכפל עוד העניי ואמ חותה אבקס
להודיע כי בכל לבי ינילנו מכל כזק חפכ לבו טרו
טרוד צהס ואן לו פכאן להתעסק בצרכי הנפס וס
וסאל מאת ה סיסקיטו מהמלחמות סלא יצטרך ל

לדוד

לדוד

להתעסק צהס כדי סיהיה צפו ולבי פכני לסבת צבית ה והוא הבית סהיה בו הארון עס הנבואי והחסי והכהני
והלויס כמו חסף ואחינו וסאר ירחי ה העומדי סס להתעסק בצבורת ה בצרכי הנפס והו לחונת בנועס ה ולב
ולבקר בהיכלו סיהיה לו פכאן לבקר תמיד בהיכלו והוא הצית סהיה בו הארון או פי בסמי כמו סאמ בנועס
ה כלומ סיהי לי פכאן לבקר ולחפס בצמלי הכפרדי סהס מלכאי סמי אמר הנפס גזירה מהס ואלהיס תשוב
בי יצפנני עתה צהתעסק בצרכי הגוף יעסה עמי טובה ויתן סאלתי ויצפנני בצוכה מזרס האויביס ס
סלא יסיגוני והו ביום רעה סהס חטבו לעמות לי רעה והו יסתירני בסתר אהלו וירוממני בצור סלא יסיגני
יד אויבי ועתה ירום ראסי על אויבי סביבותי בהנכלי מהס ואזבחה באהלו זבחי תרועה כלומ זבחים עס תרו
תרועה סהנילני ואסירה ואזמרה לו מזה החסד סהוא עוסה עמדי אצל זאת סאלה חני סואל ועל זה אמ ס
סמז ה קולי אקרא וחנני וענני לואת סאלהס סאלתי
אמר לבי אמר תמיד פני כמו סאמ חף לילות יסרוני כליותי לבי יסרוני בצבורך ואומ לפני סיבקסוך גתהיה
מגמתס חליך ובעבור זה אמר את פניך ה אבקס וזאת היא סאלה סאלתי כי לבי יעצב כן אל תסתר פניך
ממני פניך סאלקס אל תסתירס ממני אל תט באף עבדך אל תטני ואל תטרידני בצסקי העול הזה
סהס חף וכעס למתעסק צהס כמו סאמר ורהבס עמל ואן עזרתי היית עד עתה בצרכי הגוף אל תט
תטטני ואל תעזבני אלהי ישעי כמו סהוספתכ מצרי כן תוסיעני מעמל הגוף ואתעסק בצרכי הנפס בי ח
חבי ואמי עזבוני אחר סינחתי מגדולס חתה ססתני כלומר זמנת לי מחיותי וצרכי ואחר סאני מעסה ידך
ואסתני עד הלנש הורני ה דרכך ואורח מישור סהיה מנקס כמו ספי למען סורדי סס האויביס המצטיס ל
לי בעין רעה כמו ויהי טאול עויין את דוד והס חוטביס סאן לי חלק בה

לדוד

שמע ה' וחסני קדתי לך ואמרתי שמע ה' וחסני א
 חס מטה רגלי היה עוזר לי והקימני וסלח לי הפכת
 מספדי שהייתי מתחבל על כפטי חס תאבד ואתה
 חמרת לי על ידי כסף הכביא גש ה' העביר מטאתך
 ולא תמות הכה הפכת מספדי למחול לי פתחת סקי
 שאזרתי והתענתי על מטאי פתחת אותי בבטורתך ו
 תאזרני טמחה תחת הטק לבען וזמרך כבוד
 הוא הנפט כנגד מה סאמ' היודך עפר אכל הכבוד
 וזמרך ויודך ולא ידום זכר הכבוד שאין לו דממה ו
 והפסק לפי ה' אלדי לעולם אודך בעבור ססלחת לי
 ידעתי כי כבודי ישאר אחרי וזמרך לעולם ולא ידו'
 בדר' מי שחטב לעשות טובה הקצה מעל עליו כאלו
 עטאה תדע לך טכן הוא סהרי דוד כיון שחטב לבגו'
 בית המקדס כאמ' מזמו' סיר חנוכת הבית לדוד'
 לבניצח מזמור לדוד זה המזמו' חברו דוד כסיה
 בירח מפני שאלו בך ה' חסייתי וכיין שחסייתי בך
 אל אבושה לעולם בצדקת' לא בצדקתי היה לי לצור
 מעון מפני רודפי סלא יטיגני ואעון בך כמו טיעון
 אדם בצור גבוה לבית מצודות מגדל חזק כמו ודו
 ודוד אז במצודה וכפ' סלעי ומצודתי גש כן ולמען
 שמך לא למעני תנחמי ותכהלני הוציאני מרשת
 זו והנה הוא לא כלכד ברשת' אלא הוא אומ' תוציאני
 לפי מחסבותי סהס חוטטס כי כבר לכדוני ולא או

שמע ידוה וחנני ידוה היה עוזר לי: הפכת מספדי
 לכחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: לבען יזמו
 וזמרך כבוד ולא ידום ידוה אלדי לעולם אודך

למנוח

מזמור לדוד: בך ידוה חסייתי אל
 אבושה לעולם בעדקתך פלטני: הטהאלי אונ
 אונך מהרה הצילני היה לי לצור מעון לבית מ
 מצודות להושיעני: כי סלעי ומצודתי אתה הולמ
 ולמען שביך תנחמי ותגדלני: תוציאני מרשת זו
 טכני לי כי אתה מעוני: בידך אפקיד רוחי פדית
 אתי ידוה אל אמת: שנאתי השכרים הבלי שוא
 ואני אל ידוה בטחתי: אגילה ואשמחה בהסדך
 אשר ראית את עניי ידעת בצרות גפטי: ולא הסנ
 הסגרתני ביד אויב העבדת במרחב הגלי: חנני
 ידוה כי צר לי עששה בבעס עיני גפטי ובטני: כי
 כילו ביגון חיי וסנותי באנחה

אוכל להמלט מידס כמו שאמרנו הזיפס ולכנו הסגירו צד המלך ופי' זו כמו זה כי ידוע היה רשתס לכל (וה' זו כ
 כמו אשר מעוני נכת' ציון עס הדגס' בידך אפקיד רוחי הס אורבי לנפטי ואני אפקידכ בידך וידעתי
 שתפדה אותי פדית אותי עברי במקום עתיד אל אמת פי' חזק והיכולת בידך ואמת שתקיה דברך סחמר סמני
 אמלוק. הס כן ידעתי שתפדה אותי מידס' שנאתי הסומרים כי חני לא הלכתי לקראת נקטס כי בברחי
 מפני שאלו לא שאלתי למכחסי ולהוברי סמיס על טלטולי אלא על ה' לבדו כי אותס המנחסי סכאתי כי הס ס
 סומרים הצלי שוא. אל ה' כמו על ה' כי יבוא מלת בצמחן קסור עס מלת אל כמו בטח אל ה' בכל לבך אגילה ו
 ואשמחה בצסרך אחר שתעטה עמי חסר ותצילני מידס סלא אפחד עוד מהס אגילה ואשמחה בהסדך (ואודה
 לך על אשר ראית בצעני וידעת בצרות נפטי ופי' ראית וידעת ספכית אלי להנחמי מן העוכי שהייתי צו ולא
 העלמת עיניך ממני כמו ראה ראיתי את עוכי עמי וכן ידעת כשהייתה נפטי בצרות הטגחת עליה להטיב לה ו
 וכן כי ידעתי את מכאוביו מה אדם ותדעהו כי יודע ה' דרך צדיקים' ולא הסגרתני ביד אויב ביד שאלו ס
 שאמרנו הזיפס להסגרכי בידו וכיון סלא היה רצונך ולא הסגרתני אתה בידו לא היה יכולת בידס להסגירני בי
 בידו העמדת במרחב רגלי מן המכר טהיו בו העמדת' במרחב וכל זה אודה לפניך כסאנצל מיד' סלא אפחד
 עוד מהס ועתה טב לתפלתו ואמ' חכני ה' כי צר לי. עטסה מזמר' עס יאכלס כלומ' נרקצה צבעס האויב עיני ו
 ונפטי ובטני גש כן נרקבו מרעב וצמא כי פעמי רבות היה לו רעב וצמא בברחו כמו טראינו טנתן לו אבימ
 אבימלך לחס קודס מפני רעבונו. ואמ' נפטי טהיה הנפט המתאו' לאכול ובטני הקרבים המקבלי המאכל ובר
 ובראס האסטומכ ובה הרעבון והטובע' כי כלו ביגון חיי כי מיוס טהכה דוד הפלטתי שאמרנו הנמיס ה
 המטחקות דוד ברבבותיו כאמ' ויהי שאלו עניין את דוד מהיוס ההוא ומעל' ומאותו היוס היה דוד באכחה כי כ
 כפטע צינו ובין חמות'

אֲרוֹמָמְךָ יְדוּהָ כִּי דִלְתָנִי וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אִתִּי לִי יְדוּ
יְדוּהָ אֲלֵדֵי שֶׁעָמִי אֵלֶיךָ וְתִרְפָּאֵנִי יְדוּהָ הַעֲלִיתָ
כִּשְׂאֹל נִפְשִׁי חִייתָנִי מִיַּרְדֵּי בִּירִי זָמְרוּ לַיְדוּהָ חֲסִי
חֲסִינִי וְהוֹדוּ לְזִכְרִי קִדְשׁוֹ כִּי רָגַע בְּאִפְנוֹ חַיִּים בַּר
בְּרִצּוֹנִי בַּעֲרֵב יִלִּין בְּבִי וְלִבְקֵר רִנָּה וְאֲנִי אִמְרַתִּי
בְּשִׁלְוֵי בַל אֲמוֹט לְעוֹלָם יְדוּהָ בְּרִצּוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּ
לְהַרְדִּיעוֹ הַסְתַּרְתָּ פְּנֵיךָ חִייתִי נִבְחַל אֵלֶיךָ יְדוּ
יְדוּהָ אֲקִרָא וְאֵל אֲדַגֵּי אֲתַחֲנֶן כִּיזָה בַעַע בְּדַמִּי ב
בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת הַיּוֹדֵךְ עֵפֶר הַיָּבֵשׁ יְד אֲמַתְךָ :

לְמַרְדֵּי אֲדַנִּיָּה בְּסוּף יָמָיו וְהָיָה לְמַלְכֵךְ בְּלִי רְסוּת דו
דוּד לְפִי טָהוּ סוּבְרֵי טָלָא יִהְיֶה טַלְמָה מֶלֶךְ וְכִיּוֹן סָה
סָהמֶלֶךְ אֲוֹתוֹ וְרִאֵוֹ כִּי הַצְלִיחַ הַדְּבָר כִּי הַקּוֹטְרִים עִס
אֲדַנִּיָּה לֹא עָמְדוּ בְּמַרְדָּם וּבְרָחוּ אִיט לְחַלְוֵי הַכִּירָן
כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי מָה הוּא מַלְכוּת טַלְמָה יִדְעוּ כִּי זָמַח
לְדוּד אֲוֹתוֹ עוֹן מַחֲלָה טַלְמָה וְהָרָחָה לְטַלְמָה צוֹרֵת ה
הַצַּת לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל וְהַתְּכַדֵּב הוּא לְבַנְיָן הַבֵּית וְה
וְהַתְּכַדֵּב בּוֹ בְּגִי יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו לְפִי חֶבֶר מִזְמוֹ חֲנוּכַת
הַבֵּית עַל זֶה הַדֶּרֶךְ שֶׁזָכִיר בּוֹ סְלִיחַת חַטָּאוֹ שֶׁהָיָה ר
רְסוּתָת כִּכְסוֹ כִּי בִזָּה הַעֲטִיין כּוֹדְעָה הַסְלִיחָה לְכָל אֵד
אֲדַנִּיָּה הַכִּי דְלִיתָנִי סַעֲבַעְתִּי בְּצוּר וְאֵת
וְאֵתָה הַעֲלִיתָנִי מֵאֲוֵנוּ וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אִוִּבֵי טָאֵס לֹא הַע
הַעֲלִיתָנִי וְלֹא סְלַחְתָּ לִי הַיְתִי מִשִּׁמַּח אֲוֹתָס בְּעֲבוּרֵי וְל

וְעַתָּה לֹא שִׁמַּחְתָּ אֲבָל הַעֲבַרְתָּ יְדוּהָ אֲלֵדֵי שֶׁעָמִי אֵלֶיךָ וְתִרְפָּאֵנִי יְדוּהָ אֲקִרָא וְאֵל אֲדַגֵּי אֲתַחֲנֶן כִּיזָה בַעַע בְּדַמִּי ב
אֲוֹתִי מִמְדוּהָ הַנִּכְבָּשׁ כִּי חֲעַפְּ סָהֲעַנְטָנִי בְּעוֹלָם הַזֶּה הַכָּל הוּא טוֹב בְּעֵינַי בִּיּוֹן טִרְפָּאֵת כִּכְסִי טָלָא תִרְדַּב בְּגַהֲנָס
יְדוּהָ הַעֲלִיתָ מִן סָאֹל כִּכְסִי סָאֹל וּבִיר פִּי גַהֲנָס וְהוּא מִטָּב הַרְשָׁעִים מִיַּרְדֵּי בִּיר מִיַּרְדֵּי כִּתִּי כִּמוּ וְכַמְטַלְתִּי
עַס יוֹרֵד בּוֹ וְחִייתָנִי רָל הַבְּדִלְתָנִי מָה וְקָרִי מִיַּרְדֵּי בִּיר וְהוּא מִקּוֹר וְכַמְטָךְ הַקִּמְךָ תַּחַת הַיּוֹד כִּמוּ תַּחַת רִדְפֵי טוֹב
זָמְרוּ לָהֶם חֲסִידֵי כָּל חֲסִידֵי רַחוּם לְהוֹדוֹת וְלִזְמֹר לְחַל עַל זֶה כִּי יִסְלַח לְטָבִים אֲלֵינוּ טָלָא יִאֲבֵד חֲסִידֵי בַח
בְּזַמְטָו פַּעַס אֲחַת חֲסִי יִהְיֶה חֲסִי גְדוֹל חָלָא טִיטוֹב לְחַל בְּלַב טָלָס וְיִקְבַּלְנּוּ וְהוֹדוּ לְזִכְרֵי קִדְשׁוֹ כִּמוּ וְהוֹדוּ לְטָמֵן
כִּי טָמֵן הוּא זָכַר קִדְשׁוֹ כִּי בּוֹ כּוֹכִירָהוּ כִּי חֲמַתָּת עֲצָמוּ לֹא יִדְעָנוּ בִּי רָגַע בְּאִפְנוֹ כִּי אֵס יִכְעַס עַל הָאֲדָס ר
רָגַע וּמַעַט זָמֵן יִהְיֶה כַּעֲסוֹ חָבַל רַחוּם עַס רַחוּם יִהְיֶה זָמֵן רַב וְחִיִּים אֲרוּכִים וְכֵן בִּיג מְדוּתָה הַסְפּוֹרוֹ עֲלֵינוּ יֵת
כּוֹלָס לְטוֹבָה חוֹן מִמְדָּה אֲחַת שֶׁהָיָה פִּיקָד עוֹן אֲבַת וְהוּא עַל טָלָס אִו אֲרַבְעָ דוֹרוֹת וְהַחְסִידֵי לְחַלְפִּים דוֹרוֹת
וְעַל כָּל זֶה יִתְחַיֵּב הַחַד לְהוֹדוֹ לְטָמֵן לְפִי חֶבֶר זָמְרוּ לָהֶם חֲסִידֵי כִּי מְדַת הַטוֹבָה מִמֵּנו מְרוּב עַל מְדַת הַפּוֹרְעַנְכוֹת
בְּעַרְבָּ יִלִּין בְּכִי אֵס בְּעַרְבֵי יִלִּין הָאֲדָס בְּכִי לְבָקֵר יִצְמַרְנוּ בְּרָנָה וְהַמְטִיל עַת הַבְּכִי וְהַיּוֹן לְעַרְבֵי שֶׁהוּא חֲס
חֲוֹטָךְ יִנְעַת הַיּוֹסֵפֶע וְהַטוֹבָה לְבָקֵר שֶׁהוּא חוֹר וְשִׁמַּחְתָּ וְכֵן אֲמַר דְּנֵד הַאֲף שֶׁהָרַח לּוֹ עַל עוֹנוֹ וְהוּא הַעוֹנָס סָהֲעַנְטָו

בְּעוֹלָה הַזֶּה הִיָּה בְּעֵינָיו כְּרָגַע יוֹרְטִינוּ וּבְסוֹרְתָנוּ בְּסְלִיחַת הַעוֹן חִיִּים אֲרוּכִי שֶׁהֵם חִיִּי הַעוֹלָס הַבְּ לְבָקֵר וְאֲנִי
אֲמַרְתִּי בְּסִלְוֵי כַּסְהִייתִי סִלְוֵי וְסִקְטָט טָלָא סִלְטָט בִּי יִצַר הַרַע הַיְתִי חוֹטָב בְּעַצְמִי טָלָא חֲמִיט וְלֹא אֲחַטָּא לְעוֹלָס כ
כִּי חֲטָבְתִּי טָלָא יִהְיֶה כַח לִיצַר הַרַע לְהַטוֹ מִהַדְּרֵךְ הַטוֹב כִּי סִכְלִי הִיָּה גִבֵּר עַל יִצְרוֹ וְהַיְתִי מִתְפָּאֵר בִּזָּה עַל עַצְמִי
עַד שֶׁהִכְרַתִּי כִּי עֲזַרְתָּ עַמְדָה לִי וְכָל זָמֵן שֶׁהִיָּה רַחוּם עָמִי הַעֲמַדְתָּ לְהַרְדִּיעוֹ עוֹן כִּי לְטָכְלִי שֶׁהִיָּה הַרְדִּי הַעֲמַדְתָּ ב
בְּעֲזַרְתָּ בְּעוֹן טָלָא כַּכְסִלְתִּי בְּהַסְגָּבִי בִּי וְלֹא הִיָּה כַח בְּצַר הַרַע לְקַחַת מִיַּדִּי כִּי בְּמִקּוֹ עוֹן הִיָּה אֲבָל כַּסְהִסְתַּרְתָּ פ
כִּכְיָךְ רָגַע מִמֵּנִי וְלֹא הַיְתִי בְּעֲזַרְתָּ טָכְלִי אִו לְכַסּוֹתִי לְפִי שֶׁהַיְתִי מִתְפָּאֵר לְעַצְמִי אִו לְעוֹנָס חֲטָט סִקְדָּס וְהַרְסִיתָ
יָד עֲזַרְתָּ מִמֵּנִי הַיְתִי כִּבְהַל וְכַכְסִלְתָּ בְּמַחְסְבִּיתִי וּגְבַר יִצְרוֹ עַל סִכְלִי לְפִי הַתְּפַלֵּל דוּד וְאֲמַר גְּהַ מְזוֹדִים חֲסוּךְ עַבְדִּי
אֵל יִמְסַלּוּ בִּי כִּמוּ טָפִי וְעוֹד פִּי אֲוֹתִי טָס וְעוֹן חֲסֵר בֵּית הַטָּמִיט כִּמוּ בְּעוֹן וְאִיכְסָר טָהוּא בְּסָךְ לְחַס חֲסֵס מַעוֹן
לְתוֹס חֲלִיקָה הַאֲקִרָא כַּסְעַבְרִיתִי עַל חֲטָט מָה עָשִׂיתִי קִרְאִיתִי חֲלִיקָה כִּי יִדְעָתִי כִּי אִין רְפוּאָה בְּלַת וִידְעָתִי כִּי הִיָּי
הַיְתִי חִיִּיב מִיָּת בְּגַהֲנָס וְהַתְּחַכְכַּתִּי חֲלִיקָה וְאֲמַרְתִּי מָה בְּצַע בְּדַמִּי הוּא כִּכְסִי כִּי הַדָּס הוּא הַכְּסָט וְהַכְּסָט הִיָּה חֲסוּהָ
הַטוֹבְעִי וְחֲמַרְתִּי מָה בְּחַיִּי חֲסֵר חֲלִיקָה טָחַת כְּלוּמֵן אֵס סוֹפִי לְגַהֲנָס וְאֲרַד בְּמוֹתִי טָס לְמָה לִּי חִיִּי וְלֹא הַבְּחַתְכִּי
בְּעוֹלָס הַזֶּה חֲלָא לְקַנּוֹת הַעוֹלָס הַבֵּא כִּי חֲחוּטָאִים בְּמִיתָס לֹא יִטָּאֵר אֲחַרְיָהֵס דְּבַר חִי אֲלָא הַכָּל יִרְדַּע לְעַ
לְעַפְרָ כִּמוּ טָחַת וְיִטוֹב חֲלִיקָה הַעֲפָר חֲלִיקָה כַּסְהִיָּה וְהַרוּחַ תְּטוֹב חֲלִיקָה הַאֲלֵדִים וְהַעֲפָר לֹא יוֹדֵךְ וְלֹא יִגִּיד חֲמַת
חֲלָא הַרוּחַ תְּטוֹב חֲלִיקָה הַאֲלֵדִים חֲטָר נְתַנָּה וְחָס לֹא זָכַתָּה בְּחִיִּים לֹא תְטוֹב חֲלִיקָה הַאֲלֵדִים וְחָס תְּסַלַח לִי אֲוֹדֵךְ בְּזִית
וּבְמוֹתִי וְכֵן פִּי גָּהַ הַעֲבִיר חֲטָאֵת לֹא תְמוֹת פִּי מִיָּתָת הַנִּכְבָּשׁ וְיִמָּ לֹא תְמוֹת מִיָּתָת הַגּוֹף וְכֵן מָה בְּצַע בְּדַמִּי

בְּרִצּוֹן הַעֲבָרָה לְהוֹדוֹתֵינוּ

אמונים תואר כי פסו אמונים ומסלס על יתר גא
עושה גאון האמונים כוצר מיד הגאים המדברים ב
בגאון כמו סאמ והעושים בגאון יספילס ומסלס ל
לחס על יתרים ועל גאותם חזקו חזקו כל המי
המיקלים לה כי הוא יאמץ לבבכם לדוד
מסכיל אמרי כסוי פסע כסוי חטא כצר
כתבנו בפתוחה ובמומר הרביעי טעם מסכיל ושאר
ראשי המומרי אמ אמרי מי סנסא האל על כטעו
וכסה על חטאתו בתשוב טיטוב אל ה ובעונט טיעני
טיעניסו בעולם הזה כי אין שליחת מעון בלתי עו
עונט מעט או רב ולפי תשובתו יקל עונטו והנה אם
אמריו סימיה נקי מעון לעולם הבא ומלת כסוי בא
בדרך בעלי ההא וכן ונסו את כלימתם ועוד כסל
הענין ואמ אשרי אדם שלא יחשוב לו ה עו
עונו למחומה כלום סנסאו בראותו יוסר לבבו טטע
אל ה בכל לבבו זהו סאמר ואין ברוחו רמיה כי אין
תשובתו במרמה כלומר יטוב ויחטא ואמר דוד זה ע
על עצמו טיהיה דואג על עוני ואדוני אבי זל פי הע
הענין כן ואמר כי זכר ג מדרגת מהנדיקים הם ב

אמונים נצר ידוה ומסלס על יתר עשה גאון ח
חזקו ויאמץ לבבכם כל המיקלים לידוה
לדוד משכיל אשרי נסוי פשע כסוי חטאה אס
אשרי אדם לא יחשב ידוה לו עון ואין ברוחו רמ
רמיה כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום
כי יומם ולילה תכבד על ידך נהפך לשדי בח
בחרבונני קיץ סלה חטאתי אודיעך ועוני לא כ
כסיתי אמרתי אודה על פשעי לידוה ואתה נשא
נשאת עון חטאתי סלה על זאת תפלל כל חס
חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים א
אליו לא יגיעו אתה סתר לי מצר תצרני רני פ
פלט תסובבני סלה אשריך ואורך בדרך זות
תלך איעצה עליך עיני :

בהם והאל במדרגה התחתונה והיא כסוי פסע והוא סחטא והעוה ועצר עבירות ואחר כך סב בתשובה סלימה ו
וכמחל לו כסוי חטאה סיס לו זכויות ונדקות הרבה ואין לו כי אם חט קטן והוא כסוי ואינו כראש בתוך נדקות
דומה כמו גרעין רוחן בתוך סאה של חטו סאיניכ כראש לא יחשוב לו עון זה הוא מי סלא חטא כלל ואפי לא
עלה על לבי וזהו ואין ברוחו רמיה ואמר הקדים תחילה כסוי פסע כי רוב העולם בזאת המדרגה ומעוטה כסו
כסוי חטאה והמעט מן המעט לא יחשוב ה לו עון כי החרשתי בלו עצמו מלת כי עניינה כאמר כמו כי תוליד
בכיס אמר כאמר סתקתי וחסבתי בעונותי בלו עצמי מרוב דאגתי ואני טואג עליהם כל היום כי יומם ולילה ב
צום ובלילה אכי דואג סלא תעניסני עונם גדול ורוב דאגתי בחס בבדי ונהפך הסומן לחורב וליוצם ולסדו
טוב הסומן ולחנותו כמו לסד הסומן ואמר בחרבונני קיץ כי בקיץ יתיבטו הדברים ואעפ סידע דוד עונטו על
העין הגדול וקבל עליו בעולם הזה אעפכ היה דואג עליו סמא לא נגמר מירוק העון בעולם הזה ואולי יענש
בו לעולם הבא חטאתי אודיעך אעפ טהוא יודע הנסתרות אמר אודיעך בדרך לסין בני אדם כלומר סאתוד
עליו בני לפניך ולא חכמה אונתו אמרתי זה חסבתי בלבי כי זהו הטוב לי אחר סחטאתי סאתודה עלי כסעי וא
ואתה בהתודותי לפניך וטובי בלב סלס חטא עון חטאתי כסאת עברי במקום עתיד וכמוה רבים בדברי הנבוא
הנבואה או אמר כסאת דרך כביאה עון חטאתי לגבל העון כמו ארמת עפר מטיט היון על זאת יתפל
יתפלל כל חסיד כיון סראו ססמעת תפלתתי ונסאת חטאתי יתפלל כל חסיד חלקך אם קרהו עון לעת קצא ל
לעת סימנא לבו כסוי טיהיה לבו טלס בתשובה רק לסטף מיה רבים אם יעסה זה אין כריך לומר טהוא יאבד
בחטאו אלא אפי אם באות לעולם צרות רבות דומות לסטף מיה רבים סטוטפוס הכל אליו לא יגענו מוס בזק
וציה אתה סתר לי כי אתה היית סתר לי ומצרות תבולני בכל זמן סאני בהם בעונט עוני ואעפכ לא
כטטתי ביד אויבי רני פלט תסובבני רכנות ונדקות סל הכלה תסובבני כנגד האויבים ססבבני אשריך
ואורך הוכיח למי סוטמע תוכחתו יחיד או רבים איענה עליך עיני אתן לך עינה ממה טראיתו בעיני בענמי
כי חטאתי והלכתי הדרך לא טוב והבנתי בענמי וכחמתי וסבתי אל ה בכל לבו וסלח לי וקבל אותי בתשוב וכן
תעסה אתה אל סהיו כמו הבהמה סאין בה תבונה ולא תדע אם תעסה רע ותזיק ולא תבין תלך לבל

מא הדרגת

מא הדרגת

מא הדרגת

על ענין ידוה ומסלס על יתר עשה גאון ח

בשׁל בעוֹנֵי כחי ועֲצָמֵי שׁוֹשׁוֹ: כִּכְל צוֹרֵרִי הִיִּיתִי
חֲרַפָּה וְלִשְׁכְּנֵי מֵאֵד וּפְחָד לְמִיּוֹדַעֵי רֵאִי בַחֲוִץ נֶדֶד
נֶדְדוֹ מִכְּנִי: נִשְׁכַּחְתִּי כִמֵּת מִלֵּב הִיִּיתִי בְּכָלִי אֶבֶד
כִּי שָׁמַעְתִּי דַבַּת רַבִּים מִגֹּר מִסְכִּיב בְּהוֹסְדִם יַחַד
עָלִי לִקְחַת נַפְשִׁי זִמְמוֹ: וְאֲנִי עָלִיךְ בְּטַחְתִּי יְדוּה
אִמַּרְתִּי אֱלֹהֵי אֲתָה: בִּידֶךְ עֲתוֹתַי הִצִּילָנִי מִיַּד אִי
אִבִּי וּמִרַדְפֵי: הָאִירָה פְּנֵיךְ עַל עֲבֹדְךָ הוֹשִׁיעֵנִי כִּי
בַחֲסֹדְךָ: יְדוּה אֵל אֲבוֹשָׁה כִּי קִרְאתֶיךָ יִבְשׂוּ רִשְׁעֵי
רְשָׁעִים יִדְמוּ לְשֹׂאֵל: תִּאלַמְנָה שִׁפְתֵי שִׁקֵּד חֲדָב
הַדְּבָרוֹת עַל צְדִיק עֲתֵק כְּגֵאוּה וְכוּ: מִה רַב טוֹב
טוֹכֶךָ אֲשֶׁר עֲפַנְתָּ לִירֵאִיךָ פְּעֻלַת לַחֲסִים בְּךָ נֶגַד
נֶגֶד בְּנֵי אָדָם: תִּסְתִּירֵם בְּסֹתֵר פְּנֵיךְ מִרַבֵּי אִישׁ
תִּצַּפְנֵם בְּסוֹכְהָ מְרִיב לְשׁוֹנֵת: בְּרוּךְ יְדוּה כִּי הִפָּ
הִפְּלִיא חֲסֵדוֹ לִי בַעִיר מִצּוֹר: וְאֲנִי אִמַּרְתִּי בַחֲפוּזִי
נִגְרַזְתִּי כִּמְגֵד עֵינֶיךָ אֲכֵן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוֹ
בְּשִׁיעֵי אֶלְיךָ: אֲהַבּוּ אֶת יְדֵי הַכֵּל חֲסִידֵי

בשׁל בעוֹנֵי כחי אמ' כי באנחה כסל כוחו כי הו
היה תמיד באנחה מפני שאלו כי האנחה טוברת ג' פ
ג' פו שלח'ד' ומה שאמ' בעונו כאלד' שאומ' בעונותי
אירע לי כך וכך ועצמי עשמו טהם כח האדם ומוס
ומוסדות הגוף כאלו נרקבו כב' צוררי הייתי ו
חרפה מהרעיות טעוטים לי וחוטאים לי מכל צוררי
הייתי חרפה טאכי בורח מפניהם ממקום למקום ו
ולטכני מאד ולמי אני חרפה לטכנים לא לעם אחר
כי הם לטכני טהם ישראל שמחריפים ומבזים אותי
כמו תשימכו חרפה לטכנינו ופחד למיודעי טהם או
אוהבי ובני משפחתי אני פחד להם שמפחדים עלי
פן תספה יום אחד ביד שאלו ירואיבחון כדדו ממני
מי טרומה אותי בחון ממיודעי בצרחי כדדו ממני כ
כלומ' מפחדים ורועדים ממה טרואים ממני כי הר
הרועד מתנוודד ג' פו נש'חתי' כמת מלב כל כ
כך מיודעי פוחדי עלי עד סנתיאטו ממני ונסכחתי
מלבס כמת שיטכח מלב אוהבו שאין להם תחלת
סיטוב אליהם עוד וכך ככלי חובד שמתיהטים הבע
הבעלים ממנו כך נתיאטו בית אבי ממני כי לא יקו
יקוו שאטוב אליהם עוד בי שמעתי דבת רבי
איביו טהיו מוציא דבה עליו אל שאלו מגיר מסבין

כי אין מגירי מפיאה אחת שאטמר ממנה חלח הם
מסביב בהוסד' טהם מתיענים יחד עלי וחטבו לקחת כפטי לא ללכדני ולקחת אותי לעבד חלח לקחת כפטי
ואני עליך באחתי ה אמרתי אלהי אתה כלומ אתה אדו
אדון וטופט עלי ולא הם בידך עתותי העתים טהם חשבים ללכדני ולקחת כפטי בידך הם ולא בידם לפי הה
הצילני מיד אויבי האירה פניך על עבדך כמו חל עבדך וכן יאר ה פניו אליך ואור הפנים הוא היסועה וההכל
וההכלקה בידך והעם שאיניכי ראוי ה אל אבוטה טלא חטוב ריקס מלפניך חבל הרסעים יביטו מתקוות כי
הט לא קראוך ולא טמוך לנגדס ידמו לטאול לסו כרייה כמו אל תדמו בעונה לטאול לקבר או פי ידמו כפסו
כפסותם לנהיכס הארלבנה טפתי סקר המוציאים עלי דבה ואומרי עלי לטאול כי הוא היה מתגאה ומתפ
ומתפאר במלוכה על צדיק על ענמו ועל הנדיקים החחריס טעמו עתק דבר עתק וחוק בזה רב טונך ה
הרסעים מקבדים בגמיה וביו דברים עתיקים חל הנדיקים וירואי חל לפי טרואי אותם טפלים וחלטים וח'כ
יוו עיט מה הוא הטוב אטר כפכת להם לעולם הבא ומלבד זה פעלת וקדמת להם טוב רב פעמים רבות בעולם
הזה והו נגד בני אדם לפי טלא יביטו לעיניהם מפני טהם חוסים בך והסתירם בסתר פניך דרך תפיל
תפילה או דרך כבואה פניך רצונך כי הוא פונה אל האדם טהוא רונה בו וסונאו מעלים עיניו ממנו וכן הוא
אומר עודף ולא פנים חראס ביום אידס מרוכס' אים מנאות בני אדם ומגבהותם כמו שאמרנו והוא מן וירכס
וירכסו את החסן ר'ל ויגבהו וכן והרכסו לבקעה והצבגם בסכה מריב לסונות כמו שאמר הדוברות ע
על צדיק עתק ואז אטבח ואומר צרור ה כי הפליא חסדו לי כי דבר פלא היתה הנלתו וצדך כבואה אומר זה
בעיר מנור כחלו הייתי בעיר מנור ומנור ענין חוק כמו ותכץ צור מנור לה ואני אמרתי בחכוי כמו
טכ' ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאלו טהיה חז בסכה גדולה כמו שאמר עוטרים חל דוד וחל חנשו לתפסס כ
נגרזתי מנגד עיניך מעני גרזן אמר חטבתי באותה טעה טהוטלכתי מנגד עיניך ולא תפנה אלי עוד אכץ ט
שמעת קול תחונך לא היה כמו שחטבתי חבל שמעת קול תחונני והסבות סבות טכמלטתי כמו טכ' ומלאך בל
חל שאלו מהירה כי פטטו פלטי' א'חבו את ה חסידיו הדין עליכ' טתיאטו אותנו כטרתאו מה עטה ע
עמי כי אמוני כונר ה טכצרכי מכל אויבי

ג' כס

הוא ידוע וכו' וכו'

מאריך וכו'
כמו אמרנו

כונס כנר מי הים נותן באוצרות תהומות : יראו
 מידוה כל דארץ ממנו יגרו כל יסבי תבל . כי ה
 הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד : ידוה הפיר עצת
 גוים הניא מחשבות עמים : עצת ידוה לעולם ת
 תעמד מחשבות לבו לדור ודור : אשרי הנני אשר
 ידוה אלהיו העם בחר לנהלה לו : משמים הביט
 ידוה ראה את כל בני האדם : מכבון שבתו השג
 השגיח את כל יוסבי הארץ : היוצר יחד לבם ה
 המבין אל כל מעשיהם :

כונס כנר מי הים נותן באוצרות תהומות : יראו
 מידוה כל דארץ ממנו יגרו כל יסבי תבל . כי ה
 הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד : ידוה הפיר עצת
 גוים הניא מחשבות עמים : עצת ידוה לעולם ת
 תעמד מחשבות לבו לדור ודור : אשרי הנני אשר
 ידוה אלהיו העם בחר לנהלה לו : משמים הביט
 ידוה ראה את כל בני האדם : מכבון שבתו השג
 השגיח את כל יוסבי הארץ : היוצר יחד לבם ה
 המבין אל כל מעשיהם :

גבול לים והמו גליו ולא יעברנהו לפי אמר כותן באוצרות תהומות כאלו הם באוצרות סלא ויכלו לבאת מטס
 והנה בטני הססוקי זכר הד יסודות כי במלת סמים רמז יסוד האט וברוח פיו רמז האויר כונס כנר המים והא
 והארץ רמוזה בטני הססוקי וזכרה בפיו למעלה שאמר מלחה הארץ ויראו מה כל הארץ כי הוא תקן להם הים
 היסוד כמו שאמר כונס כנר אכ ממנו יגרו כל יוסבי תבל וזה יסוד דברי המכתיבים בתורה שאומרים שהעו
 סהעולם קדמון כי הוא אמר ויהי אש תרצה תפרט אותנו על הענין סקדס על בריאת העולם או על הענינים
 הבא אחריו ידוה הפיר עצת גוים אמר כי הוא ברא העולם ובידו הכל ואין כח באדם לטנות בעניני
 העולם מי שהוא אמר וזוה להיות כי בן יהיה ויעמוד ולא יוכל אדם לדחות גיריותיו הבאים עליו לא בכח ולא
 בעומר ומה שיחשוב לעשות הוא בתחבולותיו אש לא ירצה האל לא יהיה וזה שאמר ה הפיר עצת גוים ואמר
 גוים כלומר אפי כל הגוים יהיה בענה אחת ובהסכמה אחת ה יפר עצתם כמו שאמר כל הגוים באין כגדו או
 אמר גוים כנגד מה שעתיד לזכור אשרי הגוי אשר ה אלהיו כי שאר הגוים מהם נותנים הכח לאלהים אחרים ו
 והוא המונס ומהם והם היחידים אומריכי אין ידיעה והסגחה לאל במעשה ידיהם לפי אמר ה הפיר עצת גוים
 ואמר עוד הניא מחשבות עמים נמנהג הלסו במלות סונות עצת ה לעולם תעמוד דרך מטל כנגד ע
 עצתם ומחשבותם אשרי הגוי אשר ה אלהיו כי אינס באלה האמונות הסכלות אלא מאמינים כי ה ה
 הוא האלהים שפי סופט ומנהיג ומסגין על הכל ואמר אלהיו כי הוא קבלו לאלהים וכך העם בחר לבחלה לו כ

כונס כנר מי הים נותן באוצרות תהומות : יראו

כונס כנר מי הים נותן באוצרות תהומות : יראו

כי הוא קבלס לעס נחלה כמו שאמר את ה האמרת היום להיות לך לאלהים זה האמירך להיות לו לעס נחלה
 וכפרדו מהאמונות הרעות וכנסו לקבל בדעתם ולהבין בסלכ כי מאתו יבוא להם הטוב ותמורתו לפי מעשיה
 כמו שאמר וידעת את ה אלהיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל ואומר עיני ה אלהיך בה ואומר בתמורתו אי
 איכה ירדוף אחד אלק אש לא כי נורס מכרס כלומר כי לא יהיה הדבר הזה במקרה וכך כל הברכות והקללות
 שיעדס הוא יוצא ממנהג העולם כדי סידעו כי הכל בכונה מאתו והגוי סים להס אמונה זו אשריהם
 משמים הביט ה זהו דעת זה הגוי שאמרנו לא כאותם שאומר עבים סתר לו ממכון סבטו וכך מסגין מן
 הקלונות היוצר יחד לבם מי סיצר לבס באמת ידעס כלומר איך ועלמו ממנו מחשבות לבס והוא יצר
 יוצרס על דרך שאמר היוצר עין הלא יביט ומה שאמר יחד כי ידעס דרך כלל וכך אמרו רזל ודקדקו במל
 יחד ואמרו וכולס נסקרו בסקירה אחת וכון סידע לבס כט מעשיהם ויט לפרס היוצר כמו האוצר כמו ואסלו
 ואסליכהו ביה ה אל היוצר שהוא כמו האוצר ואמר כי הוא אוצר יחד לבס כלומר באוצרו וכנגדו הם כולס כמ
 כמו סידעו ומחוקק לאדם מה שהו באוצרו

וכיון שהיה כן רין הוא

כפול מה שאמר במלך סוכנו
 הוא רואה ויורה כל מה שה
 כביט

זהו היבין אל כל מעשיה

אל תהיו בסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו
לבלום כל קרוב אליך רבים מכאובים לרשע
והבטח בידו חסד יסבבנו שמחו בידו וגילו
צדיקים והרגינו כל ישרי לב:

רגנו
צדיקים בידו לישרים נא ויה תהלה: הודו
לידו בכינור בנבל עשור זמרו לו: שירו לו שיר
חדש היטיבו נגן בתרועה: כי ישר דבר ידו וכל
מעשהו באמונה: אהב צדקה ומשפט חסד ידו
מלאה הארץ: בדבר ידו שמים געשו וברוח פי
פיו כל צבאם:

31.

לבלום פיה במתג ורסן סלא תקרב אליך לנסוך או
אותך טאי' לה תבכה להוטר ולהתוכח בדברים אם
לא יעשו לה מעשה למנעה מן הרע אבל אתם לא
תעשו כן אלא הניכו התוכח ותוסרו ותסובו לאל
ממסטיכם הרעים ויסלח לכם וזכר סוס ופרד מהם
נרכבים ויחננו הרכב הרסן סהוא צביהם בידו לכב
לכבטם ולהניעם למקום שירצה ללכת ולמנעם מן
המקום אשר ירצו הם ללכת ולמנוע פיהם מלהזיק ו
ומתג ורסן אחד והוא כלי העשוי לבלום פה הבהמה
אלא מהם מסוכים זה מזה בתוכת מעסה' עדיו פי
פי כמו המטביע צבוב עדיין רבים מכאובי
לרשע שבטוח ברוב חילו ולא הביט אל האל ולא הב
הבין בחטאיו ובצונותיו רבים מכאובים יצאו לו ואי
מי שיכילהו מהם אבל מי שבטוח בה ויבין טאין לו

מטען בלעדיו צריך לו לסוב מחטאיו ומהדברים אשר מנעוהו ויטכיל כי הטוב והרע יצאו לו לפי מעשיו וביט
ובטוח בו לבדו חסד יסובבנו הפך הרשעים מסובבים אותם מכאובים רבים שבצחו בה וגילו צדיקים מי ס
שבטוח בו ישמח בו לרוב הטוב שיצא לו מהבור' או פי' שימנח נפשו סמחה בעבודת ה' ובצונותו והרכיבו פועל
מלא חתם סמחון והרכי' ככל מי שלבדו ירצה לחננו דרככם צמרו אותם בטוב מאת האל והרכיבו אותם

רגנו צדיקים בה בית בה במקום למד כמו למדבר או תהיה הבית כמסמנה
ופי רכתכם ותהלתכם צו תהיה וכל בזולתו כאלו תהלה כאלו האלף נחה וסרטו אוה וכן כאו לחיך בתוריש ל
לא כחיה לכסיל תענוג וכל האלף נחה חוץ מן לביתך כאלו קדם שהאלף נעה והסכימה דעת המדקדקי'
שהאלף סורס והיא פה הפועל והטון לבניין כפועל ויתכן שהטון סורס וסרטו נחה ובא בהראות למד הפועל ב
במקל נחה ולביתנו הרגילו בצורה הלשו' בסורס נחה ידמה כי כן הוא הסורס אצלם כאמר לולב נחה את
אתרונ נחה כמה נחיש מעשי וזולת זה הרבה ופי' נחה יפה כלומר לצדיקים וליסורים טוב ויפה להלל ולרנן לה
כי הם המבינים והמטכילים בפועל ה' ובמעשה ידיו ובחסדו עש צרותיו ובה הוא הסתדלותן לא בתאות העול'
לפי אמר כי להם הוא נחה הסבך שיסמחוהו לפי מה שיכירו במעשיו ובחסדיו כמו שהולך ומספר בזה המזמור

הודו לה בכבוד כי כלי הנגן מעוררים הלפס החכמה ועוזרים אותה בנבל עשור חסד ויו' הסמוס והוא כמו
בנבל ועשור וכן שמש ירח והדומים להם ועשור הוא כלי נגון סיס לו עמר יקרים לפי קרא עשור וכן על'
עשור ועלי נבל שירו לו סיר חדסו לו תמיד סיר הטיבו נגן צפה וביד הסתדלו לרנן לו בני ישרי

דבר ה' גרות האל ומטטטיו ישרים והכל באמונה אין עול כמו שאמר משה רבי' אל אמונה ואין עול צדיק ו
ויטר הוא והישרים והצדיקים יכירו וידו דקו ויוסרו ואם יבואם מקרה רע ופגע יסבחו לאל ויכירו כי לטובת
לטובתם הוא מה שביטא האל באמונה הוא וכסיכירו כל זה יסבחו לחל בסמחה ובטוב לבב על הרעה כמו על
הטובה כי הרעה טובה היא אצלם וכן אמר הנביא אודך ה' כי אכפת בי ואמר דוד חסד ומספ' אסירה אוהב צד
צדקה ומשפט הוא עושה בעולמו פעם צדקה ופעם מסבט אבל החסד הוא הגובר לפי אמר חסד ה' מלאה האר
הארץ וכמו שהוא עושה כן אוהב שייעשו צרותיו וכן אמר הנביא כי חני ה' עושה חסד מספט וצדקה בארץ כי
באלה חפצתי כלומר כמו שאני עושה אתכם כן אני יחפץ שתעשו אתם בדבר ה' כמו סכ' ויאמר אליהם במעם
במעשה צראסית והוא הרנן והחפץ וכן וברוח פיו והוא בפל דבר מחסדי האל שהמציא הברואים בטוב מה

סיוכלו להיות כפי גיורת חכמתו כמו סכ' וירא אליהם את כל אשר עשה והנה טוב מאד והנה הסמים וכל צבא'
נעשו בדברו והארץ בכללם כי לא יסוב הגלגל אלא על דבר עומד ופי' הארץ תלוי בצבא הסמים כי הם המנה
המנהיגים ברנן האל

איה תהלה
סב יתר

וכל מ

לפי עבד מעט ויחיה יכיר
ה צמחה הארץ מאצות

אין חמדך נשע ברב חיל גבור לא ינצל ברב פ
כח שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט:
הנה עין ידוה אל יריאיו למיחלים לחסרו: להצ
להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב. נפשינו חב
חבתה לידוה עזרינו ומגיננו הוא: כי בו ישמח ל
לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך ידוה על
עלינו כאשר יתלנו לך:

בשנותו את טעמו לפני לרוד אבימלך ויגרשוהו
וילך: אברכה את ידוה בכל עת תמיד תחלתו ב
בפי: בידוה תתהלל נפשי ישמעו עניים וישמחו
גדלו לידוה אתי ונרוממה שמו יחדו: דרשתו את
ידוה וענני ומבל מגורתי הצילני: הביטו אליו נה
ונהרו

אין המלך נוסע והלא המלך צדאי נוסע ומנחם
ברוב חילותיו וצבאותיו אלא רל כי יכירו בני אדם כ
כי הוא מטגני עליהם ומבין אל כל מעשיהם
ומטיב ומריע למי טירצה כי תראה לפעמי כי המלך
שהוא הגדול טבכל אדם ויש לו רוב חיל לא יוסע אל
אל יכסל כי הנה מלך אסור כל זמן טירצה בו האל
נחם כל העמים וכבש כל הארצות וקראו שבט אפי ו
מטה ועמי כאלו סולח אותו ומצוה אותו לעשות מה
שהיה עושה וכיון שהתגאה וכתן הכח והתחבולה לע
לעצמו לא לחל ואמ' בבח ידי עשיתי וגמי ובא לירוש
לירושלם בחיל כבד כאמ' עליו ויטכיוו בבקר והנה
כולם פגרים מתיס הנה לא נוסע בחילו אבל ככסל
ביון סנקטף האל בו וכמו זה רביס נכתבו בספרי ה
הנבאה לחות ולעד וכך גבור לא ינצל ברוב כח כי
הנה הנכריב בניו הכוהו בחרב וגלית שהיה גבור נפ
כפל בד דוד שהיה כער ורך הנה כי לא יועיל לאדם
לא כח ולא רוב חיל כי אם רצון האל שקר הסו
לתפועה כי האל נותן לו גבורה כמו טאמ' התתן לם
לסוס גבורה כלום כמו סכתתי אכי וכסלח ירצה האל בגבורותיו וכסילנו ולא יוסע בו רוכבו וברוב חילו לא ימ
ימלט וברוב כוחו לא ימלט הרוכב עליו הנה עין האל יריאיו הנה הביטחיס בחיל לא ינצלו אבל יראי
האל והמיחלים לחסרו טמירת הזל עליה ויבילס מחיל רב דהציל ממות במלחמה ואם יבא רעב בעול
יחיה איתס אחר טמיחלים לחסרו מסבב סנות טיטביעס בין הרעבים נפסכו ואנחנו יראיו ומיחלים לחסרו כ
נפסכו חכתה לה לפי הוא עזרנו ומגיננו: כי בו ישמח לבנו בהנצלו מן הרעות ישמח לבנו כי הכרנו כי ה
התפועה באת לנו מאתו כי בשם קדשו בטחנו לפי הצילנו: יהי חסדך כן יהי חסדך עלינו בכל עת ובכל
זמן כמו סיחלכו לרוד בסנותו את טעמו לפני אבימלך: הוא מלך גת ופני סמות היו לו חו היה סס כנו
כל מלך פלסטיס אבימלך כי כן מתחננס בימי אברהם ובימי יצחק ויג' טאו וילך היה בטככה גדולה וסיכה פ
טעמו ספירוטו דברו ודעתו כמו מעשס המלך כדי סיתכבר אליהס חו לפי סבראותס אותו כי הוא סיטה ומתה
ומתחולל לא יחוסו עליו ועל גבירתו ולא ימיתוהו וכיון סטרטסו אכיס ואמ' הזה יבוא אל בתי הוד לחל סהנלאו
וחדר זה המזמו והוה באל בית בראס הפסקי זולתי הויו סהיא באמצע הפסוק וברס מרוב הסמחה ססמח דוד
בהנצלו עשה טירה זו בחלף בית. אברכה את ה' בכל עת כי תמיד עושה עמי נסים וחייב אכי לברכו ול
ולהללו תמיד בכל עת ובקר' מהו בכל עת זהו סאמ' הכתו את הכל עשה יפה בעתו אפי' הסטות יפה הוא בעתו
הו לרוד בסנותו חת טעמו עשה עצמו כסוטה וסיכה עצמו והיה כותב על הדלתות אכיס מלך גת חייב לי מחה
דבוא זהוביס: בידוה תתהלל נפשי ישמעו עניים וישמחו גדלו לידוה אתי ונרוממה שמו יחדו: דרשתו את
חתי ולא חקר עלי יסמעו עכויס וישמחו העכויס בטמעס הצלתי אבל לא הגחיס טהס טוכאי דוד גדלו
אמ' כנגד העכויס גדלו לה חתי על התפועה סתוטיעני ואכי ואתס יחדיו כרוממ טמו דרשתו כי בהיותו
בין ידיהס היה בלבו דורם חת ה' ומתחנן לפכיו סילסלו מידס ומכל מגירותי. מזו ומגורת סחול סטלח לביתו
להמיתסו והטיל חכית כמה פעמיס להמיתו: הביטו אליו עבד במקום עתיד וכמוהו רביס אמ'
כל בני אדם טהס בנה יביטו אליו ויכירו אליו ויפארו אליו כמו וכארו אל ה' סעכיוכו ההליכה במרצה כמו ה
ססר. וכמו סירון אדם למוגל עוז להסגב בו כן יביטו אל ה' וירצו אליו ולא יבוסו מבטחונס:

למה

תבואתו שואה לא ידע ודשתו אשר טמן תלכו
 בשואה יפל בה: ונפשי תגיל ביום חשיש בישועת
 בישועתו כל עצמותי תאמרנח ידוה מי כמוך מ
 מציל עני מחוק מכנו ועני ואביון מגדלו: יקובון
 עדי חמס אשר לא ידעתי וישאלוני: וישלמוני דע
 רעה תחת טובה שכול לנפשי: ואני בחלותם ל
 לבישי שק ענית כי צום נפשי ותפילתי על חיקי
 תשוב כרע כאח לי ותהלכת בי כאבל אם קדר
 שחתי:

תבואתו שואה לא ידע כנוי סחוד כנגד כל אחד
 מאויביו או כנגד סחול לא ידע לא ירגיש בה עד סב
 סתבאיהו כדי סלח יוכל להמלט ממנה בסואה יכול
 בה ברפת סטמן לי ועניין סואה כמו מהומה סמיה
 פתאוס וכן מסואת רטעיס כי תבוא וכפסי תגיל בה
 כסתכלה מאויבי סחסבו לקחתה תפוס בישועתו סה
 סהוסיעה מידס כל עצמותי כל זה אינינו חט
 חטוף כחבדיו חלא נקרא בקמץ רחב וכן כל אחי ר
 רט סנאווה והסאר סהס נקודיס קמץ סס חטופיס
 כולס זולתי חילו ססניס וזכרו סעצמות במקו הגוף
 כי סעצמות סס סעמידין הגוף ויסודו חמ כי סכפס ו
 והגוף יודו לך ססנלסס והודלת הגוף על דרך מטל

כמו לבי וצפרי ירננו אל אל חי או פי עצמותי הזדעזע אחי הגוף בצונת התפלה והודאה כאלו סס יסבחו וכן
 פי חותו סחכס רי בחיי נע והרב סחכס הגדול רבי מסס בן מימון זל וטוב סוא עניין ספירו חבל חינו נוסל בע
 בעניין סססוק בני כמוך סתציל עני מחוק ממנו ססללת חותי מאויבי סהיו חוקיס ממני וברר מציל עני
 מחוק ממנו מציל יתר טוב מציר הרע ועני ואביון מגדלו וכי יס לך גולן יותר מזה יקובון עדי חמס ס
 סיו לו בישראל סוכאס וסיה בהס מי ססאל ממנו ממון בעד סקר ואעפ סלח מצינו זה בספר סמואל סנה רח
 רחינו סזכר זה חמס בין סתלונו סהיו לו על סוכאיו ישרבוני דעה תחת טובה סיסאלו ממני ממון סלח
 ידעתי מעולס סהיה להס חבלי דבר ואני עסיתי עס חלה סחכסי טובה וסס יסלמוני רעה סכול לכפסי והדבר
 סזה סוא כמות לכפסי או פי יקחו ממני ממון בחמס ויבקשו לקחת כפסי ויסובבו לה סס יוכלו ללכדה ואני
 בחלותס לבוסי סק מספר סטובה סהיה עוסה להס חמ חס סיה סחך מהס חולה סייתי כואב דואג ולובס סק ו
 ומתענה בעברו סירפסו חאל ותפילתי סהייתי מתפלל עליהס על חיקי תשוב כלומ סטובה סהייתי מבקס עלי
 עליה יבוא חלי סלח יסוב אדס כי בגגלה סייתי עוסה זה ומדחה עכמי דואג עליה חבל בגסתר סהיא סתפלה
 סייתי מתפלל עליהס בהסך ומבקס רעת לפי חמ ותפילתי על חיקי תשוב ומה סלח בגוס בית פתוחה כלומ ב
 בגוס סידוע וסוא סיוס סיתענו בו קרובי סחלה גס חני עכיתי כפסי עמה כאלו סיה אחי וקרובי כרע באח
 לי כן סייתי מתהלך קודר על מי סהיה חולה מהס כמו סעוסה ריע על ריעו והאח על אחיו או כמו סמתחבל
 סבן על חמו סמתה וסח חס ולא סב כי יותר כואב אדס על חמו סנובר ממנה בבטנה והניקתו וגמלת וטפחתו
 עד סגל והאס סיה מצויה בבית ומכינה לבן צדו כמאלכ ובמסנה בן סחתי וסחלכתי קודר כי סחבל וסח
 והמטער סולך סחוח וטעס קודר כי מפני סיון והדאנה ינוס וסר פני סחדס כי סתקדר פניו חן סמר קודר
 על סחלבוס כי סחבל לובס סחודיס וסדוכי חבי זל פידס כחבל חס כמו סתיכוק סמתה חמו ואין לו מיכיקת ס
 סחוא קודר ובצדעי סמחו וכסספו סיו כסספס לספר עלי ולסמוח זה

אם ידעתי וישאלוני: וישלמוני דע רעה תחת טובה שכול לנפשי: ואני בחלותם ל לבישי שק ענית כי צום נפשי ותפילתי על חיקי תשוב כרע כאח לי ותהלכת בי כאבל אם קדר שחתי:

וביגלעי שביחו ונאסבו כי וליא ידעתי קרעו זללך ד

לחלו ולכלעו כססחייתי צולע מכאביהס
 עס זה לחליי כסספו עלי וכל ידעתי ככיס חכסו סחתיס וכן בני נבל גס בני בלי סס ככאו מן סחרך כלומ
 סהס ככיס ודחופיס מפחיתותס ופי ולא ידעתי לח ידעתי למה כסספו עלי לסמוס בדעתי כי חני לח גמלתי
 להס רעה קרעו ולא דמו קרעו סיהס מדוב ססחוק ולא סתקו בסחקס עלי או יבא לסון הקריעה בעניין סהס
 ספתיה בזה סדרך כמו כי סקרע בסוך עיניך וכן וקרע לו חלונני ויס מפרסיס כסמדדיוס רעות בי כחילג
 קרעו צפרי וסחני חבי זל פידס קרעו מה סלח יוכלו לתפור חס יתמדנו וכן קרא דרך מסל כמעסס וברב
 ובדביוס רעיס בחנפי

קרוב ידוה לגשברי לב ואת דכאי רוח יושיע: רב
רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו ידוה: שומר כל
עצמותיו אחת מהנה לא גשברה: תמונת רשע
רעה ושגאי צדיק יאשמו פודה ידוה גפש עבדיו
ולא יאשמו כל החוסים בו

לרוד ריבה ידוה את יריבי לחם את לוחמי:
ח חוק מגן וענה וקומה בעורתי: וחרק תגיית וסג
וסגור לקראת רדפי אמר לגפשי ישועתך אני: י
יבשו ויבלמו מבקשי גפשי יסגו אחור ויחפרו חס
חשבי רעתי: יהיו במוץ לפני רוח ומלאך ידוה
דחה: יהי דרכם חשך ותלקקוה ויכלאך ידוה
רדפם: כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם חפרו
לגפשי:

קרוב ה' לכסברי לב קרוב לשמוע צעקתם ותפלת
ומת דכאי רוח יושיע כפל עניין במלך טונות רבות
רעות צדיק פי' פעמי רבות ינסה האל הצדיק ל
למוצתו ולהחלוצו צדקתו לבני אדם כי לא ימוט לבצע
ולא יטה מדרך החמת מפני הצרה ומכלם יצילנו ה'
טלח יכול בחד מהס כמו טבע יכול צדיק וקס. שו
שומר כל עצמותיו כי העצמות הם מעמידו הגוף
ויסודו לא נסברה מלעיל והוא כפעל עברי רוח נטב
נשברה מלרע והוא כפעל עומד. תבותת רשע
רעה הרשע מחוסב לעשות לצדיק רעה חותה רעה
תמיתתו כמו טלח ויפול בטחת ופעל יאשמו האלף ב
בטח לבדו והיא נקראת בתנועה קלה ועניינו מן
טמיה וכן תחטט טומרון חטט וטמט בעניין אחד
בדחה ה' כפס עבדיו הרשעים חוטטים עליה רעה
והאל פודה חותם מידם וחמ נפס כי חוטטים לקחת
כפסותם ולא יאשמו הרשעים יאשמו ולא כל החוסים
בו יאשמו האלף בטח לבדו והסין בטח הרשעון
כח והטני נכ' לרוד ריבה ה' גש זה המזמור

ידוע
כעב

חברו בביתו מפני סאל ריבה מלרע ציוו מבנין הפעיל מספטו הריבה ורבוו הווד נוספת כווד יקוס יבולו
וענינו מריבוו והוא תאר וכמוהו ואת יריבך הנבי לחם חת לוחמי כפל עניין במלך טונות הדחוק
מגן ונסה דרך מסל כאלס האוחז כלי מלחמה להלחם החוק עניינו לחון בחזקה ובזריזות וכן והחזיקי את ידך
ויבא בקסר בית ובלא בית וכן בלסון אחיזה וקומה מלעיל ואין כמהו בספר מלעיל ודרק חנית טס
כלי מכלי המלחמה ויה חותו כמסמעו עניין סגירה כלומ סגור הדרך לקראת צדפת אחרי טלח יסיגוני חמו
לכפסי כי הם מבקשים לקחת כפסי כמו סלח מבקסי כפסי ואתה צטר כפסי וחמור לה אל תפחדו כי ישעת
חני והעניין סיבית חזק בלב הפך והבאתי מורד בלבבם יב סו ויכלמו מבקסי כפסי יבוטו מתקות ומגבורתם
יסוגו חמור יס' צ חמור כמו ולא כסוג חמור לבנו כלומ כסתית לקראת בחרב ונחנית הם יסוגו חמור מדרו
אחרי ויחפרו חוטבי רעתי טחטבן לעשות לי רעה ולא יכולו ידוע כמון לפני רוח העבן הדק והוא הכדף לפני
הרוח ומלאך ה' דחה כי המון פעמי יהיה לו מעמד כנגד הרוח כסימנא גר או דבר שיצמידנו אבל הם לא יה
יהיה להם מעמד כי מלאך ה' ידחה אותם ידוע דרכם חושך ותלקלקות טחיס רעות והסליסית ומלאך ה'
רודפם כי ההולך בחוסך יכסל באבן ובמכסול הדרך ויפול וכן ההולך בחלקלקות ימעדו רגליו ויפול ועס כל
זה יוכל להיות סינך בבחת וימלט אבל חס אחר רודף אחריו יכטרך לו ללכת בחפזון ועל כל פנים יכול בו
בחנס טמנו לי חני מקללס בחנס אבל הם רדפוני בחנס וטמנו רשעים ללכדני ופי' סחת ורסת' כי פני דברי
הס כי הטחת היא חפירה כמו עד יכרה לרשע סחת וכן בטחתם כפסם וכן יקרא הקבר סחת טהיה הקפר ופי'
הטחת והרסת בחנס טמנו לי הרסת טהיה נלכד בה והטחת סחפרו לכפסי סחפול בה ויל סחת כמו רסת וכן
כנגד בטחיתותם וצדברי רזל הויה סחת דהו קא מיכנו עלה ב' תרי וסיפתא רל סחתא כי מנהגם להתייר אות
חותיות הגרון וכן אמרו לא תפוקו לבו סותא כמו סועתא מן תרגום ויספר ואסתעי וסמיכות סחת לרסתם
לרוב הסתדלותם ללכדו וכן טה הסמיכות טוט חוץ אדמת עפר ואחד כן אמ' חנס חפרו לכפסי סחפרו לי חפ
חפירה סחפול בה והעניין כי בכל סיכולו לחסוב תחבולות ולהתעולל עלילות ללכדני עסו:

לחמ חת לוחמי
כעב

דרף מאף אל תזעף על א חס לא יכונן דר
דרף כחפץ ועוב חמה תתחרט על מה מעברה
עליך זאת המדה ואל תתערב עם מרעים להרע מ
מעטך כמרעי על סתרה הנלחת וטעם אך כא
כאלו את עסה וזה סתמתי לך אך אל תתערב במ
במעטיה הרעים וכך אמר צה אל תמרודו וקוי ה ב
בהנעת ואז עלן הפועל והויד הדבי נפלה מהמכתב
ועוד תחיל מעט ולא תראה הרטע וכסתתבונן היט
היטב חס כטאר לו סורס לא תמנא לו חלא הכל הו
הולך והענוים סהיו בספלו לפני הרטעי בהבוד הר
הרטעים המה ירשו ארץ על רוב סלו כי בהבוד הר
הרטעים חלו וטמחה בצולס כטעם ובאבוד רטעים
דיכה חלק כטיכול לומר לו מנחתך כי יבוא יומן
כטינתה הרטע על הנדיק אז יבוא סכרו ורוב
סתחו לסונס לטיטה כמו חרב סתחה והמה פתיחות
או פי הנחת החרב מתערה ויקרא פתיחה כהנחת
האסד ממאסרו כמק אסיריו פתח בתה חרבם
תבא בלבס הפך ממה סחסנו כמו ויפול בסחת יפ
יכעל וקסתותס תסברנה סלא יודמן להס כמזומית
מעט לכדיק כי יסמח במעט סיהיה לו מן
העילס אבל הרטעים ברבות ממונס לא יסמחו כי י
ועוד כי רבו ממינס לרעס סמתגאס
עד סיקומו עליהס ויהרגו ויקחו מ
ממונס המון כמו ומי אהב בהמון או פי המון רבו
דביו והוא כנגד מעט סזכר רבי גדולס כמו רבי המ
המלך ולפי הראסון רביס עונה אל ההמון סזכר וב

חרף באף ועוזב חמוך אל תהדר אף לדרע: בו
מרעים וברתון וקוי ידו דמה ירשו ארץ: ועוד
כעט ואין רשע ודתבוננת לל מקובו אינגו: ועג
ועגים ירשו ארץ ודתענגו על רוב של: ס: זוגים
רשע לצדיק והדק עליו שניו: אדני יסחק לו כי ר
ראה כי בא יומו: חרב פתחו רשעים ודרבו קט
קשתם לו פל עגו ואביון לטבח ישרי דוד: הרב
חרבם תבא בלבם קשתותם תשברנה: טוב כע
כעט לצדיק כהכונן רשעים רבים: כי ורועות ר
רשעים תשברנה וסוכך צדיקים ידוה: יודע ידו
ידוה ימו תמימים ונחלתם לעולם תהיה: לא יב
בשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו: כי רשעים
יאבדו ואבי ידוה כיקר כרים בלו בעשן בלו דוה
רשע ולא ישלם וצדיק הונן ונותן: כי מבורכי ר
ירשו ארץ ובני לליו וברתו: בידוה מצעדו גבר כ
בוננו דרכו והפך: כי יפל לא יוכל כי ידוה כים
סוכך ידו: נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדו
צדיק נעזב ורעו מבקש דדם: גד היום הונן ומ
ובלוה ורעו לברכה:

האמת...
אל תהדר אף לדרע
כעט ואין רשע
ועגים ירשו ארץ
רשע לצדיק
ראה כי בא יומו
קשתם לו פל
חרבם תבא בלבם
כעט לצדיק
רשעים תשברנה
ידוה ימו תמימים
בשו בעת רעה
יאבדו ואבי ידוה
רשע ולא ישלם
ירשו ארץ
בוננו דרכו
סוכך ידו
צדיק נעזב
ובלוה ורעו

ובא בלסון יחיד כמו וקבל היהודי ופי ככסס רביס תסברנה סלא יהיה לקס כח לדרע
לצדיק יודע ת' ואל סתבם גלא יפלן וחרדק הו

מכיר עליהם לטובה ונחלת' וטובתס לא יסמוק לעולם הבא או פי כל הכסוק לעולם הזה ופי ונחלתס טיכ
סינחילו הטוב לבניהם כיקר כרים פי ככסס והוא החלב סקרב על המוצה סכלה באס והולך לנ' ולא ישלם
כל טכן סלא יתן מטלנו וצדיק חונן ונותן כמו חנוני אתס אשר הנן חלדיו חת עבדך וכפל המתן לפי ככנו
סיתן פעס אחר פעס או פי חונן מרחס סיס בו סתי מדו טובות הרחמים והנדיבות ירשו ארץ סתהיה עמל
עמידה להכלחת כמו הירוסה סהיא מאב לבן לפי סהס חוכני ונותני האל יוסף להס עומר וכבוד והרטעים
טעינס צרה סאפי מה סילוו לא יסלמו יכרתו צוה ובבא ועוסרס לא יתקיים בידוה מצעדו גבר כונכ
ודרכו יחפך כי בכל אשר יפנה ינחיו ודרכו יחפך דרכי עבדות האל כי המקו צדא הנכס סלימה לח תהכר כ
כל וכסכטה אל המעלות הטובות וזהו כוננו או יהיה רצו מהצדא וזהו ודרכו יחפך ואל יעלה על לב מיס כ
כי זה הפסוק מראה ההכרח על עבודת האל אבל היא על טובה הנפונה לו או על הרעה מן הגמול והעונס
לא יוטל לא יוטלך לארץ כי ה סומך ידו ומה סהביא עליו צרה הוא על דרך מוסר וההנה והרטע כטיפול מן
היו לו תקומה גער היתי וגס זקנתי כלומ לא בנערותי ולא בזקנותי לא ראיתי צדיק נעזב מלקס וסמ
וטמלה כמו טכ כי לח אעבדך ויעקב צקס לחס וסמלה מסמע מי סאון לו לחס וסמלה הוא נעזב ורעו הבני
הקטני סינחו אחריה כל היום כל הימים אפי צעת דחקו ורעו ילמדו דרכיו והס לצרכה לעולם סינחנו כס
הצרותי וכך יהיה ברבה סיתן לאחרי מברכתס ומנונס חו פי סהרומיס אותס יצרכס ויהמרו חלה סס זרע ס
צדיק יצרכס החל לזנות אביהס

האמת...
ובא בלסון יחיד
מכיר עליהם לטובה
סינחילו הטוב
כל טכן סלא יתן
סיתן פעס אחר
עמידה להכלחת
טעינס צרה סאפי
ודרכו יחפך
כל וכסכטה אל
כי זה הפסוק מראה
לא יוטל לא יוטלך
היו לו תקומה
וטמלה כמו טכ
הקטני סינחו
הצרותי וכך יהיה
צדיק יצרכס החל

ירויזן מדרשן ביתך ונחל עדניך תשקם: כי עמך
במקור חיים באורך נראה אור: משך חסדך ליד
לידעך וצדקתך לישרי לב: אל תבואני רגל נ
גאווה ויד רשעים אל תנידני: שם נבלו פועלי או
אין דחו ולא יבלו קום:

אל תתחר במרעים לרוד ואל תקנא בעשי
עלה: כי כחציר מהרה יבלו וכירק דשא יבולין
בטח בידוה ועשה טוב שבן ארץ ורעה אכזבה:
והתענג על יר היתך לך משאלות לבך: גל ע
עד ידוה דרכך ובטח עדיו והוא יעשה: והוציא
כאור צדקך ומשפטך כצהרים: דם לידוה וה
והתחיל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש ע
עושה מזיבות

תביאנו סיהת תביא לנו אל תבא לי רגל האויב הבאים בגאווה לנוודני במלחמת ולא אחיה פנוי לעבוד האל
ויר רסני חל תנידני ממקומי סתמי מתמודד בו לדעת דרכי וזכר היר והרגל כי היו באי ברגל ולוחמי בדי: טס
כפלו עבר במקום עתיד וכף דוחו והוא מלרע והרביע בחית והוא מצנין סלח נזכר סס מעל מהדנטס והוא פ
על מסל כלו תפלות דוד בן ימי אלח סחין החית נדגסת כי כן מסכטה לרוד חל תתחל במרעים ל
ולפי סזכר מחטבת הרשעים ומעטיה אמ סלח וסותה האדם להס בראותו הנלחת כי לא תעמוד אל תתחר רל
אל תתערב והוא בטקל תפעל טרסו תחר מעניין ואיך תתחר את הסוסי ולא מצנינו אל תקנא בעוסי עולה
כסתרס סלנוי כי כחזיר מהרה ימלו וכר תו והוא מן הקל טרסו כמל והוא פוע עומד וכף ימל קצירו וכי
וכורק דמח יבולין ירק סמוך לדמח וכף ירק עטב לאכול כי לא יאכלו הבהמות העיקר סברסח ועטב אלח הס
הנזוח מעל הארץ והוא הידוק והלח סבי והוא היגס והוא הנפול צמחר והעיקר כסחר בארץ ויכמח חחר זמן

והדבר הכלה מהרה כמטל בירוק סבי כי העיקר כסחר ימוס רבי בטח צמח בה הפסוק הוא הפיר (פי'
עטה טוב ובטח בה רעה אמונה וסכון בארץ ויל כל הפסוק צמעטה הטוב בטח בה היא עבודת הלב סיבטח ב
בה בכל לב ויבין כי הוא העוזר והמכסיל לח כמרעים טעוטיס עול וצוטחיס צעוטסרס ועטה טוב מעטה היר
סיתן נדקה ועטה מנות החל סכון ארץ צבל מקוס חטר תסכון רעה אמונה תלמוד לרביס לעבוד חת ה כח
כמו טעטה חברהס חביני עה סכ ויקרח סס חברהס בסס ה טהיה מלמד לרביס דרך ה והמלמד לרביס דרך ה
ה והמנמד בני חקס רועה חותס כמו ורעו איתכס דיעה והסכל וזהו עיקר עבודת החל בטה כי מה סצריך לעב
לעכמי בעבודת בטה כמו יחוד החל והתפלנות והתשובחות עיקרס בלב ואפי לא יוציחס בטה י צא ידי חובתו וי
ויו ורעה כמו ויחא חברהס את עיניו ואס תעטה זה תמצח תענוג חל בכל חטר תחיה כפסך ונחא טווי צמח
במקוס חיתן כמו ומות בהר תמות בהר טיס קנך כמו תטיס חו כפי תתמח בעבודת ה ותיהי כהנה והוא ופיק
תחיתך וסונית כאור צדקך יגלה לעולם צדקך כמי סחחר גלוי ועוד כמו הנהריס סהוא חזק האור כן יכירו
בני העולם כי צדק כל דרכך דום כה החיל כמו דומו עד הגיענו חליכס והתחולל לסון תיחלת מט
מסורס חיל כמו ויחילו עד ביט ויחל עוד טבעת ימוס חו יהיה לסון חיל כיולדה רל סבול החיל צעצירו ואס יח
והיה לך נרה ותראה הרשעים מצליחיס ויזמנו מחטבותס כרנונס חל תתערב עמהס ללמוד ממעטיהס

ירויזן לעולם הבא ועולם הנשמות והמלאכים א
הוא בית ה כמו סנק היכל ה (הדטן והעדן) הוא ה
הטבת האל והיא הטובה סחין חרית רעה והטובע
סחין חריו רעב ונחמ וכל סיהיו העדניס לרוב
כנחל תשקס סאתה תעורס צידיעה מקור חיים כ
כמו המקור סלח יפסקו מימיו כמו ספוסקין המיס
המכונסיס כן חיו העולם הבא בלי חקסס והאור סח
סחין חריו חוטך וזהו באורך נראה חור בשורך
חסדך המטיכס כעכוי הנטייה כמו מטכתיך חסד וכ
וכן יוט חליו חסד הטס ליודעך חסל בעולם הזה טי
סיוכלו להתעסק בחכמה ובמנות סלח יהיה להס מו
מוכע מעסקי העלס הזה חן יהיה סיו חסכו לעולם ה
הבא ויודעך הס החכמיס המתעסקיס בתורה ובמו
ובמנות ובחכמת החלית ויסר לבהס החלכיס בת
צדקס לבב צנורה ובמנות חלח סלח העעו לדעת ה
הבירח חלח מדרך קבלה וברס מהחל סימסוך סח
סחוא יתרון הטוב ליודעיו בעולם הבא וכדקתו היא
הטובה הראויה אל תביחמי אל תבא לי וכף תצ
תביאנו סיהת תביא לנו אל תבא לי רגל האויב הבאים בגאווה לנוודני במלחמת ולא אחיה פנוי לעבוד האל
ויר רסני חל תנידני ממקומי סתמי מתמודד בו לדעת דרכי וזכר היר והרגל כי היו באי ברגל ולוחמי בדי: טס
כפלו עבר במקום עתיד וכף דוחו והוא מלרע והרביע בחית והוא מצנין סלח נזכר סס מעל מהדנטס והוא פ
על מסל כלו תפלות דוד בן ימי אלח סחין החית נדגסת כי כן מסכטה לרוד חל תתחל במרעים ל
ולפי סזכר מחטבת הרשעים ומעטיה אמ סלח וסותה האדם להס בראותו הנלחת כי לא תעמוד אל תתחר רל
אל תתערב והוא בטקל תפעל טרסו תחר מעניין ואיך תתחר את הסוסי ולא מצנינו אל תקנא בעוסי עולה
כסתרס סלנוי כי כחזיר מהרה ימלו וכר תו והוא מן הקל טרסו כמל והוא פוע עומד וכף ימל קצירו וכי
וכורק דמח יבולין ירק סמוך לדמח וכף ירק עטב לאכול כי לא יאכלו הבהמות העיקר סברסח ועטב אלח הס
הנזוח מעל הארץ והוא הידוק והלח סבי והוא היגס והוא הנפול צמחר והעיקר כסחר בארץ ויכמח חחר זמן

והדבר הכלה מהרה כמטל בירוק סבי כי העיקר כסחר ימוס רבי בטח צמח בה הפסוק הוא הפיר (פי'
עטה טוב ובטח בה רעה אמונה וסכון בארץ ויל כל הפסוק צמעטה הטוב בטח בה היא עבודת הלב סיבטח ב
בה בכל לב ויבין כי הוא העוזר והמכסיל לח כמרעים טעוטיס עול וצוטחיס צעוטסרס ועטה טוב מעטה היר
סיתן נדקה ועטה מנות החל סכון ארץ צבל מקוס חטר תסכון רעה אמונה תלמוד לרביס לעבוד חת ה כח
כמו טעטה חברהס חביני עה סכ ויקרח סס חברהס בסס ה טהיה מלמד לרביס דרך ה והמלמד לרביס דרך ה
ה והמנמד בני חקס רועה חותס כמו ורעו איתכס דיעה והסכל וזהו עיקר עבודת החל בטה כי מה סצריך לעב
לעכמי בעבודת בטה כמו יחוד החל והתפלנות והתשובחות עיקרס בלב ואפי לא יוציחס בטה י צא ידי חובתו וי
ויו ורעה כמו ויחא חברהס את עיניו ואס תעטה זה תמצח תענוג חל בכל חטר תחיה כפסך ונחא טווי צמח
במקוס חיתן כמו ומות בהר תמות בהר טיס קנך כמו תטיס חו כפי תתמח בעבודת ה ותיהי כהנה והוא ופיק
תחיתך וסונית כאור צדקך יגלה לעולם צדקך כמי סחחר גלוי ועוד כמו הנהריס סהוא חזק האור כן יכירו
בני העולם כי צדק כל דרכך דום כה החיל כמו דומו עד הגיענו חליכס והתחולל לסון תיחלת מט
מסורס חיל כמו ויחילו עד ביט ויחל עוד טבעת ימוס חו יהיה לסון חיל כיולדה רל סבול החיל צעצירו ואס יח
והיה לך נרה ותראה הרשעים מצליחיס ויזמנו מחטבותס כרנונס חל תתערב עמהס ללמוד ממעטיהס

ירויזן מדרשן ביתך ונחל עדניך תשקם: כי עמך
במקור חיים באורך נראה אור: משך חסדך ליד
לידעך וצדקתך לישרי לב: אל תבואני רגל נ
גאווה ויד רשעים אל תנידני: שם נבלו פועלי או
אין דחו ולא יבלו קום:
אל תתחר במרעים לרוד ואל תקנא בעשי
עלה: כי כחציר מהרה יבלו וכירק דשא יבולין
בטח בידוה ועשה טוב שבן ארץ ורעה אכזבה:
והתענג על יר היתך לך משאלות לבך: גל ע
עד ידוה דרכך ובטח עדיו והוא יעשה: והוציא
כאור צדקך ומשפטך כצהרים: דם לידוה וה
והתחיל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש ע
עושה מזיבות
תביאנו סיהת תביא לנו אל תבא לי רגל האויב הבאים בגאווה לנוודני במלחמת ולא אחיה פנוי לעבוד האל
ויר רסני חל תנידני ממקומי סתמי מתמודד בו לדעת דרכי וזכר היר והרגל כי היו באי ברגל ולוחמי בדי: טס
כפלו עבר במקום עתיד וכף דוחו והוא מלרע והרביע בחית והוא מצנין סלח נזכר סס מעל מהדנטס והוא פ
על מסל כלו תפלות דוד בן ימי אלח סחין החית נדגסת כי כן מסכטה לרוד חל תתחל במרעים ל
ולפי סזכר מחטבת הרשעים ומעטיה אמ סלח וסותה האדם להס בראותו הנלחת כי לא תעמוד אל תתחר רל
אל תתערב והוא בטקל תפעל טרסו תחר מעניין ואיך תתחר את הסוסי ולא מצנינו אל תקנא בעוסי עולה
כסתרס סלנוי כי כחזיר מהרה ימלו וכר תו והוא מן הקל טרסו כמל והוא פוע עומד וכף ימל קצירו וכי
וכורק דמח יבולין ירק סמוך לדמח וכף ירק עטב לאכול כי לא יאכלו הבהמות העיקר סברסח ועטב אלח הס
הנזוח מעל הארץ והוא הידוק והלח סבי והוא היגס והוא הנפול צמחר והעיקר כסחר בארץ ויכמח חחר זמן

למנוחה

לדוד מזכור: קוה קוית אל ידוה ויש אלי וישמע שועתי: ויעלני מבור שאון בטיט חיון ויקם עד סלע רגלי כונן אשורי: ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלדניו יראו רבים וייראו ויב ויבטחו בידוה: אשרי הגבר אשר שם ידוה כבט כבטחו ולא פנה אל רדבים ושטי כוב: רבות ע עשית אתה ידוה אלהי נפל אותך ומחשבותך אלינו אין ערוך אריך אגידה ואדברה עצמו מ מספר: זבח ומנוחה לא תפעת אונים ברית לי עו עולה ותטאה לא שאלת

למנוחה מומה לדוד קוה קוית ה גס זה המזמו כענין סני המזמורי הקודמים לך ואמר אותנו חסיד המדוכה אשר הרפאו יתן תהלה לאל ויאמר קוה קוית ה כמו שקוית אליו סיטה אזנו לתפלתו וישמע שועתי כן עסה ופי ויש אלי ה ל היה קרוב לי כמו סכתו קרוב ה לכל קוראיו ויעלני מבור שאון ויהודי הוא מסל לחלויס כמו סכוסל לבור סי סיפחו סיטוב במימיו או בטיט אשר בו כן החולה יפחד סימנת מחליו ופי מבגר שאון סיס בו מוס רב רבי כמו בסאון מוס רביס ופי מקיט חיון בור סיס בו טיט רב וסמיכות טיט אל יון כסמיכו אדמת עפ עפר עפר ארץ ורל סיס בו מכל מיני טיט עב וקל וקלוט ויקם על סלע רגלי כנגד בור שאון כונן אס אשרי בעלותי מן הבור סלא מעדו אשרי כלומר סלא כפלת מחלי אל חלי: ויתן בפי סיר חדס ב בהזילו אותי חדסתי לו סיר והוא ככתו בפי טעסה

עמי חסד סאכי חייב להודות לו או פי ויתן סיפורי בטיט דברי סיר טוביס כענין רוח הקדס וט וטעס חדס להודיע כי חייב חדס לחדס סיר ותפלה לה על כס ונס טעסה עמו וטעס לחלהיכ לסון רביס סי סיטחו וודו עמו כל יראיו וחסידיו יראו רביס ונס רביס אחרי סלא היו יראו האל עד הוס כסראו מה טסה עמי טב להיות יראוס ובוטחוס בו ויאמרו אשרי הגבר ולא פנה אל רדבים כי בגסס מבטחו לבדו ו ולא פנה לאכסי בעלי כח וגאונה לעזרו ולא אל אכסיס סהס אכסי כוב רונה לומר סהס נוטיס אל דרך כוב כמו הקוסמיס ויאנס בוטחוס באמת ורהביס סס תואר בסקל רסעיס וסטי מן כי תסטה אטתו ונהה סני ט טרטיס וענין אחד כי סטי מסרס סוט בסקל גרי בתי ולסבי כסע ואלו היה מסרס טטה היה פל הפועל ב בטוח כמו מן פניס פני דוה דוי בניס בני רבות עשית רבות כמו זאת עשית עמי גס אתה ה אלדי כ כפלאותיך ומחשבותיך אלינו הנפלאו הס בשעת המעסה והמחשבות טרס המעסה כי דבר תורה כלסון בני אדס וכך הנני חוטב עליכס מחסבה ואומ אלינו כלומ אלינו: ואל כל המיחלים לחסדו אין ערוך אליך אין ל לערוך אליך וכנגדך כל הנפלאות סתעסה עמנו כי רבות סס מלפניס ומלספדס כמו טאמ חגידה ואלדרי כלומ חגידה ואלדריה הנפלאו עצמו מספר או פי אין ערוך אליך כמו אין כמוך באליס ה ואין כמעטיך כי מי בסחק יערוך לה ידמה לה בבני אליו זבח ומנוחה הוא הסלמיס והמנוחה הוא הסלת בלולה ב בטמן כמו סכתו והעולה היא באה לכפר על מצות עסה סעבר עליהס וחטא היא קרבן חטאת כמו סכתו זה ונהה אמ לא חטפת ולא טאלת ונחא בירמי כי לא דברתי את אבותיכס ולא בוייתיס ביוס הוציאי אותי מארץ מצרי על דברי עולה וזבח ונהה מבאכו בתורה טרוס על התמידיס להקריב בכל יום התטובה בזאת הטחלה כי תחלת מצות האל ביטראל לא היה אלא סיטמעו בקולו וכך אמ במרה ויאמר אס טמוע קסמע בקול ה אל אלדריך וגו וכסחלו לחטוא בזה אותס על קרבנות היחידיס ועל קרבנו הצבור על קרבנות היחידיס בזה טיק סיקרביס חוטואי ועל קרבנות הצבור בזה סיהיו תמידיס בכל יום ולפי סאי אוסטר סלא יהיו בכל יסרר רבי חוטואי בכל יום ויהיו רביס בהס סלא ידעו מה טהס חייבו להקריב והיו קרבנו הצבור כפרה להס בטובס מח ונחטאס ואלו לא חטאו יסרר במדבר לא בזה אותס האל על הקרבנו כי מתחלה לא בזה אותס עליה כמו טא טאמ ירמיה בסוף הפסוק ההוא כי אס את הדבר הזה בוייתי אותס לאמר סמעו בקולי וכך בעטרת הדברי טהס כל התורה אין בהס זכר לקרבנות ואס לא יחטא איס איניכו דריך לקרבן והוא טוב לפני ה מאותו טחוטא ומ ומקריב כמו טאמ טמואל חספך לה בעולות ובוטחיס כסמוע בקול ה הנה טמוע מזבח טוב וכך אמ בזה המז המזמו זבח ומנוחה לא טאלת אזכוס ברית לי כלומ סתחת לי סאטמע לקולך גס לגמול חסדי טעטית עמי לא טאלת מומי זבח ומנוחה אלא לעטות דכונך וכך חטפת ברית מן כי יכרה איס בר

ואמר על הבורא יתן כאיל

יבין כל

והנה בשם הבורא

למנצח אסרו מסביל אל דל גס זה המזמור כע
 כעכנין הקודמין לוי כי אמרו דוד על חליו דל הו
 הוא החולה כמו מדוע אתה ככה דל בן המלך והמ
 והמסביל מטבח ומצונו כלומר סבא וסאל על עכ
 עכניני חליו ועזרוו באסר יוכל ומדבר על לבו ביום
 רעה ביום סיכבד חליו והוא קדוב למות ופלטתו ה'
 דרך תפילה וכן ה' יסמרהו ה' יסעדנו ויעיד על זה
 הפי וחל תתנהו כי מלת אל הוא דרך תחינה ובקשה
 ויתכן לפרש הפסוקים דרך הוה כי כן יעשה האל
 אל החולה שהוא ימלטנו ויסעדנו ויחיהנו לא הרופ
 הרופאים כי לא תועיל לו רפואתם אם לא בעזר א
 אלהי ימלת אל מכאונה במקום תחנה ולא במקום
 מנוה ודרך נתיבה אל מות ואדוני אבי זל פי כי אל
 חלה הפסוקי הם דברי המבקר לבחש החולה ויאמר
 לו שלח יסחד מהחולי ויתחזק בלבו כי ביום רעה ימ
 ימלטנו ה' ויסמרהו וגו' ה' יסמרהו מק המות ו

למנצח
 מזמור לדוד: אסרו
 ביום רעה ימלטהו ידוה: ידוה ישמרהו ויחיהו
 יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: ידוה יסע
 יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: א
 אני אמרת ידוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לד'
 אויביו יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ואם כ
 בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחו
 לחוץ ידבר: יחד עליו ותלחשו כל שנאי עליו יחש
 יחשבו רעה לוי: דבר בלועל יצוק בו ואשר שבו
 לא יוסיף לקום: גם איש שלומי אשר בטחתי בו
 אבל לחמי הגדיל עליו עקב:

ויחיו ירפאהו שלא יאריך חליו יאמר בארץ כן כתו בוד וקרי ואמר בארץ והעכנין אחד עדיין יאמר
 בארץ כלגו טיעסה מעמי טובים וינליח בדרכיו עד שיאמרו עליו בני אדם אסריו בכפס אויביו ברצון אויביו
 כי הם חנפים סימות ה' יסעדנו אעפ"י שהוא סוכב על ערש דוי סיס לו מדויס וחליוס רעים ה' יסעדנו
 שלא ימוט או פי שיתן לו כח סיהפק מנדו אל דדו כל מסכבו הפכת לו בחליו הפכת אמ כנגד האל אתה ס
 סהפכת מסכבו בחליו אתה תסעדנו וטעם כל מסכבו האדם על מטתו הוא למנוחה בעוד שהוא
 בדיח והנה הפכת מסכבו בחליו מן המנוחה לזרה וטעם כל לפי שהוא סוכב ביום ובלילה ויס לפרס הפכת
 כמו תהפוך הוא דרך תפילה ופי כן כל מסכבו בחליו תהפך אותנו לבדיחות ולמנוחה אני אמרתי עד
 זה הפסוק דברי המבקר ומה הפסוק עד ותציבני לפניך לעולם חכי עיני לאל ואומ לו שיחכני ואמ רפאה ג
 גפי כי יתודה כי סבת חליו הם עונותיו ואם ירפא האל הכפס מחליה והוא לכפרת עונות הנה כרפא הגוף חי
 אויביו אמרו רע לי כנגד הדברים שאמר המבקר הטוב אמר החולה אתה אמרת טוב חבל אויביו ידעתי כי י
 ואמרנו רע בעבורי וימרנו הפך מה שאמרת ויאמרו מתי ימות ואבד שמו כי חליו יאריך בעיניהם ויתחוו שאמו
 בקדוב מן החולי ואם בא לראות וואם אחד מהס יצא לראות ולבקרנו שוא ידבר שאל ודבר טוב בפניו און
 טוב בלבו כי לבו יקבץ און לו ואדני אבי זל פי שוא ידבר כי ידב אחת קסה ואחת רכה לסבר לבו כמו שאמ א
 אחד סככנס לבקר החולה ואמ לו קסה עלי חלייך כי כבד הוא מאד כי מזה החלי מת אבי יקבץ און לו
 לעכמו הוא קובץ און בלבו שאינו מוטיא בספתיו ואינו מסמוע לאחריו בפני חבל כשיצא לחוץ ודבר לחברים
 הרע שהיה קובץ בלבו יחד עלי יתלחסון כשיצא לחוץ המבקר הרע יתקבר עם שאר טונאי יתלחסו זה
 עם זה עלי יתלחם הוא הדברי בחסאי ואמ עלי פעם סכית כלומר בעוד שהס מתלחטים עליהם חוטבים בלב
 רע לי דבר בליעל חמו מן הדברי הרעים שאומרים וחוטבי עלי מה הם אומ דבר בליעל יצוק בו פי חלי
 קסה ורע דבק בו ולא יקום עוד ממסכבו כי ימות מהחולי כי חלי קסה הוא ופי יצוק דבק כמו לבו יצוק כמו
 חבן ויצוק כפלה תחתית או פי דבר בליעל על העון כלומר עון גדול יצוק בו וראוי הוא לעונס גדול לפיכך
 לא יקום ממטתו עוד גם אים שלומי כל אלה דברי החולה כי כל אדם יש לו טונאי וכאשר יחלה ותמוט
 דיגלו אפי אחת שהיה חוטב לאוהבים סנו אורבים כמו שאמר הכתו כל אחי רם טכאנהו ואפי אוכל לחמו שהו
 בוטח בו יותר גס הוא יבגוד בו ופי הגדיל עלי עקב כאילו חכי מדרך דיגלו כן הוא מתגדל עלי ולא יבקרני כ
 כראוי

או אמרתי הנה באתי במגלת ספר כְּתוּב עָלַי :
לְעִשׂוֹת רְצוֹנֵךְ אֱלֹהֵי חֲפְצֵי וְתוֹרֶתְךָ בְּתוֹךְ מַעֲי
כְּשֵׁרְתִי צֶדֶק בְּקֹהֶל רַב הִנֵּה שִׁפְתֵי לֹא אֲכַלֵּא יִדּוּ
יְדוּה אֲתָה יָדַעַת : צֶדֶקְתֶּךָ לֹא כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִבִּי
אֲמוֹנֶתְךָ יִתְשׁוּעֶתְךָ אֲמַרְתִּי לֹא כִחֲדֵתִי חֲסֹדְךָ ו
וְאֲמַתְךָ לְקֹהֶל רַב : אֲתָה יְדוּה לֹא תִכְלֵא רַחֲמֶיךָ
מִמֶּנִּי חֲסֹדְךָ וְאֲמַתְךָ תְּמִיד יִצְרוּנִי : כִּי אֶפְפוּ עָלַי
רַעוֹת עַד אֵין מִסְפָּר הַשִּׁיגוּנֵי עֲוֹנוֹתַי וְלֹא יִכְלֵתִי
לְרַאוֹת עֲצָמוֹ מִשְׁעֵרוֹת רֵאשִׁי וְלִבִּי עֹזְבֵנִי : רִצְחָ
יְדוּה לְהִצִּילֵנִי יְדוּה לְעֹרְתִי חוֹשֶׁה : יִבְשׁוּ וְיִחַפְרוּ
יַחַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשִׁי לְסַפּוֹתֶיהָ יִסּוּגוּ אַחֲזוֹר וְיִכְלָמוּ ח
חֲפִצֵי רַעֲתִי : יִשְׁמְעוּ עַל עֵקֶב בִּשְׁתֵּם הָאוֹמְרִים לִי
הָאֵחָ הָאֵחָ : יִשִּׁישׁוּ וְיִשְׁמַחוּ בְךָ כָּל מִבְּקָשֶׁיךָ וְיֹמַר
וְיֹאמְרוּ תְּמִיד יִגְדֵל יְדוּה אֲהַבִּי תְּשׁוּעֶתְךָ : וְאֲנִי
עָנִי וְאֲבִיוֹן אֲרַנִּי יִחַשְׁבֵנִי לִי עֹרְתִי וּמִפְּלִטֵי אֲתָה
אֲלֹדֵי אֵל תֵּאָחֵר :

או אמרתי הנה באתי במגלת ספר כְּתוּב עָלַי :
או אמרתי בלבי כי לא תחפון זכר ומנחה אלא לעשות
מה שצויתני והנה באתי לפני במגלת ספר כתוב עלי
ועל כל אחד מצני עמך והנה באתי לקיים כל מה ש
שכת עלי ומגלת ספר הוא ספר תור' ואם כתוב ואעפ
טזכר מגלה כי טעמו על ספר שהוא לסוף זכר וכן
ספר התורה הוא נספר התורה הזאת. לעשות
רצונך חפצני ורצוני לעשות רצונך בתוך מעי בתוך
לבי כי הוא בכלל המעשים ואם בתוך מעי כלומר שלא
תסור מחפצתי ממנה בשרתי דק' דבר אחר
יס לי לעשות ולתי קיום המצו' והוא לספר החסדים
שעשית עמי וכן עשית וצדקתי הצדק שעשית עמי
צקהל רב כדי שיטמעו רבים וידרו סמך והוא לספר
החדשות בין טוב בין רע וקרא מבטל על טוב ברוב
ועל רע כמו ויען המצטרף והנה הוא צקהל רב לספ'
החסדי' שעשה עמו האל והנה הוא מצטרף לפי' אמר
בשרתי הנה שפתי לא אכלא לא אמנע שפתי מלס
מלספר תמיד צדקך ה' אתה ידעת מה שאספר בשפ
בשפתי ידעו רבים אבל מה שהוגה לבי בצדקתך וב
ובחסדי' אתה ידעת ולא אחר ולתיך וזהו מה שאמר
אחריו צדקך לא כסיתי בתוך לבי כי אם
אניכנו חוסב והוגה עליה תמיד הנה הוא מכסה אות'
ומעלימה זהו לא כסיתי בתוך לבי או פי' וצדקתך כמו שהיא בתוך לבי כן אמרתי אותה לבני אדם לא כסיתי
אותה מהם זהו שאמר' אמונת' ותשובתך אמרתי ואמונת' האל לחסידיו שמקיים להם הבטחותיו הטובות כי אם
חמונה לסוף קיום כמו כאמן צדקך במקום כאמן והדומין להן וזהו שאמר' גם חסדך ואמת' האמת הוא קיום
הטובה שהבטיח וחסד יתרון הטובה על מה שהבטיח ומלת' לקהל' כקסרת' עש אמרתי לא עש כחדתי כי אם ה'
היתה כקסרת' עש כחדתי היה אומר' מקהל וכמה מליס כמו זה נקשרי' עש הרחוק לא עש הקרוב כמו שכתבנו
בספר המכלול בחלק הדקדוק ממנו. אתה ה' כמו שהבליתי מזאת כן תצילני מכל צרם ולא תמנע רחמי ממני
בשאתנך אליהם תמיד אם אני צריך אל חסדך ואל אמתך סי' יר' כמו שאמר' אפפו עלי רעות' בי
אפפו הקיפו כמו כי אפפוני מטברי מות' כי בן אדם מוזמן לפגעי העול ואין להם מספר וראוי לאד' לפחד
מהם שמת יגרוס החט' ואפי' החסיד כי אין אדם שלא יחט' ולא יקרין לאד' הפגעי' אם לא על ידי עון לפי' אמ'
הסיגוני עונותי ובאמרו הסיגוני כלומר מחלוני במקו' העונם לא אוכל לברוח מה' ולא יכולתי לראות לא אוכל
לראות עונותי כי רבי' הם ולבי עונתי כלומר דעתי עונתי מלזכר' כל כך הם רבי' וכן ראוי לכל חסיד' בתפלתו
להגדיל עונותיו ולמעט צדקותיו שאמר' כי הוא מלא עונות' ויבקם הכפר' והרחמי' או יהיה פי' לא יכולתי לראו'
ולבי עונתי עד הפלב' כאלו אמ' בהו עיני ולבי אין עמי מחד אל עונותי רצוה ה' יהיה רצונ' להצילני תמיד
מכל צר' רגע סודמן שתמהר לעזרתי. יבושו וצוה יבושו הארובי' מבקסי' כפסי' כאשר יראו סאת' עמדי ואין
לה' כח להזיקני ומלת' לספות' כמו לכלות' וכן האף תספה יסומו יהיה להם שממון על סכר' צדק' שמצוי' אותי
ואומר' האח על אידוי' עקב פי' סכר' כמו עקב תסמעון עקב כי בזיאתי יגדל ה' כי בעשותו הנסים לחסידים מת'
מתגדל סמו בעולם ואומר' גדול הוא ועוט' נפלאו' ואני עני' אעפ' שהיה מלך' עני' הוא לרוב הצטרכו לחסד' אל'
ה' יחסוב לי יחסוב להטיב לי או יחסוב העוני' שאנינו לכפרית עונותי או שאהיה בעיניו חסוב וטוב'
פירוט' ויענין זה חסב' טעם

לפי' אמ'
הוא יגדל
כפי' שכתבנו
לענין משה

והנה וכן האם האהב עיטון
הוא גדול
אשרו עלי גדול הוא
כפי' האומות
אמר יאני'

ולענין ולמנופי' בכל עת צדק וצדק

והדמעה תמידה לי ביום ובלילה כמו המאכל כלומר
אין יום שלא אבכה פעמים ויום סיבה בעת המאכל
המאכל באמר אלי כל היום לאורך הגלות אומרי
לי האויב איך אלהיך ואש הוא אלדי אמת ואמת ע
עובר אמתו היה מוסיע אותך ומוציאך מן הגלות
אלה אכירה כסאזכור עלות הרגל בסמחה אשפר
אשפוך עלי נפסי כי אעביר בסך ואעמי טבני הגלו
הגלות הזה לא היו אומרי אעביר כי אבותיכם היו ו
יראו אותה סמחה וכן וירעו אותנו המזרים ויענו
ויענוכו וכצעק אל ה' ויוציאנו ממזרים ושי כי אעב
אעביר בסך כל אחד אומר כסאזכור כסיהתי עולה
במניין העולים אדרס אדרה עמה ושי אצנהל
כלומר כסיהינו מתנהלים לאטנו לעלות הרגל כ
לא היה טען ולא פגע רע בדרך והיינו בקול רנה ו
נצודה ושי תודה סהיינו מזרים לאל ומסבחים בדר
בדרך טהיה מוליכנו בצמחה המון חונג כל ההמון
ההוא היינו חונגים כי בקרבנותיהם היו עולים להק
להקריב בזה אור סי חונג מרקד מרוב סמחה וכן תו
אכלים וסותים וחונגים בזה תסתוחחי אחר פת

היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה כאמר אלי כ
כל היום איך אלדיך אלה אבכה ואשפכה על
עלי נפשי כי אעבר בסך אדרס עד בית אלדים
בקול רנה ותודה המון חונג מה תשתוחחי נפש
נפשי ותחמי עלי הוחילי לאלדים כי עוד אודני
ישועות פניו אלדי עלי נפשי תשתוחח על בן או
אברך מארץ ירדן וחרכוונים מהר מיצער תה
תהום אל תהום קורא לקול צנוריד כל משברי
משבריך וגליך עלי עברו יומם יצוה ידוה חסד
חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי אומרה
לאר סלעי למה שבחתני למה קודר אלך בלחץ
אויב ברצח בעצמותי הרפוני צוררי באבדס א
אלי כל היום איך אלדיך מה תשתוחחי נפשי ו
ומה תחמי עלי

טצפספך נפסי עלי בזכרי אלה הסמחה אסוב ואכחש את נפסי ואומר לה מה תסתוחחי נפסי הוחילי לאלה
ישועות פניו בישועות פניו כלומר עוד תעסה כמו טעסית טיוסיעני ויוציאני מהגלות ושי ישועות פניו כמו
ומלאך פניו הוסיעם אלדי עלי על כן אזכרך על כן כסאזכרך כלומר על כן תסתח עלי ותהמה כסא
כסאזכרך סהיינו רגילים לבא מארץ ירדן לעלות לבית המקדש וחרמונוס וכן אותם טהיו יוסבים בהר חרמ
חרמון וכן מהר מצער וזכר קצות ארץ ישראל טהיו עולים לרגל כי הר חרמון מעבר הירדן מזרחה והר מ
מצער לא במצא גאלי היה מעבר הירדן ואכסר סהיו מצער הכוכר בערי יהודה טהיו בהר החרום אל ת
תהום רמון לזרות הגלות והזרות כמסלנו כמיס כמו כחלי בליעל יבעתונו וכן בהרב מקומות בספוק כסאזכור
שטובה סהיתה לישראל והזרה סים להס עתה בגלות עלי נפסי תסוחח ושי תהום אל תהום כאילו הזרות קר
קירחות זו לזו לבוא וכן לקול צנוריד כלומר נפסי תסתוחח לקול צנוריד כלומר כך נספכו עלינו הזרות כ
כמו סנספכוס מי הגג לצנור ומשמיעים קול ויש לפרס כי קרא הענכים צנורים לפי טהס סיפכיס המטר זה
והכל מסל על הזרות וכן כל מטבירך וגליך מטבריך וגליך וכן מטבירך וגליך כי אמת
הבאתם עלינו בענוכנו יומם יצוה יש מפר כי ספר על עלותם לרגל כי ביום כסהיו הולכים בדרך היה
מזנה האל חסדו עמהס כלומר סהיו הולכים בצמח והיו מוציאוי כל צרכס בדרך ובלילה במלון היו מסורדים
ומחללי לאל והי אומר כל אחד תפילה לאל חיי יום לפרס כי הספוק הוא תסובתנו אל הכסס סתסתוחח כי ע
עוד יצוה ה' חסדו לנו ביוםס והס ימי התסועה סנמטלים לתור היום והגלות כמסל ללילה ואמר אל תציהאטי
מן הגאולה כי עוד יצוה ה' חסדו עמנו ויוסיענו ובלילה שירה עמי ובעוד סאנחנו בלילה סהוא הגלות יהיה ס
סירה עמי סנסורר לאל עס כל החסדים סעשה עס אביינו והוא עשה בכל יום עמנו בגלותינו תפילה לת'
סכתפלל לאל חיינו סנחיינו עד בא הגואל וכאמר בתפלתינו אמרה לאל סלעי אומרה לאל סהיה מקדס
סלעי למה סכתני עתה בגלות טילחכני בגלות למה הרחטני רפה ומלרע והסני דגיס ומלעי ברצח בעצמותי
כסאומרי אלי איך אלהיך זאת חרפה היא בעיני כהילו היו דוקרי אותי בחרב ורנחי אותי ואמ בעצמותי כי
סס מוסדו הגוף ומלת ברצח הוא סס תואר לחרב סמרנחי בו מה תסתוחחי חזר לכחס נכסו ואמ הוחילי וגו

וְאַתָּה יְדוּה חֲנֻנִי וְהִקְיִמְנִי וְאַשְׁלֵמָה לָּהֶם : בּוֹאֲתִי
יְדַעְתִּי כִּי חֲפֵצָתְךָ בִּי כִּי לֹא יִרְעוּ אֵיבֵי עָלָי : וְאֲנִי בְּ
בְהוֹמֵי תַמְכֶתְךָ בִּי וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם : בְּרוּךְ
יְדוּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן :

לְמִנְצַח

מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קִרְחַת
כְּאִיל תְּעַרְגַּע
עַל אֲפִיקֵי מַיִם בֶּן נַפְשֵׁי תְעַרְגַּע אֵלֶיךָ אֱלֹהִים : צַמ
צִמְאֹה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מֵתִי אָבוֹא וְאֶרְאֶה
פְּנֵי אֱלֹהִים

וְאַתָּה ה' חֲנֻנִי וְהִקְיִמְנִי כִּי הֵם אֲנוֹמְרֵי טֵלָא אֲקוּס ו
וְאַתָּה תְקִימְנִי וְאַשְׁלֵמָה לָּהֶם מִה שְׂאֲמַרְרֵךְ רַע עָלַי בַּעַ
בְּעוֹדְכִי חֲנֻלָּה לֹא אִם שִׁיעֵטָה לְהַס רַע סְהַרִי אִם וְאִ
וְאַחֲלָנָה צְרִירֵי רִיקָס אֲלָא טְהַטְלִנֹס הוּא טִירְדֵיעַ כִּי
רַע הֵיו עוֹטִים בְּמָה טְהִיו חוֹטְבִים וּמְלַחְטִים עָלָיו
רַע בְּעוֹדוֹ חוֹלָה אִם הַטְטִלְנָה הוּא טֵלָא יִלְבַּט טַק בַּח
בַּחלוֹת וְלֹא יִתְפַלֵּל עֲלֵיהֶם וְלֹא צַר לְכַרְתֵּם מִחֲזִיתֵי ב
בְּדַבְרֵי גִזּוֹן וְאַשְׁלֵמָה לָּהֶם טוֹבָתָה תַחַת רַעוֹת כְּמוֹ ט
טְהִיה מְכַהֵג כְּמוֹ טֵאֵם וְאִם בַּחלוֹת לְבוֹטֵי טַק בּוֹאֲתִי
אִם תְקִימְנִי אֲדַע וְאֶכִיר כִּי חֲפֵצָתְךָ בִּי טֵלָא תִרְצֵ טִיר
טִירְדֵיעַ וַיִּטְמַח אֲנוּבֵי עָלַי כְּמוֹ טְהִיו אֲנוֹמְרִים טֵאֵמוֹת
מִן הַחֲנוּלֵי וְהֵיו חוֹטְבִים לְטַמּוּחַ וְלִהְגִּדִיל פִּיהֶם עָלַי ב
בְּטַחֲוֹק וְזֶהוּ פִי יִרְעֵי וְאֲנִי בְּתוֹמֵי טַמְחֵתְכִי ז
זָךְ וַיִּטֵר תַמְכֶתְךָ בִּי בְנִפְלֵי עַל מַטְכְּבִי וְתַצִּיבֵנִי חַי וְב

וְצִירָא לְפָנֶיךָ כְּלוֹמ לְעַבְדוֹתֶיךָ וְאִם עֲבַר בְּמִקּוֹס עֲתִיד תַמְכֶתְךָ וְתַצִּיבֵנִי כְּמִנְהַג וְטַעַם לְעוֹלָם זְמַן חַיִּי הַאֲדָם
כְּלוֹמ טֵלָא אֲמוֹת טִרַס זְמַנִּי עַד הִנֵּה דְבָרֵי הַחֲנוּלָה נִפְסוּק בִּירְךָ ה' הֵם דְבָרֵי הַמְטוֹרֵר נִוְתָן הוֹדָאָה לְאֵל בְּבִלְוַת
הַסְפָר כְּמוֹ טְהִיָּה מְכַהֵג הַסּוֹפְרֵי וְכֵן עֵטָה בְּתַכְלִית אַרְבַּעַה הַסְפָרִים וּבְתַכְלִית הַסְפָר הַחֲמִישִׁי טְהִיָּה תַכְלִית כֹּל
הַסְפָר כִּתְּן תְהִלָּה בְּטַלַט עֵטָרָה הַלְלוּס וְאִם בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּלוֹמ טְעוֹרְכִי עַד כִּהֵי מְהַעוֹל וְעַד הַעוֹ
הַעוֹלָם מִהוֹמֵן הַרְחִטוֹן עַד הוֹמֵן הַאֲחֵרוֹן כְּלוֹמ כֹּל הַיּוֹמִים אֲמֵן וְאֲמֵן קִיּוֹס וְקִיּוֹס כְּמוֹ טְעוֹנָה אֲדָם אֲמֵן אֲחֵר
הַבְרִיכָה לְקִיּוֹס הַבְרִיכָה כִּי אֲמֵן לְטוֹן קִיּוֹס וְכֵן כְּאֲמֵן בִּיתְךָ בְּמִקּוֹס כְּאֲמֵן וְהַדּוֹמִין לְהֵן כְּטַלַס סְפָרֵי רִאשׁוֹן ט
סִבַּח לְאֵל אֲטֵר הוּא אֲחֵרֵן וְרִאשׁוֹן אֲתַחִיל סְפָר הַשְּׁנַיִ בְּעוֹרֶת הַנּוֹר אֲטֵר אִין לוֹ טְנִי לְבִנְצוֹח
מִסְכִּיל לְבָנֵי קִרְחַת טֵלָטָה הֵיו בְנֵי קִרְחַת אֲסוּר וְאַחֲלָקָה וְאַבִּיחֲסַף וְאִם כְּאֵם כִּי הֵם חֲבָרֵי זֶה הַמְזוֹמֵר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
וְכַתְּבוּ דוֹד בְּסִפְרֵי וְכֵן הַמְזוֹמְרֵי טְהֵם לְבָנֵי קִרְחַת כְּמוֹ טְכַתְּוֹ תְפִלָּה לְמַטָּה אִים אֲחֵלְדֵי יִם לְתַמּוּה אִין הֵיו אֲנוֹמְ
סֵטָטָס בִּיחַד אֲלֵה הַמְזוֹמְרֵי וְיֵה טַעַם לְבָנֵי קִרְחַת לְאֲחַד מִבְּנֵי קִרְחַת וְאִין טַעַם לְזֶה הַפִּי כִּי לְמָה אִם כֵּן בְּכֹל הַמ
הַמְזוֹמְרֵי וְלֹא יִחַד בְּאֲחַד מֵהֶם אֲחַד הַמְטוֹרֵר וְכֵן לְדְבָרֵי הַאֲנוֹמְרִים כִּי הַמְזוֹמְרֵי אֲלֵה לְאֲחַד מֵהֶם מִבְּנֵי הַיּוֹמֵן
כְּכַד טְמוֹחַל הַכְּבִיֵּא יִם עוֹד לְתַמּוּה לְמָה לֹא יִחַסוּ לְטַמּוֹחַל וְיִחַסוּ לְבָנֵי קִרְחַת וְיִתְכַן לְפָרֵי כִּי דוֹד חֲבֵר אֲלֵה הַמְזוֹמְרֵי
בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְכַתְּבֵם לְבָנֵי קִרְחַת הַמְטוֹרֵרֵי הַנִּמְכָּחִים בּוֹמְנוּ לְטוֹרֵר אֲנוֹתָם וְלִפִּי טְכַתְּוֵי קִרְחַת הֵיו כְּבִיֵּאֵי יִחַס בְּנֵי
בְּנֵיהֶם אֲלֵיהֶם וְאִם לְבָנֵי קִרְחַת לְקַצֵּר וְזֶה הַמְזוֹמְרֵי יֵה כִּי אֲמָרוּ דוֹד כְּטְהִיה גְּלוּה בִּין הַפְּלִטָּתִים וְיֵה כִּי כְּאֵם עַל
לְטוֹן בְּנֵי הַגְּלוּת זֶהוּ הַנִּכְוֹן וְאִם בְּלִטּוֹן כְּאֵילֵן כֹּל אֲחַד מִבְּנֵי הַגְּלוּת הוֹמָה וְנוֹעַק מִן הַגְּלוּת טִיתַחְרָה אֵל אִ
אֲרֵךְ הַקֹּדֶשׁ לְטוֹב הַכְּבוֹד אֲלֵיה וְזֶהוּ אֲלִיךְ אֲלֵדִים בְּאִיל תְּעַרְוֵג כְּאֵלִים טְהֵם בְּמַדְבַּר בְּמִקּוֹס טֵאִין מִיֵּם מִזְנו
מִנְיֹס וְיִתְחַוּוּ לְמִיֵּם וְעוֹד כִּי יִחַכְלוּ הַנְּחֻטִים וְיִתְחַמְמוּ וְיִבְקָטוּ מִיֵּם לְהַתְקַרֵּר וְזֶהוּ טַעַם אֲפִיקֵי מַיִם טְהֵם הַמְקוֹמוֹ
סְנַגְרִים טְס מִיֵּם בְּבַח גַּם אֲנוֹמְרֵי כִּי אֲחֵלֹס כְּטִירְדֵיעַ אֲחֵרִיהֶם הַכְּלָבִי הַרְצִים יִלְכוּ מִפְּנֵיהֶם עַד מִקּוֹס טִיתַמְחֹר
כְּחֵלֵי מִיֵּם עִמּוֹקִים וְהוֹלְכִים וְעוֹרְגִים וְיִבְחֹו בְּתַנְךָ הַמִּיֵּם עֵינֵי וְיִכְנַלּוּ מֵהֶם וּבְדָרָם אֲלֵיה הַזֹּאת בְּטַעַם טְהִיָּה
כְּמִיָּה חוֹפְרֶת גּוֹמָא וּמְכַסֶּת קִרְטִיה לְתוֹכָה וְעוֹרְגַת וְהַתְהוֹס מַעֲלָה לָה מִיֵּם טַכְ כְּאֵיל תְּעַרְוֵג עַל אֲפִיקֵי מִיֵּם
וְאִם אֵיל וְאִם תְּעַרְוֵג לְטוֹן כְּקִבָּה כִּי אֵיל הוּא לְטוֹן כֹּלֵל זְכָרֵי וְנִקְבּוֹת כְּמוֹ וְהֵיו לִי סוֹר וְחַמּוֹר וְאִם לְטוֹן
כְּקִיבָה רֵל עַדֶת אֲלֵלִים כְּמוֹ וְתִהִי יִשְׂרָאֵל כִּי אֲחֵלֹס יִלְכוּ הַרְבֵּה בִּיחַד עַדְרֵי עַדְרִים אִם אִם תְּעַרְוֵג כִּי אִיפְטָר
טְהַקְבָּה עוֹרְגַת יִתֵּר מֵהַזְכָּר תְּעַרְוֵג תְּהַמָּה וְתַזְעַק מִרְנוֹב תְּחַוָּה וְלְטוֹן עַרְיֵג נוֹסֵל עַל אֲלֵל כְּמוֹ לְטוֹן עֲנִיָּה בְּט
בְּטוֹר צִמְאֹה כְּאִסַר תְּכַסּוֹף כְּפֵט הַנִּמְחֵא אֵל הַמִּיֵּם וְתַחֲוֹת אֲחֵלֵי יִתֵּר מִטְחֵר הַנִּמְחֵאֵי כְּמוֹ טוֹכֵר וְתַחֲוֹת הַנִּמְחֵאֵי אֵל
הַמִּיֵּם יִתֵּר מִתַּחֲוֹת הַרְעַב חֵל הַלְחַס לְפִי אִם כְּמִיָּה וְלֹא אִם רַעַב כִּי אִיפְטָ טִיתַחֲוָה אֲדָר טְנִים אִם טֵלָט יִמֵּי בְּלֹא
מִחֵל וְלֹא יִחִיה בְּלֵי מִיֵּם וְכְטִימְנֵי הַנִּמְחֵאֵי מִיֵּם וְיִטָּת כְּפֵטוֹ תְּטוֹב אֲלֵיו וְנִמְחֹן הַכְּפֵט הַמְטַכֵּל חֵל כְּטוֹרָה יִתֵּר מ
מִנְמַחֲוֹן הַגּוֹף אֵל הַמִּיֵּם לְאֲלֵדִים וְאֲחֵר כֵּךְ פִּי לְאֵל חַי לְפִי אֲחֵלְדֵי הַעֲנִי טְהִיָּה גְּלוּה בְּנֵיהֶם הֵם מִתִּים

כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות באלדים
 הללנו כל היום ושכר לעולם גודל סלה אה
 זנחת ותכליכנו ולא תצא בצבאותינו השיבנו
 אחר מני צר ומשנאינו שסו למו תתננו כצאן
 מאבל ובגים זריתנו תמכר עבד בלא הזן ולא
 רבית במחיריהם תשיבנו הרפה לשבנינו לעג
 וקלס לסביבתינו תשיבנו משל בגים מנוד רא
 ראש בלאומים כל היום כלמתי נגדי ובשת נני
 בסתנו מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם
 כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בברית
 בהריתך לא נסוג אחר לבנו ותט אשורינו בני
 ארדך כי דביתנו במקום תנין ותבס עלינו בצ
 בצלמות אם שבחנו שם אל דינו ונפרט כפינו ל
 לאל זר

כי הושעתנו מצרינו כי פעמים רבות הושעת את א
 אבותי הושעת אותנו בגלות כאשר עודס עלינו ל
 לכלותינו ואתה מפיר עצתם ולא תקוד מחסבתם
 וזהו ומשנאינו הבישות האדם שאומר דבר לעשות
 ולא יקום בידו בים ונכלס באלדים הללו בפ
 בפני האויבים אנחנו ומהללים על עממינו כך ואמ
 ואומרי לקסטים לנו אלהי סינילכו מידס ושמוך נו
 נודה לעולם כי לא ימוט מפינו מפני אורך הגלות
 וטעם כל היום כמו כל הימים וכן אותך קויתי כל
 היום אף זנחת והנה אנחנו מיחלי בכל יום ה
 היסועה ולא די טלא הושעתנו חלא גס זנחת אותנו
 ותניחנו ביד האויבי לעשות בנו רעות ותכלימנו כי
 אנחנו מהללי כך לאויבי ואומרי להם על כל פנים
 תושיענו והנה היסועה רחקה ממנו ואנחנו נכלמי
 בפניהם שאמרו איפוא דרכיכם ואיה המיטיע אתכם
 אתכם ולא תצא בצבאותינו כמו שהיונו אומרים ל
 לאויבי שתצא עם צבאותינו סינאו בעזרתך צבאות
 בני ישראל מהגלות כמו סינאו ממצרים
 תשיבנו אם נעמוד כנגד הבאים להרע לנו איך
 בנו כח וכאשר איך אתה בעזרתינו כאילו אתה תשי

תשיבנו אחר אסנו למו כמו המה טושים את הגרונות מצוינו ושרסו מכחי הלמד כמו עסו בנו וצא מלעיל
 מפני מלת למו הסמוכה טחיא מלעיל כמו ולא עסו חסד ופי אסנו ממנו לנו לעצמם תהנו כמו הנחן
 טחיא למאכל כן אנחנו למאכל גויס ולא לגוי אחד כי אס לגויס רבס כי בגויס זריתנו הנבזר עמך
 כי המוכר דבר אינו מקנה טיסוב אליו ועוד כי איך כן אורך גלותינו כאילו מכרתנו לגויס והמוכר יקח ממ
 ממון ואתה לא כן כמו שאמר הנביא חנה נמכרתס ולא רבית במחירהס כי איך בדרך שתצטרך להזן וך
 הכסף והזהב על דרך מה שאמר אס ארעב לא אומר לך כי לי תבל ומלואה וטעם לא רבית לא הרבית הוך
 במה שלקחת ממחיריהם השיבנו מאל כי כל דבר רע וזיון עווסין בו משל ליהודים מנוד ראס שמטיע
 שמטיע ראס עלינו כמו יפטריו בטפה יניעו ראס בלאומים הלמד שורס כמו ולאוס מלאוס ואמך
 בל היום כמו כל היום כלמתי לטון יחיד על דרך כלל והנה אנחנו נכלמים מדבר המחרטים אותנו לאור
 לאורך גלותינו וזה שאמר בקורל מחרף ומגדף ומתנקס מבקטים נפטי להתנקס ממנו כאילו הרענו
 להס בל זאת עס כל התלחה הזאת אשר באה אלינו לא טכחנו אותך ואעפי טאכו רואוס בגלות הגוי
 וצגותינו לא נסוג לא טב לבנו אחר מאמונתך ולא נטה אשורכו מני אורחותיך ולא סזכר עומד במ
 במקום פניס בי דכיתנו כאשר עטית לנו כל הצרה הזאת מדכיתנו במקום תנין אס טכחנו טס אלהי
 אלדינו בכל הצרה הזאת ופי במקום תנין המטיל הגויס המושלים בנו לתניס ויעניס טהס כמדבר טס בהס
 אכזריות כמו שאמר גב תנין חלצה סד ותבס עלינו בצלמות חנה אנחנו מכוסים בחטך הגלות אס ט
 טכחנו בכל הצרות טיס לנו אס טכחנו טס אלדים בלבינו כלומר אס חטבנו בלבנו כי הגויס טהיו מצריס ל
 לנו אינסי ממייניס באלדים והס שלויס וטקטיס ואנחנו שמאמיניס בו בצרה נטכחהו מלבנו ונטוב לאלהיה
 אס עטינו זאת הלא אלדים יחקור זאת כי הוא יודע תעלמות לב אס עלה טוס היהור בלבנו לכפור גאמוכ
 באמונתו וטעם ונפרס כפינו לאל זר אפי על ידי הכרח כי אס לא טכחנוהו בלב הואך היינו פורטיס כפ
 כפינו אליו כך פי אפי על ידי הכרח לא פרטנו כפינו לאל זר וזהו שאמר כי עליך הרגנו כל היום

חסד ופי אסנו ממנו לנו לעצמם תהנו כמו הנחן

הוחילי לאלדים כי עוד אודנו ישועות פני ואלדי
אלדים וריבה ריבוי מג^{שפטני} וי לא חסיד מאיש
מרמה ועילה תפלטני: כי אתה אלהי מעוזי למ
למה זנחתני למה קודר אתה לך בלחץ אויב: ש
שלח אורך ואמתך המה ינחוני ביאונני אל הר ק
קדשך ואל משגותיך: ואבואה אל מוצח אלדי
אלהים אל אל שמחת גילי ואודך בכינור אלדים
אלהי. מה תשתוחחי נפשי ומה תחמי עלי הוחיל
הוחילי לאלדים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי

למנוחה

לבני קרח משביל אלדים באינינו
שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בי
בימי קדם: אתה יודך גוים הורשת יתטעם תרע
לאמים ותשלחם: כי לא בחרבם ירשו ארץ וזר
וזרועם לא השיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פ
פניך כי רציתם: אתה הוא מלכי אלדים צוה יש
ישועות יעקב: בד צרינו נגנח בשבך גבום קמי
קמינו: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני:

הוחילי לאלדים כי אלדים חמת הוא ועוד אודנו על
הישועה שיהיה הוא עדיין ישועות פני חיי כמו על
פני תרח חביו כלומ בחיי יביא הישועה ואלדי והוא י
יהיה אלדי בחמת ולא יאמר לי עוד איה אלדיך
שפטני אלדים ריבה ריבוי גס זה המזמו על לסו
בני הגלות שפטני קח מטפטי מיד האויבים וריבה ר
ריבוי כי אין צי יכולת לריב ריבוי מגי לא חסיד כי ח
אלו הגוים המושלים צי אס היו חסידים הייתי אומר
חמת חתם ולא חתי ועונותי גברו לפי אסב בגלות
ברסותם אבל הם אינם חסידים ולא די שאינם חסידים
ואין בידם מעטה טוב אבל הם חסידים מרמה ועולה ו
ומאיש הוא דרך כלל על הגוי כמו איש ישראל בני
חתי אלדי מעוזי בואו עם הדגש חת כי חתי היית
מעוזי מקדם ואיך זנחתני עתה בגלות למה הראשני
רפה והשני דגיש ומלעיל. שלח אורך בכבוד קו
קודר כי הישועה היא האורה ואמתך כי כן יחלקנו
לקבצנו מכל העמי ודברך חמת המה ינחוני יבואנו
כמו חרעה זאכך אשמור בהסרון והו התוספת אל
הר קדשך בית המקדש שהיא הר המוריה ואבואה אל
אל מוצח אלדים אשוב להקריב הקרבנות כבדחלה
אל שמחת גילי כי אין לי טחף וגיל זולתו והוא סמך
כל שמחותי והסמיכות למעלת השמחה כמו מלך המ
המלכים וצבאי אליו אסמך צי צביתו ואורך בכבוד
כמי שהיו עושים מתחלה מנגני בכלי טיר על העבו
העבודה אלדים אלדי כי אין יאמר הכל כי הוא אלדי

ולא זנחתני בגלות. מה תשתוחחי כפסי אעפ טלא
זכר בזה המזמור על כפסי תשתוחחי כי סני המזמור ענין אחד ודברים אחדים לבני קרח
מסביל. גס זה המזמור על לסון בני הגלות. אלדים באינינו שמענו ופי אבותינו ספרו לנו וטעם בימיהם
על האבות הקדמוני כי אבות בני הגלות לא היה זה הדבר בימיהם אלא האבות סנכנסו לארץ שהיה בימיהם
הפועל הנורא וראו הנסים הגדולי טעם האל לישראל סכצמו הארץ ולא הוצרכו למלחמה הם ספרו לבניה
ובניהם לבניה דור אחר דור עד בני הגלות. אתה יודך חסר בית הסמים כמו הנמצא ביה ה וכן כפסי הויתוך
חמ חתה גרסת בידך הגוים כי לא גרסו ביד ישראל כי לא הוצרכו להלחם ונטעתי ישראל במקומ וטע הכטיע
סיהיו טס עומדי לעולם אס לא חטאו כאלו נטועים בארץ וכן תבאיומו ותטעומו ונטעתי על אדמתך. תרע
לחומים הלמד לסמוט כי לא נמצא בלא למד סורים חומים כמו סבחוהו כל החומים ותשלחם סלחת החומים
מכניה וימ ותשלחם ותהרגה מן בטלח יעצורו בי לא בחרבם חתה הורסת גוים כי לא הוריסוס ישראל בחרב
וירסו הם ארצם וכן זרועם לא הושיע למו כי ימינך וזרועך כפל ענין במלוי טונות וזכר הימין כי בה יעטו
המלחכות והמלחמו ואור פניך אור הבא להם מאת פניך כי היטוע כמסלת לאור והצרה לחסך כי רצית ר
רצית בה בישראל וכלחמת בעצורם. אתה הוא מלכי אלדים כאשר ידבר על בני הגלות ידבר כעס דרך פרט
בלסון רבים ופעס דרך כלל לסון יחיד וחמ חתה הוא טעמית כל הנפלאו האלה עם אבותי כמו שהיית מלכי
עתה וחתה אלדים טופט חמת אס כן כמו שהוטעת חת אבותי כן תושיענו עתה וטעם בזה ער כי מלחכי
יבזה לך בד צרינו עם עזרתך כנגח צרינו אעפ שאנחנו תחת רשותם בגלות וטעם כבוס סנכנס תחת רגלינו
וקמינו כמו צרינו לפי שהם קמים על האדם לרע. כי לא בקשתי לסון יחיד דרך כלל אמר אין אכחנו צמתי
סנכנס מהגלות בכחינו ובגבורתינו אלא בעזרתך ובישועתך.

כסאך אלהי פי הגאון רבי סעדיה זל כסאך יכין אל
אלהי והחכם דא כע פי כסאך כסאך אלהי כמו ויס
וישב שלמה על כסא ה' שבט מיסור לפי טעם מל
מלכותיך יהיה שבט מיסור יהיה כסאך עולם ועד א
חבת צדק טעם טמן טמון כי כל העולם טמון כ
כאשר מטחך תלהי וטעם מחכיריך כאשר הקימך
מתוך חכיריך ובזר כך למלך או כי מחכיריך טבח
טבחך כך יוצר מחכיריך והוא לטון רביס אעפי טח
טהוא בלא יוד וכמהו רביס מור ונהולת קצ
קציעות כמו וקציעות והדומים לו רביס ומור הוא
המוסק לדברי רוב המפרטי ורבי האוי זל פי טהוא
סרף עץ טיס לו ריח טוב ונקרא בערבי לובבי אה
אהלות פי כי הוא הבוטס הנקרא בערבי סנדל קצי
קציעות תרגום קדה קציעות והוא הנקרא בערבי
עכבר אמ כל בגדותיך יש להם ריח טוב כאילו הם
אלה הבטמים מן היכלי טן והם הבגדוט מוכחוס ל
לך מן היכלי טן טמונחוס טס טמחוך היוד כוסס
כיוד מני אשר ופרטו מאשר טמחוך רכוכי לומ הי

בסאך אלהים עולם ועד שבט מיסור שבט מלכ
מלכותיך: אהבת צדק ותשנא רשע על כן משח
משחך אלהים אלדיך שמן ששון מחכיריך: כור
ואהלות קציעות כל בגדתיך מן היכלי טן מני
שמחוך: בגות מלכים ביקרתיך נצבה סגל למי
למינך בבתם אופיר: שמעי בת וראי והטי אונך
ושכחי עמך ובית אביך: ויתאו המלך יפוך כי ה
הוא אדניך והשתחויו לו: ובת צור במנחה פניך
יחלו עשירי עם: כל כבודה בת מלך פנימה מש
ממשבצות זהב לבושה: לרקמות תובל למלך ב
בתולות אחריה רעותיה מוכאות לך: תובלנה
בשמחות וגיל תבואינה בהיכל מלך: תחת אבת
אבתיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ:

היכלי טן אשר טמחוך כי הדירה הנאה מרחבת לבו טל אדם ויס לפרט כי הפסוק הנח הוא מטל על כל מע
המעטים הטובים על דרך צבל עת יהיו בגדיך לבנים וסמן על ראשך אל יחסר בגות מלכים ביקרתיך
החירק צבית והיוד נעלמ בקריאה והקוף דגוטה ופי בגמים היקרית טלך יהיו בהם בגות מלכים כי כל מלך
הגויס יתפאר בתצו בתו להם נצבה סגל לימינך בבתם אופיר והיא נקראת סגל לפי טהיה מיוחדת תמיד ל
למשכבו והאחריות באות אליו לעתים ידועים בטקרא כל אחת בעתה לבא אל המלך אבל המלכה חסתי הי
הוא אשר היא בחדר משכבו תמיד לפי נקראה סגל מן יסגלכה וכן והסגל יוסבת אכלו שבעי בת לכל כ
בת וצת מבנות המלכי אמר ופי טמעיו זה המוסר סאכי אומר לך ופי וראי והביני ראיתי הלב ורביס כמוהו
ויתאו כי הוא אדוניך איך לך ארון אחר אעפי טאת מעס אח וצת צור כמו צת ציון בת אדום הומר לכל בת
מבנות המלכים כי עדת צור תביא לך מכחה תמיד וגם כן פניך יחלו עשירי עם כל עם וזכר צור כפר
בפרט לפי טהיה סמוכה לארץ ישראל ותבא תמיד במנחה כל כבודה נכתב בראו עם הדגא אמ כל כבודה
בת מלך העומדת בפנים בהיכל ממשבצות זהב לבושה לרקמות כמו ברקמות וכן הרגתי לפעמי בפעמי
בבגדי רקמות תובל כל אחת למלך כטיחסן צה ובצולות טהם יפות כל בת מלך אחריה מוכחות כנגד המל
המלך תובלנה וכולן יביאון אותם אל המלך בטמחות וגיל תבאינה בהיכל מלך כלומ בהיכל טהמלך
יוסב בו כי הן יוסבצת בהיכל המוכן להם טהוא בית הנטיס עד טיחסון המלך ויקראו אותן בטס לבא לפניו
ויס לפרט כל הפסוקי האלה דרך מטל והוא הנכון וצבנות מלכי הם האומות טיהיו כול סריס למטמעט המל
המטיח והסגל טהיה המלכה היא מטל על כנס צ ישראל טצהיה גבירה לכל האומות ואמ טמעיו בת לכל אומ
ואומ טלא יעטו אלא רכון המל המטיח כי הוא ארון לכולם וכל העמים יבאו במכחה אל המלך וזכר עדת
צור כמו הצול וטלא ידע אותן אים עד טיבאו אל הצבל כן תהינה האומות כאילו לא ידעו תורה וחוק יו
ויקבלו עליהם מכות המלך המטיח דת ישראל או טבע מכות
אבותיך לפי טהמלכות תבא למלך המטיח מאבות מדור
אחר דור עד טתגע המלוכה אליו וכן לא תפסוק מבניו לפינך אמר תחת אבותיך יהיו בניך

תחת

הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידע תעלומות ל
לב: כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טב
שבחה: עירה למה תישן ידוה הקיצה אל תזנח
לנצח: למה פניך תסתיר תשבח עניינו ולחצינו
כי שחה לעפר נפשינו דבקה לארץ בטנינו: קום
קומה עזרתה לנו ופדינו למען חסדך:

למנוחה

על שושנים לבני קרח משביל שי
שיר יודיות: רחש לבי רבר טוב אמר אני מעשי
למלך לשוני עש סופר מחיר: יפיפית מבני אדם
הוצק חן בשפתותיך על בן ברכך אלהים לעול
לעולם: חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרו
והדרוך: והדרך גלח רכב על דבר אמת וענוה
צדק ותורך נוראות ימינך: חציך שנונים עמים
תחתך יפלו בלב איבי המלך:

הלא טעם זאת המחשבה לטבחו בלבנו כי
עליך על יחוד שמך שלא רצינו לכפור בך והורגים
אותנו על זה וטעם כל היום תמיד כנאץ טבחה ככ
כנאץ הטבחי טהם מוככים לטבוח אותם לא לרעות
ולחיותם עורה כטאינך פונה אלינו ורואה בצר
בצרותינו כאילו אתה יסן ולא תרא' ואם היית כיטן
זה סכים רבות הקינה מהינס ואילך אל תזנח לכנח
למה כאדם שאינו רוצה לראות בצרת אחר: או
ראית וטכחת וזהו תסכח עוכינו והכל הוא דרך מס'
ודעה תורה כלסון בני אדם: כי סחה כלומ קרובי
אנחנו למות מתי תושיענו כי כפסנו סח לעשר כלן
קרובה לכחת מן הגוף דבק לארץ בטננו כי הנופל
יסמך על ידיו ואם תמעד ידו הנה בטנו דבק לארץ
קימה מלרע עזרתה כמו לעזרתה למען חסדך אם
אין בני מעשים למענ' עסה למען חסדך: לבעצח
על סוסנים לבני קרח משביל שיר יודיות בלי נגין
הו' ושמו סוסנים וזה המזמור: נאח על המלך המטיח
ונקרא שיר יודיות כלומ אהבת ה' למטיח: רחש
לבי הניע לבי מדברי דול רחמי מרחסן ספנותיה
כלומ סחה מניע ספתיו ולא היה נסמע הדבור לפי
נאח בזה הלסון בדבור הלב כי אינו נסמע עד סוף
נחתך בספתיס: והלב מקור הדברי כמו שהמקור מק
מקור המים' והמסורר מסבח בספיתך דבריו כי הדברי סהקוס לבי על המלך המטיח הם דברים טובים א'
אומר אני מעסי למלך כלומ אומר אני בספיתך דברי כי מעסיה בעבור מלך כלומ מעסה הסיר סחני מחבר
לסוכי עט סופר מהיר כלומ לסוכי מדברית עליו במהיר' כמו עט סופר מהיר סכותב בלי עכוב כן אומר אני ד'
דברים אלה על המלך: יפיפית מבני אדם כבר פירמתי בזה מכלול כי כל כפל לחק הדבר וכן ירקרק
אדמד' אמ' אראה אותך סאתה יפה מאד בצורתך מבני אדם וכן כסאת מדבר דברי הן דברי חן כאלו הזק
חן בספיתך על כן ברכך אלהים כי מצאת חן בעיני כל וזהו צרכת אלדי באמת חגור חרבך יס חרבות י
יחגרו אותם במתכים כמו סכ' ביוחב ועליו חגור חרב מצומדת על מתניו ויס סוחגרו אות' על הירך כמו סכ'
ביהוד ויחגור אותה מתחת למדיו על ירך ימינו ומלת גבור היא קריא' כמו אתה גבור הודך והדר' ואעפ' טימי
המטיח יהיו סלום כמו שהתנבאו הכבי בתחלת מלכותו תהיה מלחמ' גוג ומגוג ואדני אבי זל פי חגור ער מסל
וההוד וההדר הם החרב כלומ כי יראוך מההוד וההדר אשר בך כמו סיראנו הגבור חגור חרב' וכן והדר' גלח
דכב מרכבתו תהיה האמת והענוה והנזק ודול דרסו הססוק בדברי תורה דר' מסל במלחמת' טל תור' והס גש
כן אמרו כי דרך פסונו הוא המסמעו' והדרך מהו הדרך סתגלח ותרכב על דברי אמת וענוה צדק וכלח מ
מעניין כלחו את הירדן שהוא כמו עברו דל כסתעבור על אויבך ותרכב' תהיה מרכבת' באמת ובענוה ימי
ימינך תורה לך נוראו' וכפלאות סתעסה באויבך ומלת וענוה בהא כמו וענות בתיו כי הוא סמוך וכן כאיפ'
סערי' הדומים להם סכתצנו בספר מכלול: או יהיה וענוה מסקל אחר יאמ' כן במוכר' והוא בסקל עולה אחוה
ויהיה ממלת צדק חסר ויו' והיה מספט ענוה צדק כמו סמס ירח והדומין לו' חציך סנוכים מחודדים היו
חניך בלב אויבי המלך טעמו דבק עס חני' סנוכי' כאלו אומ' חניך יפלו בלב האויבי' עד סיפלו כל העמי' תחתי'
ולח ירימו ראס לפניך וימ' כי טעם יפלו למעלה ולמטה ממכו לפי אמ' יפלו בסוא אעפ' סהוא באתנחתא לקס
לקסר טעמו עס בלב אויבי המלך: כאלו אמר חניך יפלו בלב אויבך:

בשבת מלחמות כי באותה המלחמה יסופו לע
לעולם כל המלחמות עד קנה הארץ כי לא תהי עוד
מלחמה לפי סיכורו הנטארים כי ה' הוא האלדים וי
ויסובו לעבוד האל כל העול כמו שאמ' והיה ה' למל'
על כל הארץ קסת יסבר לפי סראו כי סבר קסת ג
גוג ומנג וקצן חכיתס כמו טכתי והכתי קסתך יס
יסרוף עגלות באס רל בצרון אסו או כוסמעו כמו
סכ' אס וגברית חמטיר עליו לפי יראו כולס אס ה'
לעבדו סכס אחד ולא תהיה עוד מלחמ' בעולם ויל
כי מהיוס ההוא ואלך קסת יסבר וקצן חכית כלומ'
טלא יעסו עוד כלי מלחמ' כמו סאמר הנביא וכתינו
חריבותס לחת'ס וחכיתותיה למזמרות וגו' דרברו
ודעו דבר ה' אל האומות מהיוס ואלך ממלחמות ומ
וממעט' רעיוס הרפו ודעו כי חכבי אלדים והיכולת
להרוס ולהספיל ארוס בגוים עתה אהיה רס בגוים
ובכל הארץ כי עד עתה לא הכירונו ידוה טבות
עמנו אז יאמרו ישראל בגוים ה' טבות עמנו סכס
סחילנו מיד העמי והספילס תקתינו למבצח
לבגי קרח מזמור גס זה המזמור לימות המסוח אחר
מלחמת גוג ומנג בהטקיט הארץ כל העמים י
יאמרו ישראל כל העמי תקעו כף וסמחו עמנו כי כ
כבר ידעת' כי הוא אלדים והוא מלך על ישראל בני
ה' עליון הוא על הכל והכל תחת ידו והוא נורא כי
עסה כפלות סיס לכל העמי לירא ממנו ידבר יכ

למבצח

לבני קרח מזמור כל העמים תקעו
תקעו כף הרועו לאלהים בקול רנה: כי ידוה ע
עליון נורא מלך גדול על כל הארץ: ידבר עם
עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: יבחר לנו
את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה: ע
עלה אלדים בתרועה ידוה בקול שופר: זמרו א
אלדים זמרו זמרו למלכינו זמרו: כי מלך על כ
כל הארץ אלהים זמרו מסביל: מלך אלדים
על גוים אלהים יסב על כסא קדשו: נדיבי עמי
עמים נאספו עם אלדי אברהם כי לאלדים מג
בגינו ארץ מאד געלה:

ינהג כלומ' נהגס מקנה הארץ אל ירוסלים לתת אותס תקתינו יבחר לנו נחלתינו סהותה מקד' עת' גס כן
בחר אותה לכר והסיבכו אליה הארץ הזאת הוא גאון יעקב ותפארת' כי בו יתפארו כל העמי את גאון יעקב
את זה קודר בסגול והוא במארי' בלא מקף והוא סלא כמנהג וכן באו סניס אחרי' כמו זה את אסר יאהב ה' יו
יוכיח בהנצתו את ארס כהרוס אסר אהב המקוס הזה האל אהבו והוא ירוסלים כמו שאומ' אהב ה' סעדי ציון
וחומ' העיר אסר בצרתי עליה אלדים יאמרו ישראל בתרוע' ובקול שופר ובסמח' כסיסודו לאל יאמרו עלה א
אלדים כלומ' עתה כתעלה על הכל כמו שאמ' ארוס בגי' ואל' כי ה' עליון נורא ויא' כי אז בהדיע' בקול הסופ'
יעלה ארון ממקוס סנגבו סס וכקרא הארון אלודיס כמו שאמ' ה' אסר נקר' סס ואחר כן פי' למה נקרא סס
כמו כי סס ה' טבות יוסב הכרובי' עליו וכן נקרא אלדי' כי כבוד אלדי' נראה עליו וכן היו חומ' בנסוע הארון
קומה ה' זמרו אלדים כמו לאלדי' וכפל זמרו לחזק ואל' למלכנו אחר שאמ' מלך גדול על כל הארץ כי בנו כת
כתיחד סמו מעולם והוא מלכנו מאז אבל ביוס ההוא יהיה מלך על כל הארץ מסכיל פי' כל מסכיל ומסכיל כ
בין בישראל בין באומו העולם זמרו לאל אעפ' סלכל העמי' וזה ל זמר כמו שאומ' כל העמי תקעו כף בין מס
מסכילי וסאיכ' מסכילס תקיעת כף ונטיאת הקול ברכה הוא סוה לכל אר' אבל לחצר סיר וזמר' אינו אלא למ
למסכילי ואבי' זל פי' זמרו מזמור' סיהיה מסכיל סכל לבגי ארס סיסכילס כי הוא לבדו מלך מלך אלדי' על גוי'
עד עתה מלך אלדים על ישראל לבדס כי לא היו יודעי' אותו אסר הגוי' אבל עת' מלך על גוים כמו סאו' והיה ה'
למלך וגו' כדיובי עמים הגדולי' אסר בכל עס ועס יהיו כאספי' עס אלדי' אברה' ואל' אברה' כי הוא הודיע סמו'
בעולם תחל' כמו סאו' עליו ואל' הנפס אסר עמו בצרן ואל' ויקרא סס אברי' בטס ה' כי לאלדים יבאו מגיני א
ארץ וסס האכסיס הגדולי' כמו קלון מגיניה ואל' והיה מאד כעלה על כל העולם.

למבצח

למען תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים אלהי
אלהינו עולם ועד הוא יגהגנו עלמות

למנוצח

לבני קרח מזמור שבעו זאת כל
העמים האוינו כל ישרי חלד: גם בני אדם גם
בני איש יחד עשיר ואביון: פי ידבר חכמות והג
והגות לבי תבונות: אטה למשל אוני אפתח כב
בבנור חדתי: למה אירא בימי רע עון עקבי יסו
יסובגי: הבטחים על חילם וברב עשרם יתהל
יתהללו: אח לא פדה ופדה איש ולא יתן לאלה
לאלהים כפרו: ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם
ויחי עוד לנצח ולא יראה השחת כי יראה חכמי
חכמים ימותו יחד בסד ובער יאבדו ועובו לא
לאחרים חילם:

למען תספרו לדור אחרון כלומר דור אל דור עד י
דור אחרון שלא ראו בניו יפה כארצו בניו טיהיה
בניו וירושלים לעתיד כמו שהם הכתוב הכה יונכי
מרביץ בבוך חבניך וגו' ושמתי כדכור טמסותיך וגו'
כי זה חלדים לפי שהם חלדינו תהיה לנו כל המו
הטובה הגדולה האת הוא יגהגנו עלמות כמו עד מו
מות כלום עד מותינו יגהגנו בזה הכבוד ויס לפרטו
כמו מלה אחת עלמות מענין עלם ועלמה ופירושו
בעלמות חסר כף הדמיון כמו לב שמח יטיב גדה וע
וענינו יגהגנו כימי עלומינו כלום כמו שגהגנו מק
מקדס כטבחר בנו ולקחנו לחלקו ומצאנו כמו מלה
זאת סתי מלות טעניכ מלה אחת עגלה יפה פיה זה
והבנו לגא יונכי פקח קוח שהם סתי מלות ועניכ
מלה אחת דבנצח לבני קרח מזמור שבעו
זאת זה המו על ענין העולם הזה והעולם הב לפי
אמ כל העמים וכל יושבי חלד כל מי שיחפון דרך ה
הטובה מאי זה עס טיהיה גם בני אדם הם הם
השחיתים במעלה בני אים הגדולים כמו גרעון בן י
יחאם אים ישרת וכף העשרי והאבונים כלם שמעו
זאת החכמה שאדבר בני ידבר חכמות והתבונות

שידבר בני ידבר חכמות פי אטה למשל חזני אמ דרך משל וזודה חזרי בזה כי המזמו דברים סתומי הם
ולפי שהמזמורי היו כאמרי על ידי כבל וככור חמר חטה למשל חזני כלום חטה חזני חל הככור כסיכג) בג המ
המנגן עם דברים אלה שהם משל וכף חפתה בככור חדתי לבוא חירא בימי רע עתה החל בדברי משל ו
חזירה ואמ למה חירא וחדאג בימי רע שהם ימי העולם הזה כי הם ימי רע לכל המתעסק בו ולמה חדאג על
העושר ועל הקניין שהם כבוד העולם הזה כי הם חדאג על טובג העולם עקבי יסובגי כלום יקרני עון בדר
בדרטי אחר טובו העולם הזה ואמ עקבי כלום לסוף מעשי ימצאני עון כלום חס חסמתו בן בתחילה לסוף חד
חדאג בו ולפי שהעקב הוא סוף הנוף כקרה סוף כל דבר עקב חן יתה פי עקבי העולם הבא שהוא עולם הם
הטכר והעונט והטכר והעונט בסוף המעשה כלום חסי חסמתו בטובת העולם הזה כל ימי עד יום המית בעול
הבא שהוא אחר המיתה והוא עקבי שהוא סוף המעשה כי חין מעשה ודעת בעולם הבא חבל הוא עולם הטכ
והעונט טס יסובגי עון כלום עונט מעשי טממתתי בטובת העולם הזה כל ימי ורדפתי אחריו לפי חין ראני
לי לחזון זה הדרך כמו טעושים הצוטחי על חילם וגו' ומלת יסובגי כתובה בני עס הדגא דבוטחים על
חילם הם בוטחי ומתהללי ברב עשרם ואין ראני לי לעשות כן לא יתהלל אחד כי חס בהטכל וידוע החל אח
לא פדה יסדה חוט מה יועיל עשרם ביום המיתה כי לא יוכל לפדות חוט את אחיו מן המות בכל עשר ולא יוכל
יוכלו לתת כפרו לחלדים אשר מאתו החיי והמות ויקר פדיון כפסם כלום טלח יהיה ולא ימצא וכף ודבר ה'
היה יקר בימים ההם כלום טלח היה נמצא דבר הנבוא וחדל לעולם פי דבק עם הטסוק הבא אחריו כלומר
חדל זה הדבר לעולם כי דבר טחי איסאר הוא טחי עוד לכנח ולא ירח הטחת זה דבר נמנע הוא ויחי
עוד לכנח כלום לזמן רב טלח ירח הטחת זה לא יעלה העשיר בדעתו כי הוא ירח החכמי והכסילי למיתה
הם עומדי וחין יכנל הוא ואמ בחכמי ימותו וככסילים ובער והם רודפי העולם הזה אמ יאבדו כי החכמים
אם ימות גופם לא תמות נשמתם ולא תאבד תקותם חבל חנהבי העולם הזה יאבדו הם ונשמתם ואין להם תקנה
אחר המיתה וכף אמ ותקות רטעיס תאבד וחילם שהתעסקו בעוהם בעולם יעזבוהו לאחרים מה יועיל להם
חבל דרכי החכמים לא יאבדו והחכמה שהתעסקו בה תועיל להם אחר המיתה.

תבא לפי סוכר נפסו והוא נפס הרמס מהיה לנו
להטיב לה ולא הטיב לפיכך תבא הנפס היה עס כ
נפט אבותיו שהיו רמעים כמהו ותאבד נפסו עס כ
נפסותיהם ועד כנח לא יראו חור כמו נפסות הנדי
הנדויקיס נסיראלו חור בנות גפות והוא חור החיים
סיחיו לעדו עד ולננת ננחיס אדם ביקר האד
האדם הזה הוא ביקר והוא הנסמה סנקראת כבוד ו
לא יבין בעודיכו בליש אין תבנה צו לחמו דרכי
הנפט וחמו דרכי הגוף כמו הבהמות לפיכך במותו
יהיה נמסל להם ותאבד נפסו במותו ואין לו תקוה
מוזכור לחסך זה הזמור הוא על יום ה
המפט שיהיה לעתיד בזה הגוף כמו סכתוב צנב

תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור : אדם
ביקר ולא יבין נמשל בבהמות גרמו :
מוזכור
לאכף אל אלהים ידוה דבר ויקרא ארץ ממזרח
שמש עד מבוא : מציון מכלל יופי אלהים הזפיע
יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל וסביביו
נשערה כואד : יקרא אל השמים מעל ואל הארץ
לדין עמו : אספו לי חסדי כרתו בריתי עלי זבח :
ויגדו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא טלה :

בבנות יואל בייש הם נבעת הוי אטיב את סוגת יהודה וירוסלים וקצנתים את כל הגוים והודתים אל ע
עמק יהוספט וגו' והומר המוכים המוכים בצמק הקרון וגו' ואמ' אל חלתי ספירטו סופט הסופטים ויכול ע
על כל היכולים ואמר אחר כן ה' שהוא קיים לעולם דבר ויקרא ארץ דבר על ידי כביאיו וכן עסה ואמר ויק
ויקרא עבר במקום עתיד כי בן המנהג בדברי נבואה במקומות רבים וכן אמ' הנפיע במקום זופיע יקרא יו
יוט' ארץ חסך ממזרח סמם ועד מבואו לבא למספט וטעם יקרא סיעורר לבבם לבא ירוסלם להלחם עליה
עס גג ומגוג כמו סכתו בבנות יחזקאל והעליהן מירכתי צפון והזוחותיך אל הרז יסרהל בצעון כ
כמו סחמ סס בבנות יואל וה' מכין יסאג ומירוסלם יתן קולו כאלו מסס יתן קולו שיבאן כלס אל ירוסלים
יבא אלהיכ להנקס מן הגוים נקמתיו ואל יחרם עוד על עכניכו ועל צדנותו אש לטניו תאכל באותם ה
הגוים מלפניו וסביבו עניין אחר כלומר בירוסלים סהוה מקום מקדסו ומסכנו ונפסיהם אומר על סהרץ כ
כלומ' לבו יוסביה ברוח סערה יקרא אש הסמים אל המלחכים לקחת דין עמו מן הגוים כמו סחמ סס בג
בבנות יואל סמה הנחת ה' גבוריך עד יבא מלאך ה' ויך במתנה אסוד ואל סהרץ דל אל אכסי סהרץ כי סס
ענמס יסרצו אים את אחיו כי תהיה מהומת ה' בהס כמו סכתו בבנות יחזקאל קרב אים באחיו תהיה ונמ' בגב'
זכריה תהיה מהומת ה' רבז בהס והחזיקו אים ביד רעיה ועלתה ידו על יד רעיהו וה' דרסו יקרא אל הסמים מ
מעל זו הנסמה ואל סהרץ לדין עמו זה הגוף כלומ' כי ביום הדין תהיה תחיית המתו ויספטו הגוף עס הנסמה
אספר לי ססודי חומ' לאומו העולם סיסרהל בגלות חללם סיבאל אל ירוסלים כמו סכתו בבנות יסעי' ובל
סי לה' בבנות עס ממוסך וממורט וגו' ואמ' והזוחו את כל אחיכס מכל הגוים מנחה לה והומ' בבנות נפסיה
מעבר לנחרי כום עתרי בת פוקי יובלון מנחתי ויסרהל סס בבני העולם ססודי וכודתי בריתי עלי זבח כי ב
בהר סיני כרת עממס משה ברית וזבחן וזחי ולקח דס הברית ויזרק על העס ויס דרס כי על ברית מילה סההן
סחזיקו יסרהל בגלות וכן אמרו כורתו בריתי עלי זבח ביום סיסרה' עומין ברית מילה עלי זבח סס ענוסס .
סעוסיס אלגה ומסטה . ויגידו סמים צדקו בעבור כי ססמים ונבואות עומדי לעד לת כן נבואות סהרץ
כי דור סולך ודור בא ומי סידע בזמן סהוא צו לא ידע בזמן סעבר . אבל ססמים ונבואות סהס בזמן סעבר
והיו בזמן סעתיד כסיהיה זה היום יוס הדין וקבון גליות יעדו צדק סאל סעסה עס יסרהל סלח כלה חוקס
בגלות ולא סהר בריתו אהס והזוחלס מהגלות ססר הביאס צו יגידו נבא ססמים גס כן כי חלדיס סופט הוא
סלקח מספט יסרהל מן הגוים חלו ויגידו סתוה סמורס לסעבר והוא עבר במקום עתיד
שמעה עמי אחר סיעסה סאל מספט צגיס ונכית יסרהל על מעסיהס ויסעבר מהס סרעיס
ויסמור סנוביס כמו סכ' בבנות נפסיה כי אז ססיר מקרבך עליזי גחותך ולא יוסכנו
לנבחה עוד בהר קדסי והסארתי בקרבך עס עני ודל וחמו נפס ה' סארית

ככלל

קרבם בתימו לעולם משכנותם לדור ודור קרא
קראו בשמותם עלי אדמות ואדם ביקר בל ילי
ילין גמול בבחנות גדוה זה דרכם בסל למו ו
ואחריהם בפיהם ירצו סלה בצאן לשאול שתו
מות ירעם וירדו במ ישרים לבקר ועורם לבלות
שאול מובול לו אך אלהים יפדה גפשו מיד ש
שאול כי יקחני סלה אל תירא כי יעשיר איש כי
ירבח כבוד ביתו כי לא במותו יקח הבל לא יר
ירד אחריו כבודו כי גפשו בחיו יברך וידך כי
תטיב לך :

קרבם בתימו ים מפרטי כמו הסוף קצתם כל
הקבר הוא בתיסה לעולם ניום חסר בית כמו בקרב
כלום במחטצתם טיעמדו בתימו לעולם והנה לזה
הפי חסר בית מן קרבם ומן בתימו ויום לפי כי מס
קרבם בבני ואחריו כמו עמהם הימן וידותן חנו
חנוניות הנני מאכילם את העם הזה לנחמתם כל
הכלים האלה והדומים להם ויהיה פי הם חוטבים כי
קרב בתימו יהיו לעולם בלבך הוא עסקם לרדוף את
חרי הממוז ולתעסק בבניין כאלו יסכנו בהכלי
עונג סבוכים בהם לעולם ויהיו משכנות לדור ודור
עד סקראו בסמותם עלי אדמות כלום כל כך הם ב
בליהם ובתיסה גדולים וצנורים עד טיבא להם טס
עלי אדמות ויום לא נטאר להם אחר המיתה ממש
ממשכנות רק טיקראו על טמם ויאמרו זה היה בית

פלוגי ואדם ביקר בל ילין ואלס באותו היקר והממוז טיחטוב טיעמוד עמו לעולם לא ילון בו כלומר
כטימות לא יהיה עמו חלף יסאר אחריו לאחרים ונקראת המיתה לינה כמו סנקראת גס כן טינה טכ ויטנו טנת
עולם ירביס מיטני אדמת עפר יקיטו וים לפי כי אמ יקר על הנטמה כמו סנקראת כבוד כמו טאמ למען יו
יזמרך כבוד ויגל כבודי ופי הפסוק ואלס הזה המתעסק בהכלי העול הזה לא ימות בבבדו כלום טיסאר כבודו
במותו חלף תאבד כנפט הבהמות זהו טאמ כמסל בהמות כדמו וכדמו הוא עניין דמיון והוא כפל לטון או פי
כדמו נכרתו כמו כדמה מלך ישראל כלום כמו הבהמות טככרתו במותן כן האדם הרע נכר במותו סל
סלף תסאר כמו סכתי הכרת תכרת הנפט ההיא זה דרש זה דרך הרטעי לפי סכסילות למו ולא ידעו עטות כ
נכוחה ואחריהם בפיסה ובניהם אחריה ירצו במאמרס ובמה טיטמעו מאבותם מתהללי בעוטר ודקיי בו בב
בכל חס כן ירצו הם באותה הדרך ויום בפיסה בעניין כמו הם וכטעור דעתם כמו איס לפי אכלו איס כפי
עבדתו בצאן לשאול טתו כמו הרועה טאוסף הכאן כי יהיה הרועה סלהס המות טיאוסף אות אל שאול
והיה טתו פועל עומד כמו הוטתו או הם טתו עצמם לשאול בלי תקוה טיהיה להם אחר המות באחוס בדרך הר
הרעה ודגט תיו טתו תמורת הכח כאסר טביב טתו עלי וירדו בט יסריס לבקר כלום עתה הרטעים למעלה ו
והנדיקיס נכנעי מפניהם ואין לרטעי מכניע בתיסה מפני עמרס וחוקס עד יוס המות אכל ליוס הדין ירדו
היטריס ברטעים בתיסה כמו סכתי ועסותס רטעים כי יהיו אפר וגומ וקרא יוס הדין בקר לפי טיהיה בקר
ואור לנדיקיס ותיהיה אז יטועת ישראל ואמ וזרקה לכס יראי טמי טמס נדקה ואותו טמס תלהט הרטעי סכ
ולטט אותס היום הבא ונורס לבלות שאול מזבול לו ונורס כמו ונורתס כמו כתבוכס ענבס טהוא כמו כתבוכ
כתבונתס או יהיה פי נורס חוקס כמו ואין נור כאלדינו וזה תאר וזה טס כלום כל חוקס ומעלת סופ לבלות
שאול כלום כי הטאול יבלס ואין להס תקוה עוד מזבול לו מהזבול והמעון היפה טהיה לו יבא אל הקבר מקוס
נר וספל אך אלדיס אמ הנביא בראותו אבדון כטטית הרטעי במותס יוס טירד גפי לשאול יפדה אל
אלדיס נפסי מיד שאול סלף תאבד נפסי עם הגוף ופי כי יקחני כי ימותני כמו ואינינו כי לקח אותו אלדיס
אל תירא אמ הנביא אל המטכיל המקבל מוסרו אל תדאב את תדאה אדם עטיר ואין אתה עטיר כמוהו כי
תחיה אתה כמו טיחיה הוא בעטרו או טמא יותר ואס תאמ במותו יקחנו לא יקח ממנו כלום אס כן אין לו ית
יתרון עליך אבל אתה יס לך יתרון עליו לכך אל תדאב לעצמ על העוטר סתראה לו טאין לך כמוהו כי
לא במותו פי מאומה ממנו כמו ולרט אין כל כי נפסו יהיה לו לצדך נפסו בחיו סלא יהיה כל עסקו להטיב
אבל היה לו להטיב לנפסו וטובת הנפס היא החכמה ומעטי טוביס ואמ יברך ספי ברכה תוספת טובה וראוי א
אתה לטמוע זה המוסר טאני אומ כך סתטיב לעצמך כי אס תעסה טובת הנפט תטיב לעצמך

הנפסו של אדם הוא כח
הנפש והוא הנפסו
הנפסו של אדם הוא כח
הנפש והוא הנפסו

שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה כד אלדים
אלדיך אנכי: לא על זבחין אוכילין ועולותיך ל
לנגדו תמיד: לא אקח מביתך פר ממבלאותיך
עתודים: כי לי כל חיתו וער בהמות בהריו אל
אלף ידעתי כל עוף הרים וזיו שדי עמדי: אם א
ארעב לא אומר לך כי לי תבל ומלאה: האבל
בשר אבירים ודם עתודים אשתה: זבח לאלדים
תודה ושלים לעליון נרדיך: וקראני ביום צרה
אחלצך ותכבדני:

יסראל לא יעשו עולה וגמ' וואמ' בכבודת זכריה פני
טניס בה זכרתו יגעו והבאתי את המלכות באם וכ
וצרפתים כנרוף את הכסף ונזמ' הוא יקרא צממי וכ
ואני אענה אותנו אמרתי עמי הוא הוא יאמ' אלדי נ
וכתו ויהי הנסחר בצנין והנותר צדוקים קדוש י
ואמר לו כל הכתו לחיות בירושלם. והוכיחם על דב
דברי העולות כי זה חטא גדול וכפירה להביא קרבן נ
ולא ישוב מחטאו ובוה הוכיחו אותם הכבואי ותחילת
דברי יסעיהו היה בזה למה לי רוב זבחים וגו' מי ב
צקם זאת. מידכס וגו' לא תנסונו הביא מנחת פוא נ
וגו' ואמר ידמיה עולותיכ' ספו על זבחים וגו' וכן א
אמר מלאכי מי גס בכס ויסגור דלתים וכן הכבוא

הכבואי האחריו הוכיחם על זה ויאמר ואלעידה כד הכרית אשר כרתו אתך ים לי עדים ביני ובינך כמו שאמר
העידותי בכס היום את הסמי' ואת הארץ ואתם העדי קיימי' הם מה שאמרתי לך תחילה אלדים אלדיך אנכי
כמו שאמר אנכי ה' אלדיך וקבלת אותי עליך לאלוה לעשות מה שאנחה עליך ועל זה הוכיחך לא על הזבחים
כי אין כפירת הדברים וכן לזבחים וכמו שאמר ממחל הנה סמוע מזבח טוב כלומר לא תקסוב כי דבר ה
הקרבנות דבר גדול הוא בעיני ואם בטלתם אותם שאוכיח אתכם על זה לא אוכיח אתכם על זה הלא על הר
הרע באמונה ובמעשים דא על זבחיך ועולותיך פי' ולא עולותיך לנגדו תמיד ולא סוכר עומד במקו'
פניס כלומר אין תוכחתי על העולות הם לך הקרבנות אלא על החטאים שעשיתם דא אקח חס הייתי
צריך לעולות לא הייתי לוקח אותם ממך כי לי הכל וברשותי וזכר פר שהוא המין הגדול שבקרבנות וכן אמר
עתודים כי הם גדולי העושים ממכללותיך כמו גל' ממכלת באן ויהא' והאלף מתחלפים הם גורית באן מקו
מקום סככלאים סס הנאן כי לי אותם שאינם תחת רשותך הם תחת רשותי והם חיות היער וב
וחיות אחרי שאינם ברשות האדם וחיותו הול כוספת וכן וחיותו ארץ למיכה וכן וז' בגו בעני נפי בהררי אלף
באלף היום כלומר בהרים רבים שאין לך דרך בהם ומלת בהררי אינו סמוך אבל הוא כמו בהררי וכמהו ר
דביס כמו חלונ' סקוטוס נטעני בעמני חנמי מחקה על הקיר והדומי להם כמו סכתבנו בספר מכלול וצדדים
בהררי אלף סיס בהמה סרועה חלף הרים בכל יום
היום מה שלא ידעת אתה אלא הרגילי ביסוב וזיו

זיו הוא כלל לחיות הסדה המדברות וכן וזיו סדי ירענה וצדדים אמר ר' יהוד' ב' סימון הזו הזה הוא עוף גדו
גדול במעשה שהוא כורס כנפיו מכהה גלגל חמה הדה הוא דכתי המביתך יאבר כן יפרום כנפיו לתיומן ולמה
קרא סמו זיו סיס צג מכל מיני טעמים מזה ומזה
חס הייתי ככן אדם שהוא רעב לא אומר לך שתאכילני
ומלואה האובל אבירים פרוס אבירים זבח חס תרעה לזבוח בתודה יהיה זבח ס
סתודה על אעמך הרעים וסלא תסוב אליהם עוד וסלם לעליון כדרך אני איני מנזה לך סתדור אבל חס
כדית קרבן סלמהו לעליון שהוא עליך ולא תוכל להמלט ממנו חס תכחם בו ולא אומר לך בעבור שאני צר
צריך אלא בעבור שתסמור מנזה ססתך אפילו לבני אדם כמוך כל סכן לי וקראני ביום צרה חס יהיו זבח
זבדך כמסכט הזה החלנך בום צרה כסתקראני בעבור סתכבדני סתעסה מנותי אבל מי סיעסה זבחים וא
ואינו סב מרסנו הוא בזה האל ומנותו ועוסה קרבן למראה עיניס מוסכ כי האל אינו יודע לבבו זה ואינו מ
מכבד האל אלא בחגי'

ללא זבחים
לכבוד מלאכי

כי העין בנפשו כמו הכתם או כגב הצרע' בגוף ואמ'
תחטאני כמו מחטאים באזוב שהוא סוף הטמיה ס'
סמוזין עליו באזוב כן תחטאני מעוני והחטוי הוא ה'
הסרת החטא והלבוז הוא פועל עומד ואעפ' שהוא
מבניין הפעיל וכן הלבוכ' מריגיה. תשמיעני
ססון תשמיעני על ידי נביא מסלחת לעוני ויהיה ס'
ססון וסמחה לנפשי הכואבת ומתחבלת על החטא ג'
גם העצמות תגלכה והוא הגוף עד וסמועה טובה ת'
תדטן. עשש' ואעפ' טאמ' לו נתן הכביא גם ה' העביר
חטאתך לא תמות הבטיחו ממיתה לומ' כי בזה העב'
חטאונ' לתחטאני באזו' (ואטה) סלח' ימות אלא יעניסונו
בשאר עונסין בגופו ביסורים כי שאר העונס' כבר
אמ' לו נתן לא תסור חרב מביתך. ואמר הנני מקיס'
עליך רעה מביתך וגו' ולא התפלל הוא על חותם עו'
עונסיו כי ראוי היה לקבלם לבשר' עוננו ולא יכול ל'
להתקפר בלתי אש כן טוב יהיה לנו העונס' שהוא וא'
ואמ' דכית כי מפחד עונס' האל נבהל ודוכאו עצמיו.

תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית: ח
הסתר פניך מחטאי וכל עונותי מוחה: לב טהור
ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: אל תשל
תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני:
השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: אל
אלמדח פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו: ה
הצילני מדמים אלהים אלדי תשוועתי תרנן לסו'
לשוני צדקתך: ארגי שפתי תפתח ופי' יגד תהלה
תהלתך: כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תר'
תרצה: זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר וגדב'
וגדבה אלהים לא תבוה: השיבה ברצונך את צ'
ציון תבנה חומות ירושלים

הסתר פניך סלח' יהיו נגד פניך חטאי אלה לזכרם
ולענפני עליהם עוד וכן כל עונותי עד היום הזה מחה כי בגולס' אני מתקרט וטב בתשובה לפניך. לב
טהור כי כונתי טובה מעתה ועתה עזרני כא' וסמק' לבי ורנתי טיהא טהור נכון סלח' ימטול בי יתר הרע עוד
על דרך בא לטהר מסייעין חותנו וזה הבריאה והחדוש' אל' תסליכני כאדס' הטנוי והמתועב אלא פנה
אלי בעין רחמים ואהבה או פי' על רוח הקדס' והפסוק כפול כי רוח הקדס' הית' בו כמו טאמ' רוח ה' דבר בי וגו'
ובאותו הרוח היה אומ' המזמורי' כמו ספירסכו בתחלת הספר ועתה כסחטא נסתלק ממנו. רוח הקדס' והתפלל
סלח' יקחה לעולם אעפ' סלקח' ממנו זאת העת התפלל סלח' יקחה ממנו לעולם אבל יטיב לו וזהו טאמ' ה'
השיבה לי ססון ישעך. השיבה לי ססון ישעך רוח הקדס' היא ססון הנשמה ויסעה ורוח נדיבה תסמ'
תסמכני הוא רוח הקדס' שמתקדבת דברי סיד' וספח' לאל' יתבר' והוא בעלת רצון טוב ותינ' תסמכני טעמה אל'
הרוח או טעמ' כנגד האל וטעמו ודיוח נדיב' והרב החכס' ר' משה בר' מימון זל' פי' תסמכני תכית רוח הנדיב'
לעשות חפצה ואל' יגרמו לי חטאי למנוע לי התשוב' אלא תהא הרעות בידי עד סאחזור ואבין דרך האמת. אל'
אלמדח פשעים כסתסלח לי אלמדח פושעי' וחטאי דרכיך סאתה כוסא' עון ופשע ויטובו אליך ואתה ת'
תקבלס' הצילני מדמים מדמי' אוריה סלח' תעניסני עליהם ואמ' אלדיס' כי אתה אל' יכול וסופט' הכל ו
ובדרך לספוט' ולמחול ואקרא לך אלדי תסועתי סתנסיעני מזה הדין תרנן לסוכי סדקת' סתעט' לי למחול לי'
ודס' כאמ' בלסון יחיד ובלסון רביס' בלסון יחיד דס' כקייס' דמו בראסו' ובלסון רבי' כמו דמו בו
דמי אחיך והטעם כתב סאלע' נקרא בלסון יחיד בעבור היותו אחד. ובלסון רביס' בעבור כי הוא נטא' כל האר'
הארבעה אדני ספתי. אתה סאתה אדון על הכל ספתי תפתח כסתדנן לסוכי סדקתך דל' סיטיב' לי רוח'
סיופיענו בלסוני דברי הסיד' כמו סהיה לי מתחלת וזהו ספתי תפתח סיהא בדברי עזר אלדיס' ופי' יגד תהלתך.
בו לא תחפון אש ידעתי סתחפון זבח על העון אתן אותי אבל ידעתי כי אתה רונה יתד' בלב נטב' והנני
טב בלב נטבר' לפניך ואעפ' סנוה האל בקרבנות עש' הודי והתשוב' לא בנה בקרבנו' אלא על הסוגג' אבל הוא
מוזר היה ואין בחטא המוזר קרבן אלא התשוב' בלב נטבר' וכדכס' ובחטא סבין אדס' לחבירו ההסלמה עמו וע'
ועקר טע' הקרבנות לא בנה האל. עליה' אלא לסבר' הלב ולבטל תאות הגוף מלבו ובסריסת' האמוריס' דמיון ס'
ססורף הוא גם כן התאונת' הבהמיות ונוה בחטא הנפסה בסוגג' כי האל הוא סידע' הלצבו' ואס' הוא סוגג' או מ'
מוזר לא תבזה ואעפ' טאין בו זבח. סכ' זבחי אלדיס' רוח נטבר' וגו' והזבח אתה בונה כסאין בו לב נטבר'. ס'
השיבה בטני הפסוקי' האלה האחרוני' כראה סטבה אליו רוח הקדס' בעודו מתפלל בזה המזמור טאמר' ה'
השיבה לי ססון ישעך וגו' וכן היה סטבה לו. כי אלה הפסוקי' הם נבואה עתידה כי ראה ברנח הקודס' סעתיד'

הרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני כי פשעי אני
אדע וחטאתי נגדי תמיד: לך לבדך חטאתי וח
והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדבריך טוב
תזכה בשפטיך: הן בעון חוללתי ובחטאי יחבתני
יחבתני אמי: הן אמת תפצה בטחתי ובסתותי ח
חכמה תודיעני: תחטאני באוֹב ואטהר תכבסני
ומשילג אל בין:

לכניצח מחמד לדוד צבוא אליו כתיב הנב
הנבי כי אז התודה ואמ חטאתי לה אבל זאת התפלה
אחד מהלך כתיב צביתו אמרה. חגגי אלדים כ
כחסדך לא כפי מעשי מחה כסעי זה הפסע ואחרי
פעטיתי הן פי כי בזה הפסע היו סני. דבר בת סבע
נדבר חוריה הרבה כן כתיב נקרי הרב ואחד
הוא כמו הרפה ממני הרף ממני וברר הרבה חסדים
עשית עמי עשה גש עת ומחה כסעי הרב כבסני פי
הרב רחמיך וכבסני מעוני הן יהיה הרב טס כמו הר
הרבה כלום מאד כבסני מעוני כי העון כנס כמו

פסעי רבים כמו ספרטתי אני אדע אכיר ואדע כי
חטאתי ולא אכפור בחט כמו שאמ' קין לא ידעתי נגדי תמיד בחרטה ובכאב לב על חטאתי זאת.
לך לבדך כי חטאתי בסתר היו דבר בת סבע בסתר היה ואין יודע וולתך ואעפ סקר אותה על יד עבדיו
לא היו יודעים למה קראה וגם דבר חוריה אין אדם יודע לבב ומחשבותי למה סבבתי מיתתו אלא חתה כי לא
אעפ סכתב סקר ליואב בהודע הדבר חסנו בני אדם לפי סענר מנותנו בזה לסבב מיתתו ואת ידעת את לבבי
כי בסני הדברים לבבי למרע ולא אכפור בחט כמו שאמ' קין לא ידעתי ואגאון רב סעדיה פי כך לך לבדך א
חומ חטאתי כלום לך לבדך אני מתודה ואומ חטאתי ומחאנו סיוע לפי במה שאמרנו דזל כתיב מכסה פשעיו ל
לא יצליח וכתיב אשרי נסוי פסע כסוי חטאה בעבורות סבין אדם למקוס כמו הבא אל הערה ומחלל סבת ע
עליו כאמ' כסוי חטאה ואמרנו חניף עלי אביס דמפרט חטאיה למען תצדק בדבריך כלום סתסא חטאתי כמו
סאמרית לקין הלא אס תטיב טאת ואמר למטה בהודיעך אותנו את דרכיך נושא עון ופסע וחסא ולמען תזכ
בספטך אותי בקו המסכט סלא יוכל אדם לומ עליך כי אמרת דבר אחד ועשית תמורתו ואחר סאמר סתסא
חטא לסביס סא חטאתי ואדוני אני זל פי לך לבדך חטאתי כי אלנו היה חוריה חי היה החט לאל ולן אבל עתה
סיהוא מת לך אני מודה החט כי כל חטאתי נסאר לך ואין לי לבקס מחילה אלא ממך מדבר בת סבע ומחוריה
ססבבתי מיתתו הן בעון חוללתי כתב סאע בעבור התאזה סכטועה בלב האדם כאלו בעון חולל וסעס
כי בסעף הלידה הוצר הרע כטועה בלב וית כי זה רמז לחמה סלא ילדה רק אחר סחטאתה ואדני אבי פי חמה
דבר זה כדי להקל מעליו העון אמ' כי מדרך העון טעסיתי כביראתי והיא טפת זרע וממנה יחמכני חמי כאר'
סורע מרה והאילן והפרי מר הוא בנבע וכל הדברי הולכי אחר תולדת והאדם כעט מטפת הזרע בדרך תס
תסמי ואעפ סיס בזה הדרך מותר ואסור ואס יטעה אר' באותו הדר טבעו הוא וממנו הוא נוצר ואינו דבר ג
גדול אס יתקפו יצרו לעבור על דבר זה אך גכבה ויציח וכל חטא אחר אינו טבע ואין באדם כמו זה על כן
חייב יותר אס יעט אותס והאדם הנדיק המוסל בתאותו ובדרך התסמים דבר גדול הוא יותר מאסר ימוסל ב
ברחמו ולא יגוב או סלא יהרוג או סלא יעטה עבר' כי זה טבעו וזה אינו טבעו ומלת יחמכני יחמה אותי כי מ
מהתחמלת הכקב עס הזכר והולד נוצר ממנה וכן יחמו האלן ליחמכ' במקלות ואמ' חמי כי היא סבת הזכר
יותר מן האיס כמו סאמ' אסס מורע תחלה יולד זכר ומלת בעון מלא רש' ב' דר' א' אחא חומ בעון מלא אפי'
חסיד סבחסידו אי איכסר סלא יהא נד אחד עון ב' אמ' דוד לפני הקב' רבין העולמים וכי כתכון יסי אבא ל
לעמידני והלא לא כתכון אלא לצורך עמנו תדע לך סהוא כן סלאחר סעוסיס נרכיה זה הוסף פכני לכאן
וזה הוסף פכני לכאן ואתה מכניס כל טפה וטפה סיס ב' והוא סדוד אמ' כי אבי ואמי עזבוני וה' יאסכני
הן אמת חפצת בטוחות האמת סחכצת בטוחותי כלום אעפ סחטאתי היציר גובר עלי אבל לא עלה בלבי ו
ובכליותי למרוד כך ובמנותיך אלא התאזה הסיתה אותי לעבור אבל לא ער מרד כי ידעתי כי רעה אני עוס'
במעטה ההוא כעברי על מנותי ועתה אני מתחרט לאות כי לא עשיתי במרד ודרך הכעס אלא דרך תאזה סג
סגבר עלי ואתה תודיעני דר' האמת ואבין הדברי הסתומי בדרך האמת כי בלבי לעשות רנוק' וטוחות הס כ
כליות כמו מי סת בטוחות חכמה ואמרנו הלב מנין והכליות יענות' החטאני כמו סאמ' הרב כבסני

ענין
הוא

סג

הוא

הוא

למנוצח

על מחלת מסכיל לרוד : אמר נ
 נבל בלבו אין אלדים השחיתו ודת עיבו עול אין
 עשה טוב : אלדים כשמים השקיף על בני אדם
 לראות היש מסכיל דרש את אלדים : כלו סג יח
 יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד : דלא יד
 ידעו פעלי אין אברי עמי אכלו להם ידה לא ק
 קראו : שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלדים פ
 פור עצמות הנד הבישות כי אלדים מאסם : מי
 יתן מציון ישעות ישראל בשוב אלדים טבות עם
 עמו יגל יעקב ישבח ישראל :

למנוצח

בנגינות מסכיל לרוד : כבא
 הזפים ואברו לשאול הלא רוד וסתתר עכני :
 אלדים בשבך הזשיעני ובגבורתך תדינני : אלד
 אלדים שמע תפילתי האזינה לאמרי פי : כי זרים
 קמו עלי וערצים בקשו נפשי לא שבו אלדים לנ
 לגדם סלח : הנה אלדים עזר לי ארגי בסבבי נ
 נפשי : ישיב הרע לשורדי באבתך הצמיחם : בנ
 בנ ביה אוכחה לך אודה שכך יודה כי טוב : כי
 מכל צרה הצירגי יבאבי ראתה עיני :

מעוזו בל עש הדגש עתתו צרעתו ובפריכותו חג
 והגאון רב ערדיה פי כמו בממונו כמו סאמר ברוב
 עונותיו וכך בהותו בממון ההוה לו ואני כזית
 הוא ואני הוא יבול כנבל עלה ואין לו תקוה אבל אני
 אכבל מלכותו ואלהיה כזית רענן סלא יבול לעולם
 עלהו כי כל הטכה עלי זית רעננים ולחיס בבית אל
 אלדים טהיה נעצר לפני ה' כאשר חשב הרעה אמר
 הנה הוא נעקר לפני ה' ואני אהיה סס כזית רענן כי
 אני בגופתי במסד אלדים ולא הוא כי בטח בעטרו ו
 ולא ירא אלדים אורך לעולם כי עמית זה ה
 המספט וברוח הקודם אמ' זה כי האל יקח מספט וד
 דואג ואקוה ולעולם אקוה סמך ואודיע נגד הסידק
 כי טוב הוא למנוצח על מחלת מסכיל לרוד
 אבר כבל בלבו כבד פורסנו זה המזמר למעל
 בפסר הראסון ועתה סנה חותו במלות סונות מעס
 וכבר פי חותו סהוא מדבר על הגלו ומסייס ביטועה
 והטעם אמר חבר חותו הנה כן דבר דואג ודבר הז
 הזפי והמטיל דבר דוד לדבר המסייס כי כמו סהיה מ
 מקוה דוד למלכות ונג הטובי סביסראל היו מיקליו
 למלכותו והיו רעי בהס סהיו מתככלו אליו להמיתו
 כמו דואג וחזפי האל ספר ענתס והסיב להס גמול'
 בראסס ומלכות דוד עמדה כן הוא דבר יסרל פיוס
 סהחומות מתככלו אליו לכלותיו כבל דוד ודוד ו
 ומחרפי חותנו בתקותיו אל מסייס בן דוד ואומרי'
 כי לא תקוה ולא תהיה המלכות וכך הוא הכתו אמר
 חריכו חויבך ה' אשר חרפו עקבית מסיידך ונג בבוא
 המסייס יתככלו האומי להמיתו ולבול מלכותו והוא
 כבית גוג ומגיב כמו סכתו ועליה אמ' זה המזמו כי

ג הן פתחה
 ה' עשיר

אלדים פור עצמות חונך אמ' כנגד ירוטלים כלמ' האומות החונות עלייך אלדים יפור עצמות וכך הוא חומ' ב
 בצבאת זכריה ויזא ה' וכלהס בגויס ההס ואמ' כנגד ירוטלי וזא ה' אלדי כל קדטיס עמך ופי התעיב עול הת
 התעיבו דרכס בעול סעטו והוא סמר בית ססימוס כמו הנמכא בית ה' ופי הביטות כי אלדים מהסס פיו הב
 הביטות כנגד המסייס רל הביטות חותס וסמת גאותס לחרפה יבוסה לה כי אלדים מהסס והיה עמך ובמזמו
 הראסון יסופת לסון יחידה ובוה יסועות לסון רבי והענין אחד והנה המזמו מפרס עס הפי הכתו במזמרי
 הראסון למנוצח . בגינות מסכיל לרוד . בבוא חזפי חכסי זיף והוא מקו כגבול בני יהודה אלדים
 בסמך בסמך אמר קדאתי הוסיעני ובגורתך אמר בטחתי בה ואני יחיד והס רביס בה תריכני כלומר סתקח
 דיכי מהס . אלדים תפילתי ואמרי פי כפל דבר או פי תפילתי בלב ואמרי פי בלסון כי זדים זדים ו
 ועריציס כפל ענין במלות סונות וכך קמו עלי ובקמו נפסי כי כן המכהג וימ זדים הזיפס ועריציס סאל
 וסיעתו או זדים כפייס סאינס מבגי עמיכו ועריציו הזיפס . לא סמו אלדים לכגס סלא פחדו ממנו סיסלס ג
 גמולס . דגה אלדזס ולא יוכלו להרע לי בריכות ה' בסומכי כפסי סהוא חרון הכל הוא יהיה בסומכי כפסי
 כלומ' בצורת סומפי מוסרל' ישוב הרע לסורדי כתו יסוב מן הקל והוא פועל עומד טעמו על הרע וקרי ו
 יסיב מן הפעיל וטעמו על האל יתבר' והענין אחד הרע סהס עוסיס לי יסיב להס סהס סורדי ומביטס על
 דעה לפי נקראו חויבי סורדי מן אסורכו ולא קרוב וכך יהי סאל ענין את דוד כן הזיפס היו מביטס על

או תתפוז זבחי צדק עולה וכליל או יעלו על מז
בזבח פרים :

למבצח

משביל לרוד : בבוא רזאג ה
האדומי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית א
אחימלך : מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל ב
כל היום : הוות תחשב לשונך בתער מלטש עש
עשה רמיה : אהבת רע מטוב שקר מדבר צדקס
סלה : אהבת כל דברי בלע לשון מרמה : גם אל
יתעד למבצח ויתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ
חיים סלה ויראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו :
הנה הגבר לא ישים ארדים מעוזו חבטח ברב ע
עשרו יעוז בהיתו : ואני פוית רענן בבית ארדים
בטחתי בחסד ארדים עולם ועד : אודך לעולם
בי עשית ואקוה שמך בי טוב נגד חסידך :

שעתידי בית המקדש ליחריב ראסון וסכי על העונות
ואעפ טהיו מקריבים קרבנות תמיד כיון טהיו מעט
מעטיהם רעי בזה האל הקרבנו והחריב המקדש ובי
ובימות המשיח יהיו הקרבנו רבניים טהיו כל ישראל
בלב אחד לעבוד את ה' לפי אמ' הטובה ברצונך את
ציון וגמ' או תחפזן כי אותם זבחי יהיו זבחי
צדק והראסוני' צחי סוף כמו טאמ' לא תניסני הביא
מנחת סוף קטרת תועבה היא לי וגו' אבל בימות המ
המשיח יחפזן הזבחים טהיו זבחי צדק עולה וכליל
הוא כפל דבר כי העולה היתה כליל או אמ' כליל על
מנחת כהן שהיתה כליל ואפי' פרים על החטאת וה
והטלמים וזכר פרים והוא הדין לכבשים . אלא זכר
הגדול שבמין הקרבנו' למבצח מטכיל לדנ'
בבוא דואג האדומי נקרא אדומי שהתגרר באר'
אדום כמו עובד אדום הנתי שהתגרר בגת וברש
מנכח למעלה אדומים היה ועל סס עירו נקרא כן
וזה המקום נזכר בספר יהושע בגורל יהודה ובגורל
מטה בנימין . בא דוד אל בית אחימלך ולא ספ' יותר
מן העניין כי ידוע הוא וכתו' בספר שמואל . כזה
תתהלל הא הגבור הא הקריא' כהא הקהל חוקה אחת
הדור אחת ראו דבר ה' ואמ' מה תתהלל אתה הגבור
כי אביר הרועי היה והיה מתהלל ברעתו כי כן דרך
הרסע כמו טכתו כי הלל רסע על תאות נפסו חסד אל כל היום כלומ' מה הזיק לי רכילותך וחטבת להפיל או
אותי ביר טאול וחסד אל כל היום היה עמי הלוא כמה פעמי' הבילני מידו טחטב להרגני כן יבילני עתה מידו
היות תחטוב לסונך לפי שהלסון מספר מחטבת הלב אמ' לסונך כאלו הלסון חוטבת וכן ובתבונות כפי
ינחם אעפ' שהצבונ' בלב כיון שהכפיש מנחיס הנאן כפי תבינת הלב נותן תבונה לכפיש ופי הנות סבר ועב
ועניין רע בין במעסה בין במחטבה בתער מלוטט עוטה רמיה כן הוא לסונך כמו התער המחודד סי
סיחטוב אדם לחתך בו מעט וחיתך הרבה זהו רמיה כאלו התער מרמה כן לסונך דברת דברי רעים ומעט
היו הדברים והמעטה הבא מהם היה גדול טנהרג טמניס וממטה כהני' לבר הטף . אהבת רע הרע וה
והסקר טאמ' כי אחימלך ידע כי דוד היה ברח ועזרהו אחימלך סנתן לו לחס וטאל לו באלדי' אבל מה טאמ'
כי ידע אחימלך כי ברח הוא זה היה סקר זה רצה לומ' דואג אעפ' טאין כתו' בפי' כי בהתרעס טאול על הסו
הסומכי' ירו אמ' כי אחימלך הוא מהס טיעס' לו כך וכך . אהבת כל דברי בלע דברי הסתה כי דבריו
ההסחיתו אחימלך ומטחטתו לסו' מרמה ואהבת גס כן לסון רמיה כי לסון הרע טאמ' במרמ' היה מיוס ראותו
הדבר כי אס היה מונע אחימלך בראותו הדבר והיה מודיעו כי היה עוטה רע בעיני טאול בתתו לחס וחרה
היה כמעט אחימלך אבל צפן לסוכו במרמה כדי להלסין עליו . גם אל יתנך כמו טאתה גרעת מספחת
צכהניס מאהל ה' נכן יתנך האל ויסחך מאהלך סלא יסאר לך זכר בו זהו וטרטך יעקור סרט' סלא יסאר כך
בביתך טירר זה מארץ חיים כי כלס ימותו או פי' מהעולם הבא . יתך יקחך מן היחפה אים אס בחיקו יסחך
עניין הריסה וכתיבה מן בית גאים יסח' ה' . נארני אבי זל פי' יתך יטרפך ויבעירך וכן פי' היחפה אים אס
כי גח'יס אתה חותה מבני' ויראו יראו צדיקי' הנקמה סיקח האל ממך על דס הכהניס ויוסיפו ליראה
מהאל ויסחקו על דואג וביתו ויאמר הכה הגבר . הגבר הכה הגבר סלא סס אלדי' מעוזו ראו מה א'
אחירתו כי הוא לא ירא מאלדי' סיגמול לו רע על הרע אסר דבר ולא סס בטיוונן באל אלא בעטרו ובגולתו

אשר יחדו כמתיק סיד' אנו ואתה היינו מתקיים ה
הסוד כלומר טהייתי מתיעץ עמך בדבר סודי ועמ'
הייתי מתתיק הסוד כלומר כי לח היה סודי בעיני מ
מתוק וכסר עד טהייתי כוסא וכותן בג עמך ברגם
בחבריה אחת כל כך הייתי נקסר עמך ואתה בעת
בי וביית אלדי' הוא המקום ט'ס בו הארון ימי מות
כן כתוב בלא אלף וקרי בחלף א' לדיס סוכר וטיא
המות עלימו על אחיתופל ועל היוענסי על דוד לר
לרעה וסי' יטיא יחויב המות לבא עליהם כמו ונסא
בו אלה וכן לא יטיא חויב בו טיחזיקו בו כמו הנס
הכוסא בלוג' ירדו סאול חייס סימוצו מיתת פתחו
זהו חייס סלא ירגשו בחולי עד סימותו וכן כבלע
כסאול חייס כי רעות במגורס ב' רבס הרעות סזו
טחוסביס בקרבס אומרי' במגורס ופירוטו במקום

אשר יחדו נמתיק כוד בכית אלדים נהלך ברגס
ישימות עלימו ירדו שאול חייס כי רעות במגורס
ב' רבס : אנו אל אלדים אקרא וידוה יושיעני : ע
ערב ובקר וצהרים אטיחה ואהמה וישמע קולי :
פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי
ישמע אל ויעגס וישוב ק' ס סלה אשר אין חל' פו
חליפות לבו ולא יראו אלדים : שלח יריו בשלום
בשלוםיו חלל בריתו : חלקו מחכאות פיו וקרב
לבו רבו דבריו משמן והכה פתיחות : דש' ד' על
ידוה יהבך והוא יברכך לא יתן לעולם כוט ל'
לצדיק :

אסיפתס כ' אומר בירוש' יס סכאספו סס להציען על דוד וכן יגריהו בזרמו ובית זונה יתגדרו והדומים לה'
עניין חסיסה אנו אל אלדים אקרא הס רביס נאספסי עלי ואנו יחיד אקרה אל חלדיס והג' יושיעני מ
מידס ערב ובזר ערב סוף היוס סצבר וצחלת הלילה ובזר תחילת היוס ונחריס חנו היוס וחכה הס קס
תפילה סכריך אדס להודות לאל כסחינס מסתנה וכן אמרו רבותינו זל כריך אדס להסתכל ב' פעמיס ביוס
כנגד ג' פעמי' טחינס מסתנה חמר כל עתות התפלה אטיחה ומהמה לאל והג' יסמע קולי וחמר וישמע לבנו
עבר בפתח הו' דרך נבואה וכן פדה בסלו פדה מקרב לי כפסי ואחי בס' לוס וסי מקרב ממלחמה כמו ב' ז' ז'
קרב מכלי קרב ותרנס מלחמה קרבא ומקרב בקמץ חטף לתפארת הקריא' או היס מסקל חמר קרב בחנוס
ומפני המקף הוסב לקמץ קטן כי ברביס היו עמדי כי עס רביס היו הנלחמים עמדי ואחי במתי מעט והחל
פדה כפסי מידס ויט מפרטיס הבית נוספת כבית לחמו בלחמי דל ח'פסי סהס רביס היו עמדי כ' אומר
מלאכי האל סהיו עמדי כמו רביס אשר אהנו מאשר חקס ישמע אל ויעגס יסמע האל קולי וכביעס
מעניין לעניות מעני האל קדס האל טהו קדמון לכל בריותו ובידו להטיל ולהרוס הוא וכביעס אשר חין
חליפות לבו כמו לו וכן כו וסבן עלימו מסכיל כמו עליו יחו פנימו כמו פניו דל האל טהו יוסב קדס וחין
לו חליפות כי לא יסצנה מעניין לענין ומרצון לרצון ומה סייעדכו יקייס לי ולא יסלטו חויבי בי ולא ירחו ח'
אלדיס הוא בעורתי והס לא יראו ממנו סיוכל להכביעס ר'ס מפרטיס על החויביס סהס חוטביס סלא יהיו ח'
חליפות להס ויהיו כל ימיהס בטלוח ולא יהיה כן כי האל וכביעס סלא יראו ממנו שדח ידו אחיתופל
טלח ידו באיס טלמויו צדוד סהיס בטלס עמו וכן ואחי תפלה או יהיה טלמויו תואר לדוד ולסייעתו סהיו כל
ס' מיס עמו וכמהו תאר בזה המסקל עבר סלוס כמו סלס חלל בריתו סהיה לו עס דוד וזרקו מח' ומות
פיו מס' מחמאות פצוחה ודיכה בצדי' טהו לטמוט ופירוטו יוצר מחמאות חלקו חמרי' פיו חמר עתה חכי ר' ח'
דואה כי הטובצ סהיה מדבר עמי כי מחליק היה לטונו אבל לבו לא היה עמי חו תהיה המס כמספטה והג' כ'
נוספת כמו חותיות המתין ומחמאות סמוך אל פיו ומה דברי' פיו לחמאה ואמר חלקו מחמת פיו ח'פסי סהי
סהיה המס הסכיה במחמאות רחויס להיות בטוח מפני הסמיכות נסאריה בקמץ סלא לחטף על החלף וקרב ל'
לבו דבריו חלקיס ולבו למלחמה ור'ס וקרב חטופה כמו מקרב לי כמו ספי' דכו דבריו בטל עניין במכות טו
סונות והמה פתיחות פוי חרבות וכן ואת ארץ כמרוד בפתיחה

השדך

אמר דוד בכג' עממו וכנגד כל כדוק הטלך על ס' משאך והוא יסכול אותך ואל תירא מבני אדס כי אס תבא
תבאצ בו הוא יסעריך כי לא יצן לעולס מוט לכדוק לא יניחו לעולס סימוט וסי יהבך מסחק מדברי דוד כי
הו ידעו רבנן מאי וסטלך על ס' יהבך טמעיה לההוא טיעא דקממר לההוא גריח ט' זיל יהבך וטדי אגמנה וס'
וכי יכלכלך יסכלך כמו הסמיס וטמי הסמיס לא יכלכלך וימ יהבך כמו נקבך כלומר ס' עמך על סו
האל אשר כתן לך עד היוס והוא יכלכלך

בנגינות משביל לדוד למנצח האזינה אל
 אלהים תפילתי ואל תתעלם מתחנותי הקשיבה
 לי ועוני אריד בשיחי ואהימה מקול אויב מפני
 עקת רשע בני ימיטו עלי און ובאף ישטמני לבי
 יחיל בקרבי ואמות מות גפלו עלי יראה ורעד י
 יבא בי ותכסני בלצות ואמר מי יתן לי אבר ביו
 ביונה אעיפה ואשכנה הנה ארחיק גדוד אלין
 במדבר כלה אחשה מפלט לי מרוח סעה מסע
 מסער בלע ידוה פלג לשיגם כי ראיתי חמסורי
 וריב בעיר יומם ולילה יסביבוה על חומותיה ו
 ואון ועמל בקרבה הוות בקרבה ולא ימוש מר
 ברחבה תוך ומרמה כי לא אויב יחרבני ואשא
 לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממני ואתה אנו
 אבוש בערבי ארופי ומיודעי

לדוד את מקומו אשר תהיה רגלו סס נהגדו לסאל
 באמתך הצמיחם כי דברך חמת להמליכני והס מב
 מבקשי לטי די מן העולם בגדבה כאשר תצמיח
 אזבחה לך צדח כדיבה וטוב ואז חודה סמך כי טוב
 ואומ כי מכל צרה הצילני רחמה עיני מה טחפנתי
 וכן ותצט עיני בטורי לכבצח בכנינות מס
 מסכיל לדוד זה המזמור אמ דוד כסדרח מירושלים
 מפני אבסלוס ונחמ לו כי אחיתופל בקושרים האון
 האזענה ואל תתעלם כפל ענין במלות סוכות
 הקשיבה לו אריד בשיחי כסאריד בשיחי ואהימ
 הקשיבה לי וענין אריד היא התנודה והייללה על ת
 החלי אן על הצרה וכך רהיה כאשר תריד באקול
 מקול שאני שומע מדברי האויב סמבקס לגרמני מ
 מהמלכ ולהמיתני והאויב הוא אבסלוס עקת רשע
 צדת רשע הזה ואל מבאריד נאהמה חני מקולו ומפכ
 ומפני ומפני ישראל סבקסרו עמו זהו כי ימיטו עלי
 חן וכי יטו על סקר טהס מורדים כי ומסקרים בא
 בחמונת סהמליכוכי עליה בלב טלס נעתה יסטמוני
 באף ובחמה והקימו בני עלי לבי וחיל מעני חיל
 פיולדה וחני מסחד מיתת עצמי סיהרגוכי כי כן יעך
 אחיתופל והכתי את המלך לבדו וראה מרוב היראה אשר בלבי ירעד גפני ויתפלך ורעד ושלכות ענין אחד ו
 ומלות סוכות וענין ותכסני על רוב הפלכות ואובר מי יתן לי חצר כיונה ככף כמו היונה שאוכל לעוף
 במקום שלא יוכלו להסיגני ואז אסכונה מהפחד וההעד כתב הזמר ר חציה צע זכר יונה ויתר מטאר העושן
 לפי סהיה גדלה עס בני אדם ועמה יטגרו המלכי סכריהס והוממי יתן לי חצר כיונה למ כיונה ר יונה צע
 ר יודן צע סימון לסי סכל העונות בשע טיגנין הס כסיס על גבי הסלע אן על גבי האילן וכתפסין חבל יונה
 בשעה טיגנין היא קובצת אחת מחגפיה וסורחת באחת וסוח כנולת וחונה כתפסת הכה חס יהיה לי ככף חר
 חרחיק כדוד וחאח מן היטוב ואלין במדבר אחושה אמהר לעצמי המפלט וההנלה מרוח סועה מסער
 ממחמת חוני חלה שדומה לרוח גדולה ורוח סערה ומלת סועה תתפרט לפי מקומה כי חן לה חצר במקרא
 צימ כמו כוסעה בהסרון הכ פח הסועל ומ כוסעה עד ורוח כסע מחת ה ברע ה התפלל לחל טיטחית
 לטון אחיתופל וחבריו היועצים ויפלג לטונס סלח תהיה להס הסכמה אחת ומתוך כך יתבלבל ענתס וקטר
 וכן מחאנו דוד סחמ סכל כל את ענת אחיתופל ה כי רחיתי בעיר ירוסלי חמס וריב סנקסרו עלי והוא חמס
 גדול סמריבוס עלי עומס ולילה יסובבוה החמס והריב יסובבוה על חומותיה כאלו העיר מוקפת בחמס ו
 וצריב רל כן מלחה כולה חמס טענת כולס עלי לרע וציוס ובלילה ענת עלי ואון ועמל בקרב כלומ לסוכני
 בצוכה סהס חוטבס עלי רע הוות בקרבה סצר וענין רע ולא ימוש כי תמיד הס מתעסקי בתוך ומר
 ומרמה עלי וחמ מרחובה כי ברחוב העיר מתקבני לדבר זה עס זה וענין תקך כמו מרמה ומחמ בזה הלסון
 לפי סמראה בסיו מה סחין בתוך לבו והנה פיו אחד ותוך לבו דבר אחר ומה היה תקך ומרמ בזה המקו והלח
 היו מרחיס הרע לדוד בסיחס ובלבס חלח חמ עתה חני רוחה כי בהיותי עמה היו מרחיס חנה לי במרמ כי
 לנלח זה לח היו נקסרי עס אבסלוס חס היו אנהביס לי באמת כי לח אויב עתה סב לדבר על אחיתופל
 לבדו כי הוא היה רחט היועני רהיה אוחב את דוד ויוענו כל סימי עד עתה סבג בו וחמ זה לח היה אויבי בב
 בכרחה כי חס אויב יחרפני חטא ואסכול חבל זה טהיה חיס סלומי חין יוכל לסכול כסהות וחרפני גה כן לח
 מסכאי עלי הגדיל סחסר ממכנ סלח ירע לי חבל זה טהיה אנהבי בכרחה ולח היותי כסמר וכסטר ממנו ופי
 הגדיל הגדיל פיהו לדבר עלי רע ואתה דבר כנגד אחיתופל חבל חתה טהיית חנוס כערכי כלומ טהיית
 חוטב חותך כחילן היותי כמוני בגדולה כן היותי מכבדך ורזל פי חלוטי סהיה רבו ומלמדו

מאמר רבה איל
 יוסף

באלדים כמו שבטחתי בו לא אירא מה יעשה לי ע
 אדם כי לא יוכלו להרע לי ולמעלה אמר בסר וזכר
 אדם ואחד הוא כמו ויברך כל בשר יבא כל בשר
 להטתחותי טהא אומר על האדם עלי אלדי
 כדריך סכרתי לך בגלותי עלי לסלס לך וכן תודו
 וכן זכתי תודה טמודה האדם לאל בהנצל מצרה
 כי הנלת כטתנילני חטלס הנדרי ואודה לך
 טזבלת כפטי ממות הלל רגלי מדחי הלל לטון חזו
 חזוק כמו טפירטתי רגלי הנלת מדחי סלל אהיה כד
 כדחה עוד להתהלך לפני האלדים בארץ הקיים כי
 בעודני גולה וכדחה חין לי סכחי להתעסק בדברי
 אלדים וכטתניל כפטי ואטוב לארץ ישראל ותחבר
 עם חכמי ישראל ואלמוד ואתעסק עמהם כדרך ה
 הכסמה טהא אור הקיים והוא התלכות לפני חלדים
 לטנצח בצרחו מפני טחול במערה אבד כטבנו
 בתחילת הספר כי לא נודע אכלינו חין לפני המלות
 אשר בראש המזמור ויחלוק אשר ביקיהם מפני
 מה היה תחילת המזמור במלות אלה ומזמור אחר ב
 במלות אחרות וזכה אלה סלס המזמורים הסמוכים
 תחלתם אל תסת סלל יטחיתיהו ביד סחול וזה המ
 המזמור אמרו דוד בעוד טהיו הוא ואנטי בירכתי
 המערה ובא טחול להסך רגלי טס הנגי ח
 אלדים חנני הכפל לחזק כדרך הנעק סכופל דבריו

באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי ע
 עליו אלהים נדריך אשלם תודות לך כי הצלת
 נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אל
 אלים באור החיים :

למינצח

אל תשחת לדוד מכתם בכרהו
 מפני שאול במערה: חנני אלדים חנני כי כד ח
 חסיה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד יעבר הוות:
 אקרא לאלדים עליון לאל גמר עלי: ישלח משי
 משמים וישועני חרף שואפי כלה: ישלח אלדים
 חסדו ואמתו: נפשי בתוך לבאים אשכבה להטי
 לרטים בני אדם שניהם חנית וחצים ולשונם ח
 חרב חדה: רומה על השמים אלדים על כל יהא
 הארץ כבודך: רשת הכינו לפעמי כפף נפשי כד
 כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה:

חסיה היור תמורת ה ללמד הסעל ובא במסקל
 ההפסק להקל קריאת היור וכן חסיו נטיו עד ועבור הוות עד ועבור דברי ההוות ססחול חוטב עלי כלומ מב
 מדרתי חין לי מחסה וסתר בלתי וכי הוות טבר וענין רע אקרא חפסי טהמלך רודפי אקרא לאלדים
 טהא עליון על הכל והוא ינילני מידו והוא גומר כלומ חסלים חסדו עלי כמה פעמי פסה עמי חסד ועתה י
 יסלים עלי חסד בדבר המלכה ושלח משמים חפסי טהס רבים ואני יחד כנגד הוא יסלח מלחכיו חן
 הסמים ויושיעוני חרף טחאפי וזה מבוה טחאפי זה כי טחול חלג לא היה מבוה דבר האל לא היה ר
 דודף אחרי כי כבר ידעתי על פי ה מטחו סחול הכביא למלך ושלח אלדים חסדו ואתני יעטה חסד
 עמי מתחלה כאשר בחר בי למלך ועתה יא עוטה עמי אמת בהנילג אותי מיד סחול והמליך אותי כי הוא אמת
 ודבריו אמת נפשו בתוך לבאים ישראל הירודפים אחריו ואח בתוך ואעפי טהיה ברח מהס הוא כאילו
 היה בתוכס סלל היה יכול להתרחק מארץ ישראל אלל חולך וסב ומסתתר אטכבה להטיס בתוך להטיס וב
 ובתוך סוכר עומד במקום טכיס כמו ותהלתי לפסילים תקות עכמיס יתאבד לעד והדומיס להס וטעס ליהטיס
 כאלו יטרפוני וטכיהל פיהט סידברו לסחול רע עלי והו טחא טכיהס חנית נחטיס ולטונ חרב חדה וזכר סכיס
 ולטון סקפת האותיות כחטכו בהס נבדר כפטי בתוך לבאים זהו אבכר ועמטח טהיו לבאי בתורה חטכבה לו
 להטיס זה דואג ואחיתופל טהיו לוקטיס אחר לטון הרע בני אדם טכיה חכית וחטיס חלג אנטי קליעה סכ הי
 היסגירוני בעלי קליעה בידו ויאמר ה יסגירו ולטונס חרב חדה חלג הזפיס סכ בבוא הזפיס ויאמרו לסחול וגו
 רובח על הסמים להנטיעני מידס והראחעל כל הארץ כבודך וידעו הכל כי לה היטועה ולא יתכן מבלעדו
 להניל יחד מיד רביס הסובביס עליו תמיד ופי רומה עד מסל כאלו עד עתה היית רס ולא יכלת להנילני מי
 רשת כמו טחא טחול לזפיס וראו את מקומו אשר תהיה רגלו וגו כפף כפטי והכניע כפסי טיה בחרק
 ופנינו כמו טוחה עמוקה בטורק נפלג בתוכה וכן דרך הלטו לדבר עבר במקום עתיד

אם ירצה ספר
 יעשה חפסי
 סלל סכיס

וְאַתָּה אֱלֹדִים תּוֹרִידִם לְבָאֵר שַׁחַת אֲנָשִׁי דְמִים י'
וּמְרִמָּה לֹא יִחַצּוּ יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֲבַטֵּחַ בְּךָ

עַל יוֹנָתָן אֱלֹם רְחוּקִים לְמַנְעַח לְדֹד מִבְּתֵם
בְּאֵחוֹ אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בְּגַת : חֲגַנִי אֱלֹדִים בִּי שֹׁאֵם
שֹׁאֲפִנִי אֲנֹשׁ כָּל הַיּוֹם דָּחַם יִלְחָצְנִי : שֹׁאֲפִי שׁוֹרְרִי
כָּל הַיּוֹם כִּי רַבִּים לְחַמִּים לִי מְרוֹם : יוֹם אִירָא א'
אֲנִי אֶלְךָ אֲבַטֵּחַ : בְּאֱלֹדִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בְּאֱלֹדִי
בְּאֱלֹדִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה יַעֲשֶׂה בֶּשֶׁר לִי : ב'
כָּל הַיּוֹם דְּבָרֵי יַעֲצֹבֵי עָלַי כָּל מוֹתְבַתֵּם לְרַע : י'
יְגוּרֵי יַעֲצֹבֵי הַמָּה עַקְבֵי יִשְׁמְרוּ אֲשֶׁר קוֹן נַפְשִׁי : ע'
עַל אֵין פִּלְטֵי לְאֹ בְּאֵף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹדִים . גו'
סִפְרַת אַתָּה שִׁימָה דְּמַעֲתִי בְּנֶאֱדָךְ הִלֵּא בְּסִפְרַת
בְּסִפְרַתְךָ : אִו יִשְׁיִבֵי אוֹיְבֵי אַחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה
יִדְעֵתִי כִי אֱלֹדִים לִי : בְּאֱלֹדִים אֲהַלֵּל דְּבָר בִּידוּחַ
אֲהַלֵּל דְּבָר

וְאַתָּה אֱלֹדִים תּוֹרִידִם לְבָאֵר שַׁחַת אֲנָשִׁי דְמִים י'
וּמְרִמָּה לֹא יִחַצּוּ יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֲבַטֵּחַ בְּךָ
עַל יוֹנָתָן אֱלֹם רְחוּקִים לְמַנְעַח לְדֹד מִבְּתֵם
בְּאֵחוֹ אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בְּגַת : חֲגַנִי אֱלֹדִים בִּי שֹׁאֵם
שֹׁאֲפִנִי אֲנֹשׁ כָּל הַיּוֹם דָּחַם יִלְחָצְנִי : שֹׁאֲפִי שׁוֹרְרִי
כָּל הַיּוֹם כִּי רַבִּים לְחַמִּים לִי מְרוֹם : יוֹם אִירָא א'
אֲנִי אֶלְךָ אֲבַטֵּחַ : בְּאֱלֹדִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בְּאֱלֹדִי
בְּאֱלֹדִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה יַעֲשֶׂה בֶּשֶׁר לִי : ב'
כָּל הַיּוֹם דְּבָרֵי יַעֲצֹבֵי עָלַי כָּל מוֹתְבַתֵּם לְרַע : י'
יְגוּרֵי יַעֲצֹבֵי הַמָּה עַקְבֵי יִשְׁמְרוּ אֲשֶׁר קוֹן נַפְשִׁי : ע'
עַל אֵין פִּלְטֵי לְאֹ בְּאֵף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹדִים . גו'
סִפְרַת אַתָּה שִׁימָה דְּמַעֲתִי בְּנֶאֱדָךְ הִלֵּא בְּסִפְרַת
בְּסִפְרַתְךָ : אִו יִשְׁיִבֵי אוֹיְבֵי אַחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה
יִדְעֵתִי כִי אֱלֹדִים לִי : בְּאֱלֹדִים אֲהַלֵּל דְּבָר בִּידוּחַ
אֲהַלֵּל דְּבָר

אֵלֶיךָ אֲבַטֵּחַ כְּמוֹ עֵלֶיךָ וְכֵן בָּרוּךְ הוּא צֶלֶל לְבָבִי
אֲבַטֵּחַ בְּאֱלֹדִים וְאֲהַלֵּל דְּבָרֵי כְּלוֹמֵר אֲהַלְלֵנּוּ עַל דְּבָרֵי שֹׁאֵחַ לִי עַל יְדֵי שְׁמוֹתָל סוֹמְלֵךְ כִּי יִדְעֵתִי כִּי יִקְוִים הַדְּבָר
לִי וְיִצְטָפֵּן סֹאֲנִי כְּדָף וְגִלְגֵּל מִמְקוֹם לְמִקְוֹם אֲנִי בְּטוֹחַ בִּי וְלֹא אִירָא מַה יַעֲשֶׂה בְּסֵר לִי כָּל הַיּוֹם דְּבָרֵי
יַעֲצֹבֵי עַל דְּבַר מַלְכוּתִי יִכְעִיסוּ אוֹתִי וְכָל מַחֲסִיבִית לְהַדְעֵי לִי וְגוּרֵי יִפְסוּכוּ יִתְקַבְּצוּ וְיִשְׁמְרוּ עַקְבֵי כְּלוֹ
בְּמִקְוֹם שֹׁאֵלְךָ בִּי לְלַכְדֵּנִי יִגְרִי עֵנִין חִסִּיפָה וְקִבְּץ כְּמוֹ וְגוּרֵי חֵלִי עֵזִים הֵן גְּרִי יִגְרֵי יִפְסוּ עֵנִין מֵאֲרֵב כְּמוֹ
בְּנַפְתָּה לְנִקְי חֵטֵא כְּלוֹמֵר יִתְרִבוּ בְּמִקְוֹם צָפוֹן וְכִתּוּב יִפְסוּ בִּידוּ כְּלוֹמֵר הֵם צְעֵמָם אֲוֹרְבִים וְלוֹקְחִים אַחֲרֵים
פִּי יִתְרִבוּ לִי עִמָּהִם כְּאִשֶׁר קוֹן לְנַפְשִׁי קוֹן לְלַכְדֵּי נַפְשִׁי עַל אֵין פִּלְטֵי לְמוֹ בְּצִמְיָה כְּלוֹמֵר עַל אֵין סִהַם עֵי
עוֹסִים עִמִּי וְהִיא לְהַם הַנְּלֵה לֹא יִהְיֶה לְהַם הַנְּלֵה לֹא יִהְיֶה כֵן אֲלֹא הוֹרִידִם בְּאֵפֶךָ סֵלֵא יִנְעֲלוּ וְאִם עַמִּים עַל א'
אוֹיְבֵי מִסְבָּטֵי יִסְרָאֵל גּוּרֵי סַפְרֵתִי אֲתֵּה תְדַע מִסְפַּר הַנְּדוּדִים סְכֻדֵּתִי וְכִמוֹ סַפְרֵתִי אֲתֵּם כֵן תִּסְמְרִם
עִמָּךְ וְקַח נְקֻמָּתִי מֵאוֹיְבֵי שִׁימָה דְּמַעֲתִי בְּנֶאֱדָךְ דְּדָךְ מִסֵּל כִּי דִרְךָ הִמִּים לְמֵלֵא מֵהַם הַנְּאֵד לְפִיכֶךָ אֲמַר אֲסוּף
דְּמַעֲתִי בְּנֶאֱדָךְ כְּלוֹמֵר סַפְרֵתִי וְלֹא תִסְכַּחֵם הֵלֵא בְּסַפְרֵתְךָ הֵלֵא לְסוּן חוֹק וְזִירַח כְּלוֹמֵר הֵלֵא בְּנֶאֱדָךְ חוֹק חֵם
וְאֵמֶן הֵלֵא סַמְעֵת צְתִי אֲמַר שִׁימָה דְּמַעֲתִי וְנֶאֱדָרִי בְּסַפְרֵתְךָ כְּמוֹ כְּסַפְרֵךְ עַד מִסֵּל כְּמוֹ וְיִתְקַבְּצוּ סַפְרֵי וְזִבְרוּן לְפָנֵי
כִּי הַדְּבָר הַנְּכַתֵּב בְּסֵפֶר לֹא יִסְכַּח כִּי הַסֵּפֶר יִזְכְּרֵהוּ תִמְדַּךְ צֶלֶל עַת סִירָאֵה בּוֹ אִז
יִסְוִבוּ אִז כְּסִימוּבֵי אוֹיְבֵי אַחוֹר פְּחוּרֵי מִמֵּנִי כִּי אֲקִרָא אֵל אֱלֹדִים יַעֲצֹבֵי בְּאֱלֹדִים בְּצִמְיָה
בִּי אֲבַטֵּחַ וְאֲהַלֵּל דְּבָרֵי שֹׁאֵחַ לִי בְּעֵנִין הַמְּלוּכָה כְּמוֹ סַפְרֵתִי אֲהַלֵּל דְּבָרֵי כְּלוֹמֵר כְּסֵל דְּבָרֵי וְאֲדוּכֵי אֲמַר פִּי
בְּאֱלֹהִים סִהַם מִדַּת הַדִּין וְאֲמַר בְּהַם סִהַם מִדַּת רַחֲמִים כְּלוֹמֵר עַל הַטוֹב וְעַל הַרַע
אֲהַלֵּל דְּבָר הַאֵל וְאֲהַמְדֵנוּ וְכֵן מַנְאֵתִי בְּמִדְרָם מִקְוֹם סַנְאֵמֵר אֱלֹדִים מִדַּת הַדִּין סַנְאֵמֵר אֱלֹדִים לֹא תִקַּל
עַד הַאֱלֹדִים יִבֵּא דְבַר סַנְיָהִם אֲמַר דוּד אֵם בְּמִדַּת הַדִּין אֲתֵּה דָן אוֹתִי אֲנִי מִקְלָסְךָ אֵם בְּמִדַּת רַחֲמִים אֲתֵּה דָן
אוֹתִי אֲנִי מִקְלָסְךָ

נרין פירמנו נפל חמת בדיה שאין לה עינים מאמר
 במסכה כדין את האיונות ואת העכברים במדה לבן
 ובמדה האילן לרכבו במועד ובמביעי' ואמר בגמר'
 מאי איונות אמ' רב יהודה בריה שאין לה עינים מאי
 קראה נפל חמת כל חזו שמע והוא התנאמת דתרגמו
 דמתרגמינן חמתא בטרם יבנו סירותיכם א
 אטוד סירותיכם עניין דודים כמו ועמית סירותינן ו
 ואמ' דרך מסל למהירות אבדס מן העולם אמ' בטר
 בטרם סירגיסו הסירות מאם האטוד אשר תחתייהם
 מהוא חס שאין לו קיימא כמו חרון יסערכו כמו ס
 מהבטר אשר בסירות ענדנו חי כי לא הרגיסו הסירו
 מחמימות האטוד ולא כתבסל הבטר כן יבא להס קר
 חרון האל פתאום בטלות ויסער כל אחד מהס ויו
 ויס מפרסו סירותיכ קונים מן כקול הסורים ודמס
 הרסנו לקונים והקוני הרבים יקדחו סירי וכסיגדלו
 והס קסיס יקראו אטודים ואמר בטרם יגיעו הסירי
 סיהיו אטוד כמו מהס חייס כלומ לחיס כן חרון האל
 יסערס בעודס בחוקס ובצדיותס. ופי' יבנו יסרית
 וכך במסנה הסיהס והאזוב מסיבנו יסבחו ו
 צדיק אז בבא להס חרון האל ואבר אדס אז
 יאמר סכל האדס כי יס פרי וכדיק ממעסו הטובס
 טעסה טיראה כקמתו מארבינו ויאמר כי יס אלדוס

נפל אשת כל חזו שמש: בטרם יבינו סירותיכם א
 אטוד כמו חי כמו חרון ישערינו: ישמח צדיק כי ח
 חזו נקם פעמוי ירחץ בדם הרשע ויאמר אדם
 אך פרו לצדיק אך יש אלדים שובטים בארץ:

למנוצח

אל תשתח לרוד ככתם בטלח
 שאול ויסמרו את רבית להמיתו: היצ לי מאיבי
 אלהי מסתקממי תשגבני: היצ לי מפעלי און ומ
 ומאינש דמים חושיעני: כי הנה ארבו לנפשי יגו
 יגורו עלי עוים לא פשעי ולא חטאתי ידה: בלי
 עון ירצון ויבונני עודה לקראתי וראה: ואתה י
 ידה אלדים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקוד
 כל הגוים אל תחון כל בגדי און סלה: ישובו ל
 לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: הנה יביעון בני
 בפיהם הרבות בשפתותיהם כי מי שוביע:

טופטים בארץ לפי סדרינ' ואמ' כי יספטו עול כי יסבנו כי אין רואה ואין ה' יודע אותס ואז ידעו הכל כי א
 אלדים מטנח בענייני בני אדם וסופט אות לפי מעסיהס ואמר סופטים לסון רבים מהס סופטים בארץ ב
 בצליקות האל וברצונו למנוצח אל תסת לרוד מכתס כו הנלכני תסגבני כאילו תסימיני במ
 בצקוס רס וכסגב סלח יוכלו להרע אלי היצ לי עיני המארביס היס פועלי און ואנפי דמים מהס חוסבס
 להמיתו כי הנה יגורו עלי עוים ואסכו ויתקבנו עלי כמו יגורו יסכנו הן גור יגור לא פסעי איכס מאר
 מארביס לי בעבור פסע וחטאת כי לא חטאתי ולא פסעתי להס ה' הוא לסון קריאה כלומ אתה ידעת
 בלי? עון סלח חטאתי להס והס ירוננו ויכינו עכמס לתפסני ואתה תראה ועללה לקראתי להצלני מידס ה'
 ויכוננו ת' תתפעל כבלעת בדגם הכף ומספטו יתכוננו ואתה אלדים זה אינו נקטר לא לפסנו ולא לא
 לאחריו אלא אכ' נפרס אותנו לעתיד אמר דוד כסראה מהיו רודפיס אחריו בלי חטא ועון וראה שאין בסופטי
 יסראל סיאמר לסאול כי סלא כדין עוסה וחמס ועול הוא עוסה בדדפו אחריו ולא היו מוכיחין אותנו על זה ו
 והיו מחניפיס לסאול וכוסאין פכיו. אמ' לא אראה סיהיה הדור זכאי עד לעתיד לבא סיכרף הקבה את העולם
 כצדוף את הכסף ויכלה הרסעיס כי עתה הוא מאריך אף לרסעיס והנה הוא כיסן שאינו רואה מעסיהס לפי'
 אמ' הקינה לפקוד כל הגוים כי אז יכלנו כל הרסעיס סכל הגוים ויעבדו את ה' הנסארי סכס ולא יהיה חונן
 עוד כל בני און ולא יאריך להס עוד אפסו כמו סאמ' וסבתס וראיתס בין צדיק לרסע בין עובד אלדים לא
 לאמר לא עבדו ישובו לערב אמ' על הסומריס הבית בעבורו אמ' כי לעת ערב באיס וסביס ויהמו ככלב
 כמו הכלב סהולך וטבח בלילה פסנערו הלילה בעבורי ואמ' ויסובבו עיר והס היו מסובבים הבית אפטר סגס
 בן סלח סאול אכס' ללכת סביב העיר סאס יבא וימלט מיד הסובבים בבית סיקחיהו הסובבים העיר. און פי' ו
 ויזבבו עיר על הכלבים כלומ כמו סהכלב' הסובב' העיר כן הס מסובב' הבית דגה כי היה הוא סומע
 מנפטיס מה מהיו מדברי מבחון והיה סומע מדברי דברים קסיס כחברות עליו כי סבנו שאין סומע אותס כי

ויבנו סירותיכם א
 אטוד כמו חי כמו חרון ישערינו: ישמח צדיק כי ח
 חזו נקם פעמוי ירחץ בדם הרשע ויאמר אדם
 אך פרו לצדיק אך יש אלדים שובטים בארץ:

ויבנו סירותיכם א
 אטוד כמו חי כמו חרון ישערינו: ישמח צדיק כי ח
 חזו נקם פעמוי ירחץ בדם הרשע ויאמר אדם
 אך פרו לצדיק אך יש אלדים שובטים בארץ:

נכון לבי אלדים אשירה ואומר: עורה כבודי עו
עורה הנבל ופינור אעירה שחר: אודך בעמים
ארני אומרך בלאמים: כי גדול עד שמים חסודך
ועד שחקים אמתך: רומה על שמים אלדים על
כל הארץ כבודך:

למניצח

אל תשחת לדוד
אלים צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם: א
אף בלב עולות תפעלון בארץ חמס ידיכם תפל
תפלוסון: זרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי כז
כוב: חמת למו כדמות חמת גחש כמו פתן חרש
יאטם אזנו: אשר לא ישמע לקול מלחשים חבר
חברים מחכם: אלדים הרס שינמו בפיו מלת
מל תעוה כפרים נתוץ ידוה: ימאסו במו מים ית
יתהלכו למו ידרך חציו כמו יתמוהלו: כמו שבל
שבול תמס יהודך:

אש היו יודעי סודו סומע דבריהם לא היו מדברים
כי היו יראים אולי תהיה המלכה לדוד וירע להם ב
בעבור זה כי לדבר רע לא היו מוכרחים אבל היו מ
מוכרחים לארוב אותו ולרדוף אחריו וגם לא היו יר
יראים מהאל הסומע דבריהם נכון לבי ובטיח צה ס
סתושיעני עורה כבדתי כסתושיעני אשירה לך
בטה ונכלי ואומר לכפטי מהוא הכבוד עורה לחברי
לחברי דברי סיר ותודה וכן אמר נבל וכבוד צעתי א
אערה הסקר דרך מסל עורה טיעורו מעצמם טאכ
טאכני אעיר אתכם לומר בכל ספר וסארי או פירוטו
צעתי טאכני אעיר את עצמי מסנתי בסקר להודות א
את סמך בהס אומר להס ערו אודך בעמי
ויוו אודך בעמים וכפל עניין במלות סונות ופי ע
עמים ולחומים מספחות ישראל כמו עמים הר יקר
יקראו אחריו בשמון בעממך כי גדול עד ס
טמים אודה לך כחסודך סעסית עמי ואמתך גדול
עד סמים ואמתך כמו כגובה סמים על הארץ גבר
חסדו על יראיו וכבר פירסתי חסד ואמת רחמו
טוכה בעמק פעס אחרית לחוק התחינה והצקסה וא
נאין ביניהם סגני אלא סהראסון הסמים בהא' חס
טמים למניצח האמנס אלס צדקת
תדברון אמר זה כנגד אבגרי וסארי סרי סאול סהיו

סופטיס את דוד בדין סמרד במלכות וסיו אומריו כי בדין היה רדוף סאול אחריו להמיתו ואילו היו סס מונעיו
אותו לא היה סאול רדוף אחריו ואלס פירוטו קבוצ מן מאלמים אמר בסתתקבצו לספוט על מספטו ועל

מספטו בני אדם סהס עסוקי כמוני אש באמת ידברון צדק ותספטו מסרים לא תעסו כן אף בלב עו
עולות בון נחה כמו עולות בון נעה מן לא תעסו עול: ואמר אף כלומר אעפי סהלב בעל המחסבה ואינו בעל
המעסה אתס תעסו בעל המעסה כלומר כל כך יחסוב לצבכס העול תמיד כאילו הוא פועל ועוסה אותו: וב
ובדרס למה אמר אף אמר להס הלב לא נברא אלא לאמת סכ' ודובר אמת בלבבו ואתס לא כן אלא אף בלב
עולות תפעלון בארץ חמס ידיכס תפלוסון והחמס סתעסו בדיכס תסמיעו בארץ ותטעמו אותו לצבי אדם
בטענות חזקות כאילו נעסה בפלס ובמסקל וביוסר זרו רסעים מרחס זרו פועל עבר מנסי העין על מ
מסקל טוב אהלך כלומר טבעס ותולדותס לעסות מעסה זר ידע וכן תעו מבטן והוא כפל עניין במלות ס
סוכו חמת למו רסעים נכר בפניהס סמטילים ארס מפיחס בהתרגוס ככחס סמטיל ארס ובא חמת בתיו
סלא בעמיכות וכן חלת מנה אחת והדומים להס: כמו פתן חרש לפי סרמה אותס לכחס אמ' סהס כמו הנחס
והוא הפתן חרש סיאטס אזנו לפי סאומריו לחס ידע לכחס ולא יזיק אחר כן: וזה הכחס הקסה לא יועיל בו
לחס כאילו הוא חרש וכאלו יאטס אזנו סלא יסמע מה סלוחסס בו חובר חברים מי סיודע חכמת הלחס חוב
חובי חברים ועוסה מעסס ובהס יועיל הלחס: ומחוכס הוא מי סהוא מאד חכס בהס ואפי' הוא לא יועילו בו
מעסיו ולחטו: כן הס אלה האכס' לא יסמעו ולא יאזינו לקול הסדיק במספטו העסוק רספטו עליו כפי' לצב'
ירצונס ארדים הרס סנימו בטימו: לפי סאמר המזמר למעלה סניהס חנית וחכיס אמר הרס סנימו סלא יז
יזקוני דבריה' הרעיס עבאטו כמו מים האלף במקוס אות הכפל והוא כמו ימססו עד חמס לבב העס ויהי למ
למים רל סהיו מעסיה' בטלי דרך חניו כל אחד מהס כטידריך קסתו לירות חניו לי והיו החני' סהס כמו אס
יתמללו סלא יוכלו להרע לי והחני' סר דבריה' הרעי' והקסת הוא ספה וכמהו דרכו חנס דרכו קסת לירות חני'
כמו סבלול ויהיו כמו סבלו סהולך וכמס ותמס סס מעעלי הכפ' בסקל תבל עסו מן כלל וסבלול הוא למיט'

ואתה ידויה תשחק למו תלעג לכל גוים: עז אל
 אל יד אשמרה כי אלדים משגבי: אל יד חסדי יק
 יקדמי אלדים יראני בשורדי: אל תהרגם פן י
 ישכחו עמי הניעמו בחילד והורידמו מגנינו ידוה
 חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאל
 ובארה ומפחש יספרו: בלה בחמה בלה ואינימו
 וידעו כי אלדים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה
 וישבו לערב יהמו בכלב ויסבבו עיר המה יניעו
 יניעון לאכל אם לא ישבעו ויליעו: ואני אשר ע
 עך וארגן לבקר חסדך בי היית משגבי לי ומגוס
 ביום צר לי עזי אל יד אשמרה כי אלדים משגבי
 אלי חסדי:

ואתה ה' אתה שתסמע דבריהם מה שיחמצי הם
 תשחק למו שלא יהיה להם כח לענות לי כפי מחסוני
 מחסבותם ותחשוב דבריהם לשחוק וללעג שלא יהיה
 להם תקומה כחדם שסחוק ולענג לדברי סונאח שא
 סאינו ירא ממנו תלעג לכל הגוים פי תלעג לכל הו
 הגוים הכופרים כך ותלעג להם לבטל דבריהם ומ
 ומחסבותי כן תלעג ותשחק לאלה עזו חליק
 חסמורה מפני עזו של סאל סהוא עז וחזק ממני
 חליק חסמורה שתכלני מידן כי אין לי מסגב וולת
 זהו כי אלדים משגבי אל יד חסדי חסדו וקר
 חסדי ביד העניין אחד אלל שהכתינו על עושה החו
 חסדו והוא האל והקרי על המקבלו והוא דוד כי הו
 חוציות הסמוס יסמסו עס הפועל ועס הפועל כמו
 חלני כסכתי מלני ואלדי מלכי מקדס יקדמני חסדו
 יראני בסורדי מה סלבי חסך וסורדי כד פרסנוה
 סהוא לסון עיון והבנה והס חריביו סהס מצטיס חו
 חוצו לרעה כמו ניהי סאל ערן את דוד אל
 תהרגה חל כנגד האל אל תהרגה מהרה פן יסכחו
 עמי נקמת הסס ברסעיס אלל יאריך זמן הנקמה
 סצורידס מעסרס ותניעס לבקס לחס בחילך והוא
 יסראל סהס עס ה' וחינו מנגנו ה' אתה סאת מן לי
 ולכרדפיס עמי והראנו נקמ זאת מהס חטאת

למנוצח

על שושן עדות מכ
 תם לדוד ללמד
 בהצותו את ארם נהרים

פימו וכירו וידעו כי זה העונם הוא עונם דבריה הרעים סהס מדברים רע עלי ועסו חס יוכלו ובגאונם סהס
 מתגאלי עלי ילכדו וה' יקדס מגאונם ומגולתס ומחלה ומכחם יספרו ומרוב קללה ומרוב כחם ורזון סיבוחם
 יספרו בני אדם זה לזה וימ אלה סבועה וכחס סקר ופי חטאת פימו יכסילס וילכדו בגאונם וחטאת פימו הוא
 סדבריהם סקר וסבוע סוא בלה בחמה בלה חותס מעט מעט בחמתך ובסוף אינימו סלא יהיה צהס
 סריד וכירו וידעו בני אדם כסירחו הנקמ כי אלדים מוסל ביעקב הוא סוקד ומסגית יתה מסחר האומו וכן
 חמ' רק חתכס ידעתי מכל מספחות האדמה על כן אסקוד עליכס וג' וישונו ללמד כנגד מה סאמר ל
 למעלה יסובו לערב חמ' עתה ויסובו לערב כלומ סס באיס וסביס לעת ערב עתה בצבא וסוביס העיר עלי
 ללכדני תעסה עתה להס סילכו לעת ערב על הצטיס לבקס לחס ויסובו לבקס מוונס וזהו סאמ' המה יניעון
 לאכול המה חס לא יסבעו חפס סיוחורו על הצתי לחס לא יסבעו כסילינו כלומ רעבי ילינו ויסנו וינ
 וילינו במקוס באסר וכן וספתי רכנות יהלל פי ואס זה פי בחמת כמו חס ברוח יברא ה' חס יס חרית ודומ'
 להס חו פי באסר כמו חס יהיה המבל ואס מחבא חכיס כלומ יניעון לאכול וילינו כאס' לא נסבעו' ואני
 אסיר עזיך כסצרה עזיך סתקח נקמתי אסיר עזיך וארכן לבקר בכל בקר ובקר כלומ תמיד ארכן חסדך
 סתעסה עמי והדין עלי סאסיר וארכן סהיית מסגב לי עזי חליק חומרה כנגד מה סאמ' עזו חליק חסמורה
 כלומ עתה חני חמ' עזו כי הענו לסאל לפי חסמור ואיחל חליק וחו חומ' עזי במקוס עז חליק חומר במקוס
 חליק חסמורה כי בעת הצרה חסמור ואקרה התמועה ובעת המרחב והתסוע' חומר חליק כי היית חתה חלדי
 מסגבי וחלדי חסדי למנוצח על סיסן עדות חתס לדוד ללמד בהצותו בהלחמו כמו אסר הכו על מ
 מוס' צר' סהצית צהס את האור ועוד דרסו כמו בחצותו בחית סנתן ארס נהריס בארס צובה גארס צובה
 בארס נהריס את ארס חת זה נקוד בסגול במאריך בלא מקף סלא כמנהג וכך את גאון יעק' את אסר יאהב
 ס' וכיח' בגוא מלח סניס עסר חלף ובסמוחל חומ' חו ובדברי הימים ואביסי הכה את אדו בגוא מלח יח חלף

ויחסינו ויחסינו ויחסינו
 ויחסינו ויחסינו ויחסינו

לחם

ויחסינו ויחסינו ויחסינו
 ויחסינו ויחסינו ויחסינו

ויחסינו ויחסינו ויחסינו
 ויחסינו ויחסינו ויחסינו

כסמ' סהיל
 ויחסינו ויחסינו ויחסינו

אגורה באהלך עולמים ומניס ארכוס ואהלך
הוא בית המקדש ואם על דוד ואהל מועד כי
אזה שמעת עבר במקום עתיד וכן נתת ורבים כן
ובדצרי הנבואות ברוב והנדרים שהיה נודר דוד זה
בהיותו גילה חס יסיבני האל אל ארץ ישראל בשלוש
ואם על הגלות גם כן סנודרים נדרי חס ועלם האל
מהגלות ירושת יראי סמך אהל מועד או בית המקד'
הוא ירושת יראי ה נכחלת ואמ תתן לי מתנה זו שאב
סאגריה באהלך סאגא ירושת יראי סמך ימים
כל ימי מלך חס על דוד ענמו אמ' זה כי נמסח
למלך והתפלל לאל על ענמו סיאריך ימיו ויוסיף לו
ימים על הימים הקטובי לו כמו סכ בחוקיהו הנני יו
נוסיף על ימך ואם על הגלו המלך הוא מלך המס'
כמו דוד ודור סני דורו והדור הוא היי האדם ישב
עולם כל ימי חיו יסב לפני אלדים כלומר מתעסק
ביראת האל ובזמנה מן ינבדוהו מנח לו הסדך וק
ואמתך סיסמרו אוקס בן אומיה בעסיך לו א
טאלתי טאסלס נדרי יוס יוס בארץ יסר' גס כן א
חני אומר סמך לעד על הטובות שעשית לי
לבגצח על ידונתן מזמור לדוד זה המזמור עשה
דוד וכתבו אל ידונתן לסודר ועל כמו אל וכן ותתפ
ותתפלל על ס' כמו אל ה' הרמיה על ביתו כמו אל ב
ביתו והמזמור הוא כאמ' על לסון הגלות אך
אל אלדים דומיה כמסי לא תחיל אל חדר כי ממנו
תהיה לי יסועתי וסי דומיה מחיים וסותף עד סת
סצבא יסוע אלדינו כמו כאלמתי דומיה אלא סאותו

אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיד סלח
בי אתה אלדי ס שמעת לנדרי נתת ירושת יראי
סמך ימים על ימי מלך חוסף שנותיו כמו דוד
ודור יסב עולם לפני אלדים חסד ואמת כן ינצר
ינצרוהו כן אומרה סמך לעד לשלמי נדרי יוס
יום :

למנצח

על ידונתן מזמור לדוד א
אל אלדים דומיה נפשי סכנו יסועתי אך הוא
צורי ויסועתי בסגבי לא אכזש רבה עד אנה ת
תהונתו על איס חרצו כלכם כמיר נטוי גדה
הדחיה אך משאלו יעצו לידיה ירצו כוב נפיו
יברכו ויקרבם יקלו סלה אך לאלדים דמי ג
נפשי כי סכנו תקותי אך הוא צורי ויסועתי
לא
אמוט : על אלדים יסעי וכתבו צור עוי כחסי ב
באלדים : בשחו בו בכל עת עם שפכו לפניו לב
לבבכם אלדים מחסה לט סלה : אך הבל בני א
אדם כוב בני איס כמאונים לערות חמה כרבול
יוד :

סס וזה פואר' אך הוא הוא לבדו לא אמוט רבה מוטס רבה עד כי יסול' לא יוטל וכמורו סכר הפאר בלי
זכר המתואר ומאלכו בריאה דל סה בריאה כעדר הקנוגת יענה עוות וחדומי להס ועוד לפי סזכר חמוט ס
סמך על המבין עד אנה תהותתו אמ' כנגד האויבי עד אנה תחסכו הוות על כל איס ואיט מיסרת תרצרו
בלכס יחי רצון סצדכחו כלכס ותהיו כקיר נטוי וכגדר הדחיה הקרובי לככול כלומ' כל ימיכס תהיו בבחד ול
ולססוף תמותו על ידי רציו ומלת תרצחו בקמץ הד' לבן אשר מבגיון סלת כוכר כועלו מהרגוס כי קמץ חטף
וסורק אחדיס בבגיון כמו כלו תפליות לא כרת סדך וכן נפתלי קורא תרצחו גפתח הריס ואנו סומכיס על
קריאת בן חסר. אך מסאתו מגדלתו סל האל ומדומותו כי זכר אלדי ונדרי ואמ' כי יענו היס את אחיו
להדיו זה מרוממות האל סלא יסנו אלו כי יחסכו כי לא האל ארע מחסבית ומעסיה לפ' יראו כזכ סמדכריס
אחד בזה ואחד בלב כי ידמו כי חין יודע לבבס ויברכו בסיסה ויקללו בקרעס ואמ' בסינו ואמ' ובקרעס לסון
ה חיד על כל אחד ואחד ולסון רביס על הרבי' בכלל וכן דרך המקרא במקומו רביס' אך לאלדים על דרך
ועצת רסעיס ריחה מני אבל כמסי אל תהיו אלא לאלדים לבדו דומי והחילי כי ממנו תהיה תקותי לא מאחר
והוא יכלכי מהס וממחסבות וכפל עור ואמ' אך הוא צורי לחוק הבטחון בו ואבטח סיהיה עוד הטנב' וסלא
אמוט כלל וזה וזה בבאתי מהגלות לפי לא זכר רבה. על אלדים יסעי סיונכיאני מהגלות סאכני ג' בצרה יס
וכבדי סאכני כקלה בגלות והוא יהיה עוד כבדי כסיונכיאני מהגלות יכבד יני כל העמים כמו סאומ' והיו מלכיו
אומניך והוא צור עוי ומחסי בו לא צואר בשדו אומ' לבני הגלו בזהו בו בכל עת סיביא לכס הנחיל'
שכנו לפניו לבבכס בתסננה סליו' בלב סלס כי אז יבא לכס הגאל כי אלדים מקסס לכנ ונת יהיה מחסה א

לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁח וְאֶפְרַיִם מִעֵזוֹ רֵאשִׁי יְהוּדָה מִ
 מְחֻקְקֵי: מִזֶּאֱבֵר סִיר רַחֲצֵנִי עַל אֲדָמָה אֶשְׁלִיךְ נְעִלַי
 עַל־פְּלִשְׁתֵּי הַתְּרוּעָה: מִי יִבְלַגְנִי עֵיר מְצֹר מִי נֹחַ
 נַחְנִי עַד אֲדָמָה: הֲלֹא אֱלֹדִים זָנַחְתָּנִי וְלֹא תֵעָא אֱ
 אֱלֹדִים בְּצַבְאֹתַיִנִי: הֲבֵה לְגִי עֹרֹת מִצֹּר וְשׂוֹא
 תְּשִׁיעַת אֲדָמָה: בְּאֱלֹדִים נַעֲשֶׂה חֵיל וְהוּא יְבוֹס עַר
 צְרִינִי:

למנצח

עַל נְגִינת רְדוּד: שְׁמַעְהָ אֱלֹדִים
 רְגִלִי הַקְּשִׁיבָה תְּפִילָתִי: מִקְצֶה הָאָרֶץ אֶלֶיךָ אֶקְרָא
 אֶקְרָא בְּעֶשֶׂף לְבִי בְּצֹר יָרוֹם מִמֶּנִּי תִגְחֲנִי: כִּי הִיא
 הָיִיתָ מִחֲסֶה לִי מִגְדֹּל עֵץ מִבְּנֵי אֹיִבַי:

לִי גִלְעָד: אַחַר סֹזְרֵי אֶפְרַיִם זָכַר כָּל יִשְׂרָאֵל: וְהַסֵּפֶר
 וְהַסְרֵטִים טֹזְרֵי הַסֵּ לְטַבֵּי יוֹסֵף וְהַסֵּ כָּל יִשְׂרָאֵל זָכַר
 זָכַרְתִּי טַבֵּי יְהוּדָה וְטַבֵּי יְהוּדָה מִחֻקְקֵי כִי הַמֶּלֶךְ י
 יִקְרָא מִחֻקְקֵי כְמוֹ וּמִחֻקְקֵי מִבֶּן רִגְלִי וְהַמְלֻכּוֹת מִי
 מִיְהוּדָה הֵיחָד כְּלֹמֵר יְהוּדָה הוּא סְלִי בְּכָל עֵת וְהַנְּאִיל
 וְהַחֵל הַמְלֻכּוֹת עַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹב לְהַסֵּ עֲשֶׂה כְּדִי ל
 לְהַנְיֵל עַל יְדֵי מִיד טוֹסִיָּה: וְהַסֵּ סְבִחוֹ עֲתֵה בֵּא
 בְּאָרֶץ וְאֵנִי מֶלֶךְ לֹא יַעֲמֹד זֶה כִּי הֵחָל יִחְזַקְנִי עַל־יָהּ
 עַל־יָהּ וְאֵסִימָה מִרְמַס רְגִלִי וְהוּוֹ טֹאמֵר מִוֹאֵב סִיר
 רַחֲנִי וְכֹדְרָם כְּסַעֲצִיד הֶקְבֵּה לְקַבֵּץ וְלִינֵץ בְּרִאשׁוֹן
 בְּרִאשׁוֹנָה מִקְבֵּץ גִּלְעָד לְפִי שְׂמַלְנו חֶסֶד אֲכַסִּי יִבֵּס
 גִּלְעָד עַם סְזוֹל וְעַם בְּנֵי אֲמֵר הֶקְבֵּה אֲנִי כְּנֶטֶץ סֵב
 סְכָרִס לְעֲתִיד רַחֲסוֹן אֲנִי מִקְבֵּץ גִּלְעָד מִוֹאֵב
 סִיר רַחֲנִי כְּלִי תְּשִׁמִּיטִי וְהִיוּ סִאֲעֶסֶה עֲמַהֵס כְּרַזְנוֹתִי
 וְפִי סִיר הַכְּלִי סִיִּסְפֹּךְ אֲדַס בְּנִי מִי רַחֲמֵת הַכְּלִיִּם וּמִ
 וּמִי תְּשִׁמִּיטִי סֵל אֲדַס לְפִיכֶךְ אֲמֵר סִיר רַחֲנִי לֹא ס

סִיר סִמְבֵּסִי בְּנִי עַל אֲדָמָה אֶשְׁלִיךְ נְעִלַי סִיִּהִיו מִרְמַס רְגִלִי: וְכֵן הִיָּה כְּמוֹ סִ אֲמֵר וְךָ אֶת מִוֹאֵב וְגַ' וְאֲמֵר וְתִהְיֶה
 מִוֹאֵב עֲבָדִים לְדוֹד וְכֹדְרָם אֲמֵר הִיָּה כָּל אֲדָמָה עֲבָדִים לְדוֹד וְכֹדְרָם אֲדָמָה הוּא אֲרִס וְהַסֵּ סֵלֹא זָכַרְנוּ כִּי בְּנִי
 בִּיחַד הִיוּ בְּמַלְחָמָה וּסְכִיָּהֵס הֵכָה יוֹאֵב וְאֲבִיָּס כְּמוֹ סִסִּירְטָנוּ וְכֵן הוּא אֲמֵר בְּאֲרִס וְתִהְיֶה אֲרִס עֲבָדִים לְדוֹד עַל
 עַל־יָהּ פְּלִסֵּת הַתְּרוּעָה דֶרֶךְ גּוֹס אֹו דֶרֶךְ לְעַגְדֶּרֶךְ גּוֹס סִמַּח בְּחֹרֵי בִלְדוֹתֶיךָ כְּלֹמֵר וְתִרְאֶה מֵה יִקְרָה בְּאַחֲרֵי
 בְּאַחֲרֵיֶיךָ אֹו דֶרֶךְ לְעַגְבִּיוֹן סִהַכְּנִיעַ דוֹד כְּמוֹ סִכֵּךְ וְךָ אֶת פְּלִסְתִּים וְכִנְיַעֵס אֲמֵר הַתְּרוּעָה עַל־כֵּן כְּמוֹ סִהִיָּת
 עִוְסֵה בְּתִפְלָה לֹא תַעֲסִי כִי כִבֵּר כִּכְנַעַץ תַּחֲצִי וְהוּוֹ סִ אֲמֵר בְּמִזְמוֹר הַאֲחֵר הַדְּוִמָה לֹאֵה בְּאֶפֶר הַחֲמִיטִי עַל־יָהּ
 פְּלִסֵּת אֲתִרוּעַס הִיא הַתְּרוּעָה מִתְּחִיל אֲבָל עֲתֵה אֲתִרוּעַס אֲנִי עַל־יָהּ בְּנִי יִבְלַגְנִי עֵיר מְצֹר כְּמוֹ עֵיר
 מְצֹר וְכֵן וְתֵבֶן כּוֹר מְצֹר לֵה וְיֵבֶן עֵיר מְצֹרֵה בִּיהוּדָה אֲמֵר מִי יוֹלִיכֵנִי לְעֵרִי הַגִּישׁ אֲחֵלָה הַמְצֹדוֹת אֲמֵר כְּבֵס
 כְּבֵסִי עַד אֲמֵר כְּכַנְעֵי תַחֲצִי בְּסִלְסִי וְבִמִּוֹאֵב וְבִאֲרִס וְכֵן מִנְּחֵנִי עַד אֲדָמָה לְהַכְּנִיעַ תַּחֲצִי מִי עֲסֵה זֶה אֲחֵלָה

הֵחָל יִתְּזֶה סִ אֲמֵר הֵלֹא אֶתָּה סִזְנַחְתָּנוּ קוֹדֵס לְכֵן בְּהַתְּגַבֵּרְס עֲלִיכֵ' לֹא הִיָּיתָ יוֹאֵב בְּנִבְחֹתִינוּ עֲתֵה כְּסִרְצִית ב
 בְּנִי כֶּתֶת אֹנְתָס כְּלִס תַּחֲצִינִי כִי אֵיךְ הִיָּה בְּנִי כֹחַ לְכַבּוֹס הַגִּישׁ אֲחֵלָה וְאֲכַחְנוּ מַעֲט וְהַסֵּ רִבִּיס אֵס לֹא עֲזִרְתֶּךָ
 סִהִיָּתָה עֲמַנוּ הַבַּח לְכֹו עֲזִרְתָּ מְצֹר וְכֹמוֹ סַעֲזִרְתָּנוּ עַד הַלּוֹס כֵּן תַּעֲזֹרְכֵנוּ מִכָּל צָרָה סִתְּזֹדְמָן כִּי אִי אֲחֵלָה
 תַּסִּוּעֶתְךָ כִּי תַסִּוּעַת אֲדָמָה סִוֵּף הוּא וְעֲזִרְתָּ בְּצִיֹו כְּמוֹ בְּהֵה כִי תִבֵּא תִיֹו סֵלֹא בְּסִמְיֻכּוֹת פְּעַמִּיס כְּמוֹ עֲנֹוֹי וְזִמְרֵת
 יֵה וְזֹלְתָנוּ בְּאֱלֹדִים נַעֲסֵה חֵיל אֵס אֲרִיבְנוּ רִבִּיס נַעֲסֵה חֵיל וְכֵבֵא בְּאֱלֹדִים וְהוּא יְבוֹס צְרִינִי וְפִי יְבוֹס

ירמוס כמי בוסיס בטיט חונות	לְבַנְצַח	עַל נְגִינת חֲנֻכָּה
סִהוּא בְּפִתַח אֵינִי סִמֹךְ אֲחֵלָה הוּא כְּמוֹ		נְגִינָה בְּהֵה וְכִמְהוּ בְּפִתַח
וְבִתְיֹו סֵלֹא בְּסִמְיֻכּוֹת מַכַּת בְּלִתִּי סִרָה חֲכַמַת וְדַעַת רַבַּת תְּשַׁפְּרִיכָה וְהַדְּוִמִּיס לְהַסֵּ כְּמוֹ סִכְתָּבְנוּ בְּאֶפֶר מַכְלֹוֹל		
וְהַמְצֹמֹר הוּוֹ אֲמֵרֵנוּ דַד כְּסִיָּה בְּרִיחַ וְגֹלָה מְפִנִי סִחֹל אֹו אֲמֵרֵנוּ עַל הַגְּלוּת וְכֵן מְפִרְסֵנוּ בְּדַרְס עַל כְּנַסֵּת יִסְרָאֵל בְּגִלוּת	שְׁמַעְהָ	הַסֵּסוֹךְ כְּפֵל הַעֲנִיָּץ בְּמִלִּנֵּץ סוֹנוֹת
בְּקִצְהָ	הָאָרֶץ אֵס עַל דוֹד בְּאָרֶץ פְּלִסְתִּים סִהִיָּה גֹלָה סֵס וְאֵס עַל הַגְּלוּה סְקוֹרֵה כָּל אַחַד מִיָּס	
מִיִּשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹת הַגְּלוּת בְּעֶטְוֹף לְבִי רַבִּי הַתְּפִלָּה בַּעַת הַצְּרָה תַקְרָה עֲנִיָּפָה וְכֵן תְּפִלָּה לְעַנִּי כִי יַעֲטוּף לְפִי		
וְלִפְנֵי ה' יִסְטוֹךְ סִיחֹו צְבוֹר יָרוֹס מִמֶּנִּי צְבוֹר סִהוּא רַס מִמֶּנִּי סֵלֹא יוֹכַל לְעֵלּוֹת סֵס תַּחֲנִי אֵס עַל דוֹד אֵס עַל		
הַגְּלוּת	כִּי	הִיָּיתָ פְּעַמִּיס רַבּוֹת הִיָּיתָ מַחֲסֵה לִי לְפִיכֶךְ אֲלִיךְ אֲקִרָה

כמו שאת יבא כל בשר להסתחות לפני ואדני חבי
ול פי לך דומיה מן לא דמה אליו כלומר לך לבדך כ
כחיה התהלה המהללים לך כי יותר יש בך ממה ש
מהללים בה אבל מה מהללים בן ודס בגבורתו
או בעשרו או בחכמתו או בהתלה עליה בו כי אין
תהלה לבן אדם בלא כזב ויש מפרטים דומיה עניין
סתיקה מן אל דמי לך הלא נסתתקה התהלה לך כנג
פעליך הענומים שלא תסיג התהלה והיה הוא כח
כאלו נסתתקה וכאלו איכה וטעם בנין כי סס הית
היתה רוב התהלה צמוד ובטבליס ובבגדיות וטעם ול
ולך יסולס כדר על כן כי לא תסיג תהלתם יסלמו
כדריהם בזנחי להוסיף על המהללים ובדרם מפרט

גדיך כל בשר יבאו דברי עונות גברו בני נשיע
פשעינו אתה תכפרם אשרי תבחר וחקרב ישכן
הצריך נשבעה בטיב בריך גדושי דיניך נווא
גוראות בעדק תעננו אלדי ישעינו כבטה כל צק
קצו ארץ וים רחוקים ככין דריב בכחו נאור ב
בגבורה בשביח שאון ימים שאון גליתם ידכון
לאבים ויראו שבי גצות באותותיך בוצאי ב
בקר וערב תרנין פגדת דארץ

הותו דרך תמיהה אמ דוד לך דומיה תהלה יכול אתה לדוס הכל נותני לך תהלה ואתה דומה סדממת בנין
סכ קול כתנו בבית ה' ומה הקול סכתנו שאת ידינו דמה וגו' וזהו חי הלהימו נור חסיו בורח נקנו קול ומה
דומה אתה דומה ואני כן סכ דוס לה והתהולל לו סומע תפלה עדיך כל בשר יבאו תכלת כל בשר אתה סו
סומע וסלנו אין אתה סומע ולך יסולס כדר מלך בשר ווס יכול לסמוע מן סניס ומן סלס חינו יכול לסמו
מן הכל אבל אתה סומע תפלת כל בשר כאחד וכל אחד מתפלל את סלו סל כל בשר אתה סומע וסלנו אין
היה סומע גם כי חזק וחסוע סתס תפלתו ככות צענן לך מעבור תפלה אמ להס הקצה מה אתס מבקסיס
סגנות הו ודונות אמ לכנו אין חנו מבקסי לח סגנות ולא זדונות ולא תעלומות לב הלא דברי עונות גברו מ
מוכו כטענו אתה תכפר אשרי תבחר ותקרב אשרי מי שאתה מקרב יסכון הצריך ולא בהצר לבד חלח במרוס
קדם היכלך דברי עונות גברו מני לסון יחיד כטעינו לסון רבי כי על בני הגלות יצר בכלל וכרט הו
חומ דברי עונות טגברו ממנו ופטעינו כמו כן אתה תכפרס כי הס האריכו אותנו בגלות ומתחנכי חנו לכנו
סתכפרס עתה כי אין זולתך כמו שאתם כי עמך הסליחה לפי אמ אתה אשרי תבחר ותקרב אשרי מי סו
טיגיע לזמן היסיעה הדור סתבחר בו ותקרב אותנו אליך להעלותו מהגלו ויונה סיסכון בהצריך נסבע בטוב
ביתך אמ על לסון אותס טיהו או בעת היסיע נסבעה בטוב ביתך כלומ בכבוד סיסכון טס במקום סהו
קדום היכלך כלומ המקום המקוונ ס טבהיכלך והוא הדבר כסס הארון וסס הכבוד גוראות צדקת
תענינו בצדקתך תענינו בנדרות ובכפלותו סתעסה עמנו כי אתה אלדי ישעינו וקרא הכעולות טהס בצלח

והיוצאי מטבע נדרות בעבור כי האל כנראה על בני אדם בעצורס מצטח כל קצו ארץ וגו' ואתה מבטח כל י
ישראל הפזירי קצו ארץ וקצו יס רחוקי מירושלים כך בזהו סתקבנס לירושלי וקצו סובר עומד במקום
טניס כאלו אמ קצו ארץ וקצו יס קצו יס סס חיי סס וכן ומצפון ומיס דל חיי סס כי מערב וצרו בבין
הריס בכחו וחס יאמ הגייס איך יתכן סינאו ישראל מהגלות עס דל וספל מפורד ומפורד מי ווציה מתנס כ
כמו שאת הכתו שאת העמיס היוקח מגבור מלקוח וגו' והקצה חומ גס טבי גבור יוקח ומלקוח עדין ימלט כי
חני אריב את יריבך ואני גבור מהס כי אמ הנה מכין הריס מי טעיסה גבורו והנפלהות החלה יוכל להוציחנו
מתוכס וכר הריס כי ההריס הגביהיס מנפלהות האל לפי סמך חותס אל אל ואמ כהררי אל סבהס כרהה כו
כהו כחור בגדיה והוא בכל עת כחור בגדיה כי חינו קונה גברתו מאחר לעת הצורך חלח מרהה גבורותיו
בכל עת טרנה כי הגבור חזור
בשבע טאון ימיס וטאון ימיס הוא טאון גליהס והוא
מטביח חותס כלומ מטקיט חותס וכן בטוא גליו אתה סטבחס והמון לאומיס וכמו טהוא מטקיט טאון ימי
כן יסקיט המון לאומוס וטאוכ ויוציה ישראל מתוכס ויו והמון היא ויו הטואה כלומ כמו זה כן זה וכן מיס
קדיס על נכט עיפה וסמועה טובה מארץ מרחק על ישראל גחותו ועזו בטחקי ויראו יוטבי קנות מלו
ואמ יוטבי קנות כי בכל מקום יראו האותות ההס סכ בכל המרץ יבא קיס ויט לפרט מי טהסביה טאון ימיס
לפני ישראל בצאתס ממזריס הוא יטביח המון לאומי ומעלה ישראל מתוכס וכמו טיראו יוטבי קנות מלוות
טעסית להס בקריעת יס סוף וטאר האותות טכ סמעו עמי ירגו כן ירהו עוד ממך בקבון גליות וכמו טהיית
מרכין לבס או במונחי בקר וערב טהיית מוציא להס עמוד ענן יומס ועמוד האט לילה כן תעט בקצו גליות

יחירו לכו דבר רע יספרו לטמון מוקשים אברו
 כיו יראה לכו: הפשו עולות תמנו חפש בחפש ו
 וקרב איש ולב עמוק: וירם אלדים היץ פתאום
 היו מבנתם: ויכשילהו עלימו לשונם יתגודדו כ
 כל ראת בם: וייראו כל אדם ויגידו פעל אלדיו
 אלדים ובעשהו השכילו: ישבח צדיק בידיה וח
 והסה בו ויתהללו כל ישרי לב

למנוצח

מזמור לדוד שיר לך דומיה תהל
 תהלה אלהים בעיון ויך ישלם גדר: שומע תפ
 תפלה

ועל סוד צמירי יחדיו ונקרא הקבוצ סוד לסי סח
 סמתקבני בעל הסוד והענה יחדיו במקום טיחא כל
 אחד סודו ועצתו ותנח ההסכמה בניה כאחד מרגע
 מהמון ותרנג והטבתי את המון מצרים ואבטל ית ר
 רגפת מצראי: אשר סננו הם הזיפים וכינח בהם
 טהיו מלטיכי אותנו לסאל דרכו חכס ידרכו קטתס
 לירית החץ וכץ דרך חציו החץ הוא דבר מר והקט
 הוא חפה: לירות תס על פנמו אמ טהיה הולך בת
 צתמימית ולא הרע לאחד מהם ינרנהו ולא יראו יורו
 בו החכס פתאום כלומ כאדס טירה חץ פתאום ס
 סלא יסמור ממנו כך חני לא הייתי נסמ מהמלטיכי
 חותי לסאל ולא יראו הם חומ במספרים ולא יראו
 מהאל הרואה חותם: יחזקו למו הדבר הרע ס
 סידבריו עלי לסאל יחזקו אותנו בטענות חזקו ובחי
 לדבר חליו פעס אחר פעס מוקשים פי ללכדני בה
 ואהס המספרים רע עלי במספרי חסבו בלבס מי

וראה למו כי לא יחסבו טהאל רונה חותס ולא יראו ממנו ויעפ טהיו בהס טהיו חומרי הדברי הרעים בגלוי כ
 כמו דואג והזיפים היו בהס חכסים גס כן טהיו ידמי לספר רע על דוד בגלוי כי היו חוטבי ססיפר לו והיוס הו
 מחר כטימלקך ויהיה הכח בידו יגמלס כרעתס: יחבשו עילות כמו עולות בהראות היו ח' כי חלה המל
 המלטיכי והמספרים רעות הס חכסי תקך ומרמה ועול ויחכסו ויחזקו בלב עולות ומרמו: תמנו חכס מחוסס
 תצנו כמו תממו הכן במקום אות הכפל כמו לסמיד מעזניה פועל ינח פי כלו חכס מחוסס וקרב חיס ולב ע
 עמוק כלומ כל מה טיכל אדס לחפוס ולחזקור בלבו וכל עמקי המחסבו כל מה טיכל להתחשב בקרב חיס ס
 הכל הס חוטבי בתהבולותס סלא יוכל סוס אדס להעמיק יתר מהס בתהבולות סלב ובמחביות ויורס
 אלדים ויורס בפתח היו עבר במקום עתיד וכץ היו וכסילוהו ויראו ויגידו הסכילו הכל עבר במקום עתיד כ
 כמו סהא מנהג הלסון ובדברי הנבואו ביוב ח' כמו סהורו לי הס היך דבריה פתאס כן יורס אלדים חץ פת
 פתאס ויהיו חכותס פתאום ופתאום מסמט לסננו ולאחריו ויגשילודו הכנו טרס זכר המכונה והוא
 לסונס כמו ותרמהו את הילד וזהמתו חיתו לחס והדומי להס ח' הס הכסילו לסונס על עצמס כלומ דבריהס
 הרעי סדבריו עלי עליהס יסובו עד ויסול בסחת יפעל ואמ' לסון בלסו זכר כמו ולסוני מודב מלקוחי יתגודדו
 כל רואה בה מרוב מהומת ומסלתס יתגודדו ויחזרו כל הרואיס בהס המהומות סיביאו להס ויפחדו ויראו אל
 חלדים: ויראו יאן יראו כל אדס חלדי כי ראו הסקמה סעסה בהס ויגדו כועל חלדי ומעסאו הסכילו סיב
 סיבינו ויסכילו כי חלדים טוכט ומסגח בבגי אדס ויגמלס כפי מעטיה לא כמו סהיו חומ חלה מי יראה למו:
 ישבח צדיק בה ח' על עצמו כמו סחמ' תס כי צדיק היה בריבו ולחנס הס רודסי אחריו וחסה בו ועוד יח
 יחסה בו יתר כי ראה כקמתו בחיובי ח' פי ויו וחסה במקום כי ח' כלסר כמו ויו וספתי רכנות ספירסכו כל
 כלומ עתה בראותו כקמת החיובי יסמח כאסר חסה בתחלה בחל כי לא היה הסותו לבסת ולא חבדה תקותו
 וכץ כל ישרי לב יתהללו בו כמו אתהלל חני בו ובדרס מפרס זה המזמור על דכיאל ואמרו דוד ברנז הקדס
 על לסון דכיאל סהתפלל לחל ואמ' סמע חלדי קולי בסיחי ונ' כשהלסינו עליו והנש'ך צבור אריות והמלטיכי
 הוסלכו בו אחרי כן זהו וירס חלדי חץ פתאס וכ' ויגדו פועל חלדי: זהו סחמ' באדין דריוס מלכא כתב לכל
 עממיא וליסניא וכ' ופי כל המזמור ככון על דכיאל: למנוצח מזמור לדוד סיר: לך דומיה
 תהלה המזמור הזה נחמ' על הגלות ודומיה עניין תחלת כמו דמינו חלדים חסוך וכן מסורס דמס דמו עד
 הניענו חליכס חך לחלדי דומי כפטי חמ' לך מיחלת התהלה סתחמר לך בניון בקבוצ גליות ולך יסולס נדר:
 נדרי הזבזי סכודרי בני הגלות חס יסיבס חאל לביון יסלמו סס בבית המקדס נדר כלו סעל בסוף כסוך כי ל
 לא יסתנה שובע תפלה וסס תהיה סומע תפלה כי על הגלות נחמ' סתס תפלתו וסס עדיך כל נסר יעאו:

מושל בגבורתו בגבורתו סיראה צהויה ישראל
מבין העמים ימסול לעולם על כל העמים כלום מי
טיכירו כלם הוא וממסלתו כמו שכ' ויהי ה' למלך ע
על כל הארץ ביום ההוא וגו' עיניו בגוים תצפיק אז
תצפינה בגוים עיניו לראות מעשיה ולגמלם כפיה'
כי עד אונתו זמן הוא מאריך חף לרסעו ומאונתו זמן
ואילך לא יאריך עוד אלא יגמול לכל אחד ואחד כ
כפי מעשיו כמו סכתו וטבתס וראיתס בין זדיוק ל
לרסע בין עובר אלדים לאטר לא עברו ואונת טהיו
סוררים וטפילס ולא ורמנו למו לעולם כמו סהס ר
רמיס בזמן הזה ברבו עמיס ואז יאמרנ' ישראל'
לעמיס ברבו אלדיכ' סאתס רואיס הנפלחות סעטה
עמנו כי לא כלינו בארך הגלות בין העמיס השם
כסטינו בחייס סהסאירנו בחייס בגלות ולא כתן ל
למוט רגלינו כי בחנתנו זה יאמ' העמיס הנסארי'
ביטרא' אחר המצרף כמו סכתו והבאתי את הסליס'
בזס ונרפטיס כצרוף את הכסף וגו' הבאתנו
בצנודה כמו הנקפס בצנודה סאיז לו דרך להמלט
אס לא עד כס מועקה רעה טהיתה בצרה מתכינו
טלא היה לנו כח לעמוד ממנה ומועקה טס תאר מ
מכחי העיז וכן בזה המסקל בלא הא הנקבה מועק
מונק הרבבת אנוס' אכחנו טרס הגלות לא הית'
ממסלת אנוס עלינו אלא ממסלתך לבד ואתה הרב
הרכבת והטלטת אונות העולם לראטינו עד בעלנו
אדוכי זולתך והרכבת דרך מסל כמו והרכבתך על
במתי ארץ באנו באס ובמוס הצרה כמסלת לאס ול

מושל בגבורתו עולם עיניו בגוים תצפינה הסר
הסדרים אל ירובו למו סלה: ברבו עמיס ארדנ
אלדינו והשמיעו קול תהלתו: השם נפשינו בחי
בחיס ולא נתן למוט רגלינו: כי בחנתנו אלדי
אלדים צרפתנו בצרף כסף: הבאתנו במעודה
שמדכו עמק במתנינו: הרבבת אנוס לראטינו
באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה: אבוא ביתך
בעולות אשלם לך נדרי: אשר פצו שפתי ודבר
פי בצר לי: עולות מחיס אעלה לך עם קטרת
אילים אעשה בקר עם עתודים סלה: לכו שמעו
ואספרה כל יראי אלדים אשר עשה לנפשי: אלדי
אליו פי קראתי ורוכס תחת לשוני: און אם ראי
ראיתי בלבי לא ישמע ידוה: אבן שמע אלדים ה
הקטיב בקול תפלתו: ברוד אלדים אשר לא ה
הסיר תפלתו וחסדו מאתי:

למנוצח

בגגינות מזכור שי ר: אלדים יחננ
יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:

ולמיס כי האס סורף ומכלה והמיס סוטפויס ומכליסי ואכחנו באנו צהס בגלות ולא כלינו ותוציאנו לרויה הוכ
הוכחתנו מהס לארץ רויה טהיינו רויס ודסניס צה ונקמנה למד לרויה סמורה על הידיעה כלומ' לארץ הידו
הידועס והיא ארץ ישראל טהיא ארץ צרכה וארץ רויה אבא בלסון יחיד על לסון בני הגלו' בדרך כלל
אמ' אז יאמ' לבא בבית המקדס בעולות לסלס הנדרי' סכדרי' בגלות אס יוציא' האל מהגלות אשר פצו בעת
טמיצר להס האויב כודריס כדרי' אס יוציא' האל מנרת הגלות עולות מחיס תאר מן מוח כלומ' כבסי'
בעלי מוח וסומן קטרית אליס הקטרית חלבי אליס אעטה כמו וימהר לעסות אונתו לכו שמעו לכו ענין
זרוז כמו לכו ונחטבה על ורמיהו לכה כא אכסכה בטמחה אמ' כל יראי אלדי שמעו ואספרה לכפטי ארין
פי קראתי בני קראתי אליו והוא רומס תחת לסוני כלומ' טרוממתי אונתו בלסוני ורומס פועל טלא כזכר פוע
פועלו מכחי העיז ותחת לסוני כמו בלסוני וכן תחת לסונו עמל ואון ולפי טהלסון כעצרת בדברה ממעל ל
לה ומתחת לה כי אונות גיכך כאמריות עס החיך לפי' כנוי הדבור על הלסון ומלתו על לסוני ותחת הלסון
כמו תחת לסונו ותחת לסוני ויא' כי תחת לסוני הוא רמו' ללב סהוא תחת הלסון כלומ' כי המחטב כסתרית מה
מהגלה בלסון ויהיה רומס מפעלי הכפל מבנין הדומה למרובע אמ' כי בפיו קרא' אליו ולבג כמו כן רומס
אונתו און אס ראיתי בלבי כלומ' אפי' אס ראיתי און בלבי לעסותי אעפ' סהוא נגד האל כאלו הוכחתיו ב
בספתי לא ישמע אונתו כלומ' לא יחטוב לי לעון סהמחטבה רעה אין הקצה מצרפה למעטה אלא אס כן צהמ
באמנות האל' אבן שמע אלדים' אבל באמת שמע אלדי' והקטיב בקול תפלתי והוציאני מהגלו' ברוך
אלדי' לא הסיר תפלתי לא דחה אונתה אלא קבלה צדנו ולא הסיר חסדו מאתי לכניצח בגנות מוזמר

והשקיה רבת תעשרנה פלג ארזים מלא מים
תכין דגנס כי כן תכינה תלמיה רוח נחת גדוד
גדודיה ברכיבים תמוגגנה צמחה תברך : עטר
עטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן : ירע
ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגורנה : לבשו
בגדים הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישי
ישירו : למנצח שיר מזמור הדיעו
לארזים כל דארץ זמרו כבוד שמו שימו כבוד
תהלתו : אמרו לארזים מה נורא מעשיך
ברב עוז יכחשו לך איבך : כל הארץ ישתחוו ל
לך ויזמרו לך וזמרו שמך סלה : לבו וראו מפע
נפלות אלהים נורא על ידה על בני אדם : הפ
הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שם נשמחת
בי :

פקדת הארץ ועוד זכר המטר כי הוא מנסלחות
הגדולות כמו סוכר חליהו ועוד כי בס ידיו העת
העמים המורדים ואמר פקדת הארץ ותסוקקיה וו
ותסוקקיה בעניין כבר היה זה או אחר שהיה זה וכן
אתה קנסת וכחטת וכבר חטאתו ואחר שחטאתו קס
קנסת אותה וכן וירש תולעים ויבאם והדומים להם
וכן פי ותסוקקה וכבר סוקקה כלומר סטיקת פק
פקדת אותה מטר והוא מענין ואל איסך תסוקקך
סחא ענין תאה כלומ גורת עליה מניעת גממים
עד שהתאוצה מאלד למטר ואחר כן בחסוך אתה פו
פוקד אותה כן אכחנו בגלות דומים לארץ נמאה מ
מחד ומחלים למטר היסיעה רבת תעשרנה כמו ת
תעשרנה וכן וידבקו וידרכו כמו וידבקו וידרכו ו
ושי לרב תעטיר אותה במטר פלג חלדים מלא מים
ואחר שתטבע הארץ יטארו מהמטר פלגים גדולים
מלאים מים להסקות אדם ובהמה וזכר חלדים הוא
כנוי לדבר הגדול והנפלא לפי שהגולה והשלא יבא
מאתו כמו עיר גדולה לחלדים הררי אל שלהבת יהי

מאפל ית תכין דגנס אחר שתטביע הארץ ותצמח תכין הארץ ברוחות טובות להטיל הצמחי כלומ שתציל
התבואה מטדפון ומירקון כי כן תכינה כלומ כי בזה תכין הארץ כי תטבע הארץ ממטר ותצמח הארץ התבוא
התבואה שחם תלקה אחר כן בטדפון ובירקון מה יעיל להם המטר והלמיה דיה סב עור לספר טובו המטר
סתרוה במטר תלמי הארץ והם גבסוסיית הארץ כחת גדויה ותוריד המטר בגדויה הארץ והם העמקים סבין
תלם ותלם והוא חפירת המחריסה ברכיבים תמוגגנה במטר הגדול תסיב הארץ כמונה ולחה סהית יבסה קווס
המטר נמחה תברך ותבא התבואה לברכה והצלחה עטרת סנת טובותך עטרת אותה בכל דבר טוב ע
על דרך כצנה רצון תעטרכו ומעגליך ירעפון דשן הענני הם מעגלי החל כמו סקרת גס כן סנני חל בחמיר
ביס סוסך ואמר מירכבותיך יסועה דהעכני חלן מטר סיהיה מהם הדסן והסומן ירעפון כאות מדבר כמו

סירעפון בייטוב כן ירעפון על כאות מדבר בעבור החיות סימנאו מאכל ומסקה ונגל גבעות תחזיריכ עד מטל
כטימלאו פני הגבעות תכונה כאלו יחגרו גיל תחת אסר חגרו סקים בהענר המטר לבשו כרים הכאן
כמו כר כרחב ספי מיסור וזכר המיסורים והעמקי כי כבר זכר הגבעות ואמר כי הכרים הם מלאים באן כאלו
הכרים מלובאי באן כלומ סרועים על פני המיסור והם מכסים את עין הארץ וזה מרוב התבואות יסלחו ס
הכאן באדות לרעות כמו סאומ מסלחי רגל הסור והחמור ועמקים יעטפון בר והעמקי כמו כן יהיו מענטסויס
ומכוסים מרוב התבואה וזכר העמקי אלעפ סוכר הגבעות ואם הגבעו טבעי כל סכן העמקי חלח זכרס לומר
סלח ויקסס המטר יתרועעו אף יסירו סבלי סבר יתרועעו אף יסירו כי סבליס המלחי מנסיב בהס הדוח וי
ויטמיעו קול כאלו יתרועעו ויסירו או הוא על דרך מסל כמו ונגל גבעות תחזיריכ וכל עני סדה ימחאו כף
וימ יתרועעו אף יסירו בני האדם והחיות למנצח שיר מזמור הדיעו לחלדים כל הארץ זה המ
המזמור כאמר על קבוץ גלויות ישראל סימנאו חן הריעו לחלדים כל הארץ סיראו הנסלחות סעסע עס ישראל
זכרו כבר סמו במזמור ובתהלתכס אמרו כי סמו נכבד ביחלתכס סהיה בגלות כל היום סמו מכואץ ומ
מתועב ספי הגים המוסליס בישראל לאמר חיה חלדיכס יקומו ויעורוכס אברו לחלדים מה נורא
מעטיך סהוצחת גני חלוט מגויס רביס וענמי ואתה עכס מהס עד סברב עוז יכחשו לך אויביך ויאמרו לא
הרענו לישראל כל הארץ כמו סכתו כי אז אהסוך אל עמיס ססה ברורה לקרא כלס בסס ה לבו
וירחו זה יאמרו אחד לאחד נורא עלילה נורא על מעט בני אדם לעסות בהס כרנוכו עד סיראוהו הפך
יס ליכסס כסהוצחי עמו מגלות מנריס בנהר יעברו בגל בירדן סס כסמח בו בהוציאו אותנו מגלות זה יוס
לפרס בנהר יעבר על העתיד כמו סאמר והכניף ירו על הנהר בעיס רוחו וכו ואמר והית מסלה לשאר עמו וכו

והוא מנסלחות

אך סודרים האסורים ונאלו לריוח והנלה והסודרי
ס הוא מלך אטו ונבחותיו סכנו במקום נמא כלומ
כאלו מתו נמא כי מתו בלא חרב ובלא חנית
אלדים נבחתך לפני עמ' כמו הלא ה' יצא לפני
כי כשהיו מנכחים האויבי' כאלו ה' יצא לפניו לנצח
המלחמ' גם ארון ברית ה' נוסע לפניו והזכיר ננוח
המלחמ' בלכתם במדבר סיחון מלך האמורי ועוגמ
מלך הבסן ורעם הארץ וההר' הוא מסל על פחד ה'
המלכים והגוים סרגו וחלו מפניה כלומ כמו סהלך
לפניהם אז ונלחם מלחמות' כן יעשה עתה בצעדך
ביסימון במדבר ס הוא מקום סממה וכן כתו ונסע
מחורב וכלך את כל המדבר הגדול והנורא ה'
הוא וגו' ואז באתם עד הר האמורי וגומ' עלה כאשר
דבר ה' וגו' ארץ רעסה כמו ספי ספחדו ורעסו

אך סודרים שכנו צחוחה: אלדים בעארך רפג
לפני עמד בצעדך ביסימון סלה: ארץ רעסה
אף שמים נטפו מפני אלדים זה סיני מפני אלדי
אלדים אלדי ישראל. גשם נדבות חניף אלדים
נחלתך ונלאה אתה בוננתה חיהך ישבו בהת
תבין בטובתך לעני אלדים: אדני יתן אמר המ
חמבשרות צבארב: מלכי צבאות ידון וידון ו
וגית בית תחלק שלל: אם תשכלון בין שפתים
בנפיו יונה נחפה בכסף ואברתיה בידקרק חרוץ
בפרש שדי מלכים בה

עם הארץ אף שמים נטפו מפני אלדים דרך מסל סחטכו הסמים על האויבי' ויום המטר הוא חטך ענן וכן
אמ' בסירת דוד חטכת מים עבי סחקים דרך מסל על הנרות הבאות על האויבי' זה סיני וכמו סזה סיני רעס
מפני אלדים אלדי ישראל וכן רעסה הארץ כלומ העמים וההר הזה רעס ביום מתן תורה כמו סכתוב ויחד
כל ההר מאד ויום זה הפסוק כלו על יום מתן תורה וזה סיני ופי' ארץ רעסה ושמים נטפו גם כן במשמעו ס
סחיה מטר מעט ביום מתן תורה גשם כדבות לפי סזכר שמים נטפו סהוא רמו לנרות הבאות על האוי
האויבי' אמ' בהפך זה גשם כדבות תכוף אלדים כלומ על האויבים תטוף נטפי זעף ואף על ישראל תכף גשם
כדבות נחלתך תכוף על ישראל סהס נחלתך כמו סכתו זהס עמך ונחלתך וכלאה אתה כוננת סי' וחס נלמה
נחלתך וכן ונתן ה' לבס לחס בר ואס נתן כלומ ואס נלאה נחלתך ביד האויב בסכבר תפס כל ערי יהודה ת
אתה תכונן אותה סלא תטמנה מכל וכל ולא תתן את ירוסלים בידו חיהך יסבו בה עדתך וכן חית כל
פלסתיס חית קנה סי' עדה בה בירוסלים תכין בטובתך ישראל סנסאר עני ודל כי כל עטר טבטי גלו ויהודה ת
וצנימן רביס מהס נסבו מהעריס סכבס מלך אטור ואתה תכניס בטובתך אדני יתן אומ' כבת רבמן
הנטיס המבטרות ואומרו מלכי צבאות סחנו על ירוסלים ידוון ידוון כלומ ינוסון מפני ישראל ונות בית
ס הוא עדת ישראל ס הוא כזה ה' תחלק סלל האויבים ה' יתן ויקיס דבריהס וזכר הנטי כי ה' יצא לנחל ס
ומנחמות האנטיס בדברים טוביס ודברי נחומיס אם תסכבון גם זה דברי הנטי או דברי המטורד כנגד
ישראל והוא הנכון וספתיס ה' הכיריס נקראו כן לפי ססופתיס עליה הקדרות אמ' אס תסכבון במקום ס
ספל כמו זה וסחור וקודר כלומ אס הלכתס קודרי' עד עתה מפני עקת אויב עוד תהיו לבניס ככנפי יונה ס
סתרמה כאלו נחפה בכסף כל כך היא נקיה יפה ולבנה ורמו בפסו זה על הכסף ועל הזהב סלקחו במחכ' אטור
ומלת בכסף בסגול באתנח ואברותיה בירקרק חרוץ סיס בכנפי היונה נונה סמנהבת כזהב וזהב נקרא חרו
חרוץ וכן נחרוץ כטיט חונות ירסד חרוץ עלי טיט וזהב המטובח הוא ירוק ואמר התאר קודס המתנאר ומ
ומספסו בהפך כי היה לו לומר ואברותיה בחרוץ וירקרק וכמוהו עב טיט היה לו לומר טיט עב כל רביס עמי'
היה לו לומר כל עמיס רביס'

בפרש שדי מלכים בה תסלג בצלמון
בפרס עניין סאוח כמו פרסתי ידי אליך וכמו וצפריסכס כסיכס דל סהכה בהס האל כמו סנאמ' ויצא מלחך
ה' ויך במחנה אטור מאה וסמניס חמסה אלף ויטכימו בצקר והנה כלס פגריס מתיס סטוחיס על פני הארץ
מלכים וסריס כמו סכתו ויבחר כל גבור חיל סר ונגיד במחנה מלך אטור ויט מפרסיס בפרס בסבר כמו תפ
תפרס כפיה חכר סס סדי ספירוסו גוצר ומנח סגצר על מחנה גדול כזה וטעס בה בירוסלים

למען תמחץ האדם הפוך כמותחמן מן חמו
חמוץ בגדים טפירוטו בדם לשון כלבדך מחויבים
מנהו ופירוט הפסוק כן הוא למען תמחץ רגליך
ותמחץ לשון כלבדך המלקקים דם האויבים כי הפג
הפגרים הכלבים יהיו אוכלים אותם ותאדם לשון ה
הכלבים מן האדם ותאדם גם כן רגל ההולך עליה
וכף רגליך וכף כלבדך כנגד ישראל והיפסד לפרט
הכף נכח הטס והוא על דרך מטל על דרך חמוץ ב
בגדים מפגרה וזו נכחם על בגדי וכל מלבושי אגלת
אגאלתי ומלת בדם סמוכה למלת מחויבים הרחוק
ממנו לא ללשון כלבדך וכמוהו רבים כמו וירא הטס
דחנת מעל הגנאחו כמו וירא מעל הגב הטס רוח
דוחנת וכן הדומים לו כמו טפירוטו בספר מכלל
לפיכך בדם קמץ לפי שאינו סמוך ללשון כלבי אלא

למען תמחץ רגליך בדם לשון כלבדך מאי
מנהו: ראו הליכותי אלדים דלכות אילוי מל
מלבי בקדש: קדמו שרים אחר נגנים בתך על
עלמות תופפות: במקדלות ברכו אלהים ירוח
ממקור ישראל שם בנימן צעיר דדם שרו יהוד
יהודה רגמתם שרו וכולן שרי נפתלי: צה אלה
אלהיך עוד עוזה אלהים זו פעלת לנו: מהיכל
מהיכלך על ירושלם לך יובילו מלכים שוי: גע
גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים מתרפ
מתרפם ברצי כסף

למלת האויבים ומפני מה מחויבים אין לו מספט להשתח הסמיכות והוא כאלו אמר בדם הנספך מן האויבים
פאין ומלת מנהו תוספת באור כי כבר אמר מחויבים וזה עוד מנהו והוא יחיד דרך כלל הוא יהיה פירוטו מנהו
על מלך אסור והוא הנכון כי הוא אעפ שלא מת במחנה כהם טב לארצו בצפת כנים סס הכוהו בגיו חרבי
ראו הליכותיך יראו ישראל בראותם מגפת האויבים ראו הליכותיך ראו והכירו כי הלכותיך היו סאלכת ל
לפניהם וזכית חויביהם ואתם הליכות היו הליכות אלי טהוא מלבי בקדש כלומר הוא מלך הטמים טהוא מת
מקום הקדש וטלח מלחכו לעזרת ישראל כמו שכתב ויתח מלחך ה' ויך במחנה אסור קדמו טרים ה
המטורדים טהיו בישראל קדמו לטורר בפה ואחריהם הנוגים בכלי ובתוכם העלמות תופפות וכירוט נ
תופפות מכות בתוף אטר בדם כי דרך נטים בתוף כמו ותקח מרים הנבימה את התוף בידה אחר נוגים כמ
כמו ואחר וכן טמט ירח והדומי לו ומלת תופפות תואר בטלח כחלוצ סוממות בבקורות ברכו הדב
ארכי כל אותן סיבאו ממקור ישראל כמו כל זרע יעקב כבדוהו שם בנימן טס בנימן ויהודה היו בימי
חזקיהו ועל טני הסבטים האלו היה מלך כי סאר הסבטים גלו בימי הוסע בן אלה בסנה התשיעית למולכו ב
בטנת טט לחזקיהו ודבר מלך אסור היה בטנת ארבע עשרה סנה לחזקיהו ומה טחמ טרי כשתלי כי נסארו ב
בארץ מעטים מטח הסבטי מכורו בארץ ישראל מעט כאן ומעט כאן ואף בימי יהושיהו היו טס כמטוהו
בדדי ימי חכר הכה טרי זבולן וטרי נפתלי כי אותם באו לירוסלים ובנימן גם כן ופירוט רגמתם קבוצט
כלומ כי בירוסלם נתקבצו כלס ואח' בנימן צעי טהוא צעיר הסבטי ופירוט רודס רודה בהס כלומ בנימן
באויבים ואעפ טהיו סס חיל גדול כי אלהי הכה אותם ובנימן וישראל
רדה בהס
בזו הבזה ומלת רודס בקמץ קטן תחת קמץ גדול וכן המעלס מים ואמר סס דל במקום הברכה והתהילה
יהיו כלס סטרים הגדולים טטטטטים אלו מברכים האל במקהלות העס ורגוצינו זל דרטו הפסית הזה עלי
וישראל כאטר עברת סיס ואינו מסדר המזמו צוח אלהיך כנגד ישראל בדרך כלל או כנגד חזקירן
אמר העו הזה סהיה אל הארוב אלהיך צוח אותי לפיכך הודו כלבס ואמרו עזה אלהי זו פעלת לנו העוזה הזח
אלהי אתה פעלת אותה לנו ועוזה נכתב בו עס הדגס והדומים כתבב בספר מכלל מהבדיך על יו
ירוסלם יס מפרטים המס במקום בית וכן ה מסיני בא כמו בסיני ואין צורך להוציאס ממטמעס ופירוט מהו
מהיכליך כמטמעו כמו נורח אלהי ממקדטיך כלומר מהיכליך ססס טיכז הכבוד יח על ירוסלו העו סטכל
טיכזלו מהארוב מה טלא נכלו סאר ערי והודה לפיכך לך יובילו מלכים מנחה גער חית גער ענין ה
הסחתה וכן גערת גויס אבדת רסע גער מקור בטלס סכב המלך ופירוטו בנגער חית קנה הו יהיה גער ציו
במקום תיו חיתן וכן סיס קכך כמו תמים כלומר או יובילו לך מלכים סי כסתעגר בחית קנה ועדת אבירים
סבאו בעגלי עמי וטחת אות עד טכטאר בהס בא מתרפס לפיכך ברצי כסף ופירוט חתיכות כסף ופירוט בור
עמים קרבות וקטנון כספור אותס עמי טהיו חפני מלחמות

למען תמחץ רגליך בדם לשון כלבדך מאי
מנהו: ראו הליכותיך אלדים דלכות אילוי מל
מלבי בקדש: קדמו שרים אחר נגנים בתך על
עלמות תופפות: במקדלות ברכו אלהים ירוח
ממקור ישראל שם בנימן צעיר דדם שרו יהוד
יהודה רגמתם שרו וכולן שרי נפתלי: צה אלה
אלהיך עוד עוזה אלהים זו פעלת לנו: מהיכל
מהיכלך על ירושלם לך יובילו מלכים שוי: גע
גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים מתרפ
מתרפם ברצי כסף

תשג בצלמון: הר ארדים הר בשן הר גבנונים
הר בשן: למה תרצדון הרים גבנונים זהו חמד
ארדים לשבתו אף ידוה ישכן לנצח: רכב ארדי
ארדים רבתיים אלפי שגאן אדגי במ סיני בקדש
עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם ו
ואף סררים לשכן יה ארדים: ברוך אדגי יום יו
יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה: האל לנו אל
למושעות ולירוח אדגי למות תוצאות: אד אר
ארדים ימחץ ראש אויביו קדקד שער מתהלך
באשמו: אביר אדגי מבשן אשוב אשוב ממצלות
ים:

בפרש סדי ענין טטוח כמו פרסתי ידי חליך וב
ובפריטכס כפכס לל טהכה אותם בהם האל והכה
כלס פג יום מתים ט טטוחים על פני הארץ מלכיס
וטרים כמו טכחו ויבחר כל גבור חיל טר וכגיד צמ
צמחנה מלך אטור ויש מפרטים בפרט בטבר כמו ת
תפרט ככפיה וזכר טס טדי ספירנט גוצר ומכח ט
טגבר על מחנה גדול בעס וטעס בה צי
צירוסלס תסלג בצלמון אז בפרט טדי המלכיס ת
תתלבן כסלג העדה טהיתה צחטך תסלג פועל עומ
חיכטר טהוא פועל יוצא וטתו כנגד האל בצלמון ב
צחטך כמו בצלמות הר אלדים יס הדיס מטו
מטובחיס הר אלדים והוא הר סיני אעפ טהוא צמד
צמד צי ומקוס חורב ציה והוא הר טפל הוא מטובח
טסכך עלי הכבוד הר בטן הוא מטובח בעבור כי הר

בטן הוא מקוס דטן וטמן ומקוס מרעה כמו טכחמ דרך מטל על הדטנות והטמנות פרות הטמן וכחמד ח
חברי בטן כתרונני הדיס גבנוניס הדיס הגבוהי נקדח ההר גבן לפי גבהותו יס לו גבנונית באמצעות וכן תר
תרחה באמצעותו גבהותו והדיס הגבוהיס הט גס כן מטובחי בגבהותן ואמ יחיד עס רביס טלמ הר וחמר ג
גבנוניס דל כל הר והר טיס לו גבהות מטובח כל אחד לפי מה טהוא וכן יחיד עס רביס וקבל היהודי וכדיקיס
ככפיר יבטק והדומיס להס ואמ עוד הר בטן לרוב טבחן טהוא ז טן וטמן וכלס הינס מטובחי כמו הר הבית
לפי אמ' למה תרצדון ימ תרצדון כמו תרצדון כלומ מה תטבחן עמכס חין אהס כחטבי לכלוס כגד ה
ההר טחמד אלדים לטבתו והוא הר הבית ורבי האמ זל פי תרצדון לטמן עיון ותוחלת ודמהו בלסון הערבי צו
בוה הענין ופי למה אהס מעיני ומיחלי לכבוד חין הכבוד כי אס בהר חמד אלדים לטבתו והוא הר הבית ט
טבו בית המקדש ובעבירו כבוד ירוסליס כי בו יראה הכבוד תמיד ועזרתו וחמלתו כי הנה כל ארץ יסר סלטה
בהס יד האויב ועל ירוסליס אמ' לא יורה סס חן ולא יקדמנה מנג ולא יססוך עליה סוללה ואמ ונגותי על ה
העיר הזאת להצילה ואמ אף ה יסכךן לבצח לפי טבהר סיני לא טכךן לבצח רכב אלדים ירד רכב אלדים

סתי רבנות לעזרת ישראל עד מטל טלמ הכחת ה גגריך ואמ רכב' אט וסוסי אט סביבו אליסע אלפי טכחן
אלפיס מן המלכיו הנקראוי טכחני וימ טכחן כמו טכון כמו אלפיס טניס ארכי צס ה' בא עמס כמו טכח ב
בסיני בקדש ובית צס רפה טלח כמספט אהוי לבגד כפת דסמוך במפיק וכן ונטה עליה קו תוהו וקול המון
סליו בה עלית למרוס ועד עתה טנוית היסועה כלכד ארץ ישראל ובלו העס אסר בה כאלו אהה עלית
למרוס וטבית טביס כי אהה בהעלותך טמירתך מעליה ובא האויב וגבר האויב לקחת מתכנ' באדס המטנות
טנתת באדס להטרות טכיתך ביניה ולסמרוס מכל רע לקחת אותס המתכנ' עד סגס הסורדי והס מלך אטור
ואמר עמו חטב לסכון במקוס יה אלדי והוא ירוסליס טהוא מטכךן אלדים ברוך ה' יוס יוס יסח לנו ב
צרכותיו האל טהוא יסועתינו טהוטיענו מרב חיל עכוס יעמס פי יסח וכן ויעמוס איוס על חמורו כמו ויסח
על דרך לא חמר אחד מהס כטחתי נחמר צרכותיו או טובותי ויתפרס החסרון לפי העניו ורבי' כמוהו או פי
יעמס לנו יסועתינו סזכר אחד כן ופי האל יעמס לנו יסועתינו יוס יוס צרוך הוא האל לנו אל למוסעו
לכו הוא למוסעות ולאויביו יס לו להמיתס תוצאות זהו למות תוצאות כלומ יס לו תוצאות רבות להוציא מ
מטפטי המיתה בענייני רביס להמית אויביו ולכלותס כמו טטבע המנרו ציס סוף ועמר מכות ואצני ברד על
מלכיו ככען או מהומתו בין האויבי להכות איוס אהת אחיו כמו טכ' בפלסטי חרב איוס צרעהו יהיה וכן מכות הט
הטחרי והעכברי בפלסטי וכמו אלה רבי' אף אלדים אלדים לבדו הוא טיעטה זה כי מי יעטה כמעמיו כי
בלילה ברנע אחד הכה מאה וטמני וחמס' אלף אלדי לבדו יעט' זה סימחך ראס אויביו בלא חרב וחכית קדקד
סער קדקד הוא טמחלק סער הראס חניו לימין וחניו לסמאל ולפי טהקדקד מצוע הראס ואמ לגורו היורדו
טובו או רעו קדקד כמו ולקדקד כזיר אחיו וברעו ועל קדקדו חמסו ירד ימחך קדקד למי טמתהלך ב
בחטמיו ולא יטוב אמ' האויב לא אטיב לארץ ישראל וזכר בטן טהו בארץ הגלעד כי טס הית תחל מלקח אטור

בשם ה' יוס יוס
למלך העמון
למלך העמון
למלך העמון

רבו משעות ראשי רבו במספר סקר כמו חנם ו
והוא כולו סגול בחתכת אשר לא גולתי יסמו לו על
עלילות דברים לאמר גולתי ומחויבים אותי להשיב
באלו גולתי כלומר לוקחים ממני בטענות הכל יא
אלדים לאולתי בדברים שאני סכל בהם ומ
ואם אותי שאני חסם בטגוה לא נכחד ממך דבר ואת
ואתה ידעת כי הם מאמנים אותי בחנם אל יב
יבטו כי תקוה בגלגל אעפ"י שארך ואם תאבד תקותי
כל הקוים אלקי יבטו מתקוותם כי יאמרו חלה היו מ
מקוים לאלהיהם בגלות ואין מושיע מעתה אין לנו
להחיל אליו ויבטו על תחלתם שהחילו עד עתה
אל יכלמו כי הוא כפל עניין במלות סוכות כמלה ו
זכר צבאו כי הוא ארון צבאות מעלה שהם צבאות
סמים שהגרות יורדות מסם ובקריאה הוא אלהי
צבאות והוא כמו אלהי צבאות ויבא במס בסמיכות
כמו אמרים אמת ואם כדברי האומר אינו כמחקר הו
הוא מס בפני עצמו ולא כסמך אלהי אליו ובכתיבה
היא יודע וזו היא וזו היא מס תאר והתאר כסמך אבל
מס העצם אינו כסמך כי יש בזה המס מס העצם וה
הוא מס האמיתי לבדו והוא אל המס במקומות להיו
להיותו תאר והוא אשר הוא אל במלכות במקומות

רבו משעות ראשי שנאי חנם עצמו מצמית אי
איבי שקר אשר לא גולתי או אשיב אלדים א
אתה ידעת לאולתי ואשמותי מכך לא נכחדו :
אל יבטו כי קויד אדגי ידוה אל יכלמו כי מבקש
מבקשיך אלדי ישראל : כי עליך נשאתי חרפה
כסתה כלמה פני : מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני
אמי : כי קנאת ביתך אבלתני וחרפות חרפתי נ
נפלו עלי : ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי
ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל : וישחו בי ו
ישבי שער ונגינות שתי שקרו ואני תפלת לך יהוה
עת רצון אלדים ברב הסודך ענני באבת ישעד
הצילני בטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי וכמו
וממעמקי מים אל הכתפני שבלת מים יאל תב
תבל עני מצולה ואל תאט עלי באר פיה : ענני
ידוה כי טוב הסודך ברב רחמיך פני אלי :

הוא מן המעלות
הוא מן המעלות

סיקראו במס ה וכן ה שהוא בוג מדות האחד מס העצם והמני מס התאר כי עליך בעבורך אני סובל הח
החרפה בגלות כי אילו הייתי רוצה לנאת מדתך ולסוב לדתם הייתי גדול באחד מהם בוזר מופעל מן זר
דל כי הם יחסבו אותי זר ואחי הם בני יסמעאל ובני אחי הם בני עטון בני קנאת ביתך שהם מוטלים בני
נחרפת חורפיק חורפי הם חורפיק כי אמרים אין צי תקוה ולא נכח לעולם מן הגלות ואתה אמרת ל
להנחילנו ולגאלנו בקרוב או ברחוק ~~הוא מן המעלות~~
ואבכה בצום נפטי חסר וזו כמו סמם ירח ראובן שמעון ואבכה וצום נפטי כמו תענו את נפסותיכם כ
כלומר אני צוכה ומתענה תמיד ותהי לחרפות אלי אתה הוא לי לחרפות סיחרפוני עליך או פירוטו סיחרפוני
על אמונת האמת שאני מחזיק בה ולא אטוב להמונתם אם כן אתה לי לחרפוני ואהגה למ
למשל כי על כל דבר גרוע יזכר יהודי ושיחו כסיאספו לסבת בצער או לסתות כי הוא סיחתם ללעג ו
ולקלון ואני תפילתי הם משיחי בי ומלעיגים לי ואני אין לי אלא תפילתי לך שתושיעני מידם ואמר ע
עת רצון כלומר אני תפילתי לך תמיד אולי יהיה באת הענות עת רצון שתקבל תפילתי להוציאני מן הגלות
ענני באמת ישעך ברוב חסדך ובאמתך ענני שתאמת הבטחתך לי והמענה הוא ישעך שתתן לנו והאמת הו
היא היסועה והחסד להזים היסועה לפיכך אמ ברוב כי רוב חסדך נריך להזים הגלגל ולא יפנה למעסיו הר
הרעים הצילני מטיט ואת היא תפילתי ואמר אל אטבעה ואני למעל טבעתי ואמר אל תטפני וחל
תבלעני ולמעלה טבעתי סטפתי מה שאמר למעלה הוא ער הצרה הגדול הקרוב למיתה כי הקרוב למות יא
יאמרו עליו מת כמו שאמ בכבל וימת לבו ולא מת עוד עסרה ימי ואמר בירמיהו וימת תחתיו מפני הרעב וימת
סאמ עצה אמר ער המיתה הגמור שלא חיה בגלות כל ימי עולם מסכאי ומעמקי מים זכר המטל ורכמט וז
ומעמקי מים כמו וסמועה טובה מארץ מרחק כמו סכתבנו במזמור למעלה וכן אמר אנצלה מסכאי כמו ח
אם אנצלה ממעמקי מים אל תטפני ואל תאטר עלי ואל תסגיר וכן אטר יד ימינו ואם יסגיר פי הצרר הו
אין לו מנוח ממנו והבאר הוא הגלגל ענני ה כי טו חסדך חסדך טוב הוא ולא יהיה כמעט ממני העפוי כר
סאני חוטא כרוב רחמיך פנה אלי לא כמעט

בזר עמים קרבות יתבעו: יאתיו חשכנים בני מ
בזרים כוש תריץ ידיו לאלדים: ממלכות האר
הארץ שירו לאלדים ומרו אדגי סלה: לרכב ב
בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול עזו: תנו עזו
לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים: גורא
אלדים ממקדשיך אל ישראל הוא נותן עזו ותע
ותעצמות לעם ברוך אלהים:

למיצה

על שושנים לרוד: הושיעני אל
אלהים כי באו מים עד גפשי פבעתי בין מצול
מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת
שטפתני: יגעתי בקראי נחר גרוני בלוי עיני מוח
מיחל לאלהי

בזר כמו סוד וכן ורכוש להם יצגור יפזור והבית ו
נהפא ממונא אחד נחית כמו עדת כמו ספירטנו למ
למעלה וקנה הוא הרומח רונה למר עדת הרמחוס
סכלקמים צמחים מתרפס כמו מטפתח וכן התרפ
התרפס ויהב רעיד ועגלי עמים הם המלכו והטרי
דמה אות לעגלים כמו סבבנו פריס רביס יאתע
הסמניס הם הגדלים והסגבי כמו סכקרא מתקיה
בן יומכן כהן גדול הסמונמי וכן צנו נקראו השת
הסמוניס: בסבא סכקריב ממלחמת כוש ומכריס בא
עס כל הטבי ההוא נחנה על העיר ובלילה ההוא יכא
מלאך נחנה במחנה אטו ונחלו וכוו כל הבוס ההיא ו
ועל זה נחמ' כפרך מכריס כוש וסבא תחתיך וכן כ
נחמר יגיע מצרי וסחר כוש וסבא'ס אכסי מדה עלוי
עליך יעצרו ולך יהיה וגו' וחותס טככלו מהמעניפה
טבו לדת ישראל כמו אך כך אלי ואין עוד חפס אל
חלטי ועליהס נחמר יהיו חמט עריס צחק מכריס
מדברית ספת כנען ונסבעות בה' צבאות וכל ארתה
הפרטה (וכן אמר הנה יאתיו הם

הסמניס מני מכריס סיבולו לבית המקדס וכן עדת כוש תריץ ידיו במנחה לאלהי והמר תריץ על הידים ות
ואפס סהרגלים הם המריניס לפי סהידים הם החביאות מנחה במורבות הארץ כי מכל הארצות היו
טס לרובב בסמי טמי קדס' סמי כמו טמי השמים הוא גלגל עליון המקיף בכל הנקרא ערבות כמו
סכצבי ונחמרו קדס מפני סהסמיס נחטיהס הם עומדי מקדס מיוס סכבראו ולא כן איסי הארץ הן יתן ב
בקולו קול עזו יתן על האויבים בקול סהוה קול עזו: ונו על להלדים צדדינס תכו לו העזו כי עזו עטה
לכס נקמה באויבכס לא בבחכס ועזנס ידיכס על ישראל גאותו ועזו בסחקיס ויו וו היא ויו סהסואה כיוו מי
קריס על כפס עיפה וסמוניס טוכה מארץ מרחק בלנו כמו סכרלה עזו בסחקיס כמו סלמ' הסמיס משפריס
כבוד אל כך נראה גאותו על ישראל טנלחט בעבריס בארצי' טנאיה ובעזו גורא אלדים כי סס סוכן
הכבוד ומסס ינחו הנפללות בישראל בטכך כבודו ביניהס ואתה נורא בעבורס וכתו ממקדסיך בוד לסין ר
רביס כי מקדס מטה מכוז כנגד מקדס מעלה טהוה כסא הכבוד ומפני זה נבחר המקוס ההוה או רבני מקד
מקדסיך כי המקדס היה סלטה בתיס אולס וחיכל דברי' אלהי ישראל הוא כותן עזו חוק ישראל הוא והוה כ
נותן עזו ותעצמות לעס בקמץ הלמד מורה על הידעה כלומר העס הידוע והוא ישראל סהוה עמו ברוך אל
חלדים ועל דבר זה ראוי סכודה לו ונחמ' ברוך אלדים ויט מפרסי' זה המזמו' לעתיד במלחמ' גיג ומגוג והככז
בעיני מה סככתתי בו' לבגי' על טוטניס לדוד המזמר נחמ' על לסון הגלות והוא מדבר לסון יחיד
דרך כלל או כל אחד מבעני הגלות מתפלל וטכס על נרותיו ואומ' הושיעני עד כפס עד עת ינחת הכ
הכפס כלומ קרוב למיתה ודמה צרות הגלות למיכ טהיו בהס עד צוארו סהוה קרוב למות' טבעתג ביון
מנולה צרה בתוך צרה לפיכך ואין מעמד כי המנולה היא מעמקי מיוס ויטבע אדם בהס וכן יטבע ביון הע
חעפ סאין מנולה ומעמד פעול מבי'ץ הסעיל' ופירוס ואין אחד מאברי' סהוה מעמד' באתי ב
במעמקי מנולה כפל דבר כמגיד צרותיו וטבילת הוא מרונת המיס' ופירוס וטבילת או טבילת' כי ממעמקי
יטבע אדם בהס ולא יטנוף וטבילת הנחר חעפ סאינו מעמקיס יטנוף האדם וכל זה רמו לצרות הגלות החוק
החוקות' יגעהי בקרהי כי הטוכע יסא עיניו למעלה מיחל חס' יבא אדם ויוסי'עו ונאני מיחל לחלהי עד
סכלו עיני מהביט למעלה וזה רמו לאורך הגלות

על לשון הגלות והרסו אלדיוס הם הענוש וכפל
עניין במלות סוכות לבבכם ואמ לבבכם כדרך ה
המקרא לזכור לנוכח וטלא בניכח בפסוק אחד כו
כי יבטון מאלים הטר חונדתם ותחפרו מהגנות לט
אשר בחרתם ויחי לבבכם כמו יסמחו שאמר כי הדו
הדואג והכואב לבו הוא כמו מת כמו שאמר לבי הל
חלל בקרבי וכך ישראל בגלות ובבט הטמחה יחיה ה
הלב כמו טכ ותחי רוח יעקב אביהם כי סומע
אביונים הם בני הגלות והם אסיריו העמי סהז א
אסירי הגוים כי כאשר ינחל הוא לא יהיה אסיריהם
ויאמרו אז הגוים כי ה' סומע אל האביונים ולא בזה
איתם בגלותם כאשר היו הגוים אומרי יחדלו ודו
סמים וארץ עד מטל סתרבה הטמחה ותהלה צעו
צעולם כמו שאמר גם כן במקוש אחר ירעס הים ו
ומלואו יעלזו סדי וכל אשר בו בני אלדיו יום
יוטיע ציון בהיותה ברסות גוים היה כאלס גולה וא
ואסיר וזכר ציון וערי יהוד כי הם העיקר והוא הדי
לסאר ערי ישראל און סמך הכל אל יהוד כי המיך
מטבט יהוד ויסב סס וירטה על ציון און על ערי ו
יהודה טוכר על אחת מהן און על ארץ ישראל כלה
אעמי סלא זכרה הנה זכר ציון סהיא ראס הממלכה
וזרע עבדיו כלומר הם ובניהם ינחלה לבגצח
לדוד להזכיר המזמור הזה חברו דוד בעת סהיה בור
צורח מפכו סאלו און מפני אבטלוס והוא הנכון בע
בעבירה המזמור הבא אחריו סמוכח כי בברחו מפני
אבטלוס חברו כמו סנפרט אלדיוס להצילני
וחני ספסוק טהוא כפל ענין יוכיח ססרונו און יהיה
פי בלא ססרון ויהיה טעם חוטה למלת להצילני ול

דרשו אלדים ויהי לבבכם כי שמוע אל אבינים
ידה ואת אסיריו לא בזה ידללוהו שכים יארץ
ימים וכל רכושכם כי אלדים יוטיע ציון ויבנה
ערי וידה וישבו שם וירטה וזרע עבדיו
ינחלוה ואת בני שמו ישכנו בה:

למונצח

לבוד להזכיר: א לדים לדצילני
יד ה לעזרתי חוטה יבשו ויחפרו כבכשי נפשו ו
יסגו אחר ויבלמו חפצי רעתי יטבו על עקב פ
בשתם האוכרים האח האח ישישו וישכחו כד
כל מבקשך ויאמרו תמיד יגדל אלדים ארבי
תשועתך ואני עני ואביון אלדים חוטה לי ערי
ובנלטי אתה אלדי אל תאחר:

ידוה חסיתי אל אבוטה כד לעולם: בצדקהך
תצילני ותפלטי הטה אלי אונד והוטיעני: היה
לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להוטיעני כי סל
סלעי ומצודתי אתה: אלהי פלטי מיד רשע מ
מבף מעל וחמץ: כי אתח תקותי ארגי ידיה מב
כבטחי בגעורי:

ולמלת לעזרתני וכוו סכפל העניין כפל הקריאה ואמר ה' יבטון ויחפרו ככל ענין במלות לחוק הענין כמלת
יסגו אחר יטבו אחר ממחבת סחטבו להרע לי וכאסר לא תעלה מחטבתס יטבו וכלמו וטבו ע
על עקב בטתס יטבו אחר בטכר בטתס טעטו לי הם יבטון ויכלמו בטובה אחר סכר הנוטת טעטו לי מדה
כנגד מדה עקב ענין טכר כמו ויהי עקב הטמעון האח האח סהיו אומרים בצדתי סמה טמחה טמחה
ישישו יסמחו הם יביטו וכל מבקסך וארבי יטועדך סתוטיעני יטיטו ויאמרו תמיד יגדל אלדים סמרא
סמראה גדלתו לאוהבו ומוטיעט מיד רביס מהס ואני עני ואביון קרא ענמו כן לפי טהוטיאו בכו מ
מן רמלוכה בד ה' חסיקי כראה כי המזמור הזה אמרו סמוך למזמור אשר לפניו לפיכך לא אמר בו ע
סתייה למכנת ומזמור ואמר זה המזמור בברחו מפני אבטלוס והעד מה שאמר אל תסליוכני לעת זקנה וצב
ובברחו מפני סאלו לא היה אלא בן ס'טיס ואמר כך ה' חסייתי כי ידע דוד כי זה היה עונס עון אוריה כמו
סאמר לו הנביא הנבי מקיס עליך רעה מתוך ביתך היה לי לצור מעון לפי סברח ממעוננו מירוס'טיס
מפני אבטלוס בקט מהאל סהיה לו לצור מעון להטגבו מפני בכו צויע להוטיעני אלדים פלטי את
אמר רטע על אבטלוס מעול וחומץ על אחתופל וחומץ בצדי כמו בסמך וכך הטביסס מן וטבנת
בו אתה מעעורי כלומר מעעורי הכרתי וידעתי כי אתה האל וסמתי תקותי ומבטחי כד

כמה גלות סבר במה סכר
ס'טיס יבד להוטיעני
סלטי הטה ואלטיס
סמך כפל סמך

ואל תסתור פניך מעבדך כי צר לי מודר ענגי ק
 ק רבה אל נפשי גאלה למען איבי פדני : אתה יד
 ידעת חרפתי ובשתי וכלימתי נגודך כל צרתי ח
 חרפה שברה לבי ואנושה ואקיה לגיד ואין ולכנ
 ולמנחמים ולא מעצתי : ויתנו בברותי ראש ולע
 ולצמאי ישקוני חמץ : יהי שדונם לפניהם לבח
 ולשלמים למוקש : תחטבנה עיניהם כראות ומ
 ומתגיהם תמוד המער : שפך עליהם ועבך וחרו
 וחרון אפך ישיגם : תהי שירתם נשמה באהליה
 באהליהם אל יהי ישב : כי אתה אשר חבית רדפ
 רדפו ואל מכאוב חלליך יסגרו : תנה עון על ע
 עונם ואל יבאו בצדקתך : יבחו כספר חיים ועם
 צדיקים אל יפתבו : ואני עני וכואב ישועתך אל
 אלדים תשגבני : אהללך שם אלדים בשיר ואג
 ואגדלנו בתודה : ותישב לידוה משור פר בקרין
 מפרים : ראו עניים ישבותו

ואל תסתור כמו סאמר פנה אליו והוא צד מטל כי מי
 טאיונו חפץ באדם מסתיר פניו ממנו ולפי כי צד כי
 מאד צריך סתענני במהרה קרבה קרבה כ
 כאילו הוא רחוק ממכה בעודה בגלות גאלה גאל א
 אותה למען חויבי סלא יאמרו כי אין יכולת בידך
 לפדותני אתה ידעת זכר להקדשה בטלט לט כ
 לטונות כלומר בכל מיני חרפה כגדך כי אין כסתיר
 ממך ופי כל צורתי כי אתה רוחה חניס וכנגוד הס
 זהס חוטבס סלא תראה חרפה ואכוסה מטס
 מספטו ואאנוסה וזאלף כה הפועל נעלמת ואל חית
 חיתן ככתבה והוא מעניין אנוסה מכתך טהוא עני
 עניין כאב והסורק הוא במקום חוגס כמו לא תעב
 תעבדני מזה יספטנו הס ואקוה לכנר ואין ואקוה הו
 סוון קמוסה ועניינו עבד ואמר ולמנחמים והלמד
 פתוזה מורה על הידיעה דל לאותס סהיו כראיס ל
 לי כאויבים ויתנו בצרותי במאכלי מן הביאו הצריה
 דל לפי צעת סארצה בגלות לסמוח וליהנות הס מ
 ממרדים לי בריצס עמדי כמו מי סיהיה רעב וירצ
 וירצה לאכול ויתכנ ראס ולענה במאכלו או כמו ס
 סהוא במא ויסקוהו חומץ סנמחא בעוד סיקוה לה ו
 להיות כהכס הוא מינר עהו סלהכס כנגד צברו
 בצרותי ולסולמים למוקס ומה סיקוה הס לסלמים ו

והי להס למוקס החשכנה המער קווי מבנין הספגל ונא בפתח בהכסך וכן כפך מעלי הרקך וכלסר
 לת ירחן ימערן רגליס ויסלנו דל סיסלנו ממעלתס ומגחותס וזכר המעידה במתניס כי עקר כח היות האדם ב
 בקומה ובגח הוא חנוק המתניס וכן מחן מתניס קמיו ומסכחיו מן יקומון ואמר הגריה בעון מתכיה ואמר
 חוק מתניס וחמין כח שפך עליהס ועמך ויסגס סלח יוכלנו להמלט מועמך ומחרון אפיך תהי טירחס
 חרמונס כי אתה דל כי אתה עטית כל זה הרע סהס עוסיס כי אס היית אתה חפץ לא היה בהס כח לה
 להרע לי אלא מה סהכית אתה רודפיהס ואל מכאוב חלליך כמו ועל מכאוב כמו ואל ההיס לא חכל ופי לה
 להכאיב חלליך יספרנו זה לזה על דרך אלהי עובד רדפו ותכסוהו זה לזה חללי האל הס נכה חותה וחללרזה
 חינו דל סמת לגמרי כי לא יכאב אדם המת אלא קרוב למית וכן יאכק חלל תנה עון על עונ' פי עונס העון
 וכן לא סלס עון האמורי עד הנה גדול עוני מנסוא דל תנה להס עונס על עונס ואל יבחו בצדקותי בצדק'
 ס צעסה עס יסראל ובטובה סאתה עתיד לעסות אל יבחו הס באותה צדקה ע'ד סאמר הנביא ובל יראה גאות
 ה או פי לאמר מיתה על עולס הבא והכסוק הבא אחריו מפרס זה ימחו מספר הפסוק כפול בענין במלו'
 סיכות וימחו למור סלא יכתבו בספר הקייס טהוא חיי עולס הבא ואנו עני וכואב להס לא תתן יסועת'
 חבל לי סאני עני וכואב בגלות יסועתך אלדוס תסנבני מהספלות סאני בני אודל' סס אלדי בציר
 כסרונכאני מהגלות בתודה טאורה חסדו ואקריב לפניו קרבן תודה ותישב לה סתהלה סאהללנו בציר
 תיטב לו מסור פר או טעס ותיטב על התודה סזכר ויהיה פי תודת הפה ופי מסור פר מסור ומפר ומס מסור
 עומד במקום סניס והסר הוא הגדול והפר קטן ממנו ופי מקרין מפרס טעמו על הפר סהוא בעל קרניס
 ופרסיתיו חזקות כי קודס סיהיו לו קרני פרסותיו רכות ואל זה לפי ספחות מזה לא יכסר לקרבן וסר הנזכ'
 בצורה לקרבן הוא בן סלס סניס יראו הענויס היסועה ויסמחו כי חותס סלא יסובו בעת הגולה יאבדו
 סכמתו הכתתי את הסלימית בלס ונ' סארית יסראל לא יעסו עולה ולא ידברו כזב וגמרי

ואל תסתור פניך מעבדך כי צר לי מודר ענגי ק
 ק רבה אל נפשי גאלה למען איבי פדני : אתה יד
 ידעת חרפתי ובשתי וכלימתי נגודך כל צרתי ח
 חרפה שברה לבי ואנושה ואקיה לגיד ואין ולכנ
 ולמנחמים ולא מעצתי : ויתנו בברותי ראש ולע
 ולצמאי ישקוני חמץ : יהי שדונם לפניהם לבח
 ולשלמים למוקש : תחטבנה עיניהם כראות ומ
 ומתגיהם תמוד המער : שפך עליהם ועבך וחרו
 וחרון אפך ישיגם : תהי שירתם נשמה באהליה
 באהליהם אל יהי ישב : כי אתה אשר חבית רדפ
 רדפו ואל מכאוב חלליך יסגרו : תנה עון על ע
 עונם ואל יבאו בצדקתך : יבחו כספר חיים ועם
 צדיקים אל יפתבו : ואני עני וכואב ישועתך אל
 אלדים תשגבני : אהללך שם אלדים בשיר ואג
 ואגדלנו בתודה : ותישב לידוה משור פר בקרין
 מפרים : ראו עניים ישבותו

מדבר על לסון הגלות
והמפרסי פי כל המזמור על דוד ולפי יהיה הכתוב ב
בלטון רביס עליו ועל שאר עמו וזאת תהיה בד קה
גדולה מאתך לנו שהיה יתנו צרות רבות ורעות ע
סאמר כל הגוים כי אלינו בגלות ואתה תשוב תחיי
תחיינו שהיונו כמתים בגלות ומתהומות הארץ סה
שהיונו כמו סטבענו בתהומות הארץ ואתה תשוב ת
תעלינו מואת והיא כלה גדולה עד מרוס תרבה
ולא סתוניאני מהגלות לבד אלא סתרבה גדולתינו
ממה שהיית טרס הגלות ותשוב אלינו כי בגלות כא
כאלו ספכת פניך והרחקת ממנו ועתה נשוב אלינו
ותנחמנו מכאב הגלות וגם אני אודך כמו סאתה
תרבה להטיב כן אני ארבה להודותך בגבל וכינור
מה שלא אוכל לעשות כן בגלות כי ערבה סמחתינו

ימתחמות הארץ תשוב תעלנו תרב גדולתי ות
ותסב תנחמני גם אני אודך בכלי נבל אמתך
אלדי אומרה לך בכנור קדוש ישראל תרננה ש
שפתי כי אומרה לך ונפשי אשר פדית גם לשוני
כל היום תהגה צו קחך כי בושו כי חפרו מבקש
מבקשי רעתי לשלמה אלדים מטפטיך
למלך תן וצדקתך לבן מלך ידיו עמך בצדק
ועניך במשפט ישאו הרים שלום לעם וגבעות
בצדקה ישפט עני עם ושיע לבני אביו ודבא
עשן יראוך עם שמש לפני ירח דוד דורים :

כמו סאמר בני גלות בבל תלינו ככרותינו ואמר חייך נסיד את פיך ה' על אדם נכר אמתך מיסדתנו ולהנחמנו
מהגלות וכאמר תתקיים אמתך אומרה לך קדוש ישראל כי אז יתקדם סמך בישראל ורגנה ספתי בסעה
סאמר לך ספתי נכפטי ורכנו כאחד כלום סיהיו פי ולבי סוים וכן אמר לבי ונכרי ירכנו אל אל חי סמר פדית
אותנו מהגלות סאיך לבי נכון עמי בגלות ואיך הנפס יכולה לקבל רוח הקדס לסודר ולומר גם לשוני
לפי סזכר הספטים זכר גם כן הלטון כי הדברי זאת עם הספה והלטון כי בוסו סה יבשו ואני אומר
לשלמה אלדים מטפטיך זה המזמור חברו דוד על סלמה בנו כסמלכו לפי אמר בסוף המזמור כלו תפלך
דוד בן יסי כי בסוף ימיו היה זה סהיה סוכב במטתו ולא קרה לו דבר אחר כן סיהי מוזמר עליו ובה המזמור
כלו תפלותיו ומומריו וסוף הספר האחד מחמסה ספרי סכספר הזה הוא זה המזמור ולא סדרהו המסדרים ס
סיהיה זה הספר האחרון כי ראוי לחתום הספר בדברי הלולי ומומריו הללויה ובעבור כי המזמור סהיה ס
לעתיך בסוב ישראל מהגלות ויס מפרסי זה המזמור על המלך המסיח וכן קראו בספר סיד הסיד סלמ החלף
לך סלמה ואמר מטפטיך למלך תן כלום סידין במטפטיך סלא יסנה במטפטיך תן לו דעת ובינה לסכוס במט
במטפטיך ובצדק והספוק סכני פי הראסון וצדקתך פי יסרך סידון ביוסר ועל לבן מלך כי המלכ חתה צות
לו ולחביו וכיון סבמנותיך מלך תן לו סיהיה מלך צדק וצדקס מטפטיך למלך תן כסס סאתה דן בלא עדי
והתראה כך סלמה בני יהיה דן בלא עדים והתראה אמר לו הקב"ה כך אני עוסה סכ ויסב סלמה על כסא ה' וכי
וכי אופטר לבטר ודס ליסב על כסאו והלא כתנו כורסיה סביצין דנור אלא מהו על כסא ה' סדן דין כיוצרו
בלא עדים והתראה כמו דיכין סל זונות ואס על מלך המסיח כמו סכתו לא למראה עיניו יסכוט ידיו
ועניך סלא תהדר פני גדולי והעסירי בריבס עם העניים ישאו הרים הרים וגבעות דרך מסל על מלכי
האומות סיסאנו סלגס לישראל בימיו וכן סמענו הרי את ריב ה' המלכי והגדולי וכן היה בימי סלמה וכן יהיה ב
בימות המסיח ויהיו עם ה' בצדק וביוסר ובמדרס כיון סידין עמך בצדק יהיה סובע לעולס כמו סכתו יס בח
בחקותי תלכו ונתתי גממיך בעתס ישאו הרים סלגס לעס וכי הרי כוסאי סלגס אלא בזמן סהפירות מו
מועטין מריבה באה לעולס נכנס אדס בכרמו סל חבירו מצאח חבירו אמר לו מה אתה עוסה בצוק כרמי ומרי
ומריבי זה עם זה ובזמן סהפירות מריבי עין טוב וסלגס בעולס סכ יקרא אים לרעהו אל תחת גפן וחל תחת
תאנה ושפוט עניים יקח מטפטי מעוסקיה וכן ספטכי אלדי וריבה ריבי יראוך עם סמס וגו' כלומר
ילמדו בימיו ליראה אותך עד סידאך כל הימי ובאמר עס סמס ולפני ירח כלום כל זמן סהסמס והירח קיי
קיימי והוא דרך הפלגה ולפני פי בעוד וכן לפני עס לפני סמס ואס על המלך המסיח הוא מפורס כי בימי
מלך המסיח תמלא הארץ דעה את ה' וכן יהיה לעולס לא תפסק יראת ה' מבני אדם לעולס ואיך דרך הפלגה
אלא כן יהיה לעולס.

עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי בך ת
תהלתי תמיד כמופת הייתי לרבים ואתה מחסי
עו: ומלא פי תהלתך כל היום תפארתך: אל ת
תשליכני לעת זקנה כבלות כחי אל תעובני: כי
אמרו איבי לוי שמרי נפשי נועצו יחדו: לאמר אל
אלדים עובו ודפו ותפשהו כי אין מציל: אלדים
אל תרחק מבני אלהי לעזרת חושה: יבשו יבלו
שטני נפשי יעשו חרפה ובלמה מבקשו רעתי: וא
נאני תמיד איהל וחוספתי על כל תהלתך: פיוס
יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ס
ספורות: אבוא בגבורות ארגי ידיה אוכיר צדרת
צדקתך לבדך: אלדים למדתני מנעוריו ועד ה
נה אגיד נפלאותיך: וגם עד זקנה ושיבה אלה
אלדים אל תעובני עד אגיד זרועך לדור לכל י
יבוא גבורתך: וצדקתך אלדים עד מרום אשר
עשית גדלות אלדים מי כמוך: אשר הראיתנו צ
צרות רבות ורעות תשוב תחיינו

עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי בך ת
תהלתי תמיד כמופת הייתי לרבים ואתה מחסי
עו: ומלא פי תהלתך כל היום תפארתך: אל ת
תשליכני לעת זקנה כבלות כחי אל תעובני: כי
אמרו איבי לוי שמרי נפשי נועצו יחדו: לאמר אל
אלדים עובו ודפו ותפשהו כי אין מציל: אלדים
אל תרחק מבני אלהי לעזרת חושה: יבשו יבלו
שטני נפשי יעשו חרפה ובלמה מבקשו רעתי: וא
נאני תמיד איהל וחוספתי על כל תהלתך: פיוס
יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ס
ספורות: אבוא בגבורות ארגי ידיה אוכיר צדרת
צדקתך לבדך: אלדים למדתני מנעוריו ועד ה
נה אגיד נפלאותיך: וגם עד זקנה ושיבה אלה
אלדים אל תעובני עד אגיד זרועך לדור לכל י
יבוא גבורתך: וצדקתך אלדים עד מרום אשר
עשית גדלות אלדים מי כמוך: אשר הראיתנו צ
צרות רבות ורעות תשוב תחיינו

פועני יחדו אלדים אל תרחק ממני כמו סהס חוסבים סרחקת ממני יהרה להס סלא סרחקת ממני
יבשו יבלו וכסוכלו יבוסו ואני חעפי סחני בצרה תמיד תיחל סתוסיעני והוספתי על כל תהלתך
אני תיחל סחוסף עוד להלך בהוסיעך חותי על כל מה סהללתך בצרות סעברו עלי סהוסעתי מידס והו
והוספתי קריאתו מלרע: פי יספר כל היום כל הימי וכך חותך קרתי כל היום כלומר בהוסיעך חותי
על כל מה סהללתך פי יספר תהלתך חעפי סיס עלי כל היום לספר תסועתך כי תמיד חתה עוסה עמי טו
טובות עד סלא ידעתי להס ספורות והוא סס כמו מספרים ססורה בסקל בסורה אבא בספורות סס
בסחבא להלסס עד סמר כנגדי לא חבא בספרות סגבורי סמר עמי ולא חבטו בספרות סלא בספרותך חבא
ו: זכור צדקתך לבדך כי אין לי צדקה ומרסח סלא ממך אלדים למדתני מנעוריו וגם עד זקנה וסיבה
במי סלא עובתני עד הנה כן לא תעובני עד זקנה ועד סיבה וסיבה יתיר מהזקנה וכך אמר זקנתי וסבתי ע
עד חניד זרועך כי סס חננח חרני בעת הזקנה סכל ואמר כי זרועך היא ולא גבורתי וכך חני חניד זרועך ל
לדור ודור כלומר לדור סחני עי וכך לכל י: סלא פי לכל דור סיבא חרני יגלה וסחאריס מהדור הזה חרני גבור
גבורתיך: חו פי חני חניד גבורתיך לכל הדורות סבאס בבותבי חותס בספר וצדקתך גדולה וגבוה
עד מירס כמו כי גדול עד סמיס ססוך סמר עסית כמעסוף וכגבורתיך ומלת סלהיס קריאתה לסס יתעלה
חתה אלדים יכול ומי כמוך אל וכול כי כל סכוליס תכלה יכלתס לבד מיכלתך סלא תכלה אשר חרס
סרתיסכו כתוב בויו וקרי בוד וסכתוב על דרך רבים כל בני סגלות וסקרו על דלל חוקד מדבר דרך כלל וכ
תחיינו כתוב גואו וקרי בוד כי סמומר הזה חעפי סחמר דוד על ענמו כלל בו ברת סקורס דבר כל סגלות
כי כמו סהיה חוה גולה וצרה גדולה וסר כן ינח לרוח וסב לירוסליס סגלה ממנה מסני חבסלוס כן
ספרתל סהס גליס בן סחומות ינחן מנרה לרוח ויסוב לירוסליס עיר סקורס ומוה סססוק עד סף סמומר

יִרְדּוּ כַמֶּטֶר עַל גֹּז בְּרֵבִיבִים זְרוֹיף אֶרֶץ יִפְרָח בִּי
בְּיָמָיו צְדִיק וְרַב שְׁלוֹם עַד בְּלִי יִרַח וְיִרְדּוּ מִיַּם עַד
יָם וּבְמִנְהַר עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ לִפְנֵי יִכְרְעוּ צִיִּים וְאִיב
וְאִיבֵי עֶפְרַיִם יִלְחָבוּ מַלְכֵי תְּרַשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יִשׁ
יִשִּׁיבוּ מַלְכֵי שֶׁבַע וּסְבָא אֲשַׁכְּרֵם יִקְרִיבוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ
לֹא כָּל מַלְכִים כָּל גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ בִּי יִצִּיל אֲבִיוֹן
מִשׁוּעַ וְעַנִּי וְאִין עֵזֶר לֹא יִחַס עַל דָּל וְאֲבִיוֹן וּנְפֹטוֹ
וּנְפֹטוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ מִתּוֹךְ וּמִחֲמַס יִגְאֵל נַפְשׁ
נַפְשָׁם וְיִיקָר דָּמָם בְּעֵינָיו וְיִחִי וְיִתֵּן לֹא מִזֶּה־ב־שֶׁ
שָׂבָא וְיִתְפַּלֵּל בְּעַדוֹ תְּמִיד כָּל הַיּוֹם יִבְרַכְנֵהוּ יְהוָה
פֶּסֶת בַּר בְּאֶרֶץ בְּרֵאשׁ הַרִים יִרְעַשׁ כָּל בְּגוֹן פְּרִיָו
וְיִצְיֵצוּ מֵעִיר כַּעֲשֵׂב הָאֶרֶץ יְהוָה שָׂמוֹ לְעוֹלָם לִפְנֵי
שֶׁמֶשׁ יִגֹּן שָׂמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בֹּ כָּל גּוֹיִם יִאֲשְׁרֻדוּ בִּי
בְּרוּךְ יְדוּחַ אֱלֹדִים אֱלֹדֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה גִפְלֵאוֹת לִי
לְבָדוּ:

ירד כמטר על גז ברביבים זרויף ארץ יפרח בי
ביו המלך זרויף עניין כטיפה וכן בדברי דול מטא
זרויף דמית אריסיה חמ זה המלך יבא על העם ל
לטובתם ולשועתם כמו המטר שירד על העשב הנק
הנקצר ומצמיחו עוד וכמו הרביבי הנוטפים בארץ ו
ומצמיחים מקום הנחת כן ירד זה המלך לטובה על
העם אש על שלמה היה כל ימי שלמה יטבו איש תח
תחת האחת ותחת גשנו איך טטן ואיך פגע רע-אש
על מלך המסית בימיו יהיו ישראל בטחה גדולה וב
ובטחוס כי היו ישראל בגלות כמו העשב הנקצר וב
ובצואו עליהם יפרחו וימצחו וירבו לרוב יפרח
בימיו צדיק בימיו יפרחו צדיקי וטובי ורוב שלום כן
יהיה שיעמוד עד בלי ירח כלומ כל זמן שהעולם קי
קיים אש על שלמה הוא עד הפלגה כמו ספיר ואש
על המסית הוא כמטמנו כי כל ימי עולם יהיה שלם
וירד מים עד ים אש על שלמה כמו שאומר עליו
כי הוא רודה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה וזה
כלו ארץ ישראל ובארץ ישראל הוא אומ ושתי את ג
גבולך מים סוף ועד ים פלסתיס וממדבר עד הנהר
ומוסף מארץ ישראל הוא מן הנהר וחילך כל עבר

כל העולם
הנה

זהו עד אפסי ארץ ועוד חמ על שלמה מושל בכל האמלכות כלומ כי כל מלכי הארץ היו יראי ממנו ונטמעין
אליו ומגשים לו מנחה ואש על המלך המסית גם הוא מצואר יוצר כי ממסלתו יהיה בכל העולם ופי מים עד
ים פי החכס ד אברה אבן עזרא מהיס הדומי סנקרא היס האדנס אל ים כפון שהיא חוקינס ומנהרה נהר
הינחא מעדן שהיא המזרח עד אפסי ארץ שהיא סוף המערב לפניו יכרעו ציים שוכני ציה והם שוכני המ
המדבר כמו הקדושים וזלתיס אשם שהם בחוקי מן היםנוב לפניו יכרעו וכל סכן זולתי ואויביו ואותם שירצו
לחיית אויביו לא יוכלו אבל ילחכו עפרו מיראתם חותו מלכי תרשיש אש על שלמה מצואר הוא כי כל
מלכי הארץ היו מצואי לו מנחה ואש על המלך המסית גם כן מצואר כי כן יהיה אשכר כמו מנחה ופי ישנובו
וצואו תמיד בכל סנה לפי הוא ב'סן הסבה כלומ פעם אחר פעם וכן הטיב למלך ישראל אלף כריס הטיבו
אשכר וישתחוו לו גם זה מצואר על שלמה או על מלך המסית כי יביל לפי ואהבוהו כל העמים וי
ועבדוהו כי יראו שהוא מלך דק וחיל האבוכי והעניים שאין להם עזר הוא יהיה להם עזר יחוס על
דל כפל עניין לחזק כמנהג וכן הפסוק הבא אחריו ברוך ומחמם התוך הוא מרמה בלא ידיע וחמם הוא
גל בדיעה ויקר כתו בסני יודין ביד החיתן וביר הסורים חמ כי דם העניו ייקר בעיניו לפי יושיע כפסוק
ויבאלס מיד הרעפי סלא יספכו דמס וברוך זה יקר בעיני ה' המותה לחסידיו ופי פי יחיו עפרו כמו וחי
אחיק עמך זהו שאמ' חיתן לו מחב סבא כלומ יתן לעני מאנו סיחיה עמו ואמ מחב סבא כלומ מחב סיבא
לו מחבא ויתפלל בעדו העני יתפלל בעד המלך תמיד וצרכהו כל היום דל כל היום יתן פסת בר בימי
המלך הזה יהיה ברכה בעולם עד סזירע ארס מלא כף תבואה אפי בראש הריס יהיו הסבלים טובות ובריאות
וגדלו עד סיעסו ברוח הנוסבת בהם כמו עני הלבנון ופריו פי פרו התבואה יחינו מעיר מחון צסדות
תהיה הצרכה וכן בעיר בצני ארס תהיה הצרכה עד סינינו מעיר לרוב כעשב הארץ יהי סמו לעולם זק
סס המלך יהיה לעולם כלומ סזכר לעולם מרוב גדולתו לפני סמוס ינון סמו בעוד שהסמס קיים וכן ולפני
ירח לפני עס דל כל זמן שהסמס קיי יהיה זכר סמו ופי ינון סמו מן כין וככדומבנין כפעל דל כמו סהבן
זכר האב כן יהיה סמו זכר לעול למעסיו הטובי סעסה ויהי ברבו בו כמו והתצרכו בזרעך וגו' סיאמ האל י
יצרכנו כמו סבירך פלנו וחסרוהו יאמ עליו אסריו ברוך ה' כמו ספי בתכלית הספר הרחסו כי זה הפסוק
וסאחריו הס דברי המחבר סכתן הודל לאל סוכ חותנו להסלי הספר עושה כפלאו לבדו סמרא ביטר כפללותי

במלכותו יאמ
לכל העולם
לכל העמים

ואחשבה לדעת זאת עמל הוא בעיני עד אבוא
אל מקדשי אל אבינה לאחריהם אך בחלקות
תשית לבו הפלתם למשואות איד היו לשמה פ
כרגע ספו תמו מן בלהות בחלום כהקין אדגי
בעיר צלמם תבוה בני יתחמין לבבי ובריותי א
אשתונן ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך
ואני תמיד עמך אחות ביד ימיני בעצתך תנחנ
תנחני ואחר כבוד תנחני מי לי בשמים ועמך
לא חבצתי בארץ

ואחשבה לדעת זאת עמל הוא בעיני עד אבוא
אל מקדשי אל אבינה לאחריהם אך בחלקות
תשית לבו הפלתם למשואות איד היו לשמה פ
כרגע ספו תמו מן בלהות בחלום כהקין אדגי
בעיר צלמם תבוה בני יתחמין לבבי ובריותי א
אשתונן ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך
ואני תמיד עמך אחות ביד ימיני בעצתך תנחנ
תנחני ואחר כבוד תנחני מי לי בשמים ועמך
לא חבצתי בארץ

ואחשבה לדעת זאת עמל הוא בעיני עד אבוא
אל מקדשי אל אבינה לאחריהם אך בחלקות
תשית לבו הפלתם למשואות איד היו לשמה פ
כרגע ספו תמו מן בלהות בחלום כהקין אדגי
בעיר צלמם תבוה בני יתחמין לבבי ובריותי א
אשתונן ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך
ואני תמיד עמך אחות ביד ימיני בעצתך תנחנ
תנחני ואחר כבוד תנחני מי לי בשמים ועמך
לא חבצתי בארץ

וַיִּבְרֵא אֱלֹהִים : בְּעֵמֶל אָנוּשׁ אֵינָמוּ וְעַם אָדָם לֹא יִנְגַעוּ : לִבְן עֲנָקָתָמוּ גֵאוֹה יַעֲטֹף שִׁית חֲמַס לָמוּ : יֵצֵא מִחֶלֶב עֵינֵימוּ עֲבְרוּ בַּשְּׂכִיּוֹת לִבָּב : יִמְיָקוּ וְיִדְבְּרוּ בְרַע עֵשֶׂק מִמְרוֹם יִדְבְּרוּ : שְׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּי פִיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהְלַךְ בְּאַרְצָן : לִבְן יִשׁוּב עִמּוֹ הָלוֹ הָלוֹם וְיָמֵי מְלֵא יִמְצוּ לָמוּ : וְאָמְרוּ אֵיכָה יִדַע אֱלֹהִים דָּעָה בַעֲלִיּוֹן : הִנֵּה אֱלֹהֵי רָשָׁעִים וְשִׁלּוֹי עוֹלָם הִשְׁגִּי חֵיל : אֵד רִיק זְכִיתִי לִבְבִּי וְאַרְחֵץ בְּנִקְיוֹן בְּפִי : וְאֵהִי נְגוּעַ כָּל הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לַבְּקָרִים : אִם אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כִּמוֹ הִנֵּה דוֹר בְּגִיד בְּגִדְתִּי

וַיִּבְרֵא מִפְּנֵי חֲרִיבוֹת מַלְאָךְ מִרְכָּב מֵאַחַר צְבִיבוֹת אִם חֵץ הִקְבֵּה מֵאַחַר צְבִיבוֹת טַל רִטְעֵי חֶלֶב כָּל מֵה שֶׁמֶצֶקֶס הוּא כוֹתֵן לְהַס מַטְל לְחַלְוֵה טַעֲלָה רֹפֵא לְבַקְרוֹ כְּטַל בָּף טַלֵּן אִם לְהַס תִּכּוּ לוֹ מֵה טַעֲוֵה רֹפֵא לְאִכּוֹל לְמֵה טַעֲוֵה מֵת כֵּן הִקְבֵּה וּמַטְלֵס לְטוֹכֵאִיו חֵל פִּכּוּי לְהַחֲבִידוֹ בְּעֵמֶל חֲנוּט אֵיכִימוּ בְּעֵמֶל טַעֲרֵי חֲנוּטִים שֶׁמֶחִייתֵם בְּעֵמֶל וּבִיגִיעָה הַס חֵיכֵס בְּכֹלֵל חוֹ חֵיכֵס חֲנוּטֵי חֶלֶב בְּלֵי עֵמֶל יִטְיָבוּ מִחִייתֵם וְהַחֲחֵס וְכֹחֲטָר יִבּוֹאוּ נְגִיבֵי וְחֵלְאֵי לְטַעֲרֵי בְּנֵי אָדָם לֹא יִנְגַעֲנֵן עִמָּהֶם לִבְן עֲכַקְתָּמוּ גֵאוֹה מִן הַגֵּאוֹה יִטְיָמוּ עֲכַק לְגִיבֵי רִיתֵיִם וּמִלְבוּס חֲחַמֵס יַעֲטֹפוּ טִיתְחַמֵס לָמוּ יַעֲטֹפוּ לְהַס חֲחַמֵס תְּמִיד כִּמוֹ טַעֲטוֹף אָדָם מִלְבוּס תְּמִיד כָּל הַיּוֹם כֵּן יִטְיָמוּ הַס חֲחַמֵס כָּל הַיּוֹם יֵצֵא מִחֶלֶב עֵינֵימוּ מִרְנוֹב טוֹמֵן יִדְמֵה טִינָחוּ עֵינֵיהֶם כְּאִלֵּן

אִין לְהַס עֵינֵיִם כִּי בְּצוּב טוֹמֵן הַפְּכִי יִתְכַסּוּ הַעֵינֵי וּבַמְדַרְס עֵינֵיהֶם בּוֹלְטוֹת מִפְּכֵיהֶם טַכָּן אֲתָה לְמַד טוֹמֵן הַעֵי הַעֵבְרִית וּמִן הַדְּמַעוֹת עֵינֵיִם סֵל אָדָם מַעֲמִיקוֹת וְכֵן בְּנֵי קִרְחָ אֲמוֹ עֵינֵי דֹחֲבֵה מְכִי עוֹנֵי עֲבָרוֹ מַסְכִּיּוֹת לְבַב מֵת תְּרוּגִים מִנְפֵה סְכוּתָא וְכֵן נִקְרָא חֶלֶב סְכוּי חוֹ מִי נִתָּן לְסְכוּי בִּינָה טַעֲפֵה הַדְּבָרִי בְּמַחֲסָב כְּלוֹמַר כָּל מֵה טַעֲפֵה לְבַב מִטוֹבוֹת הַעוֹלָם שִׁיבּוֹאוּ לְהַס יוֹתֵר וְיוֹתֵר עֲבָרוּ לְהַס עַל כָּל מֵה שֶׁחַסְבֵּן וּבַמְדַרְס עֲבָרוּ מַסְכִּיּוֹת לְבַב הַרְבֵּה נִתָּן לְהַס יוֹתֵר מֵמֵה סֵהֵס מִבְּקָסִי יִם סֵהֵה מַסְכִּים לְהִיּוֹת בְּעַל זְמוּרָה עֲטִיתִי דוֹכּוֹס וְיָמֵי סֵהֵה מַסְכִּים לְהִיּוֹת טַלְטוֹן עֲטִיתִי סֵר צָבָא עַל כָּל מֵה סֵהֵס מַסְכִּימֵי הַעֲבָרֵת עֲלֵיהֶם וּבַמְבִּיל כֵּךְ מִמְרוֹס יִדְבְּרוּ יִמְיָקוּ יִמְסוּ בְּנֵי אָדָם בְּדְבִרְהֵם הַרְעִי וּמִנְחִי הַעֵזֵן לֹא כִמְנַח בְּמִקְרָא חֶלֶב בְּדְבָרֵי דָוִד כִּמְנַח מַפְכִי סֵהֵה מִמִּיקְתּוֹ וּמַפְעֲלֵי הַכֶּסֶל כִּמְנַח הַמֶּקֶץ בְּמֵדִי וּנְמַקּוֹ כָּל צָבָא הַסְמִים וְלִסְוֹנוֹ תִמְקַץ בְּטִיֵהֶם חוֹלְתָם וְיִדְבְּרוּ בְרַע עֲטֹף לֹא יִר יִרְאוּ לְדַבֵּר בְּעֵשֶׂק סַעֲסִי וְלֹא יִתְכַסּוּ בִּן חֶלֶב יִדְבְּרוּ בְרַע עַד סִידְבְּרוּ בְּמִרוֹס לֹאֵם כִּי אִין מִרְנוֹב עֲלֵיהֶם טִיעֲכִים בּוֹהֵה שְׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם הַדְּגֵם תְּמוֹרֵת הִנֵּה חֲסֵר בַּסְתֵּן וְלֹאֵם חֲבִי זֶל פִּי מַכְעֲלֵי הַכֶּסֶס טַרְסוֹן טַתַּת מַעֲנִיל דְמוֹ טוֹתֵת בְּדְבָרֵי דָוִד כְּלוֹמַר כִּגְרִי וְרַץ פִּיהֶם בַּשָּׁמַיִם וְכֵן לְסוֹנֵס תְּרוּץ בְּאַרְצָן זֶהוּ סֵהֵם תִּהְלַךְ בְּאַרְצָן חוֹמַר כֵּן סֵמוֹ פִּיהֶם בַּשָּׁמַיִם כְּלוֹמַר פִּיהֶם וְלְסוֹנֵס סֵהֵלְכִים בְּאַרְצָן הַס מַסִּימֵי חוֹתֵס בַּשָּׁמַיִם אִין פִּי כִי מִדְּבָרִים בְּאַלְדִּים בַּשָּׁמַיִם וּמִדְּבָרֵי בִירְאֵי אֲלֵדִים בְּאַרְצָן לִבְן יִסּוּב עִמּוֹ הָלוֹס יִסּוּב כִּמוֹ יִסּוּב דָּל יִסּוּב חוֹתוֹ הָאֵל וְקָרִי יִסּוּב אִם עִמּוֹ סֵהֵה בְּגִלוֹת וְרִוּחָה סְלוֹת רִטְעֵי יִסּוּב פִּעֵס אַחַר פִּעֵס הָלוֹס כִּמוֹ אֵל תְּקַרֵּב הָלוֹס כְּלוֹמַר בּוֹחַת הַטַּעֲכֵי אִם יוֹכֵל לְמַנּוֹחַ טַעֲכָה כִּנְגֵדָה לְהַנְדִיק הַדִּין וְיָמֵי מִלֵּא יִמְצוּ לָמוּ חֲסֵר הַמִּתְוַאֲרֵי דָּל וְיָמֵי כּוֹס מִלֵּא תְרַעֲלוֹת יִמְצוּ לְהַס מַעֲנִיין סִתִּית מַצִּית כְּלוֹמַר יִמְצוּ מִיִּם מִרִים לְתַקֵּךְ פִּיהֶם וְיָמֵי הָלוֹס מִקּוֹר מִן הַלְמוֹ עַקְבֵי סוֹס כְּלוֹמַר יִסּוּב כִּי כִסְרֵי וְכִדְכָה מִזֵּה הַעֲנִיין וְאָבְרוּ זֹאת הַטַּעֲכָה סִיפּוּבָה בַּהֵ כָּל הַיּוֹם לְדַעַת מֵה הוּא וְאָמְרוּ אֵיכָה יִדַע חֵל דְּרִכֵי בְּנֵי אָדָם וְהֵלֵא אֵל אֲמוֹנָה הוּא וְאִם יִדַע דְּרִכֵי בְּנֵי אָדָם אִין יִדַע לְעַמּוֹ הַהוֹלְכֵי בְּדְרָכֵיִם וְיִטְיָבוּ לְכּוֹפְרִים בִּן וְלִרְסֵעֵי עוֹלָם וְאִם יִם דַּעָה בַעֲלִיּוֹן אִין יִהִיֵה זֶה הַגֵּוָה אֵלֵה רִטְעֵים הִנֵּה חֵלֵה הַאֲוִמוֹת רִטְעֵי וְהַס סְלוֹי עוֹלָם וְהַרְבּוּ כִכְסֵי וְכִבְדֵי אֵד רִיק זְכִיתִי וְאִם סֵהֵם עִמּוֹ זְכִיתִי לְרִיק לְבָבִי וְלִרִיק רַחֲמֵתִי בְּבִקּוּץ כִכְסֵי כְּלוֹ לְבִי נְקִי וּמַעֲסֵי כְקִיִּים וְאִם בְּרַעָה וְהַס בַּסְלֵה וְאִהוּ אִם טוֹב וְנְגוּעַ בִּיד רַעִים כָּל הַיּוֹם כָּל הַיּוֹם וְכֵן לְבַקְרִים תְּמִיד בְּכָל בְּקָר וּבְכָל יוֹם כְּלוֹמַר יוֹם חוֹס תּוֹכַחְתִּי וּסְמוּרֵי בִידֵיהֶם אִם אֲמַרְתִּי זֶה מֵאַמֵר אֲסַף אִין כָּל חֲסִיד סַבֵּל דוֹר וְדוֹר בְּגִלוֹת אִם אֲמַרְתִּי אֲסַפְּרָה זֹאת הַטַּעֲכָה כִּמוֹ סֵהֵס אֲוִמֵרֵי דוֹר בְּכִין הֵלֵ בְּגִדְתִי בָךְ וּמִלֵּת הִנֵה מוֹקֵדֵס וּמֵאוֹחֵר וְכֵךְ הוּא אִם אֲמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כִּמוֹ דוֹר בְּכִין בְּגִדְתִי וְכִמוֹהוֹ רְבִים בְּמִקְרָא כִּמוֹ וּמַסְפֵד אֵל יִדְעֵי כִהִי כִמוֹ וְיִוְדַעֵי כִהִי אֵל מַסְפֵד מִקּוֹס סֵס קִבֵר כִּמוֹ מִקּוֹס קִבֵר סֵס אֵף אִם צְרִיךְ תִּתְכַלֵּס אֵף צְרִיךְ אִם תִּתְכַלֵּס וְכִמוֹהוֹ רְבִים

אזתתינו לא ראינו אין עוד נביא ולא אתנו יודע
עד מזה: עד כתי אל דים יחרף צד ינאץ אויב ש
שמוך לנצח: למה תשיב ירך וימינך מקרב חוק
חוקך בלה: ואלדים מלכי מקדם פועל ישועות
בקרב הארץ: אתה פוררת בעוד ים שברת רא
ראשי תגינים על הכים: אתה רצצת ראשי לוית
לויתן תתגנו מאכל לעם לציים: אתה בקעת
מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: לך יום א
אף לך לילה אתה הביגות מאור וטמט: אתה
הצבת בל גבולות ארץ

אזתתנו לא ראינו אין עוד נביא ולא אתנו יודע
עד מזה: עד כתי אל דים יחרף צד ינאץ אויב ש
שמוך לנצח: למה תשיב ירך וימינך מקרב חוק
חוקך בלה: ואלדים מלכי מקדם פועל ישועות
בקרב הארץ: אתה פוררת בעוד ים שברת רא
ראשי תגינים על הכים: אתה רצצת ראשי לוית
לויתן תתגנו מאכל לעם לציים: אתה בקעת
מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: לך יום א
אף לך לילה אתה הביגות מאור וטמט: אתה
הצבת בל גבולות ארץ

מלאכה וטעם כלה ולא תטיבנה עוד חל חיקך עד עשותו מטפט צרמעי והכל דרך מסל. אלדים חיק
הוא זה שהיכנו בגלות זמן החרק הזה ומקדם הוא מלכי ופועל לי ישוענו בקרב הארץ ועתה הוא כחלנו אינו
מלכי טבעלנו אלדים זולתנו וטעם בקרב הארץ כמו שאמ' לפרעה למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ כלומר
אני שאני עליון אני משגיח בתחתוני ועוסה בהם כרצוני וטעם בקרב אפי' בתוך ארץ ישראל האויבים והנו
והנוראי ואין להם כח להכחל מידם אפי' בתוך מרצ' אתה פוררת פוררת ענין רצון כמו התפוררה
ארץ ויפטרתי את מקדם עשית לנו כל הישוענו החלה בצבוינו שברת בעוז ים ועברנו בתיכו וסבר רחמי
אויבינו במים וזהו שאמ' ראשי תגיני על המים ודמה המכרי לתגיני כמו שאמ' על פרעה התנין הגדול
אתה רצצת לויתן הוא פרעה כי לויתן פי' התנין הגדול כמו על לויתן נחש בריח נחש רחמי על שלישי ונ
עגבוינו. תתכנו מאלל לעם לנייס זהו בות הים שבזון ישראל שהיו עם ההולכי לנייס ביום פי' מדברות כי בנ
בנאתם ממנרים הלכו במדברו כי כל מסעיה היו במדברו מדבר איתם מדבר סוף מדבר פארן מדבר קדם
מדבר מואב או יהיה למד לנייס כלמד לעבדך ליעקב ופי' ביום מדברים והענין כמו שפי' אתה בקעת
לחם הצור היבש עד שיבא ממנו מעין ונחל ועל שם מוסר אמ' מעין כי המעין לא יבקע חלא הצור וכך חפיתי
על גזלני לחם וטמני קמח כי לא יאפה הלחם ולא יטחן הקמח חלא הבצק יאפה ויהיה לחם והחטוי יטחנו ויהי
קמח בן הצור יבקע ויהיה מעין אתה הובשת נהרות איתן דבר והפכו כי הצור החלמים הסכת למעין ומקום
המים הסכת ליבשה ועל הירדן אמ' נהרו איתן שהיה בחזקתו מלא על כל גדותיו והובים אותו ועברו ישראל ב
ביבם בתוכו ובאמרו נהרו והוא אחד מפני נהרות אחריו הנספכי לתוכו ואיתן שם לא תאר לפי' כסמך נהרות
אליו לך יום אף לך לילה לפי טוכר ההפכים טעמה ליטועת ישראל לעשות היבש לח והלח יבש זכר גס גן
ההפכי טעמה בעולם בביראותו טבע כנגד טבע מה טעמה בזמן הבירוא טבעי זה הפך זה וכן בכל יום ויום
הוא הפך הטבעי לרצונו לצורך עבדיו להראות כי הכל בידו. ואלה הם הפכי העולם שהוא זוכר וכלס בריח' כן
דבר והסבו לצורך הבירוא כי היום והלילה דבר והפכו וכל אחד צורך הבירוא כי הלילה מנוח בני חדס וטרף
החיות לפי' אמ' אף כי אפי' הלילה מלא ירא' שיש בו תועלת יש בו תועלת גדול וכך הוא כי אתה כוננת בו להיות
חושך חני הזמן לתועל' הבירואי' וקיץ וחורף גם כן דבר והפכו ולא זכר קור וחום כי בכלל חרף קור ובכלל ק
קיץ חום וכל אחד מהם הוא צורך הבירואי' זכר התנועה התמידית שהוא יום וליל' זכר התנועה הזמנית שהי
טהיא קיץ וחורף וכן אתה הצבת כל גבולות ארץ שהם סבעה כופות טהעולם כחלק בהם וכל כו
נוף מהם הפך האחר ואוירו מטובה מחצירו והכל לצורך הבירואים ומאור וטמט פירוטו מאור חור הלצנה זה
והכוכבים בלילה ואור הטמט ביום כמו שאמ' את המאור הגדול לממסלת היום ואת המאור הקטון לממסנת
הלילה ואת הכוכבים וכל זה הכינות לצורך הבירואי' כי אור הטמט גלויה תועלתו בחורו ובחורו

כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעול
לעולם: כי הנה רחמיך יאבדו העבמה כל זנה
כמד: ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדגי ירו
ידוה מחסי לספר כל מלאכותיך משביל
לאסף למה אלהים זנחת לנצח ועשן אפך בעא
בעאן מרעיתך: זכר עדתך קניית קדם גאלת ש
שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: הרימה פעמ
פעמיך למשאות נצח כל הרע אויב בקדש: שא
שאגו צרריך בקרב מועדיך שמו אותתם אתות
יודע במביא למעלה בסבך עץ קרדמות: ועתה
פתוחיה יחד בכש' וכילפות יהלכון: שלחו בא
באש מקדשיך לארץ חללו בשבן שמוך: אמרו
בלבם ניגם יחד שרפו כל מועדי אל בארץ:

קיוט לעולם וכן כסאך אלהים עולם ועד שפי כסא
כסא אלהים כן חלקי אלהים חלקי חלק אלהים או
פי אחרי כלות שארי ולבבי צור לבבי וחלקי יהיה אל
חלדי לעולם: כי הנה חלקי אלהים והיה לעולם
לפי טרדתי כך חבל רחוקך יאבדו העבמה כל זונה
מוך כל תועה מדרכיך תנמית אותן שלא יהיה לנו ח
חלק כך אחרי כלות הגוף ואני קרבת אלהים
הרענים הם רחוקך ולפי יאבדו חבל חני קרבת חל
לי טוב שאנסה בקרבתך חליך סכר טוב לעולם הבא
וכן שתי מחסי טעלמדני לספר על מעשיך שאידע ו
וחוכל לספר ולהבין בחכמת הטבע שהיא דעת כל
מעשיך הנפניים התחונני רעליוניס ומטע אעלה
לדעת מעשיך הרחוקים ואז אידע דעת העליון
משביל לאסף למה אלהים זנחת זה המזמור ידבר
על הגלות הזה ואלו למה אלהים זנחת לנצח הרחקת
אותנו לעולם יעסן כי בהתקנף האדם יתחמס וינח
עסן מנחיריו ויאל' כן על הבדל יתברך והוא דרך
מוטל זכר עדתך קניית וכמו שקניית או ממצרי
כן תקנה אותם מזה הגלות ומטע קניית כי היו עבדים צהס כאלו מכורי בידם טבט נחלתך זכר כל הטבטיס
כאחד לפי סהיו מיוחדים במצרים בין עס אחר והס היו נחלת ה' קרואי בסמו או ח' נחלת' כאשר קנה אותם
מבית עבדי נקדחו נחלתו כמו טכנו והס עמך נחלת' אסר פדית בכחך הגדול הר ציון זה שכנת בו וכן ח' ח'
בסירת היס עס ון קניית תביאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבת פעלת ה' ובאמרו הר ציון בעבור כי הוא
ירוע או בעבור כי בציון נחמו זה המזמור הרעבה פעמיך ים מפרסי פעמיך מן הולס פעס או הוא כמ
כמסמנו רגליך והוא על דרך קומה ה' ויפנוו אחיבי' למסואות נכח טס במקו מקור כמו להסאות וכן למשאו'
אותה מטרסיה כמו להסית כל הרע חונב בקדם וכן כל תסח עון כמו כל עון תסח ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
צריך חס תאכלס ופי הססוק הרימה פעמיך למסואות נכח כל אויב סהרע בקדם רל בבית המקדס שאגו
מועדיך בתי המקדס נקראים מועדי לפי טנועדים טס יסראל לרגלים וכן טרפו כל מועדי אל ואלו טחע כ
כמו טחמ' קול כתנו בבית ה' כיוס מועדי טמו אותותם אותות נבוכדנצר טס אותות להחריב בית המקדס כמו
סאומ' טאל בתרפי' ראה בבבד חס ילך לירוסל'ס או לארץ בני עמון ובאו אותותיו ללכת לירוסל' ולחריבה
יודע כמביא למעלה כסכבנה בית המקדס היה נודע מי סהביא קרדומות בסבך עץ לכרות אותנו לכנורך
הבנין כאלו היה מביא אותנו למעלה בסמים לפני כסא הכבוד כל כך היו סמחי ומתפארי באותו בנין ועתה
באו האונבי' והלמו הסתוקים בכטיל וכלפות בסבך כמו נחחו בסבך והוא מסקל אחר כי זה הבית נקרא בקמץ
חטף ועתה פתוחיה יחד כל הסתוקי והניריוס סהיו עסויס בהב כולס יחד יהלמון אות' בכטיל וכלפנו'
וכנו פתוחיה על המלאכה כלומ' מלאכת הבית טהיו פתוחיה נחיס הלמו אותס אחיבי' כטיל הוא קרדוס ות
ותרגו ובקרדומות באו לה וכמה דעלין בכטוליס וכלפות גס הוא כלי מפץ כמו הקרדוס והיוד למסך והוא ב
בסקל ואלמות סביבי האחד אלס כלף כלי טמסצין ומסתצין בו האבניס שרחו באס מקדסיך כמו
הסוך סלחו חס במקדסיך וכן ואת העיר סלחו באס אמרו בלבס כינס נינה אותס רל נהרגס כמו ח
חרב היונה כי יס בלטון הזה סהוא לסון אונחה בממון כמו אל תוכו חיס את עמיתו יוסי לסון חונס בממון ו
ובגוף כמו ולא יוכו עוד כטיחי את עמי והאכלתי את מוכיך חרב היונה כל מועדי פרסתיני

כי אֲלֵדִים שׁוֹפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים: כִּי כֹס בִּיד
יְדוּה וַיִּין חָמַר כֹּלֵא כֹסֶךָ וַיִּגַר כּוֹזֵה אֶדְ שְׁמֵרִיהַ י
יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כֹל רְשָׁעֵי אֶרֶץ: וְאֲנִי אֲגִיד לְעוֹלָם אִז
אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וְכֹל כְּרַגֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַת
תְּרוֹמְכֵנָה קִרְנוֹת צְדִיק

למנוצח

בְּגִינֹת מִזְמוֹר לְאֵל
סֵף שִׁיר: גִּדְע
בִּיהוּדָה אֲלֵדִים בְּיִשְׂרָאֵל גְּדוֹל שְׁמוֹ: וַיְהִי בְשָׁלֵם
סִבּוֹ וּמַעֲוֹנָתוֹ בְּצִיּוֹן: שְׁמָה שְׁבַד רְשָׁפֵי קֶשֶׁת מִגֶּן
וְחָרֵב וּבִלְחַמָּה סֵלָה: נֶאֱוֵד אֶתְּהָ אֲדִיר מִהַרְרֵי ט
טָרֵף: אֲשֶׁתּוֹלְלוּ אֲבִירֵי לֵב נִמְוֹ שְׁנֵתֶם יְלֵא מִצֵּא
כָּל אֲנָשֵׁי חֵיל יְדִיהֶם

במדד כל הייס שבמקרא הרי חוץ מזה שהוא לסר
הרמה שאין אדם מתרומם מאלו הדרכי מה שהקבה
עושה כנטל ככסיס מזה ונותן לזה טכאמ' כי אלדים
שופט מה טיטפיל מזה ומרים מזה הכל במשפט וימ
מערב סזורה כמו לערוב מעדכך ומיטא כמו מוטא
המלכיה שהוא מזה בלו והלך חו טיתעסק בסחורה
כי אלהי להטקות העמים בקבוץ גליות וחז יטש
יטפיל האומות ויריס ישראל כי בירו הוא הכל והכום
הזה כבר טפו ישראל בגלות כמו סכתוב את קבצת
כיס התעלה טתי ת מצית ובקבוץ גליות יטתו אית
אותס הגיטס הרטעי טבהס ותמר ויין חמר מלח מס
מסך יאמר ציין הכום הזה חמר ופירוטו אדוס כי מ
מיבלת היין הוא האדמימות כמו טאמר אל תרא יין
כי יתאדס וחמר הוא פעל עבר ואדוס הוא אחמר ב
בערבי ויאמר כי הכום הוא מלח מסך ופירוט מוגמ
מן מסכה ייכה ויאמר ויגר מזה כי יהיה מלח הכום
עד טיגיר היין טבתוכ מזה ומזה וזכר הכום בלסון
זכר באמרו מלח ויגר והוא בלסון כקבה ברוב ואני
אגיד אמ' ישראל ואני אגיד לעולם תקמת האויבים
אסירה ואזמרה על זה לאלה יעקב טלח כטטו בגלג
וכקס תקמתו וכל קרני כטת'רוממה קרנות
צדיק בבאת ישראל מהגלות טהוא צדיק באומות אג
אגדע כל קרני רטיגיס טלח תסאר מלכות חלח לי
לישראל כמו טאמר בחלוס נביכד נטר מלכתי די
לעלמין לא תחבל ויאמר תדק ותסף כל חלין מלכותא והי תקוס לעלמיא ואמ' אגדע כי ישראל יגדעו

אוצס במלחמה גי ומגיב לבבצח בגיכות זה המזמור כאמר על מלחמת גי ומגיב ואמר חז גודע צ
ביהודה ויהיה בישראל גדול טמו כטירהא תקמתו בגיטס הכאספס על ירוסלי וזכר יהודה צפרט לפי טידוט י
צטבט יהודה וטס תהיה המלחמה ויהי בטלט אז תהיה בטלט סוכו טיבנה בה בית המקדס וזכר טיין צט
צפרט לפי טהוא מקוס המיך וטלס הוא ירוטליס כמו סכתוב ומלכי נדק מלך טלס זהו סס בן נח סקראו ט
טלס ואברהס קרא לבית המקדס יראה טכאמר ויקרא אברהס טס המקוס ה' יראה אמר הקבה חס אקרא חו
איתו כטס סקרא איתו טס אני מבטל דברי אברהס ואס אקרא איתו יראה אני מבטל דברי טס קרא איתו
ירוטלס שמה סבר הפא רפה רטפי אט טלהבת יה הפא דגיטס ורטפי קטת סס חחזיס אמר כי בתות
בזותה המלחמה יטבר האל כלי מלחמות הגיטס החיטיס והקטצ והמגן והחרב וכל כלי המלחמה נאור
אתה יטס מפרטיס הכון טרט מן כאר מקרטו והוא תאר בטקל גדול קרוב רוצה לומר טיהיה כאור ומטחית ב
האויבים והנכון טהוא מן אור והוא כפעל בטקל ככון אמר כאור אתה כמו טאמר גודע ביהודה במלחמה יו
יודע ויגלה כאור הבהיר בישראל וילחס מלחמותס אדיר מהדרי טרף ועתה חמר אדיר על האויבים כמו האר
האריות היוצא מהדרי טרף לטרף כן תטרף האויבים וההריס טטוכניס בהס אריות והדביס וחיות הטור
הטורפיס יקראו הדרי טרף אשתולדו אבירי האלף במקוס הא והוא כמו הטתוללו וכך כל מלבוטי א
אגאלתי כמו הגאלתי ואטתולל מן טלל אומר כי הגיטס אבירי לב טכאססו להלחס על ירוטלס יהיו לטלל יט
לישראל כמו טכתס כלומר טכתס העתידה לבא להס טהוא טכת סמות כך כאילו הינ מתיס והגיבוריט ואטטי
חיל טכזס לא מנאו ידיהס להלחס בהס

קוץ וחרף אתה יצרתם זכר זאת אויב חרף ירו
 ידוה ועם נבל נאצו שמך: אל תתן לחית נפש ח
 תורד חית ענייך אל תשבח לנצח: הבט לברית
 כי מלאו מחשבי ארץ נאות חמס: אל ישב דך נ
 נבלם עני ואביון יהללו שמך: קומה אלהים די
 ריבה ריבך זכור חרפתך מני נבל כל היום: אל
 תשבח קול צורריך שאון קמייך עלה תמיד:

למנוחה

אל תשחת מזמור לאסף שיר דו
 הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפ
 נפלאותיך: כי אקח כנעד אני מישרים אשפט:
 נמוגים ארץ וכל יטביה אנכי תבנתי עמודיה ס
 סלה אמרתי להוללים אל תהלו ולרשעים אל
 תרימו קרן: אל תרימו למרום קרנכם תדברו ב
 בציאר עתק כי לא ממוציא וממערב ולא ממרב
 ממדבר הרים:

ואור הירח והכוכבים צורך הנלכו מדברות הודיו ס
 הים וכחם לצורך הנמחים כמו סכתו גרם ירחי וים
 לירח גס כח צמים ונחמ מעדכות כימה ומוטכות כ
 כסיל וכן כל כוכב וכוכב יט לו כח בצמחי או באבני
 ובמתכו כמו טחמ רזל חיץ לך עסב מלמטה טחין
 לו מזל ברקיע ומכה חותו ואומ גדל זבר זאת
 חתה טעמית כל זה זכור כי האויב מכחם כך בכל ז
 זה ונחץ שמך וזכור זאת לו והטפילתו והנחיתו מי
 מידו ואל תתכנן לעולם גידוי אל תתן לחית ח
 חסר הנסמך כאלו חמ לחית האויבי כפס ישראל סה
 סהוא התור שלך כי נמטלו ישראל ליונה כמו סחמ
 יונתי בחגי הסלע לפי סהס חלוסי כח וכטרפס וס
 נחיס טורפי וכן נמטלו לחית פי עדה כמו חית פל
 פלטי חית קנה וכן חית ענייך עדת ענייך וים ל
 לפרט חית ענייך כמו טחמ כפס תורך וכן וזהמתו
 חיותו לחס וחיותס בקדשים פירוט כפס וים לפרט
 לחית טס מן טוד בהמות יחיתן טהוא עניין סבר
 הבט לברית בטתח הלמד להנרית על הידיעה
 כלומ הברית טכרת עס אבנותינו מחסכי ארץ סס מ
 מקומו הגלגל טהס לישראל חוטך ואסלה וסס מוט
 מוטבות חמס טחומו העולם חומסי חותס ובחמרו
 מלאו לפי טבכל מקומו הגלות כן סס נחות חמס

אל יטוב דך זה העני סהתפלל לפניך אל יטוב מלפניך ככלס טלח טטמע תפלתו והעני הוא ישראל בגלג
 עני ואביון יהללו שמך וראה כי סס סמהללי שמך בגלותס חו פי כאסר לא יטוב ככלס מלפניך יהללו שמך
 קומה חס לא טעסה בעבורנו עטה בעבורך כי דיבנו רינך הוא כי האויב יחרף חותך ואומ כי חיץ כך יכו
 יכולת להנחיתו מידס אל תטכח האומו צורריך וקמייך אל תטכח קולס וסחונס סנותנין עלינו תמיד
 הוא עולה לפניך אל תטכחנו למנוחה אל תסחת מזמור להסך שיר זה המזמו כאמ על קבוצ גליות
 חמ הודינו אלדים הודינו יאמ ישראל חו בקבוצ גליו הודינו לך והכפל לחוק ההודח וקרוב ויאמרי כי
 קרוב שמך לקוראייך: ספרו נפלאותיך ואו יספרו ישראל והאומו הרוחי הגאולה יספרו הנפלאות טעסה האל
 עס ישראל ויספרו מה סחמרת כבר על יד נביאייך כי אקח מועד דברי האל יתברך חמ כי אקח מועד ברצוני
 לישראל סינחו מהגלג חני מטרים חטפוט כלומ במסרי חטפוט חויביהס נמוגים ארץ וכל יטביה ואו
 יהיו נמוגי ארץ וכל יטביה ירעטו כולס וירעדו כי יראו נקמות ישראל טעסה בחומות חככי תכנתי עמודיה
 ואו יכירו כי חככי תכנתי עמודיה כי ברצוני תעמוד וברצוני תמוג ועמודיה סס סהרי ורעס הארץ על דרך נ
 מטל כמו סור התפוררה ארץ אמרתי דברי המטורר והוללי סס סמתענגי בטובת העולם הזה ולא יראה
 אלדים כי יחסבו כי כחס עטה להס החיל הזה אל תהולנו אל תתעסקו בדברי הוללות ולרשעי גס כן חומר אל
 תרימו קרן אל תרימו ראס כלפי מעלה כמו טחמס עוסי ואיכס יראיס ולא נכנעי מפני אלדים ולא תחטבו
 כי חו חנויב לכס ולא בכחס אל תרימו כפל ענין לחוק תדברו צואר עתק תדברו עתק ודברי חוקיס
 כנגד האל צואר כלומ תדברו בפיכס עס צוארכ סהוא עבה וסמן וטע עתק לסמן טידבר מצואר וכן ירוך
 חליו צואר בעוני גבי מנינו כי ברוב טוב יכחו האל כמו סכ עבית כסית וגו בי לא ממוציא וממערב
 הרים הוא לסון הרמה והגבהה חמ הגדולה וסהרמה לא תבא לו לאדם לא ממוציא סמוט ולא ממוציא ולא
 ולא ממדבר כלומ מרוב סתדלו לכאן ולכאן לא תבא לו הגדולה כי חס על ידי האל כמו סחומר כי אלדים
 סוכט זה יספיל וזה ירוס ומה טיעור ספי חוה כי הרים לסון הרמה כי ממדבר קמוץ ואיכנו סמייך

וזהו שאמר אזכרה כגזתי אזכר כי אחר הגלות היויתי
מכנן וסמך ועל זה אני מחשב בלילה ואסיחה עם ל
לבתי אזכרה כגזתי ויחפס רוחי ככל ענין במ
במלות סוכות כי רוחי כמו לבבי ואחפס במחשבותי ו
ואומ' העולמי יזכר ה' כשתנה גלות זה מסאר גלות
ה' עולמים יזכר יזכר עמו בגלות לעול ולא יום
יוסף לרבות עוד כמו שהיה רוצה בזמנים שעברו
שהיה רוצה בישראל אחר הכעס האפס לנצח
אם כלה קסדו שהיה לישראל לנצח סלא יטה לה' חסד
חסדו עוד גמר אומר אמרי כחמותיו גמרו ופסו סא
טאינס עתיד לבא השבח חנות החנות והרחמי
שהיה רגיל לעשות סכח אותם ואזכר חלתי
חלתי הוא סס על מסקל חנות מסורים חלל מענין
כי ימצא חלל באדמה ופירם מיתתי כלומ' ואס אומר
תמותתני הוא ארבות הגלות ולא אכא מסס עוד וסס
אמות סנות ימין עליון אזכור הסנים שעברו סע
סערה האל ימינו והזכור מהגלות מצדדים וכל כן

אזכרה נגינותי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפס
רוחי. ה' עולמים יזכר אדני ולא יוסף לרעות ר
עוד האפס לנצח חסדו גמר אמר לדור ודור: ה'
השבח חנות אל אם קפץ באף רחמי סלה ואמר
הלותי היא שנות ימין עליון: אזכיר מעלתי יה
כי אזכרה מקדס פלאך והגיתו בכל פעלך וב
ובעלילתיך אשיחה: אלדים במקדש דרכך כי א
אל גדול כאלדים: אתה האל עשה פלא הודעת
בעמים עוד: גאלת בורע עמך בני יעקב ויוסף
סלה: ראוד מים אלדים ראוד מים יחלו אף יר
ירגזו תהמות: זרבו מים עבות קול נהנו שחקים
אף חציצ' יתהלכו: קול רעמך בגלגל האירו

יוציאנו עוד מהגלות למלת אזכור שהיא תחלת הספוק האחד טעמו ולאחריו אזכר מעללי אזכור כ
כתוב ב'וד רוצה לומר אזכיר לאחרים וקרי אזכור ב'וד כלומר כסאזכו אותם המעללים והנפלאו סעסית מקדס
להוציאנו ממזרח כי היו מעסים סלא היה אדם מקוה להס ולא עלה על לב אים כמו אותס הנפלאו אחרי הו
הואס ואבוד התקוה כן יעשה עוד עמנו בזה הגלות אעפ שאנו נושאים מפני ארך הגלות והגיתו בכל
זכרתי המעסים סעסית והיתי מעלס על לסוכי לכחס בהס אים את אחיו ואמר בכל כלומר בין הפעלס ה
העצומים סעסית במזרים ובקריעת יס סוף בין הפעלס סעסית במעמד הר סיני ובמדבר ופעלך חסר יוד
הרבים ובעלילותך ככל ענין במלות סוכת: אלדים בקדס יס מפרסים בקדס בטמים ופירוטו מדרכך
סאנו רואים בטמים אנו אומרים מי אל גדול כאלדים על דרך מי כמוכה נאדר בקדס ואל ואלים הס המלאכי
כי המתבונן בהס ידע כי הכח באלדי מהסבה הראפונה ואין בהס כמך כי אתה הנותן והס המקבלים ויתכן
לפרס על מעמד הר סיני כמו שנאמר ה' בס סיני בקדס כלומר כסירד כבודו על הר ישראל מי אל גדול כאל
כאלהו אתה האל אתה הוא היכול באמת שאתה עושה פלא במעמד הר סיני גם בעמיסי הודעת עוד ב
בעביר ישראל במזרים ובמלכי כנען: גאלת בזרוע גאלת עמך לא מרנון מעבדיהס אלא בהכרח ג
גדול ובזרוע נטויה גאלת אותס ואמר בני יעקב ויוסף כי בסיבת יוסף ירדו מזרים והוא כלכלס כל ימי חייו
כאלו הס בני ראוד מים מי סוף יראוך ואלו ממך וכבצעו אף ירגזו תהמות אפילו המיס העמוקים סה
סהס התהמות רגזו מפניך וכבצעו: זורבו מים כמו סכתוב וסוף ה' אה מחנה מזרים בעמוד אס ועב
וענן וזורמו מבין כועל אס על דרך המרובע מענין זרס מים אמר כי העבות וזרמו מים וזו הוא המהומ'
סהיתה להס כמו שאמר ויהס את מחנה מזרים כי היה להס המוס והענן והרעמים כמו שאמר קול כתנו שחקי
אף חציצ' יתהלכו אבני הברד אעפ סלא כזכר בתורה ויס אומרים על אבני הברד שהסליך על מלכי כנען ו
וכן בקראן אבני החול הקטנים ואבני ברד ויגרים בחנץ ומלא סיהו חנץ קול רעמך בפתח העמל הר
הראפונה וכן המס גלגל עגלתו וגלגל הוא הסמים וקרא כל אחד מהתפעל גלגל לפי שהס מתגלגלים וסוב
וסובס תמיד ואעכ סאין הרעס והברקים ואבני הברד והמטר בגלגל אלא באויר האויר נקרא בדרך הסאלה
גלגל וסמים וקיע וסחקים והסאל לו הסמים האמתיים סהס הגלגלים לגובה האויר כלפי הסמים

אזכר מים סוף הגלות

מגעתך אלדי יעקב נרדם ורכב וסוס אתה נ
נורא אתה ומוי יעמד לפניך מאז אפך : משמים
השמעת דין ארץ יראה ושקטה : בקום למשפט
אלדים להושיע כל ענוי ארץ סלה : כי חמת אר
אדם תודך שארית חמות תחגור : נדרו ושלמו ל
לירוח אלהיכם כל סביביו יובילו שו למורא : יב
יבצר רוח נגידים נורא למלכי ארץ

למנוחה

על ידותון לאסף
אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי
ביום צרתי אדגי דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפ
תפוג מאנה הנחם גפשי אזכרה אלהים ואהמיה
אשיחח ותתעטף רוחי סלה : אחות שמרות עיני
גפעמתי ולא אדבר : חשבת ימים מקדם שנות
עולמים

מגעיתך אלהי כרדס המלך שהוא גוג כסוף מסך
ותנבל ולפי טזכר אבירי לבחמר כרדס סתם על המ
המלך שהוא ראש האיברים וכן הרכב והסוס כרדמו
אתה כורא כורא טייראוך כל הגוים מהיום שהוא
נהלטה והדין עליהם טייראוך כי מי יעמד לפניך מ
מאז סיחרה אפך משמים השמעת כמו שאמר
אש וגפרית חמטיר עליו ועל אגפיו ואתנה אבני אל
אלגבים שתפלנה לפיכך אמר משמים השמעת דין
הדין שתעשה בהם משמים תטמיע אותי ארץ יראה
ושקטה לפיכך ארץ העמי יראה מהאל ושקטה עוד
מלהלז ציטרא בקום למשפט או כשיקום א
אלהי למשפט העמים להושיע ישראל מידם שהם ע
ענוי חרץ תן כטייראון כל העמים ושקטו בי חמ
גמר כעבר : אחתם בני אדם טכאספו על ירוסלים
להלחם וזיתה חמתם עליך הם יודו לך על כרחך
כלומר חמתם תשוב הוראה לך שארית חמות יחג
כשתעש הכמה הגדולה מגוג תחגור ותאכור טחרי
חמות שארית הגוים כי יראו ממך ולא יהיה להם עו
חמה על ישראל נדרו ושלמו ואלו יתמרו יש
ישראל זה לזה כדירו ושלמו לה אלהיכם טעמה עמכם
הכפלתות האלה כל סביביו יובילו מי למורא וכן כל

סביביו האומות שהם סביב ארץ ישראל יובילו מנחה לאל שהם מורחבם וזה יהיה הוא מורא לכל העו
העולם כי כלם יראוהו וקמר סביבו סביב האל כי כיון שהאל טובן בארץ ישראל סביבו ארץ ישראל
הם סביבו יבצור רוח מן וכדמך לא תבכור רוח לומ יקאף ויכרת את רוח נגידים כלומר גאותם וי
ויהיה כורא למלכי ארץ וכבר פירסתי זה המזמור על מחנה אשור כטבח על ירוסלי ויירשתי אותם בספר מכ
מכלל בחלק הסרסים בסרס חגור חבל עתה בראש ל המזמור אשר למעלה ממנו נעמו לפרס על גוג ומגור ל
לבגצור על ידותון על ידותון כמו אל ידותון וכן ותתפלל על ה כמו אל ה וברדס על שכוני הדת בגלות ו
וחמת כי זה המזמור על לסון הגלות כאמ קורני אל אמר פעמים לחזק כלומר שאין קולי אלה חליך ל
לפיכך והחזין אלי כלומר אתה תחזין אלי ואני חקר חליך בעום צרתי ארנג כי הו חרון על הכל ואת
ואותו דרשתי ביום צרתי ידי לילה נגרה מכתי כמו הכה יד ה הויה והמכה היא האנחה וכאב הלב על הגלות ל
לפיכך אמ לילה כי בלילה אד פכני מעסקי העולם ומחטב על דבריו ועניכיו ואמר נגרה על דרך משל מהתמד
מהתמדת האכחות זו אחר זו על דרך ויתכו כמים שאגותי ולא תפוג עכין רפיון וחליטות כלומר לא תרפה ו
ולא תחליט מכתי אלא תמיד נגרה וכן ויסג לבו על כן תפוג תורה וכל הסורס מזה הענין מאנה הנחם כפט
כפטי אעפ שאטיב אל לבי דברי כחמ כי הא יוצינו מהגלות ואעפ שארך מאנה הנחם כפטי מרוב הצרות או
אזכרה אזכרנו תמי בפי ואהמיה אליו ומלת ואהמיה בהראות למד הפוע בתמורת ההא בוד אטיחה אדבר
ואכור בצרתי ותתעטף רוחי כמו תפלה לעני כי עטוף העטופים ברעב כי האדם בעת הצרה כפוף ומעונה כח
כאלו מתעטף קנתו עם קנתו אחות שמורות הם הערות והיקנות כמו טכארה הער בלילה שומר שומר
מה מלילה וכן כקראו עתית הצרה משמרות ואשמורות אחות כלומ כאלו אחות והחזקת בסמורת עיני שהיו
ערות תמיד ולא חישן מרוב צרות לבני ור משה הכהן בן נקטליא פירס שמורות טס תואר לעפעפים שהם
סומרות העינים אמרו כאלו אחות העפעפים טלא יסגרו וטלא יטן כפעמתי ולא אדבר כמו ותפעס רוחו א
חמ חני ער בלילה ומחטב על צרותי ובבקר חני כסבר ולא אוכל לדבר ח שברני בעודני בצרותי בגלות א
חני מחטב ימי מקד סנות עולמי כפל עכנין במלות סונות ועולמיס פירוס זמניס ארוכיס

ונעם נוסף רומי קסת מהלכו בכלי מלחמתו ונס
ונטענו בהט ולא באל זהכנו עורף לפני אויביהם ז
זהו הפכו בין קרב הפכו עורף ביום מלחמה ונוס
ונוסף רומי סמוך אל סמוך כמו חכמי יועבי פרעה
ופירוסו מזוינים ויוריש חניס בקסת ירבתינו זל פ
פירסו זה הפסוק ופסוק דברי הימי על בני אפרים
טיבחו קודם הקץ ממזרים וקרה לה זה המקר אבל
פסוקי הבאי אחר זה הפסוק מוכיחי כי אחר ויבאת
מזרים היה טראו הנפלאו והעלילו טראתם אונתם ו
וטכחוס והברית והתורה סכתן להם וכל זה אחר יב
ויבאת מזרו היה והחכס רי אברה בן עזרא כת כי על
חורבן סילה כאמ זה הפסוק טהיה לבני אפרים וביום
טגלה הארון ונחרטו רבים מישראל חרבה סילה ונס
זה הפירוש דחוק כי אחר כן זכר חרבן סילה על הם

ביום קרב לא שמרו ברית אלדים ובתורתו מ
מאנו ללכת וישבחו עלילותיו ונפלאותיו אשר
חראם נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים ש
שדה צוען בקעים ויעבירם ויצב מים כמו גר
וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש ויבקע צ
צורים במדבר ושק בתהומות רבה ויוצא גולי
גולים מסלע ויורד בנהרות מים ויוספי עוד לח
רחטא לו לבורות עליון ביציה וינסוי אל בלבכם
לשאל אבל לנפשם וידברו באלדים אמרו היו
היובל אל לערוך שלחן במדבר :

הסדר אחר טהכניסם לארץ ועוד למה את בני אפרים הרי מכל ישראל היו באותה המלחמה כמו סכתב רמי ד
דבר טמוח לכל ישראל לא שמרו סכרית עמהם בהר סיני וישבחו עלילותיו אשר הראה במדבר
נגד אבתם אונתם סנולדו במדבר טלא ראו בנפלאות טעשה מזרים טמעו מאבותם כי נגד אבית עטה
פלא בארץ מזרו וכלא דרך כלל כי לא היה פלא אחד אלא פלאים הרבה טדה נוען כפל דבר במלות טונת כ
כי טדה הוא כמו ארץ טדה ארש בטדה מואב ונוען הוא מזרים כמו לפני נוען מזרים והיא עיר המלוכה ב
במצרים בקע יס אחר הנפלאות טעשה להם במצרים עטה להם נפלאות בטאתם ממזרים טבקע ל
לפניהם היס ויצב מים כמו נד כמו סכתב נכבו כמו נד כחלום והמים להם חומה וינחם בענן ויחא
סחעבירם היס הנזה אונתם בענן יומם טהיה הולך לפניהם לנחותם הדרך ונגד לפני עברי היס היה להם אח
סנסעו מסכות וכל הלילה באור אש כי כל הלילה היה להם עמוד אש עד בא אור היום ויח היו זריכים לאור
כי בילה כי בלנות היה עמוד המסכן להאיר להם ויבקע צורים ברפידים ובקדם יבקע עתיד במקו
עברי וכמוהו רביט והנה זכר הנפלאו ואם לא זכרם כסדר הרי הם סדורות כי המן והסלו הראסון היו להם ק
קודם טבחו לרפידים כי במדבר סיני היה להם מן וסלג ושק בתהומות רבה טסקת אונתם מן הנזרים כמו מ
מתהומות רבה ורבה תואר לתהום וכך מי תהום ואמר לשון יחידה עם לשון רבות כמו בטות טעדה ויציא
כחלים כפל עכין במלות טונות כמנהג לחוק העכין ואמר ויורד כי הסלע מקום גבוה ויסיפו עור אמר
ויסיפו כי המים על ידי חטא ותלונה באו להם למרות עליון כמו להמרות וכך לבבית בטן למרות עיני כבו
כבודו ועכינו עכין מרו בטיה במדבר ואמר עליון לפי טהו עליון על הכל ובידו הכל וכמו טהיה בידו להוציא
מים מן הסלע היבש ולהוריד מן מן האמר כן בידו להביא להם צמר במדבר והם לא חטבו כן ונסו אונתו אש
יוכל לעשות כן וזה היה בקברית התאוה ועסו אל במחטבתם היה כי לכנסתו סאלנו הנסר כי המן היה
מאכל טוב וערב ולא היו זריכים לבשר אלא חטבו לכנסתו אבל לא אמרו כן בפיהם אבל אמרו כי צורך היה
להם הבשר ובזו המן ואמרו כפסיונו יבטה אין כל בלתי אל המן עינינו ואמרו ונפסכו קטה בלחם הקלוקל ל
לסאלו אוכל לכפשא לתאונתם כמו סאמר התאן תאוה ואמר לכפסם כי הנפסם בעלת התאוה כמו סאמר כי ת
תאוה כפסך לאכול בשר וידברו באלהי יומה דברי אמרו הגם לחם יוכל תת והדבור והמאמר הזה
בלבב כמו דברתי אני עם לבי ואמרתי אני בלבי כי לא אמרו הם בפיהם כי בדרך נסיון היו סאלין הבשר
לא לצורך היוכל אל לערוך סלחן במדבר במקום טלא ימנח בו דבר מחיה אש יוכל הוא לערוך סלחן מלח
כלומר כל זרכי המחיה כי הנה נתן קצת צורך הסלחן והוא המן אבל אש יוכל לערוך אונתו בטלמותו סיתן
הבשר וכך נתן המים ויותר פלא ה היה אש יתן בשר כי המן הוריד מן הסמי והסג ואבני הברד והמים סל
וטלעים רבים הם סינחו מים רבי אבל הבשר מאין יצא אונתו והו סאמ הגם לחם יוכל תת כל זה חטבו בלב

בְּרָקִים תִּבְלֶה רְגוּזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ בַּיּוֹם דְּרִכְךָ וְשׁוֹ
וְשִׁבִילְךָ בַּמַּיִם רַבִּים וְעִקְבְּתֶיךָ לֹא נִדְרְעוּ: נְחִית
בַּצֵּאן עִמְךָ בְּיַד מִשָּׁה וְאַחֲרָיִךְ
מִשְׁבִּילֵךְ
לְאַסֵּף הָאוֹיְבוֹת עִמִּי תִזְרְתִי הִטּוּ אֲזַנְכֶם לְאַמְרוּ פִּי
פִּי: אֶפְתָּחָה בְּמִשְׁלַל פִּי אֲבִיעָה חִירוֹת מִנִּי קֹדֶם:
אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וְנִדְרַעַם וְאַבּוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ: לֹא נָתַן
נִכְחָד מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרוֹן מִסִּפְרֵם תְּהִלּוֹת יְדֵי
יְדוּה וְעִזּוֹז וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיִּקַּם עֲדוֹת בִּי
בִּיעֲקֹב וְתוֹרָה שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתָיו
אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעַם לְבְנֵיהֶם: לְמַעַן יִדְעוּ דוֹר אַחֲ
אַחֲרוֹן בְּנֵים יוֹלְדוּ יִקְמוּ וְיִסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם: וַיִּשְׁיבוּ
בְּאֵלֶיךָ כִּסְלִים וְלֹא יִשְׁכַּחוּ מַעַלְלֵי אֱלֹהִים וּמִצִּוּוֹתָיו
יִנְעֲרוּ: וְלֹא יִהְיוּ בְּאֵבוֹתֵם דוֹד סוֹרֵר וּמוֹרָה דוֹר
לֹא חֲכִין לְבוֹ וְלֹא נֶאֱמָנָה אֵל אֵל רִחוּ: בְּנֵי אֶפְ
אַפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוּמֵי קֶסֶת הַפָּבִי

וְנִקְרָא הַחוּר עַל אֲמִתּוֹתָיו רִקִּיעַ כְּמוֹ סֹאמֶר וְהוּא רִקִּיעַ
בְּתֵךְ הַמַּיִם וְקִרְאוּ שְׁמֵי כְּמוֹ סִכְתָּב וְיִקְרָא חֲלָהּ לִ
לְרִקִּיעַ שְׁמֵי וְנִקְרָא לְמִטְרַת הַשְּׁמַיִם כְּאִשֶׁר יִרְדַּת הַגֶּשֶׁם
הַגֶּשֶׁם וְהַטֶּלֶג מִן הַשְּׁמַיִם וְדִלְתֵי שְׁמֵי וְדָגַן שְׁמֵי י
וְסַע קָדִים בְּשָׁמַי וְנִקְרָא סִחָקִים כְּמוֹ סִכְתָּב אִשֶׁר יוֹל
וְלֹא סִחָקִים קוֹל כִּתְּבוּ סִחָקִים יוֹצֵג סִחָקִי מִמַּעַל וְנִקְ
וְנִקְרָא גִלְגֵּל קוֹל רִעַמְךָ בְּגִלְגֵּל גִּלְגֵּלֵי מִרְכָּבוֹת פְּרַעֲיָה
כְּמוֹ סִכְתָּב וַיִּסֵּר אֶת אֲפֻזֵּי מִרְכָּבוֹתָיו הַחִירוֹ בְּרִקִּיעַ
תִּבְלֶה כְּמוֹ סִכְתָּב וַיִּחַר אֶת הַלִּילָה רְגוּזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ
כִּי רָגְזוּ וַיִּמְטוּ מִנְּרִים בַּיּוֹם דְּרִכְךָ סִבְקַע הִי
בְּמִצְוֹתָיו וְעִבְדוּ יִשְׂרָאֵל וְשִׁבִילְךָ בַּמַּיִם רַבִּים כִּכֵּל דְּבַר
בְּמִלּוֹת סוֹנוֹת וְכִתְּבָה וְשִׁבִילְךָ לְסוֹן רַבִּי כִּי לֹא הִיָּה ד
דְּרִךְ אֶחָד לֹא דְרִכֵּי רַבִּים כְּמוֹ סִכְתָּ לְגוֹז יִם סוֹף לֵב
לְגוֹרֵי וְאִמְרוּ כִּי לְסַטֵּי עֵשֶׂר גְּזוּרֵי נְבוֹר וְעִקְבְּתֶיךָ לִ
לֹא כוֹדְעוּ הַלִּיכּוֹתֶיךָ בַּיּוֹם לֹא נִכְדּוּ כִּי סִבּוּ מִי הִיָּה ע
עַל מִנְּרִים כְּמוֹ סֹאמֶר וַיִּסַּב הַיּוֹם לְפָנֶיךָ בָּקָר לֹא יִתְּנֶה
וְאִוֵּם וַיִּסּוּבֵי הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת הַרְכָּבָה וְאֶת הַפְּרָטִי וְהִכָּה
לֹא נִכְרַת הַדְּרִיךְ בַּיּוֹם נְחִית כְּנֶאֱחָן אַחֲרַיִךְ צִלְתָּ
מִהֵיָּה נְחִית אֲבוֹתָיִךְ בְּיַד מִסָּה וְאַחֲרָיִךְ כְּמוֹ סִה
סִהרְוֵיָה כְּנֶחֱמָה אֶת צִלְתָּ וְסוֹמְרוֹ בְּשִׁבִילֵךְ לְאַסֵּף
תִּזְרְתִי מִהֵּ טֶחֱנִי מִסִּפְרֵי הַטּוֹבוֹת סַעֲטָה סַס הָאֵל לִיָּם
לְיִשְׂרָאֵל יִמְדְּבֵי תִלְמָדוּ כִּי יִם לְכֶסֶל לִירָא מִמֶּנּוּ וְסִלָּה לְהַמְרִיף דְּבִירוֹ מִצְוֹתָיו אֶפְתָּחָה בְּמִשְׁלַל יִם סִפְרֵיָה
הִתִּיּוּ בְּקִמְצָן חֲטָף וַיִּם סִפְרֵיָם צִמּוּ לְבָדוּ הַמַּסֵּל וְהַחִירוֹת אִשֶׁר בְּמִצְוֹתָיו הִיָּה כְּמוֹ סִכְתָּב הַחֲכֵס לִי אֲבִירָה בָּן עֵז
עֵז הַמַּסֵּל כְּמוֹ כּוֹסֵף רִוּמֵי קֶסֶת לְפִי פִירוֹסוֹ וְכֵן לְעִדְךָ סִלְחָן בְּמִדְּבַר וְאִם נִסְקָה בִּיעֲקֹב וְדִלְתֵי שְׁמֵי סִתְּחָ
וְדָגַן שְׁמֵי זֶהוּ מִסֵּל וְהַחִירוֹת לְכֶסֶל חֲבִירֵי אֲבֵל אִיָּם סִהָנָה אֲוֹמֵר עַל הַמַּיִם וְהוּא סִתְּחָ כְּמוֹ חִירוֹת וַיִּתֵּן לְסִבֵּי ע
עֵזוֹ סִהָנָה אֲוֹמֵר עַל הָאֲרוֹן וְלֹא הִיָּה מִבְּנֵיָם זֶה לְכֹל סִכְתָּב בְּסִפְרֵי סִמּוּחָל גְּלוֹת הָאֲרוֹן וְכֵן בְּנֵי אִפְרַיִם כּוֹסֵף י
רִוּמֵי קֶסֶת כִּי הוּא דְּבַר סִתְּחָ עַל אִיוֹן מִלְחָמָה אִמְרָה זֶה וְהַדְּבַר סִתְּחָ יִקְרָא חִירוֹת אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ הַדְּבָרִים
הַחֲלָה סֹאמְרֵיָם הֵם דְּבָרִים סִמְעֵנוּ מִפִּי הַקְּדוּמוֹנִים אֲבוֹתֵינוּ הֵם סִמְעֵנוּ לְכֹן סִלָּה וְאִמְרוּ אֲלֵהָ הַחֲמֵת לֹא
נִכְחָד בְּנֵי אֲבוֹתֵינוּ וְהֵם אֲחִינוּ סִחָקֵם לְמוֹדִים וְאִיָּסֵם יוֹדְעִים הַקְּבֵלָה חִיבֵץ אֲכֹן הַיּוֹדְעִים לְהַזְכִּיר לְהֵם וְלֹא כ
נִכְחָד עַד טִיָּהוּ גֵם כֵּן מִסִּפְרֵיָם לְבְנֵיהֶם וּבְנֵיהֶם לְבְנֵיהֶם עַד דוֹר אַחֲרוֹן מִסִּפְרֵיָם תְּהִלּוֹת אֱלֹהִים וַיִּקַּם עֲדוֹ
וְכֵמוֹ סִנְרִיךְ לְהַזְכִּיר הַנִּפְלְאוֹת וְלְהוֹדִיעַ הַנִּפְלְאוֹת
הַקִּיָּם וְסַס בְּיִשְׂרָאֵל אַחֲרַיִךְ סִהָנָה מִמְּנֵרִים וְנֶחֱמָה לְהַסִּיבֵנוּ לְהוֹדִיעַם לְבְנֵיהֶם עַד דוֹר אַחֲרוֹן וְהֵם
וְהַבְּנִים סוֹנְלָדוּ כְּסִיָּקוֹמוֹ בְּדַעֲתָם גֵּם כֵּן יִסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם לְמַעַן יִסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן וַיִּשְׁיבוּ בִּי
בְּחֵלָהוּ כְּסִיָּמְעוֹ הַנִּפְלְאוֹת סַעֲטָה לְאֲבוֹתֵינוּ וַיִּמְנוּ בְּזִי מִבְּטָח וְלֹא יִסְכְּחוּ מִהֵ טִיָּסְמְעוֹ חֲכָרֵי תִמִּיד כְּדִי סִלָּה י
יִסְכְּחֵם מִפִּיהֶם וְסִהָנָה וְאִמְרוּ בִּי וּבְתִזְרְתֵנוּ וְיִכְתְּבוּ מִצְוֹתָיו וְלֹא יִהְיוּ סִלָּה שְׁמֵן בְּטוֹמֹנֵס צִלָּה וְהִיָּה דוֹר סוֹרֵר ו
וְמוֹרָה וְהִיָּה דוֹר הַמְדַבֵּר סִלָּה חֲכִינוּ לְבָה לְאֵל וְלֹא כְּאִמְנָה אֵל אֵל רִחוּ לֹא כְּתִקְוִימָה עַם אֵל כְּסִיָּקוֹ וְדְּכֹנוּ כ
כְּמוֹ יִתְד בְּמִקּוֹם כְּאִמְן סִפִּירוֹסוֹ קִיָּם אִוֵּן פִּירוֹסוֹ לְסוֹן אֲמוֹנָה כְּמִסְמְעוֹ בְּנֵי אִפְרַיִם זֶה הִיָּה בְּמִדְּבַר וְא
וְחֶפֶץ סִלָּה כֹּכַב בְּצוּרָה כֹּכַב בְּדְבָרֵי הַיּוֹמִים וְהַרְגוּס אֲנָסִי גַת הַנּוֹלָדִים בְּאֲרֶץ כִּי יִרְדּוּ לְקַחֵת אֶת מִקְנֵיהֶם וַיִּת
וַיִּתְּאֲבֵל אִפְרַיִם אֲבוֹתָם יִמְנוּ רַבִּים וּפִירוֹסֵתִי בְּפִירוֹסֵם דְּבָרֵי הַיּוֹמִים כִּי בְּמִדְּבַר הִיָּה זֶה הַמַּעֲסָה וְהִיָּה מִן הַדּוּמָה
הַהוֹרְגִים בְּבְנֵי אִפְרַיִם סִמְכַת אֲלִפִּים כְּמוֹ סִפִּירוֹסֵתִי סַס וְהִלְכוּ אֵל גַּת בִּלָּה מִצְוֹת הָאֵל אֲבֵל כְּכַגְדֵּי דְּבִירוֹ כִּי הוּא
אִמְרָה כִּי אֲרַבְעִים סִנָּה יִהְיוּ בְּמִצְרַיִם וְהִמָּה הַמְרָגָה אֶת רִחוּ וְנִגְפוּ

וְהִיָּה כְּמוֹ
סִיָּקוֹמוֹ
וְהִיָּה כְּמוֹ
סִיָּקוֹמוֹ

סִיָּקוֹמוֹ

אם הרגם אש זה במקום אשר כמו אש וזהו הו
היובל לבני ישראל והדומי לני ופירושו כשהרגם דר
דרסוחו הנמארי וידעו כי חטאו וסבו וסחרו אל או
פירסו כשארמר להרג' הם דרסוחו כמו סכתוב חננו ו
ועלינו אל המקום אשר אמר ה' כי חטאנו וזכרו
זכריו כמו שאמר בסמוך ולבס לא נכון עמו ויפ
ועתודו בשיה' לפי מחסבותס פתוחו אבל הוא
יתעלה אמו אינו מפותח כי יודע היה לבטא העפכ ב
פאדת דחמים פעמו מכפר למראיס תפוסה ואינו מ
מכפר להס הכל כמו סהס אינס סביס מכל בלב סל
סלס אבל פוקד עונס ואינו מטחית מהכל ומסיב א
אפו מהס ואינו מעיד להס כל חמתו אלא מקצת סא
סאין תפוסתס סלמה אין סליחתס סלמה ודבס
לא נכון ומן הדין היה סלא סלח להס כלל כיון ס
סאין לבס נכון כי הכל הולך אחר כוונת הלב אלא
מפני בני אדם הרואיס התפוסה הגדולה ואינס יודע

אם הרגם ודרסוחו וסבו וסחרו אל וזכרו כי
אלדים צורס ואל עליון גואלם ויפתוהו בפיה
בפיהם ובלשונם יבבו לו ולבס לא נכון עמו
ולא נאמנו בבריתו והוא רחום י
יבפר עון ולא יסחית ודרבה להשיב אפו ולא יע
יעיר כל חמתו ויזכור כי בשר המה רוח הולך
ולא ישוב כמה ימרוהו פמדבר יעציבוהו בשימ
בישימון וישובו וינסו אל וקדוש ישראל ה'תו ל
לא זכרו את ידו וס אשר פדם בני צר אשר סס
במצרים אותתיו ומפתיו בשדה צען ויהפך לד
לדם ואריהם ויזוליהם כל ישתין ושלח בהם ערוב ו

יהרגו בני ישראל ויגזלוהו ויגזלוהו ויגזלוהו ויגזלוהו
לכבוד בעיניו ומקצתם ליש

ויאמרו ויעמדו ותשחיתם ויתן לחסיל יכולם ויגזלוהו ויגזלוהו

יודעים הלבבות ואס לא יסלח להס כלל ואמרין אין תפוסה מועילה חזו סאמר הוא רחום יכפר עון אלעס ס
סלא נאמנו בעינינו הוא רחום ומכפר להס עון ולא יסחית מהכל כמו סהיו חמיני קצו הספר ו
וזהו רחום מה סאמר ודרבה להסיב אפו כי כריך גבורת הלב והרצות כח להסיב האף וכן אמר מסה ו
ועתה יגדל נא כח ארני ויזכר כי צמר נטבע הכסר לבקס התחמת ואי איפסר סלא יחטא לפיכ כריך סו
סיכפר להס ועוד כי סס רוח הולך כלומר קצרים ימיסס וצריכיס כפרה בעודס בחיסי כמו סאמר איוב כמה
לא יתסא פסעי ותעביד את עוני כי עתה לעפר אסכב וגו' ומה סאמר ולא יסוב הוא מדרך הטבע כי אין מדרך
הטבע לסוב הרוח אל הצמר עוד מסתנח ממנו אבל אלא יעס' כפלות לעתיד להסיב הרוח אל הכס' לאמר
ילנה ולא לכלס ויהיה פלא כאחד הסלחיס חסר עסה בסיבני הטבע כבה ימרוהו זכר בפרט מן המרו
והטא סחטאנו כאמר כמה פעמי המרוהו וולת הכוכר בעודס במדבר וענין ימרוהו יכעיסוהו בסכותס מנותיו
יעציבוהו בישימון כפל ענין במלות סוכות וישובו וינסו אל אחר ססאלנו הכסר וידעו כי חטאו בחף
ה סחריה בהס סבו עוד למרוד בני מריבה וברברי אחריס סלא נזכרו בתורה ואמר אל סהוא יכול על הכל והס
חסרו במחסבותס יכלתו ונסוחו אס' יכול לעשות זה וזה וקדוש ישראל ה'תו ומי סנקדס בישראל בבמה חותות
ונסלחות סעסה לעיניסס הגבילו חותק כלומ סמו לו גבול בלבס זה יוכל לעשות זה לא יוכל לעשות עד כאן
יכול לסנות הטבע מכאן ואילך לא יהיו מכסיס חותו והתו מן והתית תיו וכן תתלו לבס כי תתה ותה בעינ
בענין אחד ענין גבול וסימן לדבר לא זכרו את כחו הגדול אשר פדה אותס מהנרה סהיו בהס נכח
גדול וכד חוקה אשר סס הסמוק כפל ענין במלות סוכת כמנהג ויהפך לדס גס זה הסמוק כפ
כפול כל יסתיון כמו סכתוב כי לא יכלו מצריס לסנות ממימי הוואר ישראל עס לא כתב המכונז אלא
על הסדר כי אין חסרון בזה כי סדורות סס בתורה ונפרדע ותסחיתס סס כלל לצפרדעיס וכן ותעל הצפרד
הצפרדע ויזן לחסיל יגגס כי התבחות סס יגיע כל אדם כמו סכתוב כל עמל האדם לפיחו ידרוג
בברד אמר יהרג על דרך הסאלה וכן כל חלקה טובה תכחיבו באצביס גס יתכן בצומח מיתה אחר אשר בו נ
כפס הצומחת וכן אמר וצפרד ימות גענו וסוקמותס סס מין ממיני התאניס מדברייס חכר סנפן והסקמה
אעס סהכה חבד כל עץ הסדה לפי סאלה סס רוב אילנותיהס במצריס בחנמל הוא מין ממיני חבד ורבי
סעדיה ז'ל פירס אות' בלסון הערבי אל סקיע והוא הקרח חזק סמסבר פרחי האילנות ומינס הלחות ומדר
ומדרס בגפנס על ידי סהיו דקין היה יורד עליסס במלחין אבל לסקמוס היה בא ונח ומל ווסגר לברד
לרספיס כמו סכתוב ואס מתלקחת בתוך חבד

הן חכה צד ויחיו בים ויחיים יספיקו תנם לח
לחם יוכל לתת אם יבין שאר לעמו: לכן שמעתי
ידוע ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם אף עלה כי
בישראל: כי לא האמינו באלדים ולא בטחו בי
בישועתו: ויצו שחקים במעל ודלתי שמים פתח
וימטר עליהם מן האבל ודגן שמים נתן למן: ל
לחם אבירים אבל איש צדקה שלח להם לשבע:
יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן: וימטר עלה
עלדים בעפר שאר וכחול ימים עוף כנף: ויפל ב
בקרוב מחנהו סביב למשכנותיו: ויאבלו ויסבעו
מאד ותאותם יביא להם: לא זרו מתאותם עוד
אבלם בפיהם: ואף אלדים עלה בהם ויהרג ב
במשמניהם ובחורי ישראל הכריע בכל זאת ח
חשאו עוד ולא האמינו בגבול אמותיו: ויכל בהבל
ימיהם ושנותם בבחלה:

הן חכה צד ויחיו בים ויחיים יספיקו תנם לח
לחם יוכל לתת אם יבין שאר לעמו: לכן שמעתי
ידוע ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם אף עלה כי
בישראל: כי לא האמינו באלדים ולא בטחו בי
בישועתו: ויצו שחקים במעל ודלתי שמים פתח
וימטר עליהם מן האבל ודגן שמים נתן למן: ל
לחם אבירים אבל איש צדקה שלח להם לשבע:
יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן: וימטר עלה
עלדים בעפר שאר וכחול ימים עוף כנף: ויפל ב
בקרוב מחנהו סביב למשכנותיו: ויאבלו ויסבעו
מאד ותאותם יביא להם: לא זרו מתאותם עוד
אבלם בפיהם: ואף אלדים עלה בהם ויהרג ב
במשמניהם ובחורי ישראל הכריע בכל זאת ח
חשאו עוד ולא האמינו בגבול אמותיו: ויכל בהבל
ימיהם ושנותם בבחלה:

בגיר

כמו שאמר ואף ה' קרה ב' וסני המעשה היו במקום אחד ועל סנייהם בעכמא וצבניה היה בהם מעוט האמנה כי
מתאונכי היו שאר נפלקה אנשים לענינו ויחשדו לנו את הדרך ולא האמינו באל מיתגריה להם בלא מלחמה ו
וסאלת הבשר גם כן מיעוט האמנה כמו שאמר הגם לחם יוכל תצ' כי לא האמינו באלדי לא האמינו צ
סיכול לתת להם בשר וסיכול להכניס לדרך ולא בטחו ב' וסנייהם כמה פעמים ויצו סחקים
וכבר בזה סחקים ודלתי סמים פתח להם להעמיד עליהם מן ולא סמו אל לבם כל זה כי כמו מיעוט זה כן י
יעסה זה ואלו ודלתי פ' חסל לרוב שמן מהוריד להם כמא וקרינת הסמים נפתח ויצטרך ודגן סמים כי
היה להם מן לאכול במקום הדגן ויחיד עוב וערב. לחם חבירי הסחקים הם חבירי כמו סכ עליהם חקקים כ
כראוי מונק וזה דבר תמה כי אוכל איש צדקה אדמה לחם אבירים וצדקם לחם חבירי לחם סנבלע באבירים
צדה סלק להם כי בכל מקום שהיו סולכים היצו נדעם מחכנת להם לסובע יטע קדים הסיע רוח קדים
לגזו הפליח כמו סבתו ודח נסע וזאת ה' צג ויבא צדקתו תימן רוח דרוס כי מורחיו דרמיו היה הרח ויבטור
בי באו לרוב כמו מסד זה פלא כי מסר הממיר להם ועוד כי הבשר היה עוף כנף ולא היה צד כח לעסק הנה זה
והנה חלל הפלס במחנה ויפל בקרב יחזקא כמו סבתו יסוס על המחנה סביב למשכנותיו כמו סכתובם
סביבות המחנה ויאבלו מאד יותר ודחי כמו סכתו עד אשר יבא מאטכס בקירג' עד דתקונן ביה לא
זרו כמו סכתו ויהי לכס לזרס לח עוד לא קמו בצמר ולא זרו ממנו כי עוד היה אכלס בשיה ואף אלדים עלה
בהם כמו סכתו סבסר עודנו בין סנייהם ואף ה' קרה בצנס ואף אלדים עלה בהם לח עלה עם האף כמו
עלה עסן בלפני וישרג במסמניהם בחירק האם הרמסונה דהוא סס היחד ופי' צבירי וצחקים סביהם וכן
כל סמן ואיס סיל כלומ צירי וצחקי העו מקיס באף ה' ססיה בהם בכר זאת חסאו עוד בדבר מרגלים
ובדבר קרית ובדבר מי מריבה ולא האמינו בצבלחותינו בכל נפלאותינו סעסה להם לא האמינו עד ל' סכניסם ל
לארץ ואח' לכפול בצרב נסינו וטפנו והיו לבז ויכל בהבל שאר להם תפוחו את סוכותיכם חרבעים סנה והיו
מתים בכל סנה זסנה עד סמתו כלס מנן עשרים סנה ולמעלה בבחלה והבית סתומה לסודית על סודיעה ב' ח

כמו שאמר ואף ה' קרה ב' וסני המעשה היו במקום אחד ועל סנייהם בעכמא וצבניה היה בהם מעוט האמנה כי
מתאונכי היו שאר נפלקה אנשים לענינו ויחשדו לנו את הדרך ולא האמינו באל מיתגריה להם בלא מלחמה ו
וסאלת הבשר גם כן מיעוט האמנה כמו שאמר הגם לחם יוכל תצ' כי לא האמינו באלדי לא האמינו צ
סיכול לתת להם בשר וסיכול להכניס לדרך ולא בטחו ב' וסנייהם כמה פעמים ויצו סחקים
וכבר בזה סחקים ודלתי סמים פתח להם להעמיד עליהם מן ולא סמו אל לבם כל זה כי כמו מיעוט זה כן י
יעסה זה ואלו ודלתי פ' חסל לרוב שמן מהוריד להם כמא וקרינת הסמים נפתח ויצטרך ודגן סמים כי
היה להם מן לאכול במקום הדגן ויחיד עוב וערב. לחם חבירי הסחקים הם חבירי כמו סכ עליהם חקקים כ
כראוי מונק וזה דבר תמה כי אוכל איש צדקה אדמה לחם אבירים וצדקם לחם חבירי לחם סנבלע באבירים
צדה סלק להם כי בכל מקום שהיו סולכים היצו נדעם מחכנת להם לסובע יטע קדים הסיע רוח קדים
לגזו הפליח כמו סבתו ודח נסע וזאת ה' צג ויבא צדקתו תימן רוח דרוס כי מורחיו דרמיו היה הרח ויבטור
בי באו לרוב כמו מסד זה פלא כי מסר הממיר להם ועוד כי הבשר היה עוף כנף ולא היה צד כח לעסק הנה זה
והנה חלל הפלס במחנה ויפל בקרב יחזקא כמו סבתו יסוס על המחנה סביב למשכנותיו כמו סכתובם
סביבות המחנה ויאבלו מאד יותר ודחי כמו סכתו עד אשר יבא מאטכס בקירג' עד דתקונן ביה לא
זרו כמו סכתו ויהי לכס לזרס לח עוד לא קמו בצמר ולא זרו ממנו כי עוד היה אכלס בשיה ואף אלדים עלה
בהם כמו סכתו סבסר עודנו בין סנייהם ואף ה' קרה בצנס ואף אלדים עלה בהם לח עלה עם האף כמו
עלה עסן בלפני וישרג במסמניהם בחירק האם הרמסונה דהוא סס היחד ופי' צבירי וצחקים סביהם וכן
כל סמן ואיס סיל כלומ צירי וצחקי העו מקיס באף ה' ססיה בהם בכר זאת חסאו עוד בדבר מרגלים
ובדבר קרית ובדבר מי מריבה ולא האמינו בצבלחותינו בכל נפלאותינו סעסה להם לא האמינו עד ל' סכניסם ל
לארץ ואח' לכפול בצרב נסינו וטפנו והיו לבז ויכל בהבל שאר להם תפוחו את סוכותיכם חרבעים סנה והיו
מתים בכל סנה זסנה עד סמתו כלס מנן עשרים סנה ולמעלה בבחלה והבית סתומה לסודית על סודיעה ב' ח

הן חכה צד ויחיו בים ויחיים יספיקו תנם לח

הישראל באותה מלחמה בחוריו אכלה אש
על דרך מסל כקראת המלחמה אש כמו כי אש יבאה
מחטבון ואמ' בחוריו כי הבחוריו הם היוצאיו למלחמה
ועתה למה לא הוללו כיון שמתו הבחורים לא נכנסו
הבחורים לתופה שהיו נסואות לבחורים שמתו והוללו
ענין שמתה החופה וכן קראו בית החופה כי הלולא
ונקרא כן לפי שמהללי במירו' המתן והכלה כהניו
חפכי ופנתם וסאר כהני' שהיו עם הארון שמתו באל
במלחמה לא תצבנה כי מתו מכאב לב כמו שמתה א'
אשת פנחס ויקץ כיון ה' פי' כאלס סנדרס
מורב היין שסתה ועתה הוא מקיץ מיינו ונועק ומ
מתרונן ואמ' כגבור כי לא תחסר הגבורה ממנו כי
אש בעבור היין כך אקבלה היה דומה כיון או כנרד'
מהיין שהיה דומה בצנכות ישראל ובחטאתם והיה כי
פיון ונרד' מחרים להם וכסגברו עונות' והכעיסוהו
במעטיה הרעים והתנקס בהם היה כגבור מתרונן
מיון ויק' צריו אחור צריו הפוסעי שהיו בישראל
הכה אות' עד סטבו אחור לפניו אויביה' או אמ' אחור

ויקץ כיון אדני כגבור כתרונן מיון: ויק' צריו א
אחור חרפת עולם נתן לבו: וימאס באדל יוסף
ובשבת אפרים לא בחר: ויבחר את שבט יהודה
את דר ציון אשר אהב: ויבן כמזרמים מדרשו ב
בארץ יסדה לעולם: ויבחר בדר עבדו ויקחהו
ממבלאות צאן: מאחר עלות דביאו לרעות ביע
ביעקב עמו ובישראל נחלתו: וירעם כתם לבבו
ובתבונת כפיו ינחם מזמור לאסף אל
אלדים באיגוים בנחלתך שכאו את הכל קדש
קדשך שמו את ירושלם לעינים: נהנו את נבדת
עבדך מאכל לעוף השמים בשר חסדיך לחיתו
ארץ: שפכו דמים במים סביבות ירושלים ואין ק
קובר:

לפי סנסו ישראל מפני פלסתי והיו פלסתיס רודפי אחריהם ומכיס אותם מאחריה והאל עסה זה לעונם עונ
עונותיהם סרבו חרפת עולם כתיב למו גלות הארון שהיתה חרפה לישראל לעול' וימאס באהל יוסף סהרב
מוסכן סילה ויס מפרסי ויקץ כיון על מה שעסה בפלסתי' שהיה יסן צולות הארון והקיץ אחר כן והכה בפל
בפלסתי' סלקחוהו ויק' צריו אחור צריו הם הפלסתיס הכה אותם אחור זהו מכת הטחור' ואתה המכה היתה ל
להם חרפת עולם וימאס באהל יוסף כן חפס ססב הארון לא סב לסילה אלא הלך ממקום למקום עד שהביאו
דוד לכיון' ויבחר כי ירוסליס מספס יהודה ודוד מסבט יהודה. ויבן כמו רמיס כמו ארמוניס רמיס
וכמוהו בערר הקבוצות העוים הקבוצ' בארץ יסדה לעולם כמו סכתו והארץ לעולם עומד' כן בנה מקדסו ל
לעולם כמו שהיה בגלגל ובסילה ובגבוען אלא לעולם היה והיה המקד' סס בהר המריה וכן הוא חומר
מכון לספסך עולמי' ויבחר בדר עבדו וכן בחר בדר עבדו לעולם סלא יהיה מלך אחר בירוסלי' אלא
הוא חרעו אחריו ויקחהו ממכלאות צאן להיות מלך על ישראל ופי' ממכלאות צאן כמו גדרות צאן באדור
עלות הכבוצות מן הצאן המכיקות כקראו עלות על סס בניה' סנקראו עוליס ומה סאמ' מאחר עלות כי הרוע'
צריך להיות אחר עלות לכאלס לאט כמו סכתו עלות ינהל ודפקוס יוס אחד וגו' לרעות ביעקב לקחו מרעות
צאן לרעות את ישראל. וירעם כתם לבבו צבא כמו שהיה התמימו' והיוסר בלבבו כן רעה אותם ביסרת
לב ובחכמה ובתבונות פסיו. וכחש וכנה התבונה לכפוס לפי סכוחה הרוע' הצאן. במקלו בכפיו ונריך סינחה א'
אותם בתבונ' וכתן התבונה לכפוס ואפס' שהיא בלב לפי שהם העוסו' המלחכ' וכן סכל את ידיו. גזבור
לאסף אלדים באו גויס ענחלתך טמאו את היכל קדשך וגו' זה המזמו' נאמ' על ירוסלי' כמו סמפירס ואמ' חלדי'
לסון קריאה כלום אתה סאתה אלדי' האך התאפקת על זה סבאו גייס אחרי' בנחלתך. לעיניס לגליס כי העיר
ההרוסה היא גלי' אבני' וכן לעי' הסדה ותיגמו' לגרי' חקלא ותיגג' גל' עד יגר סהדותא' נתנו את כבלת
עבדיך כתב אדני' אבי' זל' והלא כתו בירמיה סוטטו בחובות ירוסלי' וראו כח ודעו ובקסו ברחובותי' אס תמצאו
אויס עוסה מספט מבקס אמנוכ' ואסלח לה ואיך אמ' הנה עבדיך וחסידך ופי' כי היו בהם עבדי האל' וחסידים
סחרי' דניאל חכניה מיסאל ועזריה מן הגולי' מירוסליס שהיו חסידים ועבדי האל' וכמו הם אחרי' אלא שהיו נח
כחבאי' בסתיס ולא היו יוכליס להראות בחובות' ובחובו' והחסידים שהיו בירוסליס מהם נכלו מן המתה וגלו ו
נמסס לא נכלו הכל לפי הדין הכתון מהאל יתברך וה' זל' פירסו עבדי' כי המתה מכפר' הנהרג' (כיון סכהרגו
קרי להו עבדיך לחיתו ארץ כמו לחית' ארץ הז' כוספת וכן וחיתו ארץ למיכ' בנו נסור' נ

ידוה אלהי חסר הנסמך כאלו אמר אלדיס אלד
אלדי צבאות וכז הארון הצרית עטנת כמו יעסן א
אפקי האכלתס לחס כמז היתה לי דמעתי לח
יומס ולילה כלומר כמו סהמאכל והמסתה חק האד
תמיד ביום ולילה כז הדמעה חקס תמיד בדמענות
סליס יס מפרטיס כמו הפוך דמענות בסליס וסליס
הוא מדה גדולה כמו וכל בסליס יס מפרטיס על ג
גלות בכל אמר סהיה סבעיס סנה סהוא סליס גלות
מזריס סהיתה מחתיס ועסר טניס דדן סמה וצדד
מהו סליס בסכר סלס דמענות סהוריד עסו הרטע ס
סנחא וינעק נעקה גדולה ומיה וגו הסלטתיו מסוף
העולס ועד סופו כסצבא לראות צעלבינו וסעבד כ
בפסינו על אחת כמה וכמה ויזכזן לפרס כי על זה
הגלות אמר סליס סהוא גלות סליסי ובית בדמענות

ידוה אלדיס צבאות עד כתי עשנת בתגלת עמ
עמך האבלתם להם דכועה ותשקבו בדמע
בדמענות שלישי תשימו כדון לשינוי ואיבנו ל
ילעגו לכו אלדיס צבאות ושינוי דאר פניך
ונשעה גפן במצרים חסיע תגרש גוים ותכעה
פנית לפניה ותשרש שרשיה ותמלא ארץ כסוה
הרים צלה וענפיה ארוז אל תשלח קציריה עד
יס ואל נדר ונקותיה למה פרעת גדריה וארוח
כל עברי דרך יברכנה חזיר ביער וזיו כדו יר
ירענה:

והוא יס סהוא סליס גלות סליסי ובית בדמענות
סנחא וינעק נעקה גדולה ומיה וגו הסלטתיו מסוף
העולס ועד סופו כסצבא לראות צעלבינו וסעבד כ

מדות סהס מריביס עמנו תמיד כמו איס ריב ואיס מ
מדות לכל הארץ ילעגו למו להס לעצמס והוא כנוי לאל יתבדך כלומר ילעגו לך ויחמרו סלה תוכל להוסיע
להוסיענו אלדיס צבאות אלהי פירסנוהו ואמר זה הססו סלס כעמי כמו דרך המתפלל לכפול דבריו
לחזק התחנה אבל בכל אחד יס סנוי מעט גפן ממזריס המסיל כנסת ישראל לגפן וכן אמר יסעיהו כי
כרס ה צבאות בית ישראל ואיס יהודה כטע סעטועיו תסע תגרס עתיד במקוס עבר וכמוהו רביס ואמר לסו
כסיעה על הגפן ויסע כעץ תקותיו פנית לפניה סלא עמד איס בצניהס ויתסרס מצביין הפעיל כתיב
כתיבת הסרס ומצבין פעל הדגיש עקירת הסרס וכל תבואתי תסרס וסרטך מארץ חייס כסו הריס כ
כמו בצלה וכן הנמצא בית ידוה ועכסי ארוז אל כמו החרוס הגבוהס מאד לפיכך קראס ארוז אל וכן כהרר
כהררי אל כי כל דבר סרועה להגדיל סומך אותו לא וכן עיר גדולה לאלהי סלהבת יס תסלח קציריה
כל כך גדולה עד ססלחה קציריה עד יס והקצירס הס הענפיש חקסיס וינכותיה הס הענפיש הרכיש בצמנת
ופירט עד יס פלטיס נהוא חורך ארץ וסרת נאל כהר כהר פית והוא רחבה סל ארץ ישראל כמו וסתי תת
גבולך מיס סוף ועד יס פלטיס וממדבר עד הנהר וכן כתוב וזן הנהר כהר פרת היס האחרון יהיה גבולכם
למה פירט ססולקת סמירתך מהס ולקטניה כל עוברי דרך כמו סכתב והס צרתי פנו מהס יכרסמנה
חזיר העין תלוייה ויס בן דרס אס וכו ישראל מוקד כסס סאין חזיר מיס סולט ביבסה כך לא יסלטנו בהס חז
חזיריהס ואס לאו מייער מן חיותא דחרסא וזיו סדי כמו טדה וכן יעלן סדי וזיו סס בכלל לחיות המדבר והזו
וחזיר וזיו מסל על האומן העולס סאוכליס ישראל בכל פה וצדד חזיר זה עסו הרכע מסה אמר ואת החזיר
כי מפריס פריס הוא מה חזיר פריס טלפיו לחמר כי טהור הוא כך עסו בנין להס דמיסיות ממה טהס גז
גזליס וחומסין ודנין הגזלנין והחומסין לחמר סהס דייני אחת אמר ר חלקיה בסס ר סימון מעטה כיה גט
בסלטון אחד סדן ביוס אחד כסכנין ורובכנין ונחאפיין ואמר לדוכוס סלססן עסיתי כלילה הזה הוי חזיר הוי
מייער וגס כאמר חזיר מייער על עסו וזיו סדי כאמר על יסמעאל ~~הוא~~ וצדד חזיר
סדי אמר ר יהודה בר סימון הזו עוף גדול הוא ובמעה סהוא פורס ככפיו מכהה גלגל המה הדס היא דכת
דכת המבכתך יאבר כן יפרס ככפיו לתיו ולמה נקרא סמו זיו סיס כז מכל מיני טעמיס מזה ומה אלה
אלדיס צבאות פירסנוהו סהוא חסר הנסמך כי סס צבאו תאר לא יתבדך נהעד מקוס המסמיכות ה צבאו
צבאות אלדי הנצבות ופירוס אלדי צבאו מעלה כלומר כי במצותו הס הולכיס ומוסליס בעולס והוא חלהיס
לא כדברי האומריס סהס אלהי ומנחנו צדד זה מחלקת צדדי רביתינו זל כי יס אומריס סהוא סס מיכנו
נמחק ויס אומרי סאינו סס והוא נמחק ולא נקרא צבאות אלא על סס צבאו ישראל

והוא יס סהוא סליס גלות סליסי ובית בדמענות
סנחא וינעק נעקה גדולה ומיה וגו הסלטתיו מסוף
העולס ועד סופו כסצבא לראות צעלבינו וסעבד כ

היינו חרפה לשכיננו לעג וקלס לסביבותינו עד
מה ירוח תאנף לנצח תבער כמז אש קנאתך ש
שפוך חמתך אל חגוים אשר לא ידעוך ועל מז
ממלכות אשר בשמך לא קראו כי אבל את יעק
יעקב ואת גורו השמו: אל תזכר לנו עונות ראש
ראשונים מהר יקרמונו רחמיך כי דלנו במאד: ע
עזרנו אלדי ישעינו

על דבר כבוד שמך יהצילנו יבפר על ח
חטאתינו למען שמך: למה יאמרו רגוים איה
אלדיהם ידע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך
השפוך תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך
הזתר בני תביתתה: והשב לשכיננו שבעתים אל
חיקם חרפתם אשר חרפוך ארני: ואנחנו עבדיך
וצאן מרעיתך גודה לך לעולם דדור ודור נספר
תהלתך

למנצח

אל שושנים ע
דות לאסף מזמ
מזמור: רעה ישראל האזינה נהג בצאן יוכף יש
ישב הכרבים הופיעה לפני אפרים ובנימן ומנש
ומנשה עוררה את גבורתך ולכה ליטועתה לנו
אלדים דשבנו והאר פניך ונושעה:

ואין קובי. כי לא היו ישראל קובים הרונגהם
היינו חרפה זה בגלות וקלס לעג וחרפה כמו ו
וקלסה לכל הארצות עד מה חפס סחמומור
כחמ על גלות רחמן ולא היה חלל סבנים סנה היה
בעינייהם חרף וכן חמ זכריה הנביא עד מתי לא ת
תרחס חת ירוסלים ואת ערי יהודה אשר זעמת זה ס
סבנים סנה שפוך חמתך אל הגוים אשר לא
ידעוך קנאתך וחמתך סיהא בערת כמו חס ספק
על הגוים אשר לא ידעוך כי חנחנו חפס סחמומור
ידעוך וחרטנו בעמך אל הגוים כמו על הגוים וכן
אל ההרים לא חכל ויך הסלסתי אל מנחם ועל ממל
ממלכות לפי סאבדה ממלכ ישראל בגלו סבט יהודה
בדרבן יהושלי זכר ממלכות כי עד עתה חפס סגלנו
עסרת הסבטתם לא חברה ממלכת ישראל: כי
חכל חכל דרך כלל הסמו דרך פרט ולפי סאכל חת
יעקב חס ידע חותך והסמו סנה סהיו עובדים בג
חליך היה לך לספק חמתך עליה כי חפס סחמומור
במנותך וברצונך באו עלינו היה להס לרחס ולא ל
לאכול וכן חמ חני קנפתי מעט רחמי עזרו לי לה
לרעה אל תזכור לנו עונות ראשונים סעסו
בימי נעורי כאלו חמ עונות נעורי והחכס רי חברה
חבן עזרא פי עונות חבתינו ונכון הוא כמו סאמר
ירמיה חבתינו חטאו ואיכס ולאחזנו עונותיה סבלנו
כי חפס סהס חוטאי האל היה פוקד עליהס עונות ח
חבתייה במדת הדין פוקד עון חבית על בניס והוא
כסחוחוין מעסה חבתייה בדיהס לפי חמ אל תזכור
לנו עונות ראשוני מהר יקרמונו מהר פני חו סס ו
יקדמונו ענין הזמנת הדבר והביא חותנו לפני האדם
וכן אשר לא קדמו חתכס כי תקדמונו ברכות טובי כי דלנו מאד ואין בנו כח לסבול הגלות עזרנו על
דבר כבוד סמך סהוא מחולל בניס ואחר סעצורנו יהיה מכובד למה יאמרו הגוים חיה החלול יודע בני
בנקוס נקמ דס עבדיך הבא אסיר קול אסיר על צור לחונת ממסגר אסיר בלתי ברע תחף אסיר דגסני
הותר בני תמותה ססאיר חותס בחייס וימ הותר הותר יתס טהס קסורי בגלות כמו סקרא חסיר סהס אסירי
וקסוריס בגלות והשב לסכננו חרפת סאמ חיה חלדיהס ואבגו עמך בין בגלות בין בבחנתנו מ
מהגלות נודה לך לעולם למנצח אל סוסכיס עדות לאסף מזמו ימ עדות מן ועדיית עדי כלומ תפארי
דבר ואיכנו ככון והאמת כמו סכתבני כי פתיחת המומרי הס על ענייני הכנן לא נודע היוס חלנו וזה הס
סמומור כחמ על זה הגלות רעה ישראל מעת סכחלק ממלכות ישראל נקרא ישראל יוסף ואפרים כי הוא ס
הכבור במקוס רחובן וחמ יעקב ויקרא בהס סמי כלומ יקרא כל ישראל בהס יוסף כמו סנקר בסמי ישראל ו
ואחר סזכר יוסף ואפרים ומנסה סהס בני יוסף כאלו זכר בנימן סהוא בן רחל ובניה עיקר ישראל ונאמר
על כל ישראל חבן יקיר לי אפרים וכחמ רחל מבנה על בניה וחמ חתה סהיית רועיה ישראל ונחה חותס כצאן
האזינה אל תפלת עמך בגלות וכמו סהיית יוסב הכרובי לאהבת ישראל להועד סס כבודך להס כן הופיעה ב
בבדיך כחמו עליס ולכה ליטועתה לנו תלך לפנינו להוסיענו ארדים סיבנו חליך כלומ חכן
לבבינו חליך ואחר פניך כי בעת הקנף הוא מסתיר פניס ובעת הרצון מאיר הפניס ומסגיח לטובה

אלדים צבאות שוב נא הבט משמים וראח ופקד
 גפן זאת וכנה אשר נטעה ימנך ועל בן אמצתה
 לך: שרופה באש בסיוחה מגערת פניך יאבדו:
 תהי ידך על איש ימנך על בן אדם אמצתה ל
 לך: ולא נסוג מוכך תחיינו ובשמך נקרא ידוע
 אלדים צבאות השיבנו האר פניך ונטעה:

למינצח

על הגיתית לאם
 לאלדים עזנו הריעו לאלדי יעקב: שאו זמרה ו
 ותנו חף כגור געים עם נבל: תקעו בחדש סופר
 בבסא ליום חגיגו: כי חק לישראל הוא משפט
 לאלדי יעקב: עדות ביהוסף שכו בצאתו על אר
 ארץ מצרים

סוץ נא סוב עתה אלינו וראה בלחצונו הבט מסמי
 כלומ אעפ סאתה גבוה ונטא ולאחנו ספליס הבט א
 אלינו וכן כתו כי רס ה' וספל יראה ואומ מרוס וקד
 וקדוס אסכין ואת דכה וספל ריז ופקוד גפן זאת
 סלא ירמסנה ענד החזיריסי ובררס הבן מסמי הלל
 אמית לאברה אבינו הבט נא הסמימה וספור הכוכ
 הכוכביס ובה לפי מקומו כטיעה ויל כי הוא
 מקנש סנקרא גנה בגימל כי הכף והגימל ממוצא א
 אחד ויט לפרס כנה כמו מכון והדגס תמורת הכס ו
 רהיא ירוסלי או בית המקדס כמו סכתו מכון לסבתך
 סעלת ה' ועל בן ענף כמו בן פורת יוסף אמנת לך
 כי כבר אמנת אותה לך ועתה נטסט אותה שרופה
 באש הבן הוא לסון נקבה כמו בן פורת יוסף או ט
 טעמו לכנה סוכר או לגנן כסוחה כרותה תרגו לא
 תזמוד לא תכסח ובררס דצ"ד סילא אין עקורה
 אלת כסוחה וכל דבר סנכסח מחליף מגערת פניך ו
 יאבדו יסרחל סחוס כגסן הס אוברוס מגערת פניך

כלום סחסיי סגו יי סגערת בסי תדז ידך להגן עליו על איס ימי

ימינך יסרחל כי בימינך ובזרוע הגדול קניתו מבית עבדי על בן אדם כפל דבר אמנת לך סאמנת אותו לך
 כב סחיה עמך ואתה לו אלדיס. ולא כסוג לא כסוב אחור ממך כלומ מעבודתך תחיינו ממיתת הגלות
 ובאמך נקרא כי אתה גאלכנו ה' אלדי האר פניך כנגד מגערת פניך סוכה לכניצח על הגיתית לאספ
 זה המזמו כאמ על וניאת מצריס וכזכר בו בטול העבודה מאבותינו סחיה בראס הסנה כמו סחמ הסירופי מס
 מסבל סכמו לפי היו חונו זה המזמו בבית המקדס בראס הסנה וכזכר בו גס כן תקיע הסופר ואמ דרגינו
 חמ רחוי לכס עס ה' סצרכינו באלדי עוזנו ותודו לו ותסבחן לו על הטובה סעס לכס ביוס הזה כי אעכ סיוס
 הגאלה היה בטו בגיסן התחלת הגאלה היתה בבטול העבוד סכחו מיגיע מעבוד הקסה אשר עובד בהס לפי
 דתנו לכס להרכין לאלדי עוזנו ולמה כי בהסירו מסבל סכמס הראה להס עזו ונבורתו סחיינו ברסות אדוני
 קסה וכאשר רצה האל יתבר לא היה כח ביד המצרי להעבידנו לפי אמ דרגינו לאלדי עוזנו וגו' ואמ יעקב לפי
 סטבאי יעקב היו עבדי וועקב הוא סירד עס בניו למצריס ואז התחיל מנין סני עבודה סחיו במצריס כמניין
 רדו לפי אמ לאלדי יעקב. שאו זמרה סאו קול זמרה תוף ותנו קול התוף עד זה כתן קולו או פי ותנו יד
 ידיכס בצנור כעיס עס כבל כלומ בכל מיני זמר יס לכס להודות ולסבח לגואל יסרח. תקעו בחדס סופר
 יונס רחסן סל חדס נקרא חדס כמו מחד חדס כי תתחדס הלכנ וכל חדס נקר על סמו חדס ואמ תקעו בזה
 הינס סחוא רח תקעו סופר פי בצופר כמו סנה מסה באחד לחדס סבביי זכרון תרועה ונראה כי זה הטעס
 מנות תרועה בראס הסנה לפי סבטלו אבותי מעבודת וכחו מיגיע ביוס זה והתרועה הוא סימן סילוח עבדיס
 ונחתס מרסות אדוניה כן כנה הקבה לתקוע ברה לזכר כי ביוס זה בטלה העבוד והיה תחלת חירותינו בכסא
 ליוס חגיגו בכסא בזמן ומועד וכן ליוס הכסא יבא ביתו ליוס חגיגו סחוא חג ומספט הוא עליכ סנה אתכס
 אלדי יעקב ולמה כנה אתכ כי עדות ביהוסף סמו כלומ זכר ועדות סס והחק סחיא תקיעת סוכר ביהוסף
 כמו יוסף וכן יונתן יהונתן יונדב יהונדב וכל יסרחל נקרא בסס יוסף כמו סחמר ויקרא בהס סמי וכן אמר
 כנה ככאן יוסף חולי יחנן ה' בבאות סארית יוסף ומה הוא העדות בבאתו על ארץ מצריס יס מפרסי כס'צא
 יסרחל ממצריס ואמ על ארץ מצריס לפי סכתו וכני יסרחל יוצאי ביד רמה והנכון בעיני כי בבאתו כאמר ע
 על האל יתברך כלומ כסינא על ארץ מצריס לגאלכנו כמו סכאמ אחי יונא בתוך מצריס ספת לא ידעתי אס
 אסמע כ'ומר או כסגאלכנו היותי סומע מדברי לסון אחרת סחינו לסוני כמו סכתו בית יעקב מפס לגעו

ידיכס בצנור כעיס עס

אברו לכו ונבחרים כגווי לא יזכר שם ישראל ע
 עוד: כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו: אהל
 אהלי אדום וישמעאלים מואב ודגרים: גבל וע
 ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור: גם אשור גל
 גלגל עמם היו וזרוע לבגי לוט סלה: עשה לדם
 במדין כסיסרא ביבין בגחל קישון: נשמדו בעין
 דאר היו דמן לארמה: שיתמו נדיבמו כערב וכו
 וכואב וכוזב וכוזלמנע כל נסיכמו: אשר אמרו נ
 נרשה לנו את גאות אלהים: אלדי שיתמו כגלג
 כגלגל כקש לגני רוח: כאש תבער יער וכל הבה
 תלהט הרים: כן תרדפם בסערך ובסופתך תב
 תבהלם: מלא פניהם קלון ויבקשו שבך ידה:
 יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאברו: וידעו כי א
 אתה שבך ידוד לבדך עליון על כל הארץ

למנו

למנו

על הגיית לבני קרח מזמור:

כי על מלחמת סיסרא הוא אומר בעין דאר היה בחלק מנשה עם תענך ומגדו הנזכרים הם בספר דברים
 שנתבאר כדיבמו הידועה אחר הכנוי כמו ותרשאו את הילד אשר סית כדיבסה והם פרים בעורב וכואב שהיו
 פרי מדין וכזבז וכזלמונע שהיו מלכי מדין וכן סית נסוכיהם והם מלכיהם: אשר אמרו כי הם חסבנ
 לירם את כחות אלדים כלומר ארץ ישראל וכפלו ביד גרעון וישראל כן טית המלכים והפריס סבאו גם כן ל
 לירם את כחות אלדים כמו שאמר יהושפט לבק לגרסנו מירוסתך אשר הורסנו: אלדי שיתמו הוא הק
 הקס המתגלגל מפני ריח: כאש תבער יער ויש אומרים כי תבער פועל ינחא אם כן אין יער ח
 חסר בית הסמוס ומה שאמר כאש תבער יער לפי שבער העצים בחד הרבה כיון שהאש בער בעץ אחד הוא
 בוער בעץ האחר וכן חברו בחברו עד כלות כל היער כן האנובים תהיה מהומת ידוה בהם איש איש ברעינה
 תלהט הרים העצים והעמקים שבהרים פירוש שהרוח צמבת בהרים ותדחה הלהבה מעץ לעץ עד שיסרסו כן
 כולם כן תרדפם כמו שהיה במלחמה זאת וידוה נתן מארבים על בני עמו ומואב והר סעיר וגו' כדא
 פניהם שהם היו סבורים להתכבד עלינו ואתה מלא פניהם קלון שהיו כקלים לפנינו ונבזים תחת אשר חסבנו
 להיותם ככבדים עלינו ואדוני אבי זל פירם קלון מן קלוי באם כאלו אמר מלא פניהם בטת סיטובו בצמט פ
 פכים הנסארים כי המתבנים יהיו פניו כאש ויבקסו סמך ידוה ואז יבקסו סמך כי ידעו כי אין זולתך ובידך ה
 הכל ואי' ביד אדם כח ועבירה לעשות דבר אשר לא ירצה האל: יבשו ויבהלו ויחפרו כמו יבשו וידעו
 אתה וסמך לבדך אין עוד זולתך ביום ההוא ידוה אחד וסמו אחד ופירוש אתה וסמך סידענו בלבבכם כי אין
 אל זולתך אלא אתה הוא האל וכן לא יזכרו בפיהם אלא סמך לא סם אלדים אחרים והו סאמר עליון ע
 על כל הארץ כי הכל תחת ידו וברסותו לבניצח המזמור הזה כאמ' על דוד כשהיה בנרת ונגלה בדרך פ
 פלסטי' והיה מתכחה אל מקו' הארון והמזבח אז כאמ' על לסון בני הגלות והוא הכנון

למנו

בזמור לְאֶסְף אֱלֹדִים נִצַּב בְּעֵדֹת אֵל בַּקֹּ
 בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט עַד מַתִּי תִשְׁפּוּ עוֹל וּפְנֵי
 רְשָׁעִים תִּשְׁאוּ סֵלָה שִׁבְטוֹ דָּל וַיִּתּוֹם עֵינֵי וְרֵשָׁע הֵצִי
 הַצְדִּיקוֹ פִּלְטוֹ דָּל וְאֶבְיֹן מִיַּד רְשָׁעִים הֲצִילוֹ לֹ
 לֹא יָדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ בַחֲשֵׁכָה יִתְהַלְכוּ וּמִיֵּשׁוּ כָּל מוֹ
 מוֹסְדֵי אֶרֶץ אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלוֹן
 עֲלוֹן כָּלְכֶם אֲבָן כְּאֶדָם תְּמוֹתוֹן וּכְאֶחָד הַדְּרִים
 תִּזְלוּ קוֹמַח אֱלֹדִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִּגְ
 תִּגְדַּל בְּכָל הַגּוֹיִם שִׁיר מוֹמֹר לְאֶסְף
 אֱלֹדִים אֵל דְּמִי לָךְ אֵל תַּחֲרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקוּט אֵל
 כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ יִהְיֶינָה וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׁאוּ רֹאשׁ עַל
 עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וַיִּתְּעֶצּוּ עַל צַבּוֹנְךָ

ויאביליהו ויהי מאכיל ארצו האל מחלב חטה כל
 כלונו מן המיטב כמו עם חלב כליוצ חטה ומנור ד
 דבש אסביעך דבש היה מטיבך מן הנור והדבש ה
 הוא משל למעדני האר' וכן אמ' ויניקו דבש מסלע
 ומנור מתקוס חזק כלומ' טלל גדולים ומעדני מלכי
 חומות העולם טהיה מכניע לפניהם בזמור ל
 לאסף אלדים נצב בעדת אל' זה המזמור נאמר על
 הסופטי' שהיו סופטי' בעול ואולי היה בימי יהושפט
 כי ראינו כי בצובו מרמות גלעד והטיב ישראל בית
 בצטובה העמיד סופטים בארץ בכל ערי יהודה והוא
 והזויר' מאד ואמ' להם ראו מה אתם עושים כי לא ל
 לאדם תספוטו כי לה' וגו' ואמ' פתה יהי פחד ה' עליו
 עליכם ושמרו ועשו כי חזן עם ה' אלדי' עולה ומסוא
 פנים ומתק סוחד כרח' כי קודם זה היו סופטי' בעול
 עד סזנר'ך להעמיד סופטים אחרים והזוירס מאד
 בדבר המספס ואמ' אלדים נצב בעדת אל כלומר כב
 כבדו עמכם להסגיה במעסיה יתיר מסאר האומות
 ולפקוד עליהם כמעסיה כמו סכתו רק אתכם ידעתי מכל
 מספחות האדמה על כן חפקוד עליכם את כל עוב
 עונותיכם בקרב אלדים בקרב הדיונין לספוט היוטר כמו
 סכנה אופת ואם לא יעשו כן הוא יודע ופקוד עליה
 עונותם עד מתי ופני רסעים לפי שהם גדולי וחזקי ועסירים
 תסאו פניהם ולא תקחו מידם מספט עני שפטו
 דל קחו מספט מהענוסקי מהם ממנס הצדיקו' טיהיה הנדק
 עמהם ואצדיקו אותם ולא תיראו מה מהענוסקי ולא
 תסאו פניהם בל'טו דל סלא יעסקוהו בגופו לא ידעו ולא
 יבינו הסופטי' הספט עול כאלו לא ידעו ולא יבינו דבר
 המספט בחסיכה יתהלכו כי הסוחד עורס ימוטו פל מוסדי
 הרץ מכני מע מעסיה ראו סימוטו פל מוסדי הרץ ויחדר העולם
 כן החבל בא לעולם מפני החתם אגני אמרתי אלדים כי
 הסופטי' נקראו אלדים כשהם סופטי' חמת כמו סחת עד
 אלדים יבא דבר סניהם כמו סנקראו צבאות מע מעלה
 אלדים מענשים פליחות צוראס לספוט ולכהנ' העולם ועליה
 כאמ' אלדי' האלדי' וחדני האדנים אומ' כי הקבה הוא
 אלדי' צבאות מעלה טהם אלדים ואדונים ומנהיגי העו'ים
 במצות ביראס אני אמרתי סתהיו אלדי' בחמת תצדמו
 לבני עליון סנקראו גם כן אלדי' ותספטו בחמת וביוט' כי
 יש לכס סתיף עם בני עליון כנסמ' אבן כאדם תמותון
 אני רוחה במעטי' סתסחיתו מעלת כנסמ' וכסתמתון
 תמותון כאחד האדם ותמות כנסמתכס עם הגוף
 סהוא אדם ולא תעלה עם בני עליון וכאחד הסרים
 תפולו הסרים סהם סופטים וכוהגים בני אדם לפי
 גאות וגדולת' ומבוט' הספלים בבני אדם ועוסקים
 אותם כן תפלו אתם כסתמותון כי בדרכיה' אתם
 הולכים קובזה אלדים אחר סאין הסופטי' סופטי' חמת
 צריך סתספוט אתה את הארץ ותקח מספ' העניים
 מעוסקיה' כי אתה תנחל בכל הגוים אתה תנחל העני'
 והעוסקים צאי זה עם טיהיו כלומ' הס עמך ו נחלת' כי
 ברוב העני' והענוקי' הס דכאי רוח ואנס' חמת שיר
 מזמור לאסף זה המזמו' כאמ' על המלחמ' סהיתה בימי
 יהושפט כסבאו עליו בני סעיר ועמון ומוחב כמו סאומ'
 בדברי הימים והיו עמהם גוים אחרי' לא כזכרו
 סס בשרט אבל אמ' ועמהם מהעמוני' והם כזכרי' במלחמת
 עוזיהו הערביים ונקראו גם כן סס מעוניס ספוך וכן
 בסר סופטי' וצידונים עמלק לחאו אתכם כי אלה הגוים
 היו סכני' קרובי' זה לזה לפי זכר הנה יסמ ישמעאלי
 ועמלק כי כולם הזכרי' הנה נתלקטו עם בני עמון
 ומוחב ובני סעיר הזכרי' סס וסאר הגוים סהיו סס
 במלחמ' בכלל העמוני' הזכריס סס ארדים אל דמי לך
 אל תדוס לעת הנרה הזאת בני הנח אויביך
 יהמיון כי נתקצבו גוים רבי' ועלינו הומיס לכלותינו
 ונסאו ראס להתגבר עלינו על עמך וקחו עצה
 וסוד גי עם גי בערמה לבא עלינו כפונך ישראל סהם
 נפוני' בסתריך כמו סכתו תכנס במכה וגו'

ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון ירוה
 אלהים צבאות שמעה תפלתו דאזינה אלהי יע
 יעקב סלה: מגגנו ראה אלהים ודבט פני משיח
 משיחך: כי טוב יום בהצריך מאלף בחרתי הם
 הסתופף בבית אלהי מדור באהלו רשע: כי שמ
 שמש ומגן ירוה אלהים חן וכבוד יתן ירוה לאים
 ימנע טוב להלכים בתמים: ירוה צבאות אשרו
 אדם בוטח בד:

למנוצח

לבני קרח מזמור רצית ירוה
 ארצך שבת שבות יעקב: נשאת עון עמך כסית
 כל חטאתם סלה: אספת כל עברתך השיבות מ
 בחרון אפך:

חיל כצ"י פירסנוסו לסני הפירוסים ולדר
 ובדרס טעמו ליוסבי ביתך סזכר למעלה ילכו מבני
 המדרס לבית המדרס גס פירסו אותו לעתיד לבא ו
 וחמרו תלמידו חכמים אין להם מנוחה לעתיד לבא
 סכאמר ילכו מחיל אל חיל גם דרסו רבותינו אל כל
 היוכל מצית הכנסת לבית המדרס ווכה ורוחה פני
 טכינה סכאמר ילכו מחיל אל חיל יתח' אל חלדי בניו
 ירוה חלדים פירסנוסו במזמור סמעיה תפילתו ל
 לקרב הגאולה כמו סאומר נכספה וגם כלתה נכספי
 חלדי יעקב כי הוא אבי סבטו יסורין אין זר בהס' מ
 מגגנו מנגכו חתה חלדים סאתה מגן בעדנו רת'
 והבט פני מסיחך כלומר סתבוא המסיח במהרה
 וחבטת פכיס היא ההסגחה על האדם והרצון וזה ה
 המזמור על דוד ואמ' מסיחך על עצמו: כי טוב
 טעם כי על אסר התפלל לקרב המסיח ובנין הנית
 אמר כי טוב לי יוס אחד בחצריך ולמחר אמות מסא
 מסאחיה חלף ימים או סניס ואני בארץ נכריה: חס
 מפירסו טעם כי לכספה וגם כלתה נכספי סזכ' בת

בתחילת המזמור בחרתי הסתופף בבית חלדי פירוס הסתופף יסיבת סף הסער' אבחר סאכנס בסף הסער' גם
 בבית אלהי לבד מסאדור ירוה סלימה בארצות הגויס סהס אלהי רסע' יוס מפירסו אלהי רסע' כמו ולא ימל
 ימלט רסע' את בעליו וכל אסר יפכה ירסיע סהו ענין החרדה וההתגברות והנצח כלומר יתד' אבחר לסבת
 בסף סער' אלהי להפעסס סס בדב'י חכמ' מהייתי גר באלהי עסק העולם והחרדה עלי' כי סמס סמס ו
 ומאור גדול היה ליוסב בחסך גלות להוציאס מאפילה לאורה וכך הוא מנגס להצילס מרעפת הגויס והגן בעד'
 יחן וכבוד יתן ירוה להס לאותס סיהיו חולכי בתמי' ויסוב חליו בכל לבס חן וכבוד יתן ירוה להס לפני הגי'
 והס יכבדו סבאחס מן הגלות ולא ימכע טוב הגויס מהס כמו סאמר והב'או בניך בחנן ואמר והיו מלכיס א'
 אומניך ואומר חיל גוי תאכלו ובכבודס תתימרו: ירוה ה' כבאו אסרי מי סיבטח כך ולא ניאס לבו לאו
 לאורך הגלות ויבטח כך סתנאיאס מהגלות ותבנה בית מקדסך ותב'אהו סס סכססו הנכסות חליו: למ
 לבנוצח זה המזמור מפירסו אמתו על גלות בבל והנן הוא על גלות ארץ הוא כמו ס
 סאמ' הסעול' תאכף בנו ועוד בסוב הגלות אמת מארץ תצמח ולא היה זה בסוב גלות בבל כי רביס פוטעי' היו
 סס' רצית מתכבא על הגאולה בסלסס פסוקי' הראסוני' ואחר כך זכר תפלת בני הגלות ואחר כך אמר
 כי סמע תפלתס האל על הגאולה באמת' יוס מפירסי' כאמר רצית בבית סני נכסאת עון עמך ואססת כל עב
 עברותיך סובינו עתה מזה הגל' אמר רצית כאמר ועמת אותה זה כמה סניס עתה רצית אותס סבת סבות יע
 יעקב סבת פועל ינא כאלו היסבות' יוס אומרי' כן פועל ינא מהקל מזה הסרס בזה הענין ויפירסו זה מענין
 מנוחה וכך סובה ה' רצות חלפי ישראל וסב' ה' את סבתך סובנו חלדי יסעכו כולס סהס פועל ינא מהקל מ
 מזה הסורס סס ענין מנוחה וזה הוא רצת ר' יהודה חינו' ופירוס סילח' ויסקיט' מנר' הגלות סבית קרי' ביוד וכת
 וכתוב בו ואחר הוא נסאת עון אספת כמו אספו אספ' ה' את חרפתי הסיבות מחרון אפיך
 מחרון מקור בתוספת כון כמו מחרות' ואיננו כמו סוב מחרון אפך כי אותו הוא סס סמוך למלת אפך ואלו
 היה זה כמוהו היה לו לומר הסבת מחרון אפך אבל הסיבות הוא פועל ינא והפעול הוא אפך כלומר אמר סס
 ססיבות אפך סלת יתרה

בזה ידיוות משכניתיך ידוה צבאות נכסיה וגם
בלתה גפשי לחצרות ידוה לבי ובשרי ירגנו אל
אל חי גם צפור מצאה בית ודרוד קן לה אשר
שתה אפרחיה את מופחתך ידוה צבאות מלבי
ואלחי אשרי ישבי ביתך עוד יהלוד סלה: אש
אשרי אדם עו לו בך מזלות בלבבם: עברי בע
בעמק חבבא מעין ישיתוהו גם ברבות יעשה מ
מורה:

בזה ידיוות משכניתיך מה נאהבות משכניתיך ו
ומה מאד אני אוהב ותאוה להיות בהם נכסיה ו
וגם בלתה בלתה יוצר מנכסיה לפי אשר וגם כאלו
בלתה מרוב התאוה לפי בזה התאוה בזה הלשון לח
לחצרות ה' כי שם היה מעמד ישראל בבית המקדש ב
בחצרות ולא בהיכל לבי ובשרי ורכנו בסרי הוא הפה
האומ' הסיר עש כונת הלב או פי ער משל כמו כל ע
עצמותי תחמרתה גם צפור אש נאל' המזמור
על דוד בגלותו בארץ פלטיס היה הזמן ההוא זמן
היצר הבמות והיו מוצות בכל מקום והיו מקנני

בזה עיפות אבל בבית המקדש לא היו מקנני עופות משני האומ' כי אפי' בגג הבית עשו דבר כדי שלא יכוח
טע עיף והיו קורין אותו כולל עורב ואמ' דוד אני איניכי אפי' כמו העופות שמקנני את מוצאתיך ואני לא
אוכל להיות טע חכר צפור ודרוד סדרכס לקנן ביישוב וכפור הוא עוף קטן וקורין לו בלעזו פטרו ודרוד יד
ידוע שמכנהו לקנן בבתיים לעילם לפי נקרא דרוד שהוא חפסי בין בני אדם שמקנן בבתיים ואם נאמר על
הגלות יאמ' כי העופות ימצאו להם מקום וקן במקום מוצותיך החיב ומקנני שם העופות ואנחנו לא נוכל
לחוג שם ולהקריב שם קרבנות וברט מפרט אותו דרך משל על כנסת ישראל שהיו באים לחוג שלם פעמים
לבית המקדש ומקריבים קרבנותיהם ואומ' בני הגלות כי נכסיה נכסיה לעלות שם כמו שהיו עוסי' ישראל כ
כשהיו בארצם ואפרוחיה הם פרחי כהונה שהיו עם המוצות תמיד כמו האפרוחים בקן מלכי ואלרי אעפ
סאני בגלות אתה מלכי ואלרי אשרי יושבי ביתך הבהנים שהיו יושבי ביתך או כשהמקדש קיים אשריה'
גם החכמי והחסידים שהיו מתבודדים טע אשריהם או פי אשרי שזכו ויראו צדיק הבית והיו יושבי ביתך עוד
יהלוק סלה פי לעולם כל ימיה וכן עוד כל ימי הארץ. אשרי אדם פי אדני אבי זל טים להם עוז החכמ'
בדעת יחודך כי הוא סורט עבודתך כמו שאמ' דוד לסלמה בנו דע את אלדני אביך ועבדו מסלות בלבבם מ
מסלות עובדים וסבים על אותן מסלות ובכל יום יוסיפו אומץ וככין הוא הפי ונסמך זה הפסוק לאשרי יושבי
ביתך כי יושבי ביתך הם טים להם עוז בך שהם מתבודדים שם ומתעסקי בחכמ' לדעת את ה' והחכמ' ה' אברה'

בן עזרא פי אותו על עולי הרגל הם אשרי אדם אשרי החגים מישראל והם צריכים לעזר כי הם הנלכים בדר
בדרכים יום להם עוז בך וטעם מסלות בלבבם שאין בלבבם חפץ ולא מחסבה אלא אל המסלות שהולכים ב
בהם אל בית השם. עברי בעמק הבכא לפי הרחסי' יהיה דרך משל על החכמי' ויהיה בכא מן נבני יום והוא
מקום המצוה ואומד שהם עובדים בעמק במצוה החכמה ויסי' ציהו מעין לתלמידים ולבאים אחריהם סי' צתו
מן החכמה לדעת את ה' גם ברכות יעטה מורה ברכות יעטה המורה אהכס בדרך החכמה וכן הפסוק קבא א
אחדיו ולכן מחיל אל חיל אומ' כי התלמידים ילכו מצבא אל צבא כלומ' בבתי המדרש שלהם צבא התלמידים עד
סיראף הדורש החכמה אל אלדים בנין כי טע החכמי' הגדולי' בבת אלדים בנין ואם נפרטו על עולי הרגל
היה פי עמק הבכא עמק שהיו בו צבאים ודב אלנות הנקראים בלשון מסנה תותים והם גדלים במקום שאין
טע מים על כן אמר כי כאשר היו עולי הרגל עובדים באותו העמק היו מסימין אותו מעין מרוב החיל שהיו
עובדים שם והיו חופרים הנה והנה להוצי' מים עד שהיה כל העמק מעין. גם ברכות יעטה מורה ברכות
כמו ברכות בלרי והבכא הוא חרץ בני' באבנים ובסיד ומתכנסין טע מי גפמים ואמ' כי היה להם מים לעולם
הרגל והמעיינות והברכות שהיו בדרכים שהיו מוציאים טע מלאים מים כי הגם הלביט אוקם מים מורה
כמו יורה ומלקום כלומ' כי לא היו חסדים דבר בעלותם לרגל ילכו מחיל אל חיל קעולים לרגל היו הולכים מ
מצבא אל צבא כי היו מוציאים צבא העולים אלה לאלה וברט עמק הבכא זה הגם שבוכים טע היטעיס' מ
מצי' יטי' צתו מהמעיות והם מודים בירטעם
ואנחנו לא טמענו בקול ה' לפיכך אנו בזה העמק'

ו כלבב יידיעתיך

ו כריכות מים ימן הכה
וכמה שיהי' בסי' ב

ל:י

כי חסיד אני הושיע עבדך אתה אלדי הבוטח אל
 אליך: חנני יודך כי אליך אקרא כל היום: שמח
 נפש עבדך כי אליך יודך נפשי אשא כי אתה יודך
 טוב וסלח ורב חסד לכל קראך: האזינה ידוך
 תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי: ביום צרתי א
 אקראך כי תענני: אין כמוד באלדים אדני ואין
 כמעשך: כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו ל
 לפניך אדני ויבגדו לשמך: כי גדול אתה ועשה
 נפלאות אתה אלדים לבדך: הורגי ידוך דרבך
 אדלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך:

כי חסיד אני הושיע עבדך אתה אלדי הבוטח אל
 אליך: חנני יודך כי אליך אקרא כל היום: שמח
 נפש עבדך כי אליך יודך נפשי אשא כי אתה יודך
 טוב וסלח ורב חסד לכל קראך: האזינה ידוך
 תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי: ביום צרתי א
 אקראך כי תענני: אין כמוד באלדים אדני ואין
 כמעשך: כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו ל
 לפניך אדני ויבגדו לשמך: כי גדול אתה ועשה
 נפלאות אתה אלדים לבדך: הורגי ידוך דרבך
 אדלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך:

מדיעים לו והוא אינו מריע להם אבל מטיב להם והם שמחים לאידו והוא שמח לטובתם כמו שאמר ואח: ט
 צוריו רוקם ואמר נתת שמחה בלבי מעת דגגס ותירוסס רבו וכן סאול שהיה רודפו הנילו פעמים וכן ל
 לטאר ארבינו היה מתחסד עמהם וכן אמר במקום אחר לא תתן חסידך לראות טחת ואמר יגמלני ידוה נכד
 בנדקי ורביס כמו אלה ולא היה מתפאר אלא כנגד אויביו ואין בזה תמה ובודרס אמר ר' חלכסנדרהי מי ידוה נכד
 פסומע קללתו וסותק ספקה בידו לקרות עצמו חסיד הבוטח אליך כאלו אמר אתה אלהי הושע עמך הבוטח
 אליך ונקטר לסון בטחון עם אל במקום בית וכן בטח ידוה בכל לבך כי מלת אל תסמט במקום בית פעמי
 כמו ואל הארון תתן את העדות שהוא כמו בארון חנני ידוה כל היום כלומר ככ הימים וכן לותך יו
 קוויכל היום כלומר קרלתי איכה לעזור אחר אלא אליך לפיכך חנני שבוח נפש שהיא ביגון ואכחה טי
 סמח אותה נכפסי אטא דרך תחנה בכל לב כמו נטא לבצגו אל כפסי או דרך מנחה כמו ויטא מטחות מו תק
 תקנה ותחלת כמו ואליו הוא נטא את כפסו: כי אתה ידוה טוב לכל הצריות כמו סכתב טוב ידוה לכל וס
 וסלח למטאים ובודרס ר' פנחס למה הו טוב וסלח ולמה הוא סלח שהוא טוב לכל קורחך לכל קורחך וצרת
 בצריתס אעפ שהרעו כיון שהס טביס אליך בעת צרתס אתה רב חסד להס כל טכן לי האזינה ידוה
 תחנונותי תחנו רבות טאני ונתחנן לפיכך בעת צרתי כי תענני לפיכך אקראך ביום צרתי כי ידעתי
 שתענני כי כל קורא אליך בלב טלס אתה עונה כי אינך כאלדים אחרים טקוראים להס עובדיהס ולא יענוס
 לפיכך אמ' אחריו אין כמוך כמו שאמר מטה' רבינו ומי גוי גדול אשר לו אלדים קרובים אליו כידוה חלהינג
 בכל קראינו אליו והאלדים הוא הטמט והירח והכוכבים ועובדיהס סבגוים שהס יכולים להציל הצועק והס א
 אעפ סיס להס ממטלה בתחתונים אין כמוך בהס כי הס סלוחים ואתה טולחס ואין צידס לעשות או לסתורי
 אלא כפי שהס מנחם ואין בהס טיעסה כמעטך כי אתה עסית אותס ועסית כל הצרותיס ויס בידך לטטית
 ולסתורי והס אינס עוסיס אלא כפי מנותך: כל גוים בומן הזה הגוים טועים בעבודתס לחלדים רביס א
 אבל עוד יהיה זמן סכל אותס הגוים אשר עסית יכירו ויסתחוו לפיכך ארני כי יכיר כי אתה אדון הכל ויכצרו
 לסמך לא לסס אחר ולתך וזה יהיה בזמן המטיח כמו סכתב בדברי הנביאים והיה יודך למל על כל הארץ וכן
 פסוקיס אחרים מנבארים בזה: כי גדול אתה הורגי ידוה אעפ טאני ידע כי אתה חלדים לבדך
 מדרך הקבלה ובמעט ידיעתי אני מתחנן לפיכך סתורי דרכך ותוסיק לי ידיעה בחכמת יצורתך ליצורים ימי
 כולס עומדים בדרך וכסאדע זאת הידיעה שהיא חכמת הטבע אהלך באמתך שהיא חכמ' האלהי ואמר אהלך
 כלומר יהיה לך דרך ללכת בה אעפ סלא אוכל להסיג דעתה אהלך בה והטכיל בה מעט מעט כפי סכל האדם
 יחד לבבי ליראה את שמך עורכי יחד לבבי סלא יהא לבי פונה אליך ואליך אלא יחד ליראה שמך לבי
 ולא אירא מבני אדם המבקסי דעתי אלא יהיה לבי בטוח לך לבדך ולת אירא מבני אד' אלא שמך לבדך אירא
 וצו אסיה נעורי

כתיב ואלהי ישראל יודך נפשי אשא כי אתה יודך טוב וסלח ורב חסד לכל קראך: האזינה ידוך תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי: ביום צרתי אקראך כי תענני: אין כמוד באלדים אדני ואין כמעשך: כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויבגדו לשמך: כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלדים לבדך: הורגי ידוך דרבך אדלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך:

שׁוּבוּ אֲלֵי וְיִשְׁעֵי וְחַפְרֵי כַּעֲסֵי עִמּוֹ. הֲלֵעוֹלָם
 תִּאֲנַף בְּנֵי תְּמֻשָׁךְ אַפְּךָ לְדוֹר וָדוֹר. הֲלֹא אַתָּה תִּשְׁׁוֹב
 תְּחִינֵי וְעִמְךָ יִשְׁמְחוּ בְּךָ. הֲרֵאֵנִי יְדוּהָ חֵס
 חֲסִדֶּךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן לִּנְי אֲשַׁמְעָה מִהַ יְדַבֵּר הָאֵל.
 יְהוָה בִּי יְדַבֵּר שְׁלוֹם אֵל עִמּוֹ וְאֵל חֲסִידָיו וְאֵל יִשְׂרָאֵל
 יִשׁוּבוּ לְכַסְלָה. אֵךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יִשְׁעוּ לְכַבֵּן כִּי
 כְבוֹד בְּאַרְצֵנוּ. חֲסִד וְאַמֶּת נִפְגְּשׁוּ צְדָק וְשֵׁ
 וְשְׁלוֹם נִשְׁקִי. אֲמֶת מֵאַרְצֵי תְּצַמַח וְצְדָק מִשָּׁמַיִם
 נִשְׁקָף. גַּם יְדוּהָ יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן יְבִילָה.
 צְדָק לִפְנֵי וְיִחַדְךָ וְיִשֶׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו. תְּפִלָּה
 לְדוֹד הִטָּה יְדוּהָ אֲנִי עֲנֵי וְאַבְיוֹן אֲנִי שׁ
 שְׂמֵרָה נִשְׁשׁ

על גלות זה אמר כי סבס מגלות בבל סבס לכסלה

שׁוּבוּ אֲלֵי וְיִשְׁעֵי וְחַפְרֵי כַּעֲסֵי עִמּוֹ. הֲלֵעוֹלָם
 תִּאֲנַף בְּנֵי תְּמֻשָׁךְ אַפְּךָ לְדוֹר וָדוֹר. הֲלֹא אַתָּה תִּשְׁׁוֹב
 תְּחִינֵי וְעִמְךָ יִשְׁמְחוּ בְּךָ. הֲרֵאֵנִי יְדוּהָ חֵס
 חֲסִדֶּךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן לִּנְי אֲשַׁמְעָה מִהַ יְדַבֵּר הָאֵל.
 יְהוָה בִּי יְדַבֵּר שְׁלוֹם אֵל עִמּוֹ וְאֵל חֲסִידָיו וְאֵל יִשְׂרָאֵל
 יִשׁוּבוּ לְכַסְלָה. אֵךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יִשְׁעוּ לְכַבֵּן כִּי
 כְבוֹד בְּאַרְצֵנוּ. חֲסִד וְאַמֶּת נִפְגְּשׁוּ צְדָק וְשֵׁ
 וְשְׁלוֹם נִשְׁקִי. אֲמֶת מֵאַרְצֵי תְּצַמַח וְצְדָק מִשָּׁמַיִם
 נִשְׁקָף. גַּם יְדוּהָ יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן יְבִילָה.
 צְדָק לִפְנֵי וְיִחַדְךָ וְיִשֶׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו. תְּפִלָּה
 לְדוֹד הִטָּה יְדוּהָ אֲנִי עֲנֵי וְאַבְיוֹן אֲנִי שׁ
 שְׂמֵרָה נִשְׁשׁ

ל. י. כ. ז. ע. ה.

וְקִרָא עֲנָמוּ עֲנֵי כִי עֲנֵי הִיָּה בְּאוֹתָם הַמְקוֹמוֹת סִיחָה הַנֹּלֵךְ לֹא הִיָּה לוֹ סִפְקוֹ סִיחָה עוֹרִים אוֹתוֹ קְרוֹבוֹ וְאַנְסֵי
 הַדָּה בְּסִרְיָ אֵן הִימִים סִיחָה עִם אֲכִים סִיחָה מִתְּפִרְכֵם מִסְלָל הַחוֹמוֹת כְּמוֹ סִכְתוֹב
 אֵן קִרָא עֲנָמוּ עֲנֵי סִיחָה כְּמוֹ הַעֲנֵי סִיחָה לֵן עוֹרִים כֵךְ לֹא הִיָּה לֵן עוֹרִים בִּיִּסְרָאֵל סִיחָה סִיחָה סִיחָה רִוּד

שְׂמֵרָה
 נִשְׁשׁ

אודך אדני אלדי בבל לבבי ואכבדה שבך לעל
לעולם כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי כשאו
כשאו תחתיה: אלדים זדים קמו עלי ועדת ע
עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם: ואתה א
אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת
פנה אלי וחנוני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן
אמתך עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי ויבש
ויבשו פי אתה ידוע עזרתני ונתמתני: לבני קרח
כזכור שיר יסודתו בהררי קדש: אהב ידוד שער
שערי ציון מכל כושכנות יעקב: נבבדות מדבר ב
בך עיר האלדים סלה:

אודך ה' ואז כסתיוחד לבבי אליך אודך בכל לב
לבבי סלא אחיה מקנת לבבי ומחטבתי לזולתך סלא
בכל לבבי אודך ואכבדה שמך לעולם: כי חסדך
והדין שאודך ואכבד שמך ויתכן לפרטו על העבר
סהנילו כמה פעמי מיד אויביו ומיד סאל סבקס לה
להרגו: מסאל תחתיה פי הקצר ובאמר תחתיה הוא
כפל סהיה כי כל סאל היא תחתיה סלא אמ תחתיה
לרבות כמו סאמ בעמקי סאל קרואיה ויס לפרט ס
הפסוק על העתיד והנלתי כמו תניל ורביס כמוהו
בדברי סכנול ויס מסאל תחתיה מדין גהנס: אלדי
זדים קמו עלי: הרודפים אחריו בזדון ולא מוכרחים
אל אנוסים כי רביס היו רודפים אחריו מיראתם את
סאל סהיה מלך ולא היו יכולי להמנע מלכת עמו ו
ורביס היו סונאי דוד והיו רודפים אחריו ברננס ס
בזדון ורבותי פירסו זדים זה דונג ואחיתופל ולא סמ
סמך לבגד כלום סקמו עלי ובקסו כפסי לא פחדו

ממך סצטלס גמולס. ואתה ה' אל רחום וחנון סתרחס עלי וחנון סתטיב לי ארך אפים אס חטאתי סא
הארך חסך לי ולא תעניסני עד סאסוב בתסובה סלימה לפניך ותסלח לי כי מדתך ארך אפים וכך אתה רב
חסד ואמת תרבה חסדך ואמתך לי וכבר פירסנו כמה פעמי חסד ואמת והאמת עס דוד לקיים דבר המלוכה.
בגוה אלי כאלס ספונה מעסקיו ונותן עיניו בדבר אחר לבן אמתך זכר אס לפי סהיה עיקר היצירה בזן
וכן אמ אני עבדך בן אמתך כי גדול העובר ימי יצירתו בבטן האס וסס מתגדל ומתנייר הזמן הקצוב וגס
אחרו באתו כזון מסדי אס לפי טבע אס כקסר בזן יוצר מטבע אב לפי אמ במלכי יסראל וסס אמ להדי
סמעסה הבן כמעסה אס ברוב כי מעסה האדס הן לטוב הן לרע אעפ סהן בבחירת האדס ולפי סהניגת
עצמו ולפי למודו והיו מעסיו ויס בהס קנת גס כן בטבע יצירתו לפי אמ עבד בן אמתך אמ אני עבד מסני
כניס האחד סהרגלתי עצמי בעבודת ועוד כי היה בטבעי גס כן כי אמתי היתה אמתך. עשה עמי זהו דברי
המלוכה והוא יהיה אנת לסונאי כי אתה בחרת בי מלז ויבוסו כי יראו כי אתה עזרתני ונחמתני לבני ק
קרח מזמור סיר יסודתו בהררי קדס כבד פירסתי בתחלת הספר ססני טעס לבני קרח וזה המזמור על ססס ס
ציון חברו דוד וכתבו לבני קרח לסורר או חברו אנתו סס עצמס ופי יסודתו יסודת ססיר בהררי קדס ססס יר
ירוסלים וציון ואמ הררי לסון רביס כי הר ציון אחד והר סעגריה סהוא הר הבית אחר או אמ כן בעגרי סהרי
ססמוכיל ירוסלים כמו סאמ ירוסלים הריוס סביב לה ואחד מהס הר הזתיוס והזכור ציון כי הוא מקוס המלוכה
ובכללו ירוסלים כמו סאמ עיר סאלדים סלה אהב ה' סערי ציון אמ סערי לפי סהוקניס והאכמי יוסביס
בסעריס כמו סאמ סעריה אל הזקני וכך בדברי בזען הזקניס אסר בסערי ואמ אעפ סכל מסכנו יעקב אהב
ה' כמו סכתו מה טובו אליך יעקב מסכנותיך יסראל אעפ כן סערי ציון אהב ויתר לפי ססס סחכמיס והמ
והמתעסקי בעבדות סאל נבבדות מדות נכבדות מדובר כך ציוסבין כך או פי מעלות נכבדו מדובר
כך סאתה מעולה על כל סארנות בהרבה דברים כי יסוב נחלק לסבעה חלקיס ובחלק סאמעני היא ירוסלים
והיא באמעס הייסוב וכך הוא אומר יוסבי על טבור הארץ לפיכך חוירה טוב וממוסך מכל סאוריס לבחירת
הגוף ולחכמה כמו סאומר במזמור סמונה. וארבעיס יפה כוף מסוס כל הארץ הר ציון ידכתי כפון ו
ואמר רבותינו זכרוס לברכה חוירה דארץ יסראל מקניס.
סאלדים בחר בה לסכון כבודו סס

כי יסיר גדול

ה'למתי'ם תעשה'ם כמות בגלות תעשה לנו פ
פלא אחר כך ואם רשאים והם המתי'ם יקומו מקבר'
ויודך סלה זה לא יהיה ואם לא תעשה עמנו פ
פלא בצדקנו בקיום וכודה לך על הנסים ועל הנפל
הנפלאו' שתעשה עמנו מתי תעשה אחר סכמות ולא
תעש' עמנו פלא ולא כודה לך כי הגוף מת לא ירגש
ולא ידע ואין תקוה לו על דרך הטבע וכך אמ' לא ה
המתי'ם יהללו יד ולא כל יודדי דומה' היסופר ב
צדק' ועוד כפל הדבר לחזק' ואברון הוא הקבר הק
סגוף אבר וכלה בג' היודע בחסך וע
ועוד סלם הענין כדרך הנזשים והנעקו' סכופלים
דבריהם כמה פעמי' בארץ נסיה הוא הקבר שהוא מ
מקו' הסכמה שהמתי' נסכחו' כמת מלב' ואני אל
אלך ואני בעוד שאני' מועתי תמיד לפניך ובעל ב
צדק' ובקר תפלת' תקדמך כלומ' כי תפלת' קודמת
לכל עסק מים לי' רמה ירוה' סלח תסגוף על
דלותה' תפתי' פניך סלח תפנה אל מועתי ואל תפ
תפלת' עני' אני ממי כעורי אני סובל זה העוני ו
ואני נע כלומ' הולך כאדם סמתנוכל והולך כלומר
כי כל ימי'ם ב'יע מנעורי ועד זקוני' נסאתי אימך

ה'למתי'ם תעשה'ם פלא אם רפאים יקומו יודוך ס
סלח: היספר בקבר חסדך אמונתך באברון: ח
היודע בחשך פלאך ועדקתך בארץ נשיה: ואני
אלך יהוד שועתי ובבקר תפלת' תהדרמך: למ
למה ידוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני: עני' אנ
אני וגוע בנער נשאתי אימך אפינח: עלי עברו
חרונך ביעותיך צמתתוני. סבוני במים פל היו
היום הקיפו עלי יחד: הרחקת ממני אהב ורע ס
בידעי בחשך משכיל לאיתן האורחי
חסדי יחיד לעולם אשירה לדור ודור אודיע אמ
אמונתך בגי: כי אמרת' עולם חסד יבנה שמים
תבין אמינתך בהם: כרתי ברית לבחירי נשבע
נשבעתי לדוד עבדי: עד עולם אבין ורעד' ובני
ובנתי לדור ודור בסאך סלח: ויודו שמים פלא
פלאך ידוה

אפונה בכל עת אני סובל אימך ומסחד ממך כי איכני פניך עולך מעלי מרוב צדתי ואעפ' סלח תוסיעני
תוסיעני אלא בכל עת אני נושא אימך ומסחד ממך ופירוש אפונה מענין פן אני מסחד תמיד ואמר פן יל
יקראני כך וכך וכבנה אפונה ממלת פן כמו סכבנה ותהיכו ממלת פן ואפונה בלעז דוכטי' עליו עברו
סס מן רחמן נבעת' צמתתוכו אמרו כי המלה הזאת מורכבת מן צמאוכי וצמתתוכי ואין טעם להרכבה הזאת
וצמכנו בציני' כי נכפלה בו הלמד עש כנוי הרבים לחזק הענין כמו יקדק סבירוקי אדמדס אודס סבארומי
כן צמתתוכי דל כרתו' אונ' כריתות הרבה סבוני כמים כמו סהסמים סובבים העולם כן ביעותך סכב
סבבוכי וכך היקישו טירוסו סבבו וכפל הענין בחלות סונות כמו סהוא במקומות רבים הרחקת ממני כ
כמו ספירט' צי בססוק הרחקת מיודעי' מיודעי' מחסך כאלו מיודעי' במקום חסך סלח יראה אותס' משכיל
לאיתן אמרו רבותיכו זל איתן זה אפיהס' ולפי הפסט הוא סכוכר בספר מלכים יחכס מכל האדם מאיתן ה
סאורחי והוא איתן בן זרח בן יהודה וכך תרגס יונתן מאיתן בר זרח וכך הוא בדבי' הימיס ובני זרח ומרי ו
ואיתן והימן והיה מחכמי ישראל וחדר זה סמומור על דרך הגלות וסס עקרו מלכו' בית דוד סהוא בטלה זה
במה סניס כי הוא קרן ישראל ובבא המסיה יאסף הגלות לפיכך סס כל תלונתו על דבר המלך מו'ע דוד סל
ואמר חסדי ירוה' חסד הוא קודס סהבטחה והאמונה אחר סהבטחה ואמר סספר חסד
חסדי ירוה' ואמונתו לבחיריו סהיה לעול' כודע ולדור ודור' אמתי' עולס כי אמרתי' ססבתי כי לעול'
יהיה חסד סעסה לדוד לתת לו סמלכות לו ולבניו אחריו וכמו ססמים סתכין אמונתך בהס סלח תפסך פיר
טירוס אמונה קיום כן תכין אמונתך עש דוד ועס ורעו טלח תפסך לאורך זמן כל ימי עד כמו סלח' כימי ס
הארץ' כרתי ברית' ואתה כן אמרת' לדוד על ידי נתן סכבא וכוכנת כסאו עולס וק' את אונתו בחירי כמ
כמו סלמד ואבחר בוד להיות על עמי ישראל נסבעתי כי דברו סנועתו עד עולס כמו סלח' לו נתן סכ
סכבא וסית יבנה לך ידוה ובגון סבית סס סבני' ובני' סבני' עד עול' ויודו סמיס אמ' חס' אני מודה ססדך
ואמונתך כי אני רואה סהסמים יודו פלאך כמו סלמד ססמיס מסשרי' כבוד אל והפלת הוא סעב סגלג'יס ת
תמיד תנועה סלון לה ספסך יורה על מניע מניעס ייודו כי כל כחס מאתך הוא'

לְךָ זְרוּעַ עִם גְּבוּרַת חֲזָקוֹ יְדֵי תְרוּם יִמְיֵיךָ צְדָק
 וּכְשֶׁבֶט כִּכּוֹן כְּסָאֵךְ חֶסֶד וְאֵבֶת יִגְדְּבוּ פְּנֵיךָ אִישׁ
 אֲשֶׁר יִדְעֵי הַרְוֵעָה יְדוּהָ בְּאוֹר פְּנֵיךָ יִדְלִיכּוּן
 בְּשֹׁכֵיךָ יִגְלִיחַן בְּלֵי הַיּוֹם וּבְצֵן נֶרְדֵךְ יִרְוּבוּ כִּי הֵפֵא
 הַפְּאֲרָת עֵזְבוּ אֶתְהָ וּבְרִצְוֹנֶךָ תְרוּם קְרַנְיָנוּ כִּי ת
 לִידוּהָ בְּיָגִינוּ וְלִקְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְכֵנוּ אִזּוּ דְבַרְתָּ
 בְּחֻזֹן לְחֶסֶדֶיךָ וְתֵאבֹד שִׁיתִי עֵד עַל גְּבוּרַת דְרוֹ
 הַרְיֹבוֹתַי בְּחֹר בְּעַם :

ולפי דעתו כי זכר תכל ומלואה הוא ממזרח למערב
 למערב על קו הסוף באורך העול שהוא מיוסב כלו
 מרח' ועד סוף מערב לפיכך אמ' ומלואה שהוא מלא
 כלו ואחר כן זכר כפון וימין אה' בראתם שהוא ר'
 דוחב העולם ואינו מיוסב כלו כי לפה' כפון נסאר
 הרבה מן העול' קרב מרוב הקרירות ולפאת דרוס יו
 יוטר ויוטר מפני החמימות ומעט הוא הייסוב
 בה וכלס מודיס סאתה בראתם החרב והייסוב וזכ
 וזכר תבור וחרמון כי הם הדיס גדוליס וההריס מה
 מהברואיס הנרחיס הס' בהרץ וכן אמר יצר הר'
 כי הם הברואיס הגדוליס הס' בהרץ תבור כמו סא
 סאמר כי כתביר בהריס כלומר סהנ' נודע בהריס

לארבו ונבהו וכן חרמון הוא סכיר הוא הר גבוה מאל' עד סיומ' ס' ג' צו אכילו בימות החמה ואמר בסמך י
 ירכנו כאלו הם מספרים ומעידים כי אה' ינדרס והרנחה אותס נותן סב' והדאה לאל הינדר אותס והרי הם
 כאלו הם ירכנו לך זרוע כי אה' בכרך עומד הכל וכך אמר ומתחת זרועות עולס' תעז ידך וה
 והיא הסמאלית הדיס ימינך והנה סתיהס סוות כך בעזו ונבגוריה וברוממות וכך אמר על סתיהס זרועות עו
 עולס' צדק ומספט חחר סזכר העול' ואמ' כי בבח הסס עומד אמ' כי קיוס העול' כמו סהוא קיוס ל
 לכנח ולא יסחת הוא צדק האל ומספטו חסד ואמת מאתו והכסוק ככול במלות סוכו כי צדק וי סד הקד ומס
 ומספט ואמת אחד ומכון כסוף ויקדמו פניך אחד כי הנדק והחסד סעוסה עס הברואיס בהעמידו העול' גל
 מכוכו והוא מספט ואמת מאתו לקיוס דברו סאל' עוד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ ויורג וזכ ולי
 ולילה לא יסביתו ואמ' ולא ח' סוף עוד לקלל את האדמה ואמ' ולא ח' סוף עוד להכות את כל הי ואמ' זאת הו
 אות הברית הס' חני כותן ביני וביניס ובין נכס חיה לדורות עולס' ופירוס מכון כסוף כמו המלך היוסב ע
 על הנסח ורנחה צרכי עמו ומנהיגס על המספט ופירוס יקדמו פניך כי תמיד הם מזומכיס עמך בלי ספק ס
 סאתה מנהיג העולס' על מנהגו תמיד כי הקדוס הוא הזמנת הס' כמו הס' לא קדמו אה'כס בלחס יב
 ובמיס כי תקדמנו ברכות טוב' הס' העס בתחלת המזמר האל לזכור הס' ואמת סהיה לו עס דור וזכ'
 וסמך לו הס' והאמת סהיה לו עס העולס' וסהוא מקיוס האמת עס העולס' כן היה לו לקיוס עס דוד ועס יס
 ישראל ואמר הס' יודעי תרועה כלומר הס' יהיה רצונך אליהס והיית מו' עליהס והו
 היו יודעי תרועתך כמו סכתב ידוה אלדיו עמו ותרועת מלך צו וטעס התרועה כי במלחמה המתגברים על א
 חסר כנגדס היו תוקעים ומריעים להפחיד הס' כנגדס כמו סאנו רואיס במלחמות הכתובות סהיו תוקעים ו
 ומריעים במנות האל וכן אמר וכיתבא מלחמה בארצכס והרעות' בחצונרו ובתרועת הס' יתעל הס' יריע וף
 יצריח על חויביו יתגבר והו ותרוע' מלך צו והו יודעי תרועה ידוה באר' פניך יהלכון אז היו הנלכיס בהור
 פניך ולא היו נכסליוס כמו סהס עתה סהס כהולכיס בחסכה' בשכך יגילון ואז יגילון כסמך כל היוס כ
 כלומר בזכור סמך כי בסמך היו נעזריס ובצדקתך ירומי' כי תפארית ואז ברצונך כי אה' היית חז תפחד
 תפארית עזס כי לא היה עז אלא מאתך ובצוך היו מתפאריס על החומות ואז ברצונך תרוס קרנינו וכתב ת
 תריס פירוסו סאתה היות מריס קרננו וקרי תרוס רננה לומר ברצונ' היתה רמה קרננו כמו רמה קרי בינוה
 ואעפ' סקרנינו כתוב ביוד לסון רביס ותרוס לסון יחיד פירוסו כל קרן וקרן רננה לומר מלך ישראל גו
 לידוה הס'סוק הוא כפול בענין במלות סוכות ומגננו הוא מלכנו והוא דוד המ' וסלמה צנו והצמיס חריני
 מזרעו רננה לומר כי לידוה הוא מלכנו לפיכך היה מצליח ומתגבר על חויביו אז דברת ומתי היה זה א
 אז כסדברת בחזון לחסידך והוא סמואל הנביא ותאמ' סויתי עוד על גבור אמרתי סויתי עוד יסרת על וב
 גבור והוא דוד כמו סכתב ואסלחך אל יסי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך הרימותי בחור מעס כמו סכת
 סכתב וימסח אותו בקרב אחיו בחור סהיה נבחר למלוכה'

אף אמונתך בקהל קדשים: בימי בשחוק יערך
לידוה ידמה לידוה בבני אלים: אל נערך בסוד
קדושים רבה ונרא על כל סביביו ידוה אלהי צ
צבאות מי בסוד חסין יה ואמונתך סביבותיך:
אתה מושל בגאאת הים בשוא גליו אתה תשבת
תשפחם: אתה דבאת פתלל רחב בורע עוד פור
פורת איבך: לך שמים אף לך ארץ תבל וכל
ומלואה אתה יסדתם צפון וימין אתה בראתם
תבור וחריבון בשמך ירגנו:

אף אמונתך סביבות להם מהוא כודעת בקהל קדו
קדושים והם המלאכים כי בקיומם יהיה קיום הגלגל
הגלגלים והאמונה הוא הקיום והם קיימים לעולם כ
כי אינם גוף ומקיימים טמים מהם גוף בי מי
והם יודו ויחמרו כי מי צפוק יערך לם כמו סוחטנו
עובדיהם והם הטמים ונבאלס מודים כי מאת האל י
יצא להם הכח והפלא מהם מראים בצני אלום הם
צבא הטמים ואלום הם המלאכים והצבא הם כבנים
להם כי מסיבתם הוא תנועה ומחלכס ומספסט ופל
אלום וכוננים אף נערך נערך כמו כודת פירוסו
סיערנו ומבני נכח נקרא סמו כודת פירוסו ממנו זה
הוא נערך וכודת בסוד המלאכים הקדושים ופירן

צבוד בצבירת כמו בסוד יסרים ועדה ופירוס רבה מערבה רבה ירא רבה יערינו וידאו ממנו וכן לא אמוט
רבה רעה לומר מטה רבה ופירוס על כל סביביו על המלאכים מהם סביביו כלומר מסדיתיו והכסוף כפול ב
צבנין במלות סוכות ידוה חלדי צבאות הטמים הוא אלהיהם ומוטל חסין יה חסין אינו סמך אבל ה
הוא מוכרת באקל גביר ופירוסו חזק כמו וחסון הוא כאלונים ואמר יה הוא הסד מורה על היות העול בלומר
כי הוא מאתו וחסין מורה כי הוא קיום העולם חדר הויתו כמו סכודת חי העולם ואמונתך סביביתך כמו
סלמ אמונתך בקהל קדושים כי הקדושים המלאכים הם סביביו מעידים על אמונתך כלומר על קיומך ואמר
מי כמוך כלומר בעליונים המקיימים מי כמוך כי הם מעידים על עצמם כי כך קיומם ואמר מאתה קיים לב
לעולם והחכס ר' אצרהס בן עזרא פירט טעם סביביתך איננה מתסדרת כי איננה מקרה אתה מוט'
דבר על העליונים כי הוא מוטל עליהם וצעה סדור על התחנותים הבאים והחוקים והם מן הצדושים הנוראלי
ופירוס גאות הים מהמים גזיהים והאל מוטל עלהם ועוזר אותם וסס להם חול גבול ופירוס צמות גליו בהת
בהתרום והוא כמו בגסות חסר פת הסועל אתה תסבזס תסקיטס וכן מסביב טחון ימים ואיסטר טחמר ו
זה על קריעת ים סוף חו אמר כן יעסה בכל זמן כמו סלמר יקס פערס לדממה וחסו גליהם חו פירוסו כמו
חכי הספוק הראסון כלומר בהתרום גליו הים סידמה סינאו חן ליעסה בהתרום כסינאו לטפה אתה תסקי
תסקיטס אתה דכית אתה דכאת כתוב באלף במקום יוד וכן רפאנו את צבל זה הפסו מוכיח על קרו
קריעת ים סוף אמר הספוק אשר לפניו כי רחב מצדדים כמו המחצפת רחב אזכיר רחב וצבל אמר קריעת הים ל
ליסרת וחרך כך דכאת המכרי פתוכו כאלו היו חללי כי לא היה להם כח לנוס ולצאת מהו בעוד סיהו לקרבה
פזרת חויבך כי הים מוציא הטובעי ומסור אל חוף הילמי ולא תקף סאובעים ואתה צורע ערך פזרת חרב
חויבך ותקיא חות' הים תקף סטבעו כדי סיראו חות' יסרת' מתי על ספת הו' כמו סכת' וירח יסרת' חות' מנרים
מת על ספת פי' רך טמים עתה זכ' בצבל העליוני והתחתוני והטע' לך הם כי הם מודי זה כי לך הם הם
הם מי בסכל' ודעת' והאר' כמו סלמ' חו סיה לחרץ וחרך ויספרו לך דגי הים ונע' והטע' סליכ' בני סכל וכן
חמ' הנה אף לך חרץ אעכ' סחינת' בעלת' סכל' בני' אד' מבדי' ויודעי' מהחרץ ומבהמו והעופו' כי ים להם צורת'
ומכויג' ואתם הוא הצורח והרי הם כאלו הם מספרי' ומודי' בזה תבל ומלואה' חרץ תקרא המיוסבת' וסחינה' מה
מיוסבת' והמיוסבת' קרא' תבל' לסיכ' אמ' ומלואה' ומלואה' סלה' קס' הסוכני' בה' בני' אד' בהמות' ועגשו' אתה יסרת'
כמו היסו' מהוא קיום הגבין כן עטה הא' תעלה' במקום היסוב' וכן לסוכות' הים העובדי' במקו' היסוב' לתועלת'
בני' אדם לעצור' בו ממקו' למקו' ולכוד' בו הדגים' למחלכו' וכל זה הוא קיום היסוב' לפיכך אמר יסרת' צפון
וימין' כתב החכס' ר' אצרהס חבן עזרא כי זכר פאות' העולם והנה זכר סמים וחרץ והם סתו' פאות' מסלה' ו
ומקו' חכר' נפון וימין וצביר' סהוא' בשאת' המערב' והו' חחר' וחרמון' סמורת' והנה זכר סם הפאות' והו' סבת'
בספר יסרת' חתום' במס' טבעות'

הוא ספר
הוא ספר
הוא ספר

כיון שאמר

הוא ספר
הוא ספר
הוא ספר

Caldo
4000 for 12

ואתה ונחת ותמאס היתעברת עם משיחך : נאר
נארתה ברית עבדך חללת לארץ נורו : פרצת
כל גדרותיו שמת מבצרו כוחתה : שסודו כל עו
עוברי דרך היה חרפה לשבניו : הריבות ימין צו
צרו השמחת כל איביו : השבת נטהרו וכסאו ל
לארץ מגרת : אף תשוב צור חרבנו ולא הקבתו
במלחמה : הקצרת ימי עלוביו העטית עליו בוש
בושה סלה : עד מה ידוה תסתר לגעת תבער במ
כמו אש חמתך : זכר אני מה חלד על מה שאב כ
בראת כל בני אדם : מי גבר יחיה ולא יראה מית
יבלט גפשו מיד שאול סלה
איה חסדי הראשונים אדגי נשבעת לרוד באם

ואתה זכחת תמה על זה המסורד איך דבר כנג
כנגד הא' כדברים האלה כאדם שאומ' לחברו נסב
נסבעת זה ולא הקימות סלא עמד בסביעתך וכתב
החכם ר' אבירם אבן עזרא כי היה בספרד חכם גדול
והיה קטנה זה המזמר עליו ולא היה קורא אותנו ול
ולא יכול לטמעו והוא החכם ר' אבירם פירם שהוא
מדבר על לסון האויבים שהם מחדפים ומכזבים דב
דברי הסם על כן אמ' וכור ידוה חרפת עבדיך אשר
חרפוך איבך ידוה ואנו תמה על תמיחתם כי המזמ
המזמורים ברנח הקדם כאמרנו ולא יתכן להיות בה
בהם אל' דבר נכון ואם המסורד תמה לאורך הגלות
הזה והוא לא אמר מעבר האל על סבועתו סהרי בג
בגלות צבל נפסקה מלכות בית דוד והסבועה אינה
בטלה בכך כי כיון שהיה זרע דוד קיים והמלכות ע
עתידיה לחזור אחר סבעים סנה הרי סבועתו קיימת
אבל זה הגלות תמה לפי סארך כל כך אמר והלא ה
אתה נסבעת לו היאך יהיה זה סידמה סנפסקה המ

המלכות כי כמה סנים הם ישראל בגלות עד כמעט נחאסו מן הגאלה ואמר המסורד דרך תמה איך יהיה ו
ובמה היתה החטאת הגדולה הזאת והקבץ הגדול הזה והנה מטה רבינו אמר זכור לאברהם ליצחק ולישראל ע
עבדיך אשר נסבעת להם כך אמר איך תעשה זה סהרי נסבעת ויסעי אמר למה ידוה תתענו מדרכיך ואלהינו
אמר אתה הסיבות את לב העם אחורנית הנה אמר כי כלס דברו סלא כהונן לא אמרו חלא על דרך הדמיון
אמר המסורד אתה סנסבעת לו וזכחת אותנו זה כמה עד סידמה סלא תזכרה עוד וליה סביעתך עם משיחך
עם דוד שהיה מסיחך סננית אתה למסחו ידמה סהפכת עמו האהבה לעברה ספסקת המלכות מעמו זה כמה
סנים נארת ברית הצרית סכרת לו ספצת אותנו וכן נאר מקדמו ענין ספצתה כורו הנזר על ראסו ח
חללת אותנו וספלת אותנו לארץ פרצת כל הגדרות ססמת לו בעזרך סאמרת לא יסיה אויבנו סלא כת
כתת אויב להרע לנו פרצת אותס הגדרות והמבצרים וסמת מצתה וצאלו וססנהי שסודו כל כמו בזוהרנו
וכן מו כתן למסמה ועקב כיון סלא היה לו גדר ולא מצטר ססוהו כל עוברי דרך היה חרפה לסכנו ספך מ
מה סהיה סהיו על הסכנים עובדים לו כל המלכים סהיו סביבותיו הריבות ימין ספך אף זרענו
תאמננו ססמת כל אויביו כתת להם סמחה ספך מה סהיה סחדו על כל הגוים אף תסיב ספך וכתוהי
מפגל צרו וכו' חרבו פירוט חרבו וכן חרבות צורים והוא ספך כמו תולע' סני ולא הקמתו לא היתה לו
תקומה בצני צרו השבת זכותו והוד מלכות סהיה לו סבבת אותנו ודגס הטית מטהרו כדגס קוף מקד
מקדס לתפארת ומטהר סס הזכות וכן וכעצס הסמוס לטוהר ורוח עברה ותטהרס מגרת כמו ספלתה ותרב
ותרגס ויפול רוכצו אחור וימגר רכבוהן לאחורין הקצרת ימי עלומיו סס ימי המלכות כמו ימי הא
האדם בצעורים סס ימי הטובה לענין הגף וימי הזקנה סס ימי הרעה כמו סכתב עד אשר לא יבאו ימי הרעה
ויאמר כי ימי המלכות היו קצרים וימי הרעה סהס ימי הגלות סס ארוכים העטית עליו צוסה שהוא צוס מהבט'
ס הצטתו ואומרים לו האויבים סאיין לו תוחלת עוד והנה הוא צוס מהס עד מה כאלו איין אתה רואה
בצרת הגלות ויאמר כי הוא מפחד מהמותה ולא יראה היסועה ואלוי לא יניח צן תחתיו והנה נפסקה המלכות
או צבל דוד ודוד יתאנה מי סהוא מורע דוד סתהיה בימינו היסועה ויהיה הוא המלך המסיח ואמר זכר אני זכ
זכר אני זכר אני מה אני בעולס כי מעט הוא חיי האדם וזכור על מה סוא בראת כל בני אדם כי לתמ
לתמותה בראת אותס והנה קויהס סוא והבל מי גבר כי איין אדם סיחיה ולא יראה מות וסיכול למלט
כסמו מיד סאול איה חסדיך ויהס מה סנסבע לרוד באמונתך איה סס עתה סתעזבנו זה כמה בגלות

ענין הגלות

השבת

וכן משיחך וימי המלכות

שמה עונותינו למסמנו סתתה בסקל קמת סבת
והתיו למד הפועל כבעלת בדגם תיו הנמצא והוא כ
כתוב בלא הא וקרי בלא וחד הוא בענין כי פעלת
פעמים כתוב בלא כי הנח סאחר הקמץ פעם כתוב
ופעם אינו כתוב והמלה מלרע סלא כמנהג הטע'
בספר מכלל בחלק הדקדוק ממנו אחסמת עונותי
עונותינו לכגדך כלומר סתראס תמיד ותעניסונו ו
עליהס עלומנו למאור סכך חסר יוד הרביס או ה
הוא לסון יחוד ופירוסו עונינו הנעלס הוא למאור
סכך כי אינ ססתר לכגדך כי הכל הוא מאור לסכך
ויס מפרסוס עלומנו סטאת כענינו ולזה ספירוס י
יהיה חסר הנסמך יוד הרביס על כל סניס כי לא ס
נמצא עלומיס כעמיס וקניס בלסון יחיד כי
כל כי לא היו בהס ימי טובה אלא כולס סנו בעצרת
בעצרתך כלינו סנינו כמו הגא אמר כלינו סהוא
פועל ינכא לומר כי אכחנו גרמינ הכליון בעונינו

שתה עונותינו לגדך עלומנו למאור בניך : כי
כל ימינו פנו בעברתך בלינו שנינו כמו דגה :
ימי שנותינו בדם שבעים שנה ואם בגבורות שמו
שכנים שנה ורחבם עכל ואון כי גו חיש ונעפה :
מי יודע עוז אפך וכיראתך עברתך : למנות ימי
ימינו בן הודע ונביא לבב חכמה : שובה ידוד ע
עד כתי ודנחם על עבדך : שבענו בכקר חסדך
וגרננה ונסמחה בכל ימינו שמחנו בימות עניהנו
שנות ראינו רעה : יראה אל עבדך פעלך וחדר
ודרך על בניהם : יהי נעם ידוד אלדנו עלינו
ומעשה ידנו בוננה עלינו ומעשה ינו בוננהו
יושב בסתר עליון

והנה הדבור היוצא מן הפא ספף וחלף במהרה כן סנינו חלפנו מהרה ימי סנותינו יס סואליס אס מס
מסה רבינו חבר זה המומר איך אמר ימי סנותינו בהס סבעיס סנה והוא חיה מאה ועסריס סנה וזו אינה סא
סאלה כי הוא דבר על קצר ימיס סמתלונן כל דור ודור בגלות כי ימינו קצריס ולא נוחיל לראות היסועה הס
לא תקרב הגאולה ואס בגבורות סמניס סנה ואס יגבר כח הטבע מהאדם יהיה סמוניס אכל מסמוניס ומעל'
לא נמצא כי אס מעט מן המעט וריבס עמל ואון חוזק הימיס והוא מקור או סס כלומר הפילו מי סיהיו בס
בסלנה ימיו עמל ואון הס כי לא יארכו לנ הימיס כי גו חיס ונעופ סח חוזק הימיס ההס במהרה ונכוסה אל ה
הקצר כלומר כלך סס במהרה כעוף המעופף גו ענינו סר מתקומו כמו רגו סלויס מן היס ממעי אמי איה
גווי אלא סהס פעליס ינחיס וזה פועל עומד מי יודע מי יוכל להסמר מאפך וכמה הוא עז אכך כי
אכחנו רואיס כי כמו סידאתך באדם כן עברתך בו כלומר כל מי סידאתך יתר עליו סבה עברתך יתר כסי
כסיחטא מעט כמו סאמר מסה רבינו על עצמו ויתעבר אלה בו למעכס ואותו סחטא לא היה סומר אותו ל
לאחר וכך אמ' על בני אהרן בקרובי אקדם לבנות ימינו למנן ימינו כמה הס סהס כדעיס לך כן
הודיע אותס לנו ונביא לבב חכמה כלומר כביא חכמה בסכדל יותר בחכמה כסכדע קכנו וכך אמר ה
הודיענו ודוה קצי מדת ימי מה היא ויתכן לפרס כי על קץ הגלות אמר סלא נגלה מתי יהיה כי דברי דכיל ס
סתימיס וגס המלאך אמר שיס לסתנש מה סהיה מבין ממנו ואמר הודיענו מנין ימי הגלות כמה הס ו
ומתי יבא הנביא ליסראל כמו סכתב סנה אככי סולח לכס את אליה הנביא כי אז יהיה לנו לבב חכמה כמו ס
סכתב כי מלאה הארץ דעה את ידוה סובה סובה טעמו מלרע אמר סובה אלינו עד מתי תזכחנו וסכח'
על עבדיך הכחס עליהס כי כבר נסאן את עונסי סבענו עבדך עת היסועה יקרא בקר ואור בכל ימינו
כי לא תהיה עוד צרה סמחינו אינו אומר בחסבון הימיס סעניתנו כמו סאמר הדרס כי ימי היסועה כי
כימי הגלות ואחר כן יחרב העולס אלא אומר כמו סעניתנו אלה הימיס והראיתנו בהס דעה כן ססמחנו לעו
לעול' הב' יראה פעל היסועה על בניהס סיראן האבות והבניס היסועה בכל דור ודור מתחנכיס זה האב
האבות סהיסועה סעתידה להיות בימי בניהס תקרב ותהיה בימיהס ויראן האבות והבניס יחדיו יהי
נועס אז בימי היסועה יהיו מעסה ידינו ככון כמו סכתב לא יגעו לריק ולא ילדו לבהלה וכפל ספסוק לחזק
ושב ולא כוכ' בזה המזמו' סס המסורר לפיכ' אמרו בדרס כי מסה רבינו חבר כל אלה המזמורי' סהס אחד
עסר מזמורי' סלא כוכר בהס סס המסורר עד לדרו מזמו' וכלס סמוכי' אל תפיל' מסה ככגד אחד עסר סבטיס
סבדיך תפילה למסה ככגד ראובן כתוב כאן תטב אנוס עד דכא וכאן כתוב ימי ראובן ואל ימות' יג

בְּאֵמוּנַתְךָ: וְזָכַר אֲדָנִי חֲרַפְתָּ עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בַחֲקֵי
כָּל רַבִּים עַמִּים: אֲשֶׁר חָרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְדוּהָ אֲשֶׁר ח
חָרְפוּ עֲקֻבוֹת מְשִׁיחֶךָ: בְּרוּךְ יְדוּהָ לְעוֹלָם אָמֵן ו
וְאָמֵן תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֲדָנִי מַעֲוֹן אַתָּה הוֹיֵיתָ לָנוּ בְדוֹר וְדוֹר: בְּטָרֶם הָר
חָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלֹל אֶרֶץ וְתִבְלַל וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָ
עוֹלָם אַתָּה אֵל: תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד דְּבָא וְתֹאמַר שׁוּב
שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתֶם
אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר וְאֲשַׁמְרָה כְּלִילֵה זְרַמְתָּם שָׁנָה
יְהִיוּ בְּבִקְרַח כַּחֲצִיר יִתְלַף: בְּבִקְרַח יִצְיֵץ וְיִתְלַף וְלַע
וְלַעֲרֵב יִמּוּלֵל וְיִבֶשׁ: כִּי כָּלֵנוּ בְּאֶפְרַיִם וּבַחֲמַתְךָ ג
גְּבַהֲנוּ

מחבר כלומר חזקוני
והוא שם

זָכַר ה' חֲרַפְתָּ עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי חֲרַפְתָּ אֲנִי חֲרַפְתָּ
וְחָמוּ טְאִין לָנוּ עוֹד תְּשׁוּעָה שְׂאֵתִי בְּזָקִי כָּל עַמִּים ר
רִיבָה שְׂאֵתִי כְּנֹשָׁא חֲרַפְתִּי בְּחִיקֵי חֲרַפְתָּ כָּל עַמִּי רַבִּי
וְכֵן עַבְטֵיט כְּמוֹ טֵיט עַבְ מִקּוֹס טַס קִבְר מִקּוֹס קִבְ
כְּמוֹ מִקּוֹס קִבְר טַס אֲשֶׁר חָרְפוּ עֲקֻבוֹת מְשִׁיחֶךָ
הִתְחַלְּתִי מְשִׁיחֶךָ שְׂמַתְחַלְּתִי כָּל כֶּךָ לְבָא וְחָמוּ טְלַח י
יְבוּא לְעוֹלָם וְכֵן לֹא יַעֲקֹבֵס כִּי יִשְׁמַע קוֹלוֹ לֹא יֵאחָר
כִּי עַקֵּב הוּא חֲרַפְתִּי הַגִּף וְסוּפֵנוּ בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם
חָמוּ וְחָמוּ דְבִרֵי הַמְּסוּרָר רַחֵם בְּרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ טְבוּתִי ו
יִשְׁרַחֵל מִהַגְּלִיט וְכִתֵּץ הַזֵּדִים לְאֵל אֱלֹהֵי מַחְזֵר הַסִּפְרָה ח
חָמוּ כֵן בְּתַכְלִית הַסִּפְרָה הַזֵּדִים לְאֵל כְּמוֹ טְכוּתֵיךָ ה
הַסּוּפְרֵי גַט יִמְ הַסִּפְרָה וְכִבְר פִּירְטָנוּ הַסּוּפְרֵי בְּתַכְלִית
הַסִּפְרָה הַרְאֵנוּ גְשָׁלָם סִבְר שְׁרִישֵׁי

ספר רביעי

לְמַשָּׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מַעֲוֹן אַתָּה הוֹיֵיתָ לָנוּ בְדוֹר
וְדוֹר תְּפִלָּה זוֹ מַזְחָה דוֹד כְּתוּבָה וְהִיתָה פְּתוּבָה חֲבֵל
סְהִיָּתָה לְמַשָּׁה רַבִּינוּ וְכַתְּבָה בְּסִפְרוֹ זֶה וְהַגְּאוּן רַב סְעֵדִיהָ זֶל פִּי לְמַשָּׁה כְּמוֹ לְבָנִי מַשָּׁה טַהֵיו לְיוֹם מְסוּרָרִי בְּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ וְהוּא כְּמוֹ לְבָנִי קָרַח מְזֻמּוֹר וּמַזְחָנוּ כְּמוֹ הַחֲסֵרוֹן הַזֶּה וְהַיְהוּדֵעַ הַנְּגִיד לְאַהֲרֹן טְרַל לְבָנִי אַהֲרֹן כֵּן לְמַ
לְמַשָּׁה לְבָנִי מַשָּׁה וְהַמְזֻמּוֹר הַזֶּה כְּאֵם עַל זֶה הַגְּלוּ וְדַבֵּר בְּנֵי מַחֲלָטָה הַחֲדָשׁ וּמִקּוֹנֵר יִמּוּ וּמִתְפַּלֵּל טְלַח יַעֲנִיטָנוּ
הַבּוֹרָא כְּפִי מַעֲטִין כְּמוֹ שְׂאֵת חֲיוֹב הַלֵּל מַעֲטִי יִמִּי וְחַדֵּל חֲטִיט הָאֱלֹהִים טַהֵיהָ כְּבִיא ה' מַעֲוֹן אַתָּה מַעֲוֹן פִּי מַעֲוֹן
וּמַחֲסֵה וְכֵן מַעֲוֹנָה אֲלֵדִי קָדַשׁ טַהֵיהָ מִקּוֹנֵנוּ סְלַעֲוֹלָם כֵּן אֵם עַל לְטוֹן יִשְׂרָאֵל בְּבֵל הַדּוֹרוֹת הוֹיֵיתָ לָנוּ מִקּוֹס וּמ
וּמַחֲסֵה בְּטָרֶם הָרִים יוֹלְדוּ זָכַר הָאֶרֶץ וְלֹא זָכַר הַשָּׁמַיִם לְפִי שְׁרוּנָה לְדַבֵּר עַל בֶּן אָדָם טַיַעֲמוֹד מַעֲטִי ב
בְּעוֹלָם לְפִי דַבֵּר עַל הָאֶרֶץ טְלַח יַעֲמָדוּ חֲטִיטָה חֲטִיטָה טַיַעֲמָדוּ מִיְכוּיָה אֲבָל הַשָּׁמַיִם גַּם חֲטִיטָה עוֹמְדֵי וְזָכַר הָרִים
טַהֵס עוֹמְדֵי יוֹתֵר מִשְׂאֵר חֶלֶק הָאֶרֶץ וְחָמוּ יוֹלְדוּ כִּי הַיְסוּדוֹת הַיְהוּדִים בְּמַנּוּ הָאֵל וְתַחֲלֹל אֶרֶץ וְתַבֵּל פִּי מַטְרֵס
טַחֲוֹלֵלֵת אֶרֶץ וְתַבֵּל וְאֶרֶץ הַיָּאִיטָבֵת וְשְׂאִיטָבֵת וּמִסּוּבֵת וּכְסוּזָכַר אֲוֵתָה עַם תַּבֵּל הוּא שְׂאִיטָבֵת מִיֹּסֵבֵת וְתַבֵּל
הוּא מִיֹּסֵבֵת גַּם רַמּוֹ בּוֹט כִּי בִילְדוֹת הָהָרִים וְהִיתָה אֶרֶץ וְתַבֵּל הוּא מֵה שְׂאֵת וְיִקְרָא אֲלֵדִים לִיבָט אֶרֶץ וּמַעֲוֹל

ג'ל

פִּי מַטְרֵס טַהֵיהָ הַעֲוֹלָם וְכֵן מַעֲוֹלָם נִסְכַּתִּי וְעַד סוּף הַעוֹלָם כְּמוֹ כֵן אַתָּה אֵל וְפִי אֵל יִכֹּל הַשָּׁב אָנוּשׁ עַד
דְּכָא יַעַד הוֹיֵתוּ דְכָא בְּיָמֵי הַזְקָנָה כְּלֹמֵל לֹא יוֹעִיל לָנוּ חֻזְקוֹן בְּיָמֵי בַחֲוֹרְתֵינוּ כִּי אַתָּה תְּטִיבָנוּ דְכָא וְתֹאמַר טוֹבֵי ב
בְּנֵי אָדָם טַיַעֲוֹבוּ לְעַפְרָ וְאֲדָנִי אֲבִי זֶל פִּי תִיִּסְרָנוּ בְּיִסּוּרוֹן עַל עוֹנוֹתֵינוּ וְתֹאמַר טוֹבֵי בְּנֵי אָדָם טַיַעֲוֹבוּ בְּנֵי אָדָם
בְּתַסּוּבָה וְעַל יְדֵי הַיְיִסּוּרוֹן חוֹמָה לְהַסֵּב כִּי הַסֵּב הַסְּלֹחִים בְּנֵי אֶלֶף טְנִיט וְחֲמַדְתָּ לָנוּ גַם כֵּן מֵה הַסֵּב חֲיוּךְ כִּי
חֲלוּ וְרַחֵם בְּעֵינֶיךָ וְתַחֲטוּב טַחֲחִייה אֶלֶף טְנִיט מֵה טְלַח חֲיוּיה אָדָם כְּאִין הַסֵּב כְּיוֹן טְסוּפֶךָ לְמוֹת לְפִי אֵל תְּתַגַּת
בַּחֲיוּךְ אֵס תִּחְרִיךְ יִמִּיט כִּי כָּלֵס יַחֲטוּבוּ כְּיוֹם אֶתְמוּל טַעֲבַר אִו כְּמוֹ אֲשַׁמְרָה חַחַת מִאֲשַׁמְרָה הַלִּילָה כִּי כָּלֵס ע
עַמֵּל וְיַעֲנֵה וְזֶל פִּי בְּעֵינֶיךָ כְּנִגְדַּה אֵל יַתְעַלָּה וְחָמוּ יוֹמוֹ טַל הַקְּבָה חֶלֶף טְנִיט כִּי אֶלֶף טְנִיט חֲיוֹס נַחֲסִיט לָנוּ
אֵל אֵס חֲחַדִּי זְרַמְתָּם כְּנִגְדַּה אֵל יְדַבֵּר הַמְּסוּרָר וְחָמוּ זְרַמְתָּ טְכוּתִי בְּנֵי אָדָם כֹּזֵר טַהֲלֶךְ וְסוּטָף בְּמַהֲרָה
אִו כְּמוֹ הַטְּיִטָה יְהִיו רָל כְּמוֹ הַחֲוֹלָם בְּטִיטָה כִּי בַחֲקִיךָ אִין מְדַבְרֵי הַחֲלוּשׁ דַּבֵּר בְּבִקְרַח כַּחֲצִיר יַחֲלוּף כְּמוֹ הַחֲצִיר
כֵּן יַחֲלוּף וְיַעֲבֹר בְּמַהֲרָה אֲפִי בְּבִקְרַח כְּלֹמֵל טַיַעֲמוֹת בְּיָמֵי הַנְּעוּרִי כְּמוֹ הַחֲצִיר טַהֵיהָ רְטוּב לְפָנֵי הַשָּׁמַס וּבְבִקְרַח בַּט
בְּחַחַת הַשָּׁמַס עֲלֵינוּ יַבֵּט בְּבִקְרַח יִטֵּן וְחֶלֶף מְלַטוֹן אֵס יִכְרַת וְעוֹד יַחֲלוּף יַחֲלוּפוּ כַח טַהֵיהָ עַכְוִן הַתְּחַדְּטוֹת כ
כְּלֹמֵל אֵס בְּיָמֵי הַנְּעוּרִי יְהִיהָ טְלִינוּ וְסַקֵּט לְעַרְב טַהֵיהָ בְּיָמֵי הַזְקָנָה יִמּוּלֵל וְיַבֵּט כְּמוֹ הַחֲצִיר אֵס יְהִיו בְּנֵי כַח הַרְטוּבוּ
בְּבִקְרַח טַהֲטַמֵּט אִין בְּנֵי כַח הַחֲמִימוֹת כָּל כֶּךָ לְעַרְב יִמּוּלֵל וְיַבֵּט טַהֲכָה אֲוֵתוֹ כָּל הַיּוֹם הַשָּׁמַס יִמּוּלֵל מְבָטִין פּוֹעֵל
מְרֻבַּע וְהוּא פּוֹעֵל עוֹמֵד וְעַנְיִינוּ יִכְרַת כִּי כְּלִינוּ עַתָּה יְדַבֵּר עַל לְטוֹן הַגְּלוּ חָמוּ כָּל אָדָם הוּא הַבֵּל וְחָפִי אֲוֵת
טַהֵס בְּטַלְוֵה כָּל טְכֵן טַחֲכָנוּ בְּגִלּוֹ כִּי כְּלִינוּ בְּגִלּוֹ בַּחֲפֶךָ טַחֲכַתְּ בְּנוֹ עַל עוֹנוֹתֵי וְהַפְּסוֹק כְּפּוֹל בְּמַלּוֹת טוֹכוֹת

ה'תתק"ל
ה'תתק"ל

אורך ימים בעולם הזה אשביעוהו אורך ימים וצ
 ובעולם הבא אראהו ביום שבת כפסו כוסעת
 לפניו או בלג לעולם הבא או פירוש ביום שבת ימי הי
 הישועה בבא מלך המשיח כלומר אם ימות בגלות ה
 הזה הקסיד אראהו ביום שבת כשאושיע ישראל מהג
 מהגלות כי אחיהו בתחייתו שיהיה בנות הישועה
 וראה והבן כל זה המזמור שהוא הבטחת הקסיד איכ
 איכנו כלנו אלא בהגלות הכיזקין וכן קראהו רבותינו
 זל סיר של פגעים כלומר סירת הפגעים וזה סוד ג
 גדול למבינים בזמור סיר ביום השבת ה
 היו אמרי זה המזמור בבית המקדש ויס בזמור זה
 מענין שבת כמו שיתראה ורבותינו זל פירשו שהוא

אורך ימים אשביעוהו ואראהו ביום שבת:
 מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליהוה
 ולזמור לשמך עליון: לדגיד בבקר חסדך ואמונ
 ואמונתך בלילות עלי עשור ועלי גבל עלי הג
 הגיון בכבוד: כי שמחתני ידוה בפעלך במעשה
 ידך ארגן: מה גדלו מעשיך ידוה מאד עמקו מ
 מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא יבן את

להתיר לבא לעולם שכלו שבת ומנוחה והוא ימי המשיח ועוד אמרו בדרש אדם הראשון אמר זה המזמור כס
 כסנברא בערב שבת וחטא וכתקלל ובטעת סתים עשרה מיום ססי כתערט מגן עדן בא ליתן לו הקבה איכות
 איכותסין פירוש גזר דין סימותו וככנס שבת ופכה אותו בא אדם לומר הימינון לסבת פירוש הודאה לסבת ס
 סנבל מן הגזר דין בעבורו ואמר מזמור סיר ליום השבת אמר לו הסבת לי אתה אומר הימינון חכי ואתה כח
 באמר הימינון להקבה טוב להודות ליהוה טוב להודות ליהוה מסחר ימ
 ימי השבוע כי האדם פנוי בו מעסקי העולם וכסמתו זכה מטרת הגוף ומתעסק בחכמה ובעבודת אלדים ול
 ולומר לשמך עליון כי הנשמה העליונה תמצא מקום לטבח לך אתה שאתה עליון דהגיד בבקר ביום
 גבלילה עליון להגיד החסד שעשית עמנו סכת לנו יום השבת למנוחה והאמונה שתקיים לנו חסדך בכל ע
 ואחד מן החסדים הוא שעשית עמנו הוא יום השבת הנה כסנברא להגיד תחלתך וחסדך כזכור גם כן זה החסד
 נטעם בבקר כי כל ימי השבוע יקום אדם בבקר ילך לעבודתו ובוה הבקר יקום למנוחה ולענג הגוף והנשמה
 ואז יזכור חסד האל ולדעת רבותינו זל סטרסו לעולם שכלו שבת ומנוחה יהיה פירוש בבקר לעת הגאלה ובלילה
 הם הגלות כלומר סיגע הבקר נגיד חסדך שתעשה בהוציאך אותנו מהגלות ובוטחים אנו בך שתקיים לנו
 הבטחתך או פירוש ובבקר גם כן כזכור אמונתך סקוימת לנו בגלות סלא כלינו בהם ולפירושנו יהיה טעם ב
 גלילות בעבור לטון רבים כי כל הלילות ואפילו לילות ימי השבוע הם פנוים יותר מן הימים להגיד החסד ידו
 ידוה ואמונתו או אמר בלילות בעבור ליל שבת וליל מוצאי שבת סגס היא ליל מנוחה כי לא יבא אדם למלאכה
 למלאכתו עד הבקר ברוב עלי עשור נגן בטה ובכלי הנגון ועסור הוא כלי נגון סיס בו עשרה יתר
 יתרים והגיון טעם הסיר באמרס אותו על הכנור כי סמתני ביום שבת סמתני בהתבונני וצמעט
 צמעטה ידך סהוא העולם ואמר בו ובוים השבת סיס לי פנתי להתבונן בו אז סטמח וזהו חכמת הט
 הטבע וכסאתבונן בה ואסג מונה מה סאסיג אסמח וארכן בלבי זהו דבר כל חכס וחכס סמתבונן צמעטי ה
 האל לפיכך אמר סמתני ארכן לסון וחד בזה גדלו כסאני מתבונן בהם חכי מכיר כי גדולים וגבוהים
 מהסיגס על הסלמות וכן עמקו מחסבותיך סלא נגלו לחכמים טעמי העולם צסאלנו קסות סיס בעניני העול
 העולם למה היה כך ולא היה כך ואחת מן הסאלות היא למה ברא האל העולם היום כך וכך ולא בראו קודם ל
 לכך והתשובה בזאת הסאלה ובולת כך גורה חכמתו ואכחנו לא ידענו דעתו ומחשבתו למה כי עמקו למטה ו
 וגדלו למעלה אוש זה הפסוק קטור למעלה ממנו או למטה ממנו למעלה פירושו כך סמך למה טעמ
 סעמקו מחסבותיך אמר כי כל איס בער לא ידע בפירוש רסעיס כמו עסב כלומר סיגליתו בעולם הזה אבל החכמים
 למטה ממנו כך יתפרס איס בער לא ידע בפירוש רסעיס כמו עסב כלומר סיגליתו בעולם הזה אבל החכמים
 ידעו כי להסמידס עדי עד כלומר סלא יהיה להם חלק לעולם הבא סהוא עדי עד והגלחה הוא סכר מעט מה
 מהמעסיס טובי סעסו בעולם הזה מסלס האל להם סכר בעול הזה כדי שיאבדו לעולם הבא צסכר מעסיסה ה
 ארעי סהרבי וכך אמר מסרבינו ומסל לסונכתי אל פניו להאבדו

בצל שרי יתלונן אמר לירוח מחסי ומצודתי אל
 אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקוט מדבר
 חיות: באברתו יסד לך ותחת כנפיו תחסה צנה
 וסחרח אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף
 יזמם: מדבר באפל יחדך מקטב ישוד צהרים:
 יפל מצודך אלה ורבבה מומינד אליך לא יגש:
 רק בעינד תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה
 ידוה מחסי עליון שמת מעונך: לא תאנה אליך
 רעה ינגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה ל
 לך לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאונך פן
 תגוף באבן הגלך: על שחל ופתן תדרך תרמס
 כפיר ותנין: כי בי חשק ואפל טהו אטגבהו בי ידע
 שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בעדה אחל צדו
 ואכבדהו:

יוסב בצטר עליון כנגד סבט לוי טהיה מתלונן בעז
 בעזרות מזמור סיר ליוס הסבת טוב להודות לה' ככ
 כנגד סבט יהודה הפעס חודה חת ה' ה' מלך גלות
 לבס כנגד סבט בנימן סהוא בא בצלם סל מכנו סל
 עולם סכ' חוסף עליו כל היום אל כקמות ה' כנגד ס
 סבט גר סיכא ממנו אליהו זל טעתיך לגרור מטתיך
 סל חמות לכו כרכנה כנגד סבט יסכר טהי עוסק
 ברנכ' סל תורה אמ' ר' יהושע בן לוי עד כאן טמעתי
 מכאן ואלך בא כנגד ענמך אמ' דרך הקריאה כנגד
 החסיד מי סהוא יוסב בסטר עליון בכל סדי יתלונן
 סמע אמרי חני אומר לך בעצור ה' סהוא מחסי ומנו
 ומצודתי והוא אלדי סאבטח בו חני אומ' לך ואבטיח'
 בעצורי: כי הוא יצילך מפח יקוט חס תבטח
 בו יצילך כמו סהזילכי טבטחי בני: אומר לה'
 ולמד לה' כלמד אמרי לוי חחי הוא' כי הוא יק
 יקוט תאר במקו' פועל דל מפח הלכד הוות סברון
 באברת יסך לך מסגני הזמן סלא יגעו בך טבה
 וסחרה מגן הס וססחרה היא עגלה בתוכחה וחמ
 וחמתו טהבטיח כל הזוט בו יהיה לך ככנה וסחרה
 סצגן עליך: לא תירא מקורות הזמן וסגעני
 ביום ובלילה ואמ' מפחד לילה כי מפני בדיות

חס כחזים יעופו ויבואו פתאם על האדם
 הלילה אדם הנך יחדי או סוכן בלילה חזירי מתפחד ותאר העיפה לחץ לרוב מהירג מרוצתו גס מפני האבר'
 סנותנין ציחסי' מדבר בחוסל בלילה מפני הקרירות וצחדים מפני החמימות וקטב כמו טהי קטבך ס
 סאול יסוד צסירק כמו בזולט וכן ירנן וסמח ובעלי הדרס מפרסי דבר באפל וקטב הנחריס דבר הטדי וכן
 יפול מצדך אלה על הסדי הוא אומ' וחכמי המחקר קוטב מודיס דבר הסדיס ומבטלים אותו במופת כי איכס
 יצור' מצדך אלה במלחמה סילחמו בני אדם אלס עס אלה ויהיה לך דרך ביניהס ותראה סיפלו במלחמה מ
 מסמאלך ומימנך ואתה טעבור ביניה' בטלום ולא יגם חליך רע או פי על הדבר סיפולו בני אדם צעת הדבר
 מימנך ומסמאלך רביס ואלך לא יגם הדבר רק בעינדך אתה תרח' מות חרסעי' סלא יסבו בסטר עליון
 כמוך ואתה תהיה בטלום: כי אתה ה' מחסי דברי המסורר לחסיד כל זה הטלום יהיה לך לפי סאת' טמת
 מעונך ה' עליון סהוא מחסי גס כן: לא תאונה חליך רעה לא תודמן באהלך בך וכאסתך וצבגך: כי
 מלאכיו יצוה לך בעצורך כמו אמרי לוי חחי הוא יצוה מלאכיו בעצורך סיטמרוך בכל אסר תלך כמו סאמר ב
 צעור' הנה חכמי סולח מלאך לפטיך וגו' על כפיים יסאונך פן תגוף פוע עומד כמו תנגף או התי' לנכח
 האדם והוא פועל יונא אמ' כאלו המלאכ' יסאוך סלא תנגף באבן כמו סאמ' כי עס חכמי הסדה צריתך וחית
 הסדה ססלמה לך: כי בי חסק האל אומ' עליך כי בי חסק ואפל טהו אטגבהו בעצור' סידע שמי אהיה לו מ
 מפלט ומסגב סלא יהיה לו סו' מוין וידיעת הסס המפורס סהוא בן ארבע חותיות הוא אהב' האל והיה סהסג'
 סס'מה סיוכל אדם להסיג בעודו גף יקראני בכל עת סיקר אחי אענהו ואס יודמן במקו' צרה לא יסחד
 כי חכמי עמו ואחלצהו מהצרה סלא יגיע חליו סוס נזק ואכבדהו חתן לן חן וכבוד בעיני כל אדם וצדדס אמ'
 ר' יהושע בן לוי: בסס ר' פנחס בן יאיר מפני מה יס מתפללים בצולס הזה ואיכס נענין על טס טאיכס יוד
 יודעים סס המפורס אבל לעתיד לבא מוד יעו סכ' לכך ידע שמי סמי באותה טעה יהיו מתפללי ונעניס כי בני
 חסק וגו' כי ידע שמי יקראני ואענהו ואחלצהו ואכבדהו אמ' ר' אבהו בסס ר' לוי אסף אמ' אחלנך ותכבדני מי
 סהוא מנילך מן הצרה חתה צריך לכבדו אבל מסה אמ' אחלצהו ואכבדהו הוא מוכח' מן הצרה והוא כותץ ל
 כבוד והוא כותץ לוי יביאה הני אומ' אחלצהו ואכבדהו

כסו בעבור

והז' סבת ויהי
 כי אהפני חן
 ודילה עד
 כי יאפלט

יהל ופתן מריך גיחיס
 ייצר

יתן כסמ' למיכיס גס גרוליס חסבי' סהס
 יתן יסאמ'

צורו ולא עולתה בו ידוד מלך גאות ל
 לבש לבש ידוד עוז דתאור אף תכון תכל כל כמי
 תמוט : גבון כסאך מאז בעולם אתה : נשאו נדר
 נהרות ידוד נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכי
 דכים : מקולות מים רבים אדירים משבריים א
 אדיר במדום ידוד : עדותיך נאמנו מאד לביהך
 נאווה קדש ידוד לארד ימים : אל נקמ
 נקמות ידוד אל נקמות הופיע הנשא שופט דאר
 דארץ השב גמול על גאים : עד בתי רשעים ידו
 ידוד עד בתי רשעים יעלו : יביעו ידברו עתה ית
 יתאמרו כל פועלי און : עבד ידוד ידכאו ונחלת
 ונחלתך יענו : אלכנה וגר ידרגו ויתומים ירצחו

ואז יודו כל העולם כי יסר ה' צורו סאנו בוטח צו מ
 אמר המסורר ואמרנו הכל כי לא עולתה צו וכל מע
 מעשהו באמונה ואז כסתרב דעת בני אדם יגלה ל
 להם זה הסוד למה היה כן בעולם הזה סלוח לרשעי
 וצרה לנדיקים וכתיב עלתה בלא וו וקרי עולתה וכ
 והענין אחד אלא שהכתוב בא על דרך נחי העין ה
 הנעלמים וגם בזה הסרס באו מהם עלומי וו כמו ו
 ועולתם קפצה פיה אף בלב עולות תפעלון והקרי ב
 בא כמספט זה הסרס ברוב שהוא צו נראית
 יהוד מלך כל אלה המזמורים עד לדוד מזמור ה
 הס עתידיס על ימות המסיח וכאמר הסלים בזה המ
 המזמור כי אז יכירו כל העולם ולא עולתה צו החל
 בזה המזמור ואמר ה' מלך גאות לבס לבס כי אז יכ
 יכירו כל העולם כי יסר ה' וכי הוא מלך על הכל ולא
 יתגאו בני אדם לפניו כמו טעמו מלכי האומות כמו
 סאמ נביכד כנר אעלה על צמתי עב אדמה לעליון
 ואמ פרעה לי יאורי ואני עשיתיני ואמ מלך אסור ב

בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבונתי ואמ מלך צד אל אני מוסב אלדיס יסבתי ואז יכירו כי לא ילבס מלבוס
 גאות כי אס האל לבדו ולו המלוכה כמו סכתו והיתה לה המלוכה ואמ והיה ה' למלך על כל הארץ יתחור עו
 ותכין תבל ממעטיו כי לא יהיה עוד מרגזו ארץ כי לא תהיה עוד מלחמה ובהסך זה כאמ מפני המלחמו הגדלו
 סוד התפורר ארץ ואמ אלא תנוע ארץ כסכור והתנודה כמלונה אבל בימות המסיח תכון הארץ ולא תמוט
 עוד גבון כסאך אז יכירו כי נכון הוא כסא מלכותך מאז ומעולם אתה כלומ קודס העולם ואתה צראת
 את העולם נשאו נהרות הוא מסל על גג מגוג ועל המלכים אשר אתו סיקבנו להלחם על ירוסלם והם
 והמסילם לנהרות חלקל סנותים קולם ברונס כן הם יתנו קולם והמון רב וכן אמ והטוה חיל המחנה כקול
 המים ואמ כקול מים כקול סדי בלכתם קול המולה כקול מחנה וכן המסיל מלך אסור בנהר ואמ הכני מע
 מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרבים ואמ המלכיות ההם ישאן קולם וישאן דכיס על יסראל

ופיר דכיס ענין סדר כמו תגלכה עצמות דכית כי דכיתנו במקום תנין בקולות מים ואמ כי ישאן
 קולם יתר מקולות מים אלדיס מסברי יס אדיר במרוס ה' ואס יהיו אדריס ה' במרוס הוא אדיר עליהם ויסל
 ויספסל עדותיך כאמנו והפי דבריך הכתובים על ידי נביאך המעידים על מלכותך יתקיימו אז מאד
 ואמ אדם כלומ סלא יהיה לסוס אדם ספק בלבו על זה לביתך כאזה קדם האלף מונעת בחטף פתח והסאר כ
 כמי בזה האלף כאזה כאזו אמ לביתך יהיה יפה וכאזה קדם לארץ ימים סלא יהיה חרב עוד זה הוא לסו קר
 קריאה ויס לפרס כאזה ענין תאזה וחסק כלומ סכל אדם יתאזה ויחסק לבית הקדם לאורך ימים כמו סכתוב
 נכון יהיה הר הבית ה' בראס הריס וכסא מגצעות ונארו אליו כל הגוים וכן אמ יבא כל בטר להסתחות לפני
 אד כקמות מתפלל לקרב את הגולה ולקחת אז נקמות מן הרשעים כי כן הבטיח בדברי הנביאי כמו
 סאמ והיו כל זדיס וכל עוסי רטעה קס ולהט אותם היום הבא ואמ אל כלומ אתה יכול על הנקמו
 הופיעה והגלה עלינו וקח נקמתנו מהס הנשא סופט כמו סאמרת על ידי נביאך עתה ארומס עתה א
 אנסא כלומ סיכירו הגאי כי אתה רס ונסא ותסיב עליהם גמול מעסיה ער מתי כי מאד ארץ לנו הגלות
 הרטעי יעלון וידברו דברי עתק ויתכסאו עלינו ער מתי יהיה זה יביעו ענין דבור וכן תבעכ ספתי ואמ
 ידברו הכפל לחוק כלומ כי תמיד הם מדברי עלינו גבוהות עתק דברי עתק וחוק יתאמרו יתגלו ויתגלו ע
 עלינו וכן את ה' האמרת עבך יסראל נקראתי עס ה' ונחלתנו סכ והס עמך ונחלת ואותם סביסראל חוקים
 בעוזר סרי הגוים ידכאוס ויענו הגוי כאמר יוכלו אבל החלוסי אלמנה וגר יהרגו סאין להס תובעי גר הוא
 יסראל סבא להתגורר בעיר סלא גרו אבותיו והוא חלוס סאין לו קרובי לפי הרגו אותנו ירכחו מבני הדגס
 ואי איפסר שהוא פועל יונא לסליטי כלומ סיאמרו לאחרי סיהרגס אלא הם הרגס אותם

ואת בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי
אין להשמדם עדי עד ואתה מרום לעולם יהוה
כי הגה איביך ידוד כי הגה איביך יאבדו ותפרדו
כל פעלי און ותתם כראם קרני בלותי בשמן ר
רענן ותבש עיני בשורי בקמים עלי מרעים תש
תשמענה אוני עדיק בתמר יפרח בארו בלבנון
ישגה שתולים בבית ידוד בחצרות ארדגו יפר
יפריחו עוד ינובון בשיבה דסנים ורענגים יהיו
להגיד כי ישר ידוד

ופי כטעם הראשו סכל איש צעיר וכסיל חפץ לדעת
ההכלחת הרשעים בעולם הזה וזרת הנדוי בעולם
הזה כי אעפ שאם להסמיד עדי עד ואם מסה רבי
להאבדו עוד נסאלו סאלות צענין זה ודל אמ' כי
גם מסה רבי לא ידעו ואם סלס סאלות סאל מסה ל
להקצה סתים כתן לו ואחת לא כתן לו מפני מה נדי
וטוב לו נדיק ורע לו רסע וטוב לו רסע ורע לו אמ'
לו הקצה נחכותי את אשר לחון אעפ סאינו הגון ו
וחו ממעסה האל שאם עליהם מה גדלו מה עמקו
בפרוח רשעים הטעם שתבא להם ההכלחת
מהרה והמטילם לעשב סייצם גם כן מהרה אבל ב
צדדיקים אמ' כתמר וכארז ואתה מרום אעפ

סרשעי מכליחי אל יאמ' אדם כי אין מסגית ורואה כמו סאן מחסרי אמנה כי אין האל מסגית במעט האדם
כמו סהיו אומ' קצת בני עמינו אין ה' רואה אניתנו כי אין זה כמו סהס אומ' אבל הוא מסגית ורואה כמו סכתו'
אס יסתד איש במסתרי ואנו לא אראנו אבל תמהי בזה רוב העולם לפי אמ' ואתה מרום לעולם ה' כלומ' ואתה
רואה הכל וכך אמ' סלמה בספר קהלת אס עטק רס וגזל מספט וכדק תראה במדינה אל תתמה על חספך וגו'
יהנה יבא עת סייגיע לכל אחד כפי מעסיו וכך אמ' מלאכי הנביא כסהיו אומ' בני דורו סוא עטד אלדים ומה
צבע כי סמרנו מסמרתו וגו' ובאמרו ועתה אכחנו מאטרי זדים גם נכוכו עסי רסעה וגו' ואמ' הנביא אז נדברו
ידאי ה' ואמ' ויקטב ה' ויסמע וגו' ואמ' וסבתס וראיתס בין נדיק לרסע כמו סהיא כל הפרס' סהיא וזה יהיה צו
בימות המסית סיכלו הזדים וסרשעי וכך אמ' בזה המזמור כי סנה אויביך ה' בי סנה תבא עת סאוויביך
ה' יאבדו והסל לחוק והנדיקי יצינו ויפרחו ויעלזו בכבוד וזהו סאמ' ותתם כראם קרני דבר המסורר
על לסון כל נדיק וכדיק סיראה הרשעים אויבי ה' יאבדו ויתפרדו והוא יודה לאל על הטובה סיתן ויאמ' ותתם
כראם קרני יאמ' הרימות קרני כקרני ראס כמו סאומ' וקרני ראס קרניו בהס עמיס ינגח וגו' בלותי בשמן ר
דענן מן בלולה בשמן והוא סועל עומד כאלו אמ' כבללתי או הוא סועל ינחא ופי' בלותי ראסי ופי' רענן לח ו
ודסן והוא דרך מס' על רוב הטובה והתענוג ותבש עיני צמורי כמו צמורי פפי אויבי מן אסורנו ולא
קרוב ומלת צמורי תאר זבא בסורק כמו כחלץ חסיס וטעם ותצטו ותשמענה כלומ' ראתה בהס עיני וסמענו מ
מהס אוני מה סחפצתי וכך ובאוויבי ראתה עיני צדיק כתמר יפריח והמטילן לתמר ולארו לפי סהס גבו
גבוהיס מכל האלנות ובררס מה התמר הזו כלה רחוק ממנה כך הנדיקיס מתן סכרן רחוק מהס עד לעולם
הבא ומה התמרה הזאת אין עוסין ממנה כלס סולחנות ומנורות יכול אף ישראל כן תלמוד לומ' כארזו

בלבנין יסגא מה ארו זה עוסיס פירות יכול אף ישראל כן תלמוד לומר כתמר מה
ארו והתמרה אס נעקרין אין להס חליפין יכול אף ישראל כן תלמוד לומ' סתולי בבית ה' ואמ' בלבנון סהוא
יער בארץ ישראל ודבר על סהוה יסגה יגדל ויפרח ועל רוב הגדול יאמ' יסגה סהוא ענין הרבני כמו סגיא כח
ספי רב כח וכך תרג' רב סגיא שתוריס בצית ה' לפי סדמה הנדיקיס לעניס אמ' סהס סתולי במקום
רטוב והוא בבית ה' בחצרות אלדונו כלומ' סתהיה יסובתס פס תמיד כי פס יהיו סחכמיס והמוריס ואז בימות
המסית יכרתו הרשעים ויסארו הנדיקיס כמו סכתו ועמך כלס נדיקיס וגו' וכלס יהיו עוסקיס בחכמה לדעת
את ה' כמו סכתו כי מלחה הארץ דעה את ה' וסס בבית ה' יהיה מוטב סחכמיס וסס ופרחו כלומ' יצליחו וירבו
בחכמה ואמר בבית ה' ואמר בחצרות כי סהניס בבית ישראל בחצרות עוד ינובון בשיבה בימות
המסית יהיו ימי ישראל ארוכים כמו סכתוב כימי העץ ימי עמי והימיס סהס ימי הזקנה בעולם הזה אז יהיו י
ימי נעוריס כמו סכתו כי סנער בן מאה סנה ימות פי' כסימות בן מאה סנה וסארו עליו נעוריותו מת זה
להגיד אז יגידו כי ישר ה' כי בזמן הזה לבית בני אדם פוסחיס במעסה האל בראותס סלות רשעים
אף ייסורי הנדיקיס ובזמן העתיד בבוא המסית יפרו ויתלבנו ואמר יסארו יהיו ככסף מוזקק ולא יהיו עוד
סלנה לרשעים ולא נרה לנדיקיס כמו סמעידים ספסוקיס בספר מלאכי

בז יקום חזה לאות ולעד כי הא' יתעלה רואה צני
בענינו כי לולא זה כבר כלינו בגלות כי האומות לב
לבבם רע עלינו לכלותינו אלא סלא נתכס אלדים כ
כמו שהצטיחנו על ידי משה רבינו ואף גם זאת צהינו
בהיותם בארץ אויביה לא מאסתי ולא נגלתי לכלות
להסיר את בדיתי אתם וכך אמר המסורר על לשון
בני הגלות מי היה קם בעבורו כנגד מרעים ומי היה
מתוכם בעבורו כנגד פושלי און לולי ידוה עזרתה לי
והוא קם כנגדם סלא היה כח בהם לכלות אעפ' שהיו
מהיה ברונס לעשות כן ונג' פירסו כנגד ומלאך י
אלהי עמו כנגדו כלומר סכלחם עמו וכך עם מרעי
כנגד מרעים כלומר כאלו כלחם עמהם להסיר ענת'
לולי ידוה דומה כרותה כמו כדומה בתוך הים א'
או הוא סם כלומר סכנה במקום הכריתות והוא ה'
הקבר ונפטי הוא כפס החיים לא הנפס המסכלת הו'
היא תסכן בקברי אם אמרתי אס הסבתי כי
מעט רגלי בגלות חסדך סעמית עם הראטונים וסא
וסאתה עושה בכל יום עמנו הוא יסעדני כלומר יס'
יסעד לצב' כי לא תמוט רגלי כי עוד תזיאתי מהגל'
ברוב סרעפי הכחות הכתובו בדברי הכבאים
הס יטעסע' ויסמחו נפסי ידעתי כי לא יכזבו יטעסעו
הסין והעין הראטונות פתוחות כי היה מספט העין
צטבא כמו ידברו אלא עמו כן להרחיב על העין

כי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פושלי א'
און לולי ידוה עזרתה לי כמעט שגנה דומה נפ'
נפשי אם אמרתי משה רגלי חסדך ידוה יסעדני
ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: הו'
היחברך בסא הוות יצר עמל עלי חק: יגודו על
נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: ויהי ידוה לי למשגב
ואלהי ליצור מחסי: וישב עליהם את אונם וברע
וברעתם יצמייתם יצמייתם ידוה אלדינו: לכו
גרננה לידוה נריעוה ליצור ישענו: נקדמה פניו בי
בתודה בזמירות נריעוה לו כי אל גדול ידוה וכול
ובלד גדול על כל אלהים: אשר בידו כחקרי א'
ארץ ותעפות הרים לו: אשר לו הים והוא עשה
עשהו ויבשת ידיו יצרו:

היחברך בסא פירוס היחבר עמך לפי סאמר
תכחומך יטעסו נפסי אמר ידעתי כי מה שהצטיחני על ידי כביאך אמת יהיה כי אתה סופט אמת וכסדך כר
כסא אמת לא כמו כסא מלכי הארץ כי הוא כסא הוות ועמל והוות כבד פירסנו סהוא עכנין סברון במעסה
או במחסבה ואותו הכסא לא יחבר עמך על דרך סאמ' לא יגורך רע כי אותו הכסא הוא יוצר עמל עלי חק כ
כלומ' פועל ועושה עמל ואון ולא כן חקך אלא מספט אמת אס כן לא יחבר עמך אותו הכסא ומה שהצטיח
שהצטיחני תקיים לכו באמת יגודו כי הס מלכי ארץ יתחברו גדודים על כפס צדיק להמיתו ויס מפר
מפריסי יגרו מן הארמית גרו אילכא כלומ' יפסקו הדין עליהם לקחת נפשו והוא צדיק בדינו וכך ירשיעו בדין
צדיקי לספק דס הנקי והוא כפל ענין במלו' סונ' ויהי ידוה שהצילני מידס ונטגבתי בהסדו ולא עטו
לי כפי מחסבות' ויסב ויסב עבר במקו עתיד ורביס כמוהו בדברי הכבאים ואמ' יצילני מידס ויס
ויסב עליהס האון והעמל טעסו וברפתס יצמייתס יאונס מן עמל ואון ואעפ' סהו כחה וכך עולתה כעס כח'
ופעס כעה וכפל עוד לחזק ואמר יצמייתס ידוה אלדינו לכו כן יאמרו ישראל צימות המטיס חיס ל'
לאחיו סירכנו לא סהוסיע וכבר פירס כי מלת לכו לב הוא במקומות עכין זרו המעסה לא הליכה ממס כמו
לך נא אכסכה בסמחה לב נסקה את אבינו יין לכו וכחסבה על ידמיהו מחסבות והדומי לה' וכך לכו כרכנה
נקדמה כענין הזמנה כקדמה בתודת ספתיס סנודה לו הטוב סכעסה לנו כי אז יהיה ככר וידו
ידוע לכל כי הוא יכול גדול ומלך גרו על כל אלהי והס צבא הסמי סהס אלהי סופטי' באר' ואז יכירו כי הוא מ'
מלך עליה ולא יעסו דבר אלא בסליחותיו אמר המס בסגול וכמו סגוביה סמי' וצבא' בידו והוא מלך עליה
כן בידו תחתיות ארץ ואמ' ב'ס לסון מחקר על דרך וחקרו מוסדי מוטה ותועפות הרי לו זכר תחתיות וזכר
גבאי הארץ והס ההרי הגבאי' זהו ותועפ' ראס לנו אשר זכר הארץ בכלל ועתה זכ' בפרט הים והיבסה כי
הכל לו כלומר בידו וברשותו ופירו' והוא עשהו תקן אותנו סיהיה נקוה אל מקום אחד ויכר היבס להיות כל חו'
ענומה עליה והוא ובידו הכל להגבי ולהספי' מי סירבה וכתן אותנו ספלי' בגלו' זמן רב ועת' רוממנו מכ' עם

ויאמרו לא יראה יה ויה יבין אלדי יעקב: בינו
בערים בעם ובסלים כתי תשכילו הנטע און
הלא ישמע אם יצר עין הלא יביש: היקר גנים ה
הלא יוכיח המלמד אדם דעת: ידוע יודע כוחש
בוחשבות אדם כי דמה דבל: אשרי הגבר אשר
תיסרנו יה ובתורתך תלמדנו: להשקיש לו מוכי
רע עד יפרה לרשע שחת: בי לא יטוש ידוד עמו
ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק ישוב משפט ואחריו
כל ישרי לב:

ויאברו אלדי יעקב אמ' אלדי יעק' כי אין בעמי
קורא אלדי חמת אלא ישראל ואמ'
כי לא יראה אלדיהם ולא יבין במעשה בני אדם לפי
לא יפחדו ממנו סיגמלם על מעשים: בינו ג
בעדים כמו כסיל ובגד וחמ' בעס רל' צבל עס ועס
ואמ' בינו זאת התשוב עליכם ומתי תשכילו עד מתי
תעמדו בסכלותכם ולא תשכילו כי אלדיס יודע ומבין
הכל הגיטע און הלא ישמע הדברי העתיקי'
טצדברו על ה' ועל עמו ואמ' איך תאמרו כי לא ישמ
ישמע דבריכם ולא יראה מעסיכם והלא הכין כלי
השמע והראות ואיך יתכן מי טהכין הכחות האלה
אלא ידעס והחכם הגדול הרב ר' משה בר' מימון זל

המטיל מטל בזה הענין ואמ' אלנו לא ידע התופר ענין התפיר ומבין אותה ומצייר אותה בלבו לא היה עושה
המחט על התכונה הזאת אשר לא תפלט התפיר זולתה כן חס היה הסגת הראות נעלם מהסם ולא ידעו וכן
הסגת השמע איך מוציא זה הכלי המוכן להסגת הראות וזה הכלי המוכן להסגת השמע וכתיב החכם ר' אברהם
אבן עזרא כי זכר נטיע עס האזני לפי שהס נטועי כפתי נקדו הסדני בגלגל הדומי נפסוני ועס העין זכר
יצירה סבו הנורות כנורות בכל עת בעין היוקר גויס הלא יוכיח וכי תחטבו כי לא יוכיח אתכם על מ
מעטיכם והלא מקובל אכי שהוא יסר גויס על רפעס כי הביא על הרטעי מי המבול ושחת כל בסר מפני רוע
מעלליהם וכן אכטי סרוס המטיר עליהם חס וגפרית וחכך ארצס והנה ראה יודע מעטיה וגמלם כפי רפעס
ואיך תאמ' שאינו רואה ואינו שומע מעשה בני אדם וכן הוא המלמד להודס דעת חס כן היוך לא ידע דעתס
ומחשבותס והלא הוא למד דעת ידוע והוא ידע מחשבות סחוסבי עליו כי המה הכל סחוסבי עליו
סאינו יודע מחשבות ומעטיהם או פי כי המה הכל סחוסבי לעשות דבר והוא מסר מהסבות חס לא ירצה האל
אשרי הגבר וכן יאמ' הרטעי לנו חס אתס דדיקיס ממנו ואחוזי דרך טוב והמונה טובה איך יסבתס כמה
סניס בחרפה וברעה ואנו מסיביס להס כי לטובתינו תעשה זאת כי אשרי הגבר אשר תייסרנו יה כי מאהבת'
אותנו תייסרנו ומתורתך תלמדנו כי לטובתנו תייסרנו כלומ' מן התורה למוד זה כי לטוב לנו הוא מייסרו סכ' כי
כאשר ייסר איס את בנו ה' אלדיך מייסרך לכן אמ' למען ענותך ולמען כסותך להטיבך באחריתך וכן אמר
הכה כי מוסרנו לטוב לנו להסקינו ממונו רע ואדני אבי זל פי ומתורהך תלמדנו כי בייסורין ילמדנו דעת ותורה
טיטוב לעבדו בלב סלס להסקיט לנו מימי רע סיגן בעדו מפני הרפע עד זמן מותו סיכר לנו סחת דהשקיש
לו כסייהו ימי רע לרפע יסקיט לצדיק ובעת סיכר לו סחת הצדיק יהיה סוקט ולא יגע בו רע עד פי בעוד וכן
עוד זה מדברי בי לא יטוש ה' עמו כן ישראל חס הקבה ימסרס בגלות אל תחטבו כי נטסס כי לא יטסס
בגלות לעולם ונחלתו לא יעזוב כי יבא זמן סיפקדס בי עד צדק עוד יבא זמן סיטוב מספט עד צדק
ואמ' יטוב לפי שהיה המספט עס הצדק מחובר ורפעי הפרידוס ואז יטוב המספט למקומו ויתחבר עס הצדק ו
ואחריו ידונו כל יסרי לב אחרי הצדק כן פי אדני אבי זל ור' אברהם בן עזרא פי כן אל הצדיקי יטובו מספטו
ה' בכלליס רק בחלקי יס פעמי סאין סס צדק והמסל כי כאשר ירד הגסס על הארץ צדק וחסד לכל העולם
הצריכיס למיס רק למעטיס שהס חלקי איננו צדק כי יזיק להס הגסס ברב ענין ואחריו כל יסרי לב אחרי ה
הצדק והטעס חס יענו הרטעי עמך לא סרו מהצדק רק ירדפו אחריו כל יסרי לב שהס עס ה' באמת ובררס
כי עד צדק יטוב מספט מדבר בינחק עד אותו צדיק יטוב מספט ויהי כי זקן יצחק ותכהנה עיניו מראות ואל
ואחריו כל יסרי לב מתן סכרן סל דדיקיס נתון באחוריהס סנאמר ואחריו כל יסרי לב ומתן סכרן סל רס
רפעיס נתון לפניס סנאמר ומסלס לסוכאיו אל פניו להאבידו

כי כל אלהי העמים שהיו עובדים לטעמי לט
העמם והירח והכוכבים הם אלילים כלומר כאין הם
כגדו כי הוא עשה אותם וזה הוא וידוע שמים עשה ה
והוד והדר והם יכולו הכוכבים בגדולתו ויתנו הו
הוד והדר לפניהו ועו ותפארת ויתנו לו במקדשו והוא
הטמים שהם מעון קדשו והבו לידו תנו לו
בזיכר כבוד ועו והבו לידו וכפ תנו לו הכב
הכבוד במעשה טעמאלו לו מנחה לחברותיו והם חזר
חברות בית המקדש לכבוד שמו השתחוו לו
לידו בהדרת קדש בבית המקדש שהוא מהודר ומק
ומקודש על כל כל בתים חילו מלפניו כל הארץ טלא ח
חלקם ולא יראתם מפניו עד עתה עתה בהרחותיכם
כפלתו חילו מלפניו אמרו בגוים אמרו למ
למשפחות העמים הבאים לבית המקדש בסיבס לא
לארכיבס אמרו בגוים ידוע מלך ושם הארץ סוקטת
זה הוא אף תכונ תבל כל תמוט כי תכירו מלכותו כי
הנביא עמו מהגלות בכבוד גדול כי אף מוטליהם הב
הביאום אל ארצם תראו שהוא מוטל על הכל ותכירו
במשפט טעמה בגוים טבאו על ירוסלים כי
הוא מוטל ולו המלוכה אף עוד תכירו מלכותו כי ת
תכונ תבל כל תמוט כי כל העולם הם בטלוס לא יס
יטא גוי גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה ושכחו
טמחת הטמים וגילת הארץ ירעם הים ועליונות הטד
הטדה ורננת הו העמים הכל דרך מטל על הטמחה

כי כל אלהי העמים אלילים וידוע שמים עשה:
הוד והדר לפניו עו ותפארת במקדשו דבו לדי
לידוד משפחות עמים דבו לידוד כבוד ועו: הב
הבו לידוד כבוד שמו שאו מנחה ובאו להצרתיו
השתחוו לידוד בהדרת קדש חלו מפניו כל האר
הארץ: אמרו בגוים ידוד מלך אף תכונ תבל ב
בל תמוט ידיו עמים במשחים: ישמחו השמים ו
ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: יעלו שרי וכל א
אשר בו או ירגו כל עצי יער: לפני ידוד כי בא
כי בא לשפוט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים ב
באמונתו יהוד מלך תגל הארץ ישמחו
איים רבים: ענן וערפל סביבו צדק ומשפט מב
מבון בסאו אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו:
האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ: הרים
בדונג נמסו מפני ידוד מלפני אדון כל הארץ:
הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו ובו
כל עבדי פאל המתהללים באלילים השתחוו ל
לו כל אלהים

הגדולה שתהיה מכני הטלוס הגדול טיהיה בעולם והטובה הגדולה שתהיה וכן בהפך הטלוס אמר דרך מטל ט
טמם ורחק קדרו ונחמר חבלה נבלה הארץ ונחמר האבלתי כסיתו עליו את תהום ונחמר ואקדיר עליו לבנו
לבנון וכל עמי הטדה עליו על פה וסמוקים אחרים כמו אלה ומלאו דגי הים יעדו סדי כמו טדה רל ה
הטדה וכל אשר בי חיות המדבר לפני ידוע כי בא הטני הפירוס והכפל לחזק ידוע מלך הר
הרבה בחלה המזמורי בזה הענין לחזק לבות אדם הנחטים מן הגאולה חיים גבולות העמים: ענן ו
וערפל להחסיך ולהקדיר על הרטעים ואו יכירו כי דק ומשפט מכון כסאו כי עתה יאמרו כי אין משפט מפ
מכני טובת הרטעים והנלחתם אט לפניו טעם סביב סלא יהיה להם מקום לכאת מן האט האירו
ברקיו כלומר טיהיו משפטיו כראין לכל כמו טאמר אט וגפרית אמטור עליו ועל אגפיו לפיכך ראתה ותחל ה
הארץ אן יהיה האירו ברקיו כמסמעו על האט טימטור עליהם ויהיו הברקים גדלים ותמידים עד טיפחדו כל
הארץ רל יוסבי הארץ היום כדונג הטענה והרים מטל על האומות הגידו הטמים בהמטירם א
אזני אלגבים ואט וגפרית על הרטעים יגידו דק האל ותברך כי זה הוא דקו וכבודו בעשותו משפט בי טעים
עד כלתם יבטו כל ואו יבטו כל עובדי פאל המתהללים ומטת בחים עד ע ת בחלילס והיו אומרים
כי הנלחתם היתה על ידי האלילים שהיו עובדים אותם ועתה כמיספטס האל יתעלה יראו וידעו כי אין ממי
בהם ואין היכולת בלתי לידוע לבדו והפסל והאלילים הם נרות טעוטים על תכונות צבא טמים ועובדים א
איתנו הסתחוו לו כל אלהים הם צבא הטמים שהם נעבדים הם ידו וסתחוו לח כי עטה משפט בעובדיהם ו
והסתחוו אינו זוני אלא עבר במקום עתיד אן פירוש כל אלהים כל עובדי אלהי

כאן נשתחוה ונברעה נברכה לפני ידוד עשנו: ב
כי הוא אלהינו ואנחנו עם כורעיתו וצאן ידו חיו
היום אם בקולו תשמעו: אל תקשו לבבכם כ
במריבה כיום כסה במדבר: אשר גסוני אבותי
אבותיכם נחונני גם ראו פעלי: ארבעים שנה
אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידע
ידעו דרכי: אשר נשבעתי באפי אם יבואו אל
מנוחתי שירו לידוד שיר חדש שירו לידוד כ
כל הארץ שירו לידוד ברכו שמו בשרו מיום ל
ליום ישועתו: ספרו בגוים כבודו בכל העמים גפ
גפלאותיו: כי גדול ידוד ומחולל מאד נורא הוא
על כל אלהים

בואו נשתחוה יאמ' אים לאחיו באו נשתחוה כי
חייבים אנו להודות לו ולברוע לפניו בכל מיני כריע
כריעות והשתחויה הוא סגור כל הגוף בארץ פשוט
ידים נרגלים ונכרעה כריעת הראש עם קצת הגוף
כמו שאנו כורעים בצרכות והיא כריעת הצרכים ב
בארץ כמו ויכרע על צרכיו כרעו על צרכיה: לפני
ה' עטנו מגדלנו ומרומנו כמו אטר עשה את מסה
נחת אהרן: כי הוא אלדנו וסופטינו מן הגוים
ואכחנו עם מרעיתו שרעה אותנו עד הלום ונחן יד
ידו סכה אותנו בצבט אנוכחו היום היום קנה אנו
אותנו מבית עבדיש ונחיה נחן ידו והוא אלדנו אס
בקולו תשמעו שלא תהיו כאבותיכם דוד המדבר כי
תקף סגולת מבית עבדים נסו אותנו ברפידים: וכן
אומר לכס ומזהיר אתכם האל שלא תהיו עוד קטני
ערף וחומי לבס אר' תקטנו לצבט כמריבה
כמו טעמו אבותיכם במריבה: כיום מסה כי מס המקול

כקרא מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסות את ה' לאמר הים ה' צקרבו אס חין אשר נסוכי
כמה פעמים נסוכי גם ראו פעלי שבקעתי הים והורדתי להם המן ובקעתי להם הנדר והעפ כן נסוכי זהו פי'
גם אפי אחר שראו שהוכחתי מבית עבדים במסות גדולו ובנפלאו ענומות ובקעתי להם הים העפ כן לא ה
החמינו כי נסוכי והם ראו פעלי קודם הנסיון ואחר הנסיון ארבעים סנה אקוט בדור שהכעיסו כי בד
בדבר המרגלים עד שאמרתי סיהו מתאחרו במדבר ארבעים סנה ופי' אקוט מן ראיתי צוגדים ואתקוטטה עכ
ענין קטטה בדברי דול ופי' בדור בדור המדבר אמ' כי כל ארבעי סנה היה בקטטה עמהם והא' עם תועי לבב
הם אמרתי שתועי לבב הם וצט למרע ולא יאמינו כי והם לא ידעו דרכי ולא הכירו כל הנסים טעמתי עמה
ושחדו להכנס לארץ ולא בטחו בי על כן נסבעתי שלא יבאו עם ומתו במדבר מן עסרים סנה ולמעלה א
אשר נסבעתי באפי אסר בעבור זה קנפתי עליהם ונסבעתי שלא יבואו אל מנוחתי והיא ארץ ישראל סכ'
עליה אל המנוחה ואל הנחלה כי מס נחו ישראל והא' מנוחתי פי' המנוחה סכתתי להם וכן וסמחתיס בבית ת
תפלתו התפלה סהס מתפללים לפני ופי' אס בדרך סביעה כמו סאדס אומ' יהיה כך וכך אס יהיה זה וכן אמר
בתורה אס יבאו אל הארץ הסר נסבעתי לאבותס וכן אס לדוד אכזב כמו ספי' שירו לה' סיר חדס פי'
סירו לה' כל הארץ כמו סחמ' לכו כרכנה לה' יאמ' אים לאחיו סירו לה' סיר חדס סקבן אתכם מן הגלות ואמר
חדס כלומ' סכתחדסו לו סיר זולת המזמורי והטורי הנכתבי: וכפל עוד סירו לה' לחזק יחה המזמור סברו דוד
כסהעלה הארון מבית עובד חדס עם מזמו' הודו לה' קראו בסמו' אלא סיוס ביניה' סכני מעט וחדס בזה סיר חד
חדס לפי ססינה אותנו בזה הספר על קבוץ גליות ואז יסירו לה' סיר חדס דל כי הטובות וההנלאו סיהיו ליסר'
לה היה להם העמדה וקיוס לפי הסיר טהיו אומ' עליהם כך היו קוראין אותנו בלסון נקבה סירה כי הנקבה חל
חלוטה והטובה טעתידה לבא על ישראל יהיה לה קיוס לעולם לפי קרא הסיר סיהמ' על הגאה' סיר בלסון זכר
סיהא חזק יותר מן הנקבה כל הארץ כל יוסבי הארץ וכן וכל הארץ באו מצרימ' שירו ממש למס דל
תמיד בכל יוס וטעס בסרו זה לזה העפ' סכלס ידעו כאחד היסועה יהיה ספור היסועה חביב בעיניה' בכל יוס
יוס כאלו נהייתה אז כי הבטורה היא חדס הספור והוא ערב על האדס ביוס סמעו ואחר כך הולך ומתמעט
הערבות ההוא והא' כי בכל יוס ויוס יהיה ערב בעיניהס ספור היסוע' כי היוס יוס נסורה סברו כבודו
סכבד אתכם לעיני העמים אחר סהייתס נבזוס וספליס בעיניהס: בי גדול ה' ומחולל מא
מחד וכורא הוא על כל אלדים: האלדים והס המלאכים יגדלוהו ויראחזו ויהללוהו וטעס זה הספור כי אז יודו
כל העמים בו והס ישראל סירועו בעמים כי הוא גדול ומחולל:

במשה ואהרן מטה ומהרן מהיו הגדולים בכהניו
וכן שמואל מהיה הגדול בכבאים מהיו בזמנו שהכב
מהכבאים הם קוראי שמו ואלה בכל עת מהיו קוראי
קוראים אל ידוה היה עוכה אותם חוכר שמואל לפי
מהיה ממספחת מטה ואהרן כבוא כמו הם. וכן אמר
אם יעמד מטה ושמואל לפני וברם חת' מוכא מה
טכתוב במטה כתוב בשמואל זה לוי זה לוי זה אמר
טירה וזה אמר טירה זה מלך על ישראל ויהודה זה
מלך על ישראל ויהודה זה מלך ארבעי סנה זה מל
מלך ארבעי סנה זה עטה מלחמות וזה עטה מלחמו
זה הרג מלכיש וזה הרג מלכי זה בנה מזבחות וזה בנ
בנה מזבחות זה הקריב וזה הקריב זה בקריאה ויקר
ידוה אל מטה זה הקריב ידוה אל שמואל ומה סאמ'
בכהניו כי גס מטה כהן היה והוא בכהניו שמוס בכהכ

במשה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים
אל ידוה והוא יענם: בעמוד ענן ידבר אל יהם ו
ושמרו עדותיו וחק נתן למו: ידוה אל דינו אתה ע
עגיתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם:
רוכמו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קר
קדוש ידוה אל דינו: מזמור לתודה הריעו
לידוה כל הארץ: עבדו את ידוה בשמחה באו ל
לפניו ברננה: דעו כי ידוה הוא אלדים הוא עשנ
עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו: באו שעריו
בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: כי

בכהכה תחלה טמטס טבעת ימי המלואי וברם ר' יוחנן בט' ר' יוסי בר' ברכיה בטס ר' יהוסע בן קרחא אמ' כ
ארבעים סנה טעמדו ישראל במדבר לא כמעט מטה מלמטס בכהונה גדול דכתיב מטה ואהרן בכהניו אמ' ר' ל
ברכיה בטס ר' סימון מקרא מלך הוא ובני עמר' אהרן ומטה ויבדל אהרן וכו' ומטה איש האלהי בניו יקראו
על סבט לוי מטמע טהוא כקרא כהן אבל בניו יקראו על סבט הלוי קוראים אל ידוה: בעמוד עכץ טעמו
על מטה ועל אהרן והגאון רב טעדיה פי' כי מהדברי' מהס אות לכבוא כי מה טרואה וטומע מידוה הוא ט
טפעמי יהיה האות הזה עכץ טיעמד כנגד הכבוא מתיחד לפכיו וכל הרקיע איך בו עכץ כמו טכאמ' במטה וא
ואהרן ושמואל בעמוד עכץ ידבר אליה טמרו עדותיו וחק נתן למו. מטה ואהרן טמרו העדות והקאי טנתן לה
טיאמרו אותם לישראל בלי תוספת ומגרעת ואין צריך לומר המנונה עליהם לבדס כמו'
סנה מטה בטבעת ימי המלואי ומה סנה לאהרן במטמרת הכהנה כמו טכתב אהרן ובניך אהרן טטמרו חת
כהכתכס וגו' וכן שמואל טמר עדותיו והורס לישראל והטיבס לדרך טובה כמו טכתוב ויעבדו חת ידוה לבדו
ידוה אל דינו כמהיו מתפללי על ישראל כמו טכתב ויפלגו על פניה ונשאח לישראל בעבור להס פירוטו בע
בעבור ונקס על עלילותם על העלילות טעטה להס קרח ועדתו רבמו כטתראו מה טהוא עטה לאוה

לאהרניו והסתחוו להר קדשו הוא הר המוריה טבו בית המקדס כי הוא קדוש ומקומו קדוש ואמ' חת מקדסי
וכטייראו הבית לא יוראו אלא מי סנה על הבית וצחר בו וכטיטתחוו אל קיר הבית לא יסתחוו אלא למי מקדס
הבית אלא יטימו מגמתס המקוס לזכור האל ולעורר הלב אליו: מזמור פירוט סתודו לנו החסר טעטה
עמכס ואתס תאמרו הריעו לידוה כל הארץ סכל הארץ יטמונו לסמחתכס: עבדו חת וברם כתוב עב
עבדו חת ידוה ביראה וכתוב עבדו חת ידוה בטמחה חס ביראה איך בטמחה חס בטמחה איך ביראה אמר ר' חיי
חיבו בטעה טאחה מתפלל לפני הקבה יהיה לבך סמח סאחה מתפלל להקבה טאיך כמוהו באלהי וכול טלא בי
ביראה תלמוד לומ' עבדו חת ידוה ביראה חמ' ר' אחא עבדו חת ידוה ביראה טעולס הזה אבל לעתיד לבא אחזה
יעדה חכמים ואתס תגילו ברעה סאחוא על אומות העולס: דעו עתה יט לכס לדעת כי ידוה הוא הא
האלהי והוא יכול על כל העולס והנניא אתכס מהגלות בבבד הוא עטנו הוא גדלכו ורוממכו כמו אטר עטה
חת מטה ואהרן ולו אכחנו סאכחנו בקראי בטמו עמו ונאן מרעיתו והכתוב הוא ולא באלף ופירוטו טלא כוכ
כוכל לומר כחנו ועוצס ידיכו עטה לבו חת הקיל הזה והגאון רב טעדיה זל פירט הכתוב ולא אכחנו סכך ואכני
עסיתוכו באו טעריו: בתורה בהודאה סתודו לו חסדו וברם ר' יוחנן בטס ר' מנחם דמן גליא כל התפל
התפלגות בטלות לעתיד לבא וההודייה איכה בטלה כל הקרבנות בטלי לעתיד לבא וקרבן תודה איכו בטל ר' ל ב
באמרו כי התפלגות בטלות טלא יטטרכו לטאל
ואיך להס אלא טבא והודאה לאל וכן לא יהיו חטאי טיטטרכו לקרבן חטאת ואס' כי לעול חסדו כל ימי
עול יהי חסדו עמכו וכן אמ' אמונתו והוא הטבת סאכטוכנו בטוב לעתי' תהי קיימת עד דור נדרי כלום לכ הדורי

אם ידבר אל יהם ו
ושמרו עדותיו וחק נתן למו

לעול חסדו כל ימי

שְׁמַעְתָּ וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגְלֶנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
 מִשְׁפָּטֶיךָ יְרוּחַ: כִּי אַתָּה יְרוּחַ עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ
 הָאָרֶץ מְאֹד גַּעְלִיתָ עַל כָּל אֲלֹדִים: אֲהַבִּי יְרוּחַ שֶׁ
 שָׁנְאוּ רַע שִׁמְרֵנָּה נְפֹשׁוֹת חֲסִידֶיךָ מִיַּד רָשָׁעִים יִצְיָלֶם
 אֹר זְרוּעֵ לְעֵדִיקָה וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמַחָה שְׂמַחוּ צְדִיקִים
 בַּיְרוּחַ וְהוֹדוּ לְזָכַר קִדְשׁוֹ מִזְמוֹר שִׁיר
 לַיְרוּחַ שִׁיר חֲדָשׁ כִּי גַפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמֵי
 יְמִינוֹ וְזָרוּעֵ קִדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְרוּחַ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹ
 חֲבוּסִים גְּלַח צְרִיקָתוֹ: זָכַר חֲסִדוֹ וְאִמּוּנָתוֹ לְבֵית שֶׁ
 יִשְׂרָאֵל יִרְאוּ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעָתָ אֲלֹדֵינוּ:
 הֲרִיעוּ לַיְרוּחַ כָּל הָאָרֶץ פְּצַחוּ וְרַגְנוּ וְזָמְרוּ: זָמַר
 זָמְרוּ לַיְרוּחַ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זָמְרָה: בַּחֲצִצְרוֹת
 וְקוֹל סִפְרָה הֲרִיעוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ יְרוּחַ: יָרַעַם הַיָּם ו
 וּמִלְאוּ תֵבֵל וְיִשְׁבִּי בָּהּ: נִהְרֹת יִמְחָאוּ כַּף יַחַד הַ
 הָרִים יִרְגְּזוּ: לִבְנֵי יִדּוּד כִּי בָּא לְשַׁפּוֹט הָאָרֶץ וְשֶׁ
 יִשְׁפֹּט תִּבְלָה בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּמִשְׁרִים: יְרוּחַ
 מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים וְיִשָּׁב כְּרוּבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: יְרוּ
 יְרוּחַ בְּצִיּוֹן גְּדוֹל וְרַם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: יְרוּ
 שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנִירָא קְדוֹשׁ הוּא: וְעוֹ מֶלֶךְ מִשְׁפָּט א
 אֲהַב אֶתְּךָ בּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בִּיעֲקֹב
 אֶתְּךָ עָשִׂיתָ: הוֹמְמוּ יְרוּחַ אֲלֹדֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהוֹ
 לְהַדוֹם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא

מאה כהן לכהן
 וכו'

25

שְׁמַעְתָּ קוֹל הַצְּרִיקִים וְהָרַעְמִים וְתִשְׁמַח וְשָׂאֵר הַעַם
 הָעַמִּים וְיִחַלְדוּ לְקוֹלֶם וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂמַחוּ וְיִשְׂמַעוּ כִּי יִדְעוּ
 כִּי אֲבָנֵי הַבַּיִת וְהָאֵשׁ יוֹרְדִים לְמַסְפַּט הָרַעְמִים וְהַס
 הַחוֹמוֹת הַכֹּחַשִׁים עַל יְרוּשָׁלַיִם לְהִלָּחֵס וְזָכַר צִיּוֹן כִּי
 הִיא רֹאשׁ מַמְלַכֶת יִשְׂרָאֵל וְעוֹד כִּי סוּמְךָ לָהּ יִהְיֶה מִט
 מַסְפַּט הָרַעְמִים בְּעַמְּךָ יְהוֹסֵפֶט לְפִי זָכַר גִּם כִּן בְּנוֹת
 יְהוּדָה סָסַס עֲרֵי יְהוּדָה: כִּי אֲתָה ה' עֲלִיּוֹן אֲנִי
 יִכְיָרוּ כִּי אֲתָה עֲלִיּוֹן וּמֵאֵל עַד לְאֵין קֶצֶב כְּעֹלִית עַל
 כָּל אֲלֹדִים וְהַס צָבָא הַסַּמִּים סָזִיו כְּעַבְדִּים עַד עַתָּה
 אֲהַבּוּ ה' מַעֲרָה כָּל אֲהַבּוּ ה' יִשְׂכַח כָּל אִישׁ רַע וְלֹא
 יִהְיֶה טֹס סִפְק בְּלִבּוֹ טֹאֵן ה' רֹאשׁ מַעֲסִיָּה כִּי הוֹצִיא
 מִגְּלוּתָם: אֹר זְרוּעֵ לְכַדִּיק בְּגוֹלָם הוּא הוּא ו
 זְרוּעֵ לְכַדִּיקִים וְלִישְׂרֵי הַלֵּב הָאֹר וְהַסְמַחָה וְיִקְצְרוּהוּ
 לְעַתִּיד בִּימֵי הַמַּסִּית שְׂמַחוּ אֲנִי יִשְׂמַחוּ בּוֹ בָּא
 בְּאֵמֶת כִּי יִרְאוּ מַסְפָּטוֹ הַיִּשְׂרָאֵל לְזָכַר קִדְשׁוֹ הוּא סָמוֹ
 מִזְמוֹר שִׁיר לְה' סִיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹסִיעַ
 הוֹסִיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וְזָרוּעֵ קִדְשׁוֹ כִּבְרֵ פִירְסוּנָהוּ הוֹסִיעַ
 לּוֹ יְמִינוֹ כִּמוֹ סִכְתּוֹ וַיִּרָא כִּי אֵין אִישׁ וְיִסְתַּחֲוּם כִּי אֵין
 מִפְּנֵי וְתוֹסַע לּוֹ זְרוּעֵ הוֹדִיעַ חֲזֵי הַסַּסוֹק
 הָאֲחֵרוֹן פִּי חֲזֵי הַסַּסוֹק הָרֵאשׁוֹן: זָכַר הַסַּסוֹק
 וְהַמְּוֹנָה סָזִיה לּוֹ עַם בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהוֹנִיאֵם מִהַגְּלוּת
 זָכַר אֲתָתָם לְהַס וְהוֹנִיאֵם לְעֵינֵינוּ כָּל זֶהוּ וְרָאוּ כָּל אֲפָסֵי
 אֶרֶץ הֲרִיעוּ לְה' כָּל הָאָרֶץ אֲפִי הַחוֹמוֹת יִשׁ לָהּ
 לְהִיעַ וְלִסְמוֹחַ בִּישׁוּעַת יִשְׂרָאֵל כִּי בִישׁוּעַתָּה תִּהְיֶה
 תְּסוּעָה לְכָל הָעוֹלָם סֵלָא תִּהְיֶה עוֹד מִלְחָמָה בְּעוֹלָם
 בֵּין גְּבוּ לְגְבוּ פְּצַחוּ פְּצַחוּ שִׁיר: זָמְרוּ בְּכִנּוֹר לְכַדִּיק
 וְכִן בְּכִנּוֹר עַם קוֹל זָמַר סָזִיה סִירָה צָפָה: בַּחֲצִצְרוֹ
 לְכַדִּיק הַמֶּלֶךְ ה' סִירָאוֹ לְבֵית מִקְדָּשׁוֹ לְהִיעַ וְלִזְמַר לְפִי
 לְפָנָיו יָרַעַם הַיָּם עַל דֶּרֶךְ מַסַּל כִּמוֹ סִפְרִים
 נִהְרֹת וְכִן זֶה הַסַּסוֹק מַסַּל יִמְחָאוּ כַּף יִכּוּ כַּף כִּי
 כִן דֶּרֶךְ הַמִּרְקָדִים וְהַסְמַחִי כִּמוֹ סִכְתּוֹ וְיִכּוּ כַּף וְיִמְחָאוּ וְיִחַד הַמֶּלֶךְ
 בְּמִסְרֵי יִהְיֶה מַסְפָּטוֹ וְיִתֵּן הַטוֹב לְכַדִּיקוֹ וְהָרַע לְרַעְמֵים: יְרוּחַ מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יִסַּב כְּרוּבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ
 לְמַעַלְהָ אֵם ה' מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ וְהֵאֵל לְמַעַלְהָ ה' מֶלֶךְ אֵף תִּכּוֹן תִּבְלָה בְּל תִּמוּט וְהֵנָּה אֵם ה' מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים וְגוֹמ'
 וְאֵמֶת הוּא הַכֵּל כִּי יִרְגְּזוּ עַמִּים וְתִנּוּט הָאָרֶץ בְּמַפְלַת גֹּג וּמַעַג וְאַחַר כֵּן תִּגַּל הָאָרֶץ וְתִכּוֹן תִּבְלָה בְּל תִּמוּט כִּי לֹא
 תִּהְיֶה עוֹד מִלְחָמָה בְּעוֹלָם וְהֵאֵל יִסַּב כְּרוּבִים כִּי אֲנִי יִהְיֶה יִסַּב כְּרוּבִים סִיחֹזִיר סִיחֹזִיר לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ: יְרוּחַ
 בְּצִיּוֹן גְּדוֹל אֲנִי יִהְיֶה בְּצִיּוֹן גְּדוֹל כִּי סָס יִתְגַּדֵּל עַל כָּל הָעַמִּים בְּעַסוֹתָם מַסְפַּט בְּרַעְמֵים וּבְדַרְטָהּ בְּצִיּוֹן גְּדוֹל כ
 בְּסִיחֹזִיר סִיחֹזִיר לְבֵית אֲתָתָה סָעָה הוּא גְּדוֹל: יוֹדוּ סָמְךָ אֲנִי יוֹדוּ כָּל הָעַמִּים סָמְךָ כִּי גְּדוֹל וְכוֹרָא הוּא: וְעוֹ
 מֶלֶךְ אֲנִי יִרְחֵם עוֹזוֹ וְסָזִיה מֶלֶךְ עַל הַכֵּל וְאֲנִי יִכְיָרוּ כִּי הוּא אֲהַבּוּ הַמַּסְפַּט כִּי אֲתָה כּוֹכֵבֵת הַכֵּל בְּמִסְרֵי וְאֲתָה הוּא
 סֵלָא עֲשִׂיתָ הַמַּסְפַּט בְּעֵקֶב בְּהַגְלִיתָךְ אֲתָתָם בֵּין הָעַמִּים וְאֲתָה הוּא סָעָה הַסַּסוֹק לְעֵקֶב בְּהוֹנִיאֵךְ אֲתָתָם מֵהַ
 מַּהְגְּלוּת וְיִשׁ מִסְרֵי הַסַּסוֹק עַל מַסְפָּטֵי הַתּוֹרָה סִכְתָּן לְעֵקֶב כִּי כָּלֵם מִיִּשְׂרָאֵל וְאֲנִי יוֹדוּ כָּל הָעַמִּים: רּוֹמְמוּ ה'
 אֲלֹדֵינוּ וְיִמְחָאוּ כִּי יִשְׂרָאֵל וְכִנְגַד כָּל הָעַמִּים רּוֹמְמוּ ה' אֲלֹדֵינוּ בְּפִיכֶם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהוֹ רַגְלָיו סָזִיה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 כִּי הוּא קְדוֹשׁ וְשָׂמוֹ קְדוֹשׁ כִּי תִרְאוּ הַכְּבוֹדִי הָרֵאשׁוֹן סָזִיה קְדוֹשִׁי בְּהַסְתַּחֲוֹתָ לְפָנָיו וְהִתְפַּלֵּל לְפָנָיו הִיא עוֹבֵת אֲתָתָם

בִּי כִּלְיָ בְּעֵשֶׂן יָמֵי וְעֵינַי כְּמוֹתַי כְּבוֹדָךְ נִתְּרוּ הַיּוֹבָה בְּ
 בְּעֵשֶׂב וּבִשְׂלֵי לִבִּי בִּי שִׁנְתִּיתִי נִגְמַל לְחַמִּי מִקֹּדֶר אֶ
 אֲנַחְתִּי דְּבִקְהָ עֵצְמִי לְבִשְׂרִי דְּבִיטִי לְקִיָּאָה כְּדָבָר
 הַיִּתִּי כְּכֹס חֲרָבוֹת שְׂקָדְתִּי וְאַהֲיָה כְּעַפּוֹר בְּוֹד
 עַל גַּג כֹּל הַיּוֹם חֲרָפוֹנִי אוֹיְבֵי כְּהוֹלֵלִי בִּי נִשְׁכְּנוּ
 בִּי אֲבָר פֶּלֶחַם אֲבָלְתִּי וְשִׁקּוֹי בְּבִבִי מִסְכָּתִי מִבְּנֵי
 זַעֲבָד וְקִעְבָּד בִּי נִשְׁאַתְנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי יָמֵי כִּצְלָנִט
 נִטְוִי וְאַנִּי בְּעֵשֶׂב אִיבֵשׁ וְאַתָּה יְדִידֵה לְעוֹלָם תִּשְׁבֵּן
 וְזָכַרְךָ לְדוֹר וָדוֹר

המצפ"ל מתוך הנחה הגדולה כונן עמנו כאלו מת
 מתעטף קצתו בקצתו יהודי טמעה בדרש אל
 קצת חכסומית שלי בתיבה אלה תעלה ותעסה
 פירו חכסומית ריב כלומר ריב יהיה גלוי לפניך וסמ
 וטמעה חותו וריבה ריב אל תסתר כבר חנו
 חמרת והס צרתי פני מהס והיה לאכול והנה נתיקומ'
 בנו חותה קללה אל תסתר עוד כניך זה הוא סחמר
 מהר עכנו כי כלו כמו הדבר הנסוף שהוא כ
 כלה בעסן והולך לכליון ואדרון כן ימי היו ברעה
 וכאלו כלין בעסן וכן חמ' כלו בעסן כלו כמוקד ה
 המקס סדולקין בו האס תמיד יקר מוקד והוא נחר
 ונסרף כן ענמותי נחירי הוכה כעסב כתיב

ב'ו עס הדגש והדומי להס כמו סכתו בספר מכלו ואנו הוכה כעסב כמו שהסמס מכה העסב הרטוב עד סיבס
 כן יבט לבי ולמה כי סכתתי לאכול כלומר מרוב הנחה אני סוכח המאכל וידוע בחכמת הקולד כי חיי הגוף הס
 תלויס בלב ובלב הוא האוס היסודי וממנו יתכסט לכל הגוף והמוח קר לח ובקרירותו ובלחותו מיטר חמיות
 הלב החזק והיובט אשר בו והנה לגלי המאכל היה החמיות אשר בגוף עם האויר המקיף חותו מבחון מיבט
 הלחות אשר בגוף והמאכל והמטצה יסוב לגוף הרטיבות אשר חבד ממנו בחמיותו ובחוייר המקיף והנה הס
 לא יאכל יובט הלב וימות וכן אמ' יבט כשרט כחי והנו לעפר מות תספתני הנה עם היובט יהיה מות

בקורל אכתי ידוע כי האכחה צרתי הלב אמשב הנסר במקוס העור וכן יזכור העור במקוס הבסר יאכל כדו
 עורו דבתי לקחת הקחת היא הקיק הנזכר במסנה ולא בסמן קיק והוא עוף מדבר וקולו כקול כהו לפיכ'
 אמ' דמיתי לקחת מדבר רל לקולו וכן ככוס חרבות סהוא עוף הסוכן במקומות החרביס וקלג בקול כהו או
 כירוסו אני חוטב בענמי כסאני בגלות כאלו חני עם העופת הסוכניס במדבר סאין סס יסוב בני אדם
 שקדתי סקידה הוא ענין התעסקות וההתמדה על הדבר כמו סוא סקד סומר ואל' סוקד על עריהס לסקו'
 על דלתותי וכן פירס הפסוק סקדתי בגלות חילך וחילך ובכל מקוס אני מוצא ענמי יחיד בין עם נכרי כמו
 הנסר הנסרר מחבריו והוא לבדו על גנהבית וחיו כפנס צתוך הבית כי יתפסוהו כן אני בגלות כאלו חני יו

יוסב על גג הבית אעפ סאני יוסב בבית כיון סאוכני בארצי בר היום באורך הגלות מהוללי סאומריס
 עלי דברי הוללות ולעג עד סיסובו מהוללות ומסתעעיס עלי צי נסבעו על דרך והסתקס סמכס לסבועה לב
 לבחירי יתן ה' חותך לחלה ולסבועה אומרי' איהי כמו היהודי אס העסה כך וכך כי אפר דרך מסל כי
 לחמו בבין דומה לו לעפר על דרך ויגרס בחנץ סני הככסני באפר וסקוי בתכועת הנו והוא במקוס למד הכו
 הפועל וסקוי כולל כל מיני מסקה כמו המיס החלב והיון כלומר כל מה סאני סותה הוא מזוג בני עוכי כמו
 היון המסוך במיס חסכתי כמע מזגתי וכן מסכה יונה בבני זעמך כי לולי זעמך וקכך עלי לא הייתי
 אני כמסר ביד חויב זה כמה כי נסאתני ותסליכני כי הרונה להפיל דבר בארץ כוסא חותו למעלה ומפיל ת
 חותו בחזקה וכן הסליך מסמיס ארץ כי כל מה סהגביה חותו היא המפלה יותר חזקה יבי ככל כטוי א
 אמ' כטוי כאלו סמס כוסה הכל בסורו מעל הארץ כי בסור סמס יהיה הצל ועל דרך הזה בא ממנו גס כפעל
 כי יכטו כללי ערב ואמר ימי חלפו במהרה בצרת הגלות כמו הצל החולף במהרה ואצפה הגאולה ולא ארתכס

ואני כעסב איבס כלומר ימי חלפו במהרה ובעודי בחייס אני כעסב כמו שהעסב ס' יבס לחותו במהרה
 ואחז כל אחד מבני הגלית אשר קצרו ימיו כוהה על קצר ימיו ואמו' אולי אס יחריך ימיס יראה הגהול וכן
 בכל דור ודור לפיכך אמר ואתה ה' לעולס אעפ סאני הולך למות אתה תסב לעולס ותראה הגאולה לאותה ס
 סיהי בחותו הדור ותראה סיון בימיהס וזכרך לדור ודור כסס סטמך קייס לעד כך תיהי סבועתך קיימת
 ואתה אמרת כן כסבעתי מקצוף עליך ומגער כך אס כן אתה תקוס תראה סיון ובפסוק הזה טעות במקצת
 הספריס סכתוב צמיקס חכרך כסאך וכן טעה בו החכס ר' אציהס אבן עזרא ספרס כסאך והטעות הוא בין
 פסוק זה ובין פסוק סל קינות הדומה לו כי חותו סל קינות הוא אתה כסאך וסימן ח' וסל תהליס י

ויש להבין דבר זה
 כי חיי הגוף הס
 תלויס בלב ובלב
 הוא האוס היסודי
 וממנו יתכסט לכל
 הגוף והמוח קר לח
 ובקרירותו ובלחותו
 מיטר חמיות

כה"ט

טוב ידוע לעולם חסדו ועד דוד ודוד אמונתו:

לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך ידוע
אזמרה: אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי
אתה לך בתום לבבי בקרב ביתי: לא אשית לנג
לנגד עיני דבר בליעל עשה שטים שנאתי לא יד
ידבק בי: לבב עקש יסור ממני רע לא אדע: כל
מלשני בסתר רעהו אחו אצמית גבה עינים ור
ורחב לבב אתו לא אוכל: עיני בגאמני ארץ לש
לשבת עמדי הולך בדרך תמים הוא ישרתני: ל
לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא
יכון לנגד עיני: לבקרים אצמית כל רשעי ארץ
להברית מעיר ידוע כל פעלי און: תבלה
לעני כי יעטף ולבני ידוע ישפך שיחו: ידוע שמע
שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא: אל תסתור פ
פניך ממני ביום צר לי הטח אלי אונך ביום אק
אקרא מחר ענני: כי בלו בעשן ימי

כי טוב כי לעולם חסדו כל ימי עולם יהיה חסדו ע
וכן אמונתו והוא ההבטחה שהבטחתו בטוב לעתיד
יהי קיימת עם דוד ודוד כלום לכל הדורות לעולם
לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך ה' אזמרה:
בזה המזמור ספר דוד משפטי מלכותו בלי זה דרך
הוא מתנהג עם ישראל: (וספר גז' כן מה הוא עושה
בעתות הפכתי שלא יבואו לפניו בעלי ריב ויתבודד
מבני אדם באותם העניות שהוא פניו הוא מתעסק
בלבו בדרך החכמה ומפנה לבו מעסקי העולם ומכין
לבבו לקבל רוח הקדש ואח' חסד ומשפט אשירה על
החסד והמשפט שאני עושה לישראל אשירה ואזמרה
לך ואודה סמך שהמלכותי עליהם ונתת לי לב טוב
למלוך עליה במשפט וצדק כמו סכ' יהי דוד עושה
משפט וצדק לכל עמו וצדק חסד ומשפט אשיר' כי
עמך החסד והמשפט אס במשפט ויגבה ה' צבאות ב
במשפט אס בצדק והאל הקדוש נקד בצדק' ה' הונח
בס' ה' אהא אס חסד אשיר' ואס משפט אשיר' לך ה'
אזמרה: אשבידה בדרך תמים אתן לבי להשכיל
בדרך תמים תמיד ואכפה מתי תבא אלי
כלום תבא אלי צרוח קדוש אתה לך בתם לבני צק
בקרוב ביתי כאדם הנותן כל לבו לחשב בדבר והולך
בביתו חת הנה ואחת הנה וכן אמ' באלים וילך ב

בבית חת הנה ואחת הנה: לא אשית לנגד עיני ר'ל במחשב' כי כח הצנור בסני חללי המוח המוקדמי סהס
כנגד העינים עשה שטים סכאתי מעשה שטים סכאתי לפי לא ידבק בי אפי' במחשב' דבר בליעל ומעשה שטים
לפי שאני סוכה שטים והרשעי ומעמיה' נפטים מוגרת כי תפטה הסתו ומלת עשה מקור במקום סס כמו מ
מעשה' לבב עקש מי סלבו עקש יסור ממני כי לא יהיה לעולם בחברתי רע לא אדע חיס רע לא אדע א
הותו כלום לח יהיה ממיודעי ומתקדמי אלי מרשני בסתר רעהו יהי כוספת כבוד המגביה לסב והמלה
מבנין פועל המרובע מלוטן בטקל מסופט וכן מי סהיה מלטין רעהו בסתר לאמר כך וכך עשה לחייבו' במ
במשפטי המלוכה אותן אכמית כלום הייתי גוער בו וכודת אותן מלפני שלא יראה עוד פני הפך סאר המלכי
סמקדבי האכמים המלטיכי להס כדי להעניס המולסני בממוכ' אבל אני לא הייתי עושה כן אלא סהייתי סוכה
המלטין ולא הייתי מעניס אדם סלא בעדוס וזה סהיה מלטין את רעהו בסתר הייתי ממני' אותן מלפני ואינו
מזויק זה המלטין סקרן כי אפי' אס הוא אומ' אמת הוא חוטא על סמעיד בו יחודי וכן מנו אותס דול מסלסה
ססהבה סוכאן סרהא דבר עביר' בחבירו ומעיד בו יחודי גבה עיפוס ורחב לבב וכן אמ' סלמה רוס עינים ור
ורחב לבב והוא מי סעיניו רמות וגבוהו להסתכל בתאות העולם ולבו רחב בהס כלום ירחיב להס מקוס בלבו
וחוסב להס ואחר סעיניו ולבו בהס הוא רץ אחריה וכן אמ' סכתו ולא תתורו אחרי לבב' ואחרי עיניכס' וכן
אמ' דול עינא וליבא תרי סר סורי דחטא' ואמ' אותן לא אוכל ר'ל לא אוכל סאתו' עיני בגאמני ארץ אמ'
כי הרשעי ירחיק מביתו ומיסיבתו אבל כאמני ארץ עיני בהס להביא' אל מקומי סיהיו עמדי לפי אמר בגאמני
ארץ ואוסיבס אכלי גס לסירותי ולעבדתי איני לוקח אלא הטובס' דא יסב בסוס מנו ופקידות לא י
יסב בביתי מי סהוא עושה רמיה וכן דובר סקרים לא יכון לנגד עיני כלום לא אוכל לראותו כל סכן סלא י
יהי מיוסבי ביתי דבקרים אכמית יוס ויוס תמיד כמו חדסי לבקרי' אכמית כל רשעי ארץ בכל מקוס
סהס כל סכן סאכרית מעיר ה' והיא ירוסליס חבלה לעני כי יעטוף ולפני ה' יספוך שיחו זה המזמור
כחמ' על לסון בני הגלות כאלו כל אחד מבני הגלות תהיה תפלתו בלסון הכאמ' במזמור ואמר כי יעטוף כי המ

אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מוע
מועד כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו
וייראו גוים את שם ידוה וכל מלכי הארץ את כ
כבודך כי בנה ידוה ציון נראה בכבודו פנה י
אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם תכתב
זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה כי השקי
השקף ממרום קדשו ידוה משמים אל ארץ חביט
לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה לספר ב
בציון שם ידוה ותהלתו בירושלם בהקבץ עמי
עמים יחרו וממלכות לעבוד את ידוה ענה בד
בדרך כחי קצר ימי אמר אלי אל תעלני בחצי
ימי בדור דורים שנותיך לפני הארץ יסדת ו
ומעשה ידיך שמים המה יאבדו ואתה תעמד

נראה בה בכבודו אז ייראו את סה ה' ויאמרו פנה

וזאת חכרך ושימן ול זין אתה תקום כאל סקס
ומקומו ומתעורר על המעשה וכן עתה תקום יאמ
ה' תרהם ציון שהיתה חרבה ושממה זה כמה שנים י
ידענו שתרחס אותה ותבנה אותה כי עת לחננה יבא
עת שתחנן אותה חפץ סקנפת עליה זה כמה שנים
כי בא מוצד שיש לגאולה קץ וזמן קצוב וכסיהיה ה
העת שתחנן אותה יאמ בא עת הגאולה סלא היינו י
יודעים אותו עד עתה ומלת לחננה מקור מן הדגוש
ומשפטו לחננ' ובה בפתח קטון תחת סתח גדול כמו
פן חכלך בדרך שמשפטו חכלך והוקלו כמו רביס
מן הדגוש בו רבו בהיותם בגלות הם מתאחי
לנטק חבניה ועפרה יחננו עד מסל כמו שמחנן
חדס את הדבר הכאהב ויה ירבו ויאבנו חבניה ועפ
ועפרה להקיס את בנייה והחכס הכוזרי פי אתה ת
תקום כי רבו כלומ כי ירוסלי תבנה כסיכסכו ישראל
תכלית הכוסף עד סיחונן חבניה ועפרה וייראו
ואז ייראו גוים את סס ה' וכל מלכי הארץ את כבודך
הסוכן בציון כי בנה אז אחר סיבנה ציון יהי
אל תפלת הערער ישראל סהיה פגלו כערער בערב

וערער הוא עץ הגדל במדבר ולא בזה את תפלתם כמו שהיו חושבים האומות הבתב זאת ואז יאמרו
תכתב זאת היסועה בעבור דור אחרון סייהיה אחר זה הדור סייהיה בימיה היסועה והדור הבא אחר זה סלא דאו
כפלות היסועה סכנדראו אחר כן יראו היסועה כתובה איך היתה ובמה כפלות ויהללו לאל על הנפלות
סעסה לחבותיהם זהו ועס נברא יהלל יה כי הסקיף הביט משמים אל ארץ בעוני עמו על דרך כי רס
ה' וספל יראה לשבוע ישראל סהיה בגלות אסיר והיו בני תמותה כלומר קרובים למות מרוב צרתם ו
האל סמע חקצת ופתח ממאסרס אסיר קל רס דגושן לכפר בציון סס ה' לפי סהזנאס מהגלות

וסדרו סמו ותה' ציון והססוך כסול בענין בגלות פונות בהקבץ כמו סכתו וכלום גוים רבי אל
ה' ואומר לקרא כלס בפס ה' ולעבדו סכס אחד ענה בדרך כחי עתס סכלדברי בני הגלות לראות היס
היסועה ומסחד סימות בקונר ימים ולא יראה היסועה ואמ' ענה בדרך כחי האויב ענה כחי בדרך כי מפני כ
צרת הגלות והאדוני הקפים יסע ארס ממקומו וילך ממקוס למקוס חולי יטעב לו יסיבתו במקו אחר ויטרוח
עצמו בדרכים ללכת ממקוס למקוס וטרוח הדרך הוא ענוי כח וקונר ימים וזה סכב לי האויב בגלות ואני מ
מסחד סאמות בקונר ימים מפני ענוי הכח ולא אראה הגאולה ומתפלל לאל ואומ' סלא ימיתו בחצי ימינו וזהו
סאמר אמר אלי לפיכך אחי אומר לך ומתפלל אליך אל תעליני בחצי ימי חלוי חזכה לראות הגאולה
ופי אל תעליני אל תכדיתני כמו כעלות גדים בעתו ותעל סכבת הטל והחכס ר' חברה בן עזרא פי כמסמעו
ואמ' זה על עלות הכסמה בהפרדה מהגוף כמו וחרוה תסוב אל האלדי אשר נתנה וכן אמ' העולה היא למעלה
בדור דורים סכנותיך כמו סאמ' למעלה ואתס ה' לעולם תסב ופי' כמו ספירסנו לפני הארץ יסדת
לפי סאמר בדור דורים סכנותיך אמ' כמו סאתה קוים בלא חרית כן אתה ראסון בלי ראסית ואתה הוא סעסי
סמים וארץ לא בדברי האומרים סהעולס קדמון אבל הוא מחוס על ירך סאתה חוסנו וכמו סאתה חוסת'
כן תכלה אותס אס תרצה כי בידך הכל לפיכך אמר יאבדו יס מחכמי המחקר דבוח
סאומרים כי יס לעולס קץ וזמן סיחזור העולס לתיוו ובוהו ולאיז דבר כמו סהיה ויס ביניהס מחלוקת בזמן
עמידת העולס כמה הוא ויס מהס אומרים כי איך לעולס קץ ותכלה חפץ סהיה לו ראסית ולדעת אלג יהיה
פירוס הססוק המה יאבדו אס תרצה כמו ספירסנו הם יאבדו ואתה קוים לעולס

לפי סאמר
בדור דורים
סכנותיך

ובצת פילך האדם בדרך הנסמ' העליונ' פניו פני א
אדם וצנת פילך בדרך הנסמות הספלו פניו פני א
אריה וכני כמר וכני טור ודי בזה למסכיל וזכר יסו
יסוד העפר העפי מהוא צנף ארבע יסוד לפי מהע
שהעצמו' הם מוסדי הגוף והם מיסו העפר מהם קר
קרות ויבסו' כמו העפר וכן כי עפר אהה ואל עפר כ
תשוב אכוס כחזיר ימיו וצוד כי ימיו קנרס וי
וילך במהרה כמו העשב שייבם במהרה ואלו היו ימי'
ארוכי' היה יכול להטיב בדרכיו אש חטא בילדותו אבל
עתה אפי' אש יוקץ לפי טבצו ויחל להטיב מעטיו לא
יספיק לו כי ימות וזנה הוא כניץ הטרה סיניץ וחלף מהרה

אגוס סדציר ימו בציון השדה כן יצוץ: כי רוח ע
עברה בו ואינני ולא יבירנו עוד מקומו: וחסד יח
ידוה מעולם ועד עולם על יריאיו וצדקהו לבני
בנים: לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשות
לעשותם: ידוה בשמים הבין בסאו ומלכותו בפ
בכל משלה: ברבו ידוה מלאכיו גבורי בוח עטיר

כי רוח עברה בו חניץ תעבור בו הרוח ותיבטנו כן האדם עתה תראה אותו ועתה יאמ' מת פלני איננו
בלומ' איננו בין החיים ובדרם' איננו זה היצר שהוא הולך עמו ואינו בא עמו ולא יבירנו עוד מקומו מהיה צו
בעודנו חי לא יבירנו עוד. וזכר ה' אה' אה' טגוף האדם בלה אש הוא מיראיו ה' יהיה חסד ה' עליו דל
על כשמתו מעולם ועד עולם כלומ' עד עולמי עד בלי הפסק ואמ' חסד לפי סוכר יריאיו והם פחותי מחוכיו
והנה הטובה שעושה עמהם יותר ממה שהיו ראויים וכמו שיסמור להם הטובה לעולם הבא כן יסמור להם בצו
בעולם הזה אחר מותם לבניהם אחריהם צדקתו והוא היוסר כי יגמול לבניהם כפי מעשיהם כי זה הוא מיוסר
מדותיו והוא משלט עטרה מדות' ובאמרנו לבני בגים אינו דוקא הדור סלימי אלא עד אלף דור ולאזהביו יותר
מיראיו וכן אמ' משה לאהביו ולסומרי מנותיו לאלף דור וכן לאלף דור לאו דוקא סהרי אמ' לאלפי' והם כפר'
הפסוק על העולם הזה יהיה הפסוק כפול בצנץ דל' אחר שאדם מת יהיה הסד ה' לבניו אחריו עד עולם ב
בספר מעטיו הטובים וכן צדקתו לבני בגים ובדרם' חסד מעולם ועד עולם אבל הצדקה עד סלט דורות דל'
כי אדם החסיד והוא שעושה יותר על מה שנוה סומר לו הקבה חסדו לבניו אחריו מעולם ועד עולם אבל אש
הוא צדיק לבד שעושה מה שמנוה יסמור לו הקבה כצדקתו לבניו אחריו עד דור סלימי לשוכרי

אש הבגים סומרי בריתו וזוכרים פקודיו לעשותם אבל תלמוד בלא מעשה לא יכפר ואמ' כי זכר חסד האבות
על הבגים טנוטלי' סכרס וכפר אבותם כשהם טובים ואמ' בתורה ועושה חסד לאלפים וגו' וגם כשאין טובים
מוטיב להם בזכות אבותם כמו סכתו וזכרתי להם ברית דאסונים וכתבתי אצריהם בן עזרא לסומרי בריתו הם
היראים וזכרי פקודיו לעשותם הם האוהבי' שלעולם פקודיו לפניהם ובלבס לא יסכחו רגע אחד ובדרם' לפנ
לסומרי בריתו אמ' ר' תנחומא למה הדבר דומה לאלמנה שהיה לה בן כל הימי' סלת היה בנה נשאה הבן כזקק
לחמו כיון דנשב אהתתא אמר' ליה אמיה ידענא אנא דאנת מודקק לי אלא האידנא כמה דהוית לי לית את ינש
יכול אלא הוי דכור לי כך כל הימים שהיו ישראל במדבר והיה המן יורד להם והבאר עולה להם לסומרי בריו
בריתו שהיו זקוקים לאל והיו יכולים להיות סומריש את התורה ואין ינעו' בה אבל עכסו שאדם צריך להזכר ל
לפרנסתו ולזוכרי פקודיו ידוד כמו המלך היושב על הכסא למעל' מהכל וזש הסמים כסאו הנה הכל
הסמים והארץ תחתיו וברפותו זהו ומלכותו בכל מסלה ואחר מהכל מעטיו ותחת מהסלתו מעלה ומטה ברכו
אותו כלכס לפי אמ' ברכו והאל בעליוני' וכלה בתחתוני' ובדרם' אמ' ר' ברכיה אהה מותא ארבעה גיותנין בעו
בעולם ארי וסור כמר ואדם בחיה אין גיותן מארי שהוא מתגאה על כל החיות בבהמה אין גיותן מן הסור'
בעופות אין גיותן מן הכסרי' ומן גיותן על הכל האדם שהוא טולט בכלס סכ' ורדו בגת היס וכו' מה עשה ה
אקבה נתן ארבעה גיותנין בבסא הכבוד לומ' שהוא מתגאה על כלס סכ' כי גאה גאה ותרגו ארי מתגאה על ג
גיותניא ומלכותו בכל מסלה. ברבו ה' מלאכיו שהם עליוני' במדרגה על כל הכבדאי ומכס יבא כח ת
תנועת הג' גלי' והכוכבי' לפי אמ' גגרי כח עמי דברו כי במנותו ובדברו יעסו הכל ואמ' לסמוע כי הם עושים
תמיד מה שנוה אותם ומזמני' לסמוע מה שיכוס והחכס ר' אביה' בן עזרא פי' כי על ידס תבאנה הטרות מן
הסמי' כדבר סנכריב ומשה אמ' ויטלח מלאך' ואמ' ומלאך' פניו הוסיעם גגרי כח כי אין יכולת בנברא לעמוד
לפניה' והמלאך' סגא אל יעקב מנוה היה וטעם לסמוע בקול דברו כי אינ' כבגי אדם פיקו סכר מה' בעמות'

חרופא לכל תחלואיכי: הגואל משחת חייכי המ
המעטרבי חסד ורחמים: המשביע בטוב עדיך
תתחדש בגשר געורייפי: עשה צדקות ידוה ומשפ
ומשפטים לכל עשוקים: יודיע דרכיו למשה לב
לבני ישראל עלילותיו: רחום וחנון ידוה ארץ א
אפים ורב חסד. לא לנעח יריב ולא לעולם ישו
יטור: לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמול
עלינו: פי בגבוה שמים על הארץ גבר חסדו על
יריאינו: ברחק מורח ממוערב הרחיק ממנו את פ
פשעינו ברחם אב על בנים רחם ידוה על יריאינו
כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו:

הבשביע בטוב עדייך עדייך כמו פיך וכן עדיך
לבלוש. ואמ' זה כנגד החלה כי החולה ימאס כל מאכל
כמו סכתו והמתו חיתו לחס וכפסו מאכל תאוה זה
והנה האל עושה חסד גדול עם האדם שנתן לו התח
התחלואי לכפרת עונותיו וירפא אותו מן החולי וזה
הוא סב' המשביע בטוב עדיך ספה שהוא מואס המא
המאכל הוא משביע אותו בטוב עם הצריחות תתחד
כנסר כעורייב עם הצריחו מתחדם ומתחלף הנעורו
כמו סב' דוטפט בסרו מנוער יסוב לימי עלומיו. וב
ובאמרו כנסר חומרו כי הנסר מתחלף מעטר לעטר
סנים וכן כתו יעלו אבר כנסרים וכת רבינו סעדיה
כי הנסר יעוף על כל העופות ויעלה מאד על פניו
רקיע השמים ויקרב לחס האם היסודי ויפיל עמו ב
ביס מרוב חוס וימרט ויתחדם ויעלה אבר ויסוב לי
לימי עלומיו וכן כל עטר סנים עד מאה ובסכת המ
המאה עושה כמנהגי ויפול ביס וימות סס. ומה שאמ'

תתחדם לסון נקבה טעמו על תולדת הנעורו סהוא הליחה והרטיבות וכן אמ' דוטפט בסרו מנוער ספירו
רטוב ופס עושה צדקות לפי סזכר סרופא אותו מזליו ועושה בזה צדקה לעמו אמ' כי כן מסטטו ודרכו
עס ברואיו סעושה עמהס צדקו וכן במה סבין אדם לחבירו מניל העסוק מיד העוסק ומסלס לו רע תחת ה
הרע אסר עסה לחבירו זהו ומספטי לכל עטוקיס עושה מספט בעיטוקיס בעבור העסוקי ולמד לכל בעבור
כלמד אמרו לו אחי הוא ובאמרו לכל רל מאי זה עס סיהיס העסוק יודיע כמו הודיע כמו יעשו עגל
בזורב חו יסיר מסה חו יכנה יחוסע והדומיס להס דרכיו הס מדותיו סמתהג בהס עס ברואיו וסאלס ממנו
מסה באמרו הודיעני כל את דרכיך והודיעס לו כמו סכתו ויעבור ה' על פניו ויקרא וגו' לבני ישראל עלילותיו
מעסיו. כי בהס התכהג עס ישראל במדבר וכן מתכהג עמנו בגלו ואלה הס קצת המדות רחום וחנון
ה' ארץ אפיוס ורב חסד ולא הזכירס כולס אלא דרכי הרחמי סהוא מתכהג עמנו בגלות רחום סמרחס עלינו
בגלות ונותן אותנו לרחמי לפני סובנו ואיכס מכליס אותנו וחנון סחונן אותנו בהזמנת מחיתנו. ארץ אפיוס
ארץ אפיוס סמאריך אפנו ואיכס מעניסנו בצפת חטא אלא מאריך עלינו חזון בתסוב. ורב חסד סמרב
בכל יוס חסדו עמנו. לא לכנה יריב ואס הריב עמנו וכטר עוניכס בתתו אותנו בגלות לא תהיה זאת המ
המריבה והנטידה לכנה ולעולס כי ירחס עלינו ויעלנו מן הגלות. לא כחטאנו. לא עסה עמנו כחטאנו
כי לפי חטאנו הייכס חייבי כליה לא גלות לבד וגס בכל יוס ויוס אינו עושה עמנו כפי עונותינו והפסוק ככול
במלות סונות. בי כגבוה סמיס כמו כי גדול עד סמיס חסדך אינו יכול להגדילו יתר למראה בני אדם
אמ' על יראיו והס ישראל כי כלס יראיו אקפ' סחוטאיוס לפעמי מכל מקוס יראי האל ופחדו ממנו ואליו הס
סביס לא כסאר האומות סיראיו אלדיס אחריס. ברחוק מורח ממערב חס כפליס מגבוה סמיס על הא
הארץ הרחיק ממנו את פטענו וזהו גבורת חסדו סהרחיק כל כך פטענו ממנו ואקפ' סרבנ הרחיקס המרחק
הרב סיכול להיות בסובנו אליו ואמ' כרחוק מורח ממערב ולא אמ' כרחוק ספון מדרוס לפי סממורח למער'
כולו יסוע. ויכול אדם ללכת ממורח למערב ואין אדם יכול ללכת מצפון לדרוס מרוב הקור חו מרוב חוסו ו
וברט אמ' ר' ירמיה לא יהי בר נס סאמ' ירחיק יתי מן חטא אלא ירחיק חטא מנחי תרחיק ממנו את פטעינו.
ברחם אב כי אין רחמיס גדולי כרחמי האב על הבן. בי הוא ידע טעס למה סזכר הרחיק ממנו את
פטעינו כי הוא ידע יצרנו כמו סכתו כי יצר לב האדם רע מנעוריו והנה בטבע האדם סיחטא כי תאוות הבה
הבהמיות קבועו בו ואס לא יהיה גבור וכובס את יצרו לא יוכל להמלט מן חטא ואקפ' כן אין אדם סלא יחטא
פעס חו פעמייס וכן כתו אין אדם צדק בארץ אשר יעסה טוב ולא יחטא זכור כי עפר אכחנו הפסוק ככול
במלו סוכו כי פי זכור כמו ידע כלומ זכור לפסנו המיד ופי עפר אכחנו כמו יצרנו כי היצר הוא התאן הבהמיו
סהס עפר כי באותס התאו' ידמ' האדם לבהמ' סהוא כולה מן העפ' אבל באדם יתרון בעבור הנסמ' העליונה.

לפי חטאנו

דברו לשמע בקול דברו:

ברכו ירוה כל עבאו משרתיו עשי רצונו: ברכו י
ירוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכו נפשו
את ירוה: ברכו נפשו את ירוה ירוה אלהי גדלת
מאד הוד וחדר לבשת עושה אור בשלמה נוטה
שמים כיריעה המקרה במים עליותיו השם עבים
דבובו המחולך על בנפי רוח: עשה מלאכיו רוחו
רוחות כשיתיו אש לוהט: יסד ארץ על מבונות
כל תמוט עולם ועד:

רח וחו סכרס ותענוגס ותפארת לסמוע בקול דברו
ובדרס ברכו ה' מלאכיו חס בעליוני הוא מדבר היו
כבר כאמ' ברכו ה' כל צבאו אלהי חסו מדבר אלה ב
בתצונו ומכין סנקראו התפתחו מלאכיו סכ' ויסלת
מלאך ויוציאו ממזרים וכי מלאך היה והלא מסה ה
היה מכאן אתה למד סנקראו הנבוא' מלאכיס וכן
הוא אומ' ויען חגו מלאך ה' ר' יהודה צ' סימון אומ'
יעל מלאך ה' מן הגלב' זה פנחס ורצ' אמרי ומראשו
במלאך האלדים כנרא אחד על כרחך אתה למד סה
ס' הנבוא' נקראו מלאכיו גבורי כח עוסי דברו סומעו
דברו היה צריך לומ' תחלה ואחר כך עוסי אלה למו
הוא אומ' לישראל סעמדו בסיני והקדימו עסיה לסמ

לסמיעה ברכו ה' כל צבאו ברכו ה' כל מעשיו הס התצונו כי כלס מעשיו וממסלתו על כלס
והס חרבע יסודו והנאגין מהס והס חייס והנחמי והדומס סהוא האבגיס והעפר והמתכות ומה סלמ' בכל מ
מקומות ממסלתו לפי סכבראו מטה במקומו חלוקי היסוד מהס ציבסס ומהס צימיס ומהס צאויר ואחר כך ח
אומ' ברכו נפסי את ה' כי היא עליונה על כל התצונו והאדס בטכלו מוסל עליהס וכן חמ' תמטילאו במעטה ו
ידיך והתצונו אין בהס דעת לבדך ולהלל אלה האדס הוא המברך האל עליהס לפי בריאות ולפי מעטקס ו
נכאלו הס מברכי וכן אנו טיח לארץ ותניך ונספרו לך דג' היס על זה הדרך לפי החל בזמנו ברכי נפסי וכלס
צברכי כי האדס צנפסו העליונה כולל הכל בחכמתו ומכין בעליוני ובתצונו ועליהס לבדך האל על הכל
ברכי נפסי את ה' גדלת מאד זה המזמו ספר בו מעטה בראסי וכי הכל עטה האל בחכמ' לתקון הבריאו
וחמ' ברכי נפסי כי אין בתצונו מי סידע לבדך אלה נפס האדס המטכלת ואמ' גדלת מאד ממעסיך אנו מ
מכירי כי גדלת מאד הוד והדר לבט' כסבראת הגלגלי תחלה והס כמו לבוס הדר לך ומחדרתס יכיר אדס ב
צטבענו עתס הדרך וכבודך כי רב כמו הלובס לבוס מלכות סיכיר האדס טחינו יודעו במל' בוס סהוא מלך ו
נכתב הקכס ר' אברה' בן עזרא רוב הודך והדרך ולמו עיני הנסמ' לראות כבירך כאשר ימנע המלביס לראות
הלובס ובדרס אגב' חלעזר מהו מאד עד סלח בראת עולמך גדול היית ומסבראת עולמך כתגדלת מאד הוד
והדר לבט' צמר ודס חס הוא גבור חסו הוא כאה חסו דברי' כאחד אבל הקצה יס
בו סני הדברי' הסוד וההדר ועתיך ליתנס סניחס למלך המסוסי סכ' הוד והדר תסוה עליו עוטה חור
כסלמה חל באור כי הוא כברא תחלה אחר הגלגלי וכן חמ' בתור' תחלה יהי חור ופי' עוטה כמו ספירסנו הוד
והדר לבט' חור יהיה עוטה יוכא לסליסי ופי' כמו מעטה כלומ' סהלביס העולס חורה כמו טיעטה אדס סמלקו
כנטה סמיס כיריעה זה חמ' על הרקיע המבדיל והו' נקרא סמיס כמו סכ' ויקרא חלדי לרקיע סמיס חו הבריאו'
היתה בוס סני ולא נוכל לפרס כי על סמיס העליוני חמ' סהס תסעה הגלגלי והיסודו הארבע וסבבי הגלגלי
סתיס עסר' סעות כי עס תכועת סבוב הגלגלי כברא הזמן ובסוף סתיס עסרה סענו חמ' האל יהי חור יהיה חור
סתיס עסרה סעות והנה ערב ובקר הס יוס אחד דבוקרה במיס עליותיו ימ' כי רמוז בזה על המיס חסר
מעל לרקיע ואין חכמי המחקר מודיס בזה סיהיו מיס מעל לרקיע ופירסו צענין אחר המיס חסר מעל לרקיע
ויס לפרס המקרה במיס על העביס סהס עליות והס כמו קרוי על הארץ וחמ' סהס עביס כסל עכין צמלות
סוכנו וחמ' רכובו כי במאמרו ובדצונו העבי' רני וסביס כמו סהבמ' סהולכת צרנו הדוכב עליה וכן המתהלך
על מהירות רוחף הרוח וירחף העביס אל הפאה סהוא הולך וברצון האל הולך הרוח אל הפח' כאלו הוא הולך
על כנפיו עוטה מלאכיו הרוחו הנסוב' הס מלאכיו וסלוחי' כי אי' דבר במקרה אלה הכל צבוב
בסוכ' מכון וכן חס לוחט והו' חוסי' והב' קי' המרענני הכל הו' בדברו וכול' מסרתי והוכי' הדברי' סכאו' באויר
ואחר כן זכר הארץ והמי' מה סכעס' בני ססליט' מהראו היבט' יסד' ארץ דל' כי כתן בטבע הארץ להיות'
קדורי' והמקוס סספל הוא אמנעות הגלגלי' והיא לא תמוט לעולס ועד כי חס תמוט מן ססטה צדדיס' וצעלת
והאל כתן בטבעה לירד ולא לעלות וכן מתכונתה סיסדה עגלה ככדור לפי סהיא בתך עגלה ואין

כ"ר

למנו

בראשית ביתה: הרים הגבוהים ליעלים סלעים
 בחסה לשבנים: עשה ירח למועדים שבש ידע מ
 מבואו: תשת חסך ויהי לילה בו תרמוש כל חית
 חיתו יער: הכפירים שאגים לטרף ולבקש באל
 אכלם: תורה דשמש יאספון ואל מעונותם ירכ
 ירבעון: יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב: מ
 מה רבו מעשיך ידוה כלם בחכמה עשית בל יאח
 הארץ קניגיה

והנה ברא הארץ ויבש המים הגבוהים לקנן בה
 בהם העופות כי היו עוף להיותו מעופף באו
 באוויר והנה העצמות נפוני יותר הם טובים
 לו יותר לנוח עליהם בהם נפרו הם כלל העו
 העופות וזכר בפרט לפי שהוא עוף גדול ודר
 ודרכה לקנן בעץ בראש הגבה לקנן בדרוסים ופי
 ביתה קנה הרים הגבוהים כיון שזכר מדור ה
 העופות שהוא בעצים הגבוהים אמר גם כן ההרים
 הגבוהים שהם מדור החיות שבטדה זכר בפרט היעל
 היעלים כי הם יבקטו ההרים וטם ישכנו וכן קרא
 אותם יעלי מלע סלעים מחסה לספטים וכן הסלע
 הסלעים תועלת לחיות כי הסלעים יש בהם מערות

ונקרות יחסן מהם הספטים וכן יחסן תחת סעיפי הסלעים והנה הכל נברא לצורך ולתועלת חין דבר רק נחמט
 נחמט המעלה נברא לתועלת הגדול מיגו כמו ספירטנו
 לתועלת האדם כי הוא עליון על כלם והנה זכר הנבראים ביום המלישי ותועלתם ואעפ שזכר בכללם הרים
 וסלעים והם בכלל הארץ שנבראת ביו הראשון זכרם הנה על ידי גלגול זכר תועלת העני לעופות כמו שהם
 מההרים והסלעים גם כן תועלת לחיות עשה ירח עתה הזכי הנבראי ביום הרביעי והם המהורות והחל
 בירח ואעפ שהוא המאור הקטן לפי שהלילה קדם ליום וליל רביעי שמשו הירח והכוכבי נבקר ביום הרביעי
 זרח השמש ואמר עשה ירח למועדי כמו שכתוב והיו למאורות לאותות ולמועדי וזכר הנה המועדי על הירח ול
 ולא על השמש כי בזכרו על הירח והוא הדין לשמש כמו שכתב בתורה וכן בזכרו הירח הוא הדין לכוכבי שהם מ
 מוסלי עם הירח בלילה או פירוש עשה ירח למועדים אמר עשה הירח כן להיותו מלא והסר לדעת כי המועדי
 בלומר לחלוק בו זמני הסנה שהם שנים עשר הדם לפיכך עשה אותנו מלא וחסר כי בכל חדש נקח מתחתו כח
 באורו ובה נדע זמני השנה ויש לנו בו תועלת בזה לבד תועלת האור שיש לנו בו תועלת הקרת שמש יד
 ידע מצאו הנה הסכימו החכמים כלם כי הירח גוף סחור חין לו אורה אלא מהשמש כפי התקרבו מהשמש וכ
 וכפי התרחקו והנה הירח כאלו לא ידע כי חין אורו מעמו אלא מזולתו והוא ביהו למיעדים ולא כן השמש כי
 אורו מעצמו והנה הוא ידע אורו ומלת מבאו כוללת הזריחה והסקיעה כי כשהשמש זורח הנה הוא בח על ההר
 הארץ וכשהוא סוקע הנה הוא בא תחת הארץ אלא מפני שיש לו טם אחר בהרחותו והוא הזריחה שמשו בליון
 בא בתת על סקיעתו ויש לפרס מבואו על הירח אמר כי השמש ידע מבוא הירח בזריחתו ביום רביעי בבקר
 ובעת זריחתו היה מבוא הירח וסקיעתו כאלו הוא ידע זמן מבאו ורבותיכו זל אמרו שמש ידע מבואו ירח כמו
 ידע מבואו כלומר לפי שיש במהלכו רחוקת עקלקלות כאלו לא ידע מבואו ואמרו פעמי טבא בארובה פעמי
 טבא בקצרה תסת חסך עתה זכר כעולת הלילה ותסומת החשך היא סקיעת האור אמר כסתמי רסך בעולם
 ויהיה לילה טבו תועלת לקחת החיים והם החיות וחיות היער שהם אוכלות צמד ואוכלים טאר החיים הטר נה
 יכולת עליהם ובינו לא נחת להם רעות להלך חוץ לצבולס מלא ויקו לאדם ונחת מורא האדם עליהם כמו שכתב
 ומראכס וחתכס יהיה על כל חית הארץ ומפני מורא האדם
 שחמ בו תרמום כל חיתו יער ופי תרמום תלך כמו כל החיה הרומסת על הארץ נו חיתו כוספ כוו צבו בעור ו
 וזולתו והנה מכלל זכרו תועלת החיו הטורפים בליל נודע התועלת שיש לאדם בלילה שיש וינוח מעמלו וכן הנה
 הבהמו הגדלו עמו הכפירי שואגים לטרף הכפירים עולי ימי מהאריות והחיות הטורפי וכפיר גדול מ
 מגור ולבקס מאל אכלס כי הוא כותף לחס לכל צמד בהסתלסלו הסיבות וכאילו הם מבקטי ממנו אכלס בב
 בבקס טרפס תורח השמש מפני האדם סינא לעבוד הסדה ואל מעונות כמו נבמעונות וכמהו ואל ה
 הארון תתן את העדו יבא חד לפועלו והנה כל הנבראי בכונת מכון וחכמ חכס מה רבו מה גדלו
 אז פי רבו מלספר כשהסלי לספר בראוי מטה שהם גלוי חכמ לאדם יותר מברוחי היצפה לפי חתס בהם כן
 גאמ כי יודעים חנו כי כול בזכמ עאוי מלא הארץ קניניך חין דבר במקרה נאמ מלחם כי חין חין מקו ריפ

וכן אמר ואלה האותות

היבשה שגדלה וכו' עם זכר בדיחיים והוא ירח וכס
 לאדם ירח הנברא היש לספך קבש פהש בנה הספון ואמר כי יודעם
 וישפירם וכו' ואל יבא יבא עשויים בהשגח האל
 צניניך מלא הארץ הכל הארץ וכו' ואל יבא יבא עשויים בהשגח האל
 מלאה כי אין באין מלאה כי אין באין מלאה כי אין באין מלאה
 זונה שמים ארץ

ת
 ת

מבין עפאים יתנו קול: משקה הרים מעליהו
כפרי מעשיד תשבע הארץ. מצמיח הציר לבח
לבהמות ועשב לעבדת האדם להוציא להם מן
הארץ ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן
ולחם לבב אנוש יסעד: ישבעו עצי ירוד ארזי ל
לבנון אשר נטע אשר שם צפרים יקננו חסידה ב

מבין עפאים האלף כחה והחירק תחת הזוד והס עליו
העץ והס בארמית. ואתרו עפיה ועפיה ספיר. וחמר
מבין עפאים ולא זכר העצים כי ברוב גדלים העצי
על ספתי הכהרות יתנו קול ממנפנפים ומרככיס
בושקה הרים מעליותיו אחר טזכר הקנות המים
טזיה ביום הסלימי וזכר עס זה תועלת המים אשר ב
ביבסה זכר הנמחים טנבראו גס כן ביום הסלימי כ
כמו טאמ' תדטא הארץ דטא וקודס טהדטיאה הארץ
עלה אר מן הארץ להסקות פני האדמה ואחר כן הד

הסיאה כמו סכ' ואר יעלה מן הארץ והסקה את כל פני האדמה ואחר כן וינמח ה' אל' דים מן האדמה וזהו ט
טכ' מסקה הרים מע' יותיו והס העככיס וזכר ההרים כי הם צריכים למטר יותר מן העמקי והמיסור כי תמצא
בהם הלחות יותר ממה שתמצא בהרים ועוד כי יוכל אדם להסקות העמקי והמיסור מיומי הכהרו ולא כן ההרי
ו. אר כן אמ' תטבע הארץ מפרי מעשיך תטבע הארץ כפל ענין במלות טונות כי פרי העככיס הוא הגסס ו
נזמ' מעשיך כי ענין המטר הוא מעסה חכמה מהאל ופלא גדול וכך זכר אליהוא בזכרו נפלחות האל בעסותו
למטר חק ואמ' האל לחיוב הים למטר אב או מי הוליד אגלי טל וזהה מעסה האל העב' והמטר הפרי' מ
ג. צמח חני' והנה עס המטר מצמיח החציר לצורך מאכל הבהמו וגס כן הצמיח עס המטר עצי כמו סכ'
ישבענו עצי ה' אבל קודס זכר תועלת החציר והעשב לאדם ולבהמו ובכללס זכר מוצא עצי המאכל וזכר בפרט
חני' סהאדס כוון בהס והס דגן תירוס וינהר ופי' ועשב לעבודת האדם הוא עשב שהוא מאכל אדם כי הוא י
ינח עס עבודת האדם כמו סנגור לאדם הרמסון בועת חסך תחכל לחס. אבל מאכל הבהמו תוצא הארץ בלי
עבודת האדם ואמ' להוציא לחס מן הארץ כי עבודת האדם בהדמ הוא להוציא לעצמו ולגור' הבהמו טעובד
בהס האדם כמו הבקרי והזמורים ויהיה המבחר בהס לעצמו כמו החטה ולבהמו הסענורים והתבן ולחס הוא
כלל קל מאכל וזכרי חני' ברוב על הלחס סהוא תמיד למאכל האדם ועליו אמ' ולחס לבב חנוס יסעד' ו
ויין יצמח לבב חנוס ומוציא גס ויין מן הארץ כי גס הוא לתועלת לשמח לבבו והס יס' סהו במדה ייטיב סכ
כי עס סמחת הלב ייטיב הסכל והנביחים לעד ומוציא גס כן הסמן סאוכל חני' האדם ומצהיל ומחיר פניו ו
וגד כן מדליק ב' ב' ילה אבל זכר עקר תועלתו סהוא מצהיל פניו ופי' מסמן כלומ' להצהיל פני אדם ממה יס
יהיה מסמן או איכסר סרמו באמרנו מסמן להדליק חנר בו בלילה כלומ' מקנת תועלתו הוא להצהיל מראה
פי' לו תועלות חרות לצורך האדם להדליק בו ולמסוח ולפי סזכר תועלת היין והסמן וזכר תועלת הלחס
העס סג' ויה תועלתו ואמ' ולחס לבב חנוס יסעד כי חין מאכל סועד הלב כמו הלחס וכך הוא חנוס ותקחה פת
גחס וסעדו לבכס ואומ' סעד לבך פת לחס' ישבעו עצי ה' מהמטר סזכר למעלה מסקה הרים והעצים
החלה סזכר הס עצי היער וסמך העצים אל ה' כי דעתו על העצים הרמי והנסאי וכך הוא דרך הכתו לסמך
אל האל הדבר הגדול והעצים כמו הדרי אל ארזי אל סלהבת יה עיר גדולה לחלדי' או איכסר ססמיכות עצי
ה' לפי סחין בצמיחתן ובגדולס תפיסת ידי אדם ולפי סזכר למעלה העסב והעצים סגדולס עס עבודת האדם
זכר אלה ס' חין בהס עבודת האדם חלא רנון האל לבדו סנתן בטבע האדם להוציא לפי אמ' עצי ה'. וכך אמר
חני' לבנון אשר נטע כי לא נטעס האדם כמו סנוטע עצי המאכל לצרכו לפי אמ' אשר נטע כתן טבע לארץ
להוציא לצורך הברואי והוא יסקה חותס מעליותיו ויסבעו חין צריך לאדם להסקות וגס יס במקומות יער
מעצי המאכל טינוחיס בלא עבודת אדם כמו התפוחי והאלונים. אשר טס צפרים יקננו עתה זכר תו
תועלת בעודס כומחין כי עבודתס יס בהס תועלת לאדם לקרות בהס הבתים ולבגיכני אירס ולעסות מהס
החניות גס חותו אשר חין בו תועלת למלאכ' והוא הזמור' אשר בעצי היער יס בו תועלת להדליק בהס האס ל
לפי טחס עצים דקיס טוביס להדלקה וכך אמ' הכתו עץ הגפן בעצי היער נתתיו לחס לאכלה אמר נתתיו כמו
סחמר אשר נטע כמו ספירסנו אבל בעודס בארץ כומחיס מעפי סחין טס פירות יס בהס תועלת לעופות ל
לסכין עליהס ולקנן בהס והאל צרח הדברים הסחותיס לתועלת הגדול' יס מהס בכבראי מטה האדם הוא הנב
סנכבד ותחתיו סחר מיני החיים ותחתיהס הצומחיס ותחתיהס הדומס סחין בו נפט ותכועה כלל

מפני אלה המאכלים
הם יס' וזהו שם
לפי דרך חכמה

וזה היום גדול ורחב ימים סם רמש ואין בספר חי
חיות קטנות עם גדולות: שם אניות יהלכון לוי
לויתן זה יצרת לשחק בו: כלם אליך ישברון ל
לתת אכלם בעתו: תתן להם ילקוטון תפתח יד
ידך ישבעין טוב: תפתיר פניך יבחרון תסוף רוח
רוחם יגועון ואל עפרם ישובון: תשלח רוחך יב
יבראון ותחדש פני אדמה: יהי כבוד ידוה לעול
לעולם ישמח ידוה במעשיו

זה היום גדול ורחב ימים ויש עתה דבר על הנבראים
ביום חמישי והם הדגים ומדור הים סתוא גדול ורחב
ידים גדול באורך ורחב ואמ' וזה היום נראה וידוע
לכל יעוף סכנרא גם כן ויש כזר זכרו על
ידי גלגל אמ' על הדגים פ' וספר כי יותר פרי'
ורבים מחיות הסדה ופוד כי הם ילדים בכל זמני ה
הסנה לסי מספרם יותר מחיות היבשה לסי אמ' ואין
מספר שם חניות אמ' כי גם הים שחינו מדור
לנבראי היבשה נתת חכמה באדם ללכת בו באניות ו
ועובר בו ממקום למקום וכד דגי הים למאכלו כמו
סבידך חיותו אלדים ואמ' ורדו בגדת הים ועל ידי הכ
חניות הוא פרודה בדגים כמו סחמ במזמו מה הדיר
סמך צפור סמים ודגי הים וגי: לויתן זה יצרת לשחק בו הוא הדג הגדול אשר בים אשר ספר הכתו בספ' חיוכ
גברתיו ועבומתו ואמר זה חנפ סלא ראהו אדם לפי סנודע צספור הכתוב ואמ' למחק בו פי בים כלומר בכל
פבראי הים משחק כי כלס כאין נגדו וכלס ברשותו ויחבל מהס אשר ירצה וצא על דרך ורזונים משחק לו הו
הוא לכל מצר ישחק כל דבר סיבזה אדם ישחק לו וילעג לו וכך זה ישחק לו תשחק לכל הגים והנה נזכרו כ
כל הנבראים והנבראים ביום הססי שהס החיות והבהמות והאדם נזכר למעלה בגלגל ברם חליך יס
ישברון אמ' כל נבראי מטה החיים בראת חיותו ובראת מאכל' חנפ כן בכל יום ויום חליך ישברון לתת חכלס
בעתו כמו פ' כותץ לחס לכל צמר והוא על ידי הסתלטלו הסבות וגיך לתת ולמנוע מהס ואמר בעתו לסון
יחיד כי כל מין ומין יס לו עת ידוע יודמן לו מאכלו או בעתו טעמו חל האוכל ואמר חליך ישברון והנפ ס
שחין בהס דעת מי הכותץ והמכין לפי הטבע הכתון בהס ישברו חל חקס ואל מנהגם הכתון להס חנפ סהס
לח ידעו למי ישברו הנחנו יודעים כי חליך ישברו כי חתה הכותץ והמכין תתן להס ילקוטון הססוק
כפול במלות סוכות ואדני חבי זל פי בעת בצורת סילקטו מעט כאן ומעט כאן ובעת הסבע תפתח ידך יסם
יסבעון טוב' הסתיר פניך יבהלון כסתתיר פניך והוא כסתמנע מאכלס יבהלון כי חין להס יכולת
להעזר זולתך תנסף רוחס יגועון תנסף כמו תלסוף עד רוחו וכסמתו חליך יחסף ואל עפרס יסובון כסתתא
הרוח מחיז יסוב הגף אל העפר' תשרדו רוחך יבראון אמ' קצת חכסי המחקר כי כל חי אחרי מותו י
יקוס כי הנפשות הן עתידו להתגלגל ולחזור לעולס חבל חכס חוזרו חל החומר הרהסון כמו חיותו החומר ב
בענמו ויהי זה תמיד לבמה חלפי סכה ונדולי הפלוסופי חומ' כי לא תסוב הנכס אל הגף לעולס כמו סאמר
חיוכ עד בלתי סמים לא יקיכו ולאמונתיכו אכחנו זרע ישראל והמחזיקי בהמונתי ויהי הנכסו חרות רל חל
החומר הראסון אשר יצאו ממנו לזמן תחיות המתים אשר יעדכו בו האל יתברך ויהיה זה עד כס ופלא ולא כ
כפי הטבע ועל זה אמר תפלא רוחך יבראון וחנפ סהססוק למעלה מזה הוא על כל החיים לח על אדם לבדו
אמ' זה על האדם שהוא עקר החיים נבראי מטה ואס תהיה תחיות המתים לכל אדם זה מחלוק בין חכמינו ו
י'וב סוגיות התלמוד היא כי תחיות המתים לצדיקי ולא לרסעים ויתכן לפרס הססוק הזה על כל החיים ויהי
פי תפלא רוחך יבראון אחרי כי ימותו חלה ויולדו אחרי תחיתס וכך כתוב דור הולך ודור בא כי הכללים ענ
פומדים והפרטים אובדים ואמר ותחדש פני אדמה על הנולדים סיבואו חדשים לעולס' והו כבוד ה'
לעולס וכו' כסהסלים כל מעסה בראשו אמר זה כמו פ' בתורה וירא חלדי חת כל אשר עסה והנה טוב מאדי
אמר הכל מעסין והס כבודו ושמח בהס ואס ירצה יסחית הכל ויסובו לתיו ובוהו זהו סאמר המביט לארץ ו
יתרעד' או פי יהי כבוד ה' על זמן הגאולה אמ' הנס הכל הוא מעסין ושמח בהס האדם כאמר עופס יכון האל
סחכל כסרי בגללו או הוא סמח ובעולס הזה פעמי ענב ופעמי סמח כמו בדור המבול ס' ויתעצב אל לבו ו
ינחס ה' וכך בדור הסלגה ובאנסי סרוס וברורי אחדיס סהרעו מעסיהס לא סמח במעסין אבל בזמנת הססית
סכתו בהס כי או חספוך אל עמי ססה בירד לקדח כלס במס ה' וכו' יהיה אחר סיכל הרסעי מן העולס
כמו ס' ויהי כל זדי וכל עוסי רסע' קס וג' או יהי כבוד ה' לעולס יסמח ה' במעסין ויהי אחר כלות הרסעי
סאמ' המביט לארץ ותרעד' והסמח והענבון באל יתברך דרך חס' פי חין סמח וענבו ס' ולא יסת' ממד למדס

שלח מלך כמו סכני ויקרא אל יוסף וירי
ויריבוהו מן הצד והפסד במלות פונות שמו
אדון כמו סכני חתה תתי' לאכור
סריו בנפשו סיהיה כח דודו חס' לטורף לאסור סריו
וגדוליו כמו סיהיה כח ביד פרעה כי כן אמר לו ועל
פיק יטק כל עמי רק הכסא אנגל אומך הכה נתן לו
כל כחו לבד יטיבת הכסא ופי' בנפשו ברנונו כמו ח'
אל תתנני בנפסו כרי וברדס לאסור סריו בנפשו זה
פנויטר סנוה יוסף לתת חותנו בבית האסורין וזקניו
יחכס' החכמים יקראו זקנים ואלעז' שהס' בחורי לפי
טחכמה כמחאת בזקנים ברוב כמו סכני' ביסיסיס
חכמה ופי' כי יוסף היה חכס' ולמד חכמי פרעה כי הו'
הוא כמחאת חכס' יתיר מהס' וכן אמ' לו פרעה איך נב'
נבין נזכס' כמוך ויבא ישראל מנרים בסבת
הרעב לקיס הגזרה סנגריה בין הגזרים כי גר יהיה
זרעך בארץ חס מנרים כי מנרים בן חס היה
ויבר' את עמו' ה' סוכר למעלה חמדת ה' צרפתהו
אמ' כי האל הפרה עמו בארץ מנרי' מאד כמו סכני'
ובני ישראל פרו ויטרו ויענימהו מנרי' מהמנרי'
סחינו כריו באחרונה כמו סכני' ויעמנו במאד מאד ל
לפי פחדו המנרים לפי סדאו חותס פריס ורבי יתיר
מהס' כמו סכ' ויקונו מפני בני ישראל' הדך

שלח מלך ויתירו כשל עמים ויפחהו: סכו א
אדון לביתו ומשל בכל קנינו: לאסר שריו בנפשו
ווקניו יחכס: ויבא ישראל מצרים ויעקב גר באר
בארץ חס ויפר את עמו כואר ויעצמהו מצריו:
הפך לבס לשנא עמו להתנכל בעבדיו שלח מש
משח עבדו אהרן אשר בחר בו: שמו בס דברי א
אתותיו ומפתים בארץ חס שלח חשד ויחשיד:
ולא כירו את דברו: הפך את מימיהם לדם וימת
את דגתם שרץ ארצם צפרדעים בחדרי כלבי
מלכיהם: אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: נת
נתן גשמידם ברד אש להבות בארצם: ויך גפנ
גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: אמר ויבא אר
ארכה וילק ואין מספר: ויאכל כל עשב בארצם
ויאכל פרי ארמתם: ויך כל גבור במצרים ראש
ראשית לכל אונם: ויוציאם בבסקף וזהב ואין בש
בשבטיו כושל: שמח מצרים בצאתם כי גבל פח
פחדם עליהם:

לכס הסך פועל יוצא ופי' האל הסך לבס כי הוא גזר כמו סלמ ועבדוס וענו חותס חו יהיה הפך פועל עומד
כחלו אמ' נהסך לבס' להתנכל לחסוב עליהם מחסבות רעות הואך יכלה חותס כמו סלמ' הבה נתחכמה לו
שלח מסה עבדו כי כן נקרא עבד ה' סכ' מסה עבדי חהרן אשר צמר בו לסליחות עם מסה כמו סחמר וס
ואהרן אחיך ויהי נביאיך שכו בם כמו סכני' ומסה ואהרן עסו את כל המופתים האלה שרן
חסך לא הזכיר המכות על הסדר וגם לא הזכירם כלס' כי כתובות הס' בתורה והזכיר קצתס' לזכר האותיות וכן
עסה במזמור האזינה עמי תורתי ויחסיך החסיך הארץ ולא מרו את דבריו כן כתו וקרי דברו והענין אחד ח'
אלא סזה כלל וזה פרט ופי' ולא מרו האותיות סוכר לא מרו את דבר' ה' בכל הסר היה סולחס' היו הגלכיס חעפ'
סיהיה גופר בהס' פרעה ובמדרס' ולא מרו את דברו ר' אלעזר אמ' ולא מרו המכות את דברו ר' יהודה צמס ר' ס
סימון אמ' ולא מרו בית דין סלמעלה את דברו נתן גשמיהס' ברד ויך גפנס ותאנתס' הדך
וימת את דגתס' הדס המית הדגה כי אינס חייס כי חס במיסי' שרץ ארצס' זכר ארץ לסון זכר וכן לא
כסא חותס' הארץ כעתס' ארץ ואמ' ארץ ארצס' והארץ לא ארץ כי חס היאור וכן כתו ושרץ היאור צפרדעיס'
אלא אמר ארצס' לפי סבכל מקוס' סחינו מיס' בארצס' היו סורציס' צפרדעיס' וכן כתו על הנהרות ועל היאורי'
האנמיס' בחדרי מלכיהס' ובאו בחדרי מלכיהס' אמר ויבא ערוב רעה והעיר החיות רעות לבא כניס'
צבל גבילס' כמו סכני' כל עפר הארץ היה כניס' חס להצות בארצס' כמו סכני' ותהלך חס ארצ' ואס' סמוך
ללהצות ופעס' להפך להצות חס' כמו תולעת טני סני תולעת' ויך גפנס ותאנתס' הצד הכה חותס'
זכר הגפן והתאנה בפרט וכן במזמור האזינה עמי תורתי לפי סאלה הס' רוב חלכותיהס' במנריס' אמר
ויבא ארבה כמו ספירסנו בערוב חלק הזכיר אחד ממיני הארבה ויאבר פרי ארמתס' פרי העץ חסר
הותיר הצד ויך הפסוק כסול במלנו סוכות ויוציאם בבסקף טעמו לישראל סוכר למעלה בסבטיו
סניס' עפר סבטיס' סחינו עם רב ולא היה אחד מהס' סיהיה כוסל ועני' חלא כלס' יכחו בכסף תהב לרוב
שכו מנריס' בבאתס' כי כפל פחדס' עליהס' כמו סכ' כי אמרו כלנו מתיס'

לראות באונת שאזכה לראות בטובת העם הנב
הנבחר לך סיוכו לראות הגאולה לסמוח בסמחתנו
גויך וכפל הענין שלט פעמים לחזק וכפל הענין ב
במלות סוכות כמנהג להתהלל עם נחלתך הם יסר
כמו והם עמך ונחלתך ופיר' להתהלל ים מפרסים כ
כמו לסמוח וכן קדש הלולי וכן ובתולתיו לא הוללו
וכן בדברי רבותי זל בית הסמחה בי הלולא ואין כר
צריך להוציאם מענין הסמח כי בסמחת החפה יטב
אדם החתן והכלה לפיכך קראו החפה בי הלולא וכן
ובתוליו לא הוללו לא בא לירי סבא סיהלל אדם חות
חותן בחפתם ופי' להתהלך עם נחלתך כי בסמחתם
בנחתם מהגלות יתהללו על כל עט כי גם בחי' ה'
חטאנו עם ידבר על לסון צגי הגלות עם אבות
אבותינו כמו סאבותינו חטאו כן אנחנו חטאנו
אבותינו במצרים בנחת ממצרים לא הסכילו נפ
נפלאותיך פעסית במצרים לא זכרו את רוב הסדיך

לראות בטובת בהיריד לשמח בשמחת גויך לח
להתהלל עם נחלתך חטאנו עם אבותינו העוי
העוינו והרשענו אבותינו במצרים לא הסכילו
נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך ויכרו על ים
ביום סוף ויושיעם למען שמו להודיע את גבור
גבורתו ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם בתהומו
בתהומות כמדבר ויושיעם מיד שנא ויגאלם מיד
מיד אויב ויבסו מים צריהם אחר בדם לא נות
נותר ויאמינו בדברו יסירו תהלתו כהרו סכח
שכחו מעשיו לא חבו לעצתו ויהאו תאה כמדב
במדבר וינסו אל בישיון ויתן להם סאתם וי
וישלח רוזן בנפשם :

בי חסדים וכפלאות עסית עמהם בהנחך אותם מבית עבדים ביד חזקה ובמכות סהבחת על המצרים הפלית
בינס ובין מצרי' סהיתה המכה מסולחת לכל הארץ והם היו נבדלי ממנה כי הנה הברד היה בכל הארץ ובמר'
גוסן אשר סכ בני ישראל לא היה ברד ובדבר סהיה מסולח בבהמות חמ' וממקנה בני ישראל לא מת אחד ובח
ובחסף סהיה האויר עב וחסיך לכל הארץ ולכל בני ישראל היה אור וכן בערוב חמ' וסמתי פדות בין עמי ובי'
עמך וכן בסאר המכות והעב סלא נכתב ואחר נחתם כסרדפו מצרים אחריהם אמרו המבלי אין קברים ולא
הסכילו ולא זכרו כי מי פעסה עמהם במצרים כל הנפלאות אשר ינילס מיד מצרים הרודפים אחריהם חלא
המרו האל וחסבו סלא יוכל להוציאם זהו וימרו על ים בים סוף ועל ים סהסיג אותם חונים על הים ומי זה י
ים בים סוף וים מפר' וימרו על ים ספחדו להכנס בים כסנבקע ובדרם מהו וימרו על ים כיון סנקע להם מ
מסה הים נעסה להם הים טינח כמו סאמ' דרכת בים ס' סיך חמר מים רבים ובמצרים כתו וימרו את חת חיהם
בעבודה קסח בחמר ובלבנים כיון סירדו אל ים היו אומרי חלו לאלו בעיט בעטך ודום דיסך מיטו ולבנים יכ
פאכ' ולטיט ולבנים באנו ואכי תמה על זה הדרם סהרי כתו רסס את הים לחרבה וסאמר ססס המזמר וינלכס
בתיאומות במדבר מלמד סלא היה סס טיט חלא יבס כמו המדבר ויושיעם הוסיעם מן המצרים סהיו ר
דורפים אחריהם למען סמו כלומ' חעפ סהס מרין האל ומעטו בטחונס בו עסה למען סמו סיודע' בבנים להו
להודיע את גבורתו כמו סאמ' ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרסו' ויגדר בים סוף והגערה הול
סרו סהולף בה הים עד ססמה לחרבה וכן חמ' הכניח בזה הלסון גוער בים ויבטהו ויוליכס בכה מות כמד
במדבר הולף ישראל בתיאומו בחרב' כמו חס היו הולכי במדבר ויושיעם מיד סוכח כמו סכתו ויוסע ה'
ביום סהול את ישראל מיד מצרים ויכרו מים צריהם לא די סהוסיע' מידס חלא סנער צריה בים סוף
וכסו אותם המים אחד מהס לא כותר' ויאמינו צדרינו כמו סכתו ויאמינו בה יסירו תהלתו כמו סכתו'
אז יסיר חסה ובגי ישראל כהרו לסלסת ימים סנסעו מים סוף ובאו מרתה וילכנו העס והנה סכחו כל
הנפלאו' פעסה להס האל יתע' ואלו זכרו מעסיו היו חוסבי בלבס כי לא עסה להס כל הנפלאו' ולא העביר הים
להמית בצמח והיה להס להמתין ולחכות מה סיעסה להס כמו פעסה עמה' עד חותו היום והס לא חכו לעכתו
וילכנו והנה ענתו היתה טובה להס ופל' א גדול עסה עמהס במים סהיו מרים והמתיקס ויראו תמוה וזה
סיה נסיון חס יוכל לתת להס במר במדבר וביסיון כמו סחמ' צמומו' באזינה עמי תורתו הגס להס יוכל הית
כמו סכי' חותו כי סירוסו במר' ויתן להס סאלתס ויסלח רוזן בנפס' רוזן בנפסס פי' מות המתאווס
חאמר בלסון רוזן בעבור כי הים חסכו להסביע נכפסס המתאנה ולהסמינה והיה להס הדבר בהפך

כי המרו כן פירם הפסוק אלני חזי זל כי המרו
את רוח מטה ויבטא במפתיו והוא המעל סמעל הוא
ואהרן עמו המן הסלע הזה כונניא לכס מים שתתרח
טתדחקו אותנו איך בידוכו יכולת עד סיבא מוניא ה
המים כי חסבו כי כבוד האל יבא על הסלע תחלה כ
כמו שאמר ברפידים הכני עומד לפניך סס על הנור
בחורב והכית בצור ומה שאמר בחורב והס היו ברפי
ברפידים אינו אומר על הר חורב אלא אותנו הנור ה
היה חרב ויבס מאד ומה שאמר הכני עומד לפניך ע
על הנור פירד כבוד האל באם על הנור ואותה האם
המטה את הנור והככו למים ועכסיו חסבו גם כן כי
כן יעסה האל כמו שעסה ברפידים לפיכך אמרו ה
המן הסלע הזה כונניא לכס מים ובוזה מעלנו כי ינתר
היה קדושת הסס אס יוניא הסלע מים בלא ירדת א
אם עליו והוא לא אמר להס הכני עומד בצור כמו ס
שאמר המן הסלע הזה וסרם המרו מרה יהיה מרה
ומרד בענין אחד וכך מרת רוח בעני הזה ויס לפי
לפרס כי המרו עניין מרי סהוא ענין סנות המנוה
וחלף הדבר ופירוס כי המרו מטה ואהרן רוח הסו
הפס ודבר שאמר להס ודברתס אל הסלע והס הכו
במטה פעמים ויבטא במפתיו אמר סלא יכנסו לאר
גארץ בעון הזה לא הסמידו כמו סמבאר ב
בצור ואס לא תוריסו וסביהארץ מפניכס ויהי ה
אמר תותירני מהס למיכיס בעיניכס ולכניכיס צדכ

כי המרו אל רוחו ויבטא בשפתיו: לא הסמידו א
את העמים אשר אמר ידוה להם: ויתערבו בגוי
בגוים וילמדו מעשיהם: ויעבדו את עצביהם ויה
ויהיו להם למוקש: ויזבחו את בניהם
ואת בנותיהם לטדים: וישפכו דם נקי דם כנידם
ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף דארץ
בדמים: ויטמאו במעשיהם ויזנו במעללידם: וי
ויהר אף ידוה בעמו ויתעב את נהדרתו: ויתנס בי
ביד גוים וימשלו בהם שנאידם: וילחצום איבי
איביהם ויכנעו תחת ידם: פעמים רבות יצילם
והמה ימרו בעצתם ויכבו בעונם: וירא בצר לה
להם בשמעו את רנתם: ויזכר להם בריתו וינח
וינחם פרב חסדו: ויתן אתם לרחמים לפני כל ש
סביהם: הושיענו ידוה אלדינו וקבצנו מן הגוים
להדות לשם גדשך להשתבח בתו להך: ברוך
ידוה אלהי ישראל מן העולם ועד דעולם ואמר
כל העם אמן הלליה הודו לדוה ביט
טוב כי לעולם חסדו:

בדכס ויתערבו בגוים סהס יוסביס בתוכס לפיכך למדו ממעשיהס ויעבדו את חה הרע מן ה
המעסיס עבודה זרה ספצדו ויזבחו את גס זה הרע סצצבנות עבודה זרה ויספכו דם לבד עון
עז יס להס עון גדול סספכו דם נקי בניהס ובנותיהס בדמים האלה הכוכרים ויטמאו במעשיהס ויזנו
זה עון עריות ויהר אף הפך סרצה בס וצחרס לו לגזלה ויתנס ביד הפסוק ככול בענין במלות
סונות וילחצום פעמים רבות הרעה ימרו באל בעונס עד ספצו מכיס וענייס בעונס והוא סגלו מ
מארצס וירא בצר בגלות סמע רנתס וצקתס ויזכור להס בריתו עס האבות ויחס על הרעה וי
ויתן אותס סמרחמים עליהס פוניהס בגלותס הושיענו אמר המסודר על לסון בני הגלות הושיענו
וקבצנו מן הגוים להדות לסס קדסך כסתקבצנו נווה לסס קדסך להסתבח בתהלתך אז כסתבח על כל עס
בתהלתך ותהלת ידוה סס החסדים סעסה עמנו סאנחנו מהללי לו עליהס ברוך ידוה ואז כאל ברוך
ידוה המסכילים וסבחו כפי סכלס וכל העס יאמרו אמן ואמן ויאמרו אלה לאלה הללויה ופירוס מן העולם ו
ועד העולם ממזן הראסון ועד ומן האחרון כלומר כל הימים
כפר חמישי וודו המזמו הזה הוא כאל על ארבע סיבאן מצר לרוחה וכריכי להודו לה
כי הוא המוניא לרוחה ואינו בדרך מקרה כאל יחסבו התועי אלה סצריכי סידו כי בעונס עונס היו בצר וצח
ובחסד אלהי כצלנו מהצר בנעקת לו וכך אמר זל מזה המזמו ואמרו ארבע כריכין להודו ולברך הו ברבי והס
הכוכרי במזמו הזה הולכי מדברו ומי סהיה חבוס בבית האיסורי ומי סהיה חולה וכתרפא ויורדי היס וזכ גס
פן בזה המזמו מי סהס במקומס בצוב יביאס המקום לחסרון הטוב והיותס ברע ומי סהס ברע במקומ יסגב
האל ויוסיפ מצרתס ויתן להס טובה גדול כל זה להדות כי הוא מיד האל הטוב והרע

יבא

ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש ידוד: תפתח
ארץ ותבלע דתן ותפס על עדת אבירים: ותבער
אש בעדתם להבה תלהט רשעים: יעשו עגל ב
בחורב וישתחוו למסכה וימירו את כבודם בתב
בתבנית שור אוכל עשב: שכחו אל מושיעם עש
עשה גדלת במצרים: נפל אות בארץ חם גוראו
גיראות על ים סוף: ויאמר להשמידם לולי מש
משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מה
מה שחית: וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לא
לדברו: וירגו באהליהם לא שמעו בקול ידוה:
וישא ידו להם להפיל אתם במדבר: ולהפיל זר
זרעם בגוים ולזרותם בארצות: ויעמדו לבעל
פעור ויאבדו זבחי מתים: ויבעו בו במעלה יחם ו
ותפרץ בם מגפה: ויעמד פינחס ויפיל ותעצר ח
המגפה: ותחשב לו לצדקה לדר ווד עד עולם:
ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם:

ויקנאו למשה כמו במשה וכן הרגתי לפכני לפ
לפניכם לחרב והדומים להם כי קסור הקבאלה עם
הלמד הוא לטוב כמו אשר קנא לחלדיו קנא קבאלתי
לה: אבל עם הגית הוא לרע כמו ויקנאו בו אחיו קנ
קבאלתי בהוללים וכן למד לחורץ במקו בית והקנא
הזאת היא מחלוקת קרח ותלה מותה בכל ישראל מפ
מפני שלא מיחו בהם וגם היו עמהם מבני ראובן ו
ומנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאיו עדה וט
וטעם קדוש ה' כי אמר הם כי כל העדה כלם קדושים
ותפח חרץ עתיד במקו עבר וכן אז יסיר משה
יעשו עגל בחורב ורבי חמרים ולא זכר קרח כי ידוע
כי הוא ראש המחלוקת או זכר העוורים כי עורריה
הרעע הם רשעים ממנו כי הם לא ימנעו עוררים לא
יעשה רשעו גם אם כי קרח היה מן הסרופים ומן ה
הבלועים כי נזכר בתורה עם הסרופים ועם הבלועים
לפי סתמו וזכר מספט הסרופה ומספט הבלועה על
עדת חברים והוא עמהם ואין בן פלת היה בתחלת
המחלוקת ולא נזכר אחד כן כי בתחלתו וסתק מהם
מהמחלוקת וחמ דול כי חסדו הנלתינו בענה סתת
לוי ובער חם במחטים וחמשים חים מבני
ישראל כמו סתתו ותחבל את החמשים ומאתים חים
מקריבו הקטרת להבה תלהט הפסוק כסול בענין ב

במלות סוכות יעשו עגל בחרב עתיד במקום עבר וכמהו רבים והנה הם עשו עגל בחורב במקום סק
סקבלו את התורה טסמעו באזניהם עסרת הדברים ונחמ בהם לא יהיה לך כסל וכל תמונה וימירו ה
האל יתברך שראו כבודו בעיניהם על הר סיני חכל פסב על הסור חומ על תבניתו ובררם חין לך מנוול
מסור כסהוא חוכל עסב שכחו אל ואמ חלה חלדיך גבראות בארץ חס הוא חבי מצרי ולגרעון
כזכר וכפל הענין במלות סוכות ועוד עסה להם כוראות על ים סוף וקרא טעולות ה פלא והפך הטבע כדאלו
לפי סבהם יהיה האל כורא על בני אדם ובעבור יראוהו וידו לו טהוא חרון הכל סהוסך הטבעים כרצונו
ויאמר להסמידם בפרץ באותו פרץ ספרצו הם עמד משה לפני האל וגדרו וימאסו חלו היו המרגלי
וירגו כמו סתתו ותרגו באהליכם וישא ידו להם נטבע כמו כי חסא אל סמים ידי וכן סתתו חו חבי
כחם ה וגו נסי להם בעבורם להפיל אותם במדבר פי כל המליטים סהיו מבן עסרי סנה ומעלה כמו סכתוב ב
במדבר הזה יפלו סגריכם ורהפיל זרעם בגוים זה לא ראינו מבואר בתורה סאמ להפיל זרעם בגוים ו
וגו וכן אמר ביחזקאל וגם חבי כטאתי ידי להם במדבר להפיץ אותם בגוים ולזרות בארצות והכרחה בעיני כי
זה הוא סאמ חירד העמלקי והכנעני היוסב באר ההוא ויכוס ויכתוס וגו וכן ויסמע הכנעני מלך ערד חסב הכ
הכנב וגו ויסב ממנו סבי זהו ולזרות בארצות ובררם כי מה סאמ להפיל זרעם בגוים על העתיד אמ סגור על
זרעם להיותם גלים מארצם ולזרות בארצות זהו סאמ כי תוליד בכים ובני בגים וגו והפיץ ה אתכם בעמים ו
ואמרו כי מה סאמ ויבכו העם בלילה ההוא ליל טסעה באב היה אמר הקבה הם בכו בביה סל חנט ואני חקבע
להם הבטיח לדורות כי בטסעה באב חרב הבית בראסונה ובסכיה ויעמדו כמו סכתו וינמדו לבע סעור
ויחכלו זבחי מתים כמו סכתו ותקראכה לעס לזבחי חלדיהם ואלדיהם הם המתים ויעביכו הכעיסו האל
במעלליהם סנכמדו לבעל פעור וזכו עם הנשים ועברו עו לפיכך ותפרץ בס מגפה ואמר ותפרץ כלומר מן
מגפה רבה ויעמד סכחם סכתוב ויקס מתוך העדה ויפלט עטה מספט בנואפים ויפלט זנת ובעל
ותחשב לו לצדקה כמו סאמ סכני כותן לו את בייתי סלום וירע למשה בעבורם סאמ לו סלא יכנס לארץ

בי סדר דרך בני אדם לתת הסברים בעיר מצטר
דלתים ובריו ונאמר נחשת ודזל דרך גזמה דל חו
חוקים מאד וכן קסת כחוסה סלל חוקה והנה אין ל
להם תחבולה סזכלו לבריו ולהנבל ממגדל חזק סכ
פנסו בו והאל יסבב סבות סינאו מסס ולא ימניע
חזק הדלתים והבריוס חוילים מדרך עתה זכר
החוליס ואמר כי מדרך פסעס ומענוכותיהס יחלו ו
ניתענו וקראס חוילים מה סלא חמר כן באסירוס ב
בנע סהסב יהיה צבצ אחת ולא כן החולי כי מתחול
הוא קל ואחר יכבד והנה סס חוילים סלא יכירו וידעו
כי החולי כמו מלאך סלוח אליהס סיסובו והס לא
ירגיסו בדבר כמו החול סאינו מרגיס ברע סתבא לו
ממעסה חולתו ואס היו חכמים היו חוסביס ב
עלבס מה זה החולי ססלא לנו האל ומאיזה עון ופס
ויספסו במעסיהס ויתקנו דרכיהס קודס סיכבד
עליהס החולי ואס לא ירגיסו יוס ראסון ירגיסו יוס

בי שבר דלתות נחשת ובריו ברזל גדע: אולים
מדרך פשעס ומעונותיהס יתענו: כל אכל התע
תתעב נפשס ויגיעו עד שצרו מות: ויצעקו אל יד
ידוה בצר להם ממצוקותיהס ושיעס יסלא ד
דברו וירפאס וימלט משחיתותם יודו לידוה סס
חסרו ונפל אותיו לבני אדם: ויזבחו וזבחי תודה ו
ויספרו מעשיו ברנה: יורדי הים באניות עשי כל
מלאכה במים רבים: המה ראו מעשי ידוה ונפל
ונפל אותיו במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה ות
ותרום גליו: יעלו שמים ירדו תחומות נפשס ב
ברעה תתמוגג: יחוגו ויגיעו כסכור וכל חכמהם
תתבלע: ויצעקו אל ידוה בצר להם וממצוקותיו

סני או סלוסי אכל החוילים לא ירגיסו בדבר ולא יסיבו לאל עד סיכבד עליהס החולי מאד ויכבד חליס עד ס
סיתענו מאד ויתעבו כל מאכל כמו סאמר אליהו והוכח במכאוב על מסכבו ורוב עצמיו חיקן וזהמתו חיתו
להס: כל אכל כל אכל חסילו מאכל תאזי ויצעקו אל כסיגעו אל סערי מות או יצעקו אל ס
כי ראן: כי לא יועילס רופא ומסקה ומריקחת: יסלא דברו לפי סרפואת סרופתי הוא במעסיו אמ'
כי לא כן רפואת ססס כי בדברו לבד ירפאס ודברו הוא רכוכו וימלט מסחיתותס ימלט נפסס מסחת סחית'
קדוזה כמו סאמר ויגיעו עד סערי מות וכן אמר אליהו ויתקרב לסחת נפסו והוא מן סחיתותס סחיתו וב'
ובא בו ככני המס לומר כי סס גרמו זה בעונס יודו לידוה פרסציו ויזבחו זבחי הודאה לחל סהוס
סחוסיעס ואמר בזה וזבחו מה סלא חמר כן באחרים לפי סחולוס יארכו ימי בריאותס וזין כך סס נודריס
וזביס בהצחוקס מעט מעט ויזבחו הזבחס כאמר יסלמו ימי בריאותס ונגס ירדי הים והלכני מדברות והאכו
והאסיריס איסטר גס כן סיוצחו גס סס חלא חמר בחוליס לפי סנמנא בהס ברוב ויספרו מעסיו ברנה יספר
יספרו לבני אדם מעסה החסיריס סעסה עמחס בתוך קהל ברנה ובקול גדול: יורדי הים אעפ סהיס
גביה על היבסה יקרא עובר הים יורד לפי סהיבסה גבוהה על ספת הים וכנגד סספה יקרא יורד כמו ססירסנו
בהסוק כונס כנר מי הים יארכני אבי זל פירס כי יקרא יורד כנגד האניה סהיא עמוקה ויורד בה כמו סכתוב
וימנא חניה יורד בה וכן אמר הכה יורדי הים באניות עמי מלאכה במים רבים המלאכה היא הנס והתורן וה

והחבלים והמסונות וסאה הכליס סהס צורך סספינה
פלגים הים כריכוס מלאכה יתיר המה ראן במעולה במעמקי הים סהוא פלגים סס יראו מעסיו ידוה
וכסלאותיו בדני הגדולי וציעס הים וכי נתן באל חכמה ותחבולה לעבר במעולה על לחות עץ כל סכן נספת
כספתסער הרנח בי זהו סאמ' ויאמר ויעמוד אמר הא כלומ רנה וגור ויעמיד רוח סערה בי ואותה הרנח
תרום גלי הו ואז סספינה עולה ויורדת וזה סאמ' יעלו סמי יעלו חכמי סספינה עס סמי כלומ ברנח ס
האנור סמרומ הגל את סספינה זאמה כך בעצור הגל ירדו תחומות וזין עליה וירדה נפס חכמי סספינה ברע'
תתמוגג כלומ תמס נפסס באותה הרעה והדאנה סיס להס סיטבצנו בים יחוגו ויכועו יחוגו ויכועו ככל
ענין במלות סונות כי יחוגו ענין תנועה כמו והיתה אדמת יהודה למצרים לחנה ספירוסו תכועת הכחד וכו
וכמו סהסכור מתכועע בסכרותו ולא יכול לעמד על עצמו כן חכמי סספינה ואפילו החובלי לא יוכלו לעמוד
ברנח סערה סתכיע סספינה אילך ואילך ומעלה מטה וכל חכמתס תתבלע וכל חכמת רבי החובלים תסחת ב
באותה סעה כי בכל חכמת ותחבולת לא יוכלו להעמיד סספינה אס לא יסקיט הא הרנח ואין להס להנבל אל'
סיצעקו אל ס יצעקו סינכיא מן הו אל היבס או פירוסו ינכיא ממנוק סהי בה סתרומ הגלי והוא בחסד נ

יאמרו גאולו ידוה אשר גאלם מיד צר: ומארצו
ומארצות קבצם במזרח וממערב מעפון ומים:
תעו במדבר בשימון דרך עיר נושכ לא מצאו:
רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף ויצעקו
אל ידוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם: וידרו
וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר נושכ: יודו
לידוה חסרו ונפל אותיו לבני אדם: כי השביע נפ
נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב: יסבי חשך ו
יצלמית אסירי עני וברזל: כי אמרו אמרו אל ע
ועצת עליון נאצו: ויכנע בעבד לבם בשלוי ואין
עוזר: ויצעקו אל ידוה בצר להם ממצוקותיהם יו
יושעים: ויציאם מחשך וצלמות ומסרותיהם יו
יעתק: יודו לידוה חסרו ונפל אותיו לבני אדם:

יאמרו גאול סירי ואמרו תהלה ותודה לא יתצר
אשר גאלם מיד צר ויכירו כי הוא הגואל לבדו לפיכ
לראם גאולו ידוה מיד צר פס כמו צרה ומארצו קבצ
החל בהולכי מדברות כי הם הנמכתו יותר מהסלמס
כי רגילים בני אדם ללכת בסמורה מארץ לארץ ועו
ועובדים במדברות והוא בחסדו יקבצם מהארצות
סהלכו פס אילך ואילך ויסיבם למקומם בסלנו וזכר
מהשאות מזרח ומערב וכפון ולא זכר דרום כי הוא
מעט וישוב מכל השאות מפני חס הסמם ולא ילכו ב
בזותה הפחה בסמורה אלא מעט ופירוש מים אותם
סעובדים דרך ים מארץ לארץ ויסיבם הא יתעלה לא
לחרש בסלנו ועוד וזכור וירדי הים על הצרה סזה
בס סינילס הא יתעלה ממנה ועתה זכר אותם לפי
סממר ומארצות קבצם וכן אותם סעובדים אל עבר
הים וקבצם האל ויסיבם אל מקומם תעו במדבר
זכר הצרה סזה בזה במדברות סהולכיס בהס ואחת מ
מהצרות סזה תועים במדבר כי רוב החול אשר פס
מכסה הדרכים בנטיבת הרוח והנה לא ימצאו דרך ל

ללכת בזה אל עיר מושב סירנו ללכת פס רעביז גם כי הם נוסאים עמהם צדה לדרך כסעור מהלך
הימים אשר בין ארץ לארץ כי במדבר לא ימצאו מים ולא סוס מחל והנה בתענותם סלח יחסי להם הדר
וארכו להם הימים במדבר והנה סר רעביז גם צמאים נפשם בהם תתעטף מרוב הרעב והצמא ואין להם סו
פוס צד להכביל מנרתס אלא סנעקו אל ידוה ויצעקו אל צר כמו צרה וידריכם בדרך יגלה ל
לחס הדרך סצעו בזה יודו לידוה כססגעו אל עיר מושב יתנו הודחה לחל סהגעס לעיר מושב

מושב ויספרו לבני אדם הנפלאות סעסה עמהם כי ססביע פס תואר מכחי העין מ
מן ואל חוטך תסוקתך ובמסקלו מסך ידו לונציס תאר מכחי העין אחר סהיתה מתאות במדבר למיס ועתה
ססביע בהגיע אותה אל עיר מושב וכן פס סהיתה רעבה למתכל מלא טוב יסבי חשך עתה זכר
המסירים וזכר סנטיב בעונס ובסונס לאל ונתיאס מבית הסירים ובסורים ובחוליס זכר עונס כי בעונס
כלכדו ונחלו חבל הולכי מדברות וירדי הים לא זכר בהס עונס כי תחלת דרכס אין בהס רע וכזק ולא
ולכו מדברות ולא ירדו מיס בעונס אלא יבא להס דבר צרה וסכנה כדי סיסובו אל ידוה ויתודו מעונותיהם וי
ויוסיעס ואמר יושבי חסך כי ביז הסורים מקוס חסך הוא אסירי עני וברזל עני מתרים סיקסרו אותס הא
הסורים ויענו אותס בהס וברזל סכבלי ברזל סנתיכין דיגליהס כי אמרו הודע כי בעונס נסבו לפ
לפי סהמרו אמרו אל והס המנות סנהו לבני אדם כי לא לבני ישראל לבדס נאמרו המנות כי לכל הגוים אלא
סזהביל יסאל מן האומות במנות יתירות סנהו אותס והקדיסם בטהר הגוף ובמאכלס אבל המנות ססמעני
כתנו לאד הרסון ולזרעו אחריו והס אמרי אל וענת עליון סיעץ לבני אדם סיעסו אותס וחיו בהס והממרי
אותס יסלח בהס מוסות בחלייס או ילכו בסבי נחנו מבנין חקל בסקל סמרו זכרו מפני סהפסק ויכנע פ
בעמל בעמל ססבי ויכיע לבס סנתיגחה ובוה דבר ידוה כסלנו בסבי ואין עוזר אותס אלא האל לבדו סיכע
סיכעקו אליו ויוסיעס ויצעקו אל צעקה בצדי וזעקה בזין ובוה המומר הולכי המדבר וירדי הים יכנע
יכעקו בצדי אסירים וחוליס בזין ומסרת ממצוקותיהס קדמחה יצילס תכיינא תליתאה ויוסיעס רביאעה יכנע
יוניאס יוניאס מחטך ומוסרותיהס היתרים והכבליס סנאסמו בהס ינתק כלומר יסבב להס סבות וית
ויצכן להס עלילות סיבדמו מן ססבי או יתן בלב סנתיגחה להתירס ממסרס או סבות אחרות סיכנלו כי לו ל
לבדו נתכנו עלילות יודו לידוה כססנאו מן ססבי נותני הודח לא ויסכרו לבני אדם נפלאותיו סעס
להס ומה סס הנפלאות

יראו ישראלים וישמחו וכל עולה קפצה פיה: מי ח
 חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ידוה שיר
 בזמור לרוד: נבן לבי אלהים אשרה ואומרה א
 אף בבדי: עורה הנבל וכגר אעירה שחר: אודך
 בעמים אדגי ואמרך בלאמים: בי גדול מעל ש
 שמים חסדך

יראו ישראלים ויראו נקמת הרשעים וישמחו וכל עו
 עולה קפצה פיה: כל אים עולה יסגר פיו ויבוס מלדב
 מלדבר כי יראה האל רוחה דרכיה ויסיב גמולט ב
 בראשט: מי חכם: מי מהוא חכם וישמר אלה
 הדברים האמריים בזה המזמור ישמרם בלבו ויכיר
 כי ביד האל הכל הוא מעלה ומספיל ומעסיר ומוחץ
 ורופא ויתבוננו חסדי ידוה שיעשה עם עוסי רצונו
 כי חכם טרואה אדם בעולם הזה מלוח לרשעו ורעה

לנדויקיס אים יתבונן אדם במצפה העולם יראה ברוב כי האל אל אמונה ואין עול וכוותן לכל אים כדרכיו וכו
 וכפרי מעלליו והמעט סיראה מלא ילך על סדר ואמר בלבו כי האל יתברך יודע למה זה ואנחנו לא ידענו ויס
 ויסמוך הסכלות לו ולא יסמוך העולה לאל יתברך ויתעלה: שיר מזמור המזמור נכתב רובו במזמור ס'
 וסס כתוב כי כאמר זה המזמור בהנחתו את אדם כהרים וסס פירסנוהו וסנה אותו הנה לא ידענו למה ואיפס
 ואיפסר כי סס כאמר על הענין סוכר ועתה אמר אותו על העתיד לפיכך לא זכר בזה מאותו עניין המלחמה
 דבר והפסוקים אשר סנה בזה סנאמרן באותו המזמ' נכון פירוש על קבוצ הגלות סיסובו ישראל לעקומס כח
 כמו סעניכס ססוב אל המקומות אשר לקחו מהס מלכי ארס ומה סוכר בפרט אלה המקומות סכס וסכות וגל
 וגלעד וכו' מהסבטיס מנסה ואפרים לפי סמלכות יוסף תשוב לעתיד תחת מלך יהודה כמו סכתוב בגביאת
 יחזקאל וכתתיס לעץ אחד והיו אחד בדי ואמר ודוד עבדי מלך עליהס ורועה אחד יהיה לכלס ולא י
 יהיו לסני ממלכות עוד ומה סוכר מואב פלסט אדו' ואיכס במקומות לימות המסיח סכבר גלו כל האומ'
 וכתערס אלה באלה ואין היו גוי מיוחד אלא ישראל לבדס דל המזומות מקדס אלה האומות וכן אמר בגבוא'
 יסעיה לעציד ועסו בכתף פלסטיס ימה יחדיו יבזו את בני קדס אדוס מואב מסלוח ידס ובני עמון מסמעת'
 וכן זכר בגביאת דניאל לעתיד אדוס ורחטיית בני עמון והנה זה המזמור בלו כאמר פעמי' כי מתחלת המזמור'
 עד למען יחלצון ידידיך הוא במזמור כה' ומן למען יחלצון עד סוף המזמור הוא במזמור ס' אלא סיס בניהס ס
 סנו מעט במלות סוכו' והענין אחד והנה הקודמין כאמרס על דוד עצמו וזה המזמור כאמר על ימות המס
 המסיח ואמ' המזמור על לסון בני הגלות ועל לסון מי טהוא מורע המלוכה אמ' נכון לבי באלהי חכם סחני בג
 בגלות זה כמה סכיס לא כחאסצי מן הגלות אבל לבי נכון ובטוח באל סיגאלכנו ואז אטירה ואומרה ומלת אל
 אלהי קרואה אף כבדני תקרא הכפס כבוד כי היא כבוד הגוף הנה טעס אטירה צפה ואומרה בכלי ואף נפטי
 תזמר בעצמה במחשבות הסכליות ויס לפרט אף כבדני דבן עם עורה ראס הפסוק ויהיה טעס עורה לסני'
 אל הכבוד ואל הכבל וכן אמר במזמור סאמר עורה הכבל וכנור עורה הכבל על דרך מסל טיעור הכבל ח
 מעצמו והא הכבל הא הקרואה כהא הקהל חקה אחת לכס אמר אטירה סחר אמר עורה הכבל ועורה סכנו בעת
 סאעיר עכמי מסנתי בסחר להודות סמך בהס אומר להס עורו אורך בעמים במזמור סאמר פירסנו בע
 בעמי בלאומי במססחו ישראל כמו עמי הר יקראו אחריק בנימן בעממיק' ובה המזמור כפרטו בכל העמים
 כי כל העמי יליו לירוסלי בעת הגאל' כמו סכת' וכלו גויס רבי' אל ידוה ביו' הוא בלאומי' סלמד סרט מן ולאו
 ולאו מלאו יאמך וסלמד רפה להקל וראויה להרגס וכמהו מחית צטר חי בטא' ולסח' ולספח' וסדומי' לה' כו
 גדול במזמור סאמר אמ' כי גדול עד סמי' טחמ' דוד על עצמו ובה המזמור סאומ' על יסועת ישראל'
 אמ' מעל הסמי' כי הססר יותר גדול סינכיא עם אחד מעמי רביס אפעל פי סכסקעו בגלות כמה
 סניס עד סחסבו כל העמים עליהס כי לא יבאו לעול מתחת ידיה והוא ינכיאס מתחת ידיה על כרחס ולא עוד
 אלא סהס עצמס יביאוס אל ארץ ישראל בכבוד גדול בביס ובסרדי' ובכרכרות' זה הססר הוא גדול עד סראח
 לומ' גדול מעל סמים ואמר ועד סחקי' אמתך ולא אמר מעל סחקי' כמו סאמר על הססר מעל הסמי' לפי סה
 סהאמת אינו דבר יתר אלא דבר הראוי והססר הוא היתר על דבר הראוי והאמת הוא סיגאלכנו האל ויוסיבנו ל
 לארצנו וראוי לן לעשות זה כי כן הבטיחנו כי על כל פניס יגאלכנו ואס יארך זמן הגלות בעונונו ומה סהבט
 סהבטיחנו ראוי לן סיקי' דברו וזה סו' אמת ואס כחא בעצמנו דברו יהיה קיס אבל סככא בכבוד גדול עד סיהי'
 עלינו מה סכחא' והיו מלכי אומכיק' וסריתיהס מכיקותיק' וכאמר על כד תקסחו ועל בריס תפעטעו יבג

יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: וישמחו כי יש
ישתקו וינחם אל מחוז חפצם: יודו ליהוה חסדו
ונפל אותיו לבני אדם: וירוממוהו בקהל עם ובמ
ובמושב זקנים יהללוהו: ישם נהרות למדבר וב
ומוצאי מים לצמאון ארץ פרי למלחה מרעה ו
ישבי בה ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה אמ
למוצאי מים וישב שם רעבים ויכוננו עיר מוש
מושב ויזרעו שדות וישעו ברמים ויעשו פרי תבו
תביאה ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיס
וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון שופר בוז עד נד
נדיבים ויתעם בתחו לא דרד וישגב אביון מעני
וישם כצאן בשפלות

ויסקיטם בהסקיטו הרות והנה יבחו מצרה לרועה
יקם סערה לדממה ימ יקם כמו יסיב וים לפרט
במשמעו נשי הסערה סהקים יסיבנה לדממה ויחסו
גליהם הכנוי כנגד אנשי הספינה הגליה כמו סהיו ק
קמים עליהם יחסו וישקטו מהתרומה ומתכונע
וישמחו אנשי השפינה כי יחסו הגליה אל מהו
חסנם אל גבול חפנם וכן ויודעו לא חזו ימיו לא ג
גבולו אמ מוכנה הותם האל אל המקום שחפנו ללכת
סז בתתו להם הרות שתליך השפינה טס. עודו
לה חסדו כסינעו אל מחוז חפנם יתנו הודאה לאל
סזגילם והנפלות סעמה עמהם ביש יספרו הותם
לבני אדם וערוממוהו טעמו אל יודי הים
או אל הארבעה כי כלם כסידו האל על חסדו בקהל
עם יעשו זה וירוממוהו ביניהם וכן במושב זקנים נח
נחמיש ישם נהרות למדבר כיין סוזר המ
המסורר הארבעה סזריניש להודות האל סזפק ל

ההלכה
הס
הנפלות
וירוממוהו

להם משפדס למחול נזיהתם לרועה זכר נח כי כן יעסו במקומית סיהסוך הותם מטובה לרעה לעונם היו
היוסבים בהם ומרעה לטובה כסיעמו רגון החל להודיע כי הכל ברסותו ובמנותו ויהסוך הטבעו כמו סירנה
לא כמו סיהסבו הסכלים כי עניני בני אדם הם במקרה ואלו יסם נהרות כלומר מקום סים בו נהרות ומונחי
מים יסו הותו למדבר ולמקום צמאון ארץ פרי למלחה וכן ארץ ציה בנפולס סירות יסמנה סתהיה
ארץ מלחה סלא יצמח בה כל פסב וכל זה מרעה יוסבי בה ישם מדבר והנה יעסה בהסך לטוב ויס
להם מדבר לאגם מים וחרץ ציה למונחי מים וושב סס רעבים הותם סהיו רעבים במקום
חרר הוסביס בלוחו המקום כאלו הוא לסבתס נעסה מוסב המקום סטיב וכווננו עיר מוסב כוננו סס עיר מו
מוסב כי בלו סס מפה ומטה הרעבים אמר חפז ה' בס ויזרעו סדות וזרעו סס סדות וכטעו ברמים ו
והזלוחו כי עסו סכרמים והסדות פרי תבואה ופי פרי תבואה חסר וו הסמוס פרי ותבואה והוא כפל ענין במ
במלות סוכות ויברכם בממונס וירבו מאד בבבים ובהמתם לא ימעטו סלא תהיה בהם מסכלה
כל סכן בבמיהם וימעטו ויסוחו והנה כחסר ירנה האל יהיה עניב בהסך וזה סנצור סנצורו מרוב
טובס כמו סומר למעלה מרעה יוסבי בה וימעטו סכך וירבו סוזר ויסוחו והנה כחסר ירנה האל יהיה עניב
בהסך סהיו הנלכיס קוממיות עתה יהיו קודרים וסוחזים מעונר רעה ויגון חסר וו הסמוס ופי מעונר רעה
ועונר הוא ממסלת חחרים סתהיה עליהם והם יהיו סוחזים תחתיהם וכמו זה מעונר וממספט לוקח דל מו
ממסלת הגיס וכן יורם ענר סירוסו ממסלת אמר סיסוחו מעונר ומרעה ומיגון ורעה היא רעת הגוף וחסרו
הממון ויגון בלב והחכס ר' אברהם סירס מעונר רחס סכך וירבו שופך בוז על כדיבס על העסירו
הנכבדים סהיו נקראי כדיבס והנה האל סכך עליהם סכבד לקלון ולבו ובלאמרו סוכך דל רוב הבוז והקלון
יתעס בצוהו לא דרך סאיז להם ענה ותחבולה להגבל מהרעה סחאל מביא עליהם והנה סס הולכי סוכיס ב
בצוהו לא דרך וישגב חביון מעוני והנה יסכיל העסירים והחביון יסגב מהעוני סהיה בו יס
יסגבנו וירוממו סכך ויסוחו סומר ויסם כנחן מספחות סכך וימעטו סומר. כלומר מסיס האל לחביון מס
מספחות לרוב כמו הנחן רונה לומר סלא יהיו בהם עקריות ומסכלות והם ירבו לרוב והנה הנחן ירבו מאד
יותר מסמר הבמות לפיכך המסיל הותם לנחן וכן אמר מלחות צחן אדם וים מפרטים טעס ויסם על הא
סחביון כלומר סמוליד בביס לרוב וכן כומר בזה הלסון על סתולדה ויסמו בביס.

וירבו מאד

יִנְקֹשׁ נֹשֶׁה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ וַיָּבֹאוּ זָרִים יִגְעוּ אֶל יוֹ
 יוֹ לֹ בֹשֶׁד דָּסָד וְאֵל יְהִי חוֹנֵן לִיתְּוֹמִיו יְהִי אִח
 אַחֲרֵיהֶן לְהַכְרִית בְּדוֹר אַחֵר יִכַח שָׂכָם יִזְכַּר עוֹן
 אֲבֹתָיו אֵל יְדוּה וְהִטְאֵת אִמּוֹ אֶל תְּבִיחַ יְהִי נְגִיד
 יְדוּה תְּמִיד וַיִּכְרֵת מֵאֶרֶץ זָכָרָם יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר
 עֲשׂוֹת דָּסָד וַיִּרְדֵּף אִישׁ עֵינָיו וְאֲבִיוֹן וְנִכְאָה לִבּוֹ לִ
 לְכוֹתָת וַיֵּאָהֵב קִלְלָהּ וַתִּבְאֵהוּ לֹא דָבַץ נִבְרַח
 בְּכִרְךָ הוֹרֵרְךָ רִבְנִי

וּלְבַשׁ קִלְלָהּ כִּם

כְּכֹדוֹ וַתִּבְאֵן בָּבִים בְּקִרְבּוֹ וְכִסְכֵּן בְּעַצְמוֹתָיו הִיא
 תְּהִי לוֹ כְּבִנְיָ יַעֲשֶׂה וְלִכְבוֹד הַכִּיּוֹד וְגִדָה וְאִם
 בַּעֲלַת שֶׁטֶנִי כִּי אֵת יְדוּה וְהוּא בְרִים רַע לְנַכְסֵי ו
 וְאֵת יְדוּה אֲדוּגִי עֲשֵׂה אֵת לִכְעַן סִכְךָ כִּי כֹבַח
 חֲסוֹךְ דְּצִילָנִי כִּי עֵינָיו וְאֲבִיוֹן אֲנִי וְלִבִּי הִלַּל ב
 בְּקִרְבִּי כִּצְלַל בְּנִכּוֹתָיו נוֹ לְבָתִּי נִגְעוֹתִי כְּאֲרֵבָה
 בְּרַבִּי כִּסְלוֹ כִּצְעוֹם וּבְכִרְיִי כִּדֵּשׁ כִּשְׂכֵּן וְאֲנִי דִיִּיתִי
 חֲרָפָה לְדוֹם יְרֵאוֹנִי יִגְעוּן רֵאשִׁים עֲרֹבִי וְדוֹל
 אֲדָהּ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחִדְךָ וַיִּדְעוּ כִּי יוֹדֵךָ זֹאת אֵתָה
 יְדוּה עֲשִׂיתָה יִגְלִלוּ דָרְךָ וְאֵתָה תִּגְדֹךְ קָמוּ וַיִּב
 וַיִּבְשׁוּ וַעֲבַדְךָ יִשְׁכַח

וְלִקְרִיאָהּ הַזֹּאת תִּהְיֶה הַמֶּלֶךְ זְוִי כִּמוֹ חֲרָבוֹ מֵאֵל מִס
 מִסְכּוֹ חוֹתָהּ וְלִזְוִי תִּקְרִיאָהּ לֹא חֲמַח פִּירוֹם נִכּוֹן
 וְחִיכְסָר לְפִרְטֵי הַמֶּלֶךְ לִזְוִי תִּקְרִיאָהּ כִּפִּינֹעַן בְּבִי ל
 לְסִחּוֹל הַסִּי יִתְמָהוּ צְבִי אֲדָם מְרֹב הַמִּמּוֹן סִיִּיהִי לֹא
 לְחַבּוּתִיהֶם תִּהְיֶה תְּסוּבָה דְּרִסוֹ מִחֲדָבּוּתִיהֶם וְתִמְנַח
 וְתִמְנַחֵהוּ מֵה קָרִיָּה לְהַסִּי כִּי מְרֹב חֲסִרוֹן סְבִי בְּתִיָּה ח
 חֲרָבוֹת יִנְקֹשׁ נֹשֶׁה כּוֹסָה יֵאָבֵד הַמֶּלֶךְ לְכָל הַסִּי לֹ
 כְּלוֹמֵר סִיבַח לְקַחֵת נִסִּי מִמֶּנּוּ וַיִּצּוּ כָל הַסִּי לֹ וַיִּטַּע
 וַיִּטַּע מֵלֵת יִקְסֵם יִסִּי מוֹקֵם נִקְסֵם וַיִּקְסֵם בְּעֵינָיו הֵאָד
 וְכֵן וַיִּנְקֹסוּ מִבְּקָסֵי נִכְסָיו אֵל יְהִי לִפְנֵי סֹאמֵר
 סִינִינֹעַן בְּבִי לְסִחּוֹל פִּת לְחַס סֹאמֵר סֹאמֵר יִמְסֹךְ מִיִּסְמ
 מִי סִימְסִיךְ לְבִנִּי וְלֹא יִמְנַחֵהוּ יִתְוֹמִיו חוֹכֵן סִיחּוֹן עֲלוֹ
 עֲלִיהֶם וַיִּרְחַמֵם יְהִי אַחֲרֵיהֶם פִּירוֹם נִכּוֹן וְאֵל
 וְאַחֲרֵיהֶם בְּחֲרָב אֲהַרְוֶה וְלֹא לְהַחִי יִתְוֹ יִהְיֶה לְהַכְרִית
 סֹאמֵר יִסְאֵר מִמֶּנּוּ זָכַר וְהוּא סֹאמֵר בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח ס
 סֹאמֵר בְּדוֹר סִלְמִי יִמַּח סֵם הַאֵב וְסֵם הַבֵּן לְפִינְךָ יִמַּח
 חֲמֵר סֹאמֵר יִזְכַּר עוֹן סִיטְקָדְכוֹ לֹ כִּמוֹ סִנְתָב
 פּוֹקֵד עוֹן אֲבִית עַל בְּגִים וְכֵן וַחֲטַמֵּת חֲמוֹ אֵל תִּמַּח
 חֵלֶךְ יִזְכַּר לְבָנָה יִהְיֶה כִּגֵּד יִהְיֶה הָעוֹן וְהַחֲטָאֵת
 כִּגֵּד הַסִּי כִּמוֹ סֹאמֵר יִזְכַּר הָעֵינָיו לְחוֹק יַעַן אֵם
 כָּל יְמֵי הִיא בְּעוֹן וְלֹא זָכַר פִּעֵם אֵת לַעֲסוֹת הַכֹּד וְכ
 וְנִכְאָה לְבַב לְמוֹתָת כְּכֹאֵה לְבַב מְרֹב צְרוּתֵי דְרִסוֹ ה
 הַסִּי עַל הַזֶּה לְמוֹתָת חוֹתָו וְדוֹד אֲמַר עַל עֲצָמוֹ עֵינָי וְאֵל
 וְאֲבִיוֹן וְכֹאֵה לְבַב וַיֵּאָהֵב קִלְלָהּ וְהוּא אֲהַב
 זֶה סִיטְקָלְלָהּ וְלֹא חֲסֵם לְקַלְלוֹת וְתִבְאֵהוּ עַבְרָה בְּמִקְוֵ
 עֲתִיד וְכֵן וְתִרְחַק וַיִּלְבַּשׁ וַיִּבְשָׁה כִּי כֵן דִּרְךָ הַמִּקְרָא וְכ
 וְכִבְרִי הַנְּבוּחָה צְרוֹן וְלֹא חֲכָן סֹאבְרִיָּהוּ
 וְסֹאטְוִיבִי לֹ וַיִּלְבַּשׁ קִלְלָהּ כְּלָבוֹסוֹ כְּלוֹמֵר סִיִּיהִי מַעֲוֹף בְּקִלְלָהּ וְכֵן הַבֵּל בְּקִרְבּוֹ כְּמִים סֹאמֵר סוֹתָהּ וְכִסְמֵן
 בְּעַצְמוֹתָיו וְהִיא הַמִּסִּיָּה סֹאמֵר מוֹסַח גִּפְטוֹ לְכֹאֵב הַעֲצָמוֹת סִיבַח הַמִּסִּיָּה בְּעַצְמוֹתָיו כֵּן תִּבְחַ בּוֹ הַקִּנְיָה יִת
 וְגִדִּי לֹ וְעוֹד כִּפְלֵי הָעֵינָיו לְחוֹק וְלִמּוֹחַ חֲבוּרָה וְכֵן וּמוֹחַ חֲפִיקִים רִכְבָּה כֵּן יִחְגַּר הוּא הַקִּלְנֶה כִּמוֹ סִיחְגַּר הַח
 הַאֲדָם הַמוֹחַ וְאֵת כְּעֵלֶת כְּלוֹמֵר וְאֵת תִּהְיֶה סִכְרָה פִּעֵלְתָם סַעֲטוֹ לִי וְכֵן לֹא תִלְיֵן כְּעֵלֶת סִכְרָה טִכְרָה נִכְרָה
 פִּעוּלְתָיו וְאֵתָה יְדוּה הַסִּי סוֹטְנִי וְדוֹבְרִים רַע עַל נִכְסָיו וְאֵתָה עֲשֵׂה אֵתִי לְמַעַן סִיחְךָ וְהַסִּי מִינְכּוֹ דְּמִוִּינְךָ
 עֲשֵׂה לְמַעַן סִיחְךָ הַסִּי בְּטַחְתִּי בְּנִי כִּי טוֹב חֲסוֹךְ וְהִצִּילָנִי כִּי עֵינָי חֲלַל חֲצִי קִמְךָ וְחִי יוֹ כִּתְחָ וְהוּא כּוֹסֵל
 עֲבַר וְהוּא בְּגֹד כְּלוֹמֵר לְבִי כְּהַרְגֵם בְּקִרְבִּי מְרֹב צְרוּתִי כִּזְלַל בְּגִטּוֹתִי בְּקָף כִּמוֹ סִנְטוּסָה הַבֵּל מֵאֲרֵה כֵּן נִכְסִית
 נִטְוִיתִי וְכֹאֵהֲבִיתִי כְּלוֹמֵר הִלְכּוּ יְמֵי מֵאֲרֵה בֵּלֵת חֲמֵדָה כְּנַעֲרֵתִי כְּנַעֲרֵתִי מִמִּקְוֵס לְמִקְוֵס כִּמוֹ הַמֵּרְבֵּה סִי
 לֹ קָן וְכִנְעֵר מִגְדֵר לְגֵדֵר כֵּן אֲנִי חִין לִי מוֹסַב בְּטוֹחַ בְּמִקְוֵס אֲחָד כִּי כִּסִּידְעֵנִי סִיגוֹל בְּמִקְוֵס רִדְךָ הַמֵּרְבֵּה וְכִנְעֵר
 בִּזְרַח מִמִּקְוֵס לְמִקְוֵס בְּרַבִּי כִּסְלוֹ סֵה הַמִּתְעַנֶּה בְּצִרְחוֹ כְּדִי סִירְתָה הַחֵב עֵינָיו וַיִּרְחַם עֵינָיו וַיִּכְסֵם כִּי
 וְלֹא יִכּוֹל לְלַכֵּת כְּחֵם מִסְמֵן מֵהַסְמוֹן סִיִּיהִי בְּצִרְחוֹ מִקְדָּם עֲתָה כְּחֵם צִרְחוֹ מִמּוֹתוֹ הַסְמוֹן מִן הַנִּכְסֵם וְכִנְעֵר
 וְאֲנִי הִיִּיתִי כְּסִינִי רֹחִים אֲוִתִּי כְּחֹטֵם וּמַעֲוֹכָה הִיוּ מִבּוֹשִׁים חוֹתִי וּמִחֲרָפִים חוֹתִי וּמִכִּיעֵין דְּהַסֵּם עֵינָי כִּי
 עוֹרָנִי יְדוּה כִּמוֹ סִיחְסוֹךְ עַם סֹאמֵר בְּנִי אֲדָם וְכֵן הִיא עֲמִי כְּעִמִּי רְבוּת כֵּן עֲתָה הִיטְוִינִי וַיִּזְעוּ כִּי
 יִדְעוּ הַכָּל כִּי זֹאת הַתְּסוּעַ מִיִּדְךָ הִיא לֹ וְאֵתָה עֲשִׂיתָ לֹא בְּחִילִי וּבְבַחִי יִקְלַלְנִי אֵם הַסִּי מִקְלָלִי מִיִּכְוִי הַכּוֹסִיךְ
 לְקַלְלָתִי כִּיִּן סִיבְרִכְנִי אֵתָה קָמוּ וַיִּבְשׁוּ הַסִּי קָמוּ עֲלֵי יִבְשׁוּ מִמְחַטְבֵּת סִיחְסוֹבֵי עֲלֵי סֹאמֵר תִּתְקִי וְעֲבַדְךָ יִשְׁכַח

וְכִבְרִי הַנְּבוּחָה צְרוֹן וְלֹא חֲכָן סֹאבְרִיָּהוּ
 וְסֹאטְוִיבִי לֹ וַיִּלְבַּשׁ קִלְלָהּ כְּלָבוֹסוֹ כְּלוֹמֵר סִיִּיהִי מַעֲוֹף בְּקִלְלָהּ וְכֵן הַבֵּל בְּקִרְבּוֹ כְּמִים סֹאמֵר סוֹתָהּ וְכִסְמֵן
 בְּעַצְמוֹתָיו וְהִיא הַמִּסִּיָּה סֹאמֵר מוֹסַח גִּפְטוֹ לְכֹאֵב הַעֲצָמוֹת סִיבַח הַמִּסִּיָּה בְּעַצְמוֹתָיו כֵּן תִּבְחַ בּוֹ הַקִּנְיָה יִת
 וְגִדִּי לֹ וְעוֹד כִּפְלֵי הָעֵינָיו לְחוֹק וְלִמּוֹחַ חֲבוּרָה וְכֵן וּמוֹחַ חֲפִיקִים רִכְבָּה כֵּן יִחְגַּר הוּא הַקִּלְנֶה כִּמוֹ סִיחְגַּר הַח
 הַאֲדָם הַמוֹחַ וְאֵת כְּעֵלֶת כְּלוֹמֵר וְאֵת תִּהְיֶה סִכְרָה פִּעֵלְתָם סַעֲטוֹ לִי וְכֵן לֹא תִלְיֵן כְּעֵלֶת סִכְרָה טִכְרָה נִכְרָה
 פִּעוּלְתָיו וְאֵתָה יְדוּה הַסִּי סוֹטְנִי וְדוֹבְרִים רַע עַל נִכְסָיו וְאֵתָה עֲשֵׂה אֵתִי לְמַעַן סִיחְךָ וְהַסִּי מִינְכּוֹ דְּמִוִּינְךָ
 עֲשֵׂה לְמַעַן סִיחְךָ הַסִּי בְּטַחְתִּי בְּנִי כִּי טוֹב חֲסוֹךְ וְהִצִּילָנִי כִּי עֵינָי חֲלַל חֲצִי קִמְךָ וְחִי יוֹ כִּתְחָ וְהוּא כּוֹסֵל
 עֲבַר וְהוּא בְּגֹד כְּלוֹמֵר לְבִי כְּהַרְגֵם בְּקִרְבִּי מְרֹב צְרוּתִי כִּזְלַל בְּגִטּוֹתִי בְּקָף כִּמוֹ סִנְטוּסָה הַבֵּל מֵאֲרֵה כֵּן נִכְסִית
 נִטְוִיתִי וְכֹאֵהֲבִיתִי כְּלוֹמֵר הִלְכּוּ יְמֵי מֵאֲרֵה בֵּלֵת חֲמֵדָה כְּנַעֲרֵתִי כְּנַעֲרֵתִי מִמִּקְוֵס לְמִקְוֵס כִּמוֹ הַמֵּרְבֵּה סִי
 לֹ קָן וְכִנְעֵר מִגְדֵר לְגֵדֵר כֵּן אֲנִי חִין לִי מוֹסַב בְּטוֹחַ בְּמִקְוֵס אֲחָד כִּי כִּסִּידְעֵנִי סִיגוֹל בְּמִקְוֵס רִדְךָ הַמֵּרְבֵּה וְכִנְעֵר
 בִּזְרַח מִמִּקְוֵס לְמִקְוֵס בְּרַבִּי כִּסְלוֹ סֵה הַמִּתְעַנֶּה בְּצִרְחוֹ כְּדִי סִירְתָה הַחֵב עֵינָיו וַיִּרְחַם עֵינָיו וַיִּכְסֵם כִּי
 וְלֹא יִכּוֹל לְלַכֵּת כְּחֵם מִסְמֵן מֵהַסְמוֹן סִיִּיהִי בְּצִרְחוֹ מִקְדָּם עֲתָה כְּחֵם צִרְחוֹ מִמּוֹתוֹ הַסְמוֹן מִן הַנִּכְסֵם וְכִנְעֵר
 וְאֲנִי הִיִּיתִי כְּסִינִי רֹחִים אֲוִתִּי כְּחֹטֵם וּמַעֲוֹכָה הִיוּ מִבּוֹשִׁים חוֹתִי וּמִחֲרָפִים חוֹתִי וּמִכִּיעֵין דְּהַסֵּם עֵינָי כִּי
 עוֹרָנִי יְדוּה כִּמוֹ סִיחְסוֹךְ עַם סֹאמֵר בְּנִי אֲדָם וְכֵן הִיא עֲמִי כְּעִמִּי רְבוּת כֵּן עֲתָה הִיטְוִינִי וַיִּזְעוּ כִּי
 יִדְעוּ הַכָּל כִּי זֹאת הַתְּסוּעַ מִיִּדְךָ הִיא לֹ וְאֵתָה עֲשִׂיתָ לֹא בְּחִילִי וּבְבַחִי יִקְלַלְנִי אֵם הַסִּי מִקְלָלִי מִיִּכְוִי הַכּוֹסִיךְ
 לְקַלְלָתִי כִּיִּן סִיבְרִכְנִי אֵתָה קָמוּ וַיִּבְשׁוּ הַסִּי קָמוּ עֲלֵי יִבְשׁוּ מִמְחַטְבֵּת סִיחְסוֹבֵי עֲלֵי סֹאמֵר תִּתְקִי וְעֲבַדְךָ יִשְׁכַח

ועד שחקים אמיתך: רומה על שמים אלהים וע
 ועל כל הארץ כבודך: למען יחלצון ידידיך חוש
 הושיעה ימנך וענני. אלהים דבר בקדשו אעלו
 אעלוה אתלקה שכם ועמק סבות אמד: לי גל
 גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחק
 מחקקי: מואב סיר רחצי על ארזים אשליך בעלי
 עלי פלשת אתרועע: מי יבילגי עיר מבצע מי נ
 נחני עד ארזים: הלא אלהים ונחתנו ולא תצא ב
 אלהים בצבאותינו: הבה לנו עזרת מער ושוא
 תשיעת אדם: באלהים נעשה חיל והוא יבוס צר
 צריט

למנוח

לדוד מזמור: א
 לדי תהלתו אל
 תחרש: כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו א
 אתי לשון שקר: ודברי שנאה סבבוני וילחמוני ח
 חנם: תחת אהבתי וישטנוני ואני תפלה: ושימו
 עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי: הפק
 הפקד עליו רשע וסטן יעמד על ימינו: בהשפטו
 יצא רשע ותפלתו תהיה לחשאה: יהיו ימיו מעח
 מעשים פקדתו יקח אחר: יהיו בניו יתומים ואש
 ואשתו אלמנה: וגוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מח
 מזרבתיהם:

ונאמ' על כל דר תנסאו ועל ברכים תסעסעו: ונאמר ו
 ובני נכר חכריכס וכורמיכס: ונאמר הכחמו הכתובו
 עלינו זהו חסד הגדול ואס תאמ' גם זה הוא אמת כ
 כיון סבטיוחנו צו ויתכן לנו כי לא סבטיוחנו בזה ה
 הדבר הגדול אלא אס כן כהיה זכאים ויהי עתה
 רומה על שמים אלהים רומה על דרך מס' כאלו
 בימי הגלות אינו רס על שמים למסול על האומות ו
 להנכיחם עלינו כמו סאמ הנביא למה תהיה כאיס
 כדחס כנביר לא יוכל להוסיע: וכן אמ' הסס יתברך
 על עת היסועה עתה ארומס עתה אנסא ונאמ' ארומס
 בניס ארומס בארץ: ועל כל הארץ כבודך והראש על
 כל הארץ כבודך. למען יחלצון ידיך מן ה
 הססוק הזה עד סוף המזמור מפורס במזמור האחר
 עד מה ססירס צי במזמור הזה. למנוח

לדוד מזמור אלדי תהלתי אל תחרס זה המזמור חצרנו
 דוד בברקו מפני סאול והיו בישראל אנסיס סהיו מ
 מדברים רע עליו אל סאול ונאמ' אלדי תהלתי אל תח
 תחרס כלומ' כי כך אני מתהלל לא כאותס האנסיס
 סהס מתהללס ברעת ואלך אני קורא סלח תחרס
 לחסר עוסיס לי אלה הרסעיס: כי פי רסענ
 ופי מרמה: ופי אים ערמה סס פתחו עלי פיהס צרע
 ודברו אתי פסאני רנאה אותס לסון סקר סמרתיס
 עכמס סהס אנהיבס אותי ונחס פיהס ולסונס מרמ'
 וסרר' ודברו סכאה סבבוני סמדריס עלי
 לפני סאול סבבוני ונלחמו עמי כי מפני דבריהס כ
 כלחס עמי סאול וסורב עלי ללכדני: ונלחמוני כמנו
 ונלחמו עמי חנס כי אני לא הרענתי להס: תחת
 אהבתי: אני הייתי אוהב אותס וחס יסטכוני ואני תפ
 תפלה: ואני אים תפלה כמו כי חמודות אתה אים חמ
 חמודות: כלומ' סס אנסי מלחמה עלי ואני אים תפל'
 סזויתי מתפלל עליהס כמו סאמ' ואני בחלותס לבוסי סק' ואדני אבי זל פי ואני אינ בדי כי אס תפלה לחל ס
 סיכילני מידס: ויסימו תחת טובה סעסייתי עמהס יסימו סס עלי לרעה ותחת אהבתי סהייתי אוהב
 אותס יסימו עלי סכאה: הפקד עליו רסע אדס רסע יסלוט צו וסטן יעמד על ימינו מלח סטן יעמד
 על ימינו לסטנו כלומ' סהיה לקללה כל מה סיעסה ונאמ' בלסון יחיד על רחס הרסעיס הסונכאיס אותו והוא ד
 דנאג האדומי: בהשפטו אס יהיה לו מספט עס סוס אדס ינח רסע במספטו כלומ' סיתחייב בדין ס
 סיכסל בלסונו ובטענותיו: ותפלתו תהיה לחטאה כסיתפלל על פכמו לא תחסב לו התפלה רסות אלא חטאה ו
 וחובה או פי לחטאה כמו אל הסערה ולא יחטוא כלומ' סלח תקובל תפלתו: יהיו ימינו מעטיס פקודתו
 הדדי סהיה סקיד עליו והוא ממונו או אסתו: יהיו בניו יתומיס וגו' יתומיס קטכיס וכך ונאסתו אלמנה
 בימי נעוריס: ונוע וסאלו מהסועל הכבוד כמו סאול יסאלו באבל אמ' ינועו בניו אינך ואינך לסאול
 פת לחס: ודרסו מחרצתיה ידרסו ממונ' מחרצותיה כלומ' סהיו בתיה חרבו ומתוכ ידרסו לבני אדס העונריס
 כלומ' ינועו לסאול וגס כסיהיו בחרצותיה ינטרכו לסאול: ומלת ודרסו נקרא בקמץ רחב כמו וסמרו דרך ה'
 וכך קבלנו קריותיה ונפסר הללי אסר בטוליקולח כתו עלינו במסר' לית כותיה חטף וכך כת' הסגיד סהיה חטף

ילבשו שטני כלימה ויעשו כמעיל בשתם : אודח
יהוד מאד בפי ובתוך רבים אהל לנו : כי יעמד
לימין אביון להושיע משבטי נפשן : לדד מ
מוזור גאם ידוה לאדני טב לימיני עד אשית אי
איבד הדם לרגליך : מטה עזך ישלח ידוה מצו
מציון רדה בקרב איביך : עכד נדבות ביום חיל
חליך בחדרי קדש מרחם מאחר לך טל ילדותי
ילדותיך : נשבע ידוה ולא ינחם אתה כחן לעול
לעולם על דברתי מלבי צדק : אדגי על ימינך

לבשו שטני כלימה כמעייל המס רפה . אודח הא
כמיכלני חודה חותו ואהל לנו בפי בתוך רבים סיד
סידענ כלס כי מאתו היה לי התסועה וירצו בטחונס
צו . כי יעמד כי כן הוא עם הבוטח צו שהוא
חביון ואין צו כח להככל הוא יעמוד על ימינו לעזרו
ולחופיענו מהרסעים סהיו סופטג נכסו וחוסבים לה
להמיתו ובמדרס מפרס זה המזמור על כנסת ישראל
ואמרו כי פי רטע ופי מרמה עלי פתחו מה פתחו פ
פתחו וכנסו לבית קדש הקדסים ואמרו אי אלהים
יקחמו ויעזרוכ ידינו רמה ולא ה פעל כל זאת
סכאה סצנוכי סמד בריס . נכאה סמסר להס חביהס
סכ ויסטוס צסו את יעקב תחת אהבתי אמ ישראל חנו

כססלחנו חנלו באהבה נהגנו עמו סכ כה אמ אחיק ישראל מה אמ הוא כן בקרב אנא לקראתך מאה
חני לסלנו וכי אדבר המה למלחמה וילהמוני חנס חס עמו סכא ליעקב על הבורה סלקח ממנו לבד ברי
ולסתותיים מה עטה הוי אומ וילחמוני חנס ואני תפלה סבעים פרוס חני מקריב בחג על סבעים אומו ואנו
מתפלל עליהס סידרו גממיס הוי אומ תחת אהבתי יסטנוכי . לדוד מוזמר כאס ה לאדני סב לימינו
עד אסית אחיך הדוס לרגליך זה המזמור פירסוהו דיל על אברהם אבי כסינא להלחס עם ארבע המלכיס .
וכירסו אתה כהן לעולס כי היתה הכהונה ראויה לבחית מסס סהוא מלכי דק סכ זהוא כהן לחל עליון . אלא
לפי סהקדיס בצדכת אברהם לחל עליון סלק סקבה הכהונה ממנו וכתנה לאברהם סכ אתה כהן לעולס על
דברתי מלכי דק על הדבר סדסי מלכי דק והנבון לפי דרך הפסט לפרס המזמור על דוד אמרו אחד מן ה
המסורדיס עליו ולמד לדוד פי בצבור כלמד אמרי לי אחי הוא וכן למנכח מזמו לדוד יענך ה בוס צרה כמו
ספירסנו חותו והחס ר אברהם בן עורא פי כי חובר זה המזמור כאסר נסבעו חנסי דוד לאמר לא תנא ע
עמנו למלחמה ואמ זה בעבור סב לימיני כלומ בצתי ועבוד אותי ולא תצטרך לבחית למלחמה כי חני אלהס
בעבורך ואדני חבי זל פי כי חובר זה המזמור בתחלת מלכותו כססמעו סלסטיס סנמסח דוד למלך ויעלנו ב
כל סלסטיס לבקס את דוד והבטיחו האל סימכס בידו וכתנס בידו בעל פדניס ובעמק רפאים ואן אמר המ
המסורר זה המזמו ואמ כאס ה לאדני לדוד סב לימיני כמו סכתו סס כי אז ינא ה לפניך כלומ סב והיה צבטת
לימיני כי ימיני תעזיך ולא אסקוט עד אסית חובי הדוס לרגליך . בשח עזך יסלח ה מציון כי באותו
הפרק כבס דוד ציון בתחלת מלכותו ואמר המטה והמסען סתעו צ מציון חל . לסלחו חליך סהיה מב
מבצר חוק מאד וכתנו חלדיס בידך מעתה רדה ומסול בקרב אחיך לא תירא מהס ואמ בקרב כלומ חין צרה
לומ בערי סלסטיס ססמוכות לארץ סתמסול עליהס אלא חפי בקרב ארצס תמסול וימ כי אמ מציון לפי סה
טהכבוד סוכן מציון עמך כדבית בוס חילך בוס סעסית חיל להלחס בהס באו עמך חליך כנדבה .
בהדרי קדס צירוסליס סהיא חדרת קדס כמו סנקראת חלמת קדס והדרי עכין חדר ופי וכן נקראת ופה נוף
מסוס כל הארץ והדרי לסון רביס מן חדר כי בדבריס רביס היא טובה ויפיה סל וירוסליס מרחס מסחר לך
טל ילדותיך יוס סינחית מרחס ונולדת חותו מסחר לך כלומ מבטן ינחית למלכות וסל ברכה לך היה באותו ה
הסחר . נשבע ה ולא ינחס דברו הוא סבועתו אתה כהן מלך וכגוד כמו ובני דוד כהניס היו מוליך
כהניס סולל גדוליס וסריס ואמ לעולס כי סאול לא היה לעולס על דברתי מלכי דק ולמה בחרתיך מלך ל
לעולס על דבר אתה מלך דק כמו סכתי ויהי דוד עוסה מספט ונדק לכל עמו ויוד דברתי ויוד מלכי כוסף
אדגי על ימינך כסנכחת המלחמות מחץ בוס חכו מלכי הוא מחץ על ידיך מלכי הגיס ספאים להלחס
עליך בוס חפנו כלומ באותו הוס היה חרון חפנו עליהס וירצנו עמך .

שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עומדת לעד
 הללויה אשרי איש ירא את ידו במצו
 במצותיו חפץ מאד גבור בארץ יהיה זרעו דור
 ישרים יבורך הון ועשר בביתו ועדקתו עומדת ל
 לעד זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום ועד
 וצדיק טוב איש חנון וכלוה יכלכל דבריו במש
 במשפט בן לעולם יזכר עולם יהיה צ
 צדיק בשמועה רעהו יגבון לבו פשוט פ
 ביהודה

ואחר שהצבונן החכם המבין צדיקי התורה וישימות
 יסוד לחכמה ויש גדל בלבן לקרב הדברים הרחוקים
 אל הדעת וילמד חכמת הפילוסופיה אהרי כן לא נת
 תשצבט דעתו בלמדו החכמה בתורה אשר למד תח
 תחלה כי כבר תקעה יתר במקום נאמן ויקרב דרכי
 החכמה אליה בכל כחו לפיכך אמ' ראשי חכמה יראת
 יהוה וחמר סכל טוב לכל עושיה פירו' סכל עיון טוב
 והטובה טובה לעושי את שתייהן שמתעסק ביראת ה'
 ובחכמה או פירוש סכל טוב הכלה טובה כמו ויהי
 דוד בכל דרכיו מטכיל ספירושו מנליח כלומר סינל
 סינליח המתעסק בשתייהן בעול' הזה ובגול' הבא תה
 ת' לתו עומדת לעד כי עושה מעשה הישר וסומר ה

הצורה והמנות תהילתו בפי האנ' י' לכמה דורות ולנכסו גם כן עומדת לענ' הבא לעד עד עולם וכבר הרהר
 הרחבנו יותר בפירוט הפסוק הזה בשתיחה פירוט נביאים הדרלויה גם זה המזמו' בחלף בית ובסניס
 פסוקי האחרוני ס'ט טלט גם זה המזמו' נכבד מאד מספר על מדו האדם הישר אשר גמילו מה' יתבר' בעל'
 הזה ובבא' ואל' ה'לנו' ואל' אשרי איש יראי יהוה סירא ה' ויסמר על מה סנהו ומנעהו מעשות במנות
 לא תעשה מיראת ה' עליו לא מיראת בשר ודם וזנה נסמר בהם בספר כמו בגלוי במנותיו חפץ מאד ה'נות
 עושה אותם בחפץ לבבו לא להתגדל בפני בני אדם ולקנות שם חלח בחפץ לבבו באהבת ה' סנהו לעשותם
 לפיכך אמר מאד ס'א יתערב בחפץ לבבו טוס חפץ חלח אהבת ה' לבדה ואל' גם כן מאד כלומר סירוף אח
 אחר המנות ומתאמץ לעשותם בכל כחו בגופו ובממונו ואל' רבותיו במנותיו חפץ מאד ולא במכר מנותיו
 מנותיו כלומר שחינו עושה על מנת לקב' פרים וזה הא' רהוי לומר עליו אשריו ובדר מנות חפץ מאד חברה'
 אמר לו הקנה לך לך מארנך מיד ויקח אברהם את סרה אשתו אמר לו המול בעצ' היו' הזה כמול אברה' קח גא
 את בנך חת יחדך ויסכס אברהם בנקר גבור בארץ ובעצ' מעשיו הטובים יסלס האל גם לבניו אחריו
 וז'עו יהיה גבור בארץ ס'ני אדם ירחמי ויכבדוהו כמו סיראו בני אדם האדם הגביר ורבותיו אל פירשו סח
 סי' יון בגיו בעלי כח כי זה מנרכת העולם ואל' דברים אדם זוכה לבניו בכח בעושר בניו בחכמה ב
 בט' ואל' בנת סכמת' גאר בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבירך ישרי' האב והבן והוא דור יברכס האל בתום

בתוספת טובה והדרם סמפרט הפסוק ס'לפכ זה באברהם מפרט זה בעקב ואל' דור גבור בארץ יהיה זרעו זה
 יעקב ומה הוא גברתו וישר אל מלאך ויוכל דור ישרי' יצרך אלה הטובים הון ועושר לו ולבניו בעול'
 הוא בדקצו עומדת לעד לעולם הבת' זרח בחפץ בעצ' טיס חסך בעולם והוא הנרה לישרים זרח מור
 והאר' הוא הרנזה חנון ורחום ונדיק כי הוא בדרכיו חנון וחונן הטובים ומרחם עליהם ומניל חוקים מן הצר'
 בעצ' הנרה ונדיק כי נדיק וי'אר הוא ונותן לטובים כפי דרכיהם ולרעי' כפי מעשיהם לפיכך זרח אור לישר
 לישרי' זרח פועל יוכח ואיכסר סהוא פועל עומד ויהיה פירו' חנון ורחום על האדם הישר סלמד ממדות צורא
 טוב איש ס'הר ממדות האד' הישר מדת הנדקה ואל' טוב איש כמו אשרי איש ואל' סהוא חונן כלומ' נותן
 לעניים ומלנה לעניים וננועים סלא יקבלו מתנה ולנה אותם ולכלכל דבריו במספט סכל מתנותיו והנחלתיו
 יעשה אותם במדה סזה בסדר ובמספט סלא יהיה פרוט מתאות העולם מכל ולא ידברו בהם אלא במדה סזה
 וכן צבתו לעניים לח יפזר כל כך ממנו כדי סתצטרך הוא אחר כן לבדיות ויתפרס גם כן יכלכל דבריו על
 סחר מדות אדם גם כן סמתנהו בהם על דרך האמנעי ועל הדרך הראוי כפי מה סיהיה וזה הוא במספט והמ
 והמדות כגון הסכאה והחבה והדאגה והנדיבות והנדקנות והגבורה והמורך והדומים להם' כי לעיוס
 כי לעולם יעמוד ממונו בידו ויהיה בריא בגופו לזכר עולם יהיה נדיק אפילו לאחר מותו יזכר לטובה מסמו
 מסמועה רעה' הפך הרסע סכאמר בו קול פחדס באזניו אבל הנדיק לא יירא סיטמע סמועה רעה מבניו
 או בק' יובו סז' במדינה אחרת או אס יסמע סיבאו עליו אויביס לא יירא נכון לבו ובטוח בידוה ולא יבטח בע
 בגס' ז' וברוב חילו וברוב אחבי' וקרוס' אלא בידוה לבדו יסי' בטחונו לפיכ' לח' מרת

וְכָר עֲשֵׂה לְגַפְלֵאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְדוּד: שְׂרָף נִתָּן
לִירֵאָיו יִזְכּוּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּח מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לִי
לְעֹמֹד לְתֵת לָהֶם נִחְלָת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יְדוּד אֲבֹתָ וּמוֹ
וּמִשְׁפַּט גְּאֻמָּנִים כָּל פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעֵד לְעוֹלָם
לְעוֹלָם עֲשׂוּיִים בְּאֲבֹת וְיִשְׂרָאֵל: פְּרוּחַ שְׁלַח לְעֹמֹד צִוָּה
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוּשׁ וְנִזְרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חֶבֶן
חֲבֻמָּה יִרְאֵת יְדוּד

זָכַר עֲשֵׂה לְפַלְאוֹתָיו טַעֲמָה עֲמַהֵם בְּמַכְרֵי מְאוֹתָם
הֵיוּ תַחֲלַת הַכַּפְלָאוֹת וְהֵיוּ כָל כֶּךְ הַכַּפְלָאוֹת גְּדוּלִים
טַעֲמָה כּוֹזְכִירִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר: חֲנוּן וְרַחוּם ה' סַחֲכָן אֲנִי
הוֹתָם נִיחָם עֲלֵיהֶם וַיֵּם לְפָרֵם זָכַר עֲמַה כִּי בְּגַפְלָאוֹ
טַעֲמָה עֲמַהֵם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עוֹמֵה זָכַר לְנַפְלָאוֹתָיו
הִרְטַטוּנִים טַעֲמָה עֲמַהֵם בְּמַכְרִים מְאֹדִים זָכַר אֲוֹתָם
עַל אֱלֹהֵי הַכַּפְלָאוֹת: וְבִדְרָם זָכַר עֲמַה בְּצַבְתּוֹת מוֹעֵד
וּמוֹעֲדִים סַתָּן לְיִשְׂרָאֵל מְאֹדִים זָכַר לִינִיחָת מִבְּ
מַכְרֵם שְׂרָף נִתָּן לִירֵאָיו: לְיִשְׂרָאֵל שְׂרָף מִמּוֹן
מַכְרִים כְּמוֹ סַחֲמוֹר וַיִּכְבְּלוּ אֶת מַכְרִים זָכַר לְעוֹלָם בְּ

בְּרִיתוֹ זָכַר לְזֹמֶן רַב בְּרִיתוֹ סַכְרֵת עַם אֲבִיהֶם אֲבִינוּ בִּין הַבְּתָרִים סַכְרֵת לֵנוּ וְאֲחֵרֵי כֵן יִצְחָק בְּרִכּוּם גְּדוּלָּה בַח
מַעֲשֵׂיו מַעֲפֵ סִהְרָמָה לְהַסֵּ בְּמַכְרִים נַפְלָאוֹתָיו וּמַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעֹמֹד כַּסְמָה לְהַסֵּ סִיתָן לְהַסֵּ
נִחְלַת גּוֹיִם כִּי כַסְהוֹנִיָּה מִמַּכְרִים לֹא הֵיָה כָל כֶּךְ כְּמוֹ כְרָחָה כְּמוֹ סִנְרָמָה כַּסְמָה סַבְעָה גּוֹיִם עַנּוּמִים מְאֹדִים
וְהַסְכִּין בְּהַ יִסְרָאֵל וְכֵן אִם מַסָּה רַבִּי כֵן יִאֲמְרוּ יוֹסְפִי הַאֲרָץ הַסָּר הוֹצֵאתָנוּ מִסָּס מַבְלִי יִכּוֹלֵת ה' וְגוֹ יִאֲמֵר הַעֲפֵ
סִיָּה בְּנֵי כַח לְהוֹנִיָּה מַעֲבֹדוֹתֵינוּ לֹא יֵהִי בְּנֵי כַח לְגַרְם גּוֹיִם מְאֹדִים וְלִתְתָה לְהַסֵּ וְאִם הַגִּיד כִּי זֶה הֵיָה יוֹתֵר פִּי
פִּלְחָ כִּי קוֹדֵם הַמַּעֲמָה אִם סִיעֲמָה פִּלְחָ יִאֲמְרוּ בְּדֶרֶךְ מַקְרָה הֵיָה לְפִי הַגִּיד לְהַסֵּ קוֹדֵם סִיעֲמָה זֶה וְכֵן עֲמַה בְּנֵי
וְכַמְדָּרְם כַּח מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעֹמֹד סַכְרֵת לְיִסְרָאֵל מַעֲמָה בְּרִיתוֹ סִיעֲמָה לְהוֹדִיעַ כִּי הַאֲרָץ סָלוּ כִּי יִצְחָק בְּרָא מוֹתָה וּבִידוּן
לְהוֹסִיב בְּהַ כָּל מִי סִירְנָה וְלַעֲקוֹר אֲלֵנוּ וְלְהוֹסִיב אֲלֵנוּ סַלְחָ וּכְכֵן אֲוִמוֹת הַעוֹלָם לֹמֵ לְסַטָּיִם אֶתְם סַכְבִּסְתָּ אֲרָץ
סַבְעָה עַמּוּמִים: בַּעֲשׂוֹה יְדוּד מַה טַעֲמָה בְּמַלְחָמוֹת הַגּוֹיִם וְגַרְסָם מְאֹדִים לֹא יִאֲמֵר כִּי עוֹלָם הֵיָה זֶה אֲבֵל אֲמַת
וּמַסְפָּט הֵיָה אֲמַת סַקִּיִּים דְּבִירוֹ מְאֹדִים לְאֲבֵרָהִם אֲבִי וּמַסְפָּט כִּי לֹא הֵיָה מִן הַדִּין סִיסְבוּ בְּהַ עוֹד מַכְכִּי מַעֲשֵׂיהֶם
הִרְעִים כְּמוֹ סַכְרֵת לֹא פִלְחָ עוֹן הַאֲמוּרֵי עַד הֵנָּה מַלְמַד סַבְעוֹנָם גַּרְסָם מְאֹדִים וְהַאֲרָץ הֵיָה אֲדַמַת הַקֵּ
הַקְדָּם וְלֹא יִתְכַן סִיסְכְּנוּ בְּהַ עֲשֵׂי הַתּוֹעֲבִיּוֹת הַהֵם וְכֵן אֲמַר חֲלָדִי נִכְרֵי הַאֲרָץ וְכֵן אִם כִּי בְּרִסְעַת הַגַּיִם הַאֲלֵה
הַ חֲלָדִיק מוֹרִיָּס מַסְכִּךְ וְלַמַּעַן הַקִּיָּם אֶת הַסַּבְעָה הַנֵּה אֲמַת וּמַסְפָּט כַּאֲמִיָּם כָּל פְּקוּדוֹיָו וְלֹא זֶה בְּלִבְדָּ אֲלֵה
כָּל פְּקוּדוֹיָו כַּאֲמִיָּם הַסֵּ אִין בְּהַ עוֹלָה סַטָּרִים בִּי לֹא יִמַּעְדוּ וְלֹא יִמוּטוּ לְעוֹלָם לְפִי סִהֵם עַפְוִים בֹּא

בְּחַמַת וְבִדְרָךְ יִשָּׂר לְפִי לֹא יִכְסְלוּ הַסוֹלְבִים בְּהַם וְהַסוֹמְרִים אֲוֹתָם בְּדוֹת סַלְחָ לְעֹמֹד פִּלְחָ לְהַסֵּ סַדוֹת וְזֹמֶן
סִיּוֹכְרוֹ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ כִּי קְדוּם וְנִזְרָא הוּא לְטוֹ יִרְאָהוּ וְהֵיָה קְדוּסִים כִּי הוּא קְדוּם סַקְדָּם וְהַבְדִּילָם מִן הַאֲוִמוֹ
וְכֵן אִם וְהַתְקַדְּסָתָם וְהֵיָה קְדוּסִים כִּי קְדוּם אֲנִי ה' מְקַדְּסָכֶם: רֵאשִׁית חֲבֻמָּה יִרְאֵת ה' וְזֹמֶן לְהַסֵּ רֵא
רִחֻמִּית חֲבֻמָּה יִרְאֵת ה' וְזֹמֶן לְהַסֵּ זֶה כַּסְמָה אֶת ה' אֲלֵרֵי תִירָא וְאוֹתוֹ תַעֲבֹד וְצוֹ תְדַבֵּק וְגוֹ: תַחֲלָ אִם תִּירָא
וִירְחַת ה' הֵיָה סַמִּירַת הַתּוֹרָה וְהַמְנֹתָ וְהַחֲמָה הֵיָה חֲכַמַת הַחֲקִירָה הַאֲמִיתִית לְדַעַת מַעֲמָה בְּרַחֲמִית וְהֵיָה עַבְדָּ
עַבְדוֹת הַאֵל כִּי בְּהַ יִכִּיר הַאֲדָם אֶת בּוֹרְאוֹ לְפִי אִם אֲחֵר כֵּן וְאוֹתוֹ תַעֲבֹד: וְזֹמֶן בּוֹדְדוֹ בְּחֲכַמָה הֵיָה וְיִסִּיר מִלְּבָב
כָּל דְּבָרֵי הַעוֹלָם הַסַּפֵּל אִין יִדְבֵק בָּאֵל וְהוֹ וְצוֹ תְדַבֵּק כִּי נַפְסוֹ קַסְמָה בְּגַלְיוֹנִים וְאוֹ יִדַע סַמוֹ וְהוֹ וְבַמּוֹן קַסְבָּ
כִּי מִי סַחֲכָן יוֹרַע סַמוֹ אִיכּוֹ רַחֵף לְהַסְבָּ בַּמּוֹ וְהַקְדִּים בְּאוֹתוֹ הַסַּסוֹק יִרְאֵת הַאֵל לְעַבְדָּה וְכֵן בּוֹה הַסַּסוֹ בּוֹה
לְהַקְדִּים יִרְאֵת ה' לְחֲכַמָה וְאִם רַחֲמִית חֲכַמָה יִרְאֵת ה' אִם מִי סַסְכִין אֶת לְבָב לְהַתְעַסֵּק בְּחֲכַמָה תַחֲלָה יִתְעַסֵּק בִּי
בִירְאֵת הַאֵל וַיַּעֲמָה מוֹמְנָה סוֹרֵם וְעִיקָר וְעַל דְּרַכִּיהַ יִתְנַהֵג בְּחֲכַמָה סִילְמַד עַל הַדְרָךְ סַחֲמָרוֹ רִזָּל כָּל סִירְאֵת ח
חֲטָאוֹ קוֹדֵמַת לְחֲכַמַתוֹ חֲכַמַתוֹ מִתְקַיִּימַת וְכָל סַחֲכַמַתוֹ קוֹדֵמַת לִירְאֵת חֲטָאוֹ אִין חֲכַמַתוֹ מִתְקַיִּימַת וְאִם יִלְמַד
אֲדָם חֲכַמַת הַחֲקִירָה תַחֲלָה אֲוִלִי יִבְהַל בְּרַחֲמוֹ וַיַּעֲזוּ מַנְחָה לְהַכְחִיִּם הַאֲוִתוֹת וְהַמּוֹכְתֵי הַגְּדוּלִים הַנִּמְנָחִים בְּצַבְוֵי
הַקְדָּם לְפִי צְרִיךְ לְהַקְדִּים לְמוֹד הַתּוֹרָה סִיָּה יִרְאֵת ה' רִחֻמִּים בְּלָב לְהַאֲמִין כָּל הַכְּתוּב בְּחֲדוּם הַעוֹלָם וְסַנְחֵ הַט
הַטְבָּע בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים וְכַאֲסֵר יִתְבַּנֵּן אֲדָם בְּצַמָּה יִמַּנְחָ בְּהַ דְּרַכִּי הַחֲפִיָּה כְּמוֹ סַכְתוֹב כִּי הֵיָה חֲכַמְכֶם וְב
וְבִכְתֶּם לְעִינֵי הַעַמּוּם וְגוֹ כִּי אִין צְרִיךְ לְמוֹד הַתּוֹרָה וְהַמְנֹתָ סַסָּס בְּגוֹיֹת עַל דְּרַךְ הַסַּכָּל כִּי גַם הַחֲקִיָּם אֲסֵר
כַּאֲמֵר עֲלֵיהֶם סַאֲזֵן לְהַסֵּ טַעֲמָה בֵּן הוּא סַאֲזֵן לְהַסֵּ טַעֲמָה נְרָחָה לְרַנּוֹב בְּנֵי אֲדָם אֲבֵל הַמַּתְבַּנֵּן בְּהַם יִמַּנְחָ טַעֲמָה
יִכְד

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לועז
 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו הים ראח
 ויגם הירדן יסוב לאחור: ההרים רכדו כאלים ג
 גבעות כבני צאן: מה לך הים כי תגוס הירדן ת
 תסוב לאחור: ההרים תרקדו כאלים גבעות כב
 כבני צאן כדפני ארון הירדן: מלפני אלוה יע
 יעקב: ההפכי הצור ארץ: מיש למעינו מ
 מים: לא לנו כי לשמך ת
 תן כבוד על חסדך

בצאת ישראל מדבר בלסון אחרת סאונו לסון ע
 עברי כלומר ינחו מעט סלח היו מבינים לסונ' כמו
 סכתב בקללות שבמסנה תורה גוי חסר לא תשמע ל
 לסוכו אעפ שאי איפטר סלח היו מבינים סהרי היו ב
 בניהם כמה סניס איפטר קנתס היו מבינים אותס ס
 סהיו עובדים ביניהם ומה סלח ינח ממקומס סהרי
 מיוחד להס היה ארץ גסן והיו מדברים לסון עברי
 ואפי' אותס טהיו יונתים בנהס עם המצרים היו מד
 מדברים לסון מצרי בהנרת אבל בינס לבינס היו מ
 מדברים לסונס טהוא לסון עברי והנה היו מוכריח
 ללסון אחרת והאל הוציחס מאותו העס סהיה לועז
 וכן בדברי רבותינו זל אבל קורין ללענות בלעז הי
 היתה יהודה: המס בפתח אמר כי כסינחו ישראל

ממצרים לקחס האל יתברך והיתה לקדסו סלקחס מעט ויהי גוי קדוס ויס
 מצרי' אלא בממשלתו והיתה ממסלה וממלכה בפני עממה לא ברסות אחר אלא ברסות האל יתעלה וכן אמר
 להס כסינחו מצריס ואתס תהיו ממלכת כהני' וגוי קדוס כלומ תהיו ממלכה בפני עממה וכחכיס כלומ תהיו
 לי כחכיס ומסרתיס לא עבדים לעס אחר ותהיו לי קדוסי כבדלים מטומאת העמי ומי סחמ יהודה ישראל כי
 מעת צאת ממצרי' היה יהודה לרחס ונוסע ראסונה כברכת יעקב אביה סברכו יהודה חתה יודך אחיך גס אמ
 אמרו כי יהודה נכנס בים ראסונה כי היו יראיס ישראל להכנס בים ועמד כחסון נסיח יהודה נקפץ בים תחל'
 ואחריו סבאו ואחריו כל ישראל לפיכך אמר יהודה לקדסו כי הן קדס סס הן יתברך בקרב כל ישראל סס
 רחם על דרך מסל כי נבקעו חמים כלן סחד היס ונס מפניה בעברים וכן הירדן יסוב לאחור כסינחו
 צידדן גס כן: ההרים רכדו כמו סכתב ויחד כל ההר מאד ואמר הרי לסון רבי' כי איפטר סחדדן היס
 ורעסו הרוס אחרי' הסמוכי להר סיני וכן הגבנות תמוטנה הסמוכות לו וגבעה כמו הר אלא סאינה גבהה כ
 כמו ההר ואינה מחודדת כל כך טראסה כמו ההר מה לך הסאלה לרעת התסובה כאלו יטאלו מהס למה
 זה והתסובה מלפני ארון כעבד סחוז חרד חע מפני אדניו: ההרים תרקדו: ההרי והגבנות גס כן מה
 לכס מלפני ארון: הסיבה הארץ ואמרה מלפני ארון כי הארץ כוללת היס והירדן וההרי והגבעו וחוני
 מקרר היוד כנוי המדבר והוא מלגיל מפני מלת הארץ סהוא מלגיל אמר חולי וסחדו וירקדו ונסו מלפני ארון
 ארון ומי הוא זה הארון אלה יעקב סקנה אותנו מבית עבדי' צבחו כי הוא ארון על הכל ועוסה כרצונו ואס י
 ירצה סינעברו בני יעקב בים וצירדן דין הוא סינכסו ויבקעו מים מפניו כי הוא ארון: ההופכי הנור כ
 כמו סיס לו כח להסך הלח יבס ססס היס לחרבה כן הוסך הנור הינס לח וסס אותנו לאגס מים ולמעין מים
 כמו סכתו והכית בצור וינחו ממנו מים כי הוא ארון וצורא הכל ומוסל בכל ולא יסכו בריאותיו מנותיו וכן י
 ההר אעפ סחוז הקבוע בצברי' כסירנה יסוב קל וינע מהרה ויחד וירקד כמו האיל למען ידעו כי בידו
 הכל לא לנו ים ספרי' סאין זה תחלת המזמור אמ' כמו סעטית חסד עם אבותינו והוצאתס ממצ
 ממצרי' כן תעסה עמנו בכל דור ודיר ואעפ סאין אנו ראוים לא תעסה לנו כי אס לסמך כי גס סס לא היו
 ראוים לולי כבוד סמך וברית האבות ואמ' לא לנו סני סעמיס להזק הענין על חסדך ועל אמתך כמו ועל אמ
 אמתך וכן סמס ירח לסמך תן כבוד סלא יחלל בגוים וכן עסה עמנו בעבור חסדך סתעסה עם כל הנברי' ו
 ועמי יתד בעבור אמתך לקויס דבריך סטעבעת לאבותינו ובדברי רבותינו זל מנחנו מחלוקת בזה המזמור
 ים אומרים על סעבוד מלכויות נחמר ים אחרים מסה וישראל אמריהו בבעה סעמדו על היס ויס אומרים ת
 וצגיה מיס' וצורי' אמריהו בבבסן האס ויס אמרי' מרדכי ואסתר אמריהו בבעה סעמד עליהס המן הרעע

סמוך לבו לא ירא עד אשר יראה צערו: פור ג
נתן לאבינוים עדקתו עמדת לעד קרגו תרום ב
בכבוד: רשע יראה וכעס שגיו יחרק ונמס תאות
רשעים תאבד: הללויה חללו עבדי יד
ירוח הללו את שם ירוח יהי שם ירוח מברך מע
מעשה ועד עולם: ממדת שמש עד מבוא מהול
מהולר שם ירוח: ירוח גוים ירוח על השם
השמים כבודו: מי בירוח ארדנו המגביהו לשבת
המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר
ךל מאשפות ירים אביון: להושיבי עם נדיבים ע
עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית אם הבנים
שמחה הללויה:

סמוך לבו לא ירא עד אשר יראה צערו: פור ג
נתן לאבינוים עדקתו עמדת לעד קרגו תרום ב
בכבוד: רשע יראה וכעס שגיו יחרק ונמס תאות
רשעים תאבד: הללויה חללו עבדי יד
ירוח הללו את שם ירוח יהי שם ירוח מברך מע
מעשה ועד עולם: ממדת שמש עד מבוא מהול
מהולר שם ירוח: ירוח גוים ירוח על השם
השמים כבודו: מי בירוח ארדנו המגביהו לשבת
המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר
ךל מאשפות ירים אביון: להושיבי עם נדיבים ע
עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית אם הבנים
שמחה הללויה:

היה עושה ונמס ימס לבבו מן הקנאה על דרך ורקב עצמות קנאה תאות רשעים תאבד מה שמתאוה הרשעים
לראות ברע הצדיק תאבד אותה התאוה כי לא יראו לעולם ברעית או פי תאות רשעים הטוב שמתאוה לעצמו
אבל בצדיקים כאלו ותאות צדיקים יתן. חללויה הללו עבדי ה' הללו את סס ה' כשירצה לדבר בפי
ביציאת מצרים בגבורות האל פעמה בעולם כרצונו להגביהו הספלים ולהספיל הגבוהים כמו טעמה בישראל
ובמכרים ואלו הללויה ואמר אלם פעמים הללו לומר סהלולים רבים אנו חייבים להללו עבדי ה' היא הקרויאה
כמו הקהל חקה אחת לכס ואמ' עבדי ה' הם החכמים. יראו ה' כי להם נאחה התהלה להודות לאל שהם יודעים ל
להלל לפי חכמתם והטתם בידענת סמו. יהי סס ה' מבורך יהי מבורך בפי הנבראים כי כלם בני דעת
ו זיבים לברכו וטעם מעשה ועד עולם כי מעשה הוא זמן ההנה ועד עולם הוא זמן העתיד. מבזרח
סמם עד מבואו כי כל בני אדם סהם ממזרח עד מערב כלם יהללוהו כי חעפ טים בהם עובדי כוכבים ומזל'
הכל מודים כי הוא הסבה העליונה וכן אמר כי ממזרח הסמם עד מבואו גדול סמי ב' גוים וגו' חכר מזרח ומע
ומערב כי הוא רב היישוב על קו המה. רם על כל גוים ה' סכל הגוים ירוממהו חעפ כן כבודו הוא ב
בשמים כי השמים נבאס והמלאכים הם ישיגו יותר מכבודו הם ידעו לרומם אותה ולהגיד סבחיו יותר ויותר
מהתחתונים ויום מפרטים רם הוא על כל תהלות סיהללוהו כל הגוים. ב' ארדנו לפי סוכר הם
השמים ויום גיים סאלדיהם נבא השמים לפי אמר'מי כה אלדנו כלומ' מי בכל אלדי העמים סהוא כה אלדינו
כי הוא מגביהו לסבת על כל עליונים ומספיל לראות בתחתונים בין בשמים בין בארץ כי כלם ספלים כגדו ו
והוא רנאה אותם כלם ואת מעטיהם ויוד המגביהו המספילי כוספת ויום מפרטים המגביהו לסבת בשמים ומס
ומספילי לראות בארץ. המשפילי פירסנוהו. במקיבו היוד כוספת וכן יוד להושיבי מוסיבי ואומ'
כי תוספת אלו היודין הם לבחות הלסון אמ' הוא רם ויראה הספלים כלומר בעניים ויקימם מעפר וירומם מ
מאשפות ואספות לסון יחיד וכבר ביארנו דקדוקו בספר מכלול. להושיבי ולא די סמרים אותם
מטילות עד סמגביהו ומוסיב אותם עם נדיבים ומה סאמר עם נדיבי עמו לפי סהם רמיס על כל העמים
בעשותם רבון האל וכן יהיו לעתיד על כל העמים. מושיבו עקרת הבית אם הבנים סמחה והנה גס
כן הוסך הטבעים סמוסיב העקרה בית כלומ' סיהיו לה בני בית כמו ויעפ להם בתים מוסיב יחידים ביתה ומ
ומלת עקרת אינה סמוכה למלת הבית אלא יאמר במוכרת עקרה ועקרת וכן עטרה ועטרת ממלכה ממלכת
מלחמה מלחמת ווסיב העקרה סתהיה אם בנים ותייה סמחה עמהס תחת אשר היתה ענבה בלתס ואמר הל
סללויה כלומר על כל אלה הנפלאות סיעמה האל חייבים אתם להללו.

אחבתי כי ישמע ירוח את קולי תחנוני כי דשח
 אונו לי ובימי אקרא: אפפוני חבלי מות ומצריש
 שאול מצאוני צרה ויגון אביצא: ובשם ידוה אק
 אקרא אגא ירוד מלטה נפשי: חנון ירוד ועדיק
 ואלדינו מרחם: שומר פתאים ירוד דלותי ולי יה
 יהושיע: שובי נפשי למנוחיכי כי ירוד גמול על
 עליכי: כי חלצת נפשי ממות את עני בדמעה וא
 ואת רגלי מדחי: אתה דרך לפני ידוה בארצות הח
 דחיים: דאמנתי כי ארבר אני עניתי מאד: אני
 אמרתי בחפזי כל האדם כוזב

וכן עד עול' שהוא העול' הוא כלו' כי במותינו לזמן
 הקצו לא ימותו נפשותינו אלא יברכה ויהללוהו לע
 לעד עד לפי הללו' אתם יריחו בעוד אתם בחיים
 ותעמד נפשותיכם אחרי מות הגוף
 אהבתי כי ישמע ה' טעמו דבק עם אהבתי וכן
 הוא פי' אהבתי ה' כי ישמע את קולי ואת תחנוני כלו'
 אהבתי וחדין עלי לאהבו כי הוא טומע את קולי וא
 ואת תחנוני בכל עת שאקראהו: כי הטע' הוא
 הטע' חזנו לי ואני בכל ימי לו אקרא לעזרה ולא לזו
 לזולתי אבבוגי חבלי מות בעת שאפפוני וס
 וסבבתי חבלי מות כלומ' שהייתי במכנה קרוב למות
 וחבלי כמו צירים וחבלים ומצרי שאול מצאוני כפל
 ענין במלות טונות ומצרי סס מן כי צורדי' הם לבס
 צרה ויגון אמנא אמ' מצאוני ואמ' אמנא: וכן צירים
 אחזוני צירים וחבלים יאחזון כי המקרי ימנאן האד'
 לא יוכל לברוח וגם הוא ימנאס סילך אחריה למקו'
 סימנאס כי לא ידע את עתו ופעמי ילך למנא טוב
 וימנא רע' וכן אמ' ד'ל רגלוהי דבר איכס אינו ערבי

בזה באתר דמתבעי תמן מובלין יתיה' ובשם ה' אקרא כשהייתי בצרות ואני במס' ה' אקרא ואיתי אמ'
 אכא ה' מלטה נפסי אכא לסון תחנה ובקסמה ופעמים כתו' בהא ופעמים כתו' באלף וזה מן הסס' הכתובי' בהא
 וקריאת הא' מלעיל כי האלף קמוצה והנון דנוסה: וכן כל אכא' חנון ה' וכדיק לפי' הייתי קורא אליו כי
 הוא חנון וכדיק ומרחם' שומר פתאים האלף נחה והיוד' נעה בהרק תחתיה אמ' כי הפתי שאינו יודע
 תחבולה להנצל מצרתו האל טומרו כסמסים עליו בטחונו
 בתי' אמ' כשהייתי דל ועני ולא היה לי מטען הוא יהושיע לי שובי נפשי מלרע' כמו עורי עורי דברה
 אמ' כשהייתי בצרה הייתי אומ' לכפסי סובי למנוחיכי מהצרה שאת בה סובי לחל כי הוא יהיה לך למנוחה: כי
 ה' גמל עליוכי כי הוא גמל עליוכי כמה פעמי' כן יגמול עתה' בי הלכת וכמו שהיית מבטיח נפסי כן ע
 עשית כי הלכת נפסי ממות שהייתי קרוב למות בצרה שהייתי בה את עיני מדמעה שלא בכיתי כמו שהייתי בו
 בוכה בצרתי את רגלי מדחי וכן חלצת רגלי מהייתי כדחה וגולה' אההדך עוד אתהלך לפני ה' בארץ
 ישראל שטכיתו סס ולפי שהיה גולה בין פלסתיס בצרחו אמ' זה וערי ישראל הם ארצות החיים ונקראת ארץ
 ישראל חיים כמו טנקראת ארץ צבי ארץ חפץ כי היא חמדת הארצות והיוטבי' בה הם חיים וצריאוס חיים עכ
 עכין צריאות כמו עד חיותס' כי ארץ ישראל אחרה טוב מכל הארצות כמו שפירטנו בפסוק יפה כוף מסוס כ
 כל הארץ וכן כאמ' עליה ובל יאמר טכן חליתי כלומר הסוכן בירוסלים לא יאמר חליתי וד'ל אמרו כי נקראת'
 ארץ חיים לפי שמתיה יחיו בתחיית המתים ויום מפרסים כי אמ' בארצות החיים רמו בו טיהיה מתה'ך לפני ה'
 הכדיקוס לפני ה' בתחיית המתים דאמנתי אמ' האמנה גדולה היתה לי כי הייתי מדבר כלסר עכיתי כל
 כלומ' כשהייתי עני ובורח וכשהייתי בחפזי כמו טכתו ויהי דוד נחפו ללכת מפני שאול הייתי אומר כל האדם
 כוזב כלומ' אפי' בזמן שהייתי נחפו ועני מאד הייתי אומר כל אדם שאומר שלא תהיה לי המל' כה כוזב הוא וזו
 היא האמנה גדולה ומה שכתב בזמור בך ה' חסיתי שהוא מזמור לא' ואני אמרתי בחפזי נגרטתי מנגד עיניך
 בעת החפזון היה מפחד סימות ביד שאול והיה מטיב אל לבו ואומר זה לא יתכן כי כבר הבטיחני האל שהמנל'
 ואני מאמין בו העפ' שאני בסכנה גדולה בתחלת מהסבתו היה מפחד ואומר נגרזתי מנגד עיניך רבל ג
 גמיה מחסבתו היתה לו האמנה באל ואומר בלבב כל האדם כוזב שאומר שלא למלך אני אמרתי
 פרשתיו בזה אטיב לה' מה גמול חו מה מכחה אונל להטיב לו על כל החמד פעסה עמי

לְחַיֵּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיזָה נָא אֱלֹהֵיהֶם : וְאֵלֵהֶינּוּ
 בְּשֵׁמִים כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה : עֲצֹבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב
 מִיֹּזֵס יְרֵי אָדָם פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָהֶם
 וְלֹא יִרְאוּ : אֲזַנֵּי לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵף לָהֶם וְלֹא
 יִרְחוּן : יָדֵיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִחַלְכוּן
 לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם : כְּמֹזְהָם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר
 בִּטְחָם בָּהֶם יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁחַ בִּירוּחַ עוֹרָם וּמְגִינָם הוּא
 הוּא : בֵּית אֲהָרֹן בְּשֵׁחַו בִּירוּחַ עוֹרָם וּמְגִנָם הוּא :
 יִרְאֵי יִדְיָה בְּשֵׁחַו בִּירוּחַ עוֹרָם וּמְגִנָם הוּא : יְרוּחַ
 זָכְרָנוּ יִבְרַךְ יִבְרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ אֶת בֵּית
 אֲהָרֹן יִבְרַךְ יִרְאֵי יְרוּחַ הַקִּטְנִים עִם הַגְּדוֹלִים : יִם
 יִסַף יְרוּחַ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם יַעַל בְּנֵיכֶם : פְּרוּכִים א
 אַתֶּם לִירוּחַ עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ . הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִי
 לִירוּחַ וְדָאֶרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם : לֹא הִמְתִּים יִהְלֵל
 יִהְלֵל לֵיזָה וְלֹא כָל יוֹרְדֵי דוֹמָה : וְאַנְחָנוּ נִבְרַךְ יִח
 מִעֲתָה יַעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

לְבָח זֶה הוּא טַעַם לְסִמְךָ עַן כְּבוֹד סֵאֵשׁ לֹא יִשָּׁע
 תַּעֲסֵה עִמּוֹ חֶסֶד וּתְכַיֵּחֵנוּ בִּיד הַעֲמִים יִחַמְרוּ חֵיהַ ב
 כֹּחַ אֱלֹדֵיהֶם כְּלֹמֵ עֲתָה סֵאֲכַחְנוּ מוֹטְלִים בְּסֵ חֵיהַ א
 אֱלֹדֵיהֶם יִקוּמוּ וַיַּעֲזְרוּ חוֹתֵם . וְאֵלֵדֵינוּ בְּסִמְי
 וְהֵם סִכְלִים לֹא יִבִּינוּ מֵהַ בִּין אֱלֹדֵינוּ לְאֱלֹדֵיהֶם כִּי א
 אֱלֹדֵינוּ בְּסִמְיִם וּמוֹטֵל צַעֲלִיוֹכִים וּבִתְחַתּוֹנִים זָכֵל א
 חֶסֶד יִחְפּוֹק לַעֲטוּף בָּהֶם יַעֲסֵה גֵלֹא כֵן אֱלֹדֵיהֶם
 עֲצֹבֵיהֶם כֶּסֶף נוֹהֵב כְּקִרְאוֹ עֲצֹבִים כִּי הֵם עֲצֹבָן
 לְבוֹטָחִים בָּהֶם סֵא יִנְסְעוּ עַל יְדֵיהַ וְחָקֵד יִנְסְעוּ אֶת
 הַחֶדֶס וְהֵם מַעֲסֵה בְנֵי אָדָם וְהַחֲנוּתֵם הֵם חֶפֶץ סִינַי
 סִינַי חֶסֶד חוֹמוֹ הַעוֹלָם עַל דֶּרֶךְ הַעֲלִיוֹכִי
 יַעֲסוּ הַחֲנוּתֵם לְדַמְיוֹן וְהַמּוֹן הַעֵם הַטּוֹעִים אַחֲרֵיהֶם
 יִחַסְבוּ הַחֲנוּתֵם בְּעֲנַמֵּם אֱלֹהֵי סִינַי בָּהֶם כֹּחַ לַהֲטִיב
 וְלַחֲרֵעַ . בָּהַ לַהֵם וְלֹא יִדְבְּרוּ יַעֲסוּ חוֹתֵם עַל כֵּ
 צוּרֵת הָאָדָם וְלֹא יוֹכֵלוּ לַהֲטִיב דִּוָּח בָּהֶם סִידְרֵנוּ בְּכַח
 וּסִי-חוֹ בְּעֵינֵים וּסִי-סִמְעֵנוּ בְּאֲזֹנֵיהֶם . אֲזַנֵּי ה
 הַזְכוּר חֶמֶס הַהַרְגָּסוֹת וַיִּם לַהֵם הַחֲנוּתֵם וְלֹא יִרְגִּעֵנוּ ב
 בָּהֶם רַגְלֵיהֶם לֹא יִהְיוּ אֲפִי הַנֶּץ מַעֲט סִינַי
 סִינַי לְדוּר מַמֵּם אֲלֵא קוֹל כְּפִנּוֹף הַיוֹכֵחַ מֵהַגְּרוֹן כ
 כְּמוֹ אֲהַבְּכִינֵה . כְּמוֹהֶם דֶּרֶךְ תַּפְלֵת-כָּל אֲחֵר
 בּוֹאֵר כְּמוֹ וְכָל אֲחֵר-בְּנוֹת-וְכֵן סִמְעֵנוּ יִרְחֵ דְאוֹבָן סִינַי
 סִמְעוֹן וְהַדּוּמִים לַהֵם יִשְׂרָאֵל בְּנוֹת בְּהַ לֹּא
 כִּי בְּכָל דּוּרֵת סֵעֲבָרוּ עוֹרָם סֵל יִשְׂרָאֵל וּמְגִנָם הֵם
 וְאֵם יִשְׂרָאֵל בְּנוֹת דֶּרֶךְ כָּלֵל . בֵּית אֲהָרֹן וְכֵן הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֲמֵל לַהֵם לְבָדֵם כִּי הֵם הַקְּרוּבִי לַה וְעוֹמְרִים
 לְפָנָיו תְּמִיד חוֹמֵר סִי-בְּנוֹת כִּי עֲבָדֵתָם לְפָנָיו תּוֹעִילֵם . יִרְאֵי הַחֲכָמִים סִינַי מִתְּקִידֵים בְּבֵית הַ לָּל
 לְלִמּוֹד וּמִתַּעֲסָףִים בְּחֵמָה לְדַעַת אֶת הַ כִּי הֵם יַדְעוּ מִחֲמַתָּם כִּי אֵין וּלְתָן לְבָנוֹת בְּנוֹת מִפְּרִמֵי יִרְאֵי הַ אֲפֵי
 בְּכָל עַם וְעַם יְרוּחַ זָכְרָנוּ יִבְרַךְ אֲחֵר זָכְרָנוּ יִבְרַךְ עִמּוֹ וּפִי אֲחֵר כֵּן הַפְּרֵט יִבְרַ
 יִבְרַךְ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל . יִבְרַךְ יִרְאֵי הַהַקְּטָנִים עִם הַגְּדוֹלִים וְכֵן בְּבִטְחוֹן לֹא זָכַר עַם יִשְׂרָאֵל וְעַם יִרְאֵי
 הַ בְּנֵי הַ כִּי הַקְּטָנִים אֵין בָּהֶם דַּעַת הַבְּנוֹת יִבְרַךְ הַקְּטָנִים בְּצַבּוֹר הַגְּדוֹלִים יִבְרַךְ הַעֲלִיבֵם חוֹמוֹ-כְּפִנּוֹ
 אֵלֵם סוֹכֵר וְאֲחֵר יוֹסֵף דֶּרֶךְ נְבוֹאֵה אִו דֶּרֶךְ תַּפְלֵת כְּמוֹ יִבְרַךְ וְעַל בְּנוֹכֵם כְּמוֹ סֵאֵת הַקְּטָנִים עִם הַגְּדוֹלִים :
 בְּרוּכִים סִינַי וְאֲרֶץ הוּא עוֹסֵה הַעֲלִיבֵם וְהַתְּחַתּוֹנִים וּבִירוֹן לְבִירָה מִי סִידְרָה . הַשְּׁכִימִם חֶפֶץ סִינַי
 עֹסֵה הַסִּמְיִם וְהַאֲרֶץ מִמְסַלֵּת הַסִּמְיִם הוּא לְבָדוּ לֹו וְאֵין לַאֲדָם בָּהֶם דְּבַר אֲבָל אֲרֶץ נָתַן מִמְסַלֵּתָה לְבְנֵי אָדָם
 וְכֵן כְּתוּב תְּמַסִּי הֵן בְּמַעֲסֵה יִדְךָ כָּל סֵתָה תַחַת רַגְלֵנוּ וְצִדֶךָ סִידְעוּ בְנֵי אָדָם וַיִּכְיֵרוּ כִי הוּא חֲדוֹן וְהֵם סִקִּידִים
 עֲלֵיהַ וְכֹאסֵר יִרְנָה יַעֲבֹד חוֹתֵם מֵהַפְּקִידוֹת וַיִּתְּכֵנוּ לְאֲחֵרִים כְּלֹמֵ סִימִיץ אֱלֹהֵי וַיִּנְלִיד אֱלֹהֵי זְמִי סִיכִיר סִינַי אֵל
 אֲדוֹן וַיִּירָאָהוּ כְּמוֹ סִקִּיד אֲחֵדוֹן יַעֲמִידָהוּ בְּפִקִּידוֹת-וַיַּחֲמִינּוּ הוֹמֵן הַקְּטָב לַאֲדָם לְפִיכֵךְ אֲחֵר אֲחֵרֵנוּ . לֹא
 הַמְתִּים יִחֵלְנוּ יֵה אֲוֵתָם סִימִיָּתָם אֲלֵל טָרָם זִמֵּן הַקְּטָב וּמִיָּתָם בְּעוֹסֵם סֵא אֵל הַכִּירוּ בְּחִינַת סִינַי אֲדוֹן וְלֹא יִר
 יִירָאוּ מִפְּנֵי וְהֵם יִמִּיתוּ וְלֹא יִהְלְלוּ יֵה כִי תֵאָבֵד-כְּפִסֵּם בְּמוֹתָם וְהֵם יוֹרְדֵי דוֹמָה בְּאֵת וְהַדּוּמָה הוּא הַקְּבֵר סִינַי
 סִינַי בְּנוֹ כְּמוֹ אֲבָן דוּמָה וְהַגּוֹף יוֹרֵד בְּהַ וְכֵן כְּסִמְיִתָם חֶסֶד תֵּאָבֵד בְּאֵת הַגּוֹף וְכֹאֵל תִּרְדַּע עַם הַגּוֹף בְּקִצְרֵ
 וְאַנְחָנוּ כְּבִירָה יֵה אֲבָל אֲכַחְנוּ סֵאֵן יִרְאֵי הַ יוֹרְעִים וּמְכִירוּ סֵאֵתָה אֲדוֹן עַל הַכָּל יִחֵה אֲנַחְנוּ וְכְּבִירָכָהוּ
 בְּחִיִּים נוֹהֵו מַעֲתָה סִינַי זִמֵּן הַעֲמֹד

דודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו. בזה המזמור
מחלוקת בדברי דוד כי אומ' כי זה המזמור כאמר ע
על דוד ויס אומ' כי על ימות המשיח כאמר והודאה
על לסון בני הגלות ביחיד דרך כלל וזה הוא הנכון.
והמזמור מתחיל בהודו ומסיים בהודו לסבח המזמור
ולגדולת הדברים הנאמרים צ' אס על דוד כאמר יס
יהיה ס' כן כי כשמלך דוד אמ' הודו לה' כי כלכ חיוב
להודות לחל במלכותי כי טוב עסה לכס ואחר כן זכ
זכר בצרע ישראל ובית אהרן ויראי ה' ישראל יס לה
להודות לחל על מלכותי סאני בצורת החל חייתי מכ
מנכח ארצי אף בימי שאול כל סכן עתה סאני מל
מלך סיהיה לבט בטוח וסוקט סלא יבאו האויבים על
עליה כי יפחדו ממני. בית אהרן יס להס להודות לחל
על מלכותי כי שאול הרג כוב עיר הכהנים ויראי ה' י
ואמרו כח ויראי ידוה יס להס להודות לח' על מלכ
מלכותי כי מפני סיהיו ישראל בהסקט ובטחה לירא
ליראי ידוה סנאי להתעסק בחכמה ועוד כי אנו ורא
האל כמותס ואוהב אותס ואסימס בחברתי כמו סכ
סכתוב חבר אנו לכל אסר ויראוך ובררס ויראי ידוה
זהו ביתו סל דוד דכתוב חסר אנו לכל אסר ויראוך
מה עסה דוד אמ' אכני יוסב בבית ארזיס וארון צי'
האלהי יוסב בתוך היריעה אמ' הקנה אף אנו אסמור
לו חסידו וגו' וסמתי לעד כסאו הוי כי לעולם חסדו
ואמר גם כן ב'סרל' כי לעולם חסדו אין הקנה עוס
עוסה חסד עס ישראל לסנה ולסתיס אלא לעולם סכ
סנאמ' חסדו ידוה כי לא תמנו ואמר וחסדי מתקך ל

דללו את ידו כל גוים שבחודו כל האמים כי
גבר עלינו חסדו ואמת ידו לעולם הדלויה:
הודו ליודו כי טוב כי לעולם חסדו: ואמרו נא
בית אהרן ב' לעולם חסדו: ואמרו נא יראי ידו
ירוה ב' לעולם חסדו מן דמצר כראתי יוה
ענני במרחביה: ידוד לי לא אירא כה ועטה אח
לי אדם: ידוד לי בעורי ואני אראה בשנאי: טוב
להסות בירוה כ'כמח באדם: טוב להסות בירוה
כ'כמח בגדיבים: כל גוים ס'כ'בני בשם ידוה כי
אמילס: ס'כ'בני גם ס'כ'בני בשם ידוה כ' אכלס:
ס'כ'בני כ'כ'בוריס דעכו כ'אס קוציס בשם ידוה כי
אבדלס: דחה דחיתני לנגל וידוה עורני: עזי וזמ
וזכרת יוה ויהי לי ליסועה: כול רנה ויסועה באה
באדלי צדיקים ימין ידוד עסה חיל: ימין ידוה ר
רוכמח ימין ידוה עסה חיל: לא אמות כי אחיהו
ואספר בעסי יוה: יכר יסרני יוה ולמות לא נחני
פתוה לי שיערי צדק אבוא בס אודה יוה

זה השער לידוה
צדיקים יבאו בו אודך ב' עניתני ותחי לי ליסועה

לא ימוס בית אהרן גם כן ואמרו כי לעול חסדו סכאס' היתה לו ולרעו אחריו ברית כהנת עולס ואס על יו
ימות המסיח כאמר המזמו' אמ' כנגד האומות הודו לידוה כי טוב כי לעולם חסדו כי טוב עסה ליסרל' וסמר ל
להס חסדו לעולם כלמ לקצת ימיס רביס סהיו בגלות: אחריו כן אמ' ישראל יודו לבדס ויהמרו כי לעולס יסו
סהיו עבדיס בגלות ועתה סס אדניס בגלותס וכן בית אהרן יודו לבדס ויאמרו כי לעולס יסו סבטלה הככס
הכהנה מהס כמה סניס בגלות ועתה סכו אליה וכן יראי ידוה סמתצודדיס בתורה ובחכמה יודו לבדס ויהמרו
כי לעולס חסדו כי בגלות מרוב הצרות לא היה להס סנאי ולא היה לבגס סלס ונכון אל ידוה חלהיכס עתה יו
ידוה חת ידוה: מן המצר' אס על דוד כאמר מודה לחל סהוכיאוהו ממצר למרחב כי כססיה בורח סיה במ
במצר סהיה מסתתר במערות ובמצדות ואס על ישראל כאמר ואמר ישראל דרך כלל מן המצר סהייתי בני והו
והוא הגלות מסס קראתי יד עד סענני וסמני במרחב ומצר סס מפעלי הכפל בסקל מסב קלע ולרביס מצרי'
ובמאוך מצרי סאול וענינו כי צורריס סס: ידוה לי: הנאיל וידוה עמי לא אירא מכל אסר ירנה לעסות לי
אל כי לא יהיה לו כח ויכול' ידוה לי ידוה עמי והוא עס עורני ולא יהיה באויבי כח להרע עמי אלא סאני
אראס בסונאי אנו אראס בהס מה סארנה לראות וכן ובאויבי ראתה עיני ותבט עיני במורי: טוב להסות
וכפל הפסוק לחזק הענין: כל גויס: וכאמר ס'כ'בני בצחתי בשם ידוה כי אמילס ואס על כנסת ישראל
מבאר הוא ואס על דוד ישראל וסלסתיס סרנו להרע לו כסבא אכיס מלך גת גס העיסי אסר סרפן בקלב יס
וסכו כסיו: ס'כ'בני כ'כ'בוריס: כפל הפסוק והוסיף עוד לחזק ומלת אמילס כמו אמילס בצרי על מסקל ו
אסימ' בראסיכ' ובא פתיח תחת צירי מפני סהפסק וענינו אכריתס ס'כ'בני ועוד סלס והוסיף לחזק הענין: דוע

בְּלִי תִגְמַלְהוּ עָלַי כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁר וּבִשְׁם יְדוּחַ
אֶקְרָא גִדְרֵי לִירוּחַ אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ י
יִקָּר בְּעֵינַי יְדוּחַ הַמּוֹתֶה לְחַסִּידָיו אֲנִי יְדוּחַ בִּי א
אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמֶתְךָ פִּתְחָתְךָ לְמוֹסְרָי
לֵךְ אֲזַבְּחָ וּבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יְדוּחַ אֶקְרָא גִדְרֵי לִי
לִירוּחַ אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ בַּחצְרוֹת בֵּית י
יְדוּחַ בְּתוֹכֵבְי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ

כָּל תִּגְמַלְהוּ עָלַי כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁר וּבִשְׁם יְדוּחַ
לְהַסִּיב כְּנֶגְדְךָ אֲשֶׁר אֲכַל כִּי לֹא הָיָה בִּי זְכוּת סְהִיָּה ע
עָלַי לְעִסּוֹת לִי מִה סְעִסָּה אֲלֵךְ הַכֵּל חֶסֶד כְּמוֹ שֶׁאֵת
יַעֲקֹב קִטְנִתִּי מִכָּל הַחֲסִידִים וּמִכָּל הָאֲמֵת אֲסֵר עִסִּית
אֵת עֲבָדְךָ וְתִגְמַלְהוּ כְּמוֹ תִגְמַלְוּ עַל דְּרֵךְ לְסוּן א
אֲרַמִּית עֲלוּהִי כְּמוֹ עָלַי יְדוּחַ כְּמוֹ יְדוּחַ כּוֹס י
יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁר יֵם כּוֹס חֶלֶק כְּמוֹ מִנְתַּי חֶלְקִי וְכוּסֵי נִי
וַיִּתְּכֵן לְפָרְסוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ כְּלֹמֵךְ כְּשֶׁאֲעִסֵּם מִסְתָּה וּסְמִיחָה
אֲרִיס כּוֹס הַיַּיִן וְאוֹדֵךְ עָלַי בְּסִנִּי רִבִּי וְאוֹזְכָר יְשׁוּעוֹת
סְהִיָּה עָלַי וְאוֹתָן הַכּוֹס יִקְרָא כּוֹס יְשׁוּעוֹת וּבִשְׁם יְ

אֶקְרָא כְּמוֹ סְהִיָּתִי עוֹסֶה בְּצֵרָה צֵרָה וַיִּגּוֹן אֲמַחֵא וּבִשְׁם יְ
אֶקְרָא גִדְרֵי לֵה אֲשֶׁלֶם הַכְּדָרִים טַכְדָרִית כְּסִיחֵי בִּירָח וְגִלְהָה אֲשֶׁר יִסְבְּנִי אֲלֵךְ לְבֵיתִי אֲחִתְּךָ הַכְּדָרִים א
הַטֵּלֶם עֵתָה כְּגַד כָּל עַמּוֹ וְטַעַם נָא דְבַק עִם אֲשֶׁלֶם לֹא עִם נִגְדָה וְכִמְהוֹ רִבִּים וְהֵא נִגְדָה כּוֹסָךְ אִו הֵא בַּמִּקְוֶה
לְמַד הַטְּמוֹס כִּי תִבָּח זֹאת הַמֶּלֶה עִם לְמַד

הַעֲבִיץ בְּלִתָּה וְכֵן הִרְגוּ לְאֲבָרֵי וְהַסְלִימִי לְאֲבָלֹס יִקָּר בְּעֵינַי ה' כְּמוֹ וַיִּקָּר דְּמַס בְּעֵינַי יִקָּר הוּא בְּעֵינַי
לְהַמִּית חַסִּידָיו בְּלֹא עֵתָס וְאֲנִי מִן חַסִּידָיו לְכָךְ מִלֵּט כְּפִטִּי מִן הַמּוֹת אֲנִי ה' גַּם זֶה כִּתְּוֹ בֵּה וְהוּא בְּעֵינַי
הוֹדָה וְכֵן אֲנִי חֶטָא הַעֵם הַזֶּה בְּעֵינַי הַתּוֹדוֹת הַחֶטָא וְזֶה בְּעֵינַי הוֹדָה לְאֵל סְעוֹסָה עַמּוֹ טוֹבָה בְּעֵבֶר סְהִיָּה
עֲבָדְךָ עֲבָדְךָ בֶּן אֲמֶתְךָ פִּרְסִיתִי בְּמוֹמֹר פֶּן וְעֵתָה אֲנִי טוֹכָה אֲוִתִּי הִנֵּה זְכַר הַחֵם לְפִי סְהִיָּה עִיקָר הַיְצִירָה בְּבֶן
כִּי גִדְוֵל הַעֲבָרִי יִמִּי יִצִּירֵתִי בְּבֶטֶן הָאֵמָה וְסָס מִתְגַּדֵּל בְּדָם הוֹסֵת וּמִתְצַיֵּר בְּזִמְן הַקְּצוּב וְגַם מִכֹּחֵךְ כּוֹזֵן מִסְדֵי
הַחֵם לְפִי טַבַּע הַחֵם כִּקְסֵר בְּבֶן יוֹתֵר מִטַּבַּע הַחֵם לְפִי אֲמִי בְּמַלְכֵי יִסְרָאֵל וְסָס אֲמִי לְהוֹדִיעַ סְמַעֲסֵם הַבֶּן כְּמַעֲסֵם
הַחֵם בְּרֹב כִּי מַעֲסָה הַחֵם הֵן לְטוֹב הֵן לְרַע אֲעִפֵּם סְהֵם בְּבִצִּירֵת הַחֵם וְלִכִּי הִנְהִיגוּ עַצְמוֹ וְלִפִּי לְמוֹדוֹ יִהְיוּ מ
מַעֲסִינִי יִס בְּהַם קֹהֵת גַּם כֵּן מִטַּבַּע יִצִּירֵתִי לְפִי אֲמִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמֶתְךָ אֲמִי אֲנִי עֲבָדְךָ מִטְּכִי פְּנִי הַאֲחֵד סְהִיָּה
עַצְמִי בְּבִצּוֹרֶתְךָ וְעוֹד כִּי הֵיָה בְּטַבְעִי גַם כֵּן כִּי אֲמִי הִיָּתָה אֲמֶתְךָ סְתִיחָת לְמוֹסְרֵי לְפִי אֲמִי אֲנִי מוֹדֵה לְךָ סְתִיחָת
לְמוֹסְרֵי כִּי יִדְעִתִּי כִּי מִאֲתֶךָ הִיָּתָה תְּשׁוּעָתִי וְאֲמִי סְתִיחָת לְמוֹסְרֵי וְהוּא לֹא הֵיָה אֲסוּר פְּעַמִּי הֵיָה כְּאֲלֵן הֵיָה אֲסוּר
וְכִלְכַד כְּמוֹ בְּסִלַּע הַמְּחַלְקוֹת וּבְפִטִּי אֲכִיס סְהִיָּה קָרֹב לְהִיֹּת כִּלְכַד וְאֲסוּר לֵךְ אֲזַבְּחָ וּבַח תּוֹדָה סְהִיָּה
לְךָ עַל הַזְּבָח וְאֶקְרָא לְרִבִּי בִשְׁם יְסִיָּה עַמּוֹ בְּזָבַח וּיְסַמְעוּ הוֹדָתִי גִדְרֵי כִּפְלֵל הַסָּס לְאֲמִרֵי כִּי בַּחצְרוֹת
בֵּית יְסִלְס אֲחִתְּסִי בַּחצְרוֹת בֵּית יְסִיָּה בְּזָבַח וְיִסְמְעוּ סְהִיָּה בְּזוֹ הַחֲרוֹן בִּירוּשָׁלַם בְּתוֹכֵכִי יוֹד כּוֹסֶפֶת לְבַחֲתֵי הַלְסוֹן
וְכֵן יוֹד עוֹנֵכִי תַחֲלוּכִי כְּעוֹרֵכִי הַלְלוּיָהּ כִּלְכַד תַּחֲלֵלְנִי יִס עַמִּי וְהִדְרֵן אֵת ה' כָּל גִּיִּם סְבַחְהוּ כָּל הָאוֹמוֹס

זֶה הַמּוֹמֹר לְבַד סְכִיס פְּסוּקִיס הוּא לִימּוֹת הַמִּסִּיחַ וְרַמֵּן בְּ לְעִסּוֹתוֹ אֲחִתְּסִי סְכִיס פְּסוּקִי לְבַד כִּי כָּל הַעַמִּים יִהְיוּ
לְסִנֵּי עֲבָרִים לְבַד יִסְרָאֵל סְהִיָּה בְּתוֹרֵתֶם וְכָל הָאוֹמוֹת לְעַבְדֵי אֲחֵךְ בְּטַבַּע מַנּוֹת וְכָלֶם יַחֲלֵלְנִי יִס כִּלְס יְדוּ עַ
אִו כְּמוֹ סֵךְ לְקָרָא כָּלֶם בִּשְׁם יְסִיָּה וְלְעַבְדֵי סְכִיס אֲחֵךְ וְלִפִּי סְהִיָּה בְּתַכְלִיַּת הַמּוֹמֹר הַלְלוּיָהּ סְהִיָּה כְּנֶגְדְךָ יִסְרָאֵל רֵאשִׁת
בְּרוּחַ הַקֹּדֶם כִּי כָּל הָאוֹמוֹת יַחֲלֵלְהִי עֲדִיךָ וְאֲמִי כְּנֶגְדְךָ כָּלֶם הַלְלוּ אֵת ה' כָּל גִּיִּם סְבַחְהוּ כָּל הָאוֹמוֹס וְהוּא כִּפְלֵל
עֲבָרִי בְּמִלּוֹת סוֹנוֹתִי בִּי גַבְרֵי עָלִינוּ בְּזֶה יִס לְכֵס לְהַלְלוּ וְלְסַבְּחוּ סוֹבְרֵי עָלִינוּ חֶסְדוֹ עַד סְהִיָּה אֲנִי מִתְחַת
וְדוֹכַס סֵלֶחַ הִיָּתָס מֵאֲמִינִים סִיּוֹכֵל לְהִיֹּת זֶה לְאֲוִיךָ גְּלוּתִינוּ וְעֵתָה הוֹדוּ וְאֲמִירוּ כִּלְכַס וְאֲמִי ה' לְעוֹלָם כִּי אֲמִי
הוּא דְבִירוּ וְהַבְּטַחְתּוֹ סְהִיָּה אֲנִי לְהוֹנִיָּחֵנוּ מֵהַגָּלוּ וְאֲמִי עוֹד הַלְלוּיָהּ לְחֹק אִו אֲמִי כְּנֶגְדְךָ יִסְרָאֵל וְבְדְבָרֵי דָוִד הַלְלוּ
אֵת ה' כָּל גִּיִּם אֲלֵן אֲוִמוֹת הַעוֹלָם הוּא דְבַעַן סְבַחְהִי אֲכֵן לֹא בְּעַן סְבַחְהִי אֲלֵךְ הַכִּי קֹהֵל הַלְלוּ אֵת ה' כָּל גִּיִּם
כְּדַעְבִּיד בְּזִו וְכָל סִכֵּן אֲכֵן דְּגַבְרֵי עָלִינוּ חֶסְדוֹ וְעוֹד בְּדְבָרֵי סְהִיָּה אֲלֵךְ ר' סְמַעוֹן בְּנֵן סֵל רִבִּי הַקְּדוֹם אֵת אֲבִינוּ אֲמִי
לֵן הַלְלוּ אֵת ה' כָּל גִּיִּם מֵהַם כָּל גִּיִּם כָּל הָאוֹמוֹס אֲמִי לֵן כָּל גִּיִּם אֲלֵן אֲוִמוֹ הַעוֹלָם סְסַעְבְּדוּ אֵת יִסְרָאֵל כָּל
הָאוֹמוֹס אֲלֵן סֵלֶחַ סְעַבְּדוּ בְּהַם אֲמִי כָּל הָאוֹמוֹס מֵהַם אֲשֶׁר הַגִּיִּם סְסַעְבְּדוּ אֵת יִסְרָאֵל מִקְלָסִין לְהַקְבִּיעַ אֲנִי סֵלֶחַ ס
סְעַבְּדוּ אֲוִתְךָ אִין אֲנִי מִקְלָסִי הַתְּחִילוּ אֲוִם הַלְלוּ אֵת ה' כָּל גִּיִּם וְגו' אֲמִי יִסְרָאֵל אֲשֶׁר הַגִּיִּם מִקְלָסִין אֲוִתְךָ אֲנִי
עַל אֲחֵת כְּמֵה וְכֵמֵה הַתְּחִילוּ אֲוִמֵי כִּי גַבְרֵי עָלִינוּ חֶסְדוֹ אֲמִי אֲחֵרֶךְ וְאֲמִי ה' לְעוֹלָם מֵהוּ וְאֲמִי אֲחֵת הַבְּרִית
סְקִימָת מֵאֲחֵת סֵךְ וְזִכְרֵתִי אֵת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכְּרֶךָ עַ

אשרי תמימי דרך המזמור הזה הוא נכבד מאד

וחברו דוד על סמונת אלף בית' כו בכל אות ים ב
סמונת פסוקים ובכל פסוק ופסוק ים בי דרך או תו

תורה או עדות או פקודים או מצוה או אמירה או דבור מספט או צדק או אמונה או חקיס ואלה המלות הם
חלקי כל התורה ונעתה אבאר אלה הסמות כדי שלא אנטרך לבארם בכל פסוק ופסוק הורה הוא תכ
תכונת המצוה היאך נעשית כמו תורת החטאת תורת האם וכך במאר המצות דרך הוא תקון המדות
מה הוא חנוך ורחוץ אף אלה היה כן וכך במאר המדות חקיס הם המצות שלא נגלה טעמם ביצות
הם אשר כאמר בהם מצוה כגון, סלוח טמאים והפרת נדרים וכיוצא בהם בשבטים הם הדינין סבין
אדם לחברו עדות הם המצות אשר הם עדות לזכור כמו סבת ומועדים ניצית ותפילין וכיוצא בהם
פקודים הם המצות שהסכל מורה עלוהם שהם כפקודין וכדבר גנו בלב אדם צדק הוא צדוק הד
הדין מן המצות כי בצדק כאמרן דבור ואמירה הם כלל לכל המצות וזכר דבור ואמירה גם כן להבטיח
להבטחה שהבטיח האל וזכר גם כן דבר כנוי רצונו בבריאת העול' ובן אבונגה קיום דברו בבריאת העול'
וכאשר זכר כל אלה הטמות כל אחד בפסוק אין דעתו על הסם ההוא לבדו אלא זכר האחד והוא הדין לאחרי'
פעמים זכר סניס בפסוק וים צו כסוקי' אמר בעת צרתו בצדקו או בעת צרות אחרות ובחברו המזמור כלל א
אלו הפסוקים או לפי שהצרה ההיא הית' מטרידה אותו מלהתעסק בתורה ובחכמה ועתה ים לסאל למה חב
חבר המזמור הזה על סמונת לא על פחות ולא יתר כי במקומות אחרים סזכר להסבון סבעה או עטרה איכס
דוקא אלא לסך הסבון כמו סבארנו במקומות כי הסבעה בעבור סבעה הגלגלים סבהם סבעה כוכבי לכת ס
סמסמסין וכך כל ימות עולם הולכים סבעה סבעה כן יבירת העולם בססה ימים ובסבעי סבת וכך עטרה י
לפי שהיא סוף כל הסבון אבל סמונת לא כמנא במוס מקוס שהיא לסך הסבון אלא שהיא סבון דוקא אם
כן למה כיון דוד לזה הסבון והנראה בעיני לפי שהמזמור הזה כולו הולך על מצוה וחקיס ומספטס והדומ
והדומה להם וכולס כנוין על דרך סכל וחכמה והדרכים סבהם נקניית החכמה ומדות האדם מיוחסים אליהם
ועליהם כאמר חנכה עמודיה סבעה חמסה חנוסים סבמדות האדם מיוחסוס אליהם ועליהם כאמר חנכה עמו'
כמו ספירס חכס ר' סלמה בן גבירול וגם מה סלא זכר הוא החנוסים ליחסם לדרכי החכמה הארבע החנוסים
מבואר הוא כי בעיניס יראה אדם בספרי החכמ' ובאזכוס יסמע מפי המלמדים ובפה ידבר מה סלומד מהמל
מהמלמד לאחרים וצית וכתוב הספרים ומה סצריך לבאר כי חוס הרוח הוא המיוחס אל החכמ' לפי סנקבי הא
האף קרובים אל סכית' המוח המוקדמים סבהם כח הצויר והדרך הססי היא הגדת המגידים והוא
דבר סלא ידע באחד החנוסים אבל הוא דבר צויר אצלן והנה יגידו המגידים כי קבוסטינא בעולם והוא לא ס
הלך סס ולא ראה אבל לפי סכל אשר היו סס מגידים עניינה ואין מכחיס ביניהם יתברר אצלן שהיא וגם בד
בדרכי החכמה ינטרך הגדת המגידים בו מדרכי החכמה יגלו בבחון הנבראים ואיכס ידועי אצל כל אדם אבל
סמעו מפי המגידים כענין סאמר האל לאינוב הידעת עת לדת יעלי סלע וחולל איילנות תסמור וכך כיונא א
בוה צדדיס סבחנו בדרכי החכמה בנבראים והדרך הסביעי ראית הסכל ודיעתו וזה הדרך חוק מכול
מכולס ונסאר דרך אחד סאינו מדרך החכמה ואין הסכל מודה עלין אלא שהוא עמוד גדול ויותר חוק לכל ב
בעלי התורה והיא הקבלה סחויבי' אנו להאמן על כל פניס ובה יתאמת בכפסי' יוכו ויתחוק בלבותינו כי מ
מסה רבי' ע' כת' התורה מפי האל יתבר' וחדוס העולם ומעסה בראסית וענין האבות והאותות הגדולות אשר
ראו אבותי' במצרים ובמדבר וקריעת ים סוף והיידן ומעמד הר סיני ועמידת חמה ולבנה ליהוסע וסאר הכ
הנפלאות הכתובות על ידי הנביאי' אשר לא ראו עינינו ולא סמעו אזכינו ולא יורה עליהם הסכל ולא כתנו ל
לבחן כי הגדת המגידו' כתן לבחן אבל זה לא כתן לבחן אלא כתאמת אצלינו מפי הספרי' אשר הם ירוסה מא
מאבו' דור אחר דור והקבלה הזאת נכונ' אצלינו וכתקע' בלבותינו כאלו ראו עינינו וסמעו אזכינו והרא אלינו
ויותר כי ההדגמות מכוב' לפעמי' וגם בסכלו יטעה אדם לפעמי' כסאין דרכי המוספת צוירי' אלין' אבל הקבלה
אשר היא ירוסה מאבות דור אחר דור לח כמכ' מכחיס בכל האומו' וגם כל הספרי' סנכתבו בה ממזרח סמוס עד
מבואו לא יכחיס אחד את חברו לפי כתברר' הקבלה אצלינו בלא סוס ספק עד סטבה הקבל' אצלינו כמו סכל'
לפי חבר דוד ע' זה המזמור על סמנה אלפא ביתא כנגד סמנה הדרכי' סזכרנו והנה זה מבואר ונסוב לבאר

בלבי נפתי אני כזה שלא אסכחנה אלא היא
נפונה בלבי למען לא אחטא לך כי הסוכה יחטא
במנוה ברוך אתה אני מברך ומודה לך על א
סלמדתני ומבקס מלפניך סלמדני עוד
בשפתי ספרתי לבי סאמר בלבי נפתי אמר א
אעמי סנפתי בלבי לא הנחתי אותס מלספר כדו
להגיל את עצמי בהס וללמדס להחכיס בדרך
עדותיך הנו כקראת כן הוא בסמוכה אותיות באל
באלפ בית זאת וסימן בזה מנסבר עדותיך הנו כעס
אמ' אני סס וסמח כסאני מבין עדותיך ואני רואה
בהס חכמה נפלאה ודברי נדוקי ויסרי ואני סמח בה
כאדס טמח על כל הן סימנא בפקודי אסיח
אסיחה כסאני מסיח בהס אני מביט בהס בעין הסכ
הסכל לדעתס על האמת והכנונה לא כמו סלנהג ב
בפיו ולבו ב' עמו בחקתי אסתעסע כסאני מ
מתכוך אני מסתעסע לפיכך לא אסכח כי הס לי ל
לסטון ולסמחת לב גמול על עבדך גמילות
חסד זה עסה עמי סאחיה ולא אסאל הקיזס לתענוג
העולס אלא כדו סאסמרה דברך גל עיני וא
עיני לבבי גלה סאדע להביט ולראות

אל תסגני ממצותיך: בלבי עפנתי אמרתיך למ
למען לא אחטא לך: ברוך אתה ידוד למדני ח
חקיך: בשפתי ספרתי כל משפטי פיך: בדרך ע
עדותיך ששתי כעל כל הון בפקודי אסיחה וא
ואביטה אדותיך: בחקתיך אשתעשע לא אשכח
דבריך: גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך:
גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך: גר אנכי בא
בארץ אל תסתר מבני מצותיך: גרסה נפשי לת
לתאבה אל משפטיך בכל עת: גערת זדים ארו
ארורים חסגים ממצותיך: גל מעלי חרפה ובו
כי עדותיך נצרתו גם ישכו טרים בי נדברו עב
עבדך יסיח בחקיך: גם עדותיך שעשעי אנשי ע
עצתי: דבקה לעפר נפשי חייני כדברך: דרכי ס
ספרתי ותענני למדני חקיך דרך פקודי הביני
ואסיחה בנפלי אותיך

הנפלאות סהס מתורתני כמו החקיס סלא כגלה טעמס וכמו מעסה צ'אסית ודומה להס מדברי סהס סתרי
תרה גר אנכי בארץ האדס בזה העולס נחסב כמו הגר סאין לו מעמד במקו' כן האדס יסע מזה העולס
כי אין לו מעמד וקיוס בו לפיכך אסכילך סלא תסתיר ממני מנותיך כי לא אדע יוס נסע גרסי כפסי
נסברה כפסי מרוב תאותי אל מספטויך מלמדס בכל עת אפיל בעת סאני בעסק העולס לבי הומה עליהס ג
גרסה מענין גרס כרמל לתאנה מקורי מן תאבתי ליוסעתך ענין תאנה נחסק גערת זדיס עבר במקוס
עתיד והגערה סאוכה קסורה עס בית' הוא לסון הספתה ומארה אמר תגבר הזדיס האררי סהס סוני ממכ
ממנותיך וקראס סוגיס כי הס זדיס בעטול הלמוד וסוגיס מן המנות מסני סאינס יודעיס ולא סזכר כי בכל
עת הוא תאב אל המספטיס אמר כן אני תאב והס אינס תאביס ולא בטליס מתעסקיס בהבלי העולס או ייס
יוסבי קרנות ואין להס חפך בלמוד לפיכך לא ידעו מספטי האל והס סוכיס בהס ועובדיס עליהס ועל דרך
הזה אמרו רב' זל' הו זהיר בתלמוד ססגנת תלמוד עולה זדון כלומר לגדון תחסב אותה הסגנה לפי סהוא בט
בטל מן הלמוד במוזר ואמ' ממנותיך ולא במנותיך כי בעגנתס הס יונחי מן המנות גל מעלי אותס
הזדיס הס מחדפיס אותי ומבוי אותי לפי סכברתי עדותיך ואתה גלה אותס חרפה מעלי והעבר אותה סיביסו
המה ואסמח אני גם יסבו פריס ונגוליס סאינס חפזיס בתורה יוסביס בקרנות ומדברים בי דרך נגחי
כמו ותדבר מריס ואהרן במסה ואני איני חוסס להס ואסיח בחקיך כי אני עבדך ועוסה מנותיך כעבר מנות
אדוכיו ואמ' בלסון כפעל כדברו לפי סהדבגר בנפעל דל בהתמדת הדבור גם עדותיך הס סעסועי ו
ואכסי עבתי וחבריו לא הפריס דבקה כסיהו בסכנה והיה בורח מפני אבסלוס והיה קרוב למות כאלו
כפסו דבקה לעפר והיה מתחנן לאל ואומ' חייני כדברך סאמרת בתורתך אני אמית ואחיה או פי' כדברך ס
סהבגחתני על ידי כתן הנביא כי ימלאו ימוך וסכבת עס אבותיך דרכי ספרתי כמו לב אדס יחסוב
דרכו כלומ' חפני ועכיו ודרכי סהייתי רונה לעמות כמה פעמיס הייתי מספר אותס לפניך כמו סכ' ויסאל ד
דוד בה' ותתכני כמה פעמיס עכיתני במה סהיתי סואל מלפניך כן עכני במה סאני סואל מלפניך עתה ס
סתלמדני חקיך הנספריס ולא יבינס אלא חכס ואתה למדני אותס סתתן לי לב מבין לבא אל יסודס באמת

אשרי נצרי ערותי בכל לב ידרשהו: אף לא פעל
פעלו עולה בדרכיו הלכו: אתה צויתתה פקודתי
לשמר מאד: אחלי יכוננו דרכי לשמר חקיך: אז
לא אבוש בחביטוי אל כל מצותך: אודך ביושר
דבב בלמדי משפטי צדקך: את חקיך אשמר א
אל תעזבני עד מאד במה יזכה נער את ארח
לשמר בדברך: בכל לבי דרשתך

הפסוקי אשר במזמור חמ' אשרי תמימי דרך ומי הם
האנשים שהם תמימי דרך סדרכס תמימה וסלמה ח
אותם שהולכים בתורת ה' כלומ' סלומדים התורה כי
לא יהיה דרכו סלס חס לא ילמד תורה כמו שאמרו
חין בור ירא חטא ז'מ' שהולכי בדרכ תורת ה' ודרך
סזכר עומד במקום טנים דרך תורת ה' היא הסלמה
התמה' ויש לפרס עוד כמו הפוך אשרי שהולכים ב
בתורת ה' כלומ' סלומדים כשהם תמימי דרך פיעסו
מעטת תמימות מלמודס כלומ' סאינס עומדים על
הדין הקצוב אלא עושים לפנים מסורת הדין

אשרי סינצרו אותם ויסמרו בעין לבס ומעדותיו סינצרו וידעו בכל לבס לא בלב ולב כמו אותם סלומדי'
או עושים המנות לקנות להם סס' אף לא יס מפרסי חף זה כמו כל סכן כמו חף סוכני בצי חומר חס
יסמרו עדותיו והם מנות עטה כל סכן סיסמרו סלח יעסו עולה סהס מנות לא תעטה אלא ילכו בדרכיו' ויס
מפרסי גס חסר לא פעלו עולה יחשב להס באלו בדרכיו הלכו כלומ' כאלו קיימו מנות עטה וחינו ככון זה ה
הפי' כמו ספירסנו במזמור הראסון וכן סור מרע ועטה טוב כי לא יהיה סלס האדס חס יסוב מרע חס לא יע
יעטה טוב ומה שאמרו יסב ולא עבר עבירה נותנין לו סכר כעוסה מנה לא חמ' אלא במ' סכס דבר עבירה
לידו וכיכל ממנה' ויס לפרס עוד חף לא פעלו עולה כיון סידרסו ה' בכל לב בטוחי' הס סלח פעלו עולה סלח
תודמן לעולס דבר עבירה לידס אלא כל ימיסס בדרכיו הלכו כענין שאמרו בח' לטהר מבייען אותנו

אתה צויתתה למה צויתתה אותם לסמרס מאד סלח יסגה בהס אדס אלא כל לבו יהיה בהס אודך' ת
תחנותי ובקסותי לפניך סיכוננו דרכי לסמור חקיך סלח יטרודכי עסק מעסקי העול סלח אוכל לסמור חקיך
זה חני מבקס מומך סתסמרכי מטרת העולס כדי סחמנח לבי וענמי פכוי לסמור חקיך' ואל' כמו אחלי' חד
אדכי לפני הנביא והס מענין ויחל מסה' ואלף נוספת' אז לא חביס כי מי סאינו סומר המנות רחוי לו ס
סיבוס כסיבין במנות הסתובות כי חס הוא גב ויבין בספר יראה לא תגוב באמת יבוס ויכלס' אודך
כי הס למדוכי להודות לך ביושר לבב בלמדי והביני כי כלס מספטי צדקך' את חקיך סלח דבק ע
עס חסמור כמו סחמ' למעל לסמור מאד כלומ' בדעתי וסדכני לסמור מאד חקיך בכל לב סלח כח' חתה
אל תעזבני אלא עזרכי בסמירתס' ואלכי אבי זל פי את חקיך חסמור ואתה אל תעזבני' סחגי' לסמור מאד
במה יזכה נער באר בזה כי לא יהיה דרך האדס זך ב'מוד אלא במעט' סמור כמו סלומד זהו

לסמור כדברך כי חס ילמוד ולא יעטה כלמודו חין זך ארחו חלח מכוער וזכר כער להודיע כי כמו סחיב' ח
לחנך הנער בלמוד כן צריך לחנכו מקטנותו במעטה סיסמור לעסות מה סלומד כמו סחמ' רזל סחיב' אדס
לחנך את הקטנים במנות ואז יהיה זך ארחו חס יסמור לעסות דבר האל כמו סלומד ואס יתחיל זה מנעדותנו
ירגיל ענמו בזה באמת יזכה ארחו לעולס' כי חס בגערותו יבא מדרך הנערות ועטה מעס' זך יסר כל סכן
כסי' זה גדול לפי חמ' סלמה גס במעללי יתכבר נער וגו' אז יתכבר מנערותו ויחמרו עליו חינו נער סאינו עו
עוסה מעטה נער' ואס כחמ' זה בגער סכרי' לזכות ארחו כל סכן בגדול ויהיה תלמודו ומעסיו סויס' בגל
לבי כי חני כן עסייתי כי מה סלמדתי סמדתי זהו בכל לב דרסתך לא בלב ולב כי התעסקתי בלמוד התורה
בעבור המעטה והמעטה לדריסת האל ולכונת עבודתו לא לעסות לי סס בין בני אדס' והאיל ואני דרס' או
חותך בכל לבי ואתה תדע את לבבי אל תסגבי ממנותיך כלומ' אל תסימני סוגה מהס אלא עזרכי להיכנס ול
ולעסותס ואמ' תסגבי כיון סכדו לתת הבינה והחכמה והוא הוא הנותן כמו סכתי' ואמלח אותנו רוח אלדיס
בזכמה וגו' ואומ' ובלב כל חכס לב נתתי חכמה וכן נתתי לעבדך לב סומע חס כן חס הוא יתבדך חינו נותן
הבינה בלב המבקס אותה כאלו הוא מסגה אותנו ועל הדרך הזה למה תתעונו ה' מדרכיך' כי חס תסתלק מעליו
מעלינו טרדת הגלות כלך בדרכיך כי לבנו חפץ ללכת בדרכיך ולא ינחמו הטרוות הקסות המיגעות אותנו ב
בגלות חס כן אתה סבדך להנחילנו מנרה לרנחח ואס לא תעטה ותניחנו זה כמה סנים בגלו' הרי הוא כאלו
תתעונו אתה מדרכיך

ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד : ואתה לכה
 ברחבה כי פקודיך דרשתי : ואדברה בעדתיך נ
 נגד מלכים ולא אבוש : ואשתעשע במצותיך אש
 אשר אהבתי : ואשא כפי אל מצותיך אשר ארב
 אהבתי ואשיחה בחקיך : זכר דבר לעבודך על
 אשר יחלתני : זאת נחמתי בעניי כי אמרתי הית
 חיתני : ודים הליצוני עד מאד בתורתך לא נטו
 נפיתני : וזכרתי משפטך מעולם ידוד ואהנחם : ו
 ולעפה אהתי מרשעים עיני תורתך : זמירות
 היו לי חקיך בבית מגורי וזכרתי בלילה שירי
 ידוה ואשמרה תורתך : זאת היתה לי כי פקודי
 בערתי : חלקי ידוה אמרתי לשמר דבריך : חלית
 חליתי פניך בכל לב חנני באמרתך : השבת יד
 דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך חשתי ולא התמ
 התמהמהתי לשמר מצותיך חבלי רשעים עיני
 תורתך לא שכחתי : היצות לילה אקום להודות

ואשמרה תורתך כאשר יהיו מורגלי בני אחרים
 תמיד ואשמרם לעשותם לעולם ועד כלומר כל ימי
 היותי חו פי לעולם ועד לעולם הבא : או פי תורתך
 שהיא עומדת לעו : ועד אשמרה אותם תמיד ובפס
 ובכסו עומד לעד פירסנו זה הענין : ואתה לכה
 ברחבה כי אחר שתעזובני בלמוד התור לא יצר נעדה
 בדרכי ואתה לך ברחבה כלומר בדרך רחבה כי אני ד
 דורם פקודיך תמיד וכיון שאני דורם אותם אמנחם
 בעזרתך : ואדברה בעדותיך כאשר תעזובני
 להגיע אל האמת אז אדבר בהם נגד מלכי ולא אבוש
 כי אם יסיבני דבר לכגדי אני אכנחם עם האמת וזכר
 מלכים כי שאר מלכים עסקו וטרידתם בעסקי מלכ
 מלכותם וכסוראונני עוסק בתורה ידברו בי ויחסבו ל
 להסיב דבר ככגדי ואני אשיבם וידעתי כי לא אבוש
 כי אכנחם בטענה ואשתעשע כשאסב יחודי
 פים אשתעשע כי אהבתי אותם יותר מחברים אחר
 ואשא כפי ארס ידו וארגלם לעשות המנות וא
 וארגל פי לסיח בהם : זמר דבר ההבטחה
 שהבטחתיני יחלתני עונד לסלימי אמרת לי שאיחל
 אליך : זאת נחמתי בעניי כשהייתי גולה זאת ה
 התנחלת הייתה נחמתי כי לא היו לי חיים כי הייתי מ
 מת מיגן לולא שאמרתך והבטחתי חייתי זדים

הליצוני עד מאד דברו בי והתלכנו בי על עוסקי תמיד בתורה ועם כל זה מתורתך לא נפיתני זכרתי
 פי ר' אברהם בן עזרא זכרתי מספטיך מעטית עם הזדים ואתנחם כי כן תעטת בהם : ויתכן פירושו
 כשאני בעניי זכרתי מספטיך שהבאתה על אנשים טובים בסמים מעברו ואחר כן היית מביא עליה טובה רבה
 וזוה אתנחם כי ידעתי כי אם הבאת עלי עתה מספטיך עוד תביא עלי טובה : זרעפה רעדה אחזקתי
 מרשעים שהם עוזבי תורתך מה יהיה סופם וכל גופי רועד בראותי סלותם : זמירות הו לי בנות מגורי
 במקומית שהייתי גולה ומתגורם בהם תחת העצבון שהיה לי מהרשעי בזכרי חקיך היה לי זמירות והייתי שמח
 ומשתעשע בהם : זכרתי כשאני מתעורר בלילה מסכתי אני וזכר שמך ויחודך ומחשב בו וידעתי כי ס
 טמירת הטובה היא סולס גדול לעלות אל ידיעת שמך לפי ואשמרה תורתך : זאת הייתה לי זאת הידיעה
 וההסגה הייתה לי מתנה מאתך בעבור כי פקודיך כזרתי כמו שאמ' סכר מנוה מנוה : חלקי ה
 כסבחרו אחרתי : לחלקם הממון והנחת העולם הזה אני אמרתי חלקי ה ואין לי רק לסמוך דב
 דבריך : חריתי כאמרתך שאמרת וחכותי את אשר אחון כלומ' הראוי לחניכה : חשבוני דרכי
 כמו שאמ' הו מחשב הפסד מנוה כנגד סכרה וסכר עגירה כנגד הפסדה : חסבתי סכר עגירה כנגד הפסדה ור
 וראיתי כי הפסדה גדול ואשיבה רגלי אל עדותיך או פירושו חסבתי דרכי העולם ולא אמנח דרך טוב כמו ד
 דרך עדותיך לפיכך ואשיבה רגלי אל עדותיך כלומר סרתי מדרכי העולם והלכתי בדרך עדותיך : ח
 השתני מהיר וזרין הייתי במנות ולא התעכלתי בהם : חבלי רשעים עזובני סללוני מן יאכל עד
 כלומר כאלו סללו כפטי מרוב תגיתם בי וחבלים ונירים סכתנו בי ועם כל זה תורתך לא שכחתי : ח
 היצות לילה אעיר סכתי ואקום ממטתי להודות לך על המספטים סכתת לנו שהם יסרים וכדיקיס ואחבר
 בענין זה מזמורים שאודה לך בהם בקומי : וים מפרטים על מספטים שתעשה בנדק ברשעים : חבר א
 כי לכל אשר יראוך הרשעים אני סוכא אבל יראוך וסומרי פקודיך אני אנהב עד סכעסיתי להם חבר ורוע :

דלפח נפשי מתוגה קימני בדברך: דרך שקר ח
הסר מכני ותורחך חנני: דרך אמונה בחרתי מ
משפטיו שותי: דבמתי בעדותיך ידוה אל הבי
תביטני: דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי הורג
הורגי ידוד דרך חקיך ואצרנה עקב: הביגני וא
ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב: הודיכני בנ
בנותיב מצותיך כי בו חפצתי: הט לבי אל עדות
עדותיך ואל אל בצע: העבר עיני מראות שאב
בדרכיך חייני: הקם לעבדך אמרתך אשר לוא
ליראתך: העבר חרפתי אשר יגרתני כי משפטיו
טובים: הנה תאבתי לפקודיך בעדקתך חייני: וי
ויבאני חסדיך ידוה תשועתך כאמרתך: ואענה
חרפי דבר כי בטחתי בדבריך: ואל תצל כפי ד
דבר אמת עד מאד כי למשפטיך יחלתי:

דלפח נפשי מרוב יגון טיט לי על דרך ח
ימם לבב העס או פי דלפה דמענה עד במסתריס ת
תצכה נפשי קיימני כדברך קיימני במלכותי כדברך
סחמרת לי על ידי נתן כסאך יהיה נכון: דרך
סקר הסר ממני שלא תזדמן לפני ועזרני להסיר או
אותה ממני ותורתך חנני שתתן לי לב להבינה ולה
ולתעסק בה: דרך אמונה הסך דרך סקר כ
כלום אותה בחרתי הזמן אותה לפני: וכך משפטיו
שויתי תמיד לעיני דבקתי בעדותיך וכיון ש
מדבקתי בהם ללמדס תמיד אל תביטני מהס שלא א
אבינס ולא אבא עד תכונתס כי זה יהיה לי צפת אס
לא אבינס על הכוכב כיון שאני מתעסק בהס תמיד
לפי חכי מבקס ממך שתעזרני בהס: דרך מ
מנותיך כל כך תרחיב לבי עד שארוץ בדרכס בלי ע
עכוב: הורגי ה ואצרנה עקב הכנוי על ה
הדרך ופי עקב פי החכס ר' אברהם בן עזרא ואצרנה
כי עקב יס לה כלום גמול וסכר כמו בממרים עקב
דב ספירסנוהו במקומו ואדני אבי זל פי סכר סתור
סתורני דרך חקיך זה יהיה סאנור אותה ולפי דעתי כי עקב פי סוף וכך לעול עקב: וכך והוא יגוד עקב בסוף
ולפי סהעקב סוף סוף אמרו לסוף הדבר עקב: וגם הסכר נקרא עקב כמו יהיה עקב תסמעון בעבור סהסכר
סוף סמעסה ופי ואצרנה עקב עד סוף ימי כלום כל ימי היותי אצרנה הביגני בכל לב כבד סירסנו
אותו לא לעשות לי סס אלא בכל חפני ורענוי מאהבתי לעשות מנותיך: הדרביגני סתפתח לבי ורענוי
אליו ולא אסנה בו כאדס סידע הדרך סילך בה בכל עת סירנה לא יסנה בה: דט לבי ואל אל בצע ו
ולא יהיה לבי לקבץ ממון אלא כל לבני יהיה אל עדותיך: בצע ענינו אהבת סממון וכך סוכאי בצע כי כבד ז
זכר חכמי אלדים יראי אמת: העבר כל הבקסה הזאת לעזרוני על קיוס המנות מראות סוף סלא אפור
אחר עינו בדרכיך חייני ססר יוד הרביס מהמכתב ואל חייני כי סחטא ימות האדס: דקם לעבדך אמ
אמרתך סהבטחתי להקיס המלכו לבני אחרי: אסר ליראתך אסר יהיו דבקי ליראתך כי לאותס היא סהבטח
כמו סכתו: וסחכס ר' אברהם בן עזרא פי אמרתך היא סגורה סבאה מהסמיס והטעס קיוס כל גורה סתבאני
ליראתך: העבר חרפתי לפי סאמ' בצפסו סלפני זה להקיס סהבטחה לבניו אחרינו בקס סלא יהיה לסטן
אותו סעון סהוא חרפתך לבניו וסעפ' סאמ' לו נתן גם ה' סעביר חטאתך אמ' לו סממנו סעבירו סלא ימות כ
כמו סאמ' לא תמות והוא בקס מהאל סיעבירנו גם מבניו סלא יזכר להס אותו סעון סהוא יגור מכניו כי מס
מספטיו טוביס ולא תספוט את האדס כפי ענמו הרשוני לו אלא תעביר ממנו קצת ענמו כי אהה טוב וסלח ו
ומספטיו טוביס: הנה אעפ' סחטאתי חני תאב לפקודיך בעדקתך חייני כלום האריך חיי כדי סאקיס
סמנות: ויבאני חסדיך ה' ססר יוד הרביס מהכתב: אמ' תסועתך וססדך יבאן לי כמו סהבטחתי: ו
ואענה חרפי סהיה אומ' איך יסועתה לו באלדים סלה כי בטחתי בדבריך סתקיימני לפי ואל תצל מפני
בענין אסר סניל אלדים מאבינו וסככלו את מצריס עד מאד חני מבקס ממך סלא תצל מפני אלא סרגל את
פי לדבר סאמת כי אס לא תעסה זה הרי הוה כאלו אהה סכלת אותי ממנו כי בידך לעזרני ולפתות את פי לטו
לטונה על דרך ה' ספתי תפתח: כי למספטיו סהס אמת יחלתי סתודיעס ותלמדס אלני:

ברוך ימי עבדך כתי תעשה ברדפי כששט: כרו
 לי יודים שיחות אשר לא כתורתך: כל כיוצא
 אמונה שקר ורדפוני עורני: כבעט בלוגי בארץ
 ואני לא עובתי פקודך: כדכוד חייני ואשכרה ע
 עדות בידך: לעולם ידוד דברך נצב בשמים: ל
 לדור ודור אמונתך כוננת ארץ ותעבד: לנשט
 לכששטיך עבדו היום כי דכל עבדך: לולי
 תורהך שעשעי או אבדתי בעניי: לעולם לא א
 אשבח פקודך כי בם חייחני: דך אני הושיעני כי
 פקודך רשתתי: לי קו רשעים לאבוני עדותך
 אהבונך: לכל תכלה ראיתי קו רדבה בעודך
 כאד: כה אהבתי תורהך כל היום היא שדות
 שיהתי: באיבי תחכמי כיוצאך כי לעולם היא
 לי: ככל בלמדיו שכלתי כי עדותך שיהיה לי:
 בזקנים אהבונך כי פקודך נצרת

ככספה לך שתושיעני מיד מחסמי כס סי
 לדברך להבטחתך ברו עיני מרוב כפייתי לעזרתך
 ולכי מהעיני מצפות לבני אדם העוזר אמ דרך מסל
 גש לעזר האל כאלו כלו עיניו מרוב כפיית לחמרת
 להבטחתך לאמר מתי תכחמני מעניי טאני בו: כי
 היותי ככאד בקיטור דמה עור צמרו לכאד בעסן ט
 סהוא יבט ועס כל זה תורתך לא טכחתי: בבוה
 ימי עבדך פחד שימות קודם טירנה בהס מספט
 ברו היועצים לסמול או לאצטלוס והענה הרעה
 כטוחה עמוק: אמר לא כתורתך טאמרת והזרת ולא
 יטפך דס נקי שיחות בהרק הטי וכך ברו לכני טחה
 בר מנותך אמונה אמת הס ותתה כוית על הח
 החלוטי סלא לעסק ותתה עוסה מספט כמו טכתבת
 עוטה מספט גר יתוס וחלמנה הס כן עזרני על הרו
 הרודפי אותי צסקר ובהנס: כבעט כמו סלמ
 כי כפטע ביני ובין המות וכך במקומות אחרי טהיה
 בטכנה קרוב למות ואני לא עזבתי פיקודיך כטחיה
 צדי להמיתני כמנעתי מפני מנותיך טהזרת על ה
 הרניח ואעפ טהיו חייבי על רדפ הותי בהנס עזבתי
 מטפטי עליך טכתבכי לא אצדיק רטע בהכדך
 טהיה עמי כמה פעמים עוד אצקט טתחיני עד טא
 טחראה ברודפי ואני בחינותי טסמר עדות פיך והס

צחינות עזבתי על תורתך: לעולם ה' דברך טאמרת להיות הסמים והיה חותנו הדבר והרצון יהיה
 נצב לעולם כי הסמים נצבא לא יכלו: לדור ודור וכך בארץ אעפ טצבא הארץ אינו עומד והו סאמר
 לדור ודור כמו דור הולך ודור בא אעפ כן בארץ אמונתך והוא קיוס העולם פכונכת אתה פתעמוד לעולם
 כמו סחמ והארץ לעולם עומד כי כן גזרת אתה טיהו צבא סממי עומדו לעד וצבא הארץ הפרטים חובדים
 והכללי עומדו: לבששטיך לעשות מספטיך וגרתי עמדו עד כלות היום כי הכל עבדך: דולי
 תורתך חס כן כמו פדברך קיוס צממי וצארך כן יהיה הבטחת קיי עמי כי כמעט אבדתי בעניי מפני רודפי
 לולי טתורתך טעסועי והס יכחמוני ולא אבדתי מתונת לבני לעולם חייחני כמו פהמ או אבדתי הנס
 כי הס חיו הותי ולא מתי מתונה: דך אני עבדך לך אחי כי איז עסקי סלא בתורת ובפקודי דרשתי כל
 ימי לפי הושיעני כאדון המוסיע עבדו: לי קו טעס למה טאמ הושיעני כי כריך חני לתטוע כי הרטעני
 קו לי לאבדני מן העולם ואני עדותיך אצביכן צס אחי מתבוכן ומתעסן ואשכח תגרתס והחכס ר' אברהם
 צן עזרא פי לאבדני מן העולם הבא כלומ טקו להתעותי מדרך הטובה או אוסיף להתבוכן צעדיהיך כי
 בכל רגע יתגלו לי סודות עדותיך אעפ טאיז להס סוף על כן חמ אחריו לכל תכלה ראיתי קץ דכל ת
 תכלה להטלמת כל הדברי ראיתי קץ כלומ ראיתי והכרתי קנס ותכלית אצל מנויך רחבה מחד ומיז לה קץ
 והעפ טהמנות יס להס קץ וחטבון ידוע העכפי היוצחי מהס רחצים לחיז קץ ועוד פירטו צו על מצות הלצט
 טהס לחיז קץ אכל מצות הגוף יס להס קץ אמ מנות לסון יחיד כמו המנה הזאת לטר לכני מנוי ה
 היום: בזה אהבתי כל כך אהבתי אותה עד טכל היום היא שיחתי באויבי פי יתיר מאויבי ואיכו נכוכ
 ואבי זל פי מאויבי כמטענו כלומ מהס תכחמני ותל מדני מנותיך כאמר אראה סאיכ יכלי להסיר תורת מו
 כי תורתך ברית מלח כמו טאמ כי לעולם היא לי אחי מתחכס כי זה רצונ וחסכ ועל זה בראתני: במל מלמדי
 מכולס למדתי ולקחתי מוסר והס למדוני כי עדותי טיחה לי: בזקנים דברי הקבלה: כי פקודי נצרת מנעורי

לך על משבשי צדיק: חבר אני לכל אשר יראי
יראיך ולשמרי פקודיך: חסדך יחד מלאה הא
הארץ חקיד למדני: טוב עשית עם עבדך ירוח
כדברך: טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך ה
האמנתי: טרם אענה אני שונג ועתה אמרתך ש
שמרתי: טוב אתה ומיטיב למדני חקיד: טפלו
עלי שקר ודים אני בכל לב אצר פקודיך: טפש
כחלב דבס אני תורתך שעשעתי: טוב לי כי עב
ענית למען אלמד חקיד: טוב לי תורת פיך מא
מאלפי זחב וכסף: ידך עשוני ויכוננוני הביגני ו
ואלמדה מצותיך: יראיך יראוני וישמחו בי לדב
לדברך יחלתי: ידעתי ירוח כי צדק משבטיך וא
ואמונה עניתי: יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך
לעבדך יבואני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי
יבושו זרים כי שקר עיתוני אני אשיח בפקודיך:
ישובו לי יראיך וידעי עדתך: יהי לבי תמים בח
בחקיד למען לא אבוש: בלתי לי ישועהך נפשי
דברך יחלתי בלו עיני לאמרתך לאמר מתו ת
תנחמני: בי הייתי כנאד בקיטור חקיד לא שבת
שבתתי

חסדך ה' כי כל הנבראים עומדים ביריך סתעסה
עמם והחסד סתעסה עמי סתלמדני חקיד כלומר ס
סתתן לי לב להבינס: טוב עשית עם עב
עבדך הדלת בצוא עם האתנחתא סלא כמנהג כדב
כדברך טעמו דבק עם טוב עשית זה קריאה כלומר
מה סהבטחתי עשית עמי ה' טוב טעם המי
המיטב סבטעמים בתורה ובמצות והדעת בהס למד
למדני כי האמנתי בהס סאתה צוית אותס ושהס מס
מספטי צדק לפי למדני טוב טעמס: טרם
אענה ענין כניעה כמו ומהמוכס לא יענה אמ' טרם
הכנעי והייתי חוטא סוג: הייתי כי לא הייתי פונה אל
מנותיך ואל אמרתך ולא הייתי נותנס על לב וזכר'
עתה כסרתתי סחטאתי בהסנותי לבי מאמרתך נכס
לפנתי וסבתי לסמור אמרתך ולזכור אותה תמיד כ
כדי סלא סהיה סוג: באחת ממנותיך גיס לפרס אע
אענה כמו ויען איוב וענית והמרת כלומ' טרם סהיו
סיהייתי מתעסק בלמוד הייתי סוגג פעמים בסמירת
סמצות אבל אחר ססבתי להתעסק בלמוד אמרתך
סמרתני: טוב אתה ומטיב טוב אתה והטובה
לי מאתך ותטיב לכל תטיב עמי סתלמדני חקיד:
טברו חברו עלי סקר לאמר סאיך תוכני כצרי וא
ואתה ידעת כי בכל לב אצר פקודיך: טפש
כחלב הסמן לבס סלא יוכלו להבין תורתך אבל אני
סעסעתי בתורתך בהביני אותה טכס תרגו הסמן ל
לב העס הזה טכס תורתך כמו בתורתך וכן הנמנא
בית ה' טיב לי כסיהייתי מענה עצמי ונגג למ
למען אלמד חקיד לטוב גדול ולתענוג אני חוטא חו
אותו הענני לי: טוב לי אחריס מעניס עצמס

ויגעיס לקנות ממון אבל אני עניתי עצמי והונגתי גופי לקנות תורה כי טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף:
ידך עטוכי המעסה והתכונה בתקון האברי בדריאת האדם לקנות חכמה תחלה בקומתו סלא כסאר
בגלי חייס ובפעולת הסכל בו במנוע האברי בלב סהוא מלך האברי ובמוח סהוא פקידו ובבא הדבר במנוע ה
סכליס מכינס לו יניזת הקול מן הדיאה וחתך הדבור בלסין ובספתיס ובסניס ובחיד' וסאר סכחות המטר
סמסרתו וכיון שעסית בתכונה להבין ולהסכיל עזרני בהבנה הביכני ואלמד מנותיך: יראיך סלומדיס
ממני יראו אותי מבין ומסכיל בכל ויסמחו סכנת תחלתי סיחלתי לדברך ולעזר': ידעתי ה' זה סבנתי
וידעתי מתורתך כי צדק מספטיך וכאמר אני מסיב אל לבי במה סעניתי ידעתי כי באמונה עניתי כי אתה
חל חמוכ ואין עול ואמונה כמו ובאמונה וכן סמנא בית ה' ויקצרוהו ביתו: יהי נא חסדך לנחמני מא
מאמר עניתי כאמרתך כמו סהבטחתי: יבאוני רחמיך יבאו לי רחמיך סאחיס כדי לסמור תורתך כי
היא סעטועני יבושו זדים ונג' בסקר היו מדטעי אותי ומענותיס אותי ואני ססיח בסקודי כל סיחנותי ו
בסקודיך סס והס יעידו עלי סקר יבסו מדביהס: ישובו לי יראיך בדריאת כי יבושו הזדים יסוצו לי לי
לבס' כי ו' חוקני באמונתו ודזל דרסו ספירסו ממנו סנהדרי כסחטא בעון בת סגג לפי סתפלל לאל ואמר יס
יסוכו לי יראיך: יהי לבי תמים הזדים יבושו וסורני סיהיה לבי לעולס תמיס וסלס ב
בזקיך ובוה לא אנוס:

סגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך
 סבר בפרוך בשרי ובמשפט יראתי עשיתי
 משפט וצדק בל תניחני לעשקי ערב עבדך רש
 לטוב אל יעשקוני זדים עיני כלולשו עתך ולא
 ולאמרת צדקך עשה עם עבדך כחסדך וחקיך
 למדני עבדך אני הביגני ואדעה עדותיך עת
 לעשות לידוד הפרו תורתך על בן אהבתי מצ
 מצותיך כזהב ומפו על בן כל פקודי כל ישרתי
 כל ארח שקר שנאתי

סגים הסבת הנה כמה פעמים ראית מעמית נק
 נקמה ברשעים והם הסיגים כמו שאמר ואחרון כנז
 כבור סגין והם אותם סזכר כי סקר תרמיתם סהס
 מרמים העולם והם רעים לעולם יותר מהרשעים
 המגילים כי מאותם ישמור האדם את עצמו ומאלה
 אין אדם נסמר ואתה תביאם לידי גלוי ותסביתם מ
 מן העולם ובאומרו כל אינו דוקא כמו וכל הארץ
 באו מנרימה לכן אהבתי עדותיך כי הם מנקים הא
 האדם מכל סיגותם מוריס סיהיה האדם סלס תוכו
 כצרו לפיכך אהבתי אותם ודבקתי בהם כבר ל
 מסחדך כי אותם הרשעים לא יפחדו ממך סאתה ר
 רואה כסון לבס והם אומרים אין ידוד רואה אותנו

אבל אני מסחד ממך עד ססמר מסחדך צרי וממסטיך יראתי סתפסטי כפי מעטי לפיכך אני כזהר ס
 עביר מספטיך ומנותיך כי ירא אני ממך ספעניסני כי ידעתי כי אתה רואה אותי וידע מעטי וזהו אתה אלד
 אלדיך תירא סיכוח אדם העברות ליראתו האל סכנה עליהם לא לדבר אחר ואמר בעצור תהיה יראתו על סכ
 פניכם לבלתי תחטאו וכירו סמר גמו ססמר סערט צרי כי האדם המסחד מאד יעמדו סערותיו כמו ססמ
 מסמרים וכך צרו עשיתי מספט וכדק בל תניחני בידם ערוב עבדך לטוב אל יעסקוני זדים
 כמו וערבה לה מנחת יהודה וגו וערבה סנתך אבל זה פועל יוצא כלומר והכסיר עבדך לטוב סלא יעסקוני
 זדים ועל הדרך הזה עסקה לי ערבני עסקה לי מחלתי ועתה ערבני לטוב סלא יעסקוני עוד עי
 עיני כלולשו עתך ולאמרת צדקך פירטנו הענין בפסוק כלו עיני למרוס ליסועתיך סתוסיפני מן הזדים
 סלא יעסקוני כלומר לא צפיתי ליסוע אדם סלא ליסועתך ולאמרת צדקך סתצדק האמירה סאמרת בהבטיח
 אותי על ידי הנביא עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני כמו סהיה ססדך פמי כמה פעמים
 כן עשה גם עתה עמי וכיון סלא יטרודוני הזדים סוכל אני להפעסך בחקיך וגם אתה עסה עמי סתעורני בה
 בהצונני ולמדני אותם עבדך אני הביגני ואדעה עדותיך בקמץ האלף אמ איני ספץ הלמוד סלא ל
 לעבודתך סס כן הבינני סאדע עקרט וטעמס והיכס ר אברהם פי סכר עבודתי סיא סתצונני עת
 לעשות לה ספרו תורתך עת ומועד לה סתעסס הנקמה באסר ספרו תורתך אעפ סבזמן הזה אתה מאריך ל
 לרשעים יבא עת סתפרע מהס והעת סתפרע מהס לזמ הגולה כמו סכתב בנבואת מלאכי והיכס ר אברהם

כירס הרשעים ספרו תורתך אפילו עת סיהיה להם לעסות לה וזהו עת הזקנה וכדברי רבנו זכ אמר רבא מ
 האי קרא מריטס לסופיה מדריס ומסופיה לריסו מדריס מריסס לסופיה מדריס עת לעסות לה מה טעס מסנ
 דספרו תורתך פי עת שיעסס האל פורעניות בעול מפני סספרו תורתו ומסופיה לריסו מדריס ספרו תורת
 מה טעס סעת לעסות לה פירוס ספרו נביאך ככון א יהו סזקייב בהר סכרמל צשעת איסור הבמות כדי לע
 לעסות סס לה להכרית עובדי הבעל וידו ישראל באל לבדו ויאמרו ה הוא הלהיס ולא יכסחו על סתי ססעת
 ססעפס ויס לפרט עת לעסות לה לענין סאמר אני עבדך הבינני אמ צריך סתעורני בידיעת עדותיך כדי
 סאתחוק בהס כי העת הזאת והזמן הזה סאני בו עת סצריך האדם לעסות לה בתורה ובמנות כי הדור הזה ה
 ספרו תורתך לפיכך צריך סיהיה לה סיתחוק מאד בתורה סלא תבטל לומדי על כן אהבתי מנותיך מ
 מזהב ומפו לפירוס הזה יבא על ככון על כן כלומ על כן סאני רוא סהס ספרו תורתך ורדפו אחרי סבצע ו
 וכל עסקס וטרדת סיא לקנות ממון אהבתי אני מנותי ללמדה ולעסותס ולהפעסך ביד יתה מזהב ומפו סה
 סהס מתעסקי לקנות על כן כל פקודי כל ישרתי כל אורח סקר סנאתי כל פקודי כל ישרתי על כן
 פירוסו כצרו וכל כל סאמ סני פעמי כמו וראסית כל בצרוי כל רל כל בצרוי כל ספקודו סכתובי בתורה וג
 וגם סאיכ סתובי כמו וזאת התעודה ביסרס וכיונא בו מהדברי סנהוגי ביסרסל לחוק ומספט אני מיסר את
 את לעיני סמו אות סבל דרכיה סהס ארח סקר סנאתי בלאר מענין כי ספלא ממך דבר כלומ נסרתו
 סבהס על כן כצרת כפסי סמסכל ויס לסאול מסז אמ כי סמנוה סזל לא נפלא ואיך אמ דוד פלאו עדותיך

קדמו עיני אשמורת לשיח באמרך קולי כמע
 שמעה כרסוך ידוע בכפפך חייני גרבו וד
 רבני זכה בתורה רחוקי גרוב אתה ידך וכלם
 כצותך אבה קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם
 יסדתם ראה עניי והלציני כי תורהך לא שכחתי
 ריבה דיבי וגאלני לאמרך חייני רחוקי כרשעי
 כרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו ורחביך רבי
 רבים ידוע בכפפך חייני רבים רז פיוצרי מ
 מעדוהך לא נטיתי ראתי בוגדים יאתנוגנה
 אשר אמרתך לא שמרו ראה כי פקודיך אונת
 ארבת יחד כחכך חייני ראש דברך אנתול
 ולגולם כל כשט צוקך : טריס רדבני דג
 חנם ומדברך בחר רבי :

קדמו עיני אשמורת לשיח הוא עת ההקצה
 כלילה והס שלם כלילה כמו שחמרו דזל ואמ דוד כי
 קדמו עיניו להקיץ כליל קודם לכל הדם כי לא יסן
 כלילה חלח החלק הרמסון ומני חקי הלילה היה ע
 עד לשיח ולהתבונן בחמירות החל נהיה עומה זה פ
 פעמים רבות בזמן שהלילות ארוכים ונקראת עת ה
 ההקצה אשמורה כמו סומר סנקרא סומר לפי שהוא
 עד כל הלילה קודי שמעה כהסך שהיה עמי
 כמה פעמים כמספטיך כמו ספיו סנו כמספט להו
 לארבי סמך כמנהגך הטובי סתתהגפס חסיוך
 ובחיים כן חייני קרבו קרובים הם ודבקם
 אל הזמה ואם היו קרובים אל התורה לח היו דוד פי
 זמה וענין זמה כמו כי זמה עסר זמה היא ענה
 תועבה ומעשה הרע קרוב חתה היא חס רחוקי
 מומך ומתורתך אבל חתה קרוב לכל אשר יקראוך
 וכך מנותיך חמת והס רחוק מהס כי לח יועוס ולא
 חסנו שהס חמת קדם ידעתי תחלת מה פי
 סידעתי ומה שהבינותי מעדותיך כי עגום יסדתם

כי עמיתס יסוד וקיים בעולם כי בתחלת העיון בדם יראה אדם תקון העולם בדם וכסיעמיק אדם סכלו בדם
 יכא מהס אל דברים נכבדים נירחה שהס סולס לעלות אל החכמה האלהות הנכבדת מהכל והני בתחלת עיוני
 רחיתי בהס זאת המעלה הנכבדת ויס לפי סם כי לעולם יסדתם כי איך למנות זמן קרוב כמו סיהמרו הנכבדים
 נמתחנה הבינותי מהס זה כי הרחה חותס בגוים על דרך נדק והיסור חיק יהיה זמן להס כי הנדק לעולם היא
 ראה עניי וחלנני כי תורתך לח סכחתי עס כל עניי תורתך לח סכחתי ריבה להמרך ח
 חייני בעבור אמרתך כלום לסמור המרתך אבקס חיים לח לתענוג העולם רחוק חני מיחל היסועה
 הקרובה לי כי דרסתי חקיך אבל הרסעי כסיהיו בדרה היסועה רחוקה מהס כי חקיך לח דרסו ואיך להס זכית
 במה ינאו ממנה ורחוק דל דבר היסועה רובך רביס חלפי סרונפיו היו רבי כמו סחמם בסמך ית
 רחמך רביס מהס ויכלוני מהס כמספטיך כמנהגך הטובי כמו ספיו סנו ודם דודפינס כל זה רע
 מעדותיך לח נטיתי כי לח בקסתי רעס כמו סבקסו הס רעתי ומעדותי היא זאת המצוה לה תקוס ולה סנור
 ראיוני בוגדים ואתקיטטה ענין קטטה בדברי דזל אמ יותר הייתי מתקוטט עמהס על יסר ומריך לח
 סמרנו ממה סהייתי מתקוטט עמהס על סהיו מרעים לי ואדני חבי זל פי רחיתים מנתיחוס וקצתי צריי כמו כ
 כקטח כפסי בחיי ראה כמה חסבתי חותך סחני מתקוטט עס הרסעים בעבור ולא בעבורי נכן כי סר
 חייני ומל תתכני בדם ראש דברך חמת מרהם העולם ולעולם כלום כל ימי העוסס היה דביך ויס
 ומספטיך חמת ונדק כן היה וכן יהיה לעונס מספט נדקיך מספטיך סהוא בנדק חו סירוסו תחלה מה סנוי
 סנויתכו הוא חמת והוא יחונך סחמרת חנני חלדיך יכן צויתכו על כל מספטי נדקיך סנסמדם לעונס ח
 חין להס זמן כמו סחומרי הכנרים התועים חו סירוסו כמו סנותכו תחלה להצין יחונך עלינו לסמור לעולם
 כל מספט נדקיך כי הס כסולס לעלות אל ידיעת יחונך
 טריס רז פוני חנס טרי יכרי ל
 עס סחול חו עס אבסלוס ומדברך פחד לבי יותר פחד לבי מדברך סלח אעבור על חת ממנותיך יותר מכח
 מפחדו מהס חו סירוסו הס רדפוני והסבו להוציאני מתורתך כמו סחמרו לך עבוד חלדים חחרים וחני בכל
 עת מדברך פחד לני וירחתי מעבור על התורה ואס דבר על אבסלוס יהיה סירוסו כן פחד לבי סחכול בדם
 מדברך סחמרת לי חנני מקיס עליך רעה מביתך

פלאות עדותיך על בן נצרתם נפשי: פתח דברי
דברך יאיר מבין פתאים: פי פערתי ואשאפה ב
כי למצותיך יאבתי: פנה אלי וחנני במשפט לא
לאהבי שמך: פעמי הכן כאמרתך ואל תשלט ב
כי כל און: פדני מעשה אדם ואשמרה פקודיך
פניך האר בעברך ולמדני את חוקיך: פלגי מים
ירדו עיני על לא שחרו תורתך: צדיק אתה ירו
ידה וישר משפטיך: צוית צדק עדתיך ואמונה
באד: צמתתני קנאתי כי שבו דבריך צרי: צרו
צרופה אמרתך מאד ועברך אהבה: צעיר אנכי
וגבוה פקודיך לא שכחת: צדקתך צדק לעולם
ותורתך אמת: צר ומצוק מצאוני מצותיך שעש
שעשועי: צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה: ק
קראתי בכל לב ענני ירוה חקיך אצרה: קראתי
קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך: קרבתני בגש
בנטף ואשוע לדברך יחלתי:

תשובה כי מה שאמ' לא נפלאה דל טאין המנות א
אמורות דרך מסל טיפלא ממך המסל איך תבין או
איתנו כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעסו
לעשותו: לפי כמו שתלמוד איתו בפיך כן תבינהו ב
בלבבך וכן תעסה כי איך במנה מסל ומכאן תשוב
לשמוע ל אומרים שהתורה מסל ומה שאמ' פלאות
עדותיך על יחיד המנות ועל טעמם ואיך יורה עלי
עלים הסכל או לאי זה דרך יבא אדם מהם כי ענפי
רבים יש להם: פתח דברך פתיחת דברך ו
יאיר עיני עור הלב כי כסיתחיל אדם להתבונן בהם
ויסיס לבי אליהם יאורו עיניו ויוסיף להתבונן ואמר
זה לפי שאמ' פלאות עדותיך שלא יתרסל אדם מלה
מלהתבונן בהם והדברים יפתחו דרך התבונה כי פ
פתח הדברים יאיר לו כי האל מבין פתאים כלומר כ
ניתן תבונה לפתאים: פי פערתי ואשאפה ד
דרך מסל עד פתח סוף ואכול את אסר אני דובר א
אליך אמ' מרוב תאוה שהתאחזתי למנותי פי פערתי
עליהם ואם זפה ולסון שאיפה הוא מסיכת האויר א
אל הפה כי כמו הרעב התאב מאד אל המאכל ויביאנו
לו מאכל מרוב תאוה פוער כיו אל המאכל קודם הג
הגיעו אליו והנה שואף האויר קודם המאכל ומלת ת
ואבתי היא יחידה במקרא וענינה כמו תאבתי

פנה אלי וחנני כמספט כמו כמספט המנות כן יעסה לה פני חק ומנהג אמ' כמו שחקך ומנהגך שתפנה
לאהבי שמך כן תעסה לי פעמי סתרגילכי ותדריכני במנות עסה ואל תתן ליכר הרע סיסלנט בי וא
ואעבור על מנות לא תעסה זהו ואל תסלט בי כל און כמו שאמ' גש מזדי חסוך עבדך כמו ספירסכו ובאמר
כל אפי עבדי קלה: פדני סלא יעסקני אדם ואל יטרדני ובה אסמרה פקודיך סיהיה לי פכאי לסמריס
פביך האר כמו יאר ה' פניו אליך ואר פניו הוא רנונו כמו סכתו באר פני מלך חיים וגו' ולמדני ומרכוכ
לי סתלמדני חקיך: פלגי מים ירדו עיני הנה בוכה על העונות סעסה ותוא עליהם ואמ' הסמרה על
הענינים כי הענינים הם הזכות והחוטא תר אחר עיניו: צדיק אתה ה' ומספטיך גש כן צדיקי ויסרי'
ואמ' יסר כל אחד ממספטיך הוא יסר' או פי בדרך יסר' הם מספטיך: צוית צדק כלומ אהבה רבה עם
עסית עמנו סנוית לנו עדותיך סהס צדק ואמונה מאד: צמתתני כמעט כלתה אותי קחאתי כסאכני
רוחה צרי ססכחו דברך כאלו לא צרית בהם ואראה אותם מצליחים אני מקנה בהם מאד כמו שאמ' קחאתי ב
בהוללים סלנס רסעי אראה: צרופה אמרתך כי היא בלא סוס סיג בעולם ועבדך אהבה חוכר' תמיד
הס סכחה: צעיר אנכי נעיר ונבזה בעיניה לפי שאני מתעסק בתורתך ולא סכחתי סקודך כמו
ססכחו הס: צדקתך צדק סהיה עד העולם היא צדק סהיה קיים לעולם ותורתך אמת כי כל
מנותיה הס אמת וקיום העולם המספטים הסירים סבהס יהיו קיום צבי אדם זה עם זה הבטחות התורה סמב
סמבחהס למו סמקיימה הס אמת לא יכזבו: צר ומצוק מצאוני מצותיך סעסועי והס יכ
יכחמוני מהצרות כסאעסוק בהס: צדק עדותיך לעולם כמו ספירסכו צדק לעולם הבינני אותם ס
סאחיה בהס לעולם הבא ולעולם סוכר עומד במקום סניס: קראתי בכל לב כסאכני בצרה אני קורא
אליך בכל לב כי יודע אני כי איך עונה ומוסיע וולתך אס כן ענני ולא אמות ביד אויבי כדי סאצרה חקיך כ
כלומ לא אסאל חיו אלא לכבוד חקיך: קראתיך הכסל לחוק הבקסה: קדמתי בעוד לילה קדמתי לכל אדם
להתפלל לדברך וחתתי סאתה הבטחתני או פי לדברך סכתו בתור' כה אלדיונו בכל קראינו אליו:

קראתי ויענני: ידוד הצילה נפשי מספת שקר מ
 מלשון רמיה: מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון ר
 רמיה: חצי גבור שנינים עם גחלי רתמים: אויח
 לי ב' גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר: רבת ש
 שכנה לה נפשי עם שונא שלום אני שלום ובי
 אדבר המה למלחמה שיר למעלות אשא ע
 יעני אל ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם ידוד
 עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך אל ינום
 שמרך

ודול דרסו ואמרנו חמי עשרה מעלות כנגד מי
 אמרן דוד אמרו בסעה סכרה דוד סיתין פי יסודות
 לבית המקדש עלה התהום ופחדו סיניף כל העולם
 כתב אחיתופל סס המפורס וכתנו בתהום וירד התהו
 סס עסרה אלפי אמה אמ' טוב היה לעולם סלא ירד
 כל כך התהום כי המים סס כורך העולם והארץ מת
 מתלחמה מן התהום אמ' חמס עסרה מעלו והעלה
 חמס עסר אלפי אמה והעמידו על אלף אמה והגאו
 רב סעדיה פי סיר המעלות סהיו נאמרים הסורים ה
 האלו בהגרת קול מאד וכל סיר מהס היו מעלים ה
 הקול ויס לפרס עוד כי כן פי המעלות מעלו הגלות
 סעתידי ישראל לעלות מהגלות אל ארץ ישראל ואלה

הסירי נאמרי על לסון בני הגלות וזכר בהס גרת הגלות חכר בהס תוחלת היסוע והבצחת סתהיה על כל פני
 אמ' סיר המעלות אל ה בצרתה לי אומ' על לסון בני הגלות בלסון יחיד דרך כלל בצרתה התיו לרב הצרה וכן
 יסועתה רב היסועה ויעכני עבר במקום עתיד וכמהו רביס ונדברי הגבוהה ברוב ה הנולה נכסי
 מהג' יס אמר אכחנו בתוכס סהס אנסי סקר ומרמה בח יהן לך ומה יוסיף לך אמ' כנגד המדבר דבי י
 סקר ומסיס עלילות דברי על ישראל בגלות מה תועלת יס לך בלסון רמיה ומה יתן לך ומה יוסיף לך וזדרס
 אומ' כנגד הלסון מה יתן לך האל או מה יוסיף לך לפמרך סלא תדבר רע הנה ברא כל האברים וקופי אתה
 מוט' מכל האברי וכלס מבחיץ ואתה מבכני ולא עוד אלס סהקיף לך סתי חמות אחת סל ענס ואחת סל בסר
 ועס כל זה לא נסמרת מה יתן לך ומה יוסיף לך חצי גבור המסיל הדברים הרעים לחצי גבור סנוכיס
 ויוצאים מיד גבור וכן המסילס לגחלי רתמי סהס חמיס מאד ולא יכבו לזמן רב אפ' בעת סכרתי רפיס מבחון
 ידמו אפר סס מבפניס אס בוערה כן דברי לסון רמיה סמראה בפני אדם סחיץ לבי עליו כדי סלא יסמר מ
 ממנו וכסיפרד ממנו ידבר עליו רעות ואמ' עס כי סניהס בו החניס והגחליס נכלליס בו ביחד סניהס

אויזה לי כי גרתי מסך גרתי בגלות מסך סנמסכה גלותי מאד וסכנתי עס רעים אהלי קדר וזכר הגלות א
 אסר ביסמעאל ולא זכר הגלות אסר באדוס כי רוב גלות ישראל בין היסמעאליס וזכר קדר כי סס ממספחות
 המיוחסות אסר ביסמעאל והס ראס המלכות יוס מפרסי מסך האומה אסר היא מבני יפת הנזכרת בהורה ו
 ואמ' יוסף בן גריון כי סס בני תוסכאה וזכר קדר בצבור מלכות יסמעאל והנה זכר המלכותי סיסרא גיליס
 ביניהס רבת התיו במקום הא ואינה לסמיכות וכן רבת צררוני רבת תעסרנה והדומיס להס ס' תבני
 בספר מכלול אמ' רבי בגלות עס גי סהוא סונא סלוס אני בפני סלוס וכי אדבר סלוס אליהס מהי יד
 ידברו למלחמה שיר למעלות אשא עיני אל ההריס זה לבדו עס למד והלמד במקום הא הידיעה ו
 והוא כמו המעלות וכן סלליס אסר למלך נסען על ידו כמו המלך עד לסמיס הגיע כמו עד הסמיס ויס בו
 דרס סיר למעלות סיר למאה מעלות והוא כענין הדרס סכתבנו למעלה ועוד דרסו סיר למי סהוא עתיד ל
 לעסות מעלות לכדיקיס לעתיד לבא אסא כמו המצפה עזר מרחוק סעולה על ההרי ונוסא עיניו חילך וחילך
 לראות אס יבאו אליו פחריס אל ההריס כמו על ההריס וכן אל ההריס לא אכל יוד הפלסתי אל מצחו כמו
 על מצחו עזרי מעס ה' אני אס אסא עיני אל ההרי מאין יבא עזרי לא יעיל לי כלו כי אין לי עזר אלא
 מעס ה' אליו אסא עיני כי הוא יעזרני וקבצני מן הגריס כי הוא עוסה סמיס וארץ והכל בידו וכול לעסות מ
 מה סירצה כי כל הגריס כאין נגרו אל יתן למוט רגליך אומר כל אחד
 לחבריו בגלות דרך נחמה טוב הוא ססמת בסחוכך באל סיהיה עורך וכן יעסה ואעפ' סהאריך הגלות לא תמ
 תמוט רגליך אל יגס סומרך כי בהיותינו בגלות דומה ליסן כאלו לא יראה בעניינו כמו סאמר עורה למה ת
 תיסן ס'

שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: שקר שנ
 שנאתי ואתעבה ותורתך אהבתי: שבע ביום הל
 הללתיך על משפטי צדקך: שלום רב לאהבתי
 תורתך ואין למו מבשול: שברתי לשועתך ידוך
 ומצותיך עשיתי: שמרה נפשי עדתך ואהבם מ
 מאד: שמרתי פקודך ועדתך כי כל דרכי נגדיך
 תקרב רגתי לפניך ידוע בדברך הבינני: תבאת
 תחנתי לפניך כאמרתך הצילני תבענה שפתי
 תהלה כי תלמדני חקיד: תען לשוני אמרתך כי
 כל מצותיך צדק: תהי ידך לעזרני כי פקודיך ב
 בחרתי: תאבתי לישועתך ידוע ותורתך שעשעי
 תחי נפשי ותהלך וכמשפטך יעזרני: תעיתי כש
 בשה אבד בקש עבודך כי מצותיך לא שכחתי:
 שיר המעלות אל יהוה בצרתה לי

שש אנכי על אמרתך אני עם ושמח על אמרתך
 כטאביכנה כחדש המנוח שלל רב: שקר סכא
 סכאתי תורתך אהבתי כי הוא בהפך הסקר ואני סכ
 סכתי הסקר ואהבתי האמת: שבע ביום פע
 פעמים רבות כי שבע אינו דומא טבגה וכן שבע כ
 כחטאתיכס שבע יבול נדיק וקס וכבר פירטנו בפ
 בפתיח זה המזמור על משפטי צדקך טהם יסרים ו
 ונדריקים הללתיך עליהם פעמים רבות בכל יום בכל
 עת ס זכרם: שלום רב כי לעולם אהבתי ה
 ה צורה לא יכסלו כי דרכי יסר ולעולם יהיו ב
 בשלום כי הם מסתפקים במעט סיטינג מן העולם
 הזה ולא ידאגו לכל מקרה והנה להם שלום רב
 שברוני ליסועתך היסועת הנכס ומצותי עמית
 וכל לתחלת גמול חלא עמיתי אותם כי מצותך עלי
 וידעתי כי יסועת תהיה לי ואלה סברתי: שברור
 ככמי סהתביכנה בהם ומתוך כך ומהבס מאל
 שברוני כי כל דרכי נגוד כמו בכל דרכיך דפסו
 ו ומרו דלל כל מעסיך יהיו למס סמיס נטעס כי הש
 למדוני סיהיו כל דרכי נגוד: הקרב
 רנתי בעקתי כמו ותעבור הרבה במחנה ומה היא ס
 בעקתי כדברך הבינני סתען לי בינה והסכל לעסות כדברך: תבא כאמרתך הנלכני אין הנלה זו הנלת
 העף מנרה חלא הנלת הנכס ממכסיל עון כי לח זכר בכסוק אסר למעלה דבר אויב ואמ כאמרתך ובהי זה
 מקום בצורה זכר זה הענין סהקבה סומר ועוזר את החדס מן החטא זה נרמו בכסוק בעבור תהיס יראתו על
 פניכס לבלתי תחטאו כי חעס סנתן הבחירה בחדס חס האל עזרו בדרך טובה לפי הרהה ליסראל
 מעמד הר סיני טהיס להס מפתח גדול לפתוח לבותס אל הדרך הטובה ולמנוע אותס מן החטא וכן רמו בפ
 בכסוק מי יתן ויהי לצבס זה להס ליראה אותי חמ מי יתן לצד האדס כי חס הש יתנו אני אתן ואעזור אותס
 ליראה הותי ולסמור מצותי לפיכך אמ דוד כאמרתך הנלכני כמו סאמרת צתורה כן תצילני ממכסול עון כי
 אני כתי לבי לעבודתך גה אתה תן לי העזרי: הבענה ספתי ענין דבור כמו יביע אומר ועל התמדת ס
 הדביר כחמ זה הלסון כמו המקור סהוא נובע בלי הפסק ואמ כאסר תלמדני חקיד אהללך בספתי תמיד:
 הען כמו וענית וסמרת ענין דבור כסאדבר אמרתך אומר לחאריס ואלמדס כל מצותך צדק ובעל חמ
 המסיה פי אותנו לסון סבא כלומר תסבא לסוני אמרתך כי כלה צדק ואמר במסרה תען סלסה בלסון סבא
 וסימן מריס לסוני תען כסיל: הווי ידך לעזרני כיון סברתי פקודיך עזרני בהס: ראבתו ליס
 ליסועתך היא יסועת הנכס לעולם הבא לפיכך תורתך סעסועי כי היא תביחני ליסועה: תחי נכסי
 בעולם הזה אני סואל חיי בעבר סאהללך כלומר סאדע חמתת חלהותך ויהי סההלה ומסכטיך יעזרוני סזה
 בי הש כמו הסלס לעלות אל ידיעת האל: תעיתי וסנה חני תעיתי בידיעה סהיא סאינני קייס בה עדיין
 וסני כמו ססה סאובד סאינו יודע לסוב אל מקוס רבנו כן ככסי לח ידעה לסוב אל יסודה וכמו סהדועה סב
 סכאמן מבקס ססה סאובד עד סימנאנו וסיביהו אל רבנו כן חתה בקס עבודך סתסיבני אל יסודי וסוא יסוד ס
 סכסס וסבקסה היא סתעזרני בידיעה כי מצותיך לא סכחתי כן לא תסכחני חתה ותבקסני: שיר
 המעלות אל ה' בצרתה לי קראתי ועכני: אלה סירי המעלות סס חמסה עסר ואמרו כי אומרנו אותס הלויס
 ב"מס עסרה מדרגות סהיו בהר הבית בין עזרת יסרחל לעזרת נמיס סהיו עוליס בהס מעזרת נמיס לעזרת י
 יסרחל ואומרס סיר אחד במעלה אחת

הַלַעַג חֲשָׁאֲנִים הִבּוּ לְגַא'וֹנִים : שִׁיר הַמַּע
 הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד : לִיל יְדוּהָ שְׁהִיָּה לָנוּ יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל : לִיל יְדוּהָ שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עַל־יְנוּ אָדָם :
 אֲזִי חַיִּים בְּלִעְוֵנוּ בַחֲרוֹת אָפֶם בָּנוּ : אֲזִי הַמַּיִם בַּקַּיִם
 שִׁטְפוּנוּ נַחֲלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ : אֲזִי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ
 נַפְשֵׁנוּ : הַמַּיִם הַזּוֹדֵנִים : בְּרוּךְ יְהוָה שְׁלֹא נִתְּגַנוּ שֶׁ
 שָׂרָף לְשִׁנְיָהֶם נַפְשֵׁנוּ בַעֲבוּר נִמְלִטָה מִכַּפְּחַ יוֹקֵשִׁים
 הִפָּח נִשְׁבַּר וְאִנְחָנוּ נִמְלִטָנוּ : עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְדוּהָ עֲשֵׂה
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים
 בַּיְדוּהָ כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמוּט לְעוֹלָם יֹשֵׁב : יְרוּשָׁלַיִם
 הָרִים סָבִיב לְהַיְדוּהָ סָבִיב לְעֹמֵד מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם
 עוֹלָם כִּי לֹא יִנּוּחַ שֶׁבֶט הַרְשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצְדִיקִים
 לְמַעַן לֹא יִשְׁלַחֵם הַצְדִיקִים בַּעֲוֹלֹתֵיהֶם : הַטִּי
 הַטִּיבָה יְדוּהָ לְשׁוֹבִיִם וְלִישְׂרָיִם בְּלִבּוֹתָם וְהַבְטִיחֵם
 עַקְלָקְלוֹתָם וְיִלְכֶם יְדוּהָ אֶת פּוֹעֲלֵי הָאֵן שְׁלוֹם
 עַל יִשְׂרָאֵל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְדוּהָ א

כַּבֵּד כִּי־סִנְיָהֶם לְמַעַל הַלַעַג הַמַּאֲכִיזִים חֲסֵד הַנְּסִיחָה
 הַנְּסִיחָה כְּמוֹ הַאֲרֵץ הַעֲבִיבִית אֲמַן טַבְעָה כַּפְסָנוּ הַלַעַג
 הַמַּאֲכִיזִים מְלוֹעֲגִים עַל־יְנוּ אֲנִי יְהוָה הֵאֱמַרְנוּ הַמַּאֲכִיזִים בַּ
 בְּמִקּוֹם לְמַד טַבְעָנוּ הַלַעַג הַמַּאֲכִיזִים לְמַאֲכִיזִים וּמַבְעֵנוּ
 הַבּוֹז הַמַּאֲכִיזִים לְגַא'וֹנִים וְהַמַּאֲכִיזִים הַסֵּה הַגּוֹיִם מֵהַסֵּה
 סוֹקֵטִים וְהַמַּאֲכִיזִים וְהַמַּאֲכִיזִים עֲנִיִּים וְכֹאֲבִים בִּינִיָּה יֵל
 וַיִּלְעָגוּ לָנוּ לְגַא'וֹנֵינוּ מִלֵּה אֲחֵת הִיא כֹּכֵת וְהוּא כְּמוֹ גֹא
 גֹאֵשׁ אֲלֵה סִכְרָאֲתָה בִּן לְמַד הַפּוֹעֵל מֵהִיא מוֹמֵרִית בִּי
 בִּיּוֹד וְהַנּוֹן כּוֹסֶפֶת וְהוּא כְּמוֹ עַל־יְנוּ הַמַּאֲכִיזִים בְּמַסְקֵל אֲלֵה מֵ
 מַכְסֵתֶכֶה תְּנוּעָתוֹ מִכְּפִי אֲחֵת הַגֵּרֹן וְהוּא בְּקָרִי סִתִּי מֵ
 מִלִּית לְגַא'י יוֹכִים וְהוֹסִיף בּוֹ עֲנִין בְּקָרִי כִּי גֹאֵן כְּמוֹ גֹ
 גֹאֵן וְיוֹכִים מִעֲנִין הַעִיר הַיּוֹנָה מֵהוּא עֲנִין לֹא תוֹכֵן אֵ
 אִים אֲחֵת עֲמִיתֵנוּ וְלֹא יוֹכֵן כְּסִיֵּאֵי אֲחֵת עֲמִי

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לְלִיל יְהוָה מֵהִיא לָנוּ י
 יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל לְלִיל יְהוָה יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוֹת
 וּמֵהִיא הוּא לְלִיל בְּקוֹם עַל־יְנוּ אֲדָם מֵהִיא לָנוּ כְּמוֹ עֲמֵנוּ
 אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲנוּ בַחֲרוֹת אָפֶם בָּנוּ הַיּוֹד כּוֹסֶפֶת וְהוּא
 כְּמוֹ אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲנוּ כְּלֹמֵךְ לֹא יִקַּח מִמֶּךָ בְּסִר מִבּוֹסֵל
 כִּי אִם חֵי וְיֹאמֵר דֶּרֶךְ מַסֵּל חַיִּים בְּלַעֲנוּ כִּי אִין דֶּרֶךְ
 אֲדָם לְאֲכֹל הַבְּסָר חֵי כִּי אִם מִבּוֹסֵל וְהֵם מִרּוֹב
 תִּאֲחָזֶם לְבַלְעָנוּ חַיִּים הֵינּוּ בּוֹלְעִים אֲחֵתֵנוּ בַחֲרוֹת אֵ
 אָפֶם בָּנוּ לְלִיל יְהוָה מֵהִיא לָנוּ וְכֵן כְּבַלְעֵ כְּמִשְׁחֵל חַיִּים

אֲזִי הַמַּיִם סִטְפוּנוּ כַחֲלָה עָבַר עַל נַפְסֵנוּ מַסֵּל לְכַרִּית כַחֲלָה עָבַר עַל נַפְסֵנוּ נַחַל סוֹטָף וְהַמֵּלֶה קְרִיאֵת
 מַלְעִיל וְהַמֵּלֶה כּוֹסֶפֶת וְהַחִיַּת בְּסִבָּא לְבָדוּ וְכֵן כַחֲלָה מַזְרִים אֲזִי עָבַר עַל נַפְסֵנוּ הַמַּיִם הַזּוֹדֵנִים אֲמַן עָבַר וְאֲמַן
 הַמַּיִם כְּמוֹ מִי נָדָה לֹא זָרַק עַל־יְנוּ טִמְאָה הוּא אֲזִי עָבַר טַעֲמוֹ לְנַחַל סוֹכֵר רֵל כַּחֲלָה הַמַּיִם הַזּוֹדֵנִים וְסִי סִטְפוּכִים
 בַּזּוֹן וְבִרְסַע בְּרוּךְ יְהוָה מֵלֹא כִתְנֵנוּ טָרָף לְסִנְיָהֶם מֵלֹא הִנַּח אֲחֵתֵנוּ בִּידֵיהֶם לְטַרְפָּנוּ כְּמוֹ סִרְסָנוּ
 כַּפְסָנוּ כַּפְסָנוּ מִלְּטָה מִכַּפְּחַ יוֹקֵשִׁים הַפָּח בְּסִבָּא וְהַמַּאֲכִיזִים נִמְלִי כִּי לֹא תוֹכֵל הַנְּסִיחָה לְהַמְלִיט אֲלֵה אִם יִסְגֵר הַפָּח
 מֵהוּא בְּתוֹכֵנוּ כֵּן אֲכַחֲנוּ בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם וְהֵם יִכְלּוּ וַיִּאֲבָדוּ בַעֲזָרֵת הָאֵל מֵעֲזָרְנוּ וְהַמַּאֲכִיזִים כַּמְלִטָנוּ עֲזָרְנוּ בַּסֵּ
 בַּסֵּ וְהוּא עוֹסֵה סִמִּים וָאָרֶץ כִּי הוּא עוֹסֵה סִמִּים וָאָרֶץ וַיִּם לֹן כַּחֲבַלֵּינוּ וְבַתְּחִילֵינוּ וְהוּא יוֹכֵל לְעֲזָרְנוּ
 וְלַחֲזוֹנֵינוּ מִהַפָּח מֵהוּא הַגִּלּוֹת שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבּוֹטָחִים בִּי בְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמוּט לְעוֹלָם יֹשֵׁב הַ
 הַבּוֹטָחִים בִּי לֹא יִמוּטוּ כְּמוֹ הַר צִיּוֹן מֵלֹא יִמוּטוּ כִּי לְעוֹלָם יֹשֵׁב בְּמִצְבַּת הַגִּלּוֹת לֹא יִמוּט לֹא יִמְרַב לְעוֹלָם אֲלֵה לְעַ
 לְעוֹלָם יֹשֵׁב וְסִי יִמְרַב לְעוֹלָם וְהִיא קִיּוּם וְכֵן וְאֲחֵת קְדוּם יוֹסֵב תְּהִילּוֹת קִיּוּם כִּבְחָ וְכֵן אֲחֵת הַ לְעוֹלָם תִּס
 תִּסָּב יְרוּסָלַיִם הָרִים אֲעִפֵּי מֵהָרִים סָבִיב לְהַיְדוּהָ לְהַיְדוּהָ חֲחֹק וַיִּמְלִטוּ הַגּוֹיִם וַיִּלְכְּדוּ אֲחֵתֵהּ וְלֹא יְהִי
 לְהַ חֲחֹק עַד מֵהִיא עַם הַ בְּתוֹכֵנוּ מֵהִיא הוּא סָבִיב לְעֵמּוֹ וְסִמּוֹ יְהִי לְהַסֵּ חֲחֹק יִתֵּר מִן הַהָרִים וְלֹא יִמְלִיט בְּהַסֵּ
 מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם כִּי לֹא כְּמוֹ סִכָּת בְּנִבְחָת יִסְעִיהָ וְהִיא הַנְּסִיחָה בְּצִיּוֹן וְהַטִּיבֵם בִּירוּסָלַיִם קְדוּם יֹאמֵר לָנוּ כִּי
 הַרְסֵנוּ כּוֹלֵס בִּין מִיִּסְרָאֵל בִּין מִיִּסְרָאֵל הַגּוֹיִם יִכְלּוּ וְיִרְסָלוּ מֵהוּא גּוֹרֵל הַנְּדָקִי לֹא יִנּוּחַ בֵּה סִבָּא הַרְסַע כְּלֹמֵר
 כַּחֲחֹק הַרְסַע כְּמוֹ מֵהוּא הַיּוֹם הַרְסַע לְסִבָּא וְלִמְטָה לְמַעַן לֹא יִמְלִיחוּ הַנְּדָקִי כְּלֹמֵךְ לֹא יִלְמְדוּ הַנְּדָקִים מֵ
 מִמְעַסִּיהֶם הַרְעִנוּ אִם יִסְרָאֵל רִסְעֵי בָאָרֶץ וְכֵן צוּהָ הָאֵל בְּבִחַת יִשְׂרָאֵל מִמְזִרִים וּבּוֹאֵם לְאָרֶץ צוּהָ לְהַסֵּ לְגַרְם הַגּוֹיִ
 וְלַחֲמִיתָם וְאֲמַן לְמַעַן לֹא יִלְמְדוּ אֲחֵתֶם לְעַסּוֹת כְּכָל תּוֹעֵבֹתֶם וְגו' וְלֹא עֲסוּ כֵּן וּצוּהָ כַּפְסָנוּ אֲבָל לְעַתִּיד לְבַח לֹא
 יְהִי מוֹט מִכְּסוֹל עוֹן כִּי כָל הַרְסֵנוּ יִכְלּוּ הַטִּיבָה כְּלֹמֵר מִמְזִרִים דְּרִכְיָהֶם בַּעֲקָלְקָלְתָם וְיִלְכֶם הַ אֲחֵת כּוֹעֵל
 פּוֹעֲלֵי הָאֵן בְּגִלּוֹי כְּכַגֵּד מֵהֵם מִלְּמַד לְטוֹבִים וְלִיִּסְרִים מְלוֹס

הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל: ירוך שמרך
ירוך צלך על יד ימינך יומם השמש ולא יבכה ו
ירוח בלילה: ירוך ישמרך מכל רע ישמור את נפ
נפשך: ירוך ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עו
עולם: שיר המעלות לירושלם: שיר המעלות
באומרים לו בית ירוה גלך: עומדות היו רגלינו
בשערך ירושלים: ירושלים הבנויה בעיר שחב
שחברה לה יחוריו. ששם עליו שבטים שבטי יה ע
עדות לישראל להודות לשם ירוה: כי שמה ישב
ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד:
שאלו שלום ירושלים ישליו אהבך: יהי שלום ב
בחילך שלום בארמנותיך: למען אחי ורעי ארם
אדברה נא שלום בך: ולמען בית ירוך אלהינו
אבקשה טוב לך: שיר המעלות אליך נשאתי
את עיני הישבי בשמים: הנה כעיני עבדים אל
יד אדניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו
אל ירוך אלהינו עד שיחגנו: חגנו ירוך חגנו כי
רב שבענו ביה רבת שבעה לה נפשינו

הנה לא ינום התנומה פחותה מהסנה חל לא י
ינום כל סכן סלח יסן כי הוא שומר ישראל בכל ע
עת חפי בגלות שומר אותם סלח יעשו אותנו הגוים
כלה והם סוכאים אותנו והאל לא יתנס להרע לנו כ
כפי מחסנותם כי לא ייסן ואפי' בעת סנותינו הוא סו
סומרנו זה שומרך ה' כלך על יד ימינך לעזר
בכל מעסיך יומם טעמו לכלך סוכר כלומר
הוא כלך סלח יכב' חס הסמם ביום וקר הירח בלילה
כי חס הסמם יבם הלחה והירח יוסף הלחה והיה מ
ממנה הקרירות והחס והקר הם סבת החלואי והאל
יסמרך מהם ירוך ישמרך מכל רע סלח יחוק
בני אדם וחיות הסדה ישמור את נפסך סלח יבאוך
תחלואי יהיו מרין עונות אכל הוא ישמור את נפסך
סלח תמות מתוך החלואי ירוך בגלות ישמרך
כמו סלח ובצאתך מהגלות תנא סלח ותבא אל ח
ארץ בסלח ויסמרך מעתה ועד עולם שיר
המעלות לירושלם: שיר המעלות לו בית ה' כלך חס
איספי כי סלח סירי המעלות סלח כוכר בהם לירוש
לם חסדו המסוררים החלואי ולא כוכרו סמות המסור
ואסר נאמ' בהם לירושלם חסד דוד והמזמור הזה מלמד
בני הגלות ומרוב תאותם לבגין בית המקדס יזכרו
עלות ישראל לרגלים ודברו על לסון האדת סהי בן
בזמן הבית ואמ' סמחתי כל אחד אומ' סמחתי ען
עומדות כי העולים ראסונים היו עומדים במערי
ומנפים הבאים אחריהם ירושלים הבנויה
אומרים בני הגלות כסחיתה בנהי ירושלי היתה סכ

סכונה בתוכה כמה היתה מהוללה ואנה תמצא עיר כמות סחונדיה לה עדת ישראל יחדינו סלם טעמים סכנה מה
ראה עיר כמו אותה העיר ששם כיום סהיו עולים פנים עמר סכנים סהיו סכניו יה סומרי מנותו וכ
נכלס היתה ירוסלים מכילה זו היתה פדות לישראל סהאל בחר בהם להודות לסס ה' על הנסים סהיה מרסיה ל
להס חו אחת מהס כמו טלח במסנה ולא אמ' אדם לחבירו צר לי המקוס כסלנין בירוסלים ועוד נס ערל מ
מה סהיו נקבנים כלס בצורה עומדים צפופי ומסתר' דוחס חו פי עדות לישראל זה סהיו עולים סס הסכני
עדות ומנה היתה לישראל סיעלו סס להודות לסס ה' כי סמה יסנ' כסאות לסון רבי' למלכי בית דוד
כמו סמפורס כסאות לבית דוד סהיו סס ויהיו סס עוד סאלו אומרים בני הגלות סאלו מהאל סלס
ירוסלים וסלס ירוסלים הוא קבוץ גליו' כי עד אותה העת לא יהיה לה סלס כי כלחמי עליה ערלי וסמסאל
ואומ' אחר כן כנגד ירוסלים יסליו אחבך יהס ישראל סמתחבלי בגלות על חורבנה ירו' סלס בחילך
הספור' סהיה סביב סחומ יקרא חיל נאמ' יהי סלס סיסוב ישראל חליו ועוד לא תהיה מלחמ' בחילך ובארמנותי
וארמנות סס בתי המסגב בתוך העיר למען אחי אמ' כל אחד מבני הגלות למען אחי ישראל סגל ס
מחך למענס אדבירה נא' סלס בך סיסוב להיות סוכני בך למען ועוד למען בית אלרינו הקרב אכנסה
מהל טוב בעבדך שיר המעלות חלך כסחתי כסודבי על לסון בני הגלות סעס ידבר לסון יחד
דרך כלל ופעס לסון רביס חוסבי סמס חיר נספת והוא כמו חוסב אמ' חין לי עור בארץ חיוני מקוס ה
העור אלא מחך הנה כפינו פי' אדני אב' זל אל יד אדניה אל יד גברתיה בעת סיכו אותס חין להס למי
יסחו עין אלא להס ענמס סירחמו עליה חגנו סכסל לחוק הבקסה כי רב זמן ארוך סכננו כח בגלל

הנה נחלת ידוה בנים שבר פרי הפסן : כחצים ב
 ביד גבור כן בני הגעורים : אשרי הגבר אשר מל
 מלא את אשתו מהם לא יבשו כי ידברו את אי
 איבים בשער : שיר המעלות אשרי כל
 ירא ידוה ההולך בדרכיו : יגיע כפיך כי תאכל א
 אשריך וטוב לך : אשתך כגפן פוריה בירכתו בי
 ביתך בניך כשתילי זתים סביב לשלחנך
 הנה כי כן יבורך גבר ירא ידוה

חנה אמר דוד הנה אבני רנאה כי נחלת ה' בניס
 פלומ' הטוב סיתן האל לידיו בעולם הזה הם הבנים
 והם נחלתו וחלוקה כי נחלה טובה טובים לי עם
 בסלמה בני סכר פרי הבטן כפל ענין במלות פונ'
 דל סכר סיתן האל בעולם הזה לאדם סכר מעטיו ה
 הטובים הוא פרי הבטן כחצים לפי סלמה
 סיה בין זקנים ורננה בו האל להיות תחתיו אחריו
 אבל בחייו לא היה לו עוזר ואמר כי בני הנערי דל'
 הבנים סיתן לאדם צמי בעוריו הם לאדם עוזר גזו
 גדול כמו הזנים ביד גבור ודוד היו לו בניס בני הנ
 הנעורים טובים וחכמים וגבירים כמו שאמר ובני ד
 דוד בהניס היו ואמר ובני דוד הראסונים ליד המל

המלך סתיו ראסונים לעזרתו וכולם היו טובים לדוד לבד אסלום ואדכיה סהתגאו על יפוס סיכאן לתרביית ד
 רעה ויהי מתפאר בטובים ואמ' כי כל אדם יש לו להתפאר על בניס טובים ולחסבס לעצמו לחלק ולנחלה טו
 טובה סנתן לו האל אשרי לפי סהמסיל אותם לחניס המסיל ביתו לאספה לא יבוסו האב והבנים כס
 כסידברו בסער בפני הזקנים כי הם רבים וטובים ויוכלו לדבר בסער בפני אויביהם לא יבוסו ולא יחתו מהם
 ועל המסיה יתפר' כך אס ה' לא יבנה בית אמר על בית המקדס ועוד אמר על ירוסלים והנה מיוס סחרב בית
 המקדס וגלו ישראל וחריבה ירוסלים היתה פעס בגויה פעס חריבה כי היתה ביד אדום וכד היטמעאלים וכל ה
 הסניס התגרו במלחמה עליה אלה יבנה ואלה יחרבה לפי סכן רצון האל ובסמידתם סוף עמלו הבנים וסוף
 סקדו הסומרים ואמ' סוף לכס מסכימי קוס אלה אדום סכבסו תקלה ירוסלים מאחרי סבת אלו יסמעאלים
 סכאן באחרונה והתגרו עס ~~המקדס~~ ולקחו אותם מהם והם מהם וכל הימים היתה מלחמה ביניהם ויהיה עד
 בא הגאל עמלס וטרחס עליה על כן קראס אוכלי לחס העצבים ואמר כן יתן לידיו סכא לידיו הוא מלך
 המסיה יתן לו ירוסלים הכל בלא עמל ואלה סעמלו עליה לא יסארו עליה ולא יסכנו בה זה פסוקים האחרים
 סס דברי דוד כמו ספירסנו ויתפרסו גס כן על אדם ומה סכבאר סהו' על בני העולם הוא כך זכר תקלה בגין
 בית המקדס והוא קיוס מלכות לאי זה סיהיה לו ולבניו אחריו כמו ובית יבנה לך ה' ספירוסו המלכות ואמ' כי
 אינ בזכות המלך להקוס המלכות לו ולבניו אחריו חס לא ברצון האל ואחר כן זכר סמירת העיר מפחד הא
 האויבים כי לא יעילו סומרי סחומות סלא יכבסו אויבים אס ה' לא יסמרנה ואחר כן דבר על העוסקים בע
 בעסק העולם וירופיוס אחרי סממון והם מסכימים למלאכה לסחורה גס מאחרים עד בא הסמס במלאכותם
 או בעבותתם בזכויות למכור סחורתם וכל סהסדלות הזה סוף להס אס לא יעזרס האל כי למי סירנה בו הכל ו
 יאסבנו ויתן לו סממון בלא יגיע ובלא עמל כאלו הוא יסן ואחר כן זכר ענין הבנים סחוא גס כן מתנה טו
 טובה מאת האל כסיהיו טובים שיר המעלות אשרי כל ירא ה' סבח דרכי הירא את ה' סיעס זה כל
 מי סחוא בגלות וזכה לראות בטוב ירוסלג' אס יתכאג בדרכי האל וירא האל הוא סכזהר ממנות לא תעסה ה
 ההולך בדרכיו סכזהר במנו' עסה אחר כן ספר על סנהג' מחיתו יגיע כפך הטוב הוא סיהיה ממלאכתו
 ולא יחנה מאחרי כל זמן סיוכל ליגע עממו במלאכ' ואס תחיה בזאת סנהג' אשריך וטוב לך יאסרו' בני העול'
 יהיה גמול טוב לך מאת האל חסו מה ספירסנו דל' אשריך בעולם הזה וטוב לך לעול' סבא אשריך כגפן
 האלף בסעל אמ' גס זה סנהג' הטובו בעולם הזה סתצוה אסתך סתהיה כגפן פוריה בירכתי ביתך והמסיל
 אותה לגפן כי אינ עץ סכוטעי' אותה בתוך הבית אלא גפן סיס בני אדם סכוטעי' בירכתי ביתס וכססגדל מו
 מוניאין אותה מחרי הבית ולחון אל ססמס והנה סרס' בתוך הבית וענפיה חון לבית כן האספה תהיה ככופה
 בירכתי הבית סלא תבא חון לביתה כי זה דרך אסס מכאפ' כמו סאמ' עליה סלמה פעס בחון פעס בדחובות ו
 ואמ' בירכתי הבית כי גס בביתה תחיה ככופ' סלא תסב בסתח בית סיראיה עוברי' וסבי' כי זהו דרך אסס רעה
 כמו סאמ' עליה סלמה יסב' לפתח ביתה אלא תהיה תמיד בירכתי הבית סלא יראה אותה אלא בעל' ובני ביתה
 אבל בניה יבא' לחון למלאכות' ולכורך סבי' כמו סיכא לחון עכבי הגפ' סיהיו פרו רבי' ממגד תבואו סמס
 וזס תהיה אספך בזה הדרך יהיו ככך כסצילי זתים

את שיבת ציון היינו כחלמים או ימלא שחוק פינ
פינו ולשונינו רנה או יאמרו בגוים הגדיל ידוח
לעשות עם אלה: הגדיל ידוח לעשות עמנו היינ
היינו שמחים: שובה ידוד את שבינו באפיקים
בנגב: הזורעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוד יל
ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא א
אלמותיו: שיר המעלות לשלמה אם
ידוח לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם ידחה ל
לא ישמר עיר שוא שקד שומר שוא לבם משבוימי
קום מאחרי שבת אבלי לחם העצבים בן יתן ל
לידודו שגא

סלום על ישראל כיון שנאמר בצבואת צפניה והסא
והסארתי בישראל עם עני גדל וחסו במס ה' ואומר
סארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב. כי המה
ירעו ודברו ואין מקרוד הנה סלום על ישראל
שיר המעלות בסוב ה' בסוב ענין הנחה כמו
סובה ה' רבנות אלפי ישראל. וכך נסבה אלדיך את
סבותך או יהיה ענין תשובה יהיה פועל יוצא טיטובו
בני ציון לה. היינו כחולמי' כחלוט יעוף יהיה צנינו
צרות הגלות מרוב הסמח' סתה' לנו בסובנו לארצנו
כן פי' אדני אבי זל' והחכס ר' אצרה' בן עזרא פי' כן
יאמרו ישראל בסוב את סבותס חין אדם רואה בעי
בעיניו כפלא הזה רק בחלוט. אז ימלא הגדיל
יתמהו הגוים ויאמ' פלא גדל הגדיל ה' לעשות עם
אלה דל עם ישראל. הגדיל ואומרים ישראל

הגדיל ה' לעשות עמנו לפי היינו סמחים כלומ' זו הסמח' הגדולה סתראו בנו וסימלא סחוק טינו מפני סהגדיל
ה' לעשות עמנו פלא גדול וטובה גדולה. שובה יאמ' ישראל בעודס בגלו' סובה ופי' כמו ספירסנו הניח
או כמו סביבה סביתנו גלותינו וכתו' בון וקרי ביוד והענין אחד. כאפיקים בנגב. נגב הוא ארץ יבשה וכך ארץ
הנגב כתתני יהיא זמא' למיס ואס יעברו בה אפיקי מיס יהיה חדום גדול וטוב גדולה כן תהיה תפועת ישראל
דמה הגלות לנגב והיסועה לאפיקי מיס. הזורעים מיס. לפי סדמה הגלו' לארץ נגב סהזוריע בה זרע בדמע'
כי בזרעו טובה ומתחנן לאל סימטיר עליה ויקצור מה סזוריע בצרכה והדבר רחוק סהזוריע בה יקצור ממכ' אס
לא יהיו רחמי האל כן ישראל בגלות עם כל צרתס זורעים והזריעה היא מעסה המנות וענסיס אותס בדמעה
מפני צרת הגלות ומיחליס לאל סינכיא' מהגלו' ויקצרו ברנה מה סזרעו בדמעה והקציר הוא הגמול הטוב
הלוד. מסך הזרע פי' יקר הזרע וכך ומסך חכמה מפנינוס ונקרא הדבר היקר מסך לפי ססמו כמסך למ
למרחוק והזרע יקר בארץ הנגב והעני הנפסא אותו והולך אל הסדה לזרעו הולך ובוכ' מפחדו סמא יאבד ולא
ינמח מפני יבשות הארץ והאל רואה דמעיו ומרחס עליו וממטיר על הארץ ובעת הקציר יבא אל ביתו ברנה
תחת אסר-הים הולך ובוכה בעת הזרע ויסא ברנה אלומות קצירו אל ביתו. כן ישראל בגלות סובלי' עול הגלו'
ונפסא מסא המסיס לקיוס התורה והמנות סהס הזרע במסל ובעת הגאולה סהנא עת הקציר יבחו אל ארץ יס
וישראל ברנה יסאו אלומות הטובות סיטיב עמהס האל ויבחו מהגלות בכסף וזהב. שיר המעלות לס
לסלמה אס ה' לא יבכה בית זה סמומו' כאמ' על סלמה ולמד לסלמה עניכ' בצבור כמו אמרי לי אחי הוא וכאמ'
על בנין הבית סחסב דוד לבנותו ואסוף כסף וזהב ונחסת למלאכ' ולא עלת' בידו סיבנהו הוא אלא בני וגס זה
הענין בסאר בני העולס סלא תעלה בידס מחסבתס וגס יס רמו צו למלך המסיח כי גס הוא נקרא סלמה צ
בסיר ססירי ונפרססו על סלמס הענינו' על סלמה תחלה אמ' אס ה' לא יבכה בית יאמ' על בנין בית המקד' כי
עמל דוד לבנותה וכיון סלא רנה האל סיבנהו לא בנה אותנו ופי' בנינו המתעסקי' בבנין. ואמ' כן על ירוסליס
לפי סהיא ראס סממלכה ובה נבכה הבית אמ' מי סיבנה הבית בדצון האל והוא סלמה בני אותנו סבני' לא יהיה
לסנא אלא באמת יהיה נכון הבית כן עיר ירוסליס אס ה' לא יסמרכ' סנא סקדו ססומרי' אכל ה' יסמרכ' סנה
להיות את בני מלך בה וכיון סברנונו הוא יסמור הבית והעיר וסקד ענין התעסקות והסתדלות על הדבר.
שוא לכס אמ' זה על אבסלוס סהקדיס למרוד באביו ולקחת המלוכה והסכיס אבסלוס ועמד על יד דרך
הסער וע' ואומ' ויגנוב אבסלוס את לב אכסי ישראל ואמ' כנגדו וכנגד העוררי' אותנו סנא לכס מסכימי קוס מ
מאחרי סבת אמ' כנגד אדניה סאחר לעשות סמרד ולסבת בכסא המלוכ' עד סוקן דוד וסניהס אוכלי' לחס ה
הענינו' כי עמלו לקנות המלוכה ולא עלת' בידס. ענינו' מן בעצבון תאכלכה. ואמ' אוכלי' לחס כי כמו סמאכל
האדס על הנפס כן עמלו על המלוכ' ולא סועילו ואמ' כן יתן לידיו סנא סלמ' הוא ידוד האל כמו סכ' ויקרא
סמו ידויה ופי' כן כמו סהיו סס חוסבי' לקחת המלוכ' בעמל' כן נתן האל המלוכ' לסלמ' בלא עמל' כאד' היסן
או בעודנו יסן ולא היה יודע בדבר המלוכ' דבר האל היה מתקן לו המלוכ' סנא כתו' באלף והוא כמו בזה

כי עמד דסליחה למען תירא: קויתו ידוה קותה
 גפשי ולדברו הוחלתי: גפשי לידוה משמרים לב
 לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל אל ידוה כי ע
 עם ידוה החסד והרבה עמו פדות: והוא יפרהא
 ישראל מכל עונותיו: שיר המעלות לדוד יד
 ידוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגד
 בגדלות ובגפלאות ממיני אם לא שויתי ודוממתי
 גפשי בגמול עלי אמו בגמול עלי גפשי: יחל ישראל
 ישראל אל ידוה מעתה ועד עולם: שיר
 המעלות זכר ידוה לדוד

עש עינו למה סלא יאמרנו בני אדם בלגס אס אנו ח
 חוטאים ותפייסנו לכן המלאכיש ויסאו לפסענו בא ע
 להודיע כי איך בהס הסליחה למען סיראו מלפניו
 ויחכס ר' אברהם בן עזרא פי סאס לא תסלח לא יי
 יראוך החטאים ויעסו חפסס בכל אית כפסס
 קריתי ה' אנו קויתי איתו בעולם הזה סיראנו יוס
 היסועה וקתה איתו גס כן כפסי במותי לחסוף כבו
 כבודי אליו ולדברו הוחלתי סהבטיחני להונואס מ'
 מהגלות גפשי הומה לה בלי ל' להיותה מאות'
 האכסיס סקמיס באסמרות הבוקר להספלל ואמר ס
 סומריס לבוקר פעס אחרת כלומ סמנהגס כן להיו
 סימרי וצריס בכל ציקר להספלל לחל וזה המזמור
 מחמר כל חסיד בגלות וזה חכס ר' אברהם סירמ' כפס'
 קתה לה יתיר מסמקויס סימרי סזומות לבקר

מתו יהיה טיובלו לישן יחל כווי מבנין פועל הדגס אמר ישראל קנה אל ה' סיפוך מהגלות כי עמו הח
 הזסר תמיד עם הכבדאים העסז חסד עמך כי הרבה עמו פדות כי כבר פדה איתך ממכריס ומצבל ומכרות
 רבות כך יפדה איתך מהגלות כי לא יחסר לו פדות ודוא ואס תאמר איך יפדה איתו ואנו מלא עון ה
 הוא יפדה ישראל מכל עונותיו כלומ סיסלח לו האל עונותיו סעברו ויתן ב' בי לסוב אליו בכל לבי ואחר כן
 יסיב סבותו כמו סכתב וסב ה' את סבותך ורחמך וסב וקצנך מכל העמיס אשר הפנך ה' אלהיך סמה וכת' כס
 תסוכ אל ה' אלהיך בכל לבבך ובכל כפסך שיר זה אמר דוד על ענמו ואמר זה הענין באלה המעלות
 סהס על הגלות כי כמו סהתנהג הוא כן יתנהג ישראל בגלות ובסלות ובוה ירחס האל עליהס כי רס ה' וספל
 יראה לסיכך אמר בתכלית המזמור יחל ישראל אל ה' אמר לא גבה לבי בסתר ולא רמו עיני בגלוי ולא הלכתי
 פועל עומד אפס' סהוא מן הדעט וכן קודר הלכתי בגדלות ובגפלאות ממני בדברי האל לא התיופ
 סתפארתי ב' בי סאוכל אני להסיג ואדע הדבריס וססודות סהס כפלאות ממני לפי סכלי אלא הלכתי בהס מ
 מצט מעט ביראה וכחד כן אפרוץ לראות במה סלא יגיע סכלי אליו ותסבס דעתי בו ועל זה אמ' כביד
 אלהיס הסצר דבר ואמ' דבס מכת אכול דייך אם לא מנחב הלסון לאמ' אס לא בענין אלה וסביעה
 כלומ' אס לא היה כך יהיה כך וכך יכן כה יעסז לי אלהיס וכה יוסיף בענין זה אמר אס לא סויתי ודוממתי כ

כפסי כגמול יבא לי כך וכך ופי' סויתי ודוממתי סמתי איתה כגמול עלי אמו כלומ כמו התיכונק טיגמל מסדי
 אמו סיפחיל מעט להצבונן בענין גדולו ומחלך מעט מעט ואינו כסמך על ענמו אלא על אמו סתריגלהו ס
 מעט מעט כן כפסי וססצקתי איתה סלא תסמוך בתצונת ענמה בגסתרות ובגפלאות אלא תסמוך על המלא
 המלמדיס ועל הקבלה סהיא האס והוסיף עוד לחזק הענין ואמ' כגמול עלי כפסי כמו הגמול כן סמתי כפסי
 עלי סלא אסמויך בביתו יחל עם המדות האלה סתצנחמו בספלנו בגסתר ובגגל' ולא יגבה לבך בגפלאות'
 אל ה' והוא יתן תוצלתך מעצה ועד עולס שיר המעלות אמר דוד זה המזמור כסבכה מזבח בנין ארו
 ארוכה היבוי על פי גר הכבי והעלה עליו עולו וסלמיס וקורא אל ה' ויעכשו באס מן הסמיס על מזבח העול'
 ואמר זה הוא בית אלהיס וזה מזבח להעולה לישראל ועד איתו יוס לא יודע מקוה בית המקדס כבר אמר לו
 כתן הכביא כי הוא לא יבנה הבית כי אס סלמה בני ולפי סטס דוד כומו וכלותו להכין בנין הבית ונענה כמ
 במקוה הכבזר בקס מה' ואמר זכור ה' לדוד את כל עונותיו כיון סלא וסיתי אני לבנותו תעלה לי המחסכה כ
 כמעסז חכור לי מה סעסיתי ענמי בעבורך כי גולתי סכתי מעיני מריב מחסבתי עליו וכדדתי ונסבעתי סלא
 אכוח עד סאבנהו ולא הייתי מוכז קורת רוח בביתי ובמסכני אחי סלא היה בית ה' כבכה
 אשר נסבע' כסל הענין במלות סוכות ואמ' לאביר כלומ' לפי סקרא ליעקב אביר לפי סעזרו בכל כריתו
 והבילו מיד לבן ומיד עשיו והיה תקפו וחזקו

יְבָרְכֶךָ יְרוּחַ מְצִיּוֹן וּרְאֵה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי
 חַיֶּיךָ וּרְאֵה בְּנִים לְבְנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוֹנִי מְנַעֲרוֹי יֹאמֹר נָא
 יִשְׂרָאֵל רַבַּת צְרָרוֹנִי מְנַעֲרוֹי גַם לֹא יִכְלוּ לֵי
 עַל גְּבֵי חֲרָשׁוֹ חֲרָשִׁים הָאֲרִיבֵי לְמַעֲנֵיתֶם יְרוּחַ
 צְדִיק קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים יְבוֹשׁוּ וְיִסְגּוּ אַחֲזֹר כָּל
 שְׂנְאֵי צִיּוֹן יִהְיוּ בְּחֻצֵי גְבוֹת שְׂקָרֵםת שְׁלֹף יִבֵּשׁ
 שְׁלֹא מְלֹא כָפוֹ קוֹצֵר וְחֻצָּנוֹ מְעַכֵּר וְלֹא אֹמְרוֹ הֵעַ
 הַעֲבָרִים בְּרַכַּת יְרוּחַ אֲלֵכֶם בְּרַכְנוּ אֲתֵכֶם בְּשֵׁם
 יְרוּחַ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרֵאתֶיךָ
 יְרוּחַ אֲדָגִי שְׂמֵעָה בְּכוֹלֵי תְהִינָה אֲנֹנִי בְּשׁוֹבוֹת
 לְקוֹל תְּחַנְּנֵנִי אִם עֲזוֹת תִּשְׁמַר יְהִי אֲדָגִי מִיַּעֲבֹד

והמסיל אותם לזות כי עץ הזית אינו מקבל הרכבה
 מעץ אחר והסצילים טובי זה בני אביהם כך הכנים
 סולרו מאסה זאת לא יהיה בה חסד ממורו כי אמש
 בנפיה היתה ולא כזקקה אלא לבעלה ועוד המסילם
 לזתים כי עץ הזית יהיה עלהו לח כל ימות הסנה כך
 הם יהיו בהודם ובפיס במעסי טובים ואמ סביב לט
 לסלח סיהיו לפניך לסרת בצת סצאל כל ויהי תמיד
 ס יב לסלחך סלא יהיו מסלחי זוללים וסובאי
 ולא יאכלו ולא יסתו אלא על סלחך הגה כי
 כן באלה המדות וההנהג יבורך הגבר סהוא ירא ה
 יברכך ה מציון ממקום סכינתו סהוא בציון ות
 ותראה ותזכה לראות בטוב ורוסלים כסיסובו מהגלו
 כל ימי חיך יראה בטוב בין בגלו בין בטוב ורוסלו
 וראה בטיב סזכר עומד במקום סכיס וראה

וצאריך ימים עד סתראה בנים לבניך ועד סתראה
 סלום על ישראל וזהו בקצוץ גליות חס יבא הגאל ב
 צימד ואס לאו יחיך הבורא אז עס המתו הנדויקיס

סיחיו ותראה סלום על ישראל שיר המעלות רבת צררוני מנערוי המסיל ימי הגלות לוימי האדם
 והתזלת הגלות לוימי הנעורים וארך ימי הגלות לוימי הזקנה ואומ כי מתחלת הגלות צררו אותנו הארבים צרה
 רבה וזה יאמ ישראל תהלה לאל סלא כלינו בגלות כי מתחלת הגלות צררו אותנו בצרות רבות ועוד היום הזה
 כן עוסיס ועס כל זה לא יוכלו לבלותי כמו סחסו ומה סכפל סענין לחזק ההדאה לאל כמנהג הלסון
 רבת פירסכנהו על גבי מסל לרוב ססבלנות וספרך וסביון וסקלון כמו סכ ותסימי כארץ גיך ו
 וכחון לעובדיס האריוכו למעניתס המענית סוא סקו סיסרוס סחרוס בסודיס בסדה בסיעור סירנה בו ואחר
 כן יחור ויעסה אחר כמוהו וכן עד סיסרוס כל סדה וכסייה סררך המענית תהיה יעיעת סודי רנה כי לא
 ינחו עד רחס סקו וסאמרו האריוכו למעניתס דל סלא כתנו אותנו לנח מעבודתס ומסבלות ה דיק צדיק
 קנץ עבר במקום עתיד אמ ה סהוא צדיק וסר בדרכיו יקנץ ויכרות עבות רסעיס ועבות סוא מיסרי העול כ
 כלומ יסיר עולס מעליכו יבשו כסיקנץ סאל עבותס מעליכו אז יבסו וסונו אחר ממסבת עלינו ס

סכאי ציון הגויס איכס סוכאיס ציון אכל אוהביס אותה עד סנלחמי בעצרה גוי עס גוי אלא פי סוכאי ציון
 סוכאי בני ציון חס ישראל יהיו כחניר גנית עסב הנומח בגג סאיז לו סעמד וקירס עד סקודס סינא
 כראה יבס בזוס ססמס וסאמרו סקדמת סוא דרך ספלגה כי לא יבס עד סינא ויראה פני ססמס אכל מרוב
 מחירותו ליבס אמ כן דרך ספלגה כמו סאמר בצקר יניץ וסלף ולערב ימולל ויבס סלף סוא עכין חלונת סד
 סדבר וינאיתו ממקומו כמו סלף איס כעלו אלא סהוא ינא חה עומד שר א מלא כלומר סלא יבא לירי
 קצירה וסכנו מעמר זרועו כמו וסביאו בניך בחונץ חכני כערתי מעמר אוסף העמריס ורל אמר
 סעובדיס מנהג סעובדיס לומר לקוצריס צרכת ה עליכס כמו סאמר בועו לקוצריס ה עמכס ומה סאמר צר
 בדכנו אתכס בסס ה סוא כפל דבר ועל חניר גנות לא יאמר זה כי אינו זרע ברכה ולא יבא לירי קצירה כן
 יהיו הגייס ססל תרומתס וסאמקס ססל כחניר גנות וכן יכלו כחניר גנית אכל תורת ישראל המסיל לזרע
 ברכה כמו ספירסכו בססוק הזרעיס בדמעה שיר המעלות ממעמקי קראתיך ה דמה

הגלות למעמקי מים אדגי סמעה בקולי ססובית בסקל סכולה סכולות אס עונות ת
 תסמור מי יעמוד כמעט כהיה כליס ואובדיס אס תסמור לנו עונותינו כי
 עמד ססליחה פי אדני אבי זל סאל כתן ממסלה לעליוניס לעסות סכנו בארץ אכל ססליחה אינה עמחס ס

גבואה למשכנותיו נשתחיה לרדם רגליו: קובצה
 ידוה למנוחתך אתה וארון עד: כדגדך ילבשו
 צדקה וחסידך ירננו. בעבור דוד עבדך אל תשב
 פני משיחך: נשבע ידוה לדוד אבות לא ישוב כמו
 בזמנה כפרי בטנדך אשית לבסא לך: אם ישכרו
 בגיך בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד
 ישבו לבסא לך: כי בחר ידוה בציון אוה לבושב
 לו: זאת מנוחת עדי עד פה אשב כי איתיה: צד
 צדה ברך אברך אביוניה אשביע לחם:
 וכהגיה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו: שם אצ
 אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי: אויביו אל
 אלביש בשת ועליו יציץ נורו

כיון שמצאנו המקום הנבחר כבוד מהיום ואלך בזה
 המקום שהוא נבחר הוא משכנותיו והדוד רגליו בא
 בחמת שהוא מכון כנגד כסא כבוד קובצה ה'
 אלה שלמה הפסוקים אמרם גם כן שלמה בבית המ
 המקדש בחנוכתו כמו סכת בדבר הימים אלה מים
 צן ארזים הפסוקים וצין אלה סנו מעט והענין אח
 אחד אמר דרך מסל קומה למנוחתך כלומר מהמקו
 מהמקומות האחרים שהיה המסכן לזה המקום שהוא
 בית מנוחתך לעולם ארז וארון עוף ארז רל עני
 ענין הכבוד סכרחה בחנוכת בית המקדש אחר שהכ
 טהכניסו הארון בבית קדמי הקדמים זהו וא
 וארון עוף כמו סכת ויהי וכחאת הכהנים מן ב
 הקדש והענין מלא את בית ה' בהגיד ילבשו
 בעבודתם ילבשו דק בגדי כהנה שהם בגדי דקו
 וחסידיך ירננו לויים יסרו ויזמרו לפניך
 בעבור דוד סגלית לו בזה המקום באם כבודך

ורגלית לו זה המקום הנבחר בעבורו תעשה סיהיה זה המקום לכנח לא תבטל ממנו עבודת הכהנים וסירת הל
 הלויים אל תסב פני משיחך מה שהתפללתי לך על זה המקום ומה שיתפלל צו שלמה בני עליו אל תסב את פ
 פניו בזה שתהיה תפלתו מקובלת לפניך ואלה הפסוקים כמו שאמרם דוד כן אמרם שלמה בתכלית תפלתו
 נשבע ה' דברו הוא סעשה והוא אמר לו על ידי נתן הנביא והקיימותי זרעך אחריו אשר יבא ממעוך זה הוא
 מפרי בטנך אשים לכסא לך ואמ' אמת לא יסוב ממנה כמו שאמ' סס וכאמן ביתך וממלכתך עד עולם
 אם יסמרו ועדותי זו אלמדס עדותי בחולם: כמו בסרק ארון העדות זו בחולם כמו זאת ואמ' אלמדס והבר
 והברית והעדות כתובות הם ומלומדות ואין מנה עתידה ללמדה אחר תורת משה אלא פירוס אלמדס אעורר
 אותם על ידי הנביאים תמיד סלא יסכחו התורה בי בחר אמ' דוד עתה ידעתי כי בחר ה' בציון סלכד
 סלכדתי אני כי בעיר ציון נגלה מקום הסכינה ואלה אותה האל למוסב לו ואמ' עליה זאת מנוחתו ס
 ילך הארון עוד ממקום למקום כמו טעשה עד עתה צידה בדרך במפיק היתה והוא מן ביום סיר טפרוס
 מוזן אמר האל צד ציון אברך כלומ' אסלח ברכה בצבאתה בסודותיה יתיר מכל ארץ ישראל לכבוד ביתי שהוא
 בה ואלו לכך נקראת ארץ המרים כי היא רזיה אחר ססכן בה הכבוד אביוניה אפי הענייט סבה יסבעו להם
 ובהגיה אלבים הלויים תחת שהם מרכיט ומזמרים לסמי אני אשביע להם טובה סירוכו מטוב לבס נ
 וקרא הלויט חסידים כמו סאל' מטה רבינו עה' לאים חסידך שם אצמיח חוק ומלכות וכן אצמיח קרן
 לבית ישראל וכן וירם קרן מסיחו ואמ' זה הפסוק על המסיח העתיד לפיכך אמ' אצמיח כלומ' אעס' סייבט זה כ
 כמה עוד אצמיחנו וכן כאמ' עליו בימים ההם ובעת ההיא אצמיח קרן לדוד במח דקקה ואמ' טס כי בציון יהי
 כמו סכת ועלו מוסיעוים בחר ציון וכן כת' בימים ההם תוסע יהודה וישראל תסכן לבטח דזה אמר יקראו ה'
 דקינו המסיח יקרא במח דקקה וירוסלית ה' דקינו ערכתי נר למסיחי כמו סאל' למען היות נר לדוד עמי כ
 כי המלך כמו הנר מאיר לעס אובע אלבים בוסת הפך מה סאל' לכהניט המפרטיט את פני ה' ומתפ
 ומתפללים בעד המלך ואויבי המלך אלבים צפת ועליו יצין כזרו סעל ראסו תרביה גדולתו והדרתו בכל יום וי
 וים מפרטיט יצין מן ועסית צין זהב שיר המעלו' ארוכי אבי זל' כי על ישראל כאמר שהס כול' אחד
 אמ' סיהיה סבתס בירוסלית יחד טוב וכעיס כמו הסמן הטוב סוירד על זקן אהרן ועל בגדיו או כטל חרמון
 סוירד עליו וכטל סוירד על הרי ציון שהוא מבורך מכל טל סיהיה יורד לעולם והחכס ר' אברהם פירס העני'
 דבק סוכר הכהניט ואמר אחיס על חדרת הכהניט נטעס גם על הכהן גדול והזכיר אהרן כי הוא היה ראט

את כל עונותיו אשר נשבע לידוה נדר לאביר יע
יעקב : אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש
יצועי : אם אתן שנת לעיני לעפעפי תגומה : עד
אמצא מקום לידוה משכנות לאביר יעקב : הנה
שמעניו באפרתה מצאנוה בשדה יער :

והראה לו בדמיון סלא יכול לו אפי' המלאך כל סכך
בני אדם לכך קראו יעקב אביר ואמ' גם כן לאביר י
יעקב ומה סוכר בזה הענין יעקב לפי שיעקב ראה
בחלוט מקום בית המקדש והוא הסלס מראה ועליו
המר מה נורא המקום הזה איך זה כי אס' בית אלדים
וגו' על בית המקדש אמ' לא על ביתאל מהיה סוכב
סס חבל לפי ספס יראה החלוט כבד במקום ההוא ו
וסס מצבה ועסס סס מזבח ובית התפל' בסווצ מחרץ

עליו אמ' יהיה בית אלדים כלומ' בית תפלה לאלדים בנין סראיתו בזה המקום הנבחר סיבנה בו בית המקדש ו
וכן הוא אומ' בבראשית רבה אמ' ר' יהודה בר' סימון הסלס יאזס היה עומד בבאר סבצ וספועו מגיע
בביתאל דל' וספועו סכמסכה המראה עד ביתאל כי סס ראה המראה ואמ' זה סער הסמים על בית המקדס כי
הוא מכונן כנגד כסא כבוד מרוס מראסון מקוס מקדסנו והוא עבוד העולם וכך אמרו דל' בא וראה כסס
סחטבור הזה נתון באמצע הגוף כך ארץ ישראל נתונה באמצע העולם סכ' יוסבי על טבור הארץ מנין מכלל
יוסבי ארץ ישראל יוסבת ביוספו סל עולם וירוסלים באמצעיתה סל ארץ ישראל ובית המקדס באמצע ירוסלים
והיכול באמצע בית המקדס והארון באמצע היכול פי' מן הספון לדרוס והבן סתיה לכני הארון סממנה כ
כסתית העולם וזהו סכ' בספר יצירה סס כלעות לססה נדדין והיכול הקדס מכונן באמצע והיכול הקדס הוא ס
הנקרא כסא הכבוד וסודו עמוק ואלעפ' מראה יעקב אבינו מקוס בית המקד' בחלוט איכסר סלא ידעו בהקיץ
ואס ידעו לא גלה אותו כי לא רצה האל סיהיה כודע המקוס עד דוד לפיכך זכר דוד בזה הענין יעקב ואמר כ
נדר לאביר יעקב לפי סחלין הראה האל תחלה והעפ' סרמו בו לאברהם אבי ונזהו לעלות בבו עולה באותו מ
מקוס והעפ' כן לא כתבאר אס ידע אברהם אבינו סיהיה המקוס ההוא מקוס הנבחר לבית המקדס לדורות
ובדברי דל' נדר לאביר יעקב אמר ר' אבהו לאביר אברהם לאביר יצחק לא נאמ' אללא לאביר יעקב תלה את ס
הנדר במו ספתח בו תחלה יעקב היה תחלה לנודרים סכ' ודר יעקב נדר לאמר מהו לאמר לאמר לדורות סיה
סיהיו נודרים בעת צרתס יעקב סתח בדר תחלה לפיכך כל מי סהוא נודר לא יהא תולה את הנדר חלא בו
אם אבא באהל ביתי כמו סאמ' אל נתן הנביא הנה אכני יוסב בבית ארוס וארון האלדים יוסב בתוך הירי
היריעה ומה סאמ' אס אבא אס אעלה הוא דרך הסלגה כלומ' סלא יעכב לו סבתו בביתו ונמו על ערס יצועו
עד סימנא מקוס לה' ואמ' ערס יצועי ערס סיס בו מצעות נכבדות הראויות למלך זהו יצועי אס ארץ
סכת לעיני דל' סינה קבועה התיך במקוס הא' וסינה לסמיכות וכך ספת לא ידעתי סמע רבת תעסרנה חכמ'
ודעת והדמיון להס סכתבנו בספר מכלול לעפעפי תכומה כפל ענין במלות סוכות עד אמנא מקוס
לה' המקוס הנבחר מסכנות יעקב כי היו סלסה בתים ומה סאמ' לאביר יעקב בזה הססוק מוכיח מה ספירסתי
כי מה סאמרו רביתינו דל' איך לו מקוס בזה הססוק והגה סמענה באפרתה פירס ר' מטה בן קט
קטלא סמענה על ידי דוד סהיה מאפרתה ואלדי אבי דל' פירס כי באפרתה יולד מי סיבנה אותו והחכס ר' א
אברהם בן עזרא פירס כי סמעו מפי הנביאים כי המקוס הנבחר קרוב לבית להס אפרתה רק המקוס לא היה
נודע אס למזרח בית לחס או למערב או לדרומו או לכסונו וידוע הוא כי איך בין ירוסלים ובין בית לחס רק
סלס פירסאות ובדברי רבותינו דל' הנה סמענה באפרתה זה ספר יהוסע דקא חתי מאפרים דכתוב בחלק יהו
יהודה ועלה הגבול גוא בן הנוס וביניהם היה בית המקד' מצאנה בסדי יער זה בנימן דכתיב ביה זאב יטרף
והנראה בעיני כי סמענה באפרתה עירנו כי עתיד להיות מקוס נבחר לבית המקדס לדורות כי איך סילה וכ
וכוב וגבעון לדורות רק היינו סומעים מפי זקנים בעירנו כי עוד יגלה המקוס הנבחר והנה עתה מצאנה ב
בסדי יער בגרן ארונה היצומי וקראו יער כי עני יער היו סס ולפיכך אמ' באפרתה כי סס כולד דוד וסס גדל
וסס סמע זה הדבר ומה סאמר סמענה מצאנה לסון נקבה דל' סכונת הכבוד כי זכר מסכנותיו וסס מנא לא
אותה סכאמר ויענהו באס מן הסמים.

וארץ: הללויה הללו את שם ידוה הללו עבדו
 ידוה טעמדים בבית ידוה בחצרות בית אלדונו
 הללויה כי טוב ידוה זמרו לשמו כי נעים: כי יעק
 יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו: כי אני ידעתי
 כי גדול ידוה ואדונינו ככל אלדים: כד אשר אפ
 חפץ ידוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תרו
 תהומות: מעלה נשיאים מן צה הארץ ברקים ל
 למטר עשה מוצא רוח מאצרתיו שרפה בכורי
 מצרים בפרעה ובכל עבדיו: שדכה גוים רבים
 ודרג מלכים עצמים: לסיחון מלך דאמרו ולעו
 ולעוג מלך הבשן ולכל מלכות כנען:

הללויה הללו הללו עבדו ה' תהלה ואחרי כן
 הללו את סם ה' לסמיכו הבא אחרינו יהי סם ה' מבור'
 ובזמור זה הללו את סם ה' לסמכות הבא אחרינו טע
 טעומדים בבית ה' שעומדים בבית חותם ט
 טעומדים בבית ה' והם הכהנים בחצרות בית אלדונו
 והם ישראל שהיו מתפללים בצורת מלא היו נכנסו
 להיכל לכול' חני חומר הללויה כי וזה חמר
 כנגד העומדים לעמוד בבית ה' סיבבה שלמה או לע
 לעתיד בבית המקדש סיבבה המלך המסיח אמ' כי טו
 טוב ה' וראוי להללו כי הוא טוב ומטיב וכן סמו נעי'
 ראוי להלל בו והוא סמו והוא הפסוק כסול ב
 בענין במלות סנות כי יעקב ואתם ראויים
 להללו על כל עס כי אתכם בחר מכל העמים ל
 כי חני חמר המפורר המזהיר לכך חני מזהירכם
 שתללוהו ותשבחוהו כי חני ידעתי מנפלאותיו ו
 ומעשיו כי גדול הוא ואדונינו סקבלנו חותו עלינו

לאדון ולאלהים כי סאר העמים קבלו לאדון ולאלהים צבא הסמים כל אדם לפי מנהגו חבל הכהנו לא קבלנו
 עלינו לאדון אלא הסם ית' המיוחד שהוא גדול מכל אלהים והם צבא הסמים והמלאכים המנהיגים העולם לכ
 לכך נקראו אלהים ואדונינו גדול מכלם כי לא יעשו הם דבר אלא בכחו ובמנותו בל' גמר חפץ ה' ע
 עשה ולא כן המלאכים והכוכבים לא יעשו כל אסר יחסנו כי לא יעשו דבר אלא בחפץ האל בסמים ובארץ ח
 חבל הוא חפצנו בהם ואין מונע ועושה בסמים וכל צבא' להנחיהם הפלים וכן בארץ עשה חפצנו בה ובכל צבא
 צבאה בימים ובכל תהומות ופי' בימים יס חוקיינום וסאר הימים וכל תהומות תהומות הכהרות וזכר אחד מהכ
 מהנפלאות הגדולות שהוא עושה בארץ ענין המטר כמו סאר עושה גדולת ואין חקר ונפלאות ואין מספר
 ואמר אחרינו הנותן על פני ארץ מטר לפיכך אמר בעדה נטי' אים והם העננים ונקראו כן שהם עולי
 עולים מן הארץ ומתנשאים למעלה כמו סכתב ואד יעלה מן הארץ ופי' מקצה הארץ מקצה היבשה שהוא
 הים כי מסיחהם הם עולים כמו סכתב הקרא למי הים ויספכם על פני הארץ וכן אמר אליהו לנערו הבט
 דרך יס ואמר הנה עב קטנה ככה אים עולה מים ואחר כן אמר צדיקס למטר עשה שהוא פלא גדול טעושה

צדיקס עם המאור והצדיקס אס ואין המים מכבים את האס ואמר מוצא רוח מאצרותיו סהרות מרחפת
 ודוחפת את המטר אל הפאה אסר הולכת סס מוצא כמו מוצא ואמר מאצרותיו לפי שהסלס יסודות כראין ל
 לעין והרוח אינה כראית כמו הדבר הנתון באוצר ופי' מוצא כי קודם סמרחפת אין מרגישין בה וכסמר חפת
 מרגישין הרי הוא כאלו הוצאה פתה בעת הרחיפה והחכס ר' אברהם כתב כי טעם חונרות לרוח שהוא צכח כי
 הכח דבר חנור וזכר ארבע יסודות ואמר עוד כל אסר חפץ עשה בנבראית שהבה צכורי הזכיר
 מכת בהרות צכרט כי על ידה יכחו ישראל ממצרים ואחר כן אמר שדח חותות והוא כלל לסאר המכו
 המכות והם חות ומופת כי כל אסר חפץ ה' עשה כי חלו היו המכות והם במקרה לא היו המצרים לוקים בהם ו
 וישראל כנולים מהם אלא באמת היו בחפץ האל בצוככי מצרים היוד' כנספתי כיווד בצוככי ירוסלים והיא כמו
 בצוכך מצרים ותוספת היוד' לכחות הלסון בפרעה ובכל עבדיו כל סכן בעמו אפי' פרעה ועבדיו
 לא יכלו צכח להמלט מחפץ האל שהבה גיט וישראל היו מעט מעט מחאי מעבדות ואלה רבים ועצומי'
 בארצם בני ישראל והכוס וירסו את ארצם מי עשה זה אלא חפץ האל ו סיחון מלך וזכר סיחון ועוגב
 צכרט לפי סנלחמו בהם תהלה ועוד שהיו מלכים עצומים ויתר מכולם כמו סכתב וחני הסמדתית את האמורי
 מפניהם אסר כנענה ארזיס גבהו וחסון הוא כאלונויס ואחר כן זכר ולכל ממלכות כנען בכלל

שיר המעלות לדוד הנהמה טוב ומה נעים
שבת אחים גם יחד: בשמן הטוב על הראש ירד
על הזקן וזמן אחרן שירד
על פי מדותיו: כטל חרמון שירד על הררי ציון כ
כי שם יורה ידוה את נברכה חיים עד העולם: ש
שיר המעלות הנה ברכו את ידוה כל עברי
ידוה העמדים בבית ידוה בלילות שאו ידכם קדש
וברכו את ידוה יברכך ידוה מציון עשה שמים ו

המסוחים והכראה בעיני כי על מלך המסוח ועל כ
כהן גדול שהיה בימיו מדבר כי סניחס גדולים אשר
בישראל ואדכוס עליהם כי המלך יסב על כסא המ
המספט והמלוכה לכות את ישראל לאשר ירבה והכ
והכהן הגדול יורה התורה והמנות וקרא אחיס טחס
טוה בגדולה ולא יקנחו זה לזה וכן כסעלו מגלות
בבל אמ זכריה על סניחס על זרובבל הנטיא ועל יה
יהושע הכהן הגדול וראה אותם סני ותיס וקרא סני
צבי היצהר לפי ספניחס מסוחיס בטמן המסחה זה
למלוכה וזה לכהונה ואלו ועמית עטרו וסמת בראש

יהושע בן יהונדק הכהן הגדול כלומר האחת בנה לסוס בראשו והאחת על אחיו סיהיה כמח סמו והוא זרובבל
כן אמ על העתיד על המלך ועל הכהן הגדול שבת אחיס גם יחד כי כל אחד מהם יסב על כסא גדול ומה טוב
ומה נעים יהיה שבתם ואלו גם יחד כי כמו סיהיה אחיס בגדולה כן יהיו אחיס בלכותם יהיו יחד בהסכמה אחת
לא יקנא אחד מהם על חבירו וכן אמ על זרובבל ויהושע ועצת סלוס תהיה ביניהם בשמן בפתח הכ
הכף להורות על הן הידיעה הסמן הידוע והוא סמן המסחה אמ כן יהיה טוב ונעים שבת האחיס כמו סיהיה
טוב ונעים מסיחת אחרן הכהן ביוס סנתמנה לכהן גדול וזכר מסיחת הכהן ולא זכר מסיחת המלך דוד לסני
טעמים האחד לפי סמסיחת אחרן היתה תחלה והיתה העת סתנה הכבוד בישראל כססוקס המסכן כן לעתיד
כסיבנה בית המקדס ועמיד המלך המסיחת והכהן הגדול יחנה סס הכבוד ועוד לטעם אחר כי מסיחת אחרן
היתה לביני כל ישראל ומסיחת דוד היתה בסתר לפני ימי ובגיו וזקני בית לחס ולעתיד יהיה הדבר גלוי לביני
כל ישראל ולביני העמים על הראש כסיצק אותנו מסה על ראש אחרן וירד לו על זקנו ועל בגדיו כי תחלה הל
הלביסו בגדי כהונה ואחר כן יצק הסמן על ראשו ומסח אותו מן הסמן בן יוסי עיניו כמין כי יונת והסמן
סיצק על ראשו ירד על זקנו ועל פי מדותיו תחת הזקן וסי הבגד פי הנואר יהיה הסמן מרוקח ומבוסס טוב וכ
ונעים מדותיו בגדיו כמו מדו בד' בטל חרמון כטל עומד במקוס סניס כאלו אמ כטל חרמון וכטל ס
סיוורד על הררי ציון וזכר חרמון סהוא מן ההרים הגדולים אשר בארץ ישראל כמו סאמר תבור וחרמון בט
בסמך ירכנו וזכר הררי ציון כי סס תהיה המלוכה ואלו סרו לסון רביס כמו סאמר ורופליס הריס סניב לה וז
וזכר הסמן סהוא מסל לכהן גדול וזכר עתה סטל סהוא מסל על המלך כמו סכ' כהס ככפיר זעף מלך וכטל ע
על עסב רצונו ועוד כי הגאולה כמסלת לטל כמו סכ' כטל מאת ה' וזכר על ההרים סהוא בהס לבדכה והס ס
צריכיס יותר מן העמקיס וארץ המיסורי כי סס צררי ציון בנה ה' את הברכה ויבנה סס חייס עד העולס ופי'
עד העולס זמן רב כמו סכתוב כימי העץ ימי עמי ומעסה ידוהס יבלו בחירי או יהיה כו' עד העולס הבא
שיר המעלות הנה ברכו ה' כל עבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות הנה כסיבנה ה' לכס את הברכה ברכו
אותו גם אתם בתהלתכם וכל אחד לפי סכלו לפיכך זכר כל עבדי ה' והס החכמים והחסידים העומדים ממטת'
בלילות ובאים להתפלל בבית ה' ולהודות סמו' שאו ירכס קדס פי במקוס הקדס ופי סחו ירכ' כסיחו'
כפיס סהיו הכהניס כוסאיס כפיסס ומברכין את ישראל ולפי דעתי כי פירוסו כסיחת ידוהס לחל בתפלה עד'
כסא לבבינו אל כפיס ספירוסו עס כפיס וכן כסא ידו אל דביר קדסך וכן סטהתי אליך כפי ויתכן לפרס
קדס אל מקוס הקדס כמו סאמר אל דביר קדסך יברכך ה' לדעת המפרסי יהיה פירוסו סאכהניס
יחמרו לישראל בברכתס יברכך ולפירוסנו סס דברי המסורד ברכו את ה' אמר אס תברכוהו הוא יעדך אתכס
וסי מציון כי סס הכבוד ומסס תבא הברכה לכל הארץ ואלו עוסה סמים וארץ כלומר כי הוא עוסה סס
הסמים סנותניס הברכה בטלס והוא עוסה הארץ סתתן יבולה לברכה כאמר ובוה הוא יתברך

לרקע הארץ זכר מצריחאת הארץ שהיה חסד מן
 מוחלט מאתו סבטל טבע המים טיהיה טבעם להיות
 על הארץ כמו שהיו מתחלה וכמו הם מהם בחצי הכ
 שדדור והוא בחסדו קנה אותם אל מקו' אחד וכחתי
 היבשה להיות החיים והנומחיס עליה וזה החסד הוא
 לעולם כי אצפי סבמבול הצוף המים על היבשה
 לא היה אלא לומן מעט לכקמת הדטעים ועם כל זה
 עשה חסד והשאיר בתחבולה מיני החיים וכבר נסב'
 שלא יהיה עוד כל ימי הארץ המבול הנה כי לעולם ח
 חסדו ופי' לרוקע אמ' סכתן סטח הארץ על המים ו
 ואלעפ' סחמים גזיהיס על הארץ נתן הוא סתיהיה הא
 הארץ כאילו היא גזיהיה על המים שלא יעברו על ה
 הארץ כמו שאמר והמים לא יעברו פיו כי הוא נתן
 חול גבול לים תק עולם ולא יעברו וזה הוא מנפלא
 מנפלאותיו לעושה חורים אחד כן זכר צפירט
 טכי המהורות הגדולים שהם קיום העולם והמ' כי פ
 לעולם חסדו כי אין להם הפסק וזכר כל אחד לבדו
 ואמר את הסמם ונתן הסמם סיהיה מוסל ב
 ביום לתועלת העולם להאיר ולהקס האויר והוא תוע
 תועלת החיים והנמחיס וזה הוא חסד מאתו והוא ל
 לעולם ואין לו הפסק את הירח וכן הירח נתן למסול בליה עם הכוכבים כי אור הירח והכוכבים ניר
 צורך הולכי מדברות ויורדיהם וכחם לצורך הצמחים כמו סכת גרם ירחיס וים לירח גם כן כח במים והמר מ
 מעדנות כימה ומוסרות כסיל תפתח וכן לכל כוכב וכוכב ים לו כח בצמחים או באבנים ובמתכות ובאלו טכי
 הארזיס קיום העולם כי הקור והחום סבת החיים ואין להם הפסק לפיכך אמר כי לעולם חסדו ואחר ססכר
 על כל העולם בכללו זכר בפרט חסדו על ישראל והרחם בהם נפלאותיו והודיע שהוא לבדו אדון העולם ויס
 ומסנה הטבעים כרצונו לביבה מצרים הזכיר מכת צבוריהם לפי פעל ידה ינאו ישראל ממזרים וכן א
 וזמר אחר כן ויוצא ישראל ואמ' אחר כן ביד חזקה וצורוע כטויה כי לעולם חסדו והוא כלל לסחר ית
 המכות וכל זה כי יוספר חסדו לעולם כי חסד גדול היה כי היו ישראל בארצם והם לקו בכל המכות וישראל גי
 ביניהם ניצלו מכולם ואמ' אחר כן לגזור ים סוף וזה היה חסד יוספר לעולם כי בעבור שלא ירהו מלחמה
 לא כחם דרך פלסטיס וסינה בצבורם טבע המים כדי סיעצרו בתוכו ועשה חסד גדול היה עמהם בקריעת
 הים סקרעו לסני עמר' לסניס עמר' סבטי' כדי שלא יכנסו בערבוביא אלא כל סבט וטבט עבר בדרכו סנגזר
 לו על זה ראוי לספר חסדו לעולם כן פירטו רבותי ול כי לסניס עמר' קרעיס נגר ים סוף ויס לכר
 לסרם כי לפיכך אמ' לגזרים לפי סנגזר הים לרחבי עד חציו או יותר ואחר כן לחרכו כי באותו הירח סנכנס
 בים לאותו הרוח ענמו ינאו כי ממדבר איתם ככנסו לים סוף ומיס סף ינאו למדבר היתם ענמו כמו סכת'
 ואם תאמ' אחרי שלא הונרכו לעבור הים לחרבה למה ככנסו בו והם ינאו אל המקום שהיו בו מתחלה לא כסה
 כן האל יתברך אלא כדי סיטבעו מצרים בים ולהראות עונם גדולתו סיעצרו ישראל בתוך הים ביבשה ויטב
 ויטבעו מצרים והעביר ישראל בעמקו סל ים שהוא חציו והעבירם ביבשה ויס לך חסד גדול מזה כי א
 אפולו רגליהם לא נטבלו במים ונער פרעה שלא היה להם יכולת לסוב להחריהם וזה חסד גדול סרלו כ
 נקמה גדולה ולא פחדו עוד מהם לבדליך עמו ארץ שלא עבר בה אים ולא היה טס דרך והוא בחסדו
 הולך אותם צנן יומם ובעמוד אס לילה ומראה להם הדרך ועוד במדבר שהיה ארץ צינה וכלמות והוא ספק
 להם בחסדו כל צרכם זה חסד יוספר לעולם רבבה מלכיס זכרם בכלל ואחר כך פרט אותם להגביל

לרקע הארץ זכר מצריחאת הארץ שהיה חסד מן
 מוחלט מאתו סבטל טבע המים טיהיה טבעם להיות
 על הארץ כמו שהיו מתחלה וכמו הם מהם בחצי הכ
 שדדור והוא בחסדו קנה אותם אל מקו' אחד וכחתי
 היבשה להיות החיים והנומחיס עליה וזה החסד הוא
 לעולם כי אצפי סבמבול הצוף המים על היבשה
 לא היה אלא לומן מעט לכקמת הדטעים ועם כל זה
 עשה חסד והשאיר בתחבולה מיני החיים וכבר נסב'
 שלא יהיה עוד כל ימי הארץ המבול הנה כי לעולם ח
 חסדו ופי' לרוקע אמ' סכתן סטח הארץ על המים ו
 ואלעפ' סחמים גזיהיס על הארץ נתן הוא סתיהיה הא
 הארץ כאילו היא גזיהיה על המים שלא יעברו על ה
 הארץ כמו שאמר והמים לא יעברו פיו כי הוא נתן
 חול גבול לים תק עולם ולא יעברו וזה הוא מנפלא
 מנפלאותיו לעושה חורים אחד כן זכר צפירט
 טכי המהורות הגדולים שהם קיום העולם והמ' כי פ
 לעולם חסדו כי אין להם הפסק וזכר כל אחד לבדו
 ואמר את הסמם ונתן הסמם סיהיה מוסל ב
 ביום לתועלת העולם להאיר ולהקס האויר והוא תוע
 תועלת החיים והנמחיס וזה הוא חסד מאתו והוא ל
 לעולם ואין לו הפסק את הירח וכן הירח נתן למסול בליה עם הכוכבים כי אור הירח והכוכבים ניר
 צורך הולכי מדברות ויורדיהם וכחם לצורך הצמחים כמו סכת גרם ירחיס וים לירח גם כן כח במים והמר מ
 מעדנות כימה ומוסרות כסיל תפתח וכן לכל כוכב וכוכב ים לו כח בצמחים או באבנים ובמתכות ובאלו טכי
 הארזיס קיום העולם כי הקור והחום סבת החיים ואין להם הפסק לפיכך אמר כי לעולם חסדו ואחר ססכר
 על כל העולם בכללו זכר בפרט חסדו על ישראל והרחם בהם נפלאותיו והודיע שהוא לבדו אדון העולם ויס
 ומסנה הטבעים כרצונו לביבה מצרים הזכיר מכת צבוריהם לפי פעל ידה ינאו ישראל ממזרים וכן א
 וזמר אחר כן ויוצא ישראל ואמ' אחר כן ביד חזקה וצורוע כטויה כי לעולם חסדו והוא כלל לסחר ית
 המכות וכל זה כי יוספר חסדו לעולם כי חסד גדול היה כי היו ישראל בארצם והם לקו בכל המכות וישראל גי
 ביניהם ניצלו מכולם ואמ' אחר כן לגזור ים סוף וזה היה חסד יוספר לעולם כי בעבור שלא ירהו מלחמה
 לא כחם דרך פלסטיס וסינה בצבורם טבע המים כדי סיעצרו בתוכו ועשה חסד גדול היה עמהם בקריעת
 הים סקרעו לסני עמר' לסניס עמר' סבטי' כדי שלא יכנסו בערבוביא אלא כל סבט וטבט עבר בדרכו סנגזר
 לו על זה ראוי לספר חסדו לעולם כן פירטו רבותי ול כי לסניס עמר' קרעיס נגר ים סוף ויס לכר
 לסרם כי לפיכך אמ' לגזרים לפי סנגזר הים לרחבי עד חציו או יותר ואחר כן לחרכו כי באותו הירח סנכנס
 בים לאותו הרוח ענמו ינאו כי ממדבר איתם ככנסו לים סוף ומיס סף ינאו למדבר היתם ענמו כמו סכת'
 ואם תאמ' אחרי שלא הונרכו לעבור הים לחרבה למה ככנסו בו והם ינאו אל המקום שהיו בו מתחלה לא כסה
 כן האל יתברך אלא כדי סיטבעו מצרים בים ולהראות עונם גדולתו סיעצרו ישראל בתוך הים ביבשה ויטב
 ויטבעו מצרים והעביר ישראל בעמקו סל ים שהוא חציו והעבירם ביבשה ויס לך חסד גדול מזה כי א
 אפולו רגליהם לא נטבלו במים ונער פרעה שלא היה להם יכולת לסוב להחריהם וזה חסד גדול סרלו כ
 נקמה גדולה ולא פחדו עוד מהם לבדליך עמו ארץ שלא עבר בה אים ולא היה טס דרך והוא בחסדו
 הולך אותם צנן יומם ובעמוד אס לילה ומראה להם הדרך ועוד במדבר שהיה ארץ צינה וכלמות והוא ספק
 להם בחסדו כל צרכם זה חסד יוספר לעולם רבבה מלכיס זכרם בכלל ואחר כך פרט אותם להגביל

לרקע הארץ זכר מצריחאת הארץ שהיה חסד מן
 מוחלט מאתו סבטל טבע המים טיהיה טבעם להיות
 על הארץ כמו שהיו מתחלה וכמו הם מהם בחצי הכ
 שדדור והוא בחסדו קנה אותם אל מקו' אחד וכחתי
 היבשה להיות החיים והנומחיס עליה וזה החסד הוא
 לעולם כי אצפי סבמבול הצוף המים על היבשה
 לא היה אלא לומן מעט לכקמת הדטעים ועם כל זה
 עשה חסד והשאיר בתחבולה מיני החיים וכבר נסב'
 שלא יהיה עוד כל ימי הארץ המבול הנה כי לעולם ח
 חסדו ופי' לרוקע אמ' סכתן סטח הארץ על המים ו
 ואלעפ' סחמים גזיהיס על הארץ נתן הוא סתיהיה הא
 הארץ כאילו היא גזיהיה על המים שלא יעברו על ה
 הארץ כמו שאמר והמים לא יעברו פיו כי הוא נתן
 חול גבול לים תק עולם ולא יעברו וזה הוא מנפלא
 מנפלאותיו לעושה חורים אחד כן זכר צפירט
 טכי המהורות הגדולים שהם קיום העולם והמ' כי פ
 לעולם חסדו כי אין להם הפסק וזכר כל אחד לבדו
 ואמר את הסמם ונתן הסמם סיהיה מוסל ב
 ביום לתועלת העולם להאיר ולהקס האויר והוא תוע
 תועלת החיים והנמחיס וזה הוא חסד מאתו והוא ל
 לעולם ואין לו הפסק את הירח וכן הירח נתן למסול בליה עם הכוכבים כי אור הירח והכוכבים ניר
 צורך הולכי מדברות ויורדיהם וכחם לצורך הצמחים כמו סכת גרם ירחיס וים לירח גם כן כח במים והמר מ
 מעדנות כימה ומוסרות כסיל תפתח וכן לכל כוכב וכוכב ים לו כח בצמחים או באבנים ובמתכות ובאלו טכי
 הארזיס קיום העולם כי הקור והחום סבת החיים ואין להם הפסק לפיכך אמר כי לעולם חסדו ואחר ססכר
 על כל העולם בכללו זכר בפרט חסדו על ישראל והרחם בהם נפלאותיו והודיע שהוא לבדו אדון העולם ויס
 ומסנה הטבעים כרצונו לביבה מצרים הזכיר מכת צבוריהם לפי פעל ידה ינאו ישראל ממזרים וכן א
 וזמר אחר כן ויוצא ישראל ואמ' אחר כן ביד חזקה וצורוע כטויה כי לעולם חסדו והוא כלל לסחר ית
 המכות וכל זה כי יוספר חסדו לעולם כי חסד גדול היה כי היו ישראל בארצם והם לקו בכל המכות וישראל גי
 ביניהם ניצלו מכולם ואמ' אחר כן לגזור ים סוף וזה היה חסד יוספר לעולם כי בעבור שלא ירהו מלחמה
 לא כחם דרך פלסטיס וסינה בצבורם טבע המים כדי סיעצרו בתוכו ועשה חסד גדול היה עמהם בקריעת
 הים סקרעו לסני עמר' לסניס עמר' סבטי' כדי שלא יכנסו בערבוביא אלא כל סבט וטבט עבר בדרכו סנגזר
 לו על זה ראוי לספר חסדו לעולם כן פירטו רבותי ול כי לסניס עמר' קרעיס נגר ים סוף ויס לכר
 לסרם כי לפיכך אמ' לגזרים לפי סנגזר הים לרחבי עד חציו או יותר ואחר כן לחרכו כי באותו הירח סנכנס
 בים לאותו הרוח ענמו ינאו כי ממדבר איתם ככנסו לים סוף ומיס סף ינאו למדבר היתם ענמו כמו סכת'
 ואם תאמ' אחרי שלא הונרכו לעבור הים לחרבה למה ככנסו בו והם ינאו אל המקום שהיו בו מתחלה לא כסה
 כן האל יתברך אלא כדי סיטבעו מצרים בים ולהראות עונם גדולתו סיעצרו ישראל בתוך הים ביבשה ויטב
 ויטבעו מצרים והעביר ישראל בעמקו סל ים שהוא חציו והעבירם ביבשה ויס לך חסד גדול מזה כי א
 אפולו רגליהם לא נטבלו במים ונער פרעה שלא היה להם יכולת לסוב להחריהם וזה חסד גדול סרלו כ
 נקמה גדולה ולא פחדו עוד מהם לבדליך עמו ארץ שלא עבר בה אים ולא היה טס דרך והוא בחסדו
 הולך אותם צנן יומם ובעמוד אס לילה ומראה להם הדרך ועוד במדבר שהיה ארץ צינה וכלמות והוא ספק
 להם בחסדו כל צרכם זה חסד יוספר לעולם רבבה מלכיס זכרם בכלל ואחר כך פרט אותם להגביל

ינתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו ירוה שמ
שבך לעולם ירוה זכרך לדוד דוד כי ירוה ירוה
עמו ועל עבדיו יתנחם עעבי הגוים כסף וזהב
ביעשה ירו אדם פה להם ולא ידברו עינים לה
להם ולא יראו אונים להם ולא יאזינו אף אין יש
רוח בפיהם כמותם יהיו עשיהם כל אשר בוטח
בהם בית ישראל ברכו את ידוד בית אהרן ברכו
את ידוד בית הלוי ברכו את ידוד יראי ידוד ברכו
את ידוד ברחך ידוד מציון שכן ירושלים הללוי
דללויה הודו לידוד כי טוב כי לעולם חסדו
הודו לאלדיו האלדים כי לעולם חסדו הודו לא
לאדני האדנים כי לעולם חסדו לעושה נפלאות
גדולות לבדו כי לעולם חסדו לעושה השמים ב
בתבונה כי לעולם חסדו

ובהן אחר כן פו למי נתנה נחלה לישראל עמו
זהם נבחרים מכל עם נתן להם ארץ הנבחרת מכל
ארצות זה סמך הפסוק כפול במלו סוכות
דל נחלה הנפלאות מעטית עם ישראל כי י
ידין הפפ סהנחלה סכתן להם היא ביד אחרים והם
בגלות לא יהיה זה לעולם כי יבא זמן סיקח האל דין
עמג ומספטס מן הגוים ועל עבדיו יתנחם כי כבר
קבלו ענטס בכל חטאתס ויטיב לנחלתס עעבי
הגוים ואז יהיו עעבי הגוים לאין ויכירו עובדיהם כי
אין בהם ממש כי לא יוסיעו צעצ צרתס כי ענבתי
כסף וזהב פה להם אונים כבר פירסנו
ענין אלה הפסוקים בזמור קטו אף אין יש רוח בת
בפיהם אין צריך לומר סלא ידברו אלא אפי רוח מן
בהם והוא הכל הינא מהלב דרך הפה כמורהם
דרך תפלה או כן יהיה לעציד ברא הגואל סיכלו וי
ויאבדו עוסי העצבים וכל אשר בוטח בהם בית
ישראל אבל בית ישראל אתס סלא בטחתס בהם בר
ברכו את סהוסיע אתכס מיד עובדי העצבים וכן
בית אהרן והם הכהנים המסרתים את פני ס
בין הלוי ס המסוררים לפני ס בפה ובעלוי יראו

ה החמים סבישראל המצבורדיש בבית ס ללמוד או פירוש יראי ס אשר בכל עם סיבאו להתפלל בבית ס
ברוך ס מכיון כי סס יסכון הכבוד פירוסלים ומסס קצא הוראה לכל סיירחאו ויברכוהו הודו ל
לה כי טוב כי לעולם חסדו זה המזמור יש בו עשרים וססה פסוקים וכלס חותמים כי לעולם חסדו ואמרן דיל
כי כאמרו כנגד עשרים וססה דורות סהיו מבריאת עולם עד סקבלו ישראל את התורה וזן אותס סקגה בהסדו
כי לא היתה תורה בבני אדם סיוון אנתס בעגריה והעב סהתורה ישראל לבדס קבלה כל העולם עומד בזכות
ישראל ולפי הפסוק כי כל אחד יש לו ענין במקומו וכמנאו עשרים וססה לפי הענינים המספרים בזמור ואמר
תחלה הודו לה כל הוי העולם הודו לה כי טוב ומטיב לעולם ומסדו אין לו הפסק כי לעולם הוא וכן פלס כי
לעולם חסד זהו פירושו וזכר אותס עם כל אחד להגדיל לסבח הודו לאלדי האלדים סס המלאכים והס
אלדים לאמר למטה ומנהיגס אותס בחפץ האל והוא אלדים עליהס הודו לאדני האלדים סס הגלגלי
סס אלדים על הספלים ומנהיגס אותס בחפץ האל והוא ארון עליהס לעושה ססמים אחר סהזכיר
סס אלדים והגלגליס ססאות ארון עליהס אמ לעושה ססמים להורות כי אינא קדמוניס כמו סהוא קדמון אלא
סס עלנליס והוא עלה להס כמו סאומריס חכמי המחקר לפיכך אמ לעושה ללמד סאינא קדמוניס אלא הוא
עושה אותס והס חדסיס והזכיר תחלה נפלאות גדולות ואיפסר סהוא כלל לאמר זכר אחריו והכסר ר' אברהם
בן עזרא פירס לעושה נפלאות סהס נפלאות מעין האדם והס עגלות הכבודות סהס נבא ססמים ופירוס ל
לעושה ססמים הרקיע סהוא סמי הארץ והנרא בעיני כי אמ לעושה נפלאות גדולות לבדו על הנורות סאינא
גופות ולא בנפות והס הסכליס הנפדריס והס הנפלאות מעין האדם כי לא תסיג עין האדם אלא מה סהוא
הומר והגלגליס והכוכביס סס חומר זך ותסיג עין האדם אבל הנורות סהס בלי חומר לא תסיג עין האדם
ואף עין המחסבה תלחה להסיג לפיכך קראס נפלאות גדולות ואמר לבדו כי הוא לבדו נסג עליהס וכל סא
סזר הכוכביס תחתיהס והס קיוס הענאס ברנן האל ססס אותס איס במקומו הראוי לו לפיכך אמר כי ל
לעולם חסדו כי הנא סס חסד סזל על בראיו והס לעולם אין להס הפסק לעושה ססמים אחר כן סז
הזכיר ססמים והוא כלל הגלגליס והכוכביס ואמר סהוא עשה אותס והוא חדסס בתבונתו ועשה בחדוסס
ואמר חסד לעולם כי אין להס הפסק זהו כי לעולם חסדו

וכן אמר ירמיהו הנביא במגילת איכה בעודו מתנבא
 על גלות בבל ראה חרבן בית סני ואמ' מימי וממתי
 בית אדום על דרך גיוס כמו סמך בחור וכן אמר ר"ע
 בית אדום זו קסרין יוספת בארץ עוף זו רומי וכ' אמ'
 זה המסורר בעודו מתנבא על גלות בבל ראה גלות
 טיטוס ואמר זכור ה' יום חרב ירוסלים מהיו
 אנמרים אלנו לאלנו ערנו ערנו עד היסוד בה כלומר הח
 החריבו והפילו בנין ירוסלים עד סנגלה היסוד אשר
 בה בת בבל עתה סב למלכות בבל ואמר סת
 סתיה סדודה ואמ' אשרי מיטלס לך והוא דריוס המ
 המדי סהחריב בבל אשרי סיאחו על דרך ח
 חכזריות כמו סהיו סס חכזרית על ישראל וכן אמר
 יסעיהו הנביא הנכח מעיר עליהס את מדי וגו' ואמ'
 וקסנות נערים תרטסנה לדוד חודך בכל לב
 לבי בכל דעתי וסכלי וכן חזמך בג'וי נגד חלדים
 והס הסופטיס וחכמיס כמו עד חלהי יבא דבר ס
 סניהס הסודחה תיהס ב' ב לבדו חו עס הסס והמומ'
 בפס אשתחווה אל הבית סהיה בן חארון על
 חסדך ועל חמתך חסר הוא סכתן לנ המלוכה וחמת סקיוס לנ דנר המלוכה כחמר הבטיחו חריו סעברו
 עליו ברות רבות ומכולס חזילהו
 כמו ספוך כי הגדלת על כל חמתך סמך וכן מקוס סס קבר כמו קבר סס לי יועקו חלהי ידענוך ישראל לי
 יועקוך ישראל חלהי ידענוך חף חס נריך תחכלס וכמו סס רביס כמו סכתבארנו בספר מכלל חלק חקדות
 ופי' ספסוק לענין סחמ ועל עמיתך כמו ספירסו סקיוס מה סהבטיחו חמר על זה הגדלת סמך על כל
 חמתך סחתה חומר ועיוס ומקיוס ועל זה הגדלת סמך סיאמרו חכל גדול ה' סכל מה סחמר עוסה כ
 כמו סעסית עמי מה סהבטיחו חריו חסר חמר חכל כי לא תהי לנ המלוכה כי ראו עלטולי גדול וזה ספירו'
 חנה חנראה בעיני בססוק זה ומפרסיס חחריס פרסו כי הגדלת סמך וחמתך וחכס ר' חברהס בן עזרא פיר'
 חאודה סמך סס סעסס הנכתב חחוננ בקרחה וננה הטעס כי הגדלת סמס סחמית למסס על כל סס סיס נך
 ססס סמות חתואר ולחלה ספירוסיס חינו דבק הטעס למה סחמר על חסדך ועל חמתך
 ביום קרחתיו ביוס סהיתו בצרה נע וכד וקראתי חליך ועניתני וחוספתני במרחב תרהיבני בספסי עח בזה
 הדבר תחוקני בספסי בעו כלומ' כתת חוק גדול בספסי על חמונתך כי ידעתי כי חין זולתך וחתי רוחה ומסג
 ומסניח בעניני בני אל' ידוך ה' בזה הדבר סעניתני מחננה וקיימת לי דברך הטוב בדבר המלוכה ידוך
 כל מלכי ארץ היודעים חותי כי סמעו חמרו פוך סחתה סבטחתי במלוכה וכסראו חותי נע וכד וסחול יודף
 חחרי לחרגי כוחסיס ממלכותי ויהי רחוק בעיניהס סיוכל להיות ועתי סחיימת לי דברך חנוב ידוך וזה ספנ
 ספסוק מוכיח ספי ספירסתי בססוק על כל סמך חמתך ויסירו יחמרו סיר ותחלה לה' כי בידו חכל לה
 להססיל ולחנניה ויחמרו תמיד כי גדול כבוד ה' כי במלוך דוד כתיב ויחא סס דוד בכל חארנו ובסחדס ממכ'
 סחדו מחאל כי סכירו כי מה חיתה זאת סהמליכו חחר סכוחסו ממנו כל חדס וכן סלח חירס מלך כנר לסלמ
 לסלמ וחמ' בריך ה' וגו' חסר כתן לדוד חמלך בן חכס חנה מתוך גדולת דוד ומלכותו חודה חאל כי חוא עס'
 ססמיס וחארן כי רס ה' חו יודו כי רס ה' וספל ירחה ומסגיה בתחונניס ולא כמו סהיו חומריס עביס
 סצר לנ ונבחה ממרחק יידע חבין ספעול ססקל וחלמנה לא ייטוב פי' וחוא נבחה וממרחק ססס ססמיס סס
 מסס יודע דרכיו לבני חדס וחמפרסיס פירסו יידע יסבר כמו יודע ב'ס חכסי סכות חס חליך חמר
 בסחיתו חולך בקרב בריס סחיתו קרוב למות חתי תחיני חף על חריב על חפס ועל חמתס ותוסיעני ימינך

אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי : ו
 וזכור ידוד לבני אדום את יום ירושלים האומרים
 ערו ערו עד היסוד בה : בת בבל השודרה אשרי
 שישראל לך את גמולך שגמלת לנו : אשרי שיאח
 שיאחו ונפץ את עולליך אל הסלע לדוד
 אודך לבי נגד אלרים אומרך : אשתחווה אל הו
 היכל קדשך ואודה אה שמך על חסדך ועל אמ
 אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך :
 ביום קראתי ותענני תרהיבני בנפשי עז : יודוך י
 ידוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך : ויטירו ב
 בדרבי ידוה כי גדול כבוד ידוה כי רס ידוה וספ
 וספל יראה ונבחה ממרחק יידע אמ אלך בקרב
 צרה תחיני אף על איבי השלח ידך : ותושיעני
 ימינך

24

חסדך ועל חמתך חסר הוא סכתן לנ המלוכה וחמת סקיוס לנ דנר המלוכה כחמר הבטיחו חריו סעברו
 עליו ברות רבות ומכולס חזילהו
 כמו ספוך כי הגדלת על כל חמתך סמך וכן מקוס סס קבר כמו קבר סס לי יועקו חלהי ידענוך ישראל לי
 יועקוך ישראל חלהי ידענוך חף חס נריך תחכלס וכמו סס רביס כמו סכתבארנו בספר מכלל חלק חקדות
 ופי' ספסוק לענין סחמ ועל עמיתך כמו ספירסו סקיוס מה סהבטיחו חמר על זה הגדלת סמך על כל
 חמתך סחתה חומר ועיוס ומקיוס ועל זה הגדלת סמך סיאמרו חכל גדול ה' סכל מה סחמר עוסה כ
 כמו סעסית עמי מה סהבטיחו חריו חסר חמר חכל כי לא תהי לנ המלוכה כי ראו עלטולי גדול וזה ספירו'
 חנה חנראה בעיני בססוק זה ומפרסיס חחריס פרסו כי הגדלת סמך וחמתך וחכס ר' חברהס בן עזרא פיר'
 חאודה סמך סס סעסס הנכתב חחוננ בקרחה וננה הטעס כי הגדלת סמס סחמית למסס על כל סס סיס נך
 ססס סמות חתואר ולחלה ספירוסיס חינו דבק הטעס למה סחמר על חסדך ועל חמתך
 ביום קרחתיו ביוס סהיתו בצרה נע וכד וקראתי חליך ועניתני וחוספתני במרחב תרהיבני בספסי עח בזה
 הדבר תחוקני בספסי בעו כלומ' כתת חוק גדול בספסי על חמונתך כי ידעתי כי חין זולתך וחתי רוחה ומסג
 ומסניח בעניני בני אל' ידוך ה' בזה הדבר סעניתני מחננה וקיימת לי דברך הטוב בדבר המלוכה ידוך
 כל מלכי ארץ היודעים חותי כי סמעו חמרו פוך סחתה סבטחתי במלוכה וכסראו חותי נע וכד וסחול יודף
 חחרי לחרגי כוחסיס ממלכותי ויהי רחוק בעיניהס סיוכל להיות ועתי סחיימת לי דברך חנוב ידוך וזה ספנ
 ספסוק מוכיח ספי ספירסתי בססוק על כל סמך חמתך ויסירו יחמרו סיר ותחלה לה' כי בידו חכל לה
 להססיל ולחנניה ויחמרו תמיד כי גדול כבוד ה' כי במלוך דוד כתיב ויחא סס דוד בכל חארנו ובסחדס ממכ'
 סחדו מחאל כי סכירו כי מה חיתה זאת סהמליכו חחר סכוחסו ממנו כל חדס וכן סלח חירס מלך כנר לסלמ
 לסלמ וחמ' בריך ה' וגו' חסר כתן לדוד חמלך בן חכס חנה מתוך גדולת דוד ומלכותו חודה חאל כי חוא עס'
 ססמיס וחארן כי רס ה' חו יודו כי רס ה' וספל ירחה ומסגיה בתחונניס ולא כמו סהיו חומריס עביס
 סצר לנ ונבחה ממרחק יידע חבין ספעול ססקל וחלמנה לא ייטוב פי' וחוא נבחה וממרחק ססס ססמיס סס
 מסס יודע דרכיו לבני חדס וחמפרסיס פירסו יידע יסבר כמו יודע ב'ס חכסי סכות חס חליך חמר
 בסחיתו חולך בקרב בריס סחיתו קרוב למות חתי תחיני חף על חריב על חפס ועל חמתס ותוסיעני ימינך

ונתן ארצם לגולה כי לעולם חסדו: גולה לי
 לישראל עבדו כי לעולם חסדו: שבשפלינו זכר
 לנו כי לעולם חסדו: ויפרקנו מצרנו כי לעולם
 חסדו: נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו:
 חזרו לאל השמים כי לעולם חסדו: על נח
 גהרות בכל שם ישבנו גם בבנינו בזכרנו את ציון
 על ערבים בתוכה תלינו כגורתינו: כי שם שאל
 שארנו שובנו דברי שיר ותולדנו שמחה שירו
 לנו משיר ציון: איד נשיר את שיר ירוה על אדם
 ארמת נבר: אם אשכחך ירושלים תשבח ימיני:
 תרבו לשוני לחי אסלא אזכרבי

כי חסד הוא תוספת הטובה וצדו הארץ סכתן להם ה
 הוסיף בטובתו כי לא נתנה לאברהם אבי אלה מעבר
 הירדן והלחה שהיא ארץ סבעה מים ועוד סלם גויס
 קיני קניזי קדמוני ואותם סלסא לא יהיו להם עד ל
 לעתיד לבא סיהי מגבול ארץ ישראל ואעפ כן בעו
 בעולם הזה היו תחת דוד מלך ישראל כי פירסו דול
 כי קיני מעטו וקניזי וקדמוני מעמון ומואב והנה מ
 מה סכתן לאברהם אבינו עשרה עממין הסלסא את
 הקיני והקניזי והקדמוני והסבעה עממין את החתי ו
 ואת הפרזי ואת הרפאים ואת האמרי ואת הגרגסי ו
 ואת הכנעני ואת היבנסי והנה לא זכר קניזי ואמרי דול
 כי הרפאים סוכר אלו קניזי אכל מעבד הירדן מורחה
 לא כצן לאברהם אבי דבר וכתן לישראל לכחלה ארץ
 סיחון סהינה ממואב תחלה וכן כחן להם ארץ עונ
 מלך הבצן וזה היה חסד מלכו ולפי לא זכר בזה המן
 ה וזמן ממלכות כמו סוכר ב ז עוד סלמעלה ממנו ל

לפי סלומ בזה המזמר כי לעולם חסדו וממלכו כנען סכתן להם חמת לא היה חסד כי כבר נתנה לאברהם אבי
 אכל ארץ סיחון ועונ מלך הבצן סלא נתנה לאברהם ונתנה להם זה היה חסד גולה לישראל עבדו
 כטל הארץ מהס שהיו עובדי אלילים ונתנה לישראל סיהי עובד האל לבדו שבשפלינו ועוד חסדו ג
 גדול עלינו כי כטינאו מהארץ בינוכינו ובזטאיתינו והיינו בגלות בספל זכר לנו ברית אבות כמו סכ ואף גס ז
 זף בהיותם בארץ אויביהם וגו' ואמ זה על גלות בבל או על זה הגלות והוא הנכון ואמ זכר ויפרקנו עבד ב
 בזקום עתיד כמנהג בני אבות דברי דול לזרעך כתתי את הארץ הזאת אתן איך כתו כאן אלא כתתי מכאן ס
 סמאמיו ס' הקבה מעטה ויפרקנו הנה חסדו הגדול היה עמנו בגלות לחיותינו בין הגויס ועוד חסד
 גדול מזה סיהיה חסד לעולם סיגאלינו מצרינו ולא ימים חסדו ממנו עד עולם גוחן לחס אחר סספר
 חסדו על ישראל אמ בתכלית המזמר חסדו על כל הזייס כמו סחמ בתחלת המזמר חסדו על כל העול כן אמ'
 ע הנתן לחס לכל בשר וזה חסד גדול מאתו לכבדאיש סמכין מזון לכל בריאה ובריאה מזון הראוי לה ואמ'
 דודו לאל השמים כי מן השמים יבא המטר שהוא סבת כל מזון כמו סכ כי כאשר ירד הגסס והסלגתן ה
 הס ייש דל גובה האויר והוא אל השמים והוא יבנה פירד המטר מן השמים והוא חסד גדול סחין לו הפסק זהו
 כי לעולם חסדו על כהרות בבל זה המזמר כאמ' על לסון הלויס המסודרי אס' גלו בגלות בבל וא
 ואמ' על כהרות בבל היינו סס מצבודדי יוסביס וסוממיוס גס היינו בזכיס את ציון על ערביס
 ערבי כחל כי הערביס גדליס על ספת הנחרו וכסהינו יוסביס על ספת הנחרו וכנודותינו בדינו לעורר סיר
 כמנהגו בציון וכסהינו מעליס על לבנו ציון היינו כוטסי כנודותינו מרוב יגון והיינו תוליס אותס על הער
 הערבי והיינו יסבי וביכיס ופי בתוכה בתוך בבל בני סס סאלונו לגזרת פעל כמו וסאלך לאמ' כסהינו
 מובאיש ארצנו הברליס הסוביס אותנו והיו אומריס לנו סנסיר להס מסיר ציון אז היינו ביכיס ואומריס להס
 איך כסיר ופי ותוללינו סמחה היו סואליס אותנו דברי סיר וכנודותינו סתלינו על הערביס היו סואליס אות
 ארצנו סנסמח בהס ויס מפרסיס תוללינו כמו יללתינו יהיה תוללינו בסקל תוסבנו כלומ תחת יללתינו היו
 אימריס לנו סנסמח איך כסיר ארמת ככר ארמת אל ככר הסך סיר ה' אם אסכךך תסכך ימינו
 פי הסכך הנגזו כי הימין כונגזת יתרי הכנוד הדבק לסוני סלא תוכל לדבר ולסיר סיר אס לא אזכור
 ח'כך וא'אב! עליך ולא אס ר על ראס סמחתי כסאסמח כסוס סמחה אזכור אכל ירוסלי ואעלהו על ראס
 הסמחה עד הנה דברי הלויס והסלסא הפסקוי האחרוני הס דברי המסודרי ובעודו מתאבל על גלות בבל ראס
 ברח ה זדס גלות בית סני סהינה על ידי ארוס כי טיטוס חרבה סהינה ממלכות רומי סחא עבני ארוס

קל

גם שם ירד תנחמי ותאחזני ימינך ואבר אף ח
 חשך ישופני ולילה אור בעדני גם העד לא יח
 יהשיך ככך ולילה ביום יאיר כדשכר באורה :
 בי אתה קניית כליותי הסכני בבטן אמי אודך
 על בי נוראות נפלאותי נפלאם מעשיך ונפשי יד
 ידעת מאד לא נכחד עצמי ככך אשר עשיתי ב
 בסתר רקבותי בתחתיות ארץ גלמי ראו עיניך
 ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא ארד בדם

ואחרית יש הוא המערב ואמ' באחרית יש רל' סוף ה
 העולם כי היס סובב הארץ ואחרית יש הוא העולם
 כלומר אם אלך ממזרח למערב ברגע אחד לא אוב'
 ללכת בלתיך כי בכל מקום תכחני ודיך ותאחזני ימי
 ימיניך גם שם ירד תכחני ותאחזני ימיניך מסור'
 הוא ואמר אך חוסף יטופני ולילה ואור בעדני י
 יטופני מגזרת נספ סניס סרטיס וענין אחד נספ ו
 נספ כמו כמל ומיל נספ ופיך אמר אם חומר ואהם
 ואחטב כי חוסף יחטכני ויסתירני סלא תראה או
 אותי ומעמי ומחטבותי ולילה אור בעדני הלילה ס
 סהוא חוסף הו' אור בעדני ותראה בלילה כמו ביו'
 גם סנה הענין וסלס ורבע להודיע כי כן הוא ב

כי אין חסך ואין בלמות להסתר מלפניו לא יחסוך פועל יוצא פי' לא יחסוך דבר ממך סלא תראהו כי הכל ס
 סוה נגדיך והלילה כמו היום יאור לך כהסכה כאורה אלנו סני כפינ הס כפי הדמיון כמו כמוך כפרעה כעב
 כעבד כאלכיו כמלנה כלנה והדומים להס והוא דרך קצרה רל' זה כזה זה כזה בי אתה ואיך יסתרו
 מחטבותי ממך ואתה קנית כליותי ואמר קנית כליותי כי הס תחלת המהסבה כי הכליות יוענות והלב נומר וא
 ואס אתה קנית איתס איך יסתר ממך מה סהס יוענות ועוד כי אתה ססוכני בטן אחי סהיא מקום הסך ואין
 סס אור ואס סס ינרתכי ובעצמות וגידים סוככתי איך לא תדע כל הסתרים ויס אומרו' כזכר כליותי מסני ס
 סהס תחלת היצירה בגוף האדם כי הס כמו סני סרני הגלגל אודך כי כראות עלילו כוראות יס ביצירתי
 ואודך עליהס כי כפלא' כפלאיס מעסיך וכפסי יודעת מאד טעס מאד דבק עס כפלאיס מעסיך כלומ' מע
 מעסיך כפלאיס מאד וכפסו יודעת כלומ' כפסי המסכלת אמר' אעפ' סכסאר החיוס כפלאיס מעסיך אין בה
 בהס מי סיכיר אבל בי נתת הנפס המסכלת על סאר החיוס והיא תדע מעסיך הנפלאיס ותודה לך עליהס וכ
 וכוראות היצירה הס ככרוס לחכמים כל אבר ואבר נברא בחכמה ועל התכונה סנברא הוא לצורך ולתועלת וכ
 וכל אדם צריך להתצונן בהס ומתוך כך יכיר כפלאות היוצר ויודה לו עליהס ואס באתי לספר בזה החבור ת
 תכונת האברים ותועלת ומוג הכחות ותעלת' יאריך הספור אבל המסתוקק להס ימצאס בספרי ההכמים
 לא גבחד לא ככחד מענין לא ככחד מאלדני עממי העין' כקראת בקמץ חטף ויס מפרס'ס איתו כמו ע

עממי בפתח הקטן ספי' גופי אמר לא ככחד גופי ממך כלאסר עסייתי בסתר בטן אחי וכל סר דקמתי בתחתי'
 ארץ והוא הרחס סהוא מקום סכל ואפל כמו תחתיות הארץ וכן ואוסף אחד בארץ רל' ספל כנגד האוספים ס
 סל מעלה ופירו' עמתי מענין עסו דדי בתוליהן סהוא הכתיסה והמחיטה ואמר זה הלסון בענין היצירה כמו
 סדמה איתו לחתיכת החלב והקפותו כמו סמקפס ומעסיס איתו בידס כי הטיפה הראסוכ' ניתכת וניגרת ואח'
 כן תסוב קפואה כמו הגביכ' מן החלב ואמר בו דקמתי דמה מעסה היצירה בגידים ובעצמות ובעור למ
 למעסה הרקמה על פניס רביס הוא ועל מהלכיס מסתבבים' והחכס ר' אברהם פי' עממי כחי רל' הכח סהוא ט
 טרס המעסה במדה צכח הזקן כנוער ובכח הדיבור כנולד כן הוה היוצר בכח טרס סינא לידו מעס' וזה נכחד
 וכעלס ממראה העין גם ממראה עיני הלב ואעפ' ממך לא נכחד גלמי ראו היא הטפה הקפואה קודס
 סינורו בו האברים כמו סנקרא העץ גולס טרס סנעסה כלו ואמ' ראו עיניך סנתת בה כח להתיצר בה האגרי'
 ועל ספרך כלס יכתבו לפניך הס ידועיס כמו הדבר הכת' בספר' ופי' כל האברים טרס ציורס דס ידועיס לפ
 לפניך ימי יצרו' בימים רביס תהיה יצירת האברים כי אינכ נוצרים ככעס אחת ולא אחד בהס הימים סינורו
 בהס לאל הס אחד כי כולס ידעתי ברגע אחד והכתוב ולא באלף' ופי' ולא אחד בהס סלא ידעו טרס היותו ו
 והחכס ר' אברהם פי' הכתוב כן לא הוה אחד באברים ככר וכבדל בעולס בתחלת יצירתו וכולס היו סס ככח ח
 התולדת ולא הוה העין והאוזן או אחד מסאר האברים ככר וכבדלו ואעפ' סהוא באותו הגולס

ידיה יגמר בעדי ידיה חסדך לעולם מעשי ידך
אל תרף

למנוחה

לרד מזמור ידוד חקרתני ותדע
אתה ידעת שבת וקומי בנתה לרעי מרחוק: אר
ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסבנת: כי אין מלח
בלשוני הן ידוע ידעת בלה: אחור וקדם צרתני
ותשת עלי כפכה: פלאיה דעת מומני נשגבה לא
איכל לה: אנה ארץ מרוחך ואנה מפניך אבר
אברך: אם אסה שמים שם אתה ואציעה שאול
הגד: אסא בנפי שחר אשכנת באחרית ים:

זו יגמור בעדי כמו סחל להיטיב עמי כן יגמור
חסדו בעדי ה' ענין קריאה ה' חסדך יהי עמי לעולם ו
ואני סאני מכיר בטובך וכי אני מעסיך כי אתה עם
עסייתי ואצח גדלתני והמלכתני אל תרף חסדך ממ
ממני למנוחה לדוד מזמור ה' חקרתני ית
ידע חקרת לבני וידעת אותנו כמו סכ' אני ה' חוקר
לב צמח כליות אתה ידע סבתי וקומי הזכיר
מצנעת האדם היטיבה והקיימה כי בחפץ האדם יסב
ויקום כי כסיסב מרבה לקום חוטב בלבו הדבר סבב
סבבצורו ירבה לסבת והנה חפץ האדם ומחטבו ידע
האל ויבין אותם למרחוק כלום קודם סאחסו לרעי
למחסני מן וברעינו לב' ארחי ורבעי הוא
מהלכי ביום ורבעי הוא סוכבי בלילה שהוא רונף ב
צמטתו תרגו ותרבץ ורבעץ והנה הזכיר ארבע תנוע
תנועות האדם שהם היטיבה והקיימ' וההליכ' והסכיבה
כי לעולם ינוע האדם מו' לזו ופי' זרית סבבת מן זר

אל

זה סביב כלום כל תנועותי ומחסותי ידעת כי אתה סביב נפשי וסביב מחסבי וכל דרכי הסכנת הרגלת כמו
ההסכן הסכנתו אמ' ידעת בכל דרכי האדם המורגל בדבר היודע אותנו והחכם הכוזרי כת' כן יחטוב אדם כי
כל אנדיו מוסמים בחכמ' וסדר וסיעור ויראה אותם כסמעים לחפצו והוא איכנו יודע מה סראוי להניע מהם
על הדמיון סירבה לקום וימצא כל האברים כעצמי הסומעים כבד הקימו גפנו והוא לא ידע האברי ההם
וכן כסירבה ללכת או לסבב וסאר המצבי ללזה רמו אמרו ארחי ורבעי זרית וגו' ואדני אבי זל פי' ארחי אחר
וקדם ורבעי ארבע רוחות מעלה ומטה ימין ושמאל זרית מן אזרה לכל רוח אמ' כי בזה הסכנת ותקנת והיע
והועלת עניני בססצ הסדרין סזרית לי לכל עבר סלא היו לי מחד אחד והחכם ר' אברהם בן עזר פי' וכל דרכי
חמס ההיגסות סנתן לכל אבר הרגסו והרגיל אותנו בזה וכך לכל אבר מסאר האברי מה סיעסה אבר זה לא
יעסנו אבר אחר בי אין מלה המלה איננה עדין ב' סוכי לא החילותי לדבר ואתה ידעת בלה כלומר כל
המלה סאני רונה לדבר או פי' אני חוטב הדבר בלבי ואתה ידעת מחסבי והדבר סאני מוניא בפי' אין בלסוני
להוציאו במחסבי ואתה ידעת מה סאנניא בפי' ואני לא ידעתיו אעפ' ס' סוכתינו כמו סאמ' סלמה לאדם מערבי
לב ומה מענה לסון חה ספי' הוא סככון אכלי אחור וקדם צרתני ענין כרה יתסת עלי כפכה כמו סע
סעוסין לגבינה ער וכגינה תקסיאני ח'ל ותסת עלי למדת האורך ספס לעובר מדה פלאיה כן כתוב
צקרי פליאה ואחד הוא אלא סהס סכי מסקלי כי סכתו מן והוא פלאי יאמ' פלאי לזכר ולנקבה פלאיה והקרי פ
פלאי לזכר בסקל כביא פליאה לנקבה בסקל כביאה ואמ' דוד פליא דעת ממני זאת הדעת פליא ממני ונסגבה
לא אוכל לה וידעת היא יצירת גוף האדם בארבעה טבעי' זה הפך זה חה כנגד זה והס חמס והקור והלחות וה
והיובס והאל בזכמתו יצרט צנוף הנזר ומזגס כדי סיתקחס הגוף בהס והחכם ר' אברהם בן עזר פי' אלה סני
הפסוקי דבקי' למה סאמ' למעל' ארחי ורבעי ופי' צרתני מן וצרת עליה אל תצורס אמ' צרתני אחר ופכיס ות
וצסת עלי כפכה ואין מכור ומנוק מזה ר'ל סאין לי מעמד ומהלך בלתך ואמ' פליאה דעת ממני זאת הדעה ו
והמחסבה היא אנה אלך כי אין יכולת באדם ללכת חס לא יוליכהו הרוח על כן אמ' אנה אלך מרוחק והטעם
כמו מפניך אנה מלרע וכך אנה אכחנו עוליס והסאר כלס מלעיל אמ' אנה אלך מרוחק חס אחסוב
ללכת ולהס צר מרוחק או לבירה מפניך והטעם כפול במלות סונות חס אומ' לעסו זה לא אוכל כי אתה כמצא
בכל מקום ומקום לא יכילך אם חסך חס אעלה כתרע' חס אחסוב סאוכל לעלות בסמים וסס אעל' ולא
אמצאך סס ואתע' סאול ואס אחסוב סארד סאול והוא עמקי הארץ הנך סס ואמ' ואתעבה לפי סס
ס' סאול מצע ארד במותו והנה זכר העגול והמונק וכל כמצא חס כן לא אוכל ללכת סלא אפגע בך אשא
ככפי סרר חס אמרתי אקח ככפי סרר ואעוף בהס ממרחק למערב חס אמנאנו הגה לא אוכל ללכת בלתו כי ב
בכל מקום הוא ואמ' ככפי סרר כי הסרר מתפסס כרגע ממוריה למערב'

שְׁמַרְנִי יְדוּחַ מִיַּד רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמֹסִים תִּגְעַרְנִי אִשׁ
 אֲשֶׁר חֲשַׁב לְדַחֹת פְּעַמָּי: טָמְנוּ גַּאִים פֶּחַ לִי וְחַבֵּ
 וְחַבְלִים פָּרְשׁוּ רֶשֶׁת לַיָּד מִעֲגָל מִקְשִׁים שְׁתִּי לִי וּח
 סָלָה: אָמַרְתִּי לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲתָהּ הָאֹיֶנָה יְדוּחַ קוֹל
 תַּחְנוּנֵי יְדוּחַ אֲדָגִי עַו יְשׁוּעָתִי סִבְתָּה לְרֹאשֵׁי בָּיִם
 נִשְׁק: אֵל תִּתֵּן יְדוּחַ מֵאוֹיֵי רָשָׁע וּמִכּוֹ אֵל תִּפְקֵ יָדוֹ
 יִרְוֹמוּ סָלָה: רֹאשׁ מִסִּבְי עִמָּל שִׁבְתִּימוּ יִכְסְמוּ: יָם
 יִמוּטוּ עֲלֵיהֶם גַּחְלִים בְּאֵשׁ יִפִּילֵם בְּמַהֲמֹרֹת בַּל
 יִקּוּמוּ: אִישׁ לְשׁוֹן בַּל יִכּוֹן בְּאַרְץ אִישׁ חֲמֹס רַע יַעַז
 יִצְוֹדְנִי לְמִדְחָפוֹת: יִדְעֵת כִּי יַעֲשֶׂה יְדוּחַ דִּין עֲנִים
 מִשִּׁפְטֵ אֲבִיוֹנִים: אֲדָ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ ו
 יִשְׁרִים אֶת פְּנֵיךָ: מִזְמוֹר לְדוֹד יְדוּחַ קִר
 קִרְאֲתֶךָ חוֹשֶׁה לִי הָאֹיֶנָה קוֹלִי בְּקִרְאֵי לְךָ: תִּכְנֹ
 תִּכְנֹן תְּפִלָּתִי קִטְרֹת לְפָנֶיךָ בְּשִׂאת בְּפִי מִנְחַת עֵר
 עֵרֵב: שִׁיתָה יְדוּחַ שְׁמֵרָה לְפִי גַעֲרָה עַל דַּל שִׁפְתֵי
 אֵל תֵּט לְבִי לְדַבֵּר רַע לְהִתְעוֹלֵל עַל לֹוֹת בְּרִשָׁע
 אֶת אִישִׁים פְּעֻלֵי אֶן וּבַל אֶלְהֵם בְּמַנְעֵמֵיהֶם:

שְׁמַרְנִי ה' מִיַּד וְאֲחֵר סַסְפֵי רַעְיוֹתָיִם הַתְּפַלֵּל ל
 לֹאֵל סִימְרָהִי מֵהֵס פֵּהֵס חֲסַב לְדַחֹת פְּעַמָּי בִּיד סֹא
 סֹאֵל טָמְנוּ גַאִים סֹאֲמִרוּ וּלְכֹו סֹאגִירוּ בִּיד ה'
 הַמֶּלֶךְ לַיָּד מִעֲגָלִי לְמַקּוֹס סִיחִים מִעֲגָלִי וְאִסּוּרוּ בּוֹ כ
 כִּמוֹ סֹאֲמֵר וְיִלְחוּ אֶת מִקּוֹמוֹ אֲסֵר תִּהְיֶה רַגְלִי
 אֲבֹרְתִי לִי כִסֵּהִיִּתִי סוּמַע סֵהֵס מֵאֲרִבִּים
 לִי בְּכָל הַמִּקּוֹמוֹת אֲמַרְתִּי לִי אֵלֵי אֶתָּה אֶתָּה חוֹק וְת
 וְתִקְפִי אִין לִי חוֹק לְהַמְלִט מִיַּד אֵס לֹא תַעֲזוּרִכִי אֶתָּה
 יָהּ עֲנוּ בָּיִם סִיבְחוּ עֲלֵי בְּבִלִי כִסֵּק בְּרִימָח וּבַחֲנִי
 וּבְכָל כְּלֵי מִלְחָמָה תִסָּךְ לְרֹאשֵׁי כְלוּמֵר סִתְּהִים כּוֹבֵב
 יִסְנַע לְרֹאשֵׁי סְבוּתָה עֵבֵר בְּמַקּוֹס פִּתִּיד וּכְמוֹהוּ רַבִּי
 אֵל תִּתֵּן הַיּוֹד דְּגוּסָה עַל מִסְקַל מִסְמְנֵי הָאָרֶץ א
 אֲמֵר אֵל תִּתֵּן לִי תִלְוָתִי כִי תִלְוָתִי הוּא לְלַכְדֵנִי וּמִמו
 אֵל תִּפְקֵ אֵל תּוֹכִיא לְאֹר מִחֲסִבְתֵּי יְדוּמו סֵלָה מֵאֵס
 תִּהְיֶה מִחֲסִבְתֵּי יְדוּמו וְיִסְאֵן רֵאֲסֵס הוּא וְחִבְרִיו תִּפְר
 תִּפְקֵ תּוֹכִיא כִּמוֹ חִפְקֵ רִכּוֹן מֵה' רֹאשׁ מִסְבִּי
 לְכִיִּסְזֹכֵר רִסַּע יִחִיד וְהוּא דוֹאֵג כִּמוֹ סִפְרִפְנוּ בְּתַת
 בְּתַחֲלַת הַמִּזְמוֹר אֲמֵר רֵאֲסֵס מִסְבִּי זֶה הוּא הִרְסַע מ'
 סֵהוּא רֵאֲסֵס הַסּוֹבְבִים לִי לְלַכְדֵנִי עִמָּל סִפְתִּימוּ יִכְסְמוּ
 הַסִּקֵּר סִמְדֵבֵר עֲלֵי הוּא וְחִבְרִיו הַסִּקֵּר הֵהוּא יִכְסֵה א
 אֶתָּס וְיִפִּילֵס יִמוּטוּ עֲלֵיהֶם גַּחְלִים מִן
 הַסְּמִים כְּלוּמ' אֵף ה' וְחִמְתֵּן בָּאֵס יִפִּילֵס עִמָּל סִפְתִּימוּ
 סוֹכֵר בְּמַהֲמוֹרוֹת בְּסוּחוֹת עִמוּקוֹת יִפִּלֵס סֵלָה יִקּוּמוּ
 מֵהֵס וְכֵן בְּדַבְרֵי רַבִּיִּכֹוֹל' בְּרֵאֲסוּכָה הִיוּ קוֹבְרִים א

אֶתָּס בְּמַהֲמוֹרוֹת כְּתֹאכֵל הַבַּסֵּר מִלְקַטִּין הַבַּסֵּר וְקוֹבְרֵי אֶתָּס בְּאֲרוֹנוֹס אִוֵּשׁ לְסוֹן זֶה דוֹאֵג סֵהִים
 בְּכָל לְסוֹן בַּל יִכּוֹן בְּאֲרֶץ כְּלוּמ' לֹא יִהְיֶה כִכּוֹן וְנוֹסֵא בְּאֲרֶץ אֵלָא יִבֹּא לְיָדֵי סְפִלוֹת חֲמֵס רַע יִנְדוּנו לְמִדְחַסְנֵי הִרַע
 סֵהוּא עוֹשֶׂה יִנְדוּ אֶתָּס עַד סִיטִילָחו לְמִדְחַסְפוֹת סִיחִים כְּדַחַף מֵרַעֵה אֵל רַעֵה וְדַעְתִּי כִי יַעֲסֵה וּכְתוּב יִד
 יִדַעַת וּפִירוּסוֹ כְּגַד הָאֵל אֶתָּה יִדַעַת מִחֲסִבְתֵּי הִרְסַע עֲלֵי עַסָּה לִי דִין מִמֶּנּוּ וְהִקְרִי יִדַעַתִּי פִירוּסוֹ אֲכִי יִדַעַתִּי
 כִּי יַעֲסֵה יִה' דִּין עֲבִי מִסְפֵּט אֲבִיוֹנִים כֵּן יַעֲסֵה מִסְפֵּטִי וְדִינִי וְיִנְקַס לִי מֵהִרְסַע אֲדָ כְּדִיקִים בַּעֲסוּתְךָ מ'
 מִסְפֵּט וְנִדְקָה יִתְנוּ טַבַּח וְהוֹדִיאָה לְסִמְךָ וְאֲמֵר אֵךְ הֵס יוֹדוּ לְךָ לֹא הִרְסַעִים יִסְבּוּ יִסְרִים אֶת פִּכִּיךָ לְדְרוֹס אֶתָּה
 וְלַדַּעַת דְּרִכְךָ מִזְמוֹר לְדוֹד זֶה הַמִּזְמוֹר מֵהַעֲנִיין אֲסֵר לְפִכִּיו חוֹשֶׁה לִי מֵהִרָה לִי לַעֲזוּרִכִּי
 וְתִבְצֵן תְּפִילָּתִי כְּקִטְרוֹת מִסֵּאת כְּפִי וּמֵה סֵאֲנִי נוֹסֵא כְּפִי וְסוּטַח אֲלִיךָ תִּחַסֵּב כְּמִנְחַת עֵרֵב וְאֲמֵר מִנְחַת עֵרֵב
 וְהוּא הַדִּין לְמִנְחַת בּוֹקֵר וְאֲסֵר כִּי עֵרֵב הִיָּה בְּחִבְרֵי הַמִּזְמוֹר הוּא לְפִיכֵךְ אִמ' מִנְחַת עֵרֵב וְאֲדוּכִי אֲבִי זֹל פִּירַס כ
 לְפִיכֵךְ אִמ' מִנְחַת עֵרֵב וְאִס מִנְח' בּוֹקֵר כִּהוּגֵן הִיָּה מִקּוֹבֵלֶת וְאִס מִנְחַת הָעֵרֵב הִיָּה טֵהוּרָה וְיִוְתֵר הִיָּה מִקּוֹבֵלֶת
 שִׁיתָה ה' סֵס בְּסִקֵּל חֲכָמָה עֲנָמָה וְפִי סִיתָה ה' מִסְמֵר סֵלָה אֲכַסֵּל בְּתִפְלִתִי אֵלָא כִּמוֹ סֵלָבִי נִכּוֹן אֲלִיךָ
 כֵּן תִּהְיֶה תְּפִילָּתִי נְכוּנָה סִכְתֵּב לְאֲדַס מַעֲרִכִי לֵב וּמֵה מַעֲנָה לְסוֹן נִנְרָה דְגַם בְּחִירֵק לְתַפְאֵרֶת הַקְּרִיאָה וְהַסְּסוֹן
 כְּפֹל בְּעֲנִיין בְּמִלְחָת סוּכוֹת וּפִירוּסֵי דֵל סִפְתִּי כִּמוֹ דֵּלֶת כְּלוּמ' מִפְּתַח סִפְתִּי וְאֲדוּכִי אֲבִי פִירַס מִן דְּלוֹ עִינִי
 לְמִרוֹס וְפִי כְּסִיתָת סִפְתִּי כְּלוּמ' הַדְּבִיר סֵאֲסֵא עַל סִפְתִּי אֵל תֵּט הֵנָּה הַתְּכַלֵּל עַל מַנְאֵהִי סִפְתִּי עִתָּה מֵת
 מִתְּפַלֵּל עַל הַלֵּב כִּמוֹ סֵהוּא עִתָּה נִכּוֹן כֵּן יִהְיֶה לְעוֹלָה לֹא יוֹכֵלֵן פּוֹעֲלֵי אֶן לְהַטוֹתָה

קמ"ג

ולפי מזכר לתפעת הסצטוים וחזי סצט המנסה סמך
 ולא זכר האחר וואמ' עמו כאלו זכרו וכן רבי במקר'
 על זה הדרך בהסרון המלו' במקום סיתבונן הענין
 מהזכור למעלה כמו סכתבנו בספר מכלול אי' דורס
 לכפטי מכל גואלי וקרובי איז טידרוס לכפטי, סמב
 סמבזס טאל לקחת' כי מידמלך לא אמנא גואל אס
 אחת לא תגאלכי לפיכך זעקתי חליך בארץ ה
 סחויס עוד תהיה חלקי בארץ ישראל סאכי בורח ממ
 ממנה ופי' חלקי כמו ה' מנת חלקי וכנסי ובפסוק בא
 בארצות החויס פירסונן הטעס למה נקרא ארץ יסר
 ישראל ארץ החויס הקשיבה אל רנתי אל צע
 צעקתי כמו ותעבר הדנה במחנה כי אמנו ממני אי
 אינני יכול למלך ולעמו סירדפי אחרי
 דוציאה ממסגר לפי סהיה נסגר במערה להודו'
 את סמך כי אחת לברך הנלתי בי יכתירו נדיקיס כ
 כי תגמול עלי ותנילכי יתפארו בי הנדיקיס ויעסוכי
 כתר לראסס כי יאמרו הלא דוד לפי סצט
 בזל לכדי הנילה והוא יחיד או במעט עס עס המלך
 וצמו' בזכור לדוד גם זה המזמור מענין אס
 אסר לפניו ואמר ה' סמע תפילתי באמנותך עכני
 בצדקתך פי' בזמנתך סהצטחתי דברך חמת צדק
 בצדקותך כי אחת נדיק ויסר ותראה כי עמי הנדק
 ועס אויבי העול ואל תבא עתה סאכי בצרה ג
 גדולה אל תבא במסכט עמי אס חטאתי לך אל עתה
 תעניסני כי אני עבדך כי לא ינדק לפניך כל חי אס
 תביט אל

ימין וראה אין לי מכיר אבד כגוס ממני אין דר
 דרש לנפשי: זעקתי אליך ידוה אמרתי אתה כח
 מחסי חלקי בארץ החויס הקשיבה אל רנתי כי
 דלותי מאד הצילני מדרפי כי אמצו ממני: הוצי
 הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי ינת
 יכתירו צדיקים כי תגמול עלי: מזמור לדוד
 ידוה שמע תבלתי האזינה אל תחנני באמונתך
 ענני בצדקתך: ואל תבא במטבט את עבדך כי
 לא יצדק לפניך כל חי: פי דף אויב נפשי דבא
 לארץ חיתי דושיבני במחשכים כמתי עול
 עולם: ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתובם לבי:
 זכרתי ימים מקדם והגיתי בכל פעליך במעשה
 ירך אשחח: פרשתי ידי אליך נבטי בארץ עיפח
 לך סלה: מחר ענני ידוה בלתי רוחי אל תסתר
 פניך ממני ונמשלתי עם ירדי בור: דשמיעני בב
 בבקר חסדך כי כך בשחתי הודיעני דרך זו אל
 אליך כי אליך נשאתי נפשי: הצילני מאיבי ירה
 כי אליך כסתי: להדני לעשות רצונך כי אתה א

כל מעסיו ואיך אנדק לפניך כי רדף דכא לארץ חיתי כאילו הוא לארץ כי

קרובה הוא למיתה במחשכים ירכתי המערה סהיה ינסב בה נחבא סאיז סס אורה והנה הוא כמת סהו'
 בחוסך תחת הארץ ואמר כמתי עולם סמתו זה זמן רב סנאס אדס מהס מהתקומה ומהאחר יותר מאסר מתו
 מזמן קרוב אעפ' סאלה ואלה איז להס דרך תקומה סכבר נסחתה נורת גכס ותהעטף עלי פרסננהו
 בזמנו סלפני זה בתוככי יסתומס לבי כפל הענין במלות סוכות זכרתי ימים כסאני בצרה יסתומס לבי ב
 בצוכי אחי זוכר ימים מקדם סהוטעתה אבותיכו סהיו בצרה גדולה ואכי מתנחס הגיתי בכל פעליך כפעלים ו
 ובכפלות ובזעסס יריך סצסית עמס אהנה ואסיחה ואתנחס בהס ואומ' ללבי כי כן תעסס עמי
 פרשתי ידי בארץ עיפה כמו ארץ הנמאה סהיה מתארה ומחלת למטר כן כפטי נמאה ומחלת לך כדר
 עכני כי קרוב אחי מן המות לפיכך צריך סתמחר סתעכני כי בלתי רוחי כמעט אמות אל תסתר כניך סמס
 תסתר פניך מעט וככסלתי עס יורדי כור הסמעני בבוקר עת הנרה הוא נקראת ערב ועת היסוע'
 הוא נקראת בקר דרך זו אלך אנה אלך אנה אברח מפני הרודפים חחרי נסאתי כמו חלני הוא כוסא את ככסנ
 עכינו ענין התחלתי והתקוה הצילני מאויבי אמר הצילני מאויבי ה' כי לא גילתי ריבי לבני אדס כי סוא
 תסועת אדס לא כסיתי מהס ואלך לבדיך גליתי טעס חליך כיסיתי חליך צעקתי בסתר ובמכסה מבני אדס ל
 למדני לעסות רנוך בצס על תסועת הגוף ובקס גס כן על תסועת הנפס ואמר סילמדהו יעודהו בלמ
 בלמוד החכמה כדי סידעוהו מהו רנון האל ויעסס

יהלמני עדיק הסד ויזכרני שמן ראש אל יני רא
ראשי כי עוד ותפלתו ברעתייהם: גשמוטו בידו ס
סלע שגטייהם ושמעו אמרי כי נעמו: כמו פלח ו
ובמע בארץ נפורו עצמיני לפי שאול: כי
אליד ירוה אדני עיני בכה חסיתי אל תער נפשי
שמרני מדי פח יקשו לי ומקשות פעלי און: יפלו
במכריו רשעים יחד אנכי עד אעבור: משביל
לדוד בהיותו במערה תפלה: קולי אל ידוד ואוע
אזעק קולי אל ידוד אתחנן: אשפך לפניו שיהי צ
צרתו לפניו אגיד: בהתעטף עלי רוחי ואתה יד
ידעת נתיבתי בארחו ויהלך שמני פח לי חביש

ואמ' אל תט כי אם לא יעזרו להכין לבבו הרי הוא
כאלו מטה לבו להתעלל עלילות ברסע לעשות מע
מעסה הרע ובל אלהם במנעמיהם סלא איתחיה לא
לאכול במנעם מאכל' לנמ' סלא ימסך לבי אל תאות
העולם כמו לב' יהלמני מנעמיהם לא יערבג
לי אבל אם יכני הדריק ויזכרני וערב לי ואחסב לו
לחסד ולסמן ראם אל יני ראסי חותני המכה אל יסב
יסביר ראסי אבל יהיה נחסב כמו סמן ראם פי סמן
טוב סמוסין ממנו המכה וסמן ראם כמו בסמיס
ראם כי עוד ותפלתי ברעוניהם כי בעורני תפלתי
תהיה ברעות הרסעים סיכילני האל ממעסיה הרעי'
ואיך יערבג לי מנעמיה' ואדכי אבי חלק הססוק וכי'
סמן ראם על הרסעים אמ' מכת הדריק ומוסדו טוב
לי וחסד עוסה עמי אך ה' סע אם ימסח אותי בסמן
ראם אזעק ואומ' אל יסביר ראסי גשמוטו י
יסמטו בדי סלע סיפילני חותם מן הסלע ואמר זאת

הקללה על סופטייהם סהס המנהיגים חותם ולא ימנעו מהס הדרכים הרעים אבל יזיקוס בידם ואז יסמעו א
אמרי כי נעמו אולי באבד מנהיגיהם יוסרו וסמעו התוכחו סאני מוכיח חותם ויכירו כי נעמו אמרי ותוכחותי
במו פולח וביקע בארץ פולח וביקע ענין אחד במלות סוכות פולח כמו ויפלה אל סיר הנזיד ויפלה כליותי
ופי הססוק כמו בוקע העצים סמתסזרים הבקעים הנה ונהנה כן נפזרו עצמינו לפי סאול כלומר עד סהיינו
קדוב למות ופזור העצמות הוא על דרך הפלגה מרוב הפחד ינוע וירעס הגוף עד סהעצמות מתפרקי זה מזה
וכן אמר והתפרדו כל עצמותי ואמר עצמינו הוא והאנפוס אשר היו עמו כי כבר כתבנו סהמומר הזה חברו
דוד בבירחו מפני סאול כי אליך בכה מלה בטה הכחה אל תער נפסי כמו ותער כדה ענין ספיכ ויניקה
ובכאת הנפס מן הגוף כאלו נמפכת ממנו על דרך ואספוך את נפסי שמרני יקסו לי הפח ססמו ליל
למיקס ומוקסות וסמרני גס כן מידי מוקסו פועלי און אחרים סאינס מבני עמי אז ענין הססוק כפול
יבדו במחמורני ברסנות ספרסו לי בס יפלגו הרסעים יחד חכבי עד אעבור פירסוהו כמו סכך עד אעבו'
חכבי כלומר סאעבור סלא אלכד ברסנת. חס לפרסו בלי ספוך ועד פירסו עדי עד כמו ואל לעד תזכור עון
ספירסו עולם כלומ' סס יפלו ברסנת וסכבי לעולם אעבור בבטחה סלא חכסל בהס וכולתס ואמ' במכמורני
לסון יחיד על סאול ואמר יפלגו רסעים לסון רביס עליו ועל הנסמכים עמו לרדוף אחרי דוד' משביל
לדוד בזיותו במערה תפלה בסהלך סאול לבקסו על פני צורי סיעלים ונחבא דוד במערה מפניו כמו סכתו
ודוד ואנסיו בירכתי המערה יוסביס וסס במערה חבר זאת התפלה ואמר קודי אל ה' אזעק קולי אל ה'
אתחנן ואליו אזעק מצרתי וכפל הענין אשפך לפניו סיותי תפלתי צרתי לפניו אגיד אעס' סידועה לנו
אגידנה לפניו בתפלתי בהתעטף עלי רוחי כמו נפסס בהס תתעטף חס לרב הצרה ידכה יסוח כאלו
מתעטף קצתו בקצתו וסרוח בגוף ואתה ידעת כתיבתי כי איכני הולך בדרך רע כמו סהס הולכני כי אני אין
בי עון ולא חטאתי להס והס רודפיס אחרי בארץ זו אהלך באי זה דרך סאלך סס מרגליס אחרי וטמנו סח לי
בכל מקום סאלך הבט ימין וראס סכיהס מקור ואינס צוי רל כסאביט ימין וסמאל אין מי סיכירני
ויחוס עלי ועל טלטולי חבד מכוס ממני כי כסאחסוב באי זה מקום אלך וסס לא ידעני סאול ולא ירדוף אח
אחרי איס לי מקום סאכנס סס כי בכל מקום סאלך מבקס אותי וזכר ימין ולא זכר סמאל דרך קצרה כמנהג
סמקרא כי מסאחר ינבן סאחר כמו עמו סראובני וצבי לקחו כחלתס פירוס עס חני סבט המנסה סאחר

אמ' ב

מווינו מלאים מפיקים כון אלון צאנינו מאליפ
 מאליות מרובבות בחוצותינו: אלו פינו מסבלים
 אין פרץ ואין יוצאת ואין צחה ברחובותינו אשרי
 העם שכבה לו אשרי העם שידוח אלהיו:
 תהלה לרוד ארמך אלהי המלך ואברכה שמך
 לעולם ועד: בכל יום אברךך ואהלה שמך
 לעולם ועד גדול ידו ומחלל כבודו וגדלתו אין
 חקר: דוד לרוד ישבח מעשיך וגבורתך יגדו:

וכן בנותיהן מגדלות בטובה וכן יפות מאוד במר
 במראה סוות בקומתן כמו זווית היהכל והס פנות ה
 הערמון שהם מחטבות חבני סיס כפסלות היטוב במ
 במלכה דקה ער סידמו כל הזוית מרוב חטובותן ב
 ביוצר כאלו הם כולם אבן אחת כן הצבות יפות קומה
 כמות בצורתן כתבנית ההיכל בזויו מלאים
 בחוכתי פחות הבית כלום בכל פחה מן הבית מין
 תבואה ומרוב תבואה מכל מין ומין הם מתעריבים
 המינין זה עם זה ופי' מכונים ונחלים כמו ויפק רצון
 ספירטו וינחיל אכל הוא פועל ינחיל לאחד ו
 נאיסטר לפרט גח זה פועל ינחיל ופי' בני הבית
 מוכיאים מין זה אל מין זה מרוב כל מין ומין ולא י

יכילם הבית סיהיו זה לבדו וכן פירושו מין כתרנוס למינו לנחמי מאלפנו מרובבות יולדות לאלפים ולרבות
 ער ממלאים מהם חנוניותו אלו פינו מסובלים חלופיו סורינו וכן סגר חלפיק ככבס חלוק מסובלים
 רל' חוקים ומלאים ויכולים לסבול מסא עבודתם בחרימה ובמסוך העגלות או פי' מסובלים בבשר חין פרץ
 אין יונחת חין צבנו וצבהמתנו סכולה כי הסכול הוא פרץ כמו כי פרץ ה' פרץ בעווא ואין יונחת חין ככס אחת
 ונחת לסבי לא מאכסו ולא מבהמותינו ואין נוחה לא כסמטה נוחה ברחובותינו שינחנו ויאמר כנף יסרה
 ישראל! במלחמה כי כל ימי מלך דוד לא נגפו ישראל לפני ארביהם אשרי העם שזאת ההנלחה לו ומפני
 מה היתה לזה העם זאת ההנלחה לפי מה' אלהיו לפיכך חסריו סה' אלהיו תהלה לרוד אלה ססה המזמ
 המזמורים ער סוף הספר הם כולם תהילות האל וסבחו לפיכך החל בהם בתהלה ומסלים בהם בתהלה לגואל ה
 התהלה וזה המזמור תחלת הפסוק הראסון תהלה ותחלת הפסוק אחרון תהלה והתמסה מאמרים הללויה ברא'
 ובסוף הללויה והכל לגודל התהלה ומתי תהיה תהילות האל גדולה בקצוץ גליות סיראו העולם הנסלחות סיעם
 סיעסס עם ישראל לפי הזכיר בהם קבוץ גליות ובנין ירוסלים והמזמור הזה הוא כלו תהלות האל לפיכך חברו
 באלק' בית' ולא חבר בו אות הכון ולא ידענו למה אמנס רבותינו זל' דרסו מפני מה לא נכתבה כון מפני סיס
 בה מסלתן טל שונאי ישראל דכתי' נפלה ולא תוסף קוס בתולת ישראל והמתבונן בזה המזמור יראה בו כפלאו'
 הבורא ומספטינו על צוראיו לפיכך אמרו רבותי זל' כל האומר תהלה לרוד סלסה פעמים בכל יום מונטח לו ס
 סהוא בן העולם הבא ולא אמרו על האמרו בפיו לבד ואמר ארומך בלבי ובלטוני סאתה הוא המלך באמת ו
 וכל המלכים והמנהיגים תחתונים והעליונים תחת ממלתך ואתה רס עליהם והמכיר רוממות יאמר חלמי א
 חבל הוא אלהי כל בשר ואלהי האלהים לעולם ועד סמך סהוא קיים לעולם ועד או פירושו חני אברכנו לעול'
 ועד והוא כל ימי חיו או פירו' ארומך העולם ואברכה לעולם הבא סהוא עולם ועד ואמ' תהלה ארומך ווא
 ואחר אמ' סמך להודיענו כי הוא סמו וסמו הוא והוא הסס הנכתי' ולא נקרא כי האחד' הם סמות התאר וכפל
 הענין ואמר יוס' בגל' יוס' אברכך בעולם הזה ואהללה סמך לעולם ועד לעולם הבא ואמרו רבותי זל'
 בכל יוס' ויוס' תן לו מעין ברכותיו וסמכו זה לפסוק ברוך ה' יוס' ונג' הפסוק הזה סמוך לזה גדול ה'
 ואס אומר אגדלנו ואהללנו הוא גדול ומחולל על כל תהלות על כי לגדלתו חין חקר ולא יסיגנו האדס צרוב
 החקירה בי חין לה חקר אלא סיהללנו האדס לפי סכלו דוד לדור אפי' אס יסיו חיי האדס ארוכים
 לא יוכלו להסיג בכל ימיהם כל סכן סהס קצרים אלא מה יס להם לעמות לפי קוצר ימיהם כי דוד הלך דוד

קח"ס

אלדי רוחך טובה תנחני בארץ מסור

למען שמך ירוד תחייני בעזרמתך תוציא מצרה נפשי: וכחכך תצמית איבי והאברתי כל צדדי נפשי כי אני עבדך: לרוד ברוך ירוד צורי המלמד ירי לירב אצבעותי למלחמה חסדי ומצודתי משגבי ומפילי לי מגיני ובו חסיתי הר הורד עמי תחתי ירוד מה אדם ותדעוהו וכן אנוש ותחשבוהו אדם להבל רמה ימיו כצל עובר: יד יהוד הש שמיך ותרד גע בהרים ויעשנו: ברוך ב ברוך ותפיצם שלח חציד ותהמם: שלח ירך ממ במרום פצני והצלני ממים רבים מיד בני גבר: אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: אלדים ש סיר חדש אשירה לך בנבל עשור אומרה לך: הנותן תשועה למלכים הפיצה את דוד עבדו מח מחרב רעה: בצני והצלני מיד בני גבר אשר פיה פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: אשר בנינו בג

כי אתה אלדי אתה מכיר כי לך לבדך חכמ ויכולת ואתה סופט העולם ומכניע רוחך טובה כח רוח העליוני תנחני ותנהגני בארץ מיסור כלומ בדרך ישר לא אכשל בו.

למען שמך ה בעבור סיגול שמך בפי האנשים כספוטיעני ותהיוני מהנרה הגדולה סאני בה קרוב למיתה: וכחכך כי אני עבדך ולא הס

לרוד ברוך ה צורי זה המזמור חברי דוד ה אחרי מלכו בתחלה אחר סבנח מלחמת פלסטי ונבל ממלחמת ישראל וממלחמת פלסטיס: ואת ברוך ה צורי ואת אלדי תהלתי ואת הוא תהלקך לפי טהמס והתנחל יסו בו יתברך: חכדי ומפלטני לי ומפלטני קל הלמד וכמוהו רבים מבנין הדגים ומה סתמ לי אחר יוד הכני הוא תוספת בימור כי די בל באחד מהס תו תהיה יוד ומפלטני נוספת ותניח לכני כהד המגביהי לסבת היוסני: הרוד עמי תתחצי

תרגס וירקעו ורדדו עמי כמו עמים ויתכן לפר' כמסמעו בלח הסדון מה חלח סצהיה הירד לכני ה המדבר והוא סחול והסומכיס חותני: ה' מה הו אדם' את זה כנגד סחול סהיה מלך ונפסזה מלכות

ביעט זמן וכי ותדעוהו כמו ותחסבהו כי פי היריעה במקום הזה ובכי ז' בני ההכרה וההסגח לטובה וכן ידעת בכי' נפסי חני ידעתיך במדבר אשר ידענו ה' אדם מה גדולת אדם נחסבת הרי הוא כמו הבל והוא דב' ס' חניו מצקיים כמו הבל הפה ככל עובר כמו הכל סעובר במהרה בהצפסט הסמס' חו פי ככל העוף העו וכן כי במדרם ככל עובר כהדין עופא דעבר בטוליה וטוליה עבר עמיה: ה' הט סמוך וכן אמ' וט סמס וירד והכל דרך מסל כאלו ירד הוא יתב לכלות הרסעי במהרה: ואת התפלה אמר על מלכו חומות העולם ה המצקסים להלחט עמו: בהריס: הס המלאכי טהס חוקי כהרים עד מסל ויעסנו כסתסלח לס אסך בהס יעלה ענן מהס כמו סעולה עסן מדבר הכלה באס: ורביס רואיס עסן האס ואינס רואיס האס כן בכליון הרטעיס מי סלח יראה בכליון יסמע וידע: ברוך ברוך בבא הפועל עס הסס הוא לחוק הענין וכן למען בנוע בצע: יכלו ביגדי בגד ומעלה מעל והדומי להס והברקיס והחני הס הגרות היורדי מן הסמים: שר' י יריך ממיס רביס הס האויבי החוקיס ואחר כן פי מיד בני ככר כי מעצה סמלך אין לו אויביס אלא בני ככר: וכי פכני כמו הנילכי והוא קרוב לענין פכתי סהוא ענין פתיחה כי המניל חדס מיד אחר הרי הוא פותחן מת ממאסרו אשר פיהס מלכי החומות אשר הס מתגאיש עלי בדבריהס ואומריס נעסס לו כך וכך סוא וס והבל דבריהס אחר סתעזרני אתה וכן ימינס כלומ כחס ונגורתס כח סקר והבל הוא אלדים: בכל עת סתחדס נפלחוציק עמי חחדס לך סיר כפה ובכלי: דגותן תסועה למלכיס ה'ע' סהס מלכיס צריכיס הס לתסועתו: ספגה פירטנו עכיינו במלת פכני: מחרב רעה סחול וקראה חו ב רעס סלח היה לו דרך לחסמר ממכה לפי סהיה מך והיה מבני עמו: בצני פירסנוסו כי הענין כסול במזמור: אשר בכינו כי כל עכייכנו על הכנוכה ובלבד סתנילכו מן בני ככר כי סלחת ברכה בפרי בטנו ובפרי אדמתינו וב גברי בהמתינו וס' ט' זכרס במזמור כמו סזכרס בתורה בצרכו ברוך פרי בטנך ופרי חדמתך: ואת ככטיעי' כמו הנטיעי' טהס גדליס על מיס רביס ובמקוס דטן וסמן כן בכינו גדלי' בנעוריה ברוכ טובה ובמעמי טוב

צדיק ידוה בכל דרכיו ודסיד בכל כעשיו: קרוץ
 ידוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון
 יראיו יעשה ואת שועיהם ישמע ויושיעם:
 שומר ידוה את כל אדביו ואת כל דריועים ישמו
 ישמר: תהלת ידוה ידבר פיו ויברך נל בשר שם
 קדשו לעולם ועד: דללויה הללי נפשי את
 ידוה: אדללה ידוה בחיי אומרה לאלדי בעודי:
 אל תבטחו בגדירים בבן אדם שאין לו תשועה:
 תצא רוחו ושוב לאדמתו ביום ההוא אברו
 עשתונתיו אשרי שאל יעקב בעורו שברו על ידוה

צדיק ה' בכל כי צדק וציוסר נותן לכל חי אכל
 אכלו אע"פ שהיו טו"ף את החי ואוכלו וכן כי ו החצו
 החתול לעכבר וכן האריות והדוב והנמר ושאר החי
 החיות האוכלות חיות אחרות וכן במעופפים העופו'
 הדורסים עופות אחרים הכל צדק מחצו כי גם לח
 לחיות ולעופות הנטרפים נותן להם גס כן בחיות
 מאכל' אלא סבהגיע קיבתם למות גור מקדס סתה'
 מיתתם בחכמת חיים אחרים ואחד הוא לנטרף ימות
 מיתת עממו או על ידי אחר חיה מצוכה גדולה בין
 החכמים כי מהם אומרים כי כסטורף החתול העכבר
 או האריות הכבם והדומה להם עונם נטרף הוא מאת
 האל וכדומה לזה מצינו בדברי רבותי' זל' ר' יוחנן כי
 הוי' חיו ס'ף סמולה דגים מן היס הוא אמ' מספטוי
 תאוס רבה ומהם אומרים כי אין גמול ואין עו

עונם בכל מיני החיים אלא לאדם בלבד ואנחנו נאמר כי יש גמול למאן מיני בעלי חיים בעסק האדם כי
 הכה מנחנו כחו בתור' ומיד כל חיה אדרסנו ונאמ' וסן בהמות יחתן ונאמ' בגמול ולא סכר החמוד ואמרו רבנ'
 זל' לבלב תסליכון אותנו בצמר לא יחרץ כלב לסונו מלמד שאין הקבה מקפח סכר כל בריאה ובריאה
 וכן מה נסתנו פטרי חמורים לפי סטענו אותם ישראל מביזת מנרים ויס דעת וזין ראוי לכתב
 לכתבה וחסיד בכל מעמיו סנותן להם מה ס' וא אינו מחוץ לתת להם והס אינס ראויס לקבל אלא סזסדו גג
 גבר עליהם קרוב ה' לכל מחיזה עם סיהיה ובלבד סיקראו באמת סיהיו פיו ולבו סנין רצון
 ויראיו כי וראיו סס יקראהו באמת רעסה רענס במה סיבקס ממנו ויסמע סועתס ויושיעס מצרה סתבא בעו
 בעולם או סתבא להם לכפרת עונס שובר ה' את אנהבו טובים מיראיו כי יאהבוהו ללא תקוה טובה
 וללא סחד עונס אלא מאהבה ויסמירס ס'א יבא עליהם צרה לעולם וכן יהיו כל ישראל לעתיד לבא ואז כל
 הרסעים יסמיד סלא יסאר רסע בעולם כמו סאמר הכתו' והיו כל זדים ועוסה רסעה לקס ולהט אותס היום ה'
 הבא תהלת ה' ידבר ואז תהילת ה' ידבר פי כי אחיה עם המתים סיהיו ואז יברך כל בשר נס קד
 קדסו רל' כל בני אדם לבדס ולא סאר החיים התחתונים וכן הוא היתה אס כל חי רל' כל חי מדבר מת

הללויה הללי בראותו ברוח הקודס קרוץ גלות אומר כנגד ישראל הללויה וכן נפשו הללי את ה' עמה ו
 ובלתס אדללה את ה' בחיי עתה בעודכי בחיים אהללכו ואומרה לו ועודיעכו צדיים ואמר להס
 אל תבטחו בגדירים על דרך סאמר ירמיהו ומן ה' יסור לבו אלא אס יבטח באדם יסיס העיקר באל סיתן
 בלב האדם הכדיב לעזרו וכפל הענין במלות סונות בבן שאין לו תסועה סאס לא ברצון האל אין ביד אדם
 להוסיע חברו מצרותיו כי לה' לבדו היסועה והוא יסווצבה על בני אדם כמו ססבב תסועת גלות בבל על ידי כ
 כורס וכן לעתיד יסוצב האל יתעלה גאולת ישראל על ידי מלכו הגויס סיעיר את רוחס לסלחס כמו סכת' והבי
 והביאו את כל אחיכס מכל הגויס מנחה לה' וזה יהיה לפי ס' בטחו ישראל בגלותם באל לבדו תצא רוחו י
 ואיך תהיה לאדם תסועה והוא איכנו סולט ברוחו לכלא את רוחו כי תצא רוחו סתע רסוב לאדמתו ומה סחסב
 לעסות לא יוכל כי הנס יבאה רוחו המסמיד' אותו והנה ביום מותו אבדו עסתכותיו רל' מחטבתו וכן בארמית ו
 ומלכא עסית חוסב ואיך יוסיע אחרים ואין בידו להוסיע את עממו עסתכותיו הענין בסגול אשרו
 סאל יעקב אבינו כי הוא בטח באל כי אחיו היה מתככל להמיתו וברח מפניו ולא בטח בלבן סיתן ל
 לו צרכי מחיתו ואע"פ סיהיה הולך אליו ולא בטח באל סאמ' לו וכתן לי לקס לאכול ובגד ללבים וכן ישראל בניו
 בטחו צו באל והוציאס מהגלות וכפל הענין במלות סונות

הדר כבוד הדר ודברי גפלאותיך אשיחה ועוז
נראתיך יאמרו וגדלתך אספרנה זכר רב טוב
טובך יביעו וצדקתך ירגנו חנון ורחום ירוה יד
אדך אפים וגדל חסד טוב ירוה לכל ורחמי על
כל מעשיו יודוך ידוך כל מעשיך וחסידיך יברכ
יברכוכה:

כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידבר
ידברו להודיע לבני האדם גבירתך ויבכוד הדר
מלכותו מלכותך מלכות כל עולמים ומגש
וממשלתך בכל דור ודור סומך ידוך לכל הגפ
הגפלים וזקף לכל הכפופים עיני כל אליך יש
ישפרו ואתה נתן להם את אכלם בעתו פותח א
את ידך ומשביע לכל חי רצון:

הדר כמו שאני עוסה שאסיחה לבני העולם הדר
כבוד הדר ופי יופי כבוד עוז כי צעו וכפלאותיו
הוא כבוד כמו שאמר ואכבדה בצרעה ודברי כפלאו
כפלאותיך סעסית עמי סיעטו הם גם כן כל עת סי
סיקבלו חסד האל יאמרו ויספרו לרבים ועוז
כמו שאני גדלתך אספר כן יאמרו הם גם כן עוז
כראותיך וכתו גדלתך ביד הרבי סהס רבות אכל
המקבל וקרו גדלתך כי הכל הם כאחת אכל האל ית'
ואלה הסמות הנזכרים בזה המזמור גבורה גדולה מ
מעסה הוד טוב כבוד נדקה מלכות כפלאות כראות
והס עסרה לענין ידוע אבל איכס דוקא כל אחד במ
במקומו הנזכר אלא כל אחד ענינו במקומו חבירו גם
כן אלא מפני ססנה בזה חלקס בסמות מסוכני זה
מזה זכר רב טובך רב הוא סס ולא תאר כא
כאלו אמ גדל טובך יביעו ידברו כמו צבענה ססתי
נצדקתך ירכנו יאמרו אונתו בקול בפני בני אדם
חנון ורחום אלה המדות סהס טוב נדקה מאתו
יביעו וירכנו כי היא חנון סחונן הבריות ונותן להס
כל נרכס רחום סמרחס עליהס וסומר אותס מן הנזקים ומכעני העולס אך אפיס סמארך אכס לרסעיס
ולא יעניסס מיד וגדל חסד הדלת נקראת בקמץ הטף אמ סהוא גדל חסד סמגדיל הסדו על בני אדם יותר ויו
יותר ממה סהס ראויס לקבל טוב ה' לכל אפי למיני הנהמות והחיות והעופות הוא טוב ומרחס וכס
ראוי לאדם ללכת בדרכיו אלה ואין לו לאדם להסחית החיט כי אס לצורך אן להסמר מנזקיהס וכס מנאלו כי
דבינו הקדום הזכיר ספחתו סלא לאסוף סחולדות הקטנות עס אמן הבית אלא תניחס להיות דריס בעקרו
הבית אמר לה ורחמי על כל מעסו כתי' ערוך אף מיני החיט סאין בזה דעת מתקון יצירתך בזה
הכנת מונחתס יודך האדם סמבין בזה וחי הס כאלו יודוך וחסידיך יברכוכה בבתיבת אה הנחה סומר ומי
הס סמודיס החסידים סהס מתביכניס תמיד במעסיך והס יברכוכה תמיד כי בכל עת ראויס סהדוסיס מתח
מתחדסיס תמיד ביכניס והתקון אסר בזה בתי וצבומח יברכוכה וכס תקנו רבותינו זל ברכה לכל דבר ככו
עניינו כמו סאמרו סרוחה כך מצרך כך יאמר וחסידיך כי כל לסון חסד הוא יתרון הדבר והמתביכניס תמיד
במעסי האל ויברכוהו תמיד בכל עת התביכניס הס חסידים ויאמרו רבותינו זל אפי מאן דבעי למהוי חסידא
לקייס מילי דברכות בבוד באותס הברכות סכרו כבוד מלכותך וגבורתך כי אתה מלך על הכל ובו
נבוא סכל וצבורתך ולכלתך הנית הינתיס כלס להודיע וכמו סהס מברכיס ומודיס ביכס לבין
עממס כן נרכיס להודיע לבני האדם סלא ידעו ולא יכירו צבורתיו וצבבוד מלכותו בלבוך אינה
כמלכות בן אדם סיס לה ספסק כי היא מלכות כל עולמיס דל כל הזמניס וכפל הענין במלות סונות
טובך ה' לכל הנפליס הנפליס והכפופיס והס העניסס המרחיט הוא ברחמי עליהס סומך חוקף אותס
וכס כתוב מאססות יריס אביון להוסיב עס נדיביס וגומ' עיני כל אליך יסברו וכס אמ כלס אליך יס
יסברו כי כל נברתי מטה החיט בראת אותס וצראת מאכלס כי יס אוכל עסבריס אוכל זרע ויס אוכל חי כמו
כמותו וכלס עיניהס תליות אליך ומקלל אליך ואתה נותן להס את אכלס על ידי הסתלסלות הסבות ואמר ב
צעתו לסון יחיד כי כל מין ומין יס לו עת ידוע יודמן בו מאכלו ואמר אליך יסברו והעפ סאין בזה דעת ה
הס יסברו לפי טבעס אל חקס הכתון בזה ואנחנו היודעיס כי אליך היא התקוה כי אתה הנותן והמכין
פותח סאתה נותן להס את אכלס עד סיסבעו רצון כל אחד לפי רצונו

שְׂמוֹת יִקְרָא גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּח לְתַבּוּנָתוֹ אֵין
 מִסְפָּר מְעוֹדֵד עֲנוּיִם יְדוּד מְשִׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי א
 אֶרֶץ עֲנוּ לְיְדוּד בְּתוֹדָה זְמִירוֹ לֹא לְהִינּוּ בְּכִינוֹר
 הַמְּבַכָּה שָׁמַיִם בְּעֵבִים הַמְּבִיזִין לְאֶרֶץ מִטָּר וּבְמַצַּמ
 הַמְּצַמִּיחַ הָרִים חֲצִיר

וְסִירוֹת הַחֶכֶם הַנְּסִיאֵי ר' אֲבִירָהּ בְּרִי קוּיָא כִּי הַכּוֹכְבִּים
 הַגְּדוֹלִים הַמְּאִירִים עַל הָאָרֶץ יִם לֹאֵס מִסְפָּר
 כְּדַבְּרֵי חֲכָמֵי הַתְּכּוּנָה וְהַכּוֹכְבִּים הַקְּטָנִים שְׂאִינֵם מֵא
 מְאִירִים עַל הָאָרֶץ רַבִּים אֵין יִכְלִיִּם בְּכִי אִדֵּם לְרִאֵן
 לְרִאֵוֹתֵם כֹּל סָכָן לְמַכּוֹתֵם וּלְדַעַת מִסְפָּרֵם וְאוֹתֵם ח
 שְׂאִינֵי מְאִירֵי עַל הָאָרֶץ כְּבִרְאֵן לְמַסּוֹל בְּאֵר כְּמוֹ שְׂאִינֵי
 וּלְמַסּוֹל צִינָה וְלִילָה גַם מֵהַכּוֹכְבִּים הַנְּרִאִים יִם כּוֹכֵב
 סִירָהּ סִירָהּ אֶחָד וְהֵס רַבִּים וּמִסְפָּרֵי הַגּוֹבָהּ הַגְּדוֹל וְהֵ

וְחִמְרָחַק הַגְּדוֹל אִסֵּר בִּכְיִנוּ וּבִינּוּ יִרְאֵה סִירָהּ אֶחָד אֲבָל כֹּל הַכּוֹכְבִּים הַנְּבִרְאִים אֵין יִכְלִיִּם לְדַעַת
 מִסְפָּרֵם אֲבָל הַקְּבִי' הַיּוֹדֵעַ הַנְּסִתְרוֹת הוּא יוֹדֵעַ מִסְפָּרָן כִּי הֵאל בְּרִאֵם כֹּלֵם בְּמִסְפָּר יוֹדֵעַ אֲבָל וּלְכֹל אֶחָד
 וְאֶחָד מֵהֵם קִירָה טַס הַנְּחִוֹת לוֹ לְפִי הַדְּבַר סְבַעְבִּירוֹ כְּבִירָה לְסַבֵּת אוֹתוֹ הַדְּבַר אֶחָד סַבֵּת עֲנָמוּ כִּי כֹל הַכּוֹכְבִּים י
 יִם לֵה' כִּחַ וּמִמְסֵלָה עַל יְכוּרֵי מַטָּה כֹּל אֶחָד עַל אֵין יוֹדֵעַ סַכְתָּן בּוֹ הַכַּח לְעַסוֹת מִלְּאֲכָתָן כְּמוֹ שְׂאִינֵי ז' אֵין לְךָ
 כֹּל עֵסֶב וְעֵסֶב מִלְּמַטָּה שְׂאִינֵי לוֹ מוֹל מִלְּמַעְלָה מִכָּה אוֹתוֹ חֹמוֹ' לוֹ גְּדוֹל גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ כִּי מִלֶּךְ בְּסֵר וּדֵס
 טִיִּם עֲלִינוּ לְהַנְּהִיג מְדִינֹת רַבּוֹת יִלְאֵה לְהַנְּהִיגָה כֹּלֵם כְּאֶחָד הַקְּרוֹבִיִּת אֵלֵינוּ וְהַרְחִיקוֹת מִמֶּנּוּ וְאִם יִנְהִיג הַקְּרוֹבִיִּת
 אֵל הַסֵּדֵר הַנְּכֹחַ לֹא יַעֲסֵה כֵן בְּרִחּוֹקוֹת כִּי יִלְאֵה כְּהֵן בּוֹהַ וְאִם יִהְיֶה בּוֹ הַכַּח לֹא תִהְיֶה בּוֹ תְּבֻנָה אֲבָל אֲדוֹנֵינוּ הֵן
 מִכְּהִיגָה עֲשׂוֹלֵם כִּיִּן הַנְּהִיגָה יִסְרָה כִּי הַכַּח וְהַתְּבֻנָה בּוֹ כִּי הוּא גְּדוֹל וְרַב כַּח לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר פִּירוֹסוֹ לְדַבְּרִים
 טִיִּם תְּבִינָה בְּהַס אֵין מִסְפָּר כִּי אֵין כְּסוּאָה תְּבִינָה מִסְפָּר כִּי תְּבִינָה מִמֵּין הַחִיכּוֹת וּמִסְפָּר מִמֵּין הַכְּמוֹת לְפִינֶךָ ז
 צְרִיךְ לְפַרְסְמוֹ כֵּךְ אֲבָל כְּסוּאָה תְּבֻנָה חֶקֶר וּכֵן הוּא חֹמוֹ' וְאֵין חֶקֶר לְתַבּוּנָתוֹ בְּעוֹרֵר עֲנוּיִם וְאֵעֶפֶס סִירָהּ גֵּד
 גְּדוֹל וְרַב כַּח הוּא מְסַנֵּחַ עַל הַעֲנוּיִם וְהַסְּפִלִים וְהַחְלוּסִים וּמִנְּסִאֵי אוֹתֵם וּמִסְפִּיל הַרְשָׁעִים הַמְּתַגְּאִים עֲדֵי אֶרֶץ
 חֲעֶפֶס סוֹה הוּא עוֹסֵה בּוֹמֵן הוּא אֵינוֹ עוֹסֵה זֶה תְּמִיד וְסַעֲמִים רַבִּים יִכְלִיחוּ הַרְשָׁעִים בְּעוֹלֵם הוּא אֲבָל לְעַתִּיד יַע
 יַעֲסֵה עַל דֶּרֶךְ הַסְּלִמּוֹת כְּמוֹ שְׂאִינֵי הַכֵּת וְאֵת כֹּל הַרְשָׁעִים יִסְמִיד עֲנּוּ לֵה' כְּכַגֵּד יִסְרָאֵל אִמֵּי סִירוֹ לֵה' בְּפִה
 זְמִירוֹ לֹן בְּכִלֵּי סִיר וְהַסִּיר יִהְיֶה סִיר תּוֹדָה סְתוּדוֹ לֹן לֹאֵל עַל הַטּוֹבָהּ הַגְּדוֹלָה סַעֲסֵה עִמְכֶם בְּהוֹצִיאֵן אוֹתֵם מִן הַ
 הַבְּלֹת בְּרֹב טוֹבָה וּבְכַבִּיד גְּדוֹל וְהוֹ גְּבוּרָה גְּדוֹלָה מֵאֵתוֹ לְהוֹצִיא עַם מִעַט מִעַמִּים רַבִּים וּבְסִפּוֹר גְּבוּרָתוֹ סַס
 סַסֵּרוֹ הַגְּבוּרָה סַעֲוֹסָה בְּעוֹלֵם תְּמִיד וְהוּא הַמְּטָר כִּי כֵן אִמֵּר אֵלֵינוּ עוֹסֵה גְּדוֹלוֹת וְאֵין חֶקֶר כְּסִלְאוֹת עַד אֵין מִי
 מִסְפָּר וְאִמֵּי אֲחֵרִין הַכּוֹתֵן מִטָּר עַל פְּנֵי אֶרֶץ וּכֵן אִמֵּי אֵינוֹב בּוֹהַ הַלְּסוֹן וְאִמֵּר גַּם כֵּן וְרַעַס גְּבוּרָתוֹ מִי יִתְבּוֹנֵן
 וְאִמֵּר אֵלֵינוּ יַרְעֵס בְּקוֹלוֹ כְּסִלְאוֹת עוֹסֵה גְּדוֹלוֹת וְלֹא כְּדַעַת וְאִמֵּר אֲחֵרִין כִּי לְסַלֵּג יִאֲמֵר הֵן אֶרֶץ וּגַמֵּס מִטָּר וּכ
 וּכֵן יִסְבֵּת הַגְּלוּת תְּדַמָּה לְמִטָּר שְׂאִינֵי מוֹדִים בְּעַבְדוֹתָם לֹאֵל יֵת וּכֵן אִמֵּר מִיכָה הַנְּבִי' וְהִיָּה סִלְאוֹת יַעֲקֹב ב
 בְּגוּיִם בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּטַל מֵאֵת הַכְּרִיבִים עֲלֵי עֵסֶב אִסֵּר לֹא יִקוּהוּ לְאִים וְלֹא יִיחַל לְבְּנֵי אִדֵּם לְפִינֶךָ אִמֵּר
 זְמַבְכָּה טִיִּים וְאִמֵּר הַמְּכַסֵּה סִמִּים כִּי הַסְּמִים בְּהִירָם וְטוֹבִים וְטַהוֹרִים וּמְזִהִירִים וּבְהִיוֹת הַעֲבִים כ
 כְּאוֹר הַסְּמִים מְכּוּסִים מִעֵין אִדֵּם הַמְּצַמִּיחַ הַרוֹס אֲכִילוֹ הַהִרִים טַהֵם יַעֲסִים וְקַסִּים כֹּל סָכָן אֶרֶץ הַמִּיטוֹר אֵין י
 זְכַר הַהִרִים לְפִי שְׂאִינֵי דֶרֶךְ וְתַחְבּוּלָה לְהַסְּקוֹתָהּ מֵהַנְּהִירוֹת

אלהיו

עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם חסם
השומר אמת לעולם : עשה משפט לעשוקים נתן
לחס לרעבים ידוה מתר אסורים : ידוה פקח עור
עירים ידוה זקף כפופים ידוה אהב צדיקים ידוה
שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעי
רשעים יעות : ימלך ידוה לעולם אלריד ציון ל
לדור ודור הללויה הללויה כי טוב זמרה אל
אלהינו כי נעים נאיה תהלה : בונה ירושלם ידו
ידוה נדחי ישראל יכנס : הרופא לשבורי לב ומח
ומחפש לעצבותם : מונה מספר לכובבים לבלם

עושה שמים וארץ בן ראוי לבטוח כי הוא עשה
הכל ובידו להגביה ולהספיל ולצמות בגבראיו כפי ר
דבוכו וארץ היא היבשה לפיכך זכר את הים : נטעם
ואף כל אשר בם לטלמה הנזכרים בסמים המלאכים
והצבא הגדול וסבעת מסרתים בארץ חיה ועוף ואד
ובים הצניבים הגדולים וכל כפס החיה הרומסת והו
והוא יעשה בכלם חפנו הסומר חמת לעולם ססומר
הבצחצו לזמן רב כמו טעמה לישראל סחבטתם לה
להוציאם מהגלות ואחר סהיו סס זמן רב עד סכוא
סכואסו כל הגוים מגולתם הוציאם סנה תראו כי ב
בי לבדו ראוי לבטוח עושה מספט לעסוקי
בכל דור ודור עושה מספט בעבדים בעוסקיהם וכן
עשה בעבור ישראל סהיו עסוקים בגלות כמו סאומ
עסוקים בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל סוכיהם סח
סחזיקו בם מאכנו לס חס נותן לחס לרעבים בכל ד
דור וכן עשה לישראל בגלות ובחאתם מהגלות דרך
מדברית אומר לא ירענו ולא יצמאו ולא יכס סרב וסמס ס
סחצירס ממאסר גלותס זה סוקח עוריס סחס עוריס מחלי סעין ירפאס ואמר זה סחלי כי סעור כמו
סאסור לא ימוס ממקומו או סירוסו עוריס מירב צרה כי סצרה דומה לחסך והיסיעה לאור ובמקרא ססוקיס
דבים מעידים על זה וכן עשה לישראל סהיו כעוריס בגלותס כמו סאמר כגססה כעוריס קיר וכאין עיניס כג
כגססה ס זוקף כפופיס והס סענייס כמו ספירסנו ס אוהב צדיקים וכן אוהב בישראל סחס צדיקי בן סאומ
זה סומר את גרים סגרי והיתנס והאלמנה סס סחלסיס כי סין להס עוזר וסומר ולפיכך סזהירה סתורה
בבמה מקומות עליסס וה סומר אותס וכן סומר ישראל סהיו גרים בן סאומות וחלוסיס כיתוס ואלמנה יעו
יעודד סירוס יכסא ודרך רסעיס יעות סחלוסיס יכסא והרסעיס יעות דרכס ידחו וספלו בה ימך ס
ומתי יהיה זה כסימלוק ס לעילס אלדיך סין כמו סאמר והיה ס למלך על כל סארץ כי יכירו במלכותו סכר
סין כי מסס תנא הוראה לכל סעולס וסאמרו כי הוא מלך על הכל סער סיעסס מספט ברסעי בעמק יהוספט
הללויה כי טוב זמרה אלדינו כי כעיס נאה תהלה או כסימלוק ס הללויה כל בני עולס
סכירי או במלכותו ואז תהיה זמר סלכס טוב וכעיס ותחלכס תהיה נאה סאלף כחה ועניכו כמו נאה
ירוסליס ס צדקי ישראל יכנס ואז יבנה ס ירוסליס ויכנס כדחי ישראל אל
למבורי לב כמו ישראל סחס סבורי לב וענבים בג
הרופא
בגלות לעצבותם בדגם הנדי לתפארת הקריאה
מספר
לכוכבים סנה ססכיו סחמי סתכוכה כלס כי מספר סכוכבים סס סאלף וסמנה ורסעיס סס כן מה הוא מ
מוכה מספר לכוכבים ואמר יסעיהו סמוציא במספר צבאס ואמר סאל יתברך לסרסס סבי סבט נא ססמומה
וספור סכוכבים סס תוכל לספור אותס ואמר בלדד ספוקי סיס מספר לגדוריו

אלהיו

כפֹּר כַּאֲפֹר יִפּוֹר: בְּשִׁלְיֵי קָרְחוֹ בְּפִתִּים לִפְנֵי ק
 קָרְחוֹ מִי יַעֲמֵד: יִשְׁלַח דְּבָרָיו וַיִּמָּסֵם יִשְׁבֵּר רוּחוֹ וְיִלְוֵ
 מִים: בְּגִיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל
 לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בָּל יָדְעוּם הִדְלִי
 הִלְלוּיָהּ: הִלְלוּיָהּ דִּלְלוּ אֶת יְדוּהַ מִן הַשָּׁמַיִם
 דִּלְלוּהוּ בְּמַרְזָמִים: הִלְלוּהוּ כָּל מַלְאֲכָיו דִּלְלוּהוּ
 כָּל עֲבָאִיו: הִלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיְרַח הִלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי
 אוֹר: הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מַעַל מַעַ
 הַשָּׁמַיִם יִהְלְלוּ אֶת שֵׁם יְדוּהַ בִּי הוּא צִוָּה וַנְּבָרָאוּ

ואמר מי יעמוד כלומר מי יוכל לעמוד בפני הקרח הק
 החזק כי מפני הקרח נמכטים בני אדם לבואת מבתי
 מבתי' ולעסות מלאכת' כמו שאמ' ביד כל אד' יחזק
 וכך החיות כמו שאמר ותבא חיה צמו ארצ' ובמעוננו
 ובמעונותיה תטכון יסלח דברו חוס הסמס ווב
 והמטר סמסמס אותם הנזכרים למעלה והס הסלגה
 והכפור והקרח ואמר יסב רוחו וזלו מים כי נבסיצת
 הרוח מטאת יס יבא המטר סימסם אלה או פירוסו י
 יסב רוחו וזלו מים כי בסוד אותם הרוח ולא יהיו מ
 מאוספים כאחד ימסו ויהיו מים בגיד דבריו
 ובספרים גבורת האל ספרו סנגלה עליכס בבברו ו
 והגד לכס דבריו חוקיו ומשפטיו כי המעמד ההוא ה
 היה דבר גדול כמו סכת' הנסמס כזה או הנחיה כדב'
 הגדול הזה לא עסה כמו שאמר הכת' הסמס

עס קול אלהים מדבר מתוך האס כאשר סמעת אתה חחי מספטים כל ידעוס הללנה צמוספטים סנתן לכס
 לא ידעוס סאר הגוים ולא גלה להס כמו שאמר ומי גוי גדול אשר לו חקים ומספטים נדיקים ככל התור' ל
 הואת' הִלְלוּיָהּ הללו בזה המזמור וזכר כל הנבראים בגדול החל ובקטן כלה ואמר בתהלה בכלל מן הס
 הסמים דל' מיסוד הסמים סהוא יסוד חמסי ואמר אחר כן הללוהו במרומים את'
 סאתם במרומים ונכללו בו צורות אמת סאינס גופים ולא בגופות הדר'ודו כל מלאכיו הס הסכלים ח
 סמוקי הגלגלים גס הס אינס גופות ולא בגופות הללוהו כל נבאיו הס הגופות הזכיס והבהורים והס הגלגלים ו
 והכוכבים סהס בגלגל הסמים הללוהו סמס הזכיר תחלה סני המחורות הגדולים ואחר כך הזכיר
 החמסה כוכבים והס ככבי אור כי הס מאירים על הארץ יותר מאשר הס בגלגל הסמים מפני סהס קרובים לא
 לארץ מהס הללוהו סמו יס מחמיכו ספירס סמי הסמים כמו מלך מלכיס ולדסיסיהס יהיה זה מהס
 סאיכו גוף ומה סאמרנו עליוכיס במדרגה לא במקוס והוא עולם הנסמות ויהיה פירוס והמים אשר מעל לסמי'
 גס כן בלתי גוף והוא צורת הצורות סממכה ינבאות הצורות ועליה נאמר גס כן ובין המיס אשר מעל לרקיע
 ויס מהס סאומר כי סמו הסמים הס אשר מתחת הסמים והוא כדור האס סהוא סמוך אל כדור הלבנה והסמי'
 הוא האויר סנקראט סמים כמו על כני רקיע הסמים ויהיה סני' והמים אשר מעל הסמים כדור הקורא ויס קורא
 קוראים סמו כדור האס והוא מקוס תכלית הגעת העבים ואין חממי הפולנסופיא מודיס כי אומרים חין ב
 כיניכו ובין גלגל הלבנה אלא האויר והאס הטבעית
 יהללו את ה' ואת כל אלה הנבראים והללו את סס ה' ויודו לו כי הוא ארון עליהס כי אעס
 אעפי סהס נסגבים הוא נסגב עליהס והוא צוה ונבראו והוא לבדו קדמון והס חדמים נבראים

קלר

גיתן לְבַחְמוֹ לַחֲמֵה לְבָנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרְאוּ לֵאמֹר
בְּגִבּוֹרֵת הַסּוּס יִחַפֵּץ לֵאמֹר בְּשׂוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה רֹעֵז
רֹעֵזָה יִדְוֶה אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמִּיחָלִים לְחֶסֶד שֶׁב
שְׁבָחֵי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְדוּהָ הַלְלוּ אֱלֹהֵיךָ צִוּן כִּי ח
חֹזֶק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּרִדְךָ בְּקֶרֶב הַשָּׁמַיִם גִּב
גְּבוּרַת שְׁלֹם חֶלֶב חֲטִיִּם יִשְׁבִיעֶךָ הַשְׁלַח אִמְר
אֲמַרְתוּ אֶרֶץ עַד מִהֲרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ הַגִּיתָן שְׁלֹג
כִּצְמַר

בוותן לבחמה לחמה סאין לה תחצולה להכין מא
מאכלה הוא מזמיה לה החצור בהרי למאכלה לבני
עירב לפי מהם לבנים בחולדס ואימנותיהן מניחין
איתן ולא יביאן להם טורפס כי יחטבו כי איכ' בניהם
לפי מהם לבנים והם נווחים כאלו יקראו לאל בעד
טורפס והצבה מזמין להם יתוסין ואוכלים אותם וה
והנה הוא עוזר החלומים סאין בהם יכולת מעצמם
וכן עשה לישראל שהיו נטושים בגלות מאין כח כי
האל יתברך רונה בחלומים ובפלאים לא במתגברי'
ומתגאים בבחם ויכולתם לא בגבורת הסוס
יחפץ איכנו אומר כי האל יתברך חפץ בגבורת הסוס כי הוא סכתן לסוס גבורה וכן אמר הוא יתברך לאיוב הן
הצתן לסוס גבורה כלום כמו סכתתי אני אלא פירוס: סאיכו חפץ באדם סבוטח בגבורת הסוס וכן מי סבוטח
בסוקין לברוח מן המלחמה כמו סאמ' הסכיא וקל ברגליו לא ימלט ורוכב הסוס לא ימלט נפסו: רוצה
ה' אלא מי הוא רונה את יראיו מהם מיחלים לחסרו ואיכס ביטחוס בגבורת הסוס ולא בגבורתם: שבחי
כי כך רנה לפי סבוטח בו ומדברי כנגדה עד מסל רונה לומר יוסבי ירוסלים והפסוק ככול במלות סונות כמ
כמנהג כי חזק סלא תפחד לעולם סיבא עליה אויב כי האל יסמרינה כאלו בריחיה חזקים כמו סאמ' על
חומותיך ירוסלים הפקדתי סומרים כלום יהיו בלי פחד כאלו סומרים על החומות ומרוכב בטוחן הסלנס יהיו ה
הסערים פתוחים תמיד כמו סאמר ופתחו סעריך יומס ולילה לא יסגרו ברך בנייך בקרבך שהיו ברוכים בפ
בשרי בטנס ובמעסה ידיהם בעיר: השם גבולך סלנס וכן תהיו ברוכים בחן בסלנס ובשרי אדמתם:
חלב חטים הטוב סבזטוס והנבחר כמו חלב תירוס וינהר: חשורח אמרתו ארץ והוא המטר סבא בא
באמרתו ובדברו מהרה כעבד הרן מהרה לעסות רבון אדונו ואמרתו ודברו הוא רבונ' וזכר ענין המטר וה
והסלג הנה לפי מהם סבת ברכת פרי האדמה והסבב: הגותן סלג כצמר הסלג סהוא לבן כצמר הסלג
וכן כצמר יהיו כצמר לבן והזכיר לזכור לבנותו לפי סברונו תראה לבנותו ודמה אותנו לצמר וצפ' סהוא פ
פחות ממנו בלובן מפני סלא יכול לדמותו בלבן ממנו מדברים אסר בארץ כפור כאפר יפור: הוא סוירד בס
בסאר בימי הקור ודמה אותנו לאפר לפי סהוא מפוזר ומעט לא תראה לבנותו כמו הסלג לפיכך דמה אותנו ל
לאפר ולא לס'ג: משריך קרחו הקרח כמו ספור אלא סהוא חזק ממנו ומוליד קור לפיכך זכר
עם קרח קרתו ופי' כפתים כמו הדבר הכבצע לבצעים כי כן הוא יורד לבצעים וחתכות אסופות מדקי הקרח:
לפני קרתו מי יעמוד אמר קרחו וקרתו בבכנו ומיחמו אל האל יתברך כי הכל הוא דברו ומנותו אין דבר במק
במקרה וכן אמ' אליהוא מנסמת אל יתן קרח וכמו סהמטר הוא הנריד ברחמיו לנורך ברואיו ומורידו פעמי'
למספט ולעונס העונות והוא המטר הסוטף כן הסלג והכפור הוא נורך הזרעים והאילנות אבל בהיותו חזק
הרבה והוא הקרח ותולד ממנו קרה רבה: הוא למספט סהוא ממת ומיבס הזרעים ופרחי האילנות וכן הדבר
והעפ' סלא נזכר ונריך להזכיר בהודאת האל אלה הדברים מהם תמידים לבני העולם והם גבורות ונסבלאות
מהבין כמו סאמר באחד מהם ויעס גבירותיו מי יתבונן ואמר האל לאיוב הים למטר חבונג' ואמר מבטן מי
יבא הקרח וכפור סמים מי ילדנו לפיכך כסאמר ענו לה זמרון לאלדינו אמ' סיזכרס בסירס ובזמרים מגבורותיו
אלה התמידים:

לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבֵי הַלְלוּתָהּ: הַלְלוּתָהּ
 שִׁירֵי לִירוּשָׁה שִׁיר חֹדֶשׁ תְּהַלְלֶנּוּ בְּקֹהֵל חֲסִידִים: וְיֵשׁ
 יִשְׁבַּח יִשְׂרָאֵל בְּעֵשׂוֹ בְּנֵי צִיּוֹן יִגְדְּלוּ בְּרַלְבָם: יִדְּלוּ
 יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל בְּתוֹף וּבְגֹזֶר יִזְכְּרוּ לוֹ: כִּי רוּעַ
 רוּעֵה יְרוּחַ בְּעַמּוֹ יִפְאֵר עֲנִיָּה בִישׁוּעָה: יַעֲלוּ חַסְדֵי
 חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכַּבֹּתָם: רֹמְמוֹת
 אֵל בְּגִרוֹנָם: חֲרַב פִּיפְיוֹת בִּידֵם לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בִּבְנֵי
 בְּגוֹיִם תּוֹכַחֹת בְּלֵאמֹיִם:
 לְאֲסוּר מַלְכֵיהֶם בְּיָקִים וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְדוּלָה

בְּחִירֵים וְגַם אָמַר וְגַם לְפִי סִדְרָךְ הַבְּתוּלוֹת לֹא
 לְהַתְעַסֵּק בְּקִסּוֹט גַּפְסֵי אִם סָגַם הֵם יִתְנוּ לְבַס לְהַלֵּל
 לֹא זִקְנִים עִם נְעָרִים מִהֲזִקְנִים יִלְמְדוּם הַיּוֹךְ יִהְלְלוּ
 אֵת ה' זֶהוּ מֵאֵמֶר עִם כִּי אֵין בְּנְעָרִים לְבַדֵּם דַּעַת לֹא
 לְהַלֵּל לְפִי מִהֲזִקְנִים וַיְהִי עִם הַנְּעָרִים וַיִּלְמְדוּם
 וַיִּהְלְלוּ אֶת־פִּי ה' אִם כָּל אֱלֹהֵי הַנְּבִרָאִים מִחַס בְּעוֹלָם
 הַסֶּפֶל יִהְלְלוּ אֵת מַס ה' אֱוֹתָם מִחַס בְּנֵי דַעַת יִהְלְלוּ
 עֲלֵיהֶם וְעַל מִשְׁרַת הַנְּבִרָאִים וְאִם כִּי נִסְגַּב סִמּוֹן לְבָדוֹ
 וְלֹא אִם כִּן בְּעֲלִיוֹנִים לְפִי מִהֲעֲלִיוֹנִים נִסְגַּבִּי אֶעֱפֹ
 בְּאִם מִיּוֹדוֹ לֹא כִי הוּא נִסְגַּב עֲלֵיהֶם כִּי הוּא בְּרַח
 אֶבֶל הַתְּחַתּוֹנִים אֵין בְּהֵם נִסְגַּב כִּי אֵין לְגְדוּלְתָן
 עֲמִידָה וְקִיּוּם לְפִיכֶךְ לֹא יִתְנַחוּ מִלְכֵי אֶרֶץ מִרִּישׁ

וְכָל סוֹפְטֵי אֶרֶץ בְּגְדוּלְתָם כִּי בַמַּעַט זִמְן תִּתְאַסֹּף וְתִכְלֶה גְדוּלְתָם וַיּוֹדוּ כִּי אֵין הַמִּסְגַּב וְהַגְדוּלָה כִּי לֹא לְבָדוֹ
 וְעוֹד לְטַעַם אַחֵר אִם כִּי נִסְגַּב סִמּוֹן לְבָדוֹ כִּי זֹאת הַתְּהִלָּה תִּהְיֶה לַעֲתִיד בְּבֹא הַגּוֹאֵל וְאֵין יוֹדוּ כָלֵם כִּי נִסְגַּב סִמּוֹן
 לְבָדוֹ וְגְדוּלְתָם וְנִבְהַתֵּם הַבֵּל כִּמוֹ סִכַּת עֵינֵי גִבְהִית אֲדָם סֶפֶל וּמִשְׁרַת רִישׁ אֲנָסִי וְנִסְגַּבִּי לְבָדוֹ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיוּ
 עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם כִּי כָל הַנְּבִרָאִים הַעֲלִיוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים כּוֹלֵם עוֹמְדִים בְּבָחוּ וַיְהוּדוּ עֲלֵיהֶם בְּהַסְתַּלְּסוּת הַסְּבִיב
 וְיָרַם קֶרֶן וְהִרְאָה זֶה לְכָל הָעַם כִּי הַכֵּל בְּבֹא כַּמְהֵרִים קֶרֶן לַעֲמוֹ מִהַנְּבִיאוֹת מִהַגְּלוּת וְקִבְצָתָם מִן הָעַמִּים וְזֶה
 וְהִרִישׁ קֶרֶס עַל כָּל הָעַמִּים זֶה הוּא תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו מִיִּהְלָלוּהוּ עַל זֶה וַיְהִי חַסְדֵי הַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִחַס
 עַד קְרוֹבֵי הַלְלוּתָהּ הַלְלוּתָהּ הַלְלוּתָהּ סִירָו לֹא יִסְרַחֵל סִירָו לֹא סִיר חֹדֶם סֵלֵא יִהְיֶה לְהַס דִּי בְּשִׁירֵים אֱלֹהִים
 הַכְּתוּבִים אֵלֵּךְ אֵתֵם תִּחְדְּשׁוּ לוֹ סִיר עַל הַנְּפִלְאוֹת סַעֲסָה עֲמַכֵּם תִּהְלְתֶנּוּ בְּקֹהֵל חֲסִידִים תִּהְלְתֶנּוּ תִּהְיֶה כְּמִמְרַת ק
 בְּקֹהֵל חֲסִידִים וְהַס יִשְׂרָאֵל יִשְׁבַּח יִשְׂרָאֵל בְּלִמְצוֹן תִּפְאֶרֶת וְכִן הִיָּה חֲלוֹה עוֹמֵי כִּי בִיעֲלִיךְ עוֹסִיךְ
 יִהְלְלוּ סִמּוֹן בְּפִי וּבְכַבְּלֵי סִיר יִהְלְלוּ סִמּוֹן בִּי רִנָּה ה' לְהַס כְּאוֹה לְהַלֵּל יוֹתֵר מִכָּל עַם כִּי בְּהַס רִנָּה מִכָּל
 עַם כְּאֲדָם מִכָּל עַם בְּסוּעָה מִהוֹמֵי עַם יַעֲלוּ חֲסִידִים יִשְׂרָאֵל מִחַס חֲסִידִים יַעֲלוּ בְּבִדּוֹס מִיַּעֲלוּ סִינַי
 מִיַּעֲמִדוֹ לְעוֹלָם יִרְנְנוּ עַל מִסְכַּבֹּתָם יִרְנְנוּ לְאֵל עַל מְנוּחָתָּ סַתְּהִיָּה קִיּוּמָתָּ מִסְכַּבֹּתָּ מְנוּחָתָּ כִּמוֹ וּסְכַבְּתָּ וְאִי
 מִחֲרִיד גַּם בְּלִילָה לֹא סִכַּב לְבָב וְעוֹרִקֵי לֹא יִסְכַּבּוּן וְהַמְּסַרְסִים פִּירְסוּן עַל מִסְכַּבֹּתָּ עַל מִסְכַּבֹּתָּ בְּהַתְּבִדּוֹדֵם בְּלִי
 בְּלִילָת רֹמְמוֹת אֵל כְּסִינְחוֹ לְמַלְחָמָה עַם גַּב מְגוּג יִתְפַּלְּלוּ לְאֵל וַיְרוּמְמוּהוּ מִהוֹמֵי מִן הַגְּלוּת כִּן יִתֵּן ל
 לְהַס כִּחַ עַל הַחֲוִיצִים לְכַלּוֹתָם הַתְּפִלָּה תִּהְיֶה בְּפִיָּם וְהַחֲרַב בִּידֵם וּפִירוֹס פִּיפְיוֹת חֲרַב בְּעַלְתָּ סַתִּי פִיפְיוֹת
 סְכוּרִיתָת מוֹסְנֵי נְדָדִין וְאִם בְּגִרוֹנָם כִּי תִּחְלֶה יִכָּל־הַקּוֹל מִהַגְּרוֹן וְדִמְעָרֵי הַדְּבָר בְּפִי אִם בְּגִרוֹנָם לְפִי סִינַי
 סִינַי עָקוּ בְּתַפְלָתָם כִּמוֹ קֶרֶן בְּגִרוֹן לַעֲשׂוֹת נְקָמָה מִחַס בְּאִי עֲלֵיהֶם לְהַלְחֵם וְהַס יַעֲמוּ נְקָמוֹתָם בְּהַס ת
 תּוֹכַחֹת מִיַּתּוֹכּוּחוֹ עַם מַלְכֵיהֶם לְמַח בְּאֵן עֲלֵיהֶם וְהַס לֹא יִמְנְעוּ מִלְּהַלְחֵם עֲלֵיהֶם לְפִיכֶךְ יַעֲמוּ בְּהַס נְקָמָה וַיְהִי
 וַיְהִרְגוּם כָּל הָעַמִּים הַבָּאִים עֲלֵיהֶם לְמַלְחָמָה דְּאֲסוּר מַלְכֵיהֶם וַיִּתְפַּסּוּ מַלְכֵיהֶם וַיִּתְפַּסּוּ נְכַבְּדֵיהֶם וַיִּתְפַּסּוּ
 וַיִּתְפַּסּוּ בְּיָקִים וּבְכַבְּלֵי בְדוּלָה לְהַנְקֵם בְּהַס קִיּוּם לַעֲשׂוֹת בְּהַס הַמִּסְפַּט הַכְּגוֹר עֲלֵיהֶם כִּמוֹ סִכַּתָּ בְּתוֹרָה
 וַתִּלְחֹץ בְּמִסְפַּט יְדֵי וְהוּא הַכְּתוּב הִנֵּה וּבִיחְקָאֵל וּבְנִבְיָאֵת זְכָרִיָּה הַדֵּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו וְאֱוֹתָהּ הִינֵם יִהְיֶה הַדֵּר לְכָל
 חֲסִידָיו וְהַס יִשְׂרָאֵל וְעַל הִינֵם הַהוּא הַלְלוּתָהּ

קמט

ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור : הללו
את ידוה מן הארץ תנינים וכל תחומות : אש ויב
וברד שלג וקישור רוח סערה עשה רבתו . ההרי
ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים : החיה
ובל בהמה רמש ועצור כנף מ
כל כי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ :
בחורים וגם בתולות זקנים עם גערים : יהללו א
את שם ידוד כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ וש
ושמים : וירם קרן לעמו תהילה לכל חסידיו לבג

ויעמידם לעד לעולם כי אינס כמו הנבראים
התצננים שאינן כפסדים והמין עומד לא כן הע
העליונים אלא לעולם כל אינן עומדי כמו המין
כי הזק סנתן להם בתחלת ברייתן לעול לא יעבור
כי כן יהיה לעולם לא ישתנה סדרם : הדרו
את ה' מן הארץ אחר כן אמ' לכברתי מטה סיהלנו א
את ה' ואת תחלת תנינים וכל תחומות אמר וכל תח
תחומות על המים אשר מתחת לארץ ועל המים אשר
מעל לארץ וזכר המים קודם היבשה כמו שהיתה בב
ברייתא וגם התנינים אשר בהם פתח עליהם הכתוב
ויב' את אלדיס את התנינים הגדולים כי הם גדולים מ
מחיות היבשה ומה פתח הללו את ה' והם אינס בני ד
דעה ר'ל שבני אדם יהללוהו מנפלאות הברוא פרוחיס

בה ומסכילים בהם : אש וברד הזכיר הדברים הנהגים באויר סגס הם מן הארץ והם אש וברד סלג
וקישור כי ברייתם מן הארץ וחכמי התולדות יקומו זה ברייתו גמורות וברדיו ר'זל מנחנו כן ר' אליעזר חו
אומר כל דבר שבארץ ברייתו מן הארץ ומייתו לה מהכא הללו את ה' מן הארץ וגו' אש וברד וגו' רב הונא ב
במס' ר' יוסף אומר כל מה שיש בסמים ובארץ אין ברייתו אלא מן הארץ רונה לומר באויר כלום שהוא באויר
הוא בארץ כלום שיועד האויר לארץ אין ברייתו אלא מן הארץ סכ' כי כאשר ירד הגשם והסלג מן השמים מה
הגשם והסלג אעפ' פירידין מן השמים אינס אלא מן הארץ . אש הוא אש הברד הסורף הדבר סנופל בני ברד
ידוע והוא סכנו שהוא קר וכן הסלג קר ותמורתו קיטור שהוא חם והוא האיד העולה מן הארץ דומה לעשן ו
הוא האויר המתנועע בסבת האיד היבש העולה מן הארץ רוח סערה עופה דברו והוא האויר המתנועע וכס
וכס הוא מתנועע בחוקה יפיל הארזים הגבוהים והתנינים והאניני בים . ואת לעושה דברו להודיע כי איננה ב
במקרה אלא הוא מנהג אותה להתנועע וברדו ובמנותו היא מתנועעת לענום המקבלי וכן אמר ויעמד רוח
סערה ואומר ובקעתי רוח סערות בחמתי וזורים ואחר אשר זכר הדברים הנהגים באויר חכרס סמוך
למים לפי סבסבתם יעלו האידים באויר סמהס המטר והסלג והברד ואחר כן זכר היבשה ואת אשר בה ואמר
ההרים וכל גבעות כי הם הדברים העומדים והקיימים מנבראי הארץ ואחר שהזכיר הדומס כלו כי בכלל ההרי'
המתכות וכן כתוב ארץ אשר אבניה ברזל ומחרדיה תצנוב כחמת וכיון שהזכיר הדומס הזכיר אחר כן הצומח

ואמר עץ פרי וכל ארזים והם כלל לעצים שאינם עושים פרי והזכיר ארזים כי הם הגדולים סבעצים
הזחיה ואחר הצומח הזכיר החי שאיכו דברי והזיה היא המדברית וכל בהמה היא אשר בייסוב והרמס קטני
החיות וכסוד כנף והוא עליון ממין החי שאיכו דברי .
ואחר שהזכיר החי שאיכו דברי הזכיר החי הדברי שהיא סגלת העולם הספל וכן ביצירה הזכירו באחרונה לומר
ס הוא מוסל על כלס . והוא המורכב האחרון לפי הטבע . והזכיר בבני אדם מעלת הכבוד ומעלת הימים ואמר
כי כולם יהללו את פס ה' ככבוד כנקלה כקטן כגדול חכמים ונמים .

